૧૪૫૫૫

શ્રી

મોહોટી પુજા સંગ્રહ તથા સિધ ગિરી માહાતમ અને પ્રતી ક્રમણાશુત્ર વિગરેનો સંગ્રહ

सघळा जैन धर्मना अभिलाशीओने माटे

छापी प्रसिद्ध करनार.

शा. नाथाभाई ललुभाई

અમદાવાદમાં

કાગદીઓળ નજીક જુમામસજીદની સામે શેઠ રૂસ્તમજી ડોસા ભાઈના મકાનમાં અમદાવાદ વિક્ટોરીયા પ્રેસમાં

શા. નાથાભાઈ લલુભાઈએ છાપી

સંવત ૧૯૩૭——સન ૧૮૮૧

आवृती पेहेली.

કીમત રૂ ૩—૦—૦

આ બુક ઉપર બતાવેલ ઠેકાણેથી મળશે.

अनुक्रमाणिका संक्षेप.

ભાગ ૧ લો.

વીરવીજેજી કૃત પુજાઓ.

ભાગ ૨ જો.

પદમ વીજેજી તથા રૂપ વીજેજી કૃત.

ભાગ ૩ જો.

ભાગ ૪ થો.

પ્રતીક્રમણ સુત્ર વિગરે.

પ્રસ્તાવના.

હાલમાં વીરવીજેજી તથા રૂપવીજેજી તથા પદમવીજેજી વીગેરે પંડીતોની બ-
નાવેલી પુજાઓના બે ભાગ છુટા શાસ્ત્રી દસ્તકતથી છપાવેલા છે તેથી ઘણા લોકો
શાસ્ત્રી વાંચી શકતા નથી એટલુંજ નહી પણ તે બુકોની કીમત પણ ઘણી વધારે
લે છે એટલે કે દરેક ભાગનો રૂ. ૧-૮-૦ પ્રમાણે લે છે વળી પડીકમણા સુત્રના ભા
ગનો પણ રૂ૧-૮-૦ લે છે અને રૂ૧-૦-૦ સેત્રુંજા મહાતમનો એ રીતે ચાર જાત
ની બુકોના રૂ૫-૮-૦ સાડાપાંચ ખરચી સાધારણ માણસો તેનો ઉપીયોગ કરી
શકતા નથી માટે સરવે ગરીબ અને તવંગર આ બુકનો ઉપીયોગ કરી શકે એવા
હેતુથી ઉપર લખેલા ત્રણ ભાગ અને સીધગિરી માહાત્મ સુધ કરાવી અમોએ આ
બુકમાં દાખલ કરેલું છે.

ના० લ०

વીશેષ વીનંતી વાંચનાર સાહેબો પ્રતે કરવાની જે આ બુકમાં પ્રુપ વાંચતાં અ
ગર અમંદથી બુદ્ધીથી છાપવાથી કાંઈ ભુલ ચુક આવી હોય તે વાંચનાર સાહેબોએ
ક્ષમા કરી સુધારી વાંચવુ.

સાહી નાથા લલુભાઈ.

अथ वीरवीजेजि कृत पुजाओ प्रारंभ,

સ્નાત્ર પુજા.

સરસં શાંતી સુધારસ સાગરં, શુચિતરં ગુણ રત્ન મહાગરં; ભવિક પંકજ બોધ દીવાકરં, પ્રતિદિન પ્રણમામિ જિનેસ્વરં. ૧ દુહા, કુસુમા ભરણ ઉતારીને, પડિમા ધરિય વિવેક; મજન પિઠે થાપિને, કરીએ જળ અભિષેક. ૨ ગાથા જિણ જન્મ સમએ મેરૂ, સિંહ રમિ રયણ કયણ કલશેહિ, દેવાસુરહિવિએ, તે ન્હ ધના જેહિ દીઠોસિ. ૩ નિરમલ જળ કળસે ન્હવરાવે, વસ્ત્ર અમુલક અંગ ધરાવે કુસુમંજલી મેલ્હો આદિ જીણંદા, સિધ સ્વરૂપી અંગ પખાળી, આતિમ નિરમળ હુએ સુખ માળી. કુ૦ ૪ ગાથા મચકુંદ ચંપ માલય, કમળાએ પુષ્પ પંચ વર્ણએ; જગ નાહન્હવણ સમએ, દેવા કુસુમંજલી દેંતી. કુ૦ ૫ નમો૦ રયણ સીહાસન જીન થાપીજે, કુશુમંજલી પ્રભુ ચરણે દીજે; કુસુમંજલી મેલ્હો શાંતિ જીણંદા, દુહા. જીણતિહુ કાળય સિદ્ધની, પડિમા ગુણ ભંડાર; તસુ ચરણે કુસુમંજલી, ભવિક દુરિત હરનાર. ૬ નમો૦ કસ્નાગરવર ધુપ ધરીજે, સુગંધ કર કુસુમંજલી દીજે; કુસુમંજલી મેલ્હો નેમી જીણંદા, ગાથા જસુ પરિમલ બલ દહ દિસે, મહુકાર ઝંકાર સદ્દસંગીઆં; જીન ચરણે વરિમુક્કા, સુરનર કુસુમંજલી સિદ્ધા, ૭ નમો૦ પાસ જીણેસર જગ જયકારી, જળ થળ ફુલ ઉદક કર ધારી; કુસુમંજલી મેલ્હો પારસ્વ જિણંદા. દુહા. મુકે કુસુમંજલી સુરા વીરચરણ સુકમાલ, તે કુસુમંજલી ભવિકનાં, પાપ હરે ત્રિણ કાળ. ૮ નમો૦ વિવિધ કુસુમ વર જાતિગ હેવી, જિન ચરણે પણ મંત ઠવેવી; કુસુમંજલી મેલ્હો વિર જીણંદા. વસ્તુ ન્હાવણ કાલેર. દેવ દાણુવ સમુચિય, કુસુમંજલી તહિંસઠવિય; પસરંત દિસિ પરિમલ સુગંધીય, જિણ પય કમળે નિવડેઇ વિગ્ધ હરજસ નામ મતો. અનંતહ ચઉવીસ જિન, વાસ વંમલિય અશેસસ; કુસુમંજલી સુહ કરો, ચઉવિહ સંઘ વિશેષ. ૯ નમો૦ કુસુ૦ ચોવિસ જિણંદા, અનંત ચઉવિસી જિનજી જુહારૂ, વર્તમાન ચોવીશી સંભારૂ કુ૦ ચઉવીસ જિણંદા. દુહા. મહાવિદેહે સંપ્રતિ, વિહરમાન જિન વીસ; ભક્તિ ભરે તે પૂજિયા, કરો સંઘ સુજગીસ. ૧૦ નમો૦ અપછર મંડળી ગીત ઉચ્ચારા, શ્રીશુભ વીરવિજય જયકારા. કુ૦ સરવ જિણંદા, ઇતિ શ્રી કુસુમંજલય. અથ કળસ દુહા સયળ જિણેસર પાય નમી, કલ્યાણક વિધી તાસ, વરણવતાં સુણતાં થકાં, સંઘની પુગે આશ, ૧ ઢાળ. એક દીન અચિરા હુલરાવતી. એ દેશી; સમકીત ગુણ ઠાણે પરિણમ્ય, વળી વ્રતધર સંજમ રૂપ રમ્યા, વિસ થાનિક વિધિએ તપ કરી, એસી ભાવ દયા દિલમાં ધરી ૨ જો હોવે મુજ શક્તિ ઇસી, સવી જીન કરૂં સા-

સનરથી; સુચિ રસ ઢળતે તીહાં બાંધતાં, તિર્થંકર નામ નિકાચતા ૩ સરાગથી સં-
જમ આચરી, વિચમાં એક દેવનો ભવ કરી; ચવિ પનર ખેત્રે અવતરે; મધ્ય
ખંડ પિણ રાજવી કુળે. ૪ પટરાણી કુખે ગુણ નિલો, જિમ માનસરોવર હંસલો;
સુખ સજ્યાએ રજની શેષે, ઉતરતા ચઉદ સુપન દેખે. ૫ ઢાળ પેહેલે ગજવર દી-
ઠો, બીજે વૃષભ પઈઠો, ત્રીજે કેશરી સિંહ, ચોથે લખમી અબીહ. ૧ પાંચમે
ફુલની માળા, છઠે ચંદ્ર વિશાળા, રવિ રાતો ધ્વજ મોટે, પૂર્ણ કળસ નહી છોટો.
૨ દસમે પદમ સરોવર, અગિયારમે રતનાગર; ભુવન વિમાન રત્નગંજી, અગનિ
સીખા ધુમ વરજી. ૩ સ્વપ્ન લહિને રાયને ભાશે, રાજા અર્થ પ્રકાશે; પુત્ર તિ-
થંકર ત્રિભુવન નમશે સકળ મનોરથ ફળસ્યે ૪ વસ્તુ અવધી નાણે ઉપના જી-
નરાજ, જગત જસ પરમાણુઆ; વિસ્તરયા વિસ્વજંતુ સુખકાર, મિથ્યાત્વતારા નિર-
બળા ધરમ ઉદય પરભાત, સુંદર માતા પણ આણુ દિયાં, જાગતી ધરમ વિધાન,
જાણંતિ જગ તિલક સમો હોશે પુત્ર પ્રધાન. ૧ દુહા. શુભ લગને જિન જન-
મિયા, નારકિમાં સુખજ્યોત; સુખ પામ્યા ત્રિભુવન જના, હુઓ જગત ઉદ્યોત ૧
ઢાળ કડખાની દેસી. સાંભળો કળસ જનમોછવનો ઈહાં; છપન કુમરી દિશિ વિદિશ
આવે તીહાં; માય સુત નમીય આણંદ અધિકો ધરે, અષ્ટ સંવર્ત વાયુથી કચરો
હરે. ૧ વૃષ્ટી ગંધોદિકે અષ્ટકુમરી કરે, અષ્ટ જળ કળસા ભરી અષ્ટ દરપણ ધરે;
અષ્ટ ચામર ધરે અષ્ટ પંખા લહી ચ્યાર રક્ષા કરી, ચાર દીપક ગ્રહી ૨ ઘર કરી
કેળનાં માય સુત લાવતી, કરણ સુચિકર્મ જળ કળશે ન્હવરાવતી; કુશુંમ પૂજી અ-
લંકાર પેહેરાવતી, રાખડી બાંધી જે સયન પધરાવતી. ૩ નમિય કહે માય તુજ બાળ
લીલાવતી. મેરૂ રવી ચંદ્ર લગે જીવજ્યો જગપતી; સ્વામી ગુણ ગાવતી નીજ ઘર
જાવતી, તિણે સમે ઈંદ્ર સિંહાસન કંપતી ૪, ઢાળ, એકવીસાની દેસી. જિન જન્માજી
જિણી વેળા જનની ઘરે, તિણી વેળાજી ઈંદ્ર સિંહાસન થરહરે, દાહિણોતરજી જેતા
જિન જનમેજદા, દીસી નાયકજી શોહમ ઇશાન બાહુતદા. ૧ ત્રુટક તદા ચીંતે ઈંદ્ર
મનમાં, કોન અવસર એ બન્યો, જીન જનમ અવધી નાણે જાણી હરખ આણંદ
ઉપન્યો, શુઘોષા આદે ઘંટ નાદે ઘોષણા શુરમં કરે સવી દેવી દેવા જન્મ મહોત્સવે
આવજો મળી શુર ગીરીવરે. ૨ ઈમ સાંભળીજી શુરેવર કોડી આવી મીલે, જન
મહોત્સવજી કરવા મેરૂ ઉપર ચલે; શોહમ પતિજી બહુ પરીવારે આવીયા, માય જી-
નનેજી વાંદી પ્રભુને વધાવીયા. ૩ ત્રુટક વધાવી બોલે હે રતન કુખ ધારણી, તુજ
સુત તણો હું સક્ર સોહમ નામે કરસ્યું; જનમ ઓછવ અતી ઘણો, ઈમ કહી જિન
પ્રતિબીંબ થાપી, પંચ રૂપ પ્રભુ ગ્રહી. દેવ દેવી નાચે હરખે, સાથે શુર ગીરી આ-
બા વહી. ૪ મેરૂ ઉપરજી પાંડુક વિંનુ શિલા, શિલા ઉપરજી સિંહાસન મન ઉલશે
તિહાં બેશીજી સક્રે જીન ખોળે ધર્યા, હરી ત્રેસઠજી બીજા તિહાં આવી મિલ્યા.

૫, ત્રુટક મિલ્યા ચોસટ શુરપતિ તિહાં, કરે કળસ અડ જાતીના; માગધાદિ જળ તીરથ ઓખધી. ધુપ વળી બહુ ભાતિના; અચ્યુત પતીએ હુકમ કીનો. સાંભળો દેવા સવે, ખીર જળધી ગંગ નિરમળ લાવો ઝટત જિન મહોત્સવે. ૬ ઢાળ. વિવાહલાની દેશી. શુર સાંભળીને સંચરીયા, માગધ વર દામે ચલિઆ; પદમ દ્રહ ગંગા, નિરમળ જળ કળસ ભરાવે. ૧ તીરથ ફળ ઓખધી લેતા, વળી ખીર સમુદ્ર જાતા; જળ કળસ બહુલ ભરાવે. ફુલ ચંગેરી થાળ લાવે. ૨ સિંહાસન ચામર ધારી, ધુપ ધાણા રકેબી સારી; સિદ્ધાંતે ભાખ્યા જેહ. ઉપગરણ મિલાવે તેહ. ૩ તે દેવા શુર ગીરી આવે, પ્રભુ દેખી આણંદ પાવે; કળસાદિક સહુ તિહાં ઠાવે, ભગતિ પ્રભુના ગુણ ગાવે ૪ ઢાળ. રાગ ધન્યાસિરી. આતિમ ભક્તિ મલ્યા કેઇ દેવા, કેતા મીતનું જાઇ; નારી પ્રેરયા વળી નીજ કુળવટ, ધરમી ધર્મ સખાઇ જોઇસવંતર ભુવન પતીના, વૈમાનીક શુર આવે; અચ્યુત પતી હુકમે ધરી કળશા. અરીહાને નવરાવે ૧ અડ જાતી કળસા પ્રત્યેકે અડ આઠ સહસ પ્રમાણો; ચઉસઠ સહસ હુઆ અભિષેકે અઢીસેં ગુણા કરી જાણો; સાઠ લાખ ઉપરે એક કોડી; કળસાના અધિકાર; બાસઠ લોક પાળના ચાર. ૨ ચંદ્રની પકિત છાસઠ, રવી સેણી નર લોકો ગુરૂ સ્થાનક સુર કેરો એકજ, સામાનીકનો એક સોહમ પતી ઇશાન પતીની, ઇંદ્રાણીના શોળ; અસુરની દસ ઇંદ્રાણી નાગની, બાર કરે કલોલ ૩ જ્યોતિષ વ્યંતર ઇંદ્રની ચઉ ચઉ, પરખદા ત્રણનો એક; કટક પતી અંગ રક્ષક કેરો, એક એક સુવીવેકે, પરચુરણ સુરનો એક છેહલો, એ અઢીસે અભીશેકો; ઇશાન ઇંદ્ર કહે મુજ આપો, પ્રભુને ખીણ અતીરેકો ૪ તવ તસ ખોળે ઠવી અરીહાને, સોહમ પતી મનરંગે વૃખભ રૂપ કરી શ્રૃંગ જળે ભરી, નવણ કરે પ્રભુ અંગે; પુહપાદીક પુજીને છાંટે કરી કેસર રંગ રોળ; મંગળદીવો આરતી કરતાં, સુરવર જય જય બોલે. ૫ ભેરી ભુંગળ તાળ વળીયા જીન ધારી; જનની ઘર માતાને સુંપી, ઇણી પરે વચન ઉચારી; પૂત્ર તુમારો સ્વામી અમારો, અમ સેવક સાધાર, પંચ ધાવી રંભાદીક થાપી, પ્રભુ ખેલાવણ હાર. ૬ બત્રીસ કોડી કનક મણી માણેક, વસ્ત્રની વૃષ્ટી કરાવે, પુરણ હરખ કરેવા કારણ, દ્વીપનંદીસર જાવે, કરીય અઠાઇ ઓછવ દેવા; નીજનીજ કલ્પ સધાવે, દીક્ષા કેવળને અભીલાખે, નીત નીત જીન ગુણ ગાવે ૭ તપ ગછઇસર સિંહસુરીસર, કેરા શીષ્ય વડેરા; સતવીજય પન્યાસ તણે પદ, કપુર વીજે ગંભીરા; ખમાવીજય તસ શુજસ વીજયના; શ્રી શુભ વીજય સવાયા, પંડીત વીરવીજય તસ સીસે; જીન જન્મોછવ ગાયા. ૮ ઉતકૃષ્ટા એકસોને શીતેરહ, સંપ્રતી વીચરે વીસ; અતીત અનાગત કાળે અનંતા, તીર્થંકર જગદીશ, સાધારણ એ કળસ જે ગાવે: શ્રી શુભ વીર સવાઇ, મંગળ લીલા સુખભર પાવે; ઘર ઘર હર્ષ વધાઇ ૯ ઇતિ શ્રી સનાત્ર સંપૂર્ણ.

अष्ट प्रकारी पुजा

પુજા ૧ લી.

દુહાઃ સરસ વચન રસ વરસતી, બ્રંહ્મી પ્રણમી જેહ, ભગવઇ ધુર વસુધા સુતે, હું પણ પ્રણમું તેહ. ૧ શ્રી સંખેશ્વર વીર નમી, પભણું પૂજ વીચાર; અંગાદીક ત્રીક પૂજના, ઉત્તર અષ્ટ પ્રકાર. ૨ નવણ ૧ વીલેપણ ૨ કુસુમની ૩ જીનપૂર ધુપ ૪ પ્રદીપ ૫, અક્ષત ૬ નીવેદ ૭ ફળ ૮ તણી, કરો જીનરાજ સમીપ. ક્ષીરોદક ચીવર ધરી, તનુ મન વચ સંતોષ; ઉતરાસંગ સુવીધી કરો, આઠ પડો મુખકોસ. ૪ પ્રથમ સુગંધ જળે ભરી, કનક કળસના શ્રેણ; નર નારી કર સંપુટે; ધરીએ હરખ ભરેણ. ૫

ઢાળઃ રાગ દેશાખઃ વીશદ ગંધોદકે, વાશીત કુસુમાદીકે; વળીય સુવાસના મહમહેએ, ૧ ધ્યોમહ૦ જડીત મણી માણકે, કળસ સોવન તણા; ભરીય ધરી હાથને સુર રહેએ. ૨ ધ્યો૦ મેરૂગીરી ઉપરે, મઘવાહન હરે; હર્ષભર હર્ષપડલે જળ તણીએ, ૩ ધ્યો૦ જીન તણી પુજના, દુરીત દુખ ધુજના; દ્રવ્યને ભાવ ભેદ ભણીએ. ૪

દુહોઃ જળ પુજા જુગતે કરો, મેલ અનાદી વીનાસ; જળ પૂજા ફળ મુજ હજયો, માગો ઇમ પ્રભુ પાસ. ૧

અથ ગીતઃ અનીહોજીરે એ દેશી. સુર રાજ જ્યું ભવી; જળ પૂજા જુગતે કરોરે, સુર રાજજ્યું ભવી, માગધને વર દામ સનેહ. સુર૦ દેવ નઈ પ્રભાસનારે, સુર૦ ક્ષીરોદધી સુચી ઠામ સનેહ. ૧ સુ૦ જળ પુજા જુગતે કરોરે, સુર૦ આઠ લીધ કળસા જળ ભરીરે; સુ૦ નવણ કરે જીમ દેવ સનેહા. સુ૦ તીમ તીરથોદક મેળીનેરે, સુ૦ અરીહા નવણ કરેવ સનેહા. ૨ સુ૦ મીશ્રીત કેસર ઓખધીરે, સુ૦ કર્મ પડલ દુર જાય સનેહાઃ સુ૦ આતમ વીમળ કેવળ લહેરે, સુ૦ કારણે કારજ થાય સનેહા. ૩ સુ૦ વીપ્ર વધુ જળ પૂજથારે, સુ૦ સોમસરી તસ નામ સનેહા; સુ૦ જગ જસ શુભ સુખ સંપદારે, શુ૦ પામી અવીચળ ઠામ સનેહા, શુ૦ ઓં રહીં શ્રી પરમ પૂરૂષાય પરમેશ્વરાય જન્મ જરા મૃત્યુ નીવારણાય શ્રીમતે જીનેંદ્રાય જળં યજામહે સ્વાહા; એ મંત્ર ભણી કળસ નામીએ. ઇતિ નવણ પૂજા. ૧

પુજા ૨ જી.

દુહાઃ આતીમ ગુણ વાસન ભણી, ચંદન પુજા સાર; જીમ મઘવા અપછર કરે, તીમ કરીએ નર નાર. ૧

ઢાળઃ રાગ રામગીરી હરશ ઉલટ ધરી, શુરભી જસ વીસ્તરી; બાવન ચંદન સરસ લીજે. ૧ ઘસીય ઉરસ પરી, માંહી કેસર ધરી, મન વચન કાય થિરતા કરીજે. ૨ કનક મણીએ ઘડી, રતન કચોળડી; માંહી ભરી નેત્ર જીનરયું ઠવીજે. ૩ સુ-

રણ જાનું કરે, અંસ શીર ભાલ ભળે; ઉર ઉદરે પ્રભુ નવ તીલક કીજે. ૪

દુહો,

શીતળ ગુણ જેમાં રહ્યો, શીતળ પ્રભુ મુખ રંગ; આત્મ શીતળ કરવા ભણી, પુજો અરીહા અંગ. ૧

ગીતઃ રાગ કાફી ઝુમખ્ખડાની દેસીઃ હરીચંદન ઘનશારસ્યુંરે, દ્રવ તીલક નવ અંબ જીનેશર પૂજીએ શીવ, સુંદરી શીર શોહતુરે, ભાવ તીલક મન રંગ. ૧ જી૦ પ-દમ ચઉ નીજ થાનકેરે, તીલક વીમળ સુખકાર જી૦ ગાત્ર વીલેપન પૂજનારે, જ-ગત ગુરૂ જયકાર. ૨ જી૦ ક્રોધ અનળ શીતળ થયેરે, રીઝ બની તુજ.મુજ જી૦ જી૦ ક્ષણ ક્ષણ પુલક પ્રમોદસ્યુંરે, અભખ ગતી પ્રભુ પૂજ. જી૦ ૩ જીમ જયશુરને શુભ મતીરે, દંપતી પદ નીરવાણ. જી૦ ચંદન પુજા જીન તણીરે, કરતાં શુભ ક-લ્યાણ. ૪ જી૦ ઓં હ્રીં શ્રી પરમ પુ૦ ચંદનં યજામહે સ્વાહા. ઇતિ વીલેપન પુજા ગીત. ૨

પૂજા ૩ જી.

દુહો,

હવે ત્રીજી સુમનસ તણી, સુમનસ કરણ સભાવ, ભાવ સુગંધ કરણ ભણી, દ્રવ્ય કુસુમ પ્રસ્તાવ. ૧

ઢાળ રાગ મિયાની,

ઢાળઃ રાગ મીયાની ધનાશીરી જાતીરી કતાની; મારો માયરે મુને જાનદે એ દેશીઃ સુરનાથ જ્યું ભવી લોક પુજો, જન પદુ જો નહી મળે, સોગંધી કુસુમ. વીવીધ જાતીશું, એળવી ધન મોકુળે, સુરના૦ ૧ મોગરા ચંપક માલતી સુમ, કેતકી વર જાસુલ, પ્રીયંગુણે પુન્નાગ નાગ, દાઉદી વરે પાડલ. સુ૦ ૨ સદા સોહાગીણ જા ઇ જુઇ, વોલસીરી શેવંતરે, મચકુંદને ચંપેલી વેલી, ઉગીયાં શુચી જળ થળે. શુ૦ ૩ લેઇ શુરભી શુભ જીન ચરણ પૂજો, પુજીયા આખંડલે, સીવ શુંદરી વરે મા-લીકા શુભ થાશીએ પારગ ગળે. શુ૦ ૪

દુહો,

શુરભી અખંડ કુશુમ ગ્રહી, પૂજો ગત સંતાપ, શુભ જંતુ ભવ્યજ પરે, કરીએ સમકીત છાપ, ૧

ગીત. રાગ કાફી· અરનાથકુ સદા મેરી વંદનારે. એ દેશી. પૂજો શ્રી જીન ચંદનેરે ભવી પુ૦ શીવ વરી દુરીત નીકંદનેરે ભ૦ એ ટેક૦ સરસ શુગંધ કુશુમ વર જાતી પદમ વકોશ કુંદનેરે ભ૦ દમણો મરૂઓ વર સહકારો, બાવો વળી મચકુંદ

अष्ट प्रकारी पुजा

પુજા ૧ લી.

દુહા: સરસ વચન રસ વરસતી, બંભી પ્રણમી જેહ, ભગવઇ ધુર વસુધા સુતે, હું પણ પ્રણમું તેહ. ૧ શ્રી સંખેશ્વર શીર નમી, પભણું પૂજ વીચાર; અંગાદીક ત્રીક પૂજના, ઉત્તર અષ્ટ પ્રકાર. ૨ નવણ ૧ વીલેપણ ૨ કુસુમની ૩ જીનપૂર ધુપ ૪ પ્રદીપ ૫, અક્ષત ૬ નીવેદ ૭ ફળ ૮ તણી, કરો જીનરાજ સમીપ ક્ષીરોદક ચીવર ધરી, તનુ મન વચ સંતોષ; ઉતરાસંગ સુવીધી કરો, આઠ પડો મુખકોસ. ૪ પ્રથમ સુગંધ જળે ભરી, કનક કળસની શ્રેણ; નર નારી કર સંપુટે; ધરીએ હરખ ભરેણ. ૫

ઢાળ: રાગ દેશાખ: વીશદ ગંધોદકે, વાશીત કુસુમાદીકે; વળીય સુવાસના મહમહેએ, ૧ ધ૦ ચૌમહ૦ જડીત મણી માણકે, કળસ સોવન તણા; ભરીય ધરી હાથને સુર રહેએ. ૨ ધ૦ મેરૂગીરી ઉપરે, મેઘવાહન હરે; હર્ષભર હઇયડલે જળ તણીએ, ૩ ધ૦ જીન તણી પુજના, દુરીત દુખ ધુજના; દ્રવ્યને ભાવ ભેદ ભણીએ.૪

દુહો: જળ પુજા જુગતે કરો, મેલ અનાદી વીનાસ; જળ પૂજા ફળ મુજ હજયો, માગો ઇમ પ્રભુ પાસ. ૧

અથ ગીત: અનીહોજીરે એ દેશી. સુર રાજ જયું ભવી; જળ પૂજા જુગતે કરોરે, સુર રાજજયું ભવી, માગધને વર દામ સનેહ. સુર૦ દેવ નઇ પ્રભાસનારે, સુર૦ ક્ષીરોદધી સુચી ઠામ સનેહ. ૧ સુ૦ જળ પુજા જુગતે કરોરે, સુર૦ અડ લીધ કળસા જળ ભરીરે; સુ૦ નવણ કરે જીમ દેવ સનેહા. સુ૦ તીમ તીરથોદક મેલી નેંરે, સુ૦ અરીહા નવણ કરેવ સનેહા. ૨ સુ૦ મીશ્રીત કેસર ઓખધીરે, સુ૦ કર્મ પડલ દુર જાય સનેહા: સુ૦ આતમ વીમળ કેવળ લહેરે, સુ૦ કારણે કારજ થાય સનેહા. ૩ સુ૦ વીપ્ર વધુ જળ પૂજથારે, સુ૦ સોમસરી તસ નામ સનેહા; સુ૦ જગ જસ શુંભ શુખ સંપદારે, શુ૦ પામી અવીચળ ઠામ સનેહા, શુ૦ ઓં રહીં શ્રી પરમ પૂરૂષાય પરમેશ્વરાય જન્મ જરા મૃત્યુ નીવારણાય શ્રીમતે જીનેંદ્રાય જળં યજામહે સ્વાહા; એ મંત્ર ભણી કળસ નામીએ. ઇતિ નવણ પૂજા. ૧

પુજા ૨ જી.

દુહા: આતીમ ગુણ વાસન ભણી, ચંદન પુજા સાર; જીમ મઘવા અપછર કરે, તીમ કરીએ નર નાર. ૧

ઢાળ: રાગ રામગીરી હરશ ઉલટ ધરી, શુરભી જસ વીસ્તરી; બાવન ચંદન સરસ લીજે. ૧ ઘસીય ઉરસ પરી, માંહી કેસર ધરી, મન વચન કાય થિરતા કરીજે. ૨ કનક મણીએ ઘડી, રતન કચોળડી; માંહી ભરી નેત્ર જીનરયું ઠવીજે. ૩ સુ-

રણ જાનું કરે, અંસ શીર ભાલ ભળે; ઉર ઉદર પ્રભુ નવ તીલક કીજે. ૪

दुहो,

શીતળ ગુણ જેમાં રહ્યો, શીતળ પ્રભુ મુખ રંગ; આત્મ શીતળ કરવા ભણી, પુજો અરીહા અંગ. ૧

ગીતઃ રાગ કાફી ઝુમખડાની દેસીઃ હરીચંદન ઘનશારસ્યુંરે, દ્રવ તીલક નવ અંગ જીનેશર પૂજીએ શીવ, સુંદરી શીર સોહતુરે, ભાવ તીલક મન રંગ. ૧ જી૦ પંચમ ચઉ નીજ થાનકેરે, વીલક વીમળ સુખકાર જી૦ ગાત્ર વીલેપન પૂજનારે, જગત ગુરૂ જયકાર. ૨ જી૦ ક્રોધ અનળ શીતળ થયેરે, ત્રીજ ભની તુજ.સુજ જી૦ જી૦ ક્ષણ ક્ષણ પુજક પ્રમોદસ્યુંરે, અજબ ગતી પ્રભુ પૂજ. જી૦ ૩ જીમ જયશુરને શુભ મતીરે, દંપતી પદ નીરવાણ. જી૦ ચંદન પુજા જીન તણીરે, કરતાં શુભ કલ્યાણ. ૪ જી૦ ઓં રંહીં શ્રી પરમ પુ૦ ચંદનં યજામહે સ્વાહા. ઇતિ વીલેપન પુજા ગીત. ૨

પુજા ૩ જી.

दुहो,

હવે ત્રીજી સુમનસ તણી, સુમનસ કરણ સભાવ, ભાવ સુગંધ કરણ ભણી, દ્રવ્ય કુસુમ પ્રસ્તાવ. ૧

ढाळ राग मियानी,

ઢાળઃ રાગ મીયાની ધનાશીરી જાતીરી કાનાની; મારી માયરે મુને જાનદે એ દેશીઃ સુરનાથ જ્યું ભવી લોક પુજો, જન પદુ જો નહી મળે, સોગંધી કુસુમ. વીવીધ જાતીશું, મેળવી ધન મોકળે, સુરના૦ ૧ મોગરા ચંપક માલતી સુમ, કેતકી વર જાસુલ, પ્રીયંગુણે પુનાગ નાગ, દાઉદી વરે પાડલે. સુ૦ ૨ સદા સોહાગીણ જાઇ જુય, વોલસરી શેવંતરે, મચકુંદને ચંપેલી વેલી, ઉગીયાં શુચી જળ થળે. શુ૦ ૩ લેઇ શુરાભી શુભ જીન ચરણ પૂજો, પુજીયા આખંડલે, સીવ શુંદરી વરે માલીકા શુભ થાશીએ પારગ ગળે. શુ૦ ૪

दुहो,

શુરભી અખંડ કુશુમ ગ્રહી, પૂજો ગત સંતાપ, શુભ જંતુ ભવ્યજ પરે, કરીએ સમકીત છાપ, ૧

ગીત. રાગ કાફી અરનાથકુ સદા મેરી વંદનારે. એ દેશી. પૂજો શ્રી જીન ચંદનેરે ભવી પુ૦ શીવ વરી દુરીત નીકંદનેરે ભ૦ એ ટેક૦ સરસ શુગંધ કુશુમ વર જાતી પદમ વક્ષોકા કુંદનેરે ભ૦ દમણો મરૂઓ વર સહકારો, લાવો વળી મચકુંદ

નેરે ભ૦ ૧ લાલ ગુલાલ બકુલ કોરંટો કેવડો, કુસુમ અખંડનેરે ભ૦ પુજો ભવી તિમ પરમ પ્રમોદે, પૂજ્યા જિમ સકંદનેરે ભ૦ ૨ ધંતુરે પુજત શિવ વિપ્રઈ, નરલાપસ પિયુ મંદનેરે ભ૦ નિરિહકુ કુશુમે શુર શેવત, પરપૂછઠામાકંદનેરે ૩ ભ૦ શુભ ત્રિક જોગે વીર કહે જીન, પુજી હરો ભવ ફંદનેરે ભ૦ વણિગ હુઆ લીલાવતી પૂજત પામી પદમાહાનંદનેરે ભ૦ ૪ ઓં રંહીં શ્રી પરમ પુ૦ પુરૂપાણી યજામહેસ્વાહા ઇતિ કુશુમ પૂજા ગીત. ૩

પુજા ૪ થી.

દુહો,

કરમ સમિધ દાહન ભણી, ધ્યાનાનલ સલગાય દ્રવ્ય ધુપ કરી આતિમા સહજ શુગંધીત થાય ૧

ઢાળ રાગ માળવી.

ઢાળ. રાગ માળવી ગુડો. ભવ ભય ચુરણો, કષ્ન અગર તણો, ચુરણ કરી શુર બિમનેએ. ૧ અંબર તગરનો, શુંચિતર અગરનો, વળી ઘનુસાર બરાસનેએ. ૨ કુંદરૂ તુરૂકનો, કસ્તુરી પૂરકનો, મેળીએ મેળવી ચંદનેએ. ૩ નવ નવ રંગનો, શુદ્ધ દશાંગનો, ધુપ શુગંધ જિણંદનેએ, ધુપ ધાણું ભલું, કંચન રયણનું, પાવક નીરધુમ પર જલેએ. ૫ જનપ મંદીર જતાં, ધુપ ઉખેવતાં, દસં દિસ મહમહે પરિમલેએ. ૬

દુહો.

ધ્યાન ઘટા પ્રગટાવિએ, વામ નયન જિન ધુપ, મિછત દુર્ગંધ દુરે ટળે, પ્રગટે આતમ સ્વરૂપ. ૧

ઢાલ,

ઢાળ સબાબ રાગિણી જાતિ ફાગ૦ જિનવર જગત દયાળ ભવિયાં. જિન૦ જીન પદ શેવત ધુપ ઉખેવત; શુરવર નયન હજાર. ભ૦ તિમ ભવી શુદ્ધ દશાંગ ઉખેવો, માંહિ આગર ઘનસાર. ભ૦ ૧ પરિમલ વંદને ધુપ કહતહે, શુણજો બુદ્ધિ વિશાળ. ભ૦ જિન પદ શેવત ઉરધ ગતિ હંમે, તિમ ભવી શિવ શુખમાળ. ભ૦ ૨ સિધ સ્વરૂપી અરૂપી વિમળતા, વેદી સમય ત્રિકાળ. ભ૦ એહવા પ્રભુ પડીમા વામાંગે, ધરિએ ધુપ રસાળ. ભ૦ ૩ ચોથી પુજા ચિહુગતીહારી, વારી કર્મકી જાળ. ભ૦ વીર કહે ભવ સાતમે સિધ્યા, વિનયંધર ભુપાળ. ભ૦ ૪ ઓં રંહીં શ્રી પ૦ ધુપંયજામહે સ્વાહાઃ ઇતિ ચોથી ધુપ પૂજા. ૪

પૂજા ૫ મી.

दुहो.

પંચમિ ગતિ વરવા ભણી, પંચમી પૂજા રસાળ. કેવળ રત્ન ગવેષવા, ધરીએ દીપક માળ. ૧

ढाल राग पुरवी.

ઢાળઃ રાગ પુરવી૦ દીપકી જ્યોત બની નવરંગા, દીન દયાળકે દાહિણ અંગા. દીપ૦ રયણ જડિત વરતુલ ભાજનમેં, ઘેનુ ભરીએ ઉછરંગા. દી૦ ૧ પ્રાણી ઉગારણ કારણ ફાનસ, કરોઆ જ્યું નવિ આય પતંગા. દી૦ ઝગમગ જ્યોતિસ્યું દીપક ધરીએ, અનુભવ દીપક સમકીત સંગા. દી૦ ૨ જિન મંદિર જઈ દીપ પ્રગટ ધરી, આશય શુદ્ધિ વિમળ જળ ગંગા. દી૦ ધ્યાન વિમળ કરતાં ભવિ નાસે, દીપ વીરાજથી મોહ ભુંજગા. દી૦ ૩ તિમ મિથ્યાત તિમીરકુ ધરી, સાર્વરતમ હરવ્યોમ પતંગા. દી૦ કોઈન દેખત નાસત તસ્કર, જ્યું જિન દર્સન જાત અનંગા. દી૦ ૪

दुहो,

દ્રવ્ય દીપ શુવિવેકથી, કરતાં દુખ હુએ ફોક, ભાવ પ્રદીપ પ્રગટ હુએ, ભાસિત લોકા લોક. ૧

ગીત. રાગિણી આરયાઉરી દેશી ગરબાની. દીપક દીપનોરે લોકા લોક પ્રમાણ, એહવો દીવડોરે, પ્રગટ્યો પદ નિરવાણ. દી૦ દ્રવ્ય થકી દીપકની પૂજા, કરતાં દોગતિ રોકોરે, પ્રભુ પડિમા આદર્શ કરીને, આતિમ રુપ વિલોકો. દી૦ એ૦ ૧ શુધ દશા ચેતનકું પ્રગટે, વિઘટે ભવ ભય કુપોરે ચિદાનંદ ઝકઝોળ ઘટાશું, કેવળ દીપ અનુપો દી૦ એ૦ ૨ પડત પતંગ ન ધુમકી રેખા, નહી ચંચળ મારુતેરે, ઘૃત વિણ પુરે પાત્ર નંતાપે, વળિ નવી મેલ પ્રશુતે. દી૦ એ૦ ૩ પાપ પતંગ પડત તિમ દીપક, કરતી દ્દા સાહેલીરે, જિન મતિ ધનશીરી વરી શિવ શુખને, વીર કહે રંગરેલી. દી૦ એ૦ ૪ ઓં રંહીં શ્રી પર૦ દીપમાલા યજામહે સ્વાહા. ઇતિ દીપક પુજા ગીત. ૫

પુજા ૬ ઠી.

दुहो,

અક્ષય પદ સાધન તણી, અક્ષત પૂજા સાર; જિન પ્રતિમાં આગળ મુદા, ધરિએ ભવિ નર નાર. ૧

ढाळ राग बिलावरो,

ઢાળઃ રાગ બીલાવરો. જગત પ્રભુ આગળ ભવિ, વર અક્ષત ધરીએ, મણિ મુગતાફળ શુભને, વળી સ્વસ્તિક કરીએ, હાંહાંરે વળી સ્વ૦ હાંહાંરે કરી પાતિક હરીએ,

હાંહાંરે છઠ્ઠી પૂજન સમરીએ, હાંહાંરે પ્રવહણ ભર દરીએ, હાંહાંરે ભવ સાયર તરીએ, હાંહાંરે પદ અક્ષત વરીએ૦ ૧ જગત પ્રભુ આગળ ભવિવર અક્ષ૦ અથવા ઉજ્જળ તંદુલા, ભરી થાળને લાવો, સ્વસ્તિક ચિહ્ન ભતી પુરણો, વિચે રત્નને ઠાવો, હાંહાંરે વિચે૦ હાંહાંરે ધનસાર વસાવો, હાંહાંરે ગોધુમાદિ આણાવો; હાંહાંરે તસ પુંજ બનાવો હાંહાંરે અનુભવ જય લાવો; હાંહાંરે હોય શિવપૂર જાવો. જ૦ ૧

दुहो,

શુદ્ધ અખંડ અક્ષત ગ્રહી, નંદાવ્રત વિશાળ; પુરી પ્રભુ સનમુખ રહો, ટાળી સકળ જંજાળ૦ ૧

ગીતઃ રાગ બિહાગડો. શિવનારી મુજ પ્યારી દિલભર દિખાવ હો શિવનારી, હાંરે પ્રભુ તું તેહનો અધિકારી, દિલ૦ એ ટેક. શાલી વિરલી ગોધુમકો ઢગલો, પ્રભુ સનમુખ નરનારી. દિલ૦ ધરી અક્ષત અક્ષત પદ વરીએ, આધિ વ્યાધિ ભવ હારી, દિલ૦ ૧ શંભૂ સ્વયંભુ જગતકો ત્રાયક, નાયક જગદાધારી. દિલ૦ તિર્યંપતિ સુલતાન જિનેસર, અવિચળ પદ દાતારી. દિલ૦ ૨ દ્રવ્યહ ગુણ પ્રજાયને મુદ્રા, અઢ ગુણ પડિમા પ્યારી. દિલ૦ દ્રવ્યાક્ષત ધરંતા ઇહ લોકે, રાજ રીધી ભંડારી. દિલ૦ ૩ મરૂદેવા નંદન પદ પુજત, દ્રવ્ય ભાવ સુખકારી, દિલ૦ અનુભવી અમરાલય શુભ સુખને, કીર જુગલ ભવ પારી. દિલ૦ ૪ ઓં રહીં શ્રી પર૦ અક્ષતં-પજામહે સ્વાહા ઇતિ અક્ષત પૂજા ગીત. ૬

પુજા ૭ મી.

दुहो,

નિર્વાણ આગળ ઠવો, સુચિ નૈવેદ રસાળ; વિવિધ જાતિ પકવાનશ્યું, ભરી અષ્ટાપદ થાળ. ૧

ढाळ राग काफी,

પુરૂષોતમ ગુણ ખાણી હો પારગ પૂરષો, એ ટેક. હવે નૈવેદ રસાળ ઠવીજે, પ્રભુ આગળ ભવી પ્રાણી; મરકી અમૃતપાક પતાસાં, ફેણી સરસ સોહાણી હો પારગ. પુ૦ ૧૦ લાખણસાઇ મગદળ સારા, ઘેબર થાળ ભરાણી; શેવ કંસારને સકરપારે, પિંડા બરફી આણી હો પારગ. પૂ૦ ૨૦ ખાજાં ખરમાં ખીર ખાંડ ઘૃત, પાપડ પૂરી વખાણી, મોતિયા કલીસારને દાડાં, ઇમ પકવાન મિલાણી હો પારગ. પૂ૦ ૩૦ પ્રભુ પૂરઢોય કરો દુખ હાણી, માગો જોડી પાણી; પતિત પાવન જિન મુજ દિજે, અણાહારી શિવ રાણી હો પારગ. ૩૦ પુ૦

दुहो,

અણાહારી પદ મેં કર્યો, વિગ્રહ ગયા અનંત દુર કરી તે દીજીએ, અણાહારી શિવસંત. ૧

ગીતઃ વૃંદ્રાવનમાં એકુજ ગોપી, એ દેશી. હાટક થાળ ભરી પકવાને, શાળી દાળી શાક પાકરે, અનુભવ રસ સિચત ભવિ મહીએ, અગ્ગન પદ પકવાનરે, હાટ૦ ૧ તાલ કુંશાલ મુદંગ બજાવત, દેતાં આટલક દાનરેઃ નરનારી જીન ગુણ ગાવત આવો, જીન મંદિર બહુ માનરે. હા૦ ૨, પ્રભુ આગે નેવેદ ઠવીને, અણાહારી પદ માગો-રે, પુદ્ગલ ભાવ અનાદિની ઇહા, ટાળી ભજો પ્રભુ રાગોરે, હા૦ ૩ સગ ભય સાતમી પૂજા, કરતા ગઈ સમવારીરે, વીર કહે હળિ નૃપ સુર સુખથી, સાતમે ભવ શીવ નારીરે; હા૦ ૪ ઓ રંહીં. શ્રી પર૦ નવેદ્યં યજામહે સ્વાહા. ઇતિ નવેદ પુજા ગીત. ૭

પુજા ૮ મી.

દુહો,

અશિમ ગતિ વરવા ભણી, આઠમી પુજા સાર; તરૂ સિચત ફળ પામીએ, ફળથી ફળ નિરધાર. ૧

ઢાળ રાગ ગોડી મારુણી,

રાગ ગોડી મારૂણી, સુગતી ફળીરે ફળીરે ફળી અહો ભવિયાં; હો૦ સુગ૦ કુમતિ ટળી, સુમતી ભળી, ઇમ નરનાર મળીરે. મળી અહો ભ૦ સુ૦ એ ટૂક. ફળ પૂજા કરીએ ફળ કામી, નિરમળ શ્રીફળ લાય; અ૦ દાડિમ દ્રાખ અખોડ બદામો, પુગી ફળ સમુદાય અ૦ સુ૦ કુ૦ સુ૦ ઇ૦ મિષ્ટા લીંબુ ખારેક કદલી, સિતાફળ અભિરામ અ૦ જમરૂખ તરબુજ નિમજા કોહલાં, સમરી સમરી જિન નામ અ૦ સુ૦ ૨૦ કુ૦ સુ૦ ઇ૦ ચુઅફળ નારિંગ પિસ્તાં ખરબુજ, ફનસ અંગુર જંબીર. અ૦ સુભ ચાંભિ કર થાળ ભરીજે, સિઘોડાં અંજીર. અ૦ ૩૦ સુ૦ કુ૦ સુ૦ ઇ૦

દુહો,

ઇંદ્રાદિક પુજા ભણી, ફળ લાવે ધરિ રાગ; પૂરૂષોતમ પૂજા કરી, માગે શિવ ફળ ત્યાગ. ૧

ગીતઃ ઇમન રાગિણી. મારી સહીરે સમાણી. એ દેશી. હરે-પરે ફળ માગો ભવિ લાકા, ફળધો શિવ ફળ રાકારે; ધન ધન જિન રાયા, રાયણ બીજોરાં ફળ ટેઠી; પુજત શિવનહુ બેઠીરે. ધ૦ ૧ ઇત્યાદિક સુચિ ફળ ભવિ લાવો; થાળ વિશાળ ભરાવોરે. ધ૦ હર્ષ ભરે જિન મંદિર આવો, જિનાવર આગળ ઠાવોરે ધ૦ ૨, ઇમ ફળ પુજા જે ભવિ કરશે, તે શિવરમણી વરશેરે, ધ૦ પૂજો ભવિયણ નિરમળ બુદ્ધિ, પણ કરી સગવિહ શુદ્ધિરે. ધ૦ ૩ કીર જુગળરાું દુર્ગતા નારી, પુજ્યા

જિન જયકારીરે, ધ૦ કહે શુંભ વીર અચળ સુખ લીધા, અંત કરમનો કીધારે. ધ૦ ४ ઓં, રહીં. શ્રી પર૦ ફળ પજામહે. સ્વાહા૦ ૮ સંપુર્ણ,

કળસઃ રાગ ધન્યાસરી. વામાનંદન જગ૦ એ દેશી. ઇણિ વિધ અસ્ટપ્રકારી પૂજા, કરશે તસ નિત સુખ સાતા; સિદ્ધિ બુદ્ધિ દીઠે અડભવિજન, પામી આઠ પવયણ માતા. ૧ ઇણી પરે ભગતિ કરો પ્રભુ કેરી, રાગ દ્વેષ ટાળી જિન પૂજત, અસ્ટમી ગતિ અનુક્રમે લહે, અસ્ટ કરમ સમતાએ બાળી; નીલ તરૂ વન હીમ દહે ઇ૦ ૨ તપ ગચ્છ શ્રી વિજેસીંહ સુરીસર, સત્યવિજય પંન્યાસ વરો, કપૂર સમુજળ. ખિમાવિજય જસ; વિજય સદા સૌભાગ્ય કરો. ઇ૦ ૩ તાસ શિશ સુભ વિજય શોભાગી, તસ અનુમતી જિનરોજ સહી; ગાવત હર્ષ કલ્લોલ ભરાયા, રાજનગરે ચોમાસ રેહી. ઇ૦ ४ સંવત અઢાર અઠાવન વરશે, ભાદ્ર પદે શિત પક્ષ ભયો; દ્વાદશી દિન ગુરૂવાર મનોહર, એ અભિયાસ ભયો સફળો, ઇ૦ ૫ સુર ગુરૂ પણ ન શકે કરી વર્ણન, જિન ગુણિયા મેં મંદમતિ; જળધી માન કહે જિમ બાળક; નિજ શકતે પંખી વદતી. ઇ૦ ૬ શકિત વિના પણ તિમ પ્રભુ ગાયા, ગુણમાળા ભવિ કંઠ ધરે; વીરવિજય કહે સંઘ સકળ ભવિ, જય શીવમંદીર લીલ કરો. ઇ૦ ૭ ઇતી ફળ શ્રી પુજા ગીત ૮ ઇતી અષ્ટપ્રકારી પુજા ગીતાની ગાથા. ૬૧

श्री पंच कल्यांणकनी पुजा,

पुजा १ ली दुहो,

શ્રી શંખેસ્વર સાહીબા, સુરતરૂ સમ અવદાત; પુરસાદાણી પાસજી, અટ રેસન વિખ્યાત. ૧ પંચમે આરે પ્રાણિયા, સમરે ઉઠી સવાર; વંછીત પુરે દુખ હરે વંદુ વાર હજાર. ૨ અવસર પિણ તેવીસમા, પાર્સ્વનાથ જય હુંત, તસ ગણધર પદ પામીને, થાશો શીવ વધુ કંત. ૩ દામોદર જીન મુખ સુણી, નિજ આતમઉદ્દાર તદા અશાઢી શ્રાવકે, મુરતિ ભરાવી સાર. ४ શુવિહીત આચારજ કને, અંજન શલાકા કીધ; પંચ કલ્યાણક ઓછવે. માનું વચનજ લીધ. ૫ સિદ્ધ સ્વરૂપ રમણી ભણી, નૈતમ પડિમા જેહઃ થાપી પંચ કલ્યાણકે, પૂજે ધન નર તેહ. ૬ કલ્યાણક, ઓછવ કરી, પૂરણ હર્ષ નિમીત; નંદીસર જઇ દેવતા, પૂજે સાસ્વત ચૈત. ૭ કલ્યાણક પૂજન સહીત, રચના રચશું તેમ; દુરજન વીખધર ડોલશે, સજ્જન મનશું પ્રેમ. ૮ કુશુમ ૧ ફળ ૨ અક્ષત તણી ૩, જળ ४ ચંદન ૫ મનોહાર, ધુપ દીપ ૬ નૈવેદ્યશું ૮, પૂજા અષ્ટ પ્રકાર. ૯

ઢાળ,

પ્રથમ પૂરવ દિશે એ દેશી. પ્રથમ એક પીઠીકા, ઝળહળ દીપીકા; થાપી પ્રભુ

વને દુખ બહુ જાનીનુંએ; તે નવી નીપજે, દેવ જીન જીવને, જોવતાં હાણુ ઉતપાત નુએ; ૪ મુગતીપૂર મારગે, શીતળ છાંહડી, વીરથની ભુમી ગંગાજળેએ; ચત અભિષેકતા, શુભાન તરૂ સિંચતાં, ભકતી બહુલા ભરી ભત તરેએ. ૫ વાણુને અસી, હોય વચમાં વશી, કાશી વણારશી નયરીએએ; અશ્વસેન ભુપતી, વામા રાણી સતી, જૈનમતી રતિ અનુસારીએએ; ૬ ચ્યાર ગતી ચોપડા, ચ્યાવનના સુકવી, શીવ ગયા તાસ ઘર નમન જાવે; બાળ રૂપે શુર તીહાં, જનની મુખ જોવતા, શ્રી શુભ વીર આણંદ પાવે; ૭ અથ કાવ્ય: ભોગીયદા લોક નતોપિયોગી, બભુવ પાતાલ પદે નિયોગી, કલ્યાણકારી દુરીતાપ હારો, દશાવતારી, વરદસપાર્શ્વ. ૧ ઓં, રંહીં, શ્રી પરમપૂરષાય પરમેશ્વરાય જન્મ જરા મૃત્યુ નિવારણાય શ્રીમત જીનેંદ્રાય પૂસ્પાણીય જામહે સ્વાહા; ઇતી ચ્યવન કલ્યાણક પ્રથમ પૂજા. ૧

પાસ તે ઉપરેએ, રજત રેકેબીચો, વિવિધ કુશુમ ભરી, હાથ નર નારી ધરી ઉચરેએ. ૧ કનક બાહુ ભવે, બંધ જિન નામના, કરીય દસમે દેવલોક વાશી; સક શુરથી ઘણી, તેજ કાંતી ભણી, વીસ સાગર શુખ તે વીલાશી. ૨ એત્ર દસ જિનવરા, કલ્યાણક પાંચસે, ઓછવ કરત સુર સાથસ્યુંએ; થઇ અગ્રેશરી, સાસય જિન તણી, રચત પૂજા નિજ હાથસ્યુંએ; ૩ યોગ શાસ્ત્રે મતા, માસ પટ થાકતા, દે-

पुजा २ जि दुहो,

કંઅ ચવુરથી ચૈત્રની, પુરણાયુ સુર તેહ, વામા માત ઉદર નિશિ, અવતરિયા ગુણ ગેહ. ૧ સુપનં ચઉર દશ મોટકાં, દેખે માતા તામ; રયણી સમે નિજ મંદિરે, સુખ સજ્યા વિસરામ. ૨

ઢાળ,

મિથ્યાત વામીને કોરયા, સમકીત પામીરે. એ દેશી. રૂડો માસ વસંત ફળી વનરાજીરે, રાયણને સહકાર વાલ્હા કેતકી જાયને મળતીરે, ભમર કરે ઝંકાર વાલ્હા૦ કોયલ મદ ભર ટહુકતીરે, બેઠી આંબા ડાળ વાલ્હા૦ હંસ જુગલ જળ ઝીલતારે, વિમળ સરોવર પાળ વાલ્હા૦ મદ પવનની લેહેરમાંરે, માતા સુપન નિહાળ વાલ્હા૦ આંકણી. દીઠો પ્રથમ ગજ ઉજળોરે, બીજે રીષભ ગુણવંત વાલ્હાં૦ તીજે સિંહજ કેસરીરે, ચોથે શ્રીદેવી મહંત વાલ્હા, માળ જુગળ ફળ પાંચમેરે, છઠે રોહિણી કંત વાલ્હા, ઉગતો સુરજ સાતમેરે, આઠમે ધ્વજ લેહકંત વાલ્હા. રૂડો મા૦ ૧ નવમે કળસ રૂપા તણોરે, દસમે પદમસર જાણ વાલ્હા. અગ્યારમે રતનાગરૂરે, બારમે દેવ વિમાન વાલ્હા, ગજ રતનનો તેરમેરે, ચઉદમે વન્ની વખાણ વાલ્હા; ઉતરતાં આકાસથીરે, પેસંતા વદન પ્રમાણ વાલ્હા. રૂ૦ ૨ માતા સુપન લહિ જાગીયાંરે, અવધિ જુએ સુરરાજ વાલ્હા; શક્ર સ્તવ કરી વંદિ-

પારે, જનની ઉદર જિનરાજ વાલ્હા. એણે સમે ઇંદ્ર તે આવીયારે, મા આગળ ધરી લાજ વાલ્હા; પૂણ્યવંતી તુમ પામીયુંરે, ત્રણ ભુવનનું રાજ વાલ્હા. ૩ રૂ૦ ચઉદ સુપનના અર્થ કહિરે, ઇંદ્ર ગયા નિજ ઠામ વાલ્હા; ચોસઠ ઇંદ્ર મળી ગયારે, નંદીસર જિન ધામ વાલ્હા; ચવન કલ્યાણક ઓછવરે, શ્રીફળ પુજા ઠામ વાલ્હા. શ્રી સુભ વીર તેણે સમેરે, જગત જીવ વિસરામ વાલ્હા. રૂ૦ ૪ ભોગી ઓં, રંહીં, શ્રી ફળ પુજાયજામહે સ્વાહા.

पुजा ३ जि दुहा,

રવી ઉદય નૃપ તેડીયા, સુપનપાઠક નીજ ગેહ; ચઉદ સુપન ફળ સાંભળી, વળીય વીસર્જ્યા તેહ. ૧ ત્રણ જ્ઞાનશ્યું ઉપન્યા, તેવિસમા અરીહંત; વામા ઉરસર હંસલા, દીન દીન વૃદ્ધી લહંત, ડોહલા પુરે ભુપતી, સખીયો વૃંદ સમેત, જીન પુજે અક્ષત ધરી, ચામર પંખા લેત. ૨

ढाल.

ચીત ચોખે ચોરી નવી કરીએ, એ દેશી. રમતિ ગમતી હમુને સહેલી, બીહુ મળી લીજીએ એક તાળી; સખી આજ અનોપમ દીવાળી, લીલ વીલાસે પૂરણ માસે, પોસ દશમનીશી રઢીયાળી. સ૦ ૧ પસુ પંખી વશીયાં વનવાશી, તે પણ સુખીયા સમકાળી; સ૦ એણિ રાતે ઘર ઘર ઓછવસે, સુખીયાં જગતમે નંર નારી. સ૦ ૨ ઉતમ ગ્રહ વીશાખા જોગે, જનમ્યા પ્રભુજી જયકારી; સ૦ સાતે નરકે થયાં અજુઆળાં, થાવરને પણ સુખકારી. સ૦ ૩ માત નમી આઠે દિગ કુમરી, અધો લોકની વસનારી; સ૦ સુચી ઘર ઇશાને કરતી, જોજન એક અસુચી ટાળી. સ૦ ૪ ઉરધ લોકની આઠ કુમારી, વરસાવે જળ કુસુમાળી; સ૦ પૂર્વ રૂચક આઠ દર્પણ ધરતી, દક્ષણની અડકળ શાળી. સ૦ ૫ આઠ પશ્ચિમની પંખા ધરતી, ઉત્તર આઠ ચમર ધારી; સ૦ વિદિશિની ચઉ દીપ ધરંતી, રૂચક દીપની ચઉ બાળી. સ૦ ૬ કેળ તણાં ઘર ત્રણ કરીને, મર્દન સ્નાન અલંકારી; સ૦ રક્ષા પોટલી બાંધી બિહુને, મંદિર મેહેલ્યાં શિણગારી. સ૦ ૭ પ્રભુ મુખ કમળે અમરી ભમરી, રાસ રમંતી લટકાળી; સ૦ પ્રભુ માતા તું જગતની માતા, જગ દીપકની ધરનારી. સ૦ ૮ માજી તુજ નંદન ઘણું જીવો, ઉત્તમ જીવને ઉપગારી; સ૦ છપ્પન દિગ કુમરી ગુણ ગાતી, શ્રી સુભવીર વચનશળી. સ૦ ૯ ભોગી૦ ઓં, રંહીં,

पुजा ४ थी दुहो.

ચલીતાસન, સોહમપતી, રચી વર્દ્ધમાન વિશાળ; પ્રભુ જન્મોછવ કારણે, આવંતા તતકાળ. ૧

ढाळ

કાજ શીધાં શકળ હવે સાર. એ દેશી. હવે સકથું ઘોષ વજાવે, દેવ દેવી સવ મીલાવે; કરે પાલક સુર અભિધાન, તિણે પાલક નામે વિમાન. પ્રભુ પાસનું મુખડુ જોવા, ભવ ભવનાં પાતીક ખોવા; ચાલે સુર નિજ નિજ ટોળે, મુખ મંગળીક માળા બોલે. પ્રભુ૦ ૨ સિંહાસન બેઠા ચલિયા, હરી બહુ દેવે પરવરિયા; નારી મીત્રના પેરચા આવે, કેઇક પોતાને ભાવે. પ્રભુ૦ ૩ હુકમે કેઇ ભક્તિ ભરૈવા, વળી કેઇક કૌતક જોવા; હય કાસર કેસરી નાગ, ફણી ગરૂડ ચડ્યા કેઇ છાગ. પ્રભુ૦ ૪ વાંહન વૈમાનની વાસ, સંકિણ થયું આકાશ; કેઇ બોલે કરતા તાડા, સાંકડા ભાઇપરના દાહાડા. પ્રભુ૦ ૫ ઈહાં આવ્યા સરવ આણંદે, જિન જનનીને હરી વંદે, પાંચ રૂપે હરિ પ્રભુ હાથ, એક છત્ર ધરે શિર નાથ. પ્રભુ૦ ૬ બે બાજુ ચમર ઢાળે. એક આગળ વજ્ર ઉલાળે; જઇ મેરૂ ધરિ ઉછંગે, ઇંદ્ર ચોસઠ મળીયા રંગે. પ્રભુ૦ ૭ ખીરોદક ગંગા વાણિ, માગધ વરદામના પાણી; જાતિ આઠના કળસ ભરીને, અઢિસેં અભિષેક કરીને. પ્રભુ૦ ૮ દીવો મંગળ આરતી કીજે, ચંદન કુસુમે કરી પુજે; ગીત વાજીત્રના બહુ ઠાઠ, આલેખે મંગળ આઠ. પ્રભુ૦ ૯ ઇત્યાદિક ઓછવ કરતા, જઇ માતા પાસે ધરતા; કુંડળ જુગ વસ્ત્ર ઓશીકે, દડો ગેડી રતનમણી મુકે. પ્રભુ૦ ૧૦ કોડ બત્રીસ રત્ન રૂપૈયા, વરસાવી ઇંદ્ર ઉચરીયા; જીન માતાશું જે ધર ભેદ, તસ મસ્તક થાશે છેદ. પ્રભુ૦ ૧૧ અંગુઠે અમ્રત વાહી, નંદિસર કરે અઠાઇ; દેઇ રાજા પુત્ર વધાઇ, ઘર ઘર તોરણ વિરચાઇ. પ્રભુ૦ ૧૨ દસ દિન ઓછવ મંડાવે, બારમે દિન નાત જમાવે; નામ થાપે પાર્શ્વકુમાર, સુભ વિરવિજય જયકાર. પ્રભુ૦ ૧૩ ભાગિ૦ ઓ, રંહો,

पुजा ५ मी दुहो.

અનુક્રમ પાને ઉછરેયા, રમતા પાસકુમાર; અહિ લંછન નવ કર તણું, વરતે અતીસય ચ્યાર. ૧ યોવન વય પ્રભુ પામતા, માત પિતાદિક નેહ; પરણાવે નૃપ પુત્રિકા, પરભાવતી ગુણ ગેહ. ૨ ચંદન ઘસિ ઘનસારશું, નિજ ઘર ચૈત વિશાળ, પુજે પચરંગ મળવી, પુજે જગત દયાળ.

ढाळ.

બાળપણે જોગી હુવા માઇ ભિક્ષા દોને. એ દેશી. સોના રૂપાકે સોગટે સાંઇયાં ખેલત બાજી, ઇંદ્રાણી મુખ દેખતે હરી હોત હે રાજી. ૧ એક દિન ગંગાકે ભિચ સુરસાથ બહોરા, નારી ચકોરા અપછરા બોહોત કરત નિહોરા. ૨ ગંગાકે જળ ઝી-

જાતે, જાહો પાદસીયાં; ખાવન એક એબાયકે, સવિ મંદિર વળિયાં. ૩ એો મંદિર માળીએ, સાતી આલમ દેખે; હાથ પૂજાપા લે ચલે, ખાન પાન વિશેષ. ૪ પૂછ્યા પડુત્તર દેતહે, સુનો મોહન મેરે; તાપસકુ બંદન ચલે, છઠી લોક સવેરે. ૫ કમઠ જોગી તપ કરે, પંચ અગનકી ઝાળા; હાથે જાલ કદામણી, ગળે મોહનમાળા. ૬ પાસકુંવર દેખણ ચલે, તપશીપં આયાન; ઉહીનાણે દેખંકે, પિછે જોગી બોલાયા; ૭ સુણ તપશી સુખ લેનકુ, જપે ફોગટ માળે, અજ્ઞાનસે આગની બીચે, જોગકું પરજાળે. ૮ કમઠ કહે સુણ રાજવી, તુમે અસ્વ ખેલાવો; જોગીકે ઘર હે બડે, મત કો બતલાઓ. ૯ તેરા ગુરૂ કુન હે બડા, જીને જોગ ધરાયા; નહી ઓળખાયા ધર્મકુ, તનું કષ્ટ બતાયા. ૧૦ હમ ગુરૂ ધર્મ પીછાનતે, નહી કવડી પાસે; ભુખ ગમે કુનીયા દશા, રેહેતે વનવાસે. ૧૧ વનવાસી પસુ પંખીયા, એસે તુમ જોગી, જોગી નહી પણ ભોગીયા, સંસારકે સંગી. ૧૨ સંસાર બુરા છોરકે, સુણ હો લઘુરાજા; જોગી જંગલ સેવતે, લઈ ધર્મ અવાજા. ૧૩ દયા ધરમકો મુળ હે, કયા કાન ફુંકાયા; જીવ દયા નહુ જાનતે, તપ ફોગટ માયા. ૧૪ બાત દયાકી દાખીએ, ભુજ ચુક હમારો; બેર બેર કયા બોલણા, એસા ડાગ કમાળા. ૧૫ સાંઇ હુકમસે સેવકે, બડા કાષ્ટ ચીરાયા; નાગ નીકાળા એકીલા, પરજલતી કાયા. ૧૬. સેવક મુખ નવકારસેં ધરણેંદ્ર બનાયા, નગ કુમારે દેવતા, બહુ રીદ્ધી પાયા. ૧૭ રાણી સાથ વસંતમે, વન ભીતરે પેઠે. પ્રાસાદ સુંદર દેખકે ઉંચા જાકર બેઠે. ૧૮ રાજીમતીકુ છોરકે નેમ સંયમ લીના, ચિત્રામણ જિન જોવતે વૈરાગે ભીના; લોકાંતીકં સુર તે સમે, બોલ કરજોરી,' અવસરે સંજમ લેનકા, અબ બેર હે થોરી ૨૦ નીજ ઘર આયે નાથજી, પીયા ખીણ ખીણ રોવે, માત પીતા સમજાય કે દાન વરશી દેવે, ૨૧ દીન દુખી સુખીયા કીયા, દાળીદ્રકુ ચુરે, શ્રી સુભ વીર હરી તીહા, ધન સઘળો પૂરે. ૨૨ બાબો. રીંહીં ઇતિ જન્મ કલ્યાણકે પંચમી ચંદન પૂજા. ૫

પુજા ૬ ઠા દુહો,

વરશીદાનને અવસરે, દાન લીએ ભવ્ય તેહ, રોગ હરે ખટ માસનો, પામે સુંદર દેહ. ૧ રૂપ ગરા ધરી હાથમાં દીક્ષા અવસર જાણ, દેવ અસંખ્ય મીલ્યા તીહાં, માનું સંજમ ઠાણ. ૨

ઢાળ,

દેખો ભતી દધવનીરે, એ દેશી, તીસ વરસ ઘરમાં વસ્યારે, સુખભર વામાનંદ, સંજમ રસીયા જાણીનેરે, મળીયા ચોસઠ ઇંદ્ર, નમો નીત નાથજીરે. ૧ નીરખત નયણા નંદ. નમો૦ એ આંકણી. ખીરયોદક વર ઓપધીરે, મેળવતાં બહુ ઠાઠ, આઠ જાતી કળસા ભરીરે, એક સહસને આઠ. નમો૦ અશ્વસેન રાજા કુ-

રેરે, પાછળ સુર અભીષેક, સુર તરૂ પેરે અલંકારે, દેવ ન ભુપ વીવેક નમો૦ ૩ શીશાખા નૃપ શીબીકારે, બેઠા સીંહાશન નાથ, બેઠી વડેરી દક્ષણેરે, પટસાટક લેઈ હાથ નમો૦ ૪ વામ દીસે અંબ ધાતરીરે. પાછળ ધરી શણગાર, છત્ર ધરે એક જોવનારે ઇશાન કુળ કરનાર નમો૦ ૫ અગની કુણે એક જોવનારે, રયણમેં પંખા હાથ ચલત શીબકા ગાવતીરે, સરવે સાહેલી સાથ નમો૦ ૬ સત્ર ઇશાન ચામરે ધરેરે, વાજીંત્રનો નહી પાર, આઠ મંગળ આગળ ચલેરે, ઇંદ્ર ધજા ઝળકાર નમો૦ ૭ દેવ દેવી નર નારીઓરે, જુએ કરે પરણામ કુળમાં વડેરા સજનારે, શીખ પ્રભુને તામ નમો૦ ૮ જીત નીશાન ચઢાવજોરે, મોહની કરી ચકચુર, જીમ સંવંછરી દાનથારે, દળદર કાહાડયું દુર નમો૦ ૯ વરઘોડેથી ઉતરયારે, કાશી નયરને બાર, આશ્રમપદ ઉદ્યાનમાંરે, વૃક્ષ અસોક રસાળ નમો૦ ૧૦ અઠમ તપ ભુષણ તજીરે, ઉચરે માહાવ્રત ચાર, પોસ બહુલ એકાદશીરે, ત્રણ સયાં પરીવાર નમો૦ ૧૧ મન પરજવ તવ ઉપન્યુંરે, બંધ ધરે જગદીશ, દેવ દુસ ઇંદ્રે દીયુંરે, રહેશે વરસ ચતનીસ. નમો૦ ૧૨ કાઉસગ મુદ્રાએ રહ્યારે, સુર નંદીશર જાત, માત પીતા વદી વળ્યારે, શ્રી સુભ વીર પ્રભાત નમો૦ ૧૩ ગાગી૦ ઓહોં૦ ઇતિ દીક્ષા કલ્યાણક ધુપ પુજા ૬

पुजा ७ मी दुहा,

સારથ ધન્ય ઘરે પારણું, પ્રથમ પ્રભુએ કીધ, પંચ દીવ્ય પ્રગટાવીને, તાસ સુગતી સુખ દીધ. ૧ જગ દીપક પ્રગટાવવા, તપ તપતા રહી રાણ; તીણે દીપકની પુજના, કરતાં કેવળ નીણ રે

ઢાળ,

માહાવીર પ્રભુ ઘેર આવે, એ દેશી પ્રભુ પારસનાથ સધાવ્યા. કાદંબરી અટવી આવ્યા, કુંડ નામે સરોવર તીર, ભરયું પંકજ નીરમળ નીરરે. મન મોહન સુંદર મેળા ૧ ધન ચોક નગર ધન્ય વેળારે, મન૦ આંકણી. કાઉસગ મુદ્રા પ્રભુ ઠાવે, વન હસ્તી તીહાં એક આવે, જળ સુંઢ ભરી નવરાવે, જીન અંગે કમળ ચઢાવેરે મન૦ ૨ કલી કુંડ તીરથ તીહાં થાવે, હસ્તી ગતી દેવની પાવે; વળી કોઠુંબ વન આણંદે ધરણેંદ્ર વીનય ધરી વંદેરે મન૦ ૩ ત્રણ દીન ફણી છત્ર ધરાવે, અહીછત્રા નગરી વસાવે, ચલતા તાપસ ઘર પૂંઠે, નીશી આવી વસ્યા વડ હેઠેરે. મન૦ ૪ થયો કમઠ મરી મેઘમાળી, આવ્યો વીભંગે નીહાળી; ઉપસર્ગ કરયા બહુ ભાતી, નીશ્ચળ દીઠી જીન છાતીરે મન૦ ૫ ગગને જળ ભરી વાદળીઓ, વરશે ગાજે વીજળીયો, પ્રભુ નાશા ઉપર જળ જાવે, ધરણેંદ્ર પીયા સહ આવેરે મન૦ ૬ ઉપસર્ગ હરી પ્રભુ પુજી, મેઘમાળી પાપથી ધ્રુજી, જીન ભકતી સમકીત પાવે, બહુ જણ સરંગે સધાવેરે મન૦ ૭ આવ્યા કાશી ઉદ્યાને, રહ્યા સ્વામી કાઉસગ ધ્યાને, અપુરવ વીર્ય ઉલાસે, ઘનઘાતી ચાર વીનાશેરે, મન૦ ૮ ચોરાશી ગયા દીન આખા, વદી

ચેત્ર ચોથ વીશાખા, અઠમ તરૂ ધાતકી વાથી, થયા લોકાલોક પ્રકાશીરે મન૦ ૯ મળે ચોસઠ ઇંદ્ર તે વાર, રચે સમોવસરણ મનોહાર, સિંહાસન સ્વામી સુહાવે, શીર ચામર છત્ર ધરાવેરે મન૦ ૧૦ ચોત્રીશ અતીશય પાવે, વનપાળ વધામણી લાવે, અસ્વશીન વામારાણી, પરભાતની હરખ ભરાણીરે મન૦ ૧૧ સામૈયુ સજી સહુ વંદે, જિન વાણી સુણી આણંદે; સસરો સાસુ વહુ સાથે, દીક્ષા લીધી પ્રભુ હાથેરે. મન૦ ૧૨ સંઘ સાથે ગણી પદ ધરતા, સુર જ્ઞાનમહોછવ કરતા; સ્વામી દેવ છંદે સુહાવે, સુભ વીર વચન રસ ગાવેરે મન૦ ૧૩ ભાગી ઓં. રીં. શ્રીં. ઇતિ કેવળ જ્ઞાન કલ્યાણકે દીપક પૂજા સાતમી. ૭

पुजा ८ मी दुहा,

સુભ આર્દ દસ ગણધરા, સાધુ સોળ હજાર, અડતીસ સહસ તે સાધવી, ચાર મહાવ્રતધાર. ૧ એક લાખ ચઉસઠ સહસ છે, શ્રાવકનો પરીવાર; સગ વીસ સહસ તે શ્રાવીકા. તિમલખ ઉપર ધાર. ૨ દેશ વિરતીધર એ સહુ, પૂજે જિન ત્રણ કાળ; પ્રભુ પડિમા આગળ ધરે, નિત્ય નૈવેદનો થાળ. ૩

ઢાળ,

એક સમે સામળીયાજી વૃંદાવનમાં, એ દેશી. રંગ રશીયા રંગ બન્યો, મન મોહનજી, કોઇ આગળ નવી કેહેવાય, મનડું મોહ્યુંરે મોહનજી. વેધકતા વેધક લહે, મન૦ બીજા બેઠા વા ખાય. મનડું૦ ૧ લોકોતર ફળ નીપજે, મન૦ મોટા પ્રભુનો ઉપગાર; મનડું૦ કેવળનાણ દીવા કરૂ, મન૦ વિચરંતા સુર પરિવાર. મનડું૦ ૨, કનક કમળ પગલાં ઠવે, મન૦ જળ બુંદ કુસુમ વરસાત; મનડું૦ શિર છત્ર વળિ ચામર ઢળે, મન૦ તરૂ નમતાં મારગ જાત. મનડું૦ ૩ ઉપદેસી કોઇ તારીયા, મન૦ ગુણ પાંત્રીસ વાણી રસાળ; મનડું૦ નર નારી સુર અપછરા, મન૦ પ્રભુ આગળ નાટકશાળ. મનડું૦ ૪ અવની તળ પાવન કરી મન૦ અંતિમ ચોમાસુ જાણ; મનડું૦ સમેતસીખર ગીરી આવીયા. મન૦ ચઢતા શિર ધર સોપાન, મનડું૦ શ્રાવણ સુદી આઠમ દિને, મન૦ વિશાખાએ જગદીસ; મનડું૦ આણસણ કરી એક માસનું, મન૦ સાથે મુનીવર તેત્રીસ મનડું૦ ૬ કાઉશગમાં મુગતી વરયા, મન૦ સુખ પામ્યા સાદિ અનંત, મનડું૦ એક સમય સમશ્રેણથી, મન૦ નિકર્મ ચઉ દ્રષ્ટાંત. મનડું૦ ૭ સુરપતી સઘળાં તીહાં મળે, મન૦ ખીરોદધી આણે નીર; મનડું૦ સ્નાન વિલેપણ ભુષણે, મન૦ દેવ દુસે સ્વામી શરીર. મનડું૦ ૮ શોભાવી ધરી શિબીકા, મન૦ વાજીંત્ર ને નાટક ગીત, મનડું૦ ચંદન અગ પરજાળતા. મન૦ સુર ભકતી શોક સહિત. મનડું૦ ૯ થુભ કરે તે ઉપરે, મન૦ દાઢાદિક સરગે શીવ; મનડું૦ ભાવ ઉદ્યોત ગયે થકે, મન૦ દીવાળી કરતા દેવ. મનડું૦ ૧૦ નંદીસર ઓછવ કરે, મન૦ કલ્યાણક મોક્ષાનંદ મનડું૦ વરસ અઢીસે આંતરે, મન૦ સુભ વીર ને પાસ જીણંદ. મનડું૦ ૧૧

અથ ગીતઃ ઘેર આવો ઢોલા, એ દેશી, ઓછવ રંભ વધામણાં પ્રભુ પાસને નામે, કલ્યાણક ઓછવ કીયો, ચઢતે પરીણામે ઓછવ૦ ૧ સત વર્ષ આયુ જીવીને, અક્ષય સુખ સ્વામી; તુમ પદ સેવા ભક્તિમાં, નવી રાખુ ખામી ઓછવ૦ ૨ સાચી ભગતે સાહીબા, રીઝો એક વેળા, શ્રી સુભ વીર હુવે સદા, મન વંછીત મેળા. ૩

કળસ; ગાયો ગાયોરે સંખેસ્વર સાહીબ ગાયો, જાદવ લોકની જરા નીવારી; જીનજી જગત ગવાયો, પંચ કલ્યાણક ઓછવ કરતા, આજ ઘર રંગ વધાયોરે સં૦ ૧ તપા ગછ શ્રી શ્રીહસુરીના, સત્ય વિજય બુધ ઠાણો; કપુર વિજય ગુરુ ખીમા વિજય તસ, જસ વિજયો મુનિરાયોરે. સં૦ ૨ તાસ શીસ સંવેગી ગીતારથ, શાંત સુધારસ નાહ્યો, શ્રી સુભ વિજયસુ ગુરૂસુ પસાયે, જય કમળા જગ પાયોરે સં૦ ૩ રાજનગરમાં રહી ચોમાસુ, કુમતિ કુતર્ક હઠાયો, વિજય દેવેંદ્ર સુરીસ્વર રાજે, એ અધિકાર બનાયોરે. સં૦ ૪ અઢારસે નવ્યાસી અખય ત્રીજ, અહાન પુણ્ય ઉપાયો, પંડિત વીરવિજય પદમાવતા, વંછીત દાય સહાયોરે. સં૦ ૫ ભોગી૦ ઓં હ્રીં નૈવેદ્યં યજામહે સ્વાહા. ઇતિ શ્રી પંચકલ્યાણક મહોછવે અષ્ટપ્રકારી પુજા સંપૂર્ણ.

નવાણુ પ્રકારની પુજા

पुजा १ ली दुहा,

શ્રી સંખેશ્વર પાસજી, પ્રણમી સુભ ગુરૂ પાય; વિમળાચળ ગુણ ગાઇશું, સમરી સારદ માય ૧ પ્રાયે એ ગીરી સાસ્વતો, મહિમાનો નહી પાર, પ્રથમ જિણંદ સમોસર્યા, પૂરવ નવાણું વાર, અઢીય દ્વીપમાં એ સમો, તિરથ નહી ફળ દાય; કળિયુગ કલ્પ તરૂ લહી, મુગતા ફળ શ્યું વધાય. ૩ જાત્રા નવાણું જે કરે, ઉતકૃષ્ટે પરિમાણ; પૂજા નવાણું પ્રકારની, રચતાં અવિચળ ધામ. ૪ નવ કળશે અભિષેક નવ, ઇમ એકાદસ વાર; પૂજા દીઠ શ્રીફળ પ્રમુખ, ઇમ નવાણું પ્રકાર.

ढाल,

જુમખડાની દેશી. જાત્રા નવાણું કરીએ સલુણા, કરીએ પંચ સનાત સુનંદાકો કંત નમો, ગુણણું લખ નવકાર ગણીજે, દોય અઠમ છઠ સાત. સુ૦ ૧ રથ જાત્રા પરદક્ષણા દીજે, પૂજા નવાણું પ્રકાર. સુ૦ ધુપ દીપ ફળ નેવેદ મુકી, નમીએ નામ હજાર. સુ૦ ૨ આઠ અધિક સત ટુંક ભલેરી, મોટી તોહાં એકવીસ; સુ૦ શત્રુંજય ગીરી ટુંક એ પેહેલું, નામ નમો નિશ દીશ, સુ૦ ૩ સહસ અધીક આઠ મુનીવર સાથે, બાહુબળી શિવ ઠામ; સુ૦ બાહુબલી ટુંક નામ એ બીજું, ત્રીજું મરૂદેવી નામ. સુ૦ ૪ પુંડરીકગીરી નામ એ ચોથું, પાંચ કોડી મુની સિદ્ધ. સુ૦

પાંચમા કુંડે ઉપવત ગીરી કહીએ, તિણે એ નામ પ્રસિદ્ધ; સુ૦ ૫ વિમળાચળ (૬) સિદ્ધરાજ (૭) ભગીરથ (૮) પ્રણમી જે શીષ ક્ષેત્ર, શુ૦ છરી પાળી એગુણીશી આવી કરીએ જન્મ પવીત્ર, શુ૦ ૬ પૂજાએ પ્રભુ ઋષભનું, સાધુ કાર્ય અનેક શુ૦ શ્રીશુભ વીર હૃદયમાં વસજો, અળગેઆ ઘડી એક. શુ૦ ૭. અથ કાવ્ય: ગિરિવર વિમળાચળ નામક, ઋષભ મુખ્ય જિનાદિ પવિત્રતં. ઇદિ નિવેશ્યુ જલજિન પુજન. વિમળા માપ કરો મિનિ જામક. ૧ એ કાવ્ય પુજાદીઠ કેહેવું ઓં હ્રીં શ્રી પરમ પૂરૂષાય, પરમેશ્વરાય, જન્મ જરા મૃત્યુ નિવારણાય, શ્રીમત જિનેંદ્રાય; જળાદિકં યજામહે સ્વાહા: એ મંત્ર પૂજા દીઠ કહેવો. ઇતિ પ્રથમ પુજા ભિષેક ઉત્તર પુજા. ૯

पुजा २ जी दुहो.

એકેકું ડગલું ભરે, ગિરિ સનમુખ ઊજમાળ કોડી સહસ ભવનાં કરયાં, પાપ ખપે તતકાળ. ૧

ઢાળ

ઘડી ઘડી સાંભરે શાંતી સલુણા, એ દેશી. ગિરિવર દરસન વીરલા પાવે, પુર્વ સંચિત કર્મ ખપાવે; ગિરિ૦ ઋષભ જીનેશ્વર પુજા રચાવે, નવ નવ નામે ગિરિ ગુણ ગાવે. ગિ૦ ૧ સહસ્ત્ર કમળને (૧૦) મુકતી નિયલ ગિરિ (૧૧) સિધાચળ (૧૨) (૧૨) સતકુટ [૧૩] કહાવે. ગિ૦ ઢંક (૧૪) કદંબને (૧૫) કોડી નિવાસો (૧૬) લોહિત્ય (૧૭) તાલધ્વજપુર (૧૮), ગાવે. ગિ૦ ૨ ઢંકાદિક પંચકુટ સજીવન, સુર નર મુનિ મલીનામ થપાવે. ગિ૦ રયણખાણ જડીબુટી ગુફાઓ, રસકુંપીકા ગુરૂ ઇહાં બતાવે; ગિ૦ ૩ પણ પુન્યવતા પ્રાણી પાવે, પૂન્ય કારણ પ્રભુ પુજા રચાવે; ગિ૦ દશ કોટી શ્રાવકને જમાડે, જૈન તિર્થ જાત્રા કરી આવે. ગિ૦ ૪ તેથી એક મુની દાન દિયંતા, લાભ ઘણો સિધાચળ પાવે, ગિ૦ ચંદ્રશીગભુપ નિજ ભગિનિ રચું ભોગી, તે પણ એ ગિરિ મોક્ષે જાવે; ગિ૦ ૫ ચ્યાર હત્યારા નર પરદારા, દેવ ગુરૂ દ્રવ્ય ચોરી ખાવે; ગિ૦ ચૈત્રી કાતીકી પુનમ જાત્રા, તપ જપ ધ્યાનથી પાપ જલાવે. ગિ૦ ૬ રીખભશીન જીન અરૂ અસંખ્યા, તિર્થંકર મુતિક શુખ પાવે. ગિ૦ શિવ વહુ વરવા મંડપ એ ગિરિ૦ શ્રી શુભ વીર વચન રસ ગાવે. ગિ૦ ૭ ઇતિ દ્વીતીયાભિષેક ઉત્તર પુજા. ૧૮

पुजा ३ जी दुहो,

નેમ વિના ત્રેવીસ પ્રભુ, આવ્યા વિમળ ગિરિંદ; ભાવિ ચોવીસી આવશે, પદમનાભાદિ જિણંદ.

ઢાલ.

મન મોહન મેરે. એ દેશી. ધન ધન તે જગ પ્રાણિયા, મન મોહન મેરે; કરતાં ભક્તિ પવિત્ર, મ૦ પુન્યરાશિ (૧૯) મહાબળગિરિ(૨૦), મ૦ દ્રઢશક્તિ(૨૨) સતપત્ર(૨૧) મ૦ વિજયાનંદ(૨૩) વખાણીએ, મ૦ ભદ્રંકર(૨૪) મહાપીઠ(૨૫), સુરગિરિ(૨૬) માહાગિરી(૨૭) પુન્યથી, મ૦ આનંદ મેં નજરે દીઠ. મ૦ ૨ અપથી જોજન પ્રથમારકે, મ૦ સિતેર આઠ પંચાસ; મ૦ બાર જોજન સાત હાથનો, મ૦ છઠે પહોળો પ્રકાશ. મ૦ ૩ પંચમ કાળે પામવો, મ૦ દુલહો પ્રભુ દેદાર; મ૦ એકેંદ્રી વિગલેંદ્રીમાં, મ૦ કાઢયો અનંતો કાળ. મ૦ ૪ પંચેંદ્રી ત્રીજંચમાં, મ૦ નહિ સુખનો લવલેશ; મ૦ ગુણાક્ષર ન્યાયે લહ્યો, મ૦ નરભવ ગુરૂ ઉપદેશ. મ૦ ૫ બહુસુત ચરણની શેવના, મ૦ વસ્તુ ધરમ ઓળખાણ; મ૦ આતમ સ્વરૂપરમણે રમે, ન કરે જુઠ ડફાણ. મ૦ ૬ કારણે કારજ નિપજે, મ૦ દ્રવ્ય તે ભાવ નિમિત્ત મ૦ નિમિત્ત વાસી આતમા, મ૦ ભાવના ચંદન શીત. મ૦ ૭ અન્વય વ્યતિરેકે કરી, મ૦ જિન મુખ દરશન રંગ; મ૦ શ્રી શુભ વીર સુખી સદા, મ૦ સાધક ક્રિયા અસંગ. મ૦ ૮ ઇતી તૃતિયાભિષેકે ઉત્તર પુજા. ૨૭

पुजा ४ थी दुहा,

શેત્રુંજી નદી ન્હાઇને, મુખ બાંધી મુકોશ; દેવ જુગાદી પૂજીએ, આણી મન સંતોષ. ૧

ઢાળ,

અનીહાંરે વાલ્હોજી વાયછે વાંસળીરે એ દેશી. અનીહાંરે વાલ્હો વસે વિમળાચળેરે. જિહાં હુઆ ઉદ્ધાર અનંત વા૦ અનીહાંરે વાલ્હાથી નહી વેગળારે, મને વાહાલો સુનંદાના કંત. વા૦ ૧ અ૦ આ અવસર્પિણી કાળમાંરે, કરે ભરત પ્રથમ ઉદ્ધાર વા૦ અ૦ બીજો ઉદ્ધાર પાટ આઠમેરે, કરે દંડવિરજ ભુપાળ. વા૦ ૨ અ૦ શ્રી મંધર વયણાં સુણીરે, ત્રીજો કરે ઇશાનેંદ્ર. વા૦ અ૦ સાગર એક કોડી અંતરે, ચોથો ઉદ્ધાર માહેંદ્ર. વા૦ ૩ અ૦ દસ કોડી વળી સાગરે. કરે પંચમ પંચમ ઇંદ્રઃ વા૦ અ૦ એક લખ કોડી સાગરેરે, ઉદ્ધાર કરે ચમરેંદ્ર. વા૦ અ૦ ચક્રી સગર ઉદ્ધાર તે સાતમોરે, આઠમો વ્યંતરેંદ્રનો સાર વા૦ ૪ અ૦ તે અભિનંદન ચંદ્રપ્રભુ સમેરે, કરે ચંદ્રયશા ઉદ્ધાર; વા૦ અ૦ અગ્યારમો રામચંદ્રનોરે, બારમો પાંડવનો ઉદ્ધાર. વા૦ ૬ અ૦ વીસ કોડી મુની સાથે પાંડવારે, ઇહાં વર્યા પદ માહાનંદ; વા૦ અ૦ મહાનંદ(૨૮) કર્મસુડણ(૨૯) કબાસ છેરે(૩૦), પુષ્પદંત(૩૧) જયંત(૩૨) આનંદ(૩૩) વા૦ ૭ અ૦ શ્રીપદ (૩૪) હસ્તગીરી(૩૫) સાસ્વતોરે(૩૬), એ નામ તે પરમ નિધાન; વા૦ અ૦ શ્રી શુભ વીરની વાણીએરે, ધરી ધ્યાન કરો બહુ માન. વા૦ ૮ ઇતિ ચતુર્થાભિષેક ઉતર પૂજા. ૩૬

पुजा ५ मी दुहो,

ચોથે આરે એ થયા, સવિ મોટા ઉદ્ધાર; સુક્ષમ ઉદ્ધાર વચે થયા. કહેતાં ના આવે પાર. ૧

ઢાળ,

તેજે તરણીથી વડેરો, એ દેશી. સવંત એક આઠસે તેરેરે, જાવડશાનો ઉદ્ધાર; ઉધરજયો સુજ સાહિબારે, નાચે કરી સંસાર હો જીનજી. ૧ ભક્તિ હૃદયમાં ધાર જોરે, અંતર વેરી વારજોરે, તારજો દિન દયાળ. એ આંકણી. બાહડ મંત્રીએ સ- ઉદ્ધારે, તિરથે કર્યો ઉદ્ધાર. બાર તેરોતેર વર્ષમાંરે, વંસ શ્રીમાળી સાર હો જીનજી ભ૦ ૨ સંવત તેર ઇકોતેરેરે; સમરાશા ઓસવાળ; ન્યાય દ્રવ્ય વિધી સુધતારે, પન્નરમો ઉદ્ધાર હો જીનજી. ભ૦ ૩ પન્નરસેં સત્યાસીએરે, સોળમો એ ઉધાર; કરમાશાએ કરાવીઓરે, વરતે છે જયકાર હો જીનજી ભ૦ ૪ સુરિદુપસહ ઉપદેશથીરે વિમળ વાહન ભુપાળ, છેલો ઉધાર કરાવશેરે, સાસન ગીરિ ઉજમાળ હો જીનજી ભ૦ ૫ ભવ્યગિરિ (૩૭) શિધશેખરેરે (૩૮), માહાજસને (૩૯) માલવંત (૪૦) પૃથ્વીપીઠ (૪૧) દુઃખહર (૪૨) ગિરીરે, મુકિતરાજ (૭૩] મણિકાંત (૪૪) હો જી- નજી ભ૦ ૬ મેરૂ મહીધર (૪૫) એ ગીરીરે. નામે સદા સુખ થાય; શ્રી શુભ વીરને શ્રીતર્થરિ, ધર્મિયન મેહણ જાય હો જીનજી ભ૦ ૭ ઇતિ પંચમા ભિષેક જાર પુજા- ૪૫

पुजा ६ ठी दुहो

સિધાચળ સિધી વસ્યા, ગ્રહી મુની લિંગ અનંત; આગે અનંતા સિધસ્યે, પૂજો ભવિ ભગવંત. ૧

ઢાળ

ચતુરમે ચતુરી કુણ જગતકી મોહની, એ દેશી સખરેમ સખરી કુણ જગત કી મોહની, રીખભ જીણંદકી પડિમા જગતકી મોહની, રયણમે સુરતી ભરાઈ જગ૦ હાંહાંરે જગત૦ ખારે લાલ જગત૦ ભરતે ભરાઈ શોય પ્રમાનાસે કરી, કંચન ગીરિએ બિઠાઈ દેખત દુનીયાં ઠરી હાંહાંરે૦ ખારે લાલ દે૦ સખરે૦ ૧ સાતમો ઉદ્ધારમે ચક્રી સગર સુર ચિંતવી, દુઃખમકાળ વિચાર ગુફામેં જા ઠવી; દેવ દેવી હરરોજ પુજનકુ જાવતે; પુજાકો ઠાઠ બનાય સાચું ગુણ ગાવતે. હાંહાંરે સાં૦ ખ્યાં૦ સાં૦ સખરે૦ ૨ અપછરા ઘુંઘટ ખોલકે આગે નાચતે, ગીત ગાન ઊર તાન ખડા હરી દેખતે. હાં૦ ખ૦ ખ્યા૦ ખ૦ જીન ગુણ અમૃત પાનસે મગન- ભઈ ઘડી, ઠમ ઠમ ઠમકે પાંઊ ખેલેમાં સુ ખડા હાં૦ ખ૦ ખ્યા૦ ખ૦ સ-

આર૦ ૩ ઘા રિત ભક્તિ મગનસેં સુર શેવા કરે, સુરે સાનિધ નર દર્શન ભવ તીજે તરે. હાં૦ ભ૦ પ્યા૦ ભ૦ પંચમ દિશ સોવન ગુફામે આવહતે, તિને કંચન ગીરિ (૪૬) નામકે કુનીવાં બોલતે. હાં૦ ફુ૦ પ્યા૦ ફુ૦ સખર૦ ૪ આનંદધર (૪૭) પુન્યકંદ (૪૮) જયાનંદ (૪૯) જાણીએ, પાતાળ મુળ (૫૦) વિભાસ (૫૧) વિશાળ (૫૨) વખાણીએ; હાં૦ વિ૦ પ્યા૦ વિ૦ જગતારણ (૫૩) અકલંક (૫૪) એ તીરથ માનીએ, શ્રી શુભ વીર વિવેકે પ્રભુકુ પીછાણીએ. હાં૦ પ્ર૦ પ્યા૦ સખર૦ ૫ ઇતિ ષષ્ટામાભિષેકે ઉતર પૂજા. ૫૪.

पुजा ७ मि दुहो,

નમિ વિનમી વિદ્યાધરા, દોય કોડ મુનીરાય; સાથે સિધી વધુ વરયા; સેતરૂંજય સુપસાય. ૧

ઢાળ,

સહસા વનમાં એક દિન સ્વામી. એ દેશી આવ્યાં છું આશ ભરેયાંરે, વાહાલાજી અમે આવ્યારે આશ ભરેયાં. એ આંકણી૦ નમિ પૂત્રી ચોસઠ મળીને, શીખભ પાંઊ પરયાં: કરજોડી વિનવે પ્રભુ આગે, ઇમ વયણાં ઉચ્ચરયાંરે. વા૦ ૧ નમિ વિનમીજે પૂત્ર તુમારાં, રાજ્ય ભાગ વિસરયાં; દીન દયાળે દીધા પામી, આજ લગે વિચરયાંરે વા૦ ૨ બાહ્ય રાજ્ય ઉભગી પ્રભુ પાસે, આવે કાજ સરેયાં; અમ પણ તાતજી કારજં સાધું, સાંનિધ આપ કરેયારે. વા૦ ૩ ઇમ વદંતી પાગે અહંતી, અણસણ ધ્યાન ધરેયાં; કેવળ પામી કર્મને વામી જ્યોતસેં જ્યોત મળ્યાંરે. વા૦ ૪ એક અવગાહને સિધ અનંતા, દુગ ઉપયોગ વસ્યાં, ફરસિત દેશ પ્રદેશ અસંખ્યીત. ગુણાકાર કરેયાંરે, વા૦ ૫ અકરમક (૫૫) મહા તિરથ (૫૬) હેમગીરિ (૫૭) અનંત શંક્તિ ભરેયાં (૫૮): પુરષાતમને (૫૯) પર્વત રાજા (૬૦) જ્યોતી રૂપ (૬૧) ધરેયાંરે વા૦ ૬ વિલાસભદ્રા ૬૨) સુભદ્રા એ નામ, સુણતાં ચિત ઠરેયાં, શ્રી શુભ વીર પ્રભુ અભિષેકે, પાતિક દુર હરેયાંરે વા૦ ૭ ઇતિ સપ્તમીમાભિષેકે ઉતર પૂજા ૬૩

पुजा ८ मि दुहो,

દ્રાવિડને વાલી ખિલ્લજી, દશ કોડી અણુગાર, સાથે સિધી વધુ વરયા, વંદુ વારંવાર. ૧

ઢાળ,

તારણ આવ કયું મસેરે. એ દેશી ભરતને પાટે ભુપતીરે, સિધી વરયા ઇણે ઠાય સલુણા. અસંખ્યાતા તીહાં લગેરે, હુઆ અજીત જીનરાય સલુણા જીમ જીમ એ ગીરી ભેટીએરે, તીમ તીમ પાપ પલાય; સ૦ અજીત જીનેસ્વર સાહીબારે.

ચોમાસુ રહી જાય સ૦ ૭૦ ૨ સાગરમુની એક કોડીશુંરે, તોડ્યા કર્મના પાસ સ૦ પાંચ કોડી મુનીરાજસ્યુંરે, ભરત લહ્યા શીવ વાસ સ૦ ૭૦ ૩ આદીસ્વર ઉપગારથીરે, સતર કોડી સાધ સ૦ અજીતશેન સિદ્ધાચળેરે, આવ્યો શીવ વધુ હાથ સ૦ ૭૦ ૪ અજીતનાથ મુની ચેત્રનારે, પુનીમ દશ હજાર સ૦ આદીત્ય યશા મુકિત વરયારે, એક લાખ અણગાર સ૦ ૭૦ ૫ અજરામર એમંકરૂરે [૬૫], અમરકેત (૬૬) ગુણકંદ (૬૭] સ૦ સહસ પત્ર ૬૮ સાવંકરૂરે ૬૯, કર્મક્ષય ૭૦ તમોકંદ ૭૧ સ૦ ૭૦ ૬ રાજ્ય રાજેસ્વર એ ગીરીરે, નામ છે મંગળ રૂપ; સ૦ ગીરીવર રતનરૂ મંજરીરે. શીશ ચઢાવે ભુપ સ૦ ૭૦ ૭ દેવ જુગાદી પૂજતારે, કર્મ હોવે ચકચુર સ૦ શ્રી શુભ વીરને સાહીબારે, રેહેજો હયડા હજુર સ૦ ૭૦ ૮ ઇત્યષ્ટ ભીષેક ઉતર પૂજા. ૭૨

पुजा ९ मि दुहो,

રામ ભરત ત્રણ કોડાશું, કોડી મુની શ્રી સાર, કોડી સાઢી આઠ શિવ વરેચા, શાંબ પ્રધુમ્ન કુમાર. ૧

ઢાળ,

એ ઊચ્ચોને અલબેલોરે, કામણગારો કાનુડો, એ દેશી. સિદ્ધચળ શિખરે દીવોરે. આદિસ્વર અલબેલો છે; જાણે દર્શન અમૃત પીવોરે, આ૦ શિત શોભનશીના લ્હારેરે. આ૦ તેર કોડી મુનિ પરિવારેરે. આ૦ સિ૦ ૧ કરે શિવ સુંદરીનું આણુંરે, આ૦ નારદજી લાખ એકાણુંરે; આ૦ વસુદેવની નારી પ્રસિદ્ધીરે, આ૦ પાંત્રીસ હજાર તે સિધ્ધીરે. આ૦ આ૦ સિ૦ લખ બાવનને એક કોડીરે, આ૦ પંચાવન સહસને જોડીરે; આ૦ સાતસેં તીત્યોતેર સાધુરે, આ૦ પ્રભુ થાની ચોગાશું કીધુંરે. આ૦ સિ૦ ૩ તત્ર એ વરિયા શિવનારીરે. આ૦ ચૌદ સહસ મુની દામી તારીરે, આ૦ પ્રધુમ્ન પ્રીયા અચંભીરે, આ૦ ચોઆલીસસેં દેહરભીરે. આ૦ સિ૦ ૪ થાવચા પુત્ર હજારરે, આ૦ સુક પરિવ્રાજક એ ધારેરે, આ૦ શેલગપણસય વિખ્યાતરે, આ૦ સુભદ્ર મુની શય સાતરે, આ૦ સિ૦ ૫ ભવ તરીયા તિણે ભવ તારણરે, (૭૩] આ૦ ગજચંદ્ર ૧૭૪, મહોદય (૭૫) કારણરે; આ૦ સુરકાંત (૭૬) અચળ અભીનંદોરે (૭૮), આ૦ સુમતિ (૭૯) શ્રેષ્ટા (૮૦) ભયકંદોરે. આ૦ સિ૦ ૬ ઇહાં મોક્ષ ગયા કેઇ કોડીરે. આ૦ અમને પણ આશા મોટીરે, આ૦ સરખા સંવેગે ભરિયોરે, આ૦ મ૦ મોટા દરિયો તરિયોરે. આ૦ સિ૦ ૭ સરધાવિણ કુણ ઇહાં આવેરે, આ૦ લઘુ જળમાં કિમ તે નાવેરે; આ૦ તિણે હાથ હવે પ્રભુ ઝાલારે, આ૦ શુભ વીરને હઇડે વ્હાલોરે. આ૦ સિ૦ ૮ ઇતિ નવમા ભિષેક ઉત્તર પૂજા. ૮૧

पुजा १० मि दुहो;

કદંબ ગણધર કોડીશું, વળિ સંપતિ જીનરાજ; થાવચ્ચા તસ ગણધરૂ, સેલક શું સિધ્યાં કાજ. ૧

ઢાળ,

ધન ધન જીન વાણી, એ દેશી. ઇમ કેઇ સિદ્ધિ વરેયા મુનીરાયા, નામથી નિર્મળ કાયારે; એ તીરથ તારૂં, જાલી મયાલીને ઉવયાલી; સિધ્યા અણસણ પાળીરે. એ૦ ૧ દેવકી ખટ નંદન ઇહાં સિધ્યા, આતિમ ઉજળ કીધારે; એ૦ ઉજવળ ગિરિ (૮૨) મહાપદમ (૮૩) પ્રમાણો, વિશ્વાનંદ (૮૪) વખાણોરે. એ૦ ૨, વિજય ભદ્રને (૮૫) ઇંદ્ર પ્રકાશી (૮૬), કહીએ કપર્દિ વાસોરે (૮૭) એ૦ મુકિત નિકેતન (૮૮) કેવળ દાયક (૮૯), ચર્ચ ગિરિ ગુણ લાયકરે (૯૦), એ૦ ૩ એ નામે ભય સઘળા નાસે, જય કમળા ઘર વાસેરે; એ૦ શુકરાજ નિજ રાજ્ય વિલાશી, ધ્યાન ધરે ખટ માસીરે; એ૦ ૪ દ્રવ્ય શેવનથી સાજા તાજા, જીમ કુકડો ચંદ રાજારે; એ૦ ધ્યાતા ધ્યેય ધ્યાન પદ એકે, ભાવથી શિવ ફળ ટેકેરે. એ૦ ૫ ડાલને છંડી ચરણને વળગો, જાણ ન થાએ અળગોરે; એ૦ મુળ ઉરધ અધ શાખા ચારે, છંદ પુરાણે વિચારેરે. એ૦ ૬ ઇંદ્રય ડાલા વિષય પ્રવાળા જાણતા પાણ બાળારે; એ૦ અનુભવ અમૃત જ્ઞાનની ધારા જીન સાશન જયકારારે. એ૦ ૭ ચાર દોખ ક્રિયા છંડાણી, યોગા વંચક પ્રાણીરે; એ૦ ગિરિવર દર્સન ફર્સન જોગે, સવેદનને વિજોગેરે. એ૦ ૮ નિર્જરતા ગુણ અંગે અડતો, ધ્યાનાંતર જઇ અડતોરે; એ૦ શ્રી શુભ વીર વશ સુખ માંજે, શિવ સુંદરીની સેજેરે. એ૦ ૯ ઇતિ દસમાભિષેકે ઉતર પુજા. ૧૦

पुजा ११ मि दुहो,

શત્રુંજય ગિરિ મંડણો, મરૂદેવાનો નંદ; જુગલા ધરમ નિવારિકા, નમો યુગાદી જીણંદ. ૧

ઢાળ,

વીર કુંવરની વાતડી કેને કહીએ, એ દેશી. તિર્થની આશાતના નવી કરીએ, નવી કરીએરે નવી કરીએ; ધુપ ધ્યાન ઘટા અનુસરીએ, તરીએ સંસાર. તી૦ ૧ આશાતના કરતાં થકાં ધન હાણી, ભુખ્યાં ન મળે અન્ન પાણી, કાયા વળી રોગે ભરાણી, આ ભવમાં એમ. તી૦ ૨, પરભવ પરમાધામીને વશ પડશે, વૈતરણી નદીમાં ભળશે; અગ્નીને કુંડે બળશે, નહી સરણું કોય. તી૦ ૩ પુર્વ નવાણું નાથજી ઇહાં આવ્યા, સાધુ કેઇ મોક્ષ સધાવ્યા; શ્રાવક પણ સિદ્ધિ સુહાવ્યા, જપતાં ગિરિ નામ. તી૦ ૪ અષ્ટોતરે સત કુટ એ (૯૧) ગિરિ ઠામે, સુંદર્ય (૯૨) યસોધર (૯૩) નામે; પ્રીતી મંડણ (૯૪) કાંમુક કામે (૯૫), વળી સેહજાનંદ (૯૬) તી૦ ૫ મહેંદ્ર ધ્વજ

(૯૭) સરવારથ સિદ્ધ (૯૮) કહીએ, પ્રીયંકર નામ (૯૯) એ લહીએ; ગિરિ શીતળ છાંહે રહીએ, નિત્ય કરીએ ૯૫ન. તી૦ ૬ પૂજા નવાણું પ્રકારની એમ કીજે, નરભવનો લાહો લીજે; વળી દાન સુપાત્રે દીજે, ચઢતે પરિણામ. તી૦ ૭ જીવન ફળ સંસારમાં કરે લીલા, રમણી ધન સુંદર બાળા; શુભ વીર વિનોદ વિશાળા, મંગળ શિવ માળ. તી૦ ઇત્યેકા દશમા લિપેંકે ઉનર પુજા. ૯૯

કળસ *

રાગ ધન્યાસિરી. ગાયો ગાયોરે વિમળાચળ તીરથ ગાયો, પર્વતમાં જીમ મેરૂ મહીધર, મુની મંડળ જીન રાયો, તરૂગણમાં જીમ કલ્પ તરૂવર, તિમ એ તીરથ સવાયોરે, વિ૦ ૧ જાત્રા નવાણું અમે ઈહાં કીધી, રંગ તરંગ ભરાયો, તિરથ ગુણ મુકતાફળ માળા, સંઘને કંઠે ઠવાયોરે. વિ૦ ૨ શેઠ હેમાભાઈ હુકમ લઈને, પાળીટાણા શિર ઠાયો, મોતીચંદ મલુકચંદ રાજે, સંઘ સકળ હરખાયોરે વિ૦ ૩ તપગચ્છ સિંહસુરીશ્વર કેરા. સત્યવીજય સત્ય પાયો, કપુરવિજય ગુરૂ ખિમાવીજય તસ, જસવિજયો મુનીરાયોરે. વિ૦ ૪ શ્રી શુભ વિજય સુગુરૂ સુપસાએ, સુત ચિંતામણી પાયો; વિજયદેવેંદ્ર સુરીશ્વર રાજે, પુજા અધિકાર રચાયોરે. વિ૦ ૫, પૂજા નવાણું પ્રકારી રચાવો, ગાવો એ ગિરિ રાયો; વિધી જોગે ફળ પુરણ પ્રગટે, તત્ત હઠ વાદ હઠાયો. વિ૦ ૬ વેદ વસુ ગજ ચંદ્ર સવત્સરે, (૧૮૮૪) ચૈત્રી પૂનમ દિન ગાયો; પંડિત વીરવિજય પ્રભુ ધ્યાને, આતિમ આપ ઠરાયોરે. વિ૦ ૭ ઇતિ શ્રી નવાણું પ્રકારી પુજા સંપૂર્ણ. સર્વ ગાથા ૧૦૫ અથ. વિધિ જઘન્યથી ૯ કળસ ઢાળા. ઉતકૃષ્ટી ૯૯ શ્રાવક તથા જઘન્યથી ૯ જાતીનાં ફળ નંગ ૧૧—૧૧ પૂજા દીઠ ૯—૯ નવ નવ મુકીએ ઈમ અગીયાર નવાં નવાણું થાય. એ રીતે સુખડી પણ નવ જાતની નંગ ૧૧-૧૧ તથા દીવા ૯ વંસમાળે ધરીએ. સાથીયાં નવાણું ચોખાના કરીએ, ઇતિ આ વિધિ સંપુર્ણ.

શ્રી પીસતાળીસ આગમની પુજા.

પુજા ૧ લી દુહા,

શ્રી સંખેશ્વર પાસજી, સાહીબ સુગુણ ગરીઠ; શુભ ગુરૂ ચરણ પસાયથી, સુત નિધી નજરે દીઠ. ૧ સાસન નાયક વંદીએ, ત્રીસલા માત મલ્હાર; જસ મુખથી ત્રીપદી લહી, સુત્ર રચે ગણધાર. ૨ સુધરમા ગણધર તણી, રચના વરતે સોય; દ્વાદશ અંગ થકી અધીક, સુત્ર નહી જગ કોય. ૩ આગે આગમ બહુ હુતા, અ.

થીર વિદીત જગદીસ: કાળ વસે સંપ્રતી રહ્યા, આગમ પિસ્તાળીસ. ૪ આથમતે કેવળ રવી, મંદીર દીપક જ્યોત; પંચમ આરે પ્રાણીને, આગમેમનો ઉદ્યોત. ૫ પ્રથમ જ્ઞાન પછે દયા, દસ વૈકાલીક વાણ વસ્તુ તત્વ સવી જાણીએ, જ્ઞાનથી પદ નીરવાણ ૬, જ્ઞાન ભકિત કરતાં થકાં, પૂજ્યા જીન અણગાર; તે કારણ આગમ તણી, પુજા ભકિત વિશાળ. ૭ જ્ઞાનો પગરણ મેલીએ, પુશ્તક આગળ સાર; પીઠ રચી જીન બીંબને, થાપી જે મનોહાર. ૮ જ્ઞાન ઉદય અરીહા તણી, સાંભળી દેશના સાર; દેવ દેવી નંદીસરે, પુજા વિવિધ પ્રકાર. ૯ તિમ ભવીઅણ હરખે ધરી, પુજો શ્રી જીન ચંદ; ધ્યેય ધ્યાન પદ એકથો, પામો પદ મહાનંદ. ૧૦ ન્હવણ વિલેપન કુસુમની ધુપ દીપ ઝળકાર; અક્ષત નવેદ ફળ તણી, પૂજા આઠ પ્રકાર. ૧૧

ઢાલ,

અનીહાંરે વાલ્હોજી વાય છે વાંસળીરે, એ દેશી. અનીહાંરે ગંગા ક્ષીર સમુદ્રનારે; જળ કળસ ભરી નરનાર; જ્ઞાનેવડા શ્રુત કેવળીરે, અનીહાંરે ન્હવણ કરો પ્રભુ વીરનેરે, દ્રષ્ટી વાદના ભાષણહાર જ્ઞા० ૧ અનીહાંરે પાંચે ભેદ છે તેહનારે, સાંભળતાં વીકશે નાણ જ્ઞા० અનીહાંરે પરીકરમ સાત શ્રેણીયોરે, અઠયાસી સુત્ર વખાણ જ્ઞા० ૨ અનીહાંરે પૂરવ ગતે ચઉદ પૂરવછેરે, માહા મંત્રને વિદ્યા ભરેલ જ્ઞા० અનીહાંરે જંબુ વેલંધર દેવતારે, ધરે પુરવ સમુદ્રની વેલ જ્ઞા० ૩ અનીહાંરે દસ વસ્તુ વિનયે ભણ્યારે,. પેહેલે પૂરવ ઉતપાદ જ્ઞા० અનીહાંરે વસ્તુ ચઉદ અગ્રાયણીરે, અડ વસ્તુ વિર્ય પ્રવાદ જ્ઞા० ૪ અનીહાંરે અસ્તિ પ્રવાદે અઢારછેરે, બાર વસ્તુ જ્ઞાન પ્રવાદ જ્ઞા० અનીહાંરે સત્ય પ્રવાદે દોય વસ્તુ છેરે, સોળ વસ્તુ આત્મ પ્રવાદ જ્ઞા० ૫ અનીહાંરે કર્મ પ્રવાદે તીસ ધારીએરે, વીસ વસ્તુ પુરવ પચખાણ જ્ઞા० અનીહાંરે પનર વિદ્યા પ્રવાદમાંરે, બાર વસ્તુ કહે કલ્યાણ જ્ઞા० ૬ અનીહાંરે પ્રાણાવયમાં તેર છેરે, તીસ વસ્તુ કીરીયા વિશાળ જ્ઞા० અનીહાંરે પાણ વીશે કરી સોહતુરે, ચઉદમું લોક બીંદુ સાર જ્ઞા० ૭ અનીહાંરે પુંજમ સીનષે ત્રણસેંરે, ત્યાસી ગજ સોળ હજાર જ્ઞા० અ० શ્રી શુભ વીરના ગણધરૂરે, રચતાં મિજો અધિકાર જ્ઞા० ૮

દુહો,

દસ પૂરવ પુરણ ભણ્યે, લબ્ધિ ક્ષીરા અવ હોય, તિણે જીન કલ્પ નિવાર્યો યો, જ્ઞાન સમો નહીકોય. ૧

ગીત—મન મોહન મેરે; એ દેશી. ભેદ ચોથો હવે સાંભળો, મન મોહન મેરે; દ્રષ્ટીવાદ અનુયોગે મ० દોય ભેદ કરી સીખીયો મ० જંબુ સુરૂ સંયોગ મ० ૧ પંચમ ભેદ ચુલીકા મ० પેહેલે પૂરવે ચાર મ० બારને આઠ દસ ચુલીકા મ० ચોથા પૂરવ જગે સાર મ० ૨ દસ પૂરવે નથી ચુલીકા મ० નંદી સુત્ર વિચાર મ० દ્રષ્ટીવાદ એ બારમું મ० અંગ હતું સુખકાર મ० ૩ ચાર વરસ દુકાળીએ મ० થા

રમું અંગ તે લીધ મ૦ સંપ્રતિકાળે નવી પડે મ૦ એવો કાળ પ્રસિદ્ધ મ૦ ૪ મંદ મતિ પરમાદથી મ૦ પુરવ ગયા અવિલંબ મ૦ શ્રી શુભ વીરને સાસને મ૦ પૂજો આગમ જિન બીંબ મ૦ ૫ ઇતી પ્રથમ પુજા. ૧

पुजा २ जी दुहो.

હવે પીસતાળીસ વરણવું, કળિયુગમાં આધાર, આગમ અગમ અરથ ભર્યા તેહમા અંગ અગ્યાર. ૧

ઢાળ

ધમનરાગીણી. ધન ધન જીન વાણી એ દેશી ચંદન પૂજા ચતુર રચાવો, નાણ કેતુ પરે ભાવોરે, ધન ધન જીન વાણી. રાય ઉદાય પ્રભુ ગુણ ગાવે. પદમાવતીને નચાવેરે; ધ૦ આચારંગ પ્રથમ ઉપદેશી, નામની ભજના સેશીરે. ધ૦ ૨ આચારરથ વહેતા મુની ધોરી, બહુ શુત હાથમાં દોરીરે ધ૦ પંચ પ્રકારે આચાર વખાણે; ગળીયા બળદ કીમ તાણેરે ધ૦ ૩ દો શુત ખંધ આચારંગ કેરા, સંખીત અણુ ઓગદારારે ધ૦ સંખ્યાતિ નીર યુકતી કહીશ, અજઆણા પણ વિસરે ધ૦ ૪ પદની સંખ્યા સેહેસ અઢાર, નીત ગણતા અણગારરે ધ૦ સુત્ર કૃતાંગે ભાવ જીવાદી, ત્રણસે ત્રેશઠ વાદીરે ધ૦ ૫ અધ્યયન તેવીસછે બીજે, અવર પુરવ પરે લીજેરે; ધ૦. ફુગુણાપદ હવે સઘળે અંગે. દસ ઠાણા ઠાણંગેરે ધ૦ ૬ દસે અધયને સુંત ખંધ એકો, હવે સામાવાયાંગ છે કોરે ધ૦ શત સમવાય શુત ખંધં એકે; ધારીએ અરથ વિવેકેરે ધ૦ ૭ ભગવતી પંચમુ અંગ વિશેસા, દસ હજાર ઉદેશારે ધ૦ એક તાળીસ સતકે શુભ વીરે, ગોતમ પ્રશ્ન હજુરરે. ધ૦ ૮ ઇતી પૂજા

दुहो,

નીર યુકતી પ્રતી પ્રવીયો. સઘળે તે સમભાવ; બીજી અર્થ પરૂપણા, તે સવી જુજુવા ભાવ ૧

ગીત—જુમખડાની દેશી. જ્ઞાતા ધર્મ વખાણ્યાએરે, દશ બોલ્યા તીહાં વર્ગ, પ્રભુ ઉપદેશાયા, અઉઠ તે કોડી કથા કહીરે, સાંભળતાં અપવર્ગ પ્ર૦ ૧ ઓગણીસ અધ્યયને કરીરે, બે સુત ખંધ સુભાવ; પ્ર૦ ઉપાસાંગ દશાંગમાંરે દશ શ્રાવકના ભાવ પ્ર૦ ૨ અંતગડ અડવર્ગ છેરે, અણુતરો વાઇ ત્રણ વર્ગ પ્ર૦ એક સુત્રે મુકતી વરયારે, બીજે ગયા જે સરગ પ્ર૦ ૩ પ્રશ્ન બ્યાકરણુજ સુત્રમાંરે, દશ અધ્યન વખાણ પ્ર૦ સુત્ર વીપાકે સાંભળોરે, વીશ અધ્યન પ્રમાણ પ્ર૦ બે સુત ખંધે ભાખીઆરે; દુખ સુખ કેરા ભોગ પ્ર૦ એમ એકાદશ અંગનીરે, ભકતી કરો ગુરૂ યોગ પ્ર૦ આગમને અવલંબતાંરે, ઓળખીએ અરીહંત પ્ર૦ શ્રી શુભ વીરને પુજતાંરે, પામો સુખ અનંત પ્ર૦ ૬ ઇતી ચંદન પૂજા ૨

पुजा ३ जी दुहो,

અંગ તણા ઉપાંગ જે, બાર કહ્યા ભગવંત, ગણધર પુરવધર તણી રચના સુણીએ સંત. ૧

ઢાળ,

રાગ સારંગ શોધના એ દેશી જ્ઞાનાવરણ દુરે કરોરે, મિતા૦ પામી અંગ ઉપાંગ, કુસમ પગર પૂજા રચોરે મિતા૦ વીર જીનેસ્વર આગરે, રંગીલા મીતા એ પ્રભુ શેવોને, એ પ્રભુ શેવો સાનમાનરે મિતા, જ્ઞાન બહો ભરપુરરે, રંગીલા મીતા એ૦ ૧ એ આંકણી. સાહમપ્પું ઉવવાઇમાંરે, મી૦ કરતો કોણીક ભુપ; અંબડ સીશને વરણવ્યારે મી૦ પ્રશ્ન તે સીદ્ધ સ્વરૂપરે રં૦ એ૦ ૨ રાયપશેણી સુત્રમાંરે. મી૦ સુર્યાભનો અધિકાર, જીવાભીગમ ત્રીજુ સુણોરે મી૦ દશ અધ્યન વીચ્યારરે. રં૦ એ૦ ૩ શામસુરી રચના કરીરે મી૦ પનવાણા મહાસુત્ર, છત્રીસ પદ ગુરૂ પાસથીરે, મી૦ ધારો અર્થ વાચીત્રરે રં૦ એ૦ ૪ જંબુદ્વીપ પન્નતીએરે મી૦ જંબુદ્વીપ વિચાર, છઠા સુર પન્નતીમાંરે મી૦ રવિ મંડળ ગ્રહ ચારરે રં૦ એ૦ ૫ ચંદ પનતી પાહુડેરે મી૦ જ્યોતીષ ચક્ર વિશેષ, આગમ પુજો પ્રાણીયારે મી૦ કહે શુભ વીર જીનેશર રં૦ એ૦ ૬

दुहो,

ભવ મંડળમેં ન દેખીયો; પ્રભૂજીનો દેદાર, આગમ પંથ લહ્યા વિના, રઝળ્યો હું સંસાર. ૧

ગીત—વીર જીણંદ જગત ઉપગારી એ દેશી; કેતકી જાયનાં ફુલ મંગાવી, પૂજો અંગ ઉપાંગજી, બંભી લીપી શ્રી ગણધર દેવે, પ્રણમી ભગવતી અંગજી કે૦ ૧ આઠમું નીરયાવળી ઉપાંગે, દેવાદીક અધીકારજી, કપ્પવડંસગ નવમ ઉપાંગે, દશ અધ્યન ઉદારજી. કે૦ ૨ પુપ્ફીયા નામે ઉપાંગ છે દશમું, વળી પુફ્ફચુલિયા જાણજી; બારમું વન્હી દશાએ સઘળે, દશ અધ્યન પ્રમાણજી. કે૦ ૩ ગીતારથ મુખ અમીય ઝરંતો, આગમ લાગ્યું મીઠજી; દુર ગયા લોક સન્નાછારી, તવ પ્રભુ દર્સન દીઠજી. કે૦ ૪ દર્સનથી જો દર્સન પ્રગટે, વિઘટે ભવ જળ પુરજી, ભાવ કુટુંબમેં મંદીર માહાલું શ્રીશુભ વીર હજુરજી. કે૦ ૫ ઇતિ પૂષ્પ પૂજા. ૩

पुजा ४ थी दुहो,

આજ પયન્નાં છે ઘણાં, પણ લહો એક અધિકાર; દશ પયન્નાં તિણે ગણ્યાં, પીસ્તાળીસ મઝાર. ૧

ઢાળ

સાચું બોલો શામળીયા, એ દેશી. એક જન શ્રુત રશીયો બાલેરે, હો મન

માન્યા મોહનજી; પ્રભુ તાહારે નહી કોઇ તોલરે, હો૦ અમે ધુપની પુજા કરીએરે, હો૦ દુર્ગંધ અનાદિની હરીએરે. હો૦ ૧ તુમ દરશન ભાગે પાઉંરે, હો૦ અંતે છે સરણ તુમારૂરે; હો૦ ચઉ સરણ પયન્નું પેહેલુંરે, હો૦ અમ સરણ કરવું છે વેહેલુંરે, હો૦ બહી અરથ અનોપમ ગીરુંરે. હો૦ આઉર પચખાણ તે બીજુરે, હો૦ સાંભળતાં ભકત પરીગ્રારે, હો૦ પરિહરશું આરે સંસારે, હો૦ ૩ સંથારા પયન્નો સિધારે, હો૦ સુકોશલ મુનીએ કીધોરે. હો૦ ભાખી તંદુલીબયાલીરે, હો૦ તુમે ગર્ભની વેદના ટાળીરે. હો૦ ૪ અમને પણ દુઃખ એ મોટુંરે, હો૦ સનમુખ ન જુઓ તે ખોટુંરે. હો૦ કાંઇ મેહેર નજરથી દેખોરે, હો૦ શું રાગીને ઉવેખોરે. હો૦ ૫ રંગ લાગ્યો ચોળ મજીઠરે, હો૦ નવી જાએ ડાકણ દીઠરે, હો૦ અમે રાગી થઇને કહીશુંરે, હો૦ શુભ વીરને ચરણે રહીશુંરે. હો૦ ૬

दुहो,

પ્રભુ ચરણે રેહેતાં ભજે, ગ્નાન સુધારસ કંદ; જીન વાણી રચિયા મુની, પામે પરમાનંદ.

ગીતઃ—રાગ માળવી. વંદો વીર જીનેસર રાયા, એ દેશી. ત્રીસલા નંદન વંદન કીજે, ગ્નાન અમ્રત રસ પીજેરે, છઠો ચંદા વિજજય પયન્નો, વિનયે વડો સુનીધન્નોરે. ત્રી૦ ૧ ગુરૂ વિનયે સુકળાએ વાધે, રાધાવેદ તે સાધેરે; દેવેંદ થુઇ પયન્ને રચિયા. સંથારે મુની વસિયારે. ત્રી૦ ૨ મરણ સમાધિ પયન્ને ભાવે, પ્રભુ સાથે લય લાવેરે, મહા પચખાણ પયન્નું ગાવે, પાપ સકળ વોસિરાવેરે. ત્રી૦ ૩ ગણી વિજાએ ભાવ ઘણેરા, જાણે મુની ગંભીરારે; સાધે કાર્ય લગ્ન નોહોરા, શ્રી શુભ વીર ચકોરારે. ત્રી૦ ૪ ઇતિ ધુપ પુજા. ૪

पुजा ५ मी दुहो,

ગ્નાનાવરણી તિમિરને, હરવા દીપકમાળ; જ્યોતસેં જ્યોત મિલાઇએ, ગ્નાન વિશેષ વિશાળ. ૧

ઢાલ.

ચંદ્ર પ્રભુ જીન ચંદ્રમારે, એ દેશી. જગ દીપકની આગળેરે, દીપકનો ઉદ્યોત; કરતાં પુજા પાંચમીરે, ભાવ દીપકની જ્યોત હો જીનજી, તેજે તરૂણીથી વડોરે, દીપ શિખાનો દીવડોરે, ઝળકે કેવળ જ્યોત. ૧ છેદ સુત્ર જીન ભાખીયારે, નિશિથ ધુર સિદ્ધાંત; આલોયણ મુની રાજનેરે, ધારે ગંભીરવંત હો જીનજી. તે૦ ૨, જીત કલ્પમાં સેવતારે, ચરણ કરણ અણગાર; પંચ કલ્પ છેદ ભણ્યારે, પંચ ભલા વ્યવહાર હો જીનજી, તે૦ ૩ વ્યવહાર છેદ દાખીયારે, ઉછરંગને અપવાદ; દશાકલ્પમાં દશ દશારે, ઉપદેશ્યા અપ્રમાદ હો જીનજી. તે૦ ૪ છેદ મહા નીસીથમાંરે, ભાખે જ-

બનો નાથ, ઉપધાનાધિ આચારનીરે, વાત ગીતારથ હાથ હો જીનજી. તે૦ ૫ ધર્મ તીરથ મુની વંદનારે, વરતે સુત આધાર; સાસન શ્રી શુભ વીરનુંરે; એકવીસ વરસ હજાર હો જીનજી. તે૦ ૬

दुहो,

સુત જ્ઞાનાવરણી તણો, તું પ્રભુ ટાળણહાર; ખિણમેં શ્રુત કેવળી કરયા, દેઇ ત્રીપદી ગણધાર. ૧

ગીત—તારણ આઇ કયુ ચલેરે. એ દેશી ધન ધન શ્રી અરિહંતનેરે, જિણે ઓળખાવ્યો લોક; સલુણા૦ તે પ્રભુની પુજા વિનારે. જન્મ ગમાવ્યો ફોક; સ૦ ૧ જિમ જિમ અરિહા શ્રેવીએરે; તિમ તિમ પ્રગટે જ્ઞાન સ૦ જ્ઞાનીના બહુ માનથીરે, જ્ઞાન તણાં બહુ માન સહુ જિમ૦ ૨ જ્ઞાન વિના આડંબરીરે, પામે જગ અપમાન સ૦ કપટ ક્રિયા જન રંજનેરે, મૌનવૃતી બગધ્યાન સ૦ જિ૦ ૩ મછરી ખર મુ- ઉજળેરે: કરતા ઉગ્ર વિહાર સ૦ પાપ શ્રમણ કરી દાખીયારે, ઉત્તરાધ્યેન મઝાર સ૦ જિ૦ ૪ જ્ઞાન વિના મુક્તિ નહીરે, કિરીયા જ્ઞાનીને પાસ, સ૦ શ્રી શુભ વીરની વાણીએરે, શિવ કમળા ઘરવાસ સ૦ જિ૦ ૫ ઇતિ પંચમી પુજા. ૫

पुजा ६ ठी दुहो

ચરેમ સમય દુપ સહંજગે, વરતે શ્રુત અવિછેદ: મુળ સુત્ર તિણે ભાખીયા, તે કહેશું ચઉ ભેદ. ૧

ढाळ,

રાગ સારંગ. હમ મગન ભએ પ્રભુ ધ્યાનમાં. એ દેશી. જિનરાજની પુજા કીજીએ, જિન પડિમા આગે પ્રભુ રાગે; અક્ષત પુજા કીજીએ. અક્ષય પદ અ- ભિલાષ ધરીને, આગમનો રસ પીજીએ. જિ૦ ૧ પ્રભુ પડિમા દેખી પ્રતી બુધ્યા, પુરવથી ઉધ્ધરીજીએ, દશવૈકાલિક દશ અધ્યને, મનક મુનિ હિત કીજીએ. જિ૦ ૨ ઉતરાધ્યન તે બીજું આગમ, મુળ સુત્રમાં ગણીજીએ; અધ્યયનાં છત્રીસ ર- સાળાં, સદ ગુરૂ સંગે સુણીજીએ. જિ૦ ૩ સોળ પ્રહરની દેશના દેતાં; ચતુર ચ- કોરા રીઝીએ; શ્રી શુભ વીર જીનેસ્વર આગમ, અમ્રતનો રસ પીજીએ. જિ૦ ૪

दुहो.

જ્ઞાન ઉદય કરવા ભણી, તપ કરતા જિન દેવ: જ્ઞાન નિધી પ્રગટે તદા, સમ- વસરણ સુર શેવ. ૧

ગીત—અખીયનમે ગુલઝારા. એ દેસી. આગમ છે અવિકારા, જીણંદા તેરા આગમ હે અવિકારા જ્ઞાન જયોત પ્રગટે ઘટ માંહે, જિમ રવી કીરણ હજારા જિ૦

મિથ્યાત્વી દુરનય સવીકારા, તગ તમતા નહી તારા. જિ૦ ૧ ત્રીજુ ઓઘ નીર ધુકતી વખાણું, મુનીવરના આચારા જિ૦ ચોથુ આવસ્યક અનુસરતાં, કેવળી ચંદન બાળા જિ૦ ૨ અલ્પાગમ તપ કલેશ તે જાણો, બોલે ઉપદેશ માળા. જિ૦ જ્ઞાન ભક્તિ જીન પદ નીપજાવે, નામે જયંત ભુપાળા જિ૦ ૩ સાયરમાં મીઠી મહેરાવલ, શૃંગી મછ આહારા જિ૦ શરણ વિહીના દીના મીના, ઉતરે સાયર પારા જિ૦ પંચમ કાળ ફણી વિષ ઝાળા, મંત્ર મણી વિષહારા જિ૦ શ્રી શુભ વીર જીનેસર આગમ જિન પડિમા જયકારા. જિ૦ ૫ ઇતિ અક્ષત પૂજા ૬

पुजा ७ मि दुहो,

નૈવેદ પુજા સાતમી, સાત ગતી અપહાર; સાત રાજ્ય ઉરધ જઇ, વરીએ પદ અણાહાર. ૧

ઢાળ,

વિમળાચળ વેગે વધાવો એ દેશી, નિત્ય જીનવર મંદીર જઇએ, મેવા મીઠાઇ થાળમાં લહીએ, નૈવેદની પૂજા કરીએ, તિમ જ્ઞાનની આગળ ધરીએરે સુત આગમ સુદર શેવો, મન મંદીર આગમ દીવોરે. સુ૦ ૧ પેહેલું અનુયોગ દુવારે, સાતે નય ભંગ પ્રકારે, નિખેપાની રચના સારી, ગીતારથ વચને ધારીરે સુ૦ ૨ પુજુ સુત નંદી વંદી, સુણતાં દીલ હોય આનંદી: સવી સુત્ર તણો સરવાલો, જલ્પે ત્રીસલાનો જાયોરે શુ૦ ૩ મતી આદી પંચ પ્રકારે, ભાખ્યા છે જ્ઞાન અધિકાર, બહુલા દ્રષ્ટાંત દેખાવી, શુભ વીરે રીત ઓળખાવીરે. શુ૦ મ૦ ૪

दुहो,

એ પીસ્તાળીસ વરણવ્યાં, આગમ જિન મત માંહી, મનુષ્ય જન્મ પામી કરી, ભક્તિ કરો ઉછાંહ. ૧

ગીતઃ—રાગ વસંત વીર કુંવરની વાતડી કેને કહીએ, એ દેશી આગમની આશાતના નવી કરીએ, નવી કરીએરે નવી કરીએ, શ્રુત ભક્તિ સદા અનુસરીએ, શક્તિ અનુસાર. આ૦ ૧ જ્ઞાન વીરાધક પ્રાણીયા મતીહિના, તેતો પરભવ દુખીયાં દિના, ભરે પેટ તે પરઆધીના, નીચ કુળ અવતાર. આ૦ ૨, અંધા લુલા પાંગુળા પિંડ રોગી, જનમ્યાને માય વિયોગી; સંતાપ ઘણોને શોગી, યોગી અવતાર. આ૦ ૩, મુગાં ને વળી બોબડા ધન હીના, પ્રીયા પૂત્ર વિયોગી લીના, મુરખ અવિવેકે ભીના, જાણે રણનું રોઝ, આ૦ ૪ જ્ઞાન તણી આશાતના કરી દુરે, જીન ભક્તિ કરો ભરપુરે, રહો શ્રી શુભ વીર હજુરે, સુખ માંહે મજા. આ૦ ૫ ઇતિ નૈવેદ પુજા. ૭

पुजा ८ मि दुहो,

ज्ञाना चारे वरतता, ज्ञान बहु नरनार; जीन आगमने पुजतां, फळथी फळ निरधार. १

ढाळ,

सुण गोवालणी. ए देशी. हो साहीबजी परमातम पूज्यानुं फळ मुज आपो, हो साहीबजी बाखीणी पुजारे शुं फळ नापो; उत्तम उत्तम फळ हुं लावुं, अरिहाने आगळ मुकावुं; आगम वीधी पुजा विरचावुं, उभा रहीने भावना भावुं हो० १ जीनवर जीन आगम एक रुपे सेवंतां न पडो भव कुपे; आराधन फळ एहनां कहीए, आ भव मांही सुखीयां थइए हो० २ परभव सुर लोके ते जावे, इंद्रादीक अपछर सुख पावे, तिहां पण जीन पुजा विरचावे, उत्तम कुळमां जइ उपजावे हो० ३ तिहां राज्य रिद्ध परिकर रंगे, आगम सुणतां सदगुरु संगे; आगमशुं राग वळी धरता, जीन आगम जीन पूजा करता हो० ४ सिद्धांत लखावी ने पुजे, तव कर्म सकळ दुरे धुजे, लहे केवळ चरण धरम पामी, शुभ वीर मळे जो विशरामी हो० ५

दुहो.

केवळ नाण लही करी, पामी अंतर ठाण; शैलेसी करणे करी, पामा अविचळ ठाण. १

गीतः—राग पूरवी. घडी घडी सांभरे सांइ सलुणा, ए देशी. नीत नीत सिद्ध नमो भवी भावे, रुपातीत जे सेहेज स्वभावे. नी० ज्ञानने दरशन होय विलासी, साकार उपयोगे शिव जावे. नी० १ करम वियोगी अयोगी केरे, चरम समयं एक समय सधावे; नी० निश्चय नयवादी एम बोले, व्यवहारे समयांतर बावे. नी० २, अगुरु लधु अवगहन रुपे, एक अवगाह अनंत वसावे. नी० फरसीत देश प्रदेश असंख्या, सुंदर ज्योतसें ज्योत मिलावे. नी० ३ आधि व्याधि विघटी भव केरी, गर्भावास तणां दुःख नावे: नी० एक प्रदेशमा सुख अनंतु, ते पण लोका काशे नमावे. नी० ४ परमातम रमणीनो भोगी, योगीस्वर पण जेहने ध्यावे; नी० फळ पूजाथी ए फळ पावे, श्री शुभ वीर वचन रस गावे. नी० ५ इति अष्टमी पूजा. ८

कळस *

कळसः—गायो गायोरे माहावीर जीनेस्वर गायो, आगम वाणी अमीय सरोवर; झीलत रोग घटायो, मिथ्यात मेल उतारी शिरपर, आणा मुगटा धरायोरे. महा० १ तपागच्छ श्री सिंहसुरीना, सत्यविजय बुध गायो; कपूरविजय शिष ज-

માવિજય તસ, જસ વિજયો મુની રાયોરે. મહા૦ ૨, તાસ શિષ સંવેગી ગીતારથ, શ્રી શુભ વિજય સવાયો; તાસ શિષ શ્રી વીરવિજય કવી, એ અધિકારે બનાયોરે. મહા૦ ૩ રાજનગરમા રહી ચોમાસુ, અજ્ઞાન હેમ હરાયો, સુત્ર અર્થ પીસ્તાળીસ આગમ, સંઘ સુણી હરખાયોરે. મહા૦ ૪ અઢારસેં એકાસી માગસર, મોન એકાદશી ધ્યાયો; શ્રી શુભ વીર જીનેસ્વર આગમ, સંઘને તિલક કરાયોરે. મહા૦ ૫ ઇતી શ્રી વીરવિજયજી કૃત પીસ્તાળીસ આગમ પ્રતી અષ્ટપ્રકારી પૂજા સમાપ્ત.

બાર વરતની પુજા.

पुजा १ ली,

ઉચ્ચૈરગુણૈરસ્ય નિબધ મુલ, શક્તિતતિ શાખા વિનયાદિ પત્રં; દાનાફલં માર્ગણ પક્ષિ ભોજી; જિયાશ્ચીરં શ્રાવક કલ્પ વૃક્ષ. ૧

दुहा,

સુખકર સંખેશ્વર પ્રભુ, પ્રણમી સુભ ગુરૂ પાય; સાસન નાયક ગાયશું, વર્ધમાન જિનરાય. ૧ સમવસરણ સુરવર રચે, વનમહશેન મઝાર; સંઘ ચતુરવિધ થાપીને, ભુતળ કરત વિહાર. ૨ એક લખ્ખ શ્રાવક વરત ધરા, ઓગણસાઠ હજાર. સુત્ર ઉપાસક વરણવ્યા દસ શ્રાવક સીરદાર ૩ પ્રભુ હાથે વરત ઉચરી, બાર તજી અતી ચાર; ગુરૂ વંદી જિનની કરે. પુજા વિવિધ પ્રકાર. ૪ મુની મારગ ચિંતામણી, શ્રાવક સુરતરૂ સાજ; બિહુ બાંધવ ગુણ ઠાણમે, રાજાને યુવરાજ. ૫ શિવ મારગ વરતની વિધી, સાતમા અંગ મોઝાર, પંચમ આરે પ્રાણીને, સુણતાં હોય ઉપગાર. ૬ તિણે કારણ પુજા રચુ, અનુપમ તેર પ્રકાર; ઉતરવા ભવ જળ નીધી, એ છે આરા બાર. ૭ સુરતરૂ રૂપાનો કરી, નીલ વરણમેં પાન; રકત વરણ ફળ રાજતાં, વામ દિસે તસ ઠાણ. ૮ તેર તેર વસ્તુ સુચી, મેળવીએ નવ રંગ; નર નારી કળસા ભરી, તેર ઠવો જિન અંગ. ૯ નવણ ૧ વિલેપણ ૨ વાસની ૩, માળ ૪ દીપ ૫ ધુપ ૬ ફુલ ૭, મંગળ ૮ અક્ષત ૯ દર્પણે ૧૦. નૈવેદ ૧૧ ધ્વજ ૧૨ ફળ પૂર ૧૩. ૧૦.

ઢાળ,

રતનમાળાનો પ્રથમ પુરવ દિશી. એ દેશી. ચતુર ચંપાપુરી; વનમાંહી ઉતરી, સોહમ જંબુને એમ કહે એ. વીર જિન વીચરતા; નગ્રરે આવતા; વચન કુસુમે વરેત મહમહે એ. ૧ સાત સંવેગતા, વસુમતી ચોગ્યતા; સમકીત બીજ આરોપ કીજે, ગ્રહી બ્રહ્મા તણી, વિસ્નુ શંકર ધણી. એક રાજે એક સંહરીજે ૨ ગૌરૂપ ચાટણી વાંતી અમ્રત તણી; ત્રિપૂરને કેશવા ત્રણ હણીજે. જુઠ મંડાણની, વાણી પુરાણની; કુગુરૂ મુખ ડાકિણી દુર કીજે. ૩ હરિહર બ્રહ્મને, દેવી અચંભને; પામી સમકીત નવી ચિત્ત ધરીજે. દોષથી વેગળા, દેવ તિર્થંકરા; ઉઠી પરભાતે તસ નામ લીજે. ૪ અતીશયે શોભતા, અન્ય મત થોભતા, વાણી ગુણ પાંત્રીસ જાણીએ એ નાથ શિવ સથવા, જગતના બાંધવા; દેવ વીતરાગ તે માનીએ એ. ૫ જોગ આચારને; સુગુરૂ અણગારને, ધમ જપણા ગુન આદરો એ. સમકીત સારને, છંડી અતીચારને; સિધ પડીમા નિત્ય નિત્ય કરો એ. ૬ એણી કપાયને, ખીર ગંગોદકે; જિન અભિષેક નિત્ય જે કરૂએ. સિંચી અનુકુળને. કલ્પતરૂ મુળને; શ્રીશુભ વીર પદ અનુસરએ. ૭

અથ કાવ્ય:—શ્રદ્ધા સંયુત વરતધારા. શ્રાદ્ધા. શુતે વર્ણિતા, આનંદાદય દિગ મિતા સુરભવ' ત્સ્કાગમિત્યં તિવે શિક્ષત વરત માચર. રેવસુમતે ચૈત્યાભિષેપ કુરૂ; યેનત્વં વરેત કલ્પ પાદપ ફલા સ્વાદં કરો સિસ્ત્વં: ૧ ઓં. રોંહોં. શ્રી પરમપૂરૂષાય પરમેસ્વરાય. જન્મ જરા મૃત્યુ નિવારણાય, શ્રીમતે જિનેંદ્રાય, જંજય જામહેસ્વાહા, ઇતિ સમકિતારોપણે જળ પુજા ૧

પુજા ૨ જી દુહો.

દંસણનાણ ચરણ તણા, આઠ આઠ અતીચાર; અણસણ વિરજયાચારના, પણ તીગ તપના બાર. ૧ સુંદર સમકીત ઉચરી, લહિ ચોથુ ગુણ ઠાણ, ચઢિ પંચમ પગ થાળીએ થુળ થકી પચખાણ. ૨

ઢાળ

વ્હાલે અમ્રત પાઇ ઉછેરયાં, વ્હાલે મારે અમનેરે. એ દેશી. આવો આવો જસોદાના કંત અમ ઘેર આવોરે, ભગતી વચ્છળ ભગવંત નાથ સેં નાવોરે; એમ ચંદન બાળા બોલડે પ્રભુ આવીરે, મુઠી બાકુળ માટે પાછા વળીને બોલાવીરે. આ० ૧ સંકેત કરીને સ્વામી ગયા તુમે વનમાંરે, થઈ કેવળી કેવળી કીધ ધરી જે મનમાંરે, અમ કેસર કેરા કીચ કરીને પુજુરે; તોએ પેહલે વરત અતીચાર થકી હું ધુજુરે. આ० ૨ જીવ હંસાનાં પચખાણ થુળથી કરીએરે દુવિહં તિવેહેણં પાઠ સદા અનુસરીએરે; વાશિ બોળો વિદલ નિશી ભક્ષ હિંસા ટાળુરે, સવા વીસવા કેરી

જીવ દયા નીત્ય પાળુરે. આ૦ ૩ દશ ચંદરૂવા દશ ઠામ બાંધીને રહીએરે, જીવ જાએ એવી વાત કેને ન કહીએરે; વધ બંધનને છ વીછેદ ભાર ન ભરીએરે, ભાત પાણીનો વીછેદ પશુને ન કરીએરે આ૦ ૪ લોકીક દેવ ગુરૂ મીથ્યાત ત્યાગી બેહેરે, પુજ આગમ સુણતાં આજ હોએ વીછેદરે, ચોમાસે પણ બહુ કાજ જયણા પાળુરે, પગલે પગલે માહારાજ વરત અજુઆળુ રે આ૦ ૫ એક સાસ માંહી સોવાર સમરૂં પ્રુમનેરે, ચંદનબાળા જેવું સાર આપો અમનેરે; માંછી હરીબળ ફળદાય એ વરત પાળીરે, શુભ વીર ચરણ સુપસાય નિત્ય દિવાળીરે આ૦ ૬ શ્રદ્ધા૦ આં. રો- હોં. ઇતિ પ્રથમ વરતે ચંદન પુજા ૨.

पुजा ३ जी दुहो,

સુરણ સરસ કુસુમેં કરી, ધરી કેશર ઘનસાર, બહુલ સુગંધી વાસથી પૂજો જગ દયાળ. ૧

ढाल,

ઇમનરાગીણી. જમુનામાં જાઇ પડયોરે, બાળક મેરા જમુનામાં. એ દેશી. મુગતીસેં જાઈ મળ્યોરે, મોહન મેરા મુગતીસેં જાઇ મળ્યો, મોહસે કયું ન ડરયોરે, મો૦ નામ કરમ નીજરણા હેતે, ભગતકો ભાવ ભરયોરે, મો૦ ઉપદેશી શિવ મંદીર પહોતે, તો સેં બનાવ કરયોરે. મો૦ ૧ આકુંદાઠીક દશયું જાસી, પ્રુમ કને વરત ઉચરયોરે. મો૦ પાંચ મોટકાં જુઠ ન બોલે, મેંબી આશ ભરચોરે. ૨ બીજું વરત ધરી જુઠ ન બોલું, પણ અતીચાર ડરચોરે, મો૦ વસુરાજા આસનસેં પડાયો, નરકાવાસ જડચોરે. મો૦ ૩ મંસાહારી માતંગી બોલે, ભાનુ પ્રશ્ન ધરચોરે; મો૦ જુઠા નરે પગ ભુમી શોધન, જળ છટકાવ કરચોરે. મો૦ ૪ મંત્ર ભેદ રહે નારી ન કીજે, અછતી આળ હરચોરે, મો૦ કુટ લેખ મિથ્યા ઉપદેશ, વ્રતકો પાણી ઝરચોરે. મો૦ ૫ કમળશેઠ એ વરતસેં સુખીયો, જુઠસેં નંદ કાલ્યોરે; મો૦ શ્રી શુભ વીર વચન પરતીતે, કલ્પ વૃક્ષ ફળ્યોરે. મો૦ ૬ શ્રદ્ધા૦ આં, રેંહીં, ઇતિ દ્વીતીય વરતે વાસ પુજા. ૩

पुजा ४ थी दुहो,

સુરતરૂં જાયને કેતકી, ગુંથી ફુલની માળ; ત્રિસલા નંદન પુજીએ, વરિએ શિવ વરમાળ. ૧

ढाळ

હુંને અમારો હરજીવનજી, એ દેશી. પ્રભુ કંઠે ઠવી ફુલની માળા, થુળ થકી વરત ઉચરીએરે; ચિત ચોખે ચોરી નવી કરીએ; સ્વામી અદત્ત કદાપી ન લીજે,

ભેદ અઢારે પરિહરીએરે. ચિ૦ ૧ નવિ કરીએ તો ભવ જળ તરીએરે; ચિ૦ સાત પ્રકારે ચોર કહ્યો છે, ત્રણ તુષ માત્ર ન કર ધરીએરે; ચિ૦ રાજ દંડ ઉપજે તે ચોરી, નાઠું પડ્યું વળી વીસરીએરે. ચિ૦ ન૦ ૨ કુડે તોલ કુડે માપ, અતિચારે નરી અતિ ચરીએરે; ચિ૦ આ ભવ પરભવ ચોરી કરતાં, વધબંધન જીવીત હરીએ. ચિ૦ ન૦ ૩ ચોરીનું ધન ન ઠરે ઘરમાં, ચોર સદા ભુખે મરીએરે. ચિ૦ ચોરનો કોઈ ધણી ન હોવે, પાસે બેઠાં પણ ડરીએરે. ચિ૦ ન૦ ૪ પરધન લેતાં પ્રાણજ લીધા, પંચેંદ્રી હત્યા વરીએરે; ચિ૦ વરત ધરતાં જગમાં જસ ઉજળ, સુર લોકે જઈ અવતરીએરે. ચિ૦ ન૦ ૫ તિહાં પણ સાસય પડિમા પૂજી, પુન્ય તણા પોઠી ભરીએરે; ચિ૦ જળ કળસા ભરી જીન અભિષેકે, કલ્પતરૂ રૂડો ફળીએરે. ચિ૦ ન૦ ૬ ધનદત્ત શેઠ ગયો સુર લોકે, એ વરત શાખા વિસ્તરીએરે. ચિ૦ શ્રી શુભ વીર જીનેસ્વર ભગતે, સાસય સુખ શિવ મંદિરીએરે. ચિ૦ ન૦ ૭ શ્રધા. ઓં, ર્હીં, ઈતી તૃતીય વરતે પુસ્પ માળ પુજા. ૪

પુજા ૫ મી દુહો,

ચોથું વરત હવે વરણવું, દીપક સંમ જસ જ્યોત; કેવળ દીપક કારણે, દીપકનો ઉદ્યોત. ૧

ઢાળ,

વંદ્રાવનના વાસીરે વિઠલા તેં મુજને વીસારી, એ દેશી. એ વરત જગમાં દીવો, મેરે પ્યારે એ વરત જગમાં દીવો. પરમાતમ પુજીને વિધિશું, ગુરૂ આગળ વરત લીજે; અતિચાર પણ દુર કરીને, પરદારા દુર કીજે. મેરે પ્યારે૦ નિજ નારી સંતોષી શ્રાવક, અણુંવરત ચોથું પાળે; દેવતીરી નર નારી નજરે, રૂપ રંગ નવી ધારે. ૧ વૈરતને પીડા કાંમની કીડા, દુરગંધા જે બાળી; નાશા વિણ નારી પણ રાગે, પંચાસકમાં ટાળી. મે૦ વિધવા નારી બાળ કુમારી, વેસ્યા પણ પરજાતી;રંગે રાતી દુર્બળ છાતી, નર મારણ એ કાતી. મે૦ ૨, પરનારી હેતે શ્રાવકને, નવ વાડ્યો નિાધારી; નારાયણ ચેડા મહારાજે, કન્યાદાન નીવારી મે૦ ભરતરાયને રાજ્ય ભળાવી. રામ રહ્યા વનવાસે; ખર દુખણ નારી સવીકારી, દેખી ન પડ્યા પાસે. મે૦ ૩ દશ શિર રાવણ રણમાં રોળ્યો, સીતા સતીમાહામાં મોટી, સર્વ થકી જે બ્રહ્મ વરત પાળે. નાવે દાન હેમ કોટી. મે૦ વૈતરણીની વેદન માંહે, વરત ભાગે તે પેસે; વિરતીને પરણામ કરીને. ઈંદ્ર સભામાં બેસે, મે૦ ૪ મદિરા મંસથી વેદ પૂરાણે, પાપ ઘણું પરદારા; વિધ કન્યા રંડાપણુ અંધા, વરત ભંજક અવતારા. મે૦ વરત સંભાળે પાપ પખાળે, સુર તસ વંછીત સાધે; કલ્પતરૂ ફળ દાયક એ વરત જગ જસ કીરતી વાધે મે૦ ૫ દશમે અંગે બત્રીસ ઉપમ, શીળવતી વરત પાળી; નાથ

નિહાળી શરણુ આવ્યો, નેહ નજર તુમ ભાળી મે૦ હાથી મુખસે દાણો નિકશે, કોડી કુટંબ સહુ ખાવે, શ્રી શુભ વીર જીનેસ્વર સાહિબ, શોભા અમ શીર પાવે મે૦ ૬ શ્રદ્ધા ઓહે. ઇતિ ચતુર્થે વરતે દીપક પુજા ૫

पुजा ६ ठी दुहो

અણુવરત પંચમુ આદરી, પાંચ તજી અતિચાર; જીનવર ધુપે પૂજીએ, ત્રીસલા માત મલ્હાર. ૧

ढाल.

માડી અંબાના વડલા હેઠ, એ દેશી. મન મોહનજી જગ તાત વાત સુણો જીન રાજજીરે, નવી મળીયો આ સંસાર; તુમ્હ સરીખો શ્રી નાથજીરે, કૃષ્ણાગર ધુપ દશાંગ, ઉખેવી કરૂ વિનતીરે, તૃસ્ના તરૂણી રસ લીન; હું રઝળ્યોરે ચારે ગતીરે, વીર્યંચ તરૂનાં મુળ; રાખી રહ્યો ધન ઉપરેરે, પંચેંદ્રી કણીધર રૂપ, ધન દેખી મમતા કરેરે મ૦ ૧ સુર લોભી છે સંસાર, સંસારી ધન સંહરેરે; વીજે ભવ સમરાદિત્ય, સાધુ ચરીત્રને સાંભળેરે, નરભવ માંહે ધન કાજ, ઝાઝ ચઢ્યો રણમાં રડવડેરે; નિત્ય શીવા મુકી લાજ, રાજા રહી રણમાં પડ્યોરે. મ૦ ૨ સંસાર માંહી એક સાર જાણી કંચન કામનીરે, ન ગણી જપમાળા એક; નાથ નિરંજન નામનીરે, ભાગ્યે મળીયા ભગવાન, અવસર પામી વ્રત આદરયુંરે ગયો નરકે મમ્મણ શેઠ, સાંભળી લોભથી ઉસરૂરે. મ૦ ૩ નવ વિધ પરિગ્રહ પરિમાણ, આણંદાદિકની પરેરે, અથવા મુરછાં પરિમાણ, ધણ ધન્નાદિક ઉપરેરે, વળી સામાન્યે ખટભેદ, ઉત્તર ચોસઠ દાખિયારે, દશ વૈકાળીક નિરયુક્ત, ભદ્ર બાહુ ગુરૂ ભાખીયારે. મ૦ ૪ પરિમાણથી અધિકું હોય, તો તીરથે જઈ વાવરેરે, રોકાએ ભવનું પાપ; છાપ ખરી જીનની ધરેરે, ધન શેઠ ધરી ધનમાન, ચિત્રાવેલીને પરીહરીરે, શુભ વીર પ્રભુને ધ્યાન, સંતોષે શિવ સુંદરીરે, મ૦ ૫ શ્રદ્ધા૦ ઓં. ઇતિ પંચમ વરતે ધુપ પુજા. ૬

पुजा ७ मि दुहो,

ફુલ અમુલક મેહકયું, વરસાવી જીન અંગ, ગુણ વરત ત્રણ્યે તેહમાં, દિશિ પરીમાણને રંગ. ૧

ढाळ,

રાગ સારંગ, દાયક દિલ વશિયા. એ દેશી સમવસરણ સુરવર રચેરે, પૂજા ફુલ અશેસ, સાહિબ શિવ શિયા રાયપશેણી સુત્રમાંરે, કરે સુરયાભ વિશેસ. સા૦ ૧

પુજ્યની પુજા તિમ કરીરે, કરૂં આશા પરિમાણ, સા૦ ચાર દશા વિમળાતમારે, હિંસા એ પચખાણ. સા૦ ૨ આશ કરૂ અરિહા તણીરે, પંચ તજી અતિચાર, સા૦ તુમ સરીખા દીઠા નહીરે, જગમાં દેવ દયાળ. સા૦ ૩ વરસી વરસ્યા તે સમેરે, વિપ્ર ગયો પરદેશ, સા૦ સંજમ લેઇ સુખીયો કરચોરે, આપીણો દેઇ એસ. સા૦ ૪ હું પણ તે દીન કેઈ ગતીરે, કેવળી જમ જિનરાજ, સા૦ સાસન દેખી તાહરૂરે, આવ્યો તુમ શિર લાજ. સા૦ ૫ એ વરતથી શીવ સુખ લહ્યોરે, જિમ માહાનંદ કુમાર, સા૦ શ્રીશુભ વીર જીનેસરૂરે, અમને પણ આધાર. સા૦ ૬ અહ્ન ઓં૦ ઇતી વરતે સુગંધી ફુલની પુજા. ૭

પુજા ૮ મિ દુહા,

અષ્ટમંગળની પૂજના, કરિએ કરી પરિણામ; આઠમી પુજાએ નમો, ભવ મંગળ જિન નામ. ૧ ઉપભોગે પરી ભોગથી, સપ્તમ વરત ઉચાર; બીજુ ગુણ વરત એહના, વીસ તજો અતિચાર. ૨

ઢાળ,

સુતારિના બેટા તુને વિનવુંરેલો એ દેશી. વરત સાતમે વીરતી આદરરેલો, કરો સાહિબ જો મુજ મેહેરજો; તુજ આગમ અરિસો જોવતારેલો, દુર દીઠું છે શિવપુર શેહેરજો. ૧ મને સંસાર શેરી વીસરારેલો, જિહાં ચાર પાડોશી ચાડજો; નિત્ય રેહેવું ને નિત્ય વઢવાડજો. મ૦ ૨ ફુળ તંબોળ અન્ન ઉપભોગમાંરેલો, ઘર નારી ચિવર પરિભોગજો; કરી માન નમું નિત્ય નાથનેરેલો, જેથી જાએ ભવોભવ શોગજો; પ્રભુ પૂજા રચું અષ્ટ મંગળેરેલો, પરહાંસી તજી અવી રોશજો, અવી ઉદભટ વેશ ન પેહેરીએરેલો, નવી ધરીએ મલીનતા વેશજો. મ૦ ૩ ચાર માટી વીગય કરી વેગળીરેલો, દશ બાર અભક્ષ નીવારજો, તીહાં રાત્રી ભોજન કરતાં થકારેલો, મંજારી ગુહક અવતારજો. મ૦ ૪ છળે રાક્ષસ વ્યંતર ભુતડારેલો, કેશ કંટક જુનો વીકારજો, ત્રણ ભીમ ચરીત્રને સાંભળીરેલો, કરો રાત્રી ભોજન ચોવીહારજો. મ૦ ૫ ભાડાં વેહેલ વેચે ભાડાં કરેરેલો, અંગાર કર્મ વન કર્મજો; શર કુપ ઉપલ ખણતાં થકારેલો, નવી રહે શ્રાવકના ધર્મજો. મ૦ ૬ વિષ શસ્ત્ર વેપાર દાંત લાખનેરેલો, રસ કેસની લંછન કર્મજો; શુક મેના ન પાળીએ પાંજરેરેલો, વન દાહે દહે શિવ શર્મજો. મ૦ યંત્ર પીલણ સર નવી શોષાવીએરેલો, નિત્ય કરજ્યો માયા મહારાજજો; નહી ખોટ ખજાને દીજીએરેલો, શિવરાજ વધારી લાજજો. મ૦ ૮ રાજમંત્રી સુતા ફળ પામતીરેલો, વરત સાધક બાધક તાળજો. શુભ વીર પ્રભુના નામથીરેલો, નિત પામીએ મંગળ માળજો. મ૦ ૯ અધા૦ ઓં, ઇતિ સપ્તમ વરતે અષ્ટમંગળ પુજા. ૮

पुजा ९ मि दुहा,

દંડાએ વીણ હેતુએ, વળગે પાપ પ્રચંડ; પ્રભુ પૂજી વરત કારણે, તે કહુ અનર્થ દંડ. ૧ સ્વજન શરીરને કારણે, પાપે પેટ ભરાય તે નવી અનર્થ દંડ છે, એમ ભાખે જીનરાય. ૨

ઢાળ,

વેગળો રેહેને વરણાગીયા, એ દેશી. નેક નજર કરો નાથજી, જીમ જાએ દાળિદ્ર આજથી જીહો; નેક૦ અમે અક્ષત ઉજળ તંદુલે, કરી પૂજા કહુ જીન આગળે જીહો; નેક૦ આવી પોહતો છું પચમકાળમાં, સંસાર દાવાનળ બાળમાં જીહો. નેક૦ ૧ ધ્યાન આરતિ રૈદ્રે મંડિયો, ઠામ ઠામ અનર્થે દંડીયો જીહો; નેક૦ ઉપદેશમે પાપનો દાખીયો, કુડી વાતે થયો હું શાખીયો જીહો. નેક૦ આરંભ કરયા ઘણી ભાતિના, મેં યુદ્ધ કરયાં કેઈ જાતિના જીહો નેક૦ રથ મુસળ માગ્યાં આપીયાં, જતાં પંથે તે તરૂવર આપીયાં જીહો નેક૦ વળી વાદે તે વૃષભ દોડાવીયા, કરી જ્ઞાતીને લોક લઢાવીયા જીહો; નેક૦ ચાર વિકથાએ પૂન્ય ધન હારીઆ, જીમ અનિતી પુરે વ્યવહારીયો જીહો. નેક૦ ૪ તીહાં ચાર ધુતારા વાણીયા, ભરે પેટ તે પાપે પ્રાણીયા જીહો૦ રણઘંટા વચન જો પાળીયું, તો રત્નચુડે ધન વાળિયું જીહો. નેક૦ ૫, તિમ અરિહાની આણા પાળશું, વરત લેઇને પાપ પખાળશું જીહો, નેક૦ અતિચાર તે પાંચ નિવારશું, ગુરૂ શિક્ષા તે દીલમાં ધારશું જીહો નેક૦ ૬ વીરસેન કુસુમસિરી દો જાણી, વરત પાળી થયા સુખીયાં ઘણાં જીહો; નેક૦ અમે પામીએ લીલ વિલાસને, શુભ વીર પ્રભુને સારને જીહો. નેક૦ ૭ શ્રધા. ઓ. ઈત્યષ્ટમ વરતે અક્ષત પુજા. ૯

पुजा १० मि दुहो,

દશમી દર્પણ પુજના, ધરી જીન આગળ સાર; આતિમ રૂપ નિહાળીને, કહુ શિક્ષા વરત ચાર. ૧

ઢાળ,

સુણ ગોવાળણી, એ દેશી. હે સુખકારી આ સંસાર થકી જો મુજને ઉધ્ધરે, તુ ઉપગારી એ ઉપગાર તુમારો કદીય ન વીસરે, નવમે સામાયક ઉચરીએ, અમે દર્પણની પૂજા કરીએ, નીજ આતિમ રૂપે અનુસરીએ, સમતા સામાયક સંવરીએ. હે૦ ૧ સામાન્યે જીહાં મુનીવર ભાખે, અતિચાર પાંચ એહના દાખે; સાધુપરે જીવ દયા પાળે, નીજ ઘર ચૈત્યે પોષધશાળે. હે૦ ૨ રાજા મંત્રીને વ્યવહારી, ઘોડા રથ હાથી શણગારી; વાજીંત્ર ગીત આગળ પાળા, ઘર સંસે ખાટ દરશનવાળા, હે૦ ૩ એણી રીતે ગુરૂ પાસે આવી, કરે સામાયક સમતા લાવી; ઘડી બે સામાયક ઉચ્ચરીએ,

વળી બત્રીસ દોષને પરહરીએ. હે૦ ૪ લાખ ઓગણસાઠ બાણું કોડી, પચવીસ સહસ નવસેં જોડી; પચવીસ પલ્યોપમ ઝઝેરા, તે બાંધે આયુ સુર કેરા. હે૦ ૫ સામાયક વરત પાળી જુગતે, તે ભવ ધન મિત્ર ગયો મુગતે, આગમ રીતે વરત હું પાળું, પંચમ ગુણ ઠાણું અજુઆળું. હે૦ ૬ તુમે ધ્યેય રૂપ ધ્યાને આવો, શુભ વીર પ્રભુ કરૂણા લાવો; નહી વાર અચળ સુખ સાધંતે, ઘડી દોય મળે જો એકાંતે હે૦ ૭ અષ્ટા. ઓં. ઈતિ સામાયક વરતે દર્પણ પુજા. ૧૦

पुजा ११ मी,

વિગ્રહ ગતી દુરે કરી, આપો પદ અણહાર; એમ કહી જીનવર પૂજીએ, ઢોવી નૈવેદ રસાળ, ૧

ઢાળ,

તેજ તરણથી વડોરે, એ દેશી. દશમે દેશાવગાસિ કેરે, ચઉદ નિયમ સંખેપ વિસ્તારે પ્રભુ પૂજતાંરે, ન રહે કર્મનો લેપ હો જીનજી ૧ ભકિત સુધારસ ઘોળનોરે, રંગ લાગ્યો હે ચોળનોરે; પલક ન છોડ્યો જાય એ આંકણી. એક મહુરત દિન રાતિનુંરે, પક્ષ માસ પરિમાણ; સંવછર પ્રમુખ લગેરે, તે રીતે પચખાણ હો જીનજી. ભ૦ ૨ બારે વરતના નીમનોરે, સંખેપ એહમાં થાય; મંત્ર બળે જીમ વીંછીનુંરે, ઝેર તે ડંકે જાય હો જીનજી ભ૦ ૩ ગંઠસી ઘરસી દીપસીરે, એહમાં સવર સમાય; દીપક જ્યોત દેવતારે, ચંદવડંસગરાય હો જીનજી. ભ૦ ૪ પણ અતિચાર નીવારીનેરે, ધનદ ગયો શિવ ગેહ; શ્રી શુભ વીરશું માહરેરે, સાચો ધર્મ સનેહ હો જીનજી. ભ૦ ૫ અષ્ટાં૦ ઓહોં૦ ઈતિ દેશાવગાસિક નૈવેદ પુજા. ૧૧

पुजा १२ मि दुहो,

પડહ વજાવી અમારનો, ધન બાંધ્યો શુભ ધ્યાન; પોહોર સહવરત અગીયારમે, દેવજ પુજા શુભ ધ્યાન. ૧

ઢાળ.

વગડાનો વાશીરે મોર શિદ મારીયો એ દેશી. પ્રભુ પડિમા પુજીને પોસહ કરીએરે, વાતને વીસારીરે વીકથા ચારની, પ્રાએ સુરગતી સાધે પર્વને દીવશેરે, ધર્મની છાયારે તરૂ સહકારની, ૧ શીતળ નહી છાયારે આ સંસારની; કુડી છે માયારે આ સંસારની, કાયની કાયારે છેવટ છારની; સાચી એક માયારે જિન અણગારની. અપસી (૮૦) ભાંગે દેશ થકી જે પોસહરે, એકાસણ કહ્યુ રે શ્રી સિદ્ધાંતમે, નિજ ઘર જઈને જયના મંગળ ભાખીરે, ભાજન મુખ પુજીરે શબ્દ વિના જમે શી૦ કુ૦ કા૦ સા૦ ૨ સર્વેથી આઠ પોહોરનો ચોવીહારરે, સંથારો નિશીરે કંબળ ડાભનો;

પાંચ્યે પરવી ગૌતમ ગણધર ભાખ્યારે, પુરવ આઠ વીસ ગુણો છે ભાભનો. શી૰ કુ૰ કા૰ સા૰ ૩ કાર્તિકશેઠે પામ્યો હરી અવતારજો, શ્રાવક દશ વીશ વરશ સરગે ભયા. પ્રેત કુમાર વિરાધક ભાવને પામ્યારે, દેવ કુમાર વરતરે આરાધકથયા. શી૰ કુ૰ કા૰ સા૰ ૪ પણ અતીચાર તજી જિનજી વરત પાળું રે, તારક નામ સાચું રે જો મુજ તારશો; નામ ધરાવો નિર્યામક જો નાથરે, ભવોદધી પારરે તો ઉતારશો. શી૰ કુ૰ કા૰ સા૰ ૫ સુલસાદિક નવ જણને જિન પદ દિધાંરે, કરમ તે વેળારે વશીઓ વેગળો; સાસન દીઠુ ને વળી લાગ્યું મીઠું રે, આશાભર આવ્યોરે સ્વામી એકલો શી૰ કુ૰ કા૰ સા૰ ૬. દાયક નામ ધરાવો તો સુખ આપોરે, સુરતરૂની આગેરે શી ખહુ માગણી શ્રી શુભ વીર પ્રભુજી સુખે કાળેરે. દીપંતા દાનરે સેખાથી ઘણી શી૰ કુ૰ કા૰ સા૰ ૭ અધા૰ ઓહોં૰ પ્રતિ પોષધ વરતે ધ્વજ પુજા ૧૨

पुजा १३ मी दुहो,

અતિથી કહ્યા અણગારને, સંવીભાગ વરત તાસ; ફળ પૂજા કરી તેરમી, માગો ફળ પ્રભુ પાસ. ૧

ઢાળ

ભમરા ભુદરશું નાખ્યો, એ દેશી. ઉતમ ફળ પૂજા કીજે મુનીને દાન સદા દીજે; બારમ વરત બાહો લીજેરે. ૧ શ્રાવક વરત સુરતરૂં ફળીઓ, મન મોહન મેળોરે મળીઓરે શ્રાવક૰ દેશ (૧) કાળ (૨) સરધા (૩) ત્રામીએ; ઉતર પારણે દાન દીએ, તેહમાં પણ નવી અતિચરીએરે શ્રા૰ ૨ વિનતી કરી મુનીને લાવે, મુની બેસણ આસન ઠાવે, પડીલાભે પોતે ભાવેરે શ્રા૰ ૩ દશ ડગમાં પૂંઠે જાવે, મુની દાને જે નવી આવે; વરતધારી તે નવી ખાવેરે શ્રા૰ ૪ મુની અછતે જમ દિશિ દેખી, પોસહ પારણ વિધી લાખી; ધર્મદાસ ગણી છે સાખીરે શ્રા૰ ૫ એકાદશ પડિમા વહિઆ, સુર ઉપસર્ગે નવી પડીયા, કામદેવ પ્રભુ મુખ ચડિયારે શ્રા૰ ૬ ગુણકર શેઠ ગયો મુગતે, હું પણ પાળુ એ જુગતે, શ્રી શુભ વીર પ્રભૂ ભકતેરે, શ્રા૰ ૭.

અથ સરવોપરી ગીત.—નિશ દીન જોઉતો વાટડી ઘેર આવો ઢોલા એ દેશી. વીર તીપૂણે હું વિનવું, પ્રભુ અમ ઘેર આવો; સેવક સ્વામી ભાવથી, નથી કોઈનો દાવો વિ૰ ૧ જિન વિલાસથી મુક્તિનાં, મુજ તેહ દેખાવો; મન મેળો મેળી કરી, ફોગટ બલચવો વિ૰ ૨. રંગ રસીલા રીઝીને; ત્રીસલા સુત આવો, થાય સેવક તુમ આવતે ચક્રરાજમાં આવો, વિ૰ ૩ પંથ વચ્ચે પ્રભુજી મળયા, હજુ હરખે જાવો; નિરનાથ નિજ પુર પામતા, પ્રભુ પાકો વોળાવો વિ૰ ૪ એણી ચઢી ગૈલસીએ, પરિસાટણ ભાવે સો [illegible] શિવ મંદીરે, જયોતે જયોત મિલાવો વિ૰ ૫ નાટક કુનાયો દેખતે, નાણો કોય આભાવે, શ્રી શુભ વીરને પુજતા ઘેર ઘેર વધાવો વિ૰ ૬

અધા૦ ઓં, ઇતિ અતિથી સંવીભાગે વ્રતોચ્ચરણા રૂપ પૂજા. ૧૩

કળસ ❊

રાગ ધન્યાસીરી, ગાયો ગાયોરે મહાવીર જીનેસર ગાયો, વીર મુખે વરત ઉચરીઆં જીમ, નરનારી સમુદાયો; એકસો ચોવીસ અતિચાર પ્રમાણે, ગાથાએ ભાવ બનાયોરે, મહા૦ ૧ વરતધારીને પુજાનો વિધી, ગણધર સુત્ર ગુથાયો, નિરભય દાવે શિવપૂર જાવે, જીમ જગંમાલ છપાયોરે; મ૦ ૨, તપગછ શ્રી વિજે સિંહસુરીના, સત્ય વિજય સત્ય પાયો. કપૂર વિજય ગુરૂ ખિમાવિજય તસ, જસવિજયો મુનીરાયોરે. મહા૦ શ્રી સુભવિજય સુગુરૂ સુપસાયે, સુત ચિંતામણી પાયો, વિજય દેવેંદ્ર સુરીસરરે રાજ્યે, એ અધિકાર રચાયોરે. મ૦ ૪ કષ્ટ નિવારે વંછીત સારે, મધુરે કંઠે મલ્હાયો, રાજનગરમાં પુજા ભણાવી, ઘરે ઘરે ઓછવ થાયોરે. મ૦ ૫ મુનીવ સુનાગ શશિ સંવછર (૧૮૮૭), દીવાળી દીન ગાયો, પંડિત વીરવિજય પ્રભુ ધ્યાને, જગ જસ પડહ વજાયોરે. મ૦ ૬ ઇતિ દ્વાદશ વરત વિધો જીન પુજા વિધિ સંપૂર્ણ અથ વિધિ વિશાળ જીન ભુવને અથવા પીઠ રચી વીર પ્રભુની પ્રતીમા થાપી વામ દીસે કલ્પવૃક્ષ થાપવો, તે આગળ પૂજા પુજાએ જે જણસ પ્રભુને ચઢે તે ચઢાવવી. બાકી દર્પણ, અષ્ટમંગળ, ધજા સર્વ મુકવાં. જઘન્યથી ૧૩ પૂરૂષ ૧૩ ઇંદ્રાણી શેષ વિધિ અષ્ટપ્રકારી પૂજાની રીતે જાણવી. ૧૨૪ અતીચાર ટાળવા, ૧૩ દીવા કરીએ, ઇતિ વીધી સરવ ગાથા ૧૨૪ શ્લોક સંખ્યા ૨૦૩ છે ઇતિ શ્રી દ્વાદશ વરત પુંજા વિધી સંપૂર્ણ.

અથ ચોસઠ પ્રકારી પુજા.

કર્મસુદન તપ દિન ૬૪ કરવો.

अथ तप यंत्र,

સંખ્યા	કર્મ તપનામ.	ઉપવાસ	એકાસણુ	એકસીથ	એકઠાણું	એકદતી	નીવી.	આંબિલ	અટ્ઠકવળ
૧	જ્ઞાનાવરણ	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮
૨	દર્શનાવરણ	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮
૩	વેદની કર્મ	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮
૪	મોહની કર્મ	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮
૫	આયુ કર્મ	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮
૬	નામ કર્મ	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮
૭	ગોત્ર કર્મ	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮
૮	અંતરાય કર્મ	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮

જ્ઞાનાવરણી કર્મની.

पुजा १ लीं दुहा,

શ્રી ગુરૂભ્યો નમો નમઃ દુહા--શ્રી સંખેશ્વર સાહિબો, સમરી સરસતી માય; શ્રી શુભ વિજય સુગુરૂ નમી, કહું તપ ફળ સુખદાય. ૧ જ્ઞાન થકી સવી જાણતા, તે ભવ મુક્તી જીણંદ; વરત ધરી ભુતળ તપ તપ્યા; તપથી પદ મહાનંદ. ૨ દાન શક્તી જો નવી હુવે તો તનું શક્તી વિચાર; તપ તપીએ થઇ જોગતા, અલ્પ કષાય આહાર. ૩ પરનિંદા છંડી કપટ, વિધો ગીતારથ પાસ; આ ચાર દિનકર દાખીએ, તે તપ કરમ વિનાશ. ૪ વિવિધ પ્રકારે તપ કહ્યા, આગમ રયણની ખાણ; તેહમાં કરમ સુદન તપ, દીન ચઉસઠી પ્રમાણ. ૫ જ્ઞાનાવરણી કરમ આઠ, પચખાણ ભેદાય ઉપવાસાદિક અડકવળ, અંતિમ તિમ અંતરાય. ૬ ઉજમણું તપ પૂરણે, શક્તિ તણે અનુસાર; તરૂવર રૂપાનો કરો, ધાતીયાં શાખા ચાર. ૭ ચાર પ્રશાખા પાતળી, કર્મનો ભાવ વિચાર. ૭ ચઉસય અડવન પત્ર તસ, કાપવા કનક કુઠાર. ૮ ચોસઠ માદક મુકીએ, પુરતક આગળ સાર; ચોસઠી કળશા નામીએ, જીન પડીમા જયકાર. ૯

પુજા સામગ્રી રચી, ભરી ફળ નૈવેદ થાળ નાનો પખરણ મેળવી, ગાન અમરી મનોહાર. ૧૦ જળ કળશા ચોસઠ ભરી, ધરી પુરૂષને હાથ; તિર્થોદક કળશા ભરી, ચોસઠ કુમરી હાથ. ૧૧ ચોસઠ વસ્તુ મેળવી, મંડપ રચીએ સાર; મંગળ દીવો રાખીએ, પૂસ્તક મધ્ય વિચાર. ૧૨ સનાત્ર મહોત્સવ કીજીએ, પૂજા અષ્ટપ્રકાર, જ્ઞાનાવરણ હઠાવવા, આઠ અભિષેક ઉદાર. ૧૩

ઢાળ.

રાગ ચોળા આછા ઉરી મોતીવાળા ભમરજી, એ દેશી. ચરમ પ્રભુ મુખ ચંદ્રમા, સખી દેખણ દીજે, હાથ અરિસા બિંબરે, સખી મુને દેખણ દીજે, છપ્પનદીગકુમરી કહે સ૦ પ્રભુજીનો દેદારરે; સ૦ કત કરી ઘર આવતી, સ૦ એમત બાળકુમારરે. સ૦ ૨ યોવન વય સુખ ભોગવે, સ૦ શ્રી માહાવીર કુમારરે. સ૦ જ્ઞાનથીકાળ ગવેખીયો, સ૦ આપ હુવા અણગારરે. સ૦ ૩ ગુણ ઠાણું લહી બારમું, સ૦ જ્ઞાનાવરણી હણ્યું જેમરે. સ૦ કેવળ લહી મુગતે ગયા સ૦ હમે પણ કરશું તેમરે સ૦ ૪ સ્વામી સેવાથી લહે સ૦ સેવક સ્વામી ભાવરે સ૦ સાલંબન નિરાલંબને; સ૦ કરશું એહવો બનાવરે સ૦ ૫ તીસ કોડાકોડી સાગરૂ સ૦ વિતી અંતર મુરત જઘીસરે સ૦ બંધ ચતુરે વિધ ચેતશું સ૦ પગઈઠીએ રસ દેસરે સ૦ ૬ સુક્ષમ બંધ ઉદય વળી સ૦ ઉદીરણ સંતા ખીણરે, સ૦ સ્નાતક સ્નાન મણી હુવે સ૦ જ્ઞાન પડલ મલહીણરે, સ૦ ૭ સરવાંગે સ્નાતક પઈ સ૦ કરશું સાહેલી રંગરે સ૦ શુભ આનંદ ઘર રમો સ૦ શ્રી શુભ વીરને સંગેરે સ૦ ૮

શ્લોક— તિર્થોદકે ર્મિશ્રીન ચંદનૌઘે સંસાર.તાપાહતયે સુશીતૌ જરાજતી પ્રાંતરજો ભિશાંત્યે; તત્પમદા હારથ મર્જય જેહં. ૧ સુર નદી જળ પુર્ણ ઘટૈઘનૈ, ઘૃસૃણ મિશ્રિત વારિ ભુતે; પરે; સ્નપય તિર્થ કૃતં ગુણ વારિધિ, વિમલતા ક્રિયતાચનિ જાત્મન; ૨ જીનમનો મણિ ભાજન ભારયા, સમર શૈક સુધારસ ધારયા; સકળ બોધ કળા રમણીયકં; સહજ સિદ્ધ મહ પરિ પુજ્યોત: ૩ ઓહ્રોં, હ્રીં શ્રી પરમ પુરૂષાય, પરમેશ્વરાવ. જન્મ જરા મૃત્યુ નિવારણાય, અજ્ઞાનો છેદકાય; શ્રીમતે વીર જિનેંદ્રાય જલંય જામહે સ્વાહા. ઇતિ જળ પૂજા ૧

पुजा २ जी दुहा.

મુળ પ્રકૃતિએ એકએ, ઉત્તર પ્રકૃતિ પાંચ; મોહ સમ પણ નવિ સમ વિઘ્ન ખાયકની આંચ, ૧ તિણ તહિજ વિધી સાધવા. પુજો અરિહા અંગ, સિદ્ધ સ્વરૂપ રૂદય ધરી, પીળી કેસર રંગ; ૨

ઢાળ,

દેશી જુમખડાની, બીજી ચંદન પુજનારે, કેશરનો કરી ઘોળ, પ્રભુ પદ પુજીએ, બાહિર રંગ ગવેખીનેરે, રંગ અભ્યંતર ચોળ પ્ર૦ ન ધુરપ ગઈ ધુર કરમની રે; બંધ ત્રિભંગ પ્રકારે; પ્ર૦ ખયઉપસમ ગુણ નિપજેરે, અડવીસ ઉપર ચાર પ્ર૦ ૨ ત્રણસે ચાળીસ ઉતરૂરે, બહુવાદિક પદ બાર પ્ર૦ ધુવપ વિશેખા વસ્યકેરે, નંદી સુત્ર મોઝાર પ્ર૦ ૩ બંધ હેતુ છતે પામીએરે, મતિઆવરણ બંધણ પ્ર૦ ધુવબંધી પ્રકૃતી ટળેરે, જબ લહે ખાયક એગ પ્ર૦ જિમ રોહુ નૃપ રીઝવ્યોરે રીઝવવો એક સાંઈ, પ્ર૦ શ્રી શુભ વીરને આશરેરે, નાસે કરમ બલાયે પ્ર૦ ૫

શ્લોકઃ—જીન પતેર્વર બંધ સુપૂજનં, જનિ જરા મરણો ભવ ભીતિ હરં; સકળ રોગ વિયોગ વિપદ્ધરં, કુરૂ કરેણ સદા નિજ પાવનં. ૧ સહજ કરમ કલંક વિનાશૈને, રમણ ભાવ સુવાસન ચંદને, રવુપમાન ગુણ વળી દાયકં, સહજ સિદ્ધ મહં પરિ પૂજયેત. ૨ ઓં. રહીં. શ્રી૦ મતિ જ્ઞાનાવરણાય, શ્રીમતે વીર જીનેંદ્રાય ચંદનંય જામહેસ્વાહા. ઈતિ દ્વીતીય ચંદન પુજા ૨.

पुजा ३ जि दुहा,

શ્રુત જ્ઞાનાવરણી તણો, તું પ્રભુ ટાળણહાર; ખિણમાં શુંત કેવળી કરયા, દેઈ ત્રિપદી ગણધાર. ૧ સુમનસ વૃષ્ટી તિહાં સમે, સમવ સરણ મોઝાર; કરતાં સુમનસ સુમનસા, પ્રભુ પૂજા દીલધાર. ૧

ઢાળ,

દ્રેશ ન ધરીએ બાબન દ્રેશ ન ધરીએ, એ દેશી. સમવસરણે શ્રુત જ્ઞાન પ્રકાશે, પૂજે સુરવર ફુલની રાસે; સ્વામી ફુલની૦ કેતકી જાયના ફુલ મંગાવે; ભેદ ત્રિક કરી પુજા રચાવો, સ્વા૦ ૧ પ્રભુ પદ પ્રણમી શ્રી શ્રુત માગો, શ્રુત જ્ઞાનાવરણ તે જીમ જાય ભાગો. સ્વા૦ ખયઉપસમ ગુણ જીમ જીમ થાવે, તિમતિમ આતિમ ગુણ પ્રગટાવે, સ્વા૦ ૨ મતિ વિણ શ્રુત ન લહે કોઈ પ્રાણી, સમકીતવંતની એહ નીશાની. સ્વા૦ ત્રત્યાદિક શ્રુત નાણ જણાવે, ખીર નીર જીમ હંસ બતાવે. સ્વા૦ ૩ ગીતારથ વિણ ઉગ્ર વિહારી. તપિયા પણ મુની બહુલ સંસારી. સ્વા૦ અલ્પાગમ તપ કલેશ તે જાણો, ધરમાદાસગણી વચન પ્રમાણો. સ્વા૦ ૪ ભેદ ચતુરદશ વીશ વખાણો, ઉર રીત મતિ જ્ઞાન સમાણો; મતિ શ્રુત નાણે ચઢ શિવ જાવે, શ્રુત કેવળી શુભ વીર વધાવે સ્વામી ફુલની૦ ૩

શ્લોકઃ—સુમનસાં ગતિ દાપિ વિધાયિનાં, સુમનસાં નિકરૈઃ પ્રભુ પુજન, સુમનસા સુમનો ગુણ સંગીના, જન વિવેકી નિષેહી મનોર્ચ્ચન. ૧ સમયસાર સુપુષ્પ સુમાલયા, સહજ કરમ કરેણ વિશોધયા; પરમ યોગ બલેન વશીકૃત સહજસિ. ઓં.રંહીં શ્રી પરમ૦ શ્રુત જ્ઞાનાવરણીય કુસુમાણિય જામહેસ્વાહા, ઇતિ પુષ્પ પુજા. ૩

पुजा ४ थी दुहो,

અવધિ જ્ઞાનાવરણના, ક્ષયથી હુઆ ચિદ્રૂપ; તે આવર્ણ દહન ભણી, ઉર્દ્ધ ગતી રૂપ ધુપ. ૧

ઢાળ

રાગ જાતી ફાગ. સબાબ રાગીણી. જીનવર જગત દયાળ ભવીયાં. એ દેશી. એ ગુણ જ્ઞાન રસાળ ભવીયાં એ ગુણ જ્ઞાન૦ ધુપ ઘટા કરી જ્ઞાન છટા વળી, અવધી આવર્ણ પ્રજાળ ભવીયાં એ. ખટ ભેદાંતર વૃદ્ધિની રચના, જાણે ક્ષેત્રને કાળ. ભ૦ એ૦ ૧ અંગુળ આવળી સંખ્યમ સએ, પુરણે કિંચુરણ કાળ; ભ૦ પૂરણ વળી અંગુલ પ્રહુતે; હસ્તે પ્રહુતે વિસ્થાલ. ભ૦ એ૦ ૨, કોસ દિનાંતર જોજન દીન નવ, દ્રબ્ય પર્યાવ વિશાળ; ભ૦ પચ્ચ વીશ જોજન પક્ષ અધુરે, પક્ષે ભરત નિહાળ. ભ૦ એ૦ ૩ જંબુદ્વીપ તે માસ અધિકે, વરસે અઢી દ્વીપ ભાળ, ભ૦ રૂચકદ્વીપ તે વર્ષ પહુતે, સંખ્યા તે સંખ્યાતા કાળ. ભ૦ એ૦ ૪ કાળ અસંખ્ય દ્વિપ સંખમ સંખ્યા, જ્ઞાન પ્રતક્ષ નિહાળ; ભ૦ એક સમે આઠ અધિક સત સિદ્ધ ટાળી ભવ જંજાળ. ભ૦ એ૦ ૫ શિવરાજરૂષી વિભંગને ટાળી, વરીયા શિવ વરમાળ, ભ૦ સાયરદ્વીપ અસંખ્ય દિખાવે, શ્રી શુભવીર દયાળ. ભ૦ એ૦ ૬

શ્લોકં—અગર મુખ્ય મુનોહર વસ્તુન, સ્વનિરૂપાધિ ગુણાઘ વિધીયિન; પ્રભૂ શરીર સુગંધ સુહેતુના, રચય ધુપન પૂજન મરહત ૧ નિજ ગુણા ક્ષય રૂપ સુધુપને સ્વ ગુણ ઘાત મલં પ્રવિકર્ષણ, વિશદબોધ મનંત સુખાત્મકં, સહજ સિધ૦ ૨ ઓહીં. હ્રીં શ્રી પર૦ અવધિયાવરણનિવારણાય ધુપંય જામહેસ્વાહા ઇતિ ધુપ પૂજા

पुजा ५ मी दुहो,

મન પજ્જવ આવરણતમ. હરવા દીપકમાળ જ્યોતસે જ્યોત મિલાઇએ, જ્ઞાન વિશેષ વિશાળ.

ઢાળ,

ગોપી વીનવેરે એ દેશી. જ્યોતી ઝગમગેરે, અઢી દ્વીપ પ્રમાણ, દો ભેદ કરીરે, અઢી અંગુલ નોતરતમ જાણ જેહ વિપૂલમતિરે, તેહને તે ભવ પદ નિરવાણ; મુની વેશજ વીનારે. નવી ઉપજે દો ભેદ નાણ, જ્યો૦ ૧ વિમલાતમ દિશારે, જાણે જ્યોતીશ વંતર ઠાણ; તીછાલોકમાંરે, ભાખ્યું એહ પ્રમાણ અધોલોકમાંરે જોજન સો અધીકેરાં જાણ, સંજ્ઞી જીવનારે. જાણે મન ચિંતન મંડાણ જ્યો૦ ૨ રૂજુમતી દ્રબ્યથીરે, અનંત અનંત પ્રદેશ વિસ્તાર; અસંખ્યાત ભવ કહેરે, પલિય

અસંખ્યમ ભાગ ત્રિકાળ; સંજ્ઞી પજ્જાપનારે, ભાગ અનંતા મનથી સાર. ચારે ભાવથીરે, અધિકા વિપુલમતી અણગાર જયો૦ ૩ મતિશ્રુતનાણુથીરે, મણપજ્જવ પામ્યા મુનીરાય, ખાયક ભાવથીરે, એક સમય દશ મુગતી જાય, ખયઉપસમ પદેરે, મુની વરતે સાતે ગુણ ઠાણ, શ્રી શુભ વીરથીરે જંબુ સ્વામી લગે એ નાણ જયો૦ ૪

શ્લોક—ભવતિ દીપ શિખા પરિમોચન ત્રિભુવનેસ્વર સદમની શોભનં; સ્વતનુ કાંતી કરતિમિરં હરં, જગતિ મંગળ કારણ માતરં. ૧ શુચિ મનાતમ ચિદુ જવલ દીપકે, જ્વલિત પાપ પતંગ સમુંકે, સ્વકપદં વિમલં પરિલોભીરે, સહજ સિદ્ધ૦ ૨ ઓંહ્રીં શ્રીં શ્રી૦ મનપરયવાવરણો છેદકાય દીપ૦ ઇતી દીપ પૂજા ૫

पुजा ६ ठी दुहो

ઘનઘાતી ઘાતે કરી; તેહ થયા મુની ભુપ; બહિરાતમ ઉછેદીને, અંતર આતિમ રૂપ. ૧

ઢાળ

સાહેલડીઆં એ દેશી. અક્ષત પદ વરવા ભણી; સુણો સંતાજી; અ[illegible] પૂજા સાર, ગુણવંતાજી, અક્ષત ઉજલ તંદુલા. સુ૦ ઉજળ જ્ઞાન ઉદાર ગુ૦ ૧ પંચમ પગઈ ટાળવા, સુ૦ વરવા પંચમ જ્ઞાન, ગુ૦ ત્રિસલાનંદન નિહાળીએ, સુ૦ બાર વરસ એક ધ્યાન ગુ૦ ૨, નિંદ શયન જાગરે દિશા, સુ૦ તે સવિ દુરે હોય; સુ૦ દુજે ઉજાગર દિશા. સુ૦ ઉજળ પાયા દોય, ગુ૦ ૩ લહી ગુણઠાણું તેરમું. સુ૦ ધુર સમયે સાકાર, ગુ૦ ભવ જીનેશ્વર વંદીએ. સુ૦ નાઠા દોષ અઢાર. ગુ૦ ૪ છતી પર્યાએ જ્ઞાનથી સુ૦ જાણે સેય અનંત, ગુ૦ શ્રી શુભ વીરની સેવના સુ૦ આપે પદ અરિહંત. ગુ૦ ૫

શ્લોક.--ક્ષિતિતલેક્ષત શરમ નિદાનકે, ગણિવરસ્ય પુરોક્ષત મંડલં; ક્ષત વિવર્જિત દેહ નિવારણં, ભવપયોધિ સમુદ્ધરણોદ્યતં. ૧ સહજ ભાવસુનિર્મલ તાંદુલૈં, વિપુલદોષ વિશોધક મંગલૈં; સ્નુ પરોધ સુબોધ વિધાનકં, સહજ સિ૦ ૨ ઓં૦ શ્રી કેવળજ્ઞાનાવરણ નિવારણાય અક્ષતંય જામહેસ્વાહા. ઇત્યક્ષત પુજા. ૬

पुजा ७ मि दुहो,

બાહ્યરૂપ આહારે બધે, રૂપાંતર અણાહાર; અણાહારી પદ પામવા, ઠવો નવેદ રસાળ. ૧

ઢાળ.

રાગ વિલાવરો. નૈવેદ પ્રભુ આગળ ધરી, બહુ છંદી વાજે, જ્ઞાનાવરણ નિવા-

રીએ, રૂચકાંતર ભાજે, હાંહાંરે તત્વસાંએ નિવાજે. હાંહાંરે જીન સાસન રાજે. ન૦ ૧ અજ્ઞાની પૂન્ય પાપનો નવી ભેદ તે જાણે, નયગમ ભંગ પરૂપણા, હઠ વાદે તાણે, હાંહાંરે એક આપ વખાણે, હાંહાંરે બંધ ઉદય ન જાણે. નેં૦ ૨ આશાતના કરે જ્ઞાનની, જયણા નવી પાળે, સુગુરૂ વચન નવી સદહે, પડ્યો મોહની જાળે, હાંહાંરે તે અનંત કાળે, હાંહાંરે નરભવ ન નિહાળે, નેં૦ ૩ રોહીતમચ્છની ઓપમા, સિદ્ધાંતે જણાવે, જ્ઞાન દિશા શુભ વીરનું, જો દર્સન પાવે, હાંહાંરે અજ્ઞાન હઠાવે, હાંહાંરે જ્યોત નયન જગાવે. નેં૦ ૪

શ્લોક.--અનસનં દ્રુમ માશ્રિવતિ બુદ્ધિનો, રૂચાર ભોજન સંચિત ભોજનં, પ્રતિદિનં વિધીના જીન મંદીરે, શુભ મતે બત ઢોકય ચેતસા. ૧ કુમત બોધ વિરોધ નિવેદકે, વિંહિત જાતી જરા મરણાંતકે, નિંરશનં પ્રચુરાત્મ ગુણાલયં, સહજસી૦ ૨ ઓં. રંહીં શ્રી અજ્ઞાનો છેદકાય નૈવેદ્યંયવે જામહે સ્વાહા. ઈતી સપ્તમી પુજા. ૭

पुजा ८ मि दुहा,

બંધોદય સતાપ્રુતા, પાંચે પયડી જોય; દશ ઘાતીની ચ્યાર છે, કેવળ સરવ થી હોય. ૧ જ્ઞાનાચારે વરતતાં, ફળ પ્રગટે નિરધાર, તિણે ફળ પૂજા પ્રભુ તણી, કરીએ વિવિધ પ્રકાર. ૨

ઢાળ,

રાગ ફાગ. સુરતી મહીનાની દેશી. એ પાંચે આવરણનો, બંધ દશમ ગુણ ઠાણ, ઉદય ઉદીરણ સતા, ખીણ કહે જગભાણ. ૧ જ્ઞાનથી સાસો સાસમાં. કઠિન કરમ ક્ષય જાય; ફળ વંચકતાંતસ ટળે, યોગા વંચક થાય ૨ અરિહા પણ તપ કરતા, એકુકી રહી રાણ, અણહુંતા સુર કોડી, શિવે પૂરણ નાણ. ૩ જ્ઞાન દિશા. વિણ તપ જપ: કિરીયા કરત અનેક; ફળ નવી પામે રાંક તે, રણમાં રોયા એક. ૩ તેલી બળદ પરે કષ્ટ કરે, બ્યુ વિણ સુત હહેર. નિશિદીન નયન બિંચાણે ફરતો ઘેરનો ઘેર. ૫ જ્ઞાન પ્રથમ પછે જયણા, દશ વૈકાલિક વાણ; જ્ઞાનીને સુરતરૂ ઓપમા, જ્ઞાનથી ફળ નિરવાણ. ૬ કર્મસુડન તપ પુરણ, ફળ પુજા ફળ સાર; શ્રી શુભ વીરના જ્ઞાનને, વંદીએ વાર હજાર. ૭

શ્લોક—શિવતરો; ફળ દાન પરૈર્નવૈ વરફળ; કિલપુજય તિરથંપં; ત્રિદશનાથ નતક્રમપંકજં, નિહત મોહ મહીધર મંડલં. ૧ શમરસૈક સુધારસ માધુરે, રનુભવાખ્ય ફલૈર ભય પ્રદે; અહિત દુખહરં વિભવપ્રદં; સહજ સિદ્ધમહં પરિ પૂજયોત, ઓહો. રહીં. શ્રી૦ પ્રથમ કર્મો છેદનાય ફલંય જામહે સ્વાહા. ઈતી પ્રથમ કર્મ પુજા. ૮ દિન ૧ સરવ ગાથા ૮૪. અથ ભણાવવાની વિધી.

ઉપરની ગ્નાનાવરણી કરમની પુજામાં પુજા દીઠ જે બબ્બે શ્લોક છે તે આઠ કરમની પુજા ભણાવતાં પુજા દીઠ કેહેવા અંતરાય કરમની છેલી પૂજા પછે કળસ લખેલા છે તે દરરોજ એકેક કરમની આઠ પુજાઓ ભણાવ્યા પછી ભણાવવો.

અથ દર્શનાવરણી કરમની પુજા.

पुजा १ ली दुहा,

દર્શનાવરણ તે વરણવું, નવ પગઇ દુરદંત, દરિશન નિંદ્રા ભેદથી, ચઉ પણ કહે અરિહંત. ૧ બંધોદયસત્તાધ્રુવા, પયડી નવ તિમ પંચ, નિંદ્રા અધ્રુવોદય કહી સરવ ઘાતી પણ પંચ. ૨ દંશણ તિગ દેશ ઘાતિયાં; કેવળ દંશણ એક, સરવ ઘાતી મેં દાખીયો, વાદળ મેઘ વિવેક. ૩ વિકટ નિકટ ઘટ પટ લહે, જિમ આવારણ વિયોગ; ગ્નાનાંતર ક્ષણથી સહુ, સામાન્યે ઉપયોગ. ૪ એ આવરણ બળે કરી; ન લહ્યું દરશન નાથ; નૈગમ દરશન ભટકીયો, પાણી વલોવ્યું હાથ. ૫ પૂરણ દરશન પામવા, ભજીએ ભવી ભગવંત; દુર કરે આ વરણને, જિમ જળથી જળકંત. ૬

ઢાળ,

રાગ આશાઉરી, નમોરે નમો શ્રી સેતરૂંજે ગીરિવર, એ દેશી. માગધને વરદામ પ્રભાશહ, ગંગા નીર વિવેકરે; દરશાવરણ નિવારણ કારણ, અરિહાને અભિષેક રે. ૧ નમોરે નમો દરશન દાયકને; દરશન દાયક શ્રી જીનવરનુ, લાયકતાને લાગરે, પ્રીત પટંતર દાય ન ભાજે, જો હોય સાચો રાગરે. નમો૦ ૨ રાગવિના નવી રીજે સાંઇ, નિરાગી વીતરાગરે, ગ્નાન નયન કરી દરશન દેખે; તે પ્રાણી વડભાગીરે. નમો૦ ૩ ચઉ દંશણ પ્રતિ સુક્ષમ બંધે; ઉદયાદિક ખીણ અંતરે; તે આવરણ કઠિન મલ ખાલી, સ્નાતક સંત પ્રસંતરે નમો૦ ગ્રંથી વિકટ જે પોળ પોળીઓ; પોકે દરશન ભુપરે, શ્રી શુભ વીર જે નયન નિહાળે, શેવક સાધન રૂપરે. નમો૦ ૫ ઓહીં. શ્રીં. શ્રી બંધોદય નીવારણાય જંબય ષતી જળ પૂજા. ૯

पुजा २ जी दुहा.

ઉપદેશક નવ તત્વના, પ્રભુ નવ અંગ ઉદાર; નવ તિલકે ઉતર નવ, પગઇ ટાળણહાર. ૧

ઢાલ.

રાગ કાફી નાચકી છે. વશિયા દિલ દીઠડી ન્યોવી મગારી, એ દેશી. તુજ મુરતિ મોહનગારી, રશિયા તુજ મુરતિ મોહનગારી, દ્રવ્ય ગુણ પરજ્યાયને મુદ્રા, ચઉ ગુણ પડીમા ચારી; રશિયા૦ નયગમ ભંગ પ્રમાણે ન નિરખી, કુમતી કદાગ્રહ ધારી રશિયા૦ ૧ જીન ઘર તીરથ સુવીહીત આગમ, દરશને નયન નિવારી, રશિયા૦ ચક્ષુદર્શનાવર્ણ કર્મ તે, બાંધે મુઢ ગમારી. રશિયા૦ ૨, કાણા નિસીનરી જાત્યંધાપણું, દુખીયા દીન અવતારી; રશિયા૦ દર્સનાવરણ પ્રથમ ઉદયેથી, પરભવ એહ વિચારી. રશિયા૦ ૩ અલ્પ તેજ નયના તપ દેખી, જુએ આડો કર ધારી. રશિયા૦ જાણું પૂર્વ ભવ કુમતીની, હજીય ન ટેવ વિસારી. રશિયા૦ ૪ જયણાયુત ગુરૂ આગમ પુજો, જીન પડીમા જયકારી. રશિયા૦ શ્રી શુભ વીરનું સાસન વરતે, એકવીસ વરસ હજારી. રશિયા૦ ૫ ઓં શ્રી ચક્ષુદર્શનાવરણ નીο ચંદનંયο પ્રતી દ્વીતીયા. ૧૦

पुजा ३ जि दुहा,

ફુલ અમુલક પુજના, ત્રીસલા નંદન પાય, સુરભી દુરભી નાશા પ્રમુખ, અચક્ષુ આવરણ હઠાય. ૧

ઢાળ,

રાજ પધારો મેરે મંદીર, એ દેશી. કમણિ મરૂઓ કેતકી ફુલે, પુજન ફળ પ્રકાશોજી; ભોગી નિવાસા સંયુત આશ, લક્ષણવંતી નાશા. ૧ ભવ ભવ કરીએજી, જીન ગુણ માળ રસાળ કંઠે ધરીએજી; ગુણ બહુ માન જીનાગમ વાણી, કાને ધરી બહુ માનેજી, દ્રવ્ય ભાવ બહીરાતમ ટાળી, પરભવ સમજે શાને. ભ૦ ૨ પ્રભુ ગુણ ગાવે ધ્યાન મલ્હાવે, આગમ શુદ્ધ પરૂપેજી; પુરૂષ મુંગા ન બહે પરભવ, ન પડે વળી ભવ કુપે. ભ૦ ૩ પરમેષ્ટીને શિશ નમાવે, ફરસે તીરથ ભાવેજી; વિનય વયાવચ્ચાદિક કરતાં, ભરતેસર સુખ પાવે. ભ૦ ૪ જીમ જીમ ખય ઉપસમ આવરણા, તિમ ગુણ આવીર ભાવેજી; શ્રી શુભ વીર વચન રસ લબ્ધી, સંભિન્ન ઓત જણાવે. ભ૦ ૫ ઓં. શ્રી. અચક્ષુ દરશના૦ પુસ્પાણીય ઇતિ તૃતીયા. ૧૧

पुजा ४ थी दुहो,

અવધિદર્શનાવરણ ખય, ઉપસમ ચઉગતી માંહી, ખાયક ભાવે કેવળી, નમો નમો સિદ્ધ ઉછાંહ. ૧

ઢાળ,

ચંદ્રશેખર રાજા થયો, એ દેશી. અવધિ રૂપી ગ્રાહકો, ખટ ભેદ વિશેષે; અ-

વધિ દરશન તેહેનું, સામાન્યે દેખે. ૧ એ ગુણ ઉપન્યા પરભવથી સ્વામી; આ ભવમાં સુખીઆ અમે, તુમ દરશન પામી. ૨ દેવ તિરગતીથી લહે, ગુણથો નર તિરીયા, કાઉશગમાં મુનિ હાથથી હેઠા ઉતરીયા. ૩ પરિણામે ચઢતી દશા, રૂપિ દ્રવ્ય અનંતા; જઘન્યથી ઉતકૃષ્ટથી, સવી દ્રવ્ય સુણંતા. ખેત્ર અસંખ અંગુલ લઘુ, ગુરૂ લોક અસંખ્યા; ભાગ અસંખ લઘુ આવળી, ઉત્સપ્પિણી અસંખ્યા, ૫ ચાર ભાવ દ્રવ્ય એકમાં, લઘુ ભાવ વિશેષે, અસંખ્ય પર્યવ દ્રવ્ય પ્રતે, ગુરૂ દરશન દેખે. ૬ નંદીસૂત્રે એણી પરે, કહ્યું અવધિનાણ; અનાકાર ઉપયોગથી; દરશન પરિમાણ. ૭ વિભંગે પણ દાખીયો, દરશન સિદ્ધાંતે; તત્વારથ ટીકા કહે, સમકિત એકાંતે. ૮ તસ આવરણ દહન ભણી, ધુપ પુજન કરીએ; શ્રી શુભ વીર શરણ ગ્રહી, ભવસાયર તરીએ. ૯ ઓં. શ્રી. અવધિ દરશન ધુપંપ૦ ભતિ ચતુરથી. ૧૨

पुजा ५ मि दुहो,

કેવળ દરશના વરણને. તું પ્રભુ ટાળણહાર; જ્ઞાન દીપકથી દેખીએ; મોહોટા તુજ આધાર. ૧

ढाळ,

રાગીણી આશા ઉરી, ભરખાની દેશી. દીપક દીપતોરે લોકાલોક પ્રગાશ,. દરશન દીવડોરે હણીયા વરણ લહે નિરવાણ. આંકણી. ૧ ખાયક ભાવે અનાદી ચેતન, આઠ પ્રદેશ ઉઘાડારે; અવરનું દરશન દેખાણ ભગીઓ, પણ આવરણ તે આડા. દી૦ ૨, તુમ શવે તે તુમ સમ હોવે, શક્તિ અપુરવ યોગેરે; ખપકશ્રેણી આરોહી અગોહા, ધ્યાન શુકુળ સયોગે. દી૦ ૩ ધનઘાતીનો ઘાત કરીને, પ્રથમ સમય સાકારેરે, સમયાંતર દરશન ઉપયોગે, દરશના વરણ વિદારે. દી૦ ૪ મુળ એક બંધ ચાર સત્તોદય, ઉત્તર પણ એક બાંધેરે; બેહેતાળીસ ઉદયે પંચ્યાસી, સતાહણી શિવ સાધે. દી૦ ૫ ઝગમગ જાલા દીપક પુજન, કરતાં કોડી દીવાળીરે; શ્રી શુભ વીર જીનેસ્વર રાજન, રાજ્યે રહિઆત તાજા. દી૦ ઓં. શ્રી. કેવળ દરશનાવરણ નિ૦ દીપય૦ ભતિ પંચમી. ૧૩

पुजा ६ ठि दुहो,

નિંદ્રા દુગદળ છેદવા, કરવા નિરમળ જાત; અક્ષત નિરમળ પુજના, પુજો શ્રી જગ તાત. ૧

ढाळ,

ધુણીભદ્ર કહે સુણ બાળારે એ દેશી. હવે નિંદ્રા પાંચની કેટીરે, મોહરાય

તણી એ ચોટીરે; સરવ ઘાતી પયડી મોટીરે, નિંદ્રા દુગ અન્હો છોટીરે. ૧ એ
અના જગત પીતરાણીરે, નાના મોટા મુઝાવે પ્રાણીરે, ભાનુદત પુરવ ધર પડીયારે,
દીપકજ્યોત જોયા નવી જડીયારે. ૨ સુખે જાગે આળસ મોટીરે, તે નીંદ્રાખાળ
વધુટીરે, ઉભાં બેઠાં નયણાં ઘુંટીરે, જબ જાગે વયણની સોટીરે. ૨ તવ નયણથી
નિંદ વછુટીરે, પ્રચલા લક્ષણ ગતી ખોટીરે, દ્વાદશાંગી ગણી રૂપ પેટીરે, મુની નયણે
નીંદ્રા પલટીરે. ૩ પુરવધર પણ શ્રુત મેટીરે, રહ્યા નીગોદમાં દુખ વેઠીરે, અપુરવ
બંધેથી છુટીરે, સતાઉદયે બારમે ખુટીરે. ૩ મુનીરાજે મળીને લુટીરે, અપ્રમતને
ડંડે કુટીરે; છળ જોતીને રોતી વછુટીરે. ધ્યાન મહેર બગાડે બુટીરે. ૫ શુભ વીર
સમા નહી માંટીરે, નીંદ્રાની વનકટી કાટીરે, થઇ સાદી અનંતની છેટીરે, શીવસુ-
દરી સેહેજે ભેટીરે ૭ ઓહોં. શ્રી૦ નીંદ્રાપ્રચલા વીછેદનાય અક્ષતંય૦ ઇતી ષષ્ટી૧૪

पुजा ७ मि दुहा,

આહારે ઉંઘ વધે ઘણી, નિંદ્રા દુખ ભંડાર, નેવેદ ધરી પ્રભુ આગળે, વરી
એ પદ અણાહાર. ૧

ढाळ,

રાગ ગોડી. તોરણ આઈ કયુ ચલરે એ દેસી. થિણદ્ધી ત્રિકગ સાંભળોરે,
નિંદ્રા જે દુખદાય સલુણા. બંધ બીજા ગુણ ઠાણશેરે, છઠે ઉદય મુનીરાય સલુણા
૧ જિમ જિમ જીનવર પૂજીએરે. તિમ તિમ ધુજે કર્મ સ૦ સંપ કરી સતા રહેરે,
નવ માને એક ભાગે સ૦ નિંદ્રા નિંદ્રા તહમારે કાટે કરી જે જાગે સ૦ જિ૦ ૨
પ્રચલા પ્રચલા ચાલતાંરે. નયણે નિંદ ઘુમાર. સ૦ જાગે રણ સંગ્રામમારે, વીજળી
જયું ઝળકાર સ૦ જી૦ ૩ દીન ચીંતા રાત્રે કરેરે, કરણી જે નર નારે; સ૦ બ-
ળદેવનું બળ તે સમેરે નરકગતી અવતાર સ૦ જી૦ ૪ એમ વિશેષાવસ્યકેરે, પરણ-
વિયોએ અધિકાર; સ૦ સાધુ મંડળીમાં રહેરે. એક લઘુ અણગાર સ૦ જિ૦ ૫ થી
ણદ્ધીનિંદ્રા વશ્યેરે, હણીયો હસ્તી ચાહંત સ૦ સુતો ભર નિંદ્રા વશ્યેરે, મુનઘણીઓ
દાય દંત સ૦ જી૦ ૬ અંગ આદ્રસી શિષ્યનુંરે, સંશય ભરાયા સાખ સ૦ જ્ઞાની
વયણે કાઢિયોરે, ઉપસવનેથી કાગ સ૦ જી૦ ૭ બાટ માસે નિંદ્રા લહેરે. શીક વધુ
દ્રષ્ટાંત સ૦ નિંદ વિયોગે કેવળીરે, શ્રી શુભ વીર જીણંદ સ૦ જી૦ ૮ ઓહોં. રીણ-
થીણદ્ધી ત્રિક દહનાયનૈવેદ્યં૦ ઇતી સપ્તમી પૂજા ૫

पुजा ८ मि दुहा,

વિવીધ ફળે પ્રભુ પૂજતાં, ફળ પ્રગટે નિરવાણ, દર્શાવરણ વિલય હુવે, વિઘટે
બંધના ઠાણ. ૧

ઢાળ,

રાગ ફાગ. દીપચંદની ચાલ, હોરી ખેલાવત કાન્હઈઆ, નેમીસર સંગે લે ભઈઆ. એ દેશી હોરી ખેલુ મેરે સાહબીઆ, સંગે રંગે સુણ હો ભઈયા, અબિર ગુલાલ સુગંધ વીખરીયા, કનક કચોળી કેશરીયા હોરી૦ ૧ ખારેક બીજોરાં ફળ ટેટી, પુજો ફળ થાળે ભરિયાં; ફાગ ગ્યાન ગુણ તાન બજૈયા, દર્શનાવરણ ભએ ડરીયા. હો૦ ૨ એ પ્રભુ દરશન વિણ ભવ ફરિયા, કુદેવ કુતીરથ વરણવીયા; કુગુરૂ કુશાસ્ત્ર પ્રસંસા કરિયા, મિથ્યાત ધર્મ હઈએ ધરીયા. હો૦ ૩ બહોત દુખે બહુ શોકે ભરીયા, સમકીત દુષણ આચરીયા, દુવ્રત પાળે ને ચાલે અનઈયા; પરમેષ્ટી ગુરૂ ઓળવિયા હો૦ ૪ પડણિયા ગુરૂ અત્યાસણિયા, ભગવઈ ભાખે બાણધરીયા; દર્શનાવરણી કરમ ધિરઈયા, તીસ કોડાકોડી સાગરીયા હો૦ ૫ એસે બંધકો બંધ ધરૈયા, સાંભળી આણા શીર ધરીયા, શર્ંગીલવણ મધુરી બેહરીયા, શ્રી સુભ વીર પ્રભુ મળિયા હો૦ ૬ ઓં. દ્વીતીય કરમ દહનાય ફળં ય૦ ઇતિ દ્વીતીય કર્મેષ્ટમી પુજા, ૧૬ દીન ૨. સરવ ગાથા, ૬૨.

અથ વેદની કર્મની પુજા.

પુજા ૧ લી દુહા,

ત્રીજું અઘાતાવેદની, જીવ લહે શિવ શરમ; સંસારે સવી જીવને, તવ લગે એ હિજ કરમ. ૧ બંદોદય અધ્રૂવ કહી, ધ્રુવ સત્તાએ હોય; પયડી અઘાતી જાણીએ, શાતા અશાતા દોય. ૨ કરમ વિનાસીને હુવા; સિદ્ધબુદ્ધ ભગવાન; તે કારણ જીનરાજની, પુજા અષ્ટ વિધાન. ૩ નવણ ૧, વિલેપન ૨, કુસુમની .૩, જીનપુરે ધુપ ૪, પ્રદીપ ૫, અક્ષત ૬ નૈવેદ ૭ ફળ તણી, કરો જીનરાજ સમીપ. ૪

ઢાળ.

કુડીને રઢીયાળીરે વ્હાલા તારી વાંસળીરે. એ દેશી. નવણની પૂજારે નિરમળ આતમારે, તીરથોદકનાં જળ ભળાય; મનોહર ગંધે તે મેળાય. ન૦ ૧ સુરગીરી દેવારે પ્રવા જીન તણીરે, કરતાં નવણ તે નિરમળ થાય; કનક રજત મણી કળસ ઢળાય.

ન૦ ૨ સુરવહુ નાચેરે માચે રંગશુંરે, બાવન દેવ તે જીન ગુણ ગાય; વેથાલિક સુખ કરણ પાય. ન૦ ૩ ચિહુંગતી માંહેરે ચેતન રોળીયોરે, સુરનર જે સુખિયા સંસાર; નારકતિરિ દુખનો ભંડાર. ન૦ ૪ શી વશ સુખમાં સ્વામી ન સાંભરયારે, તિણે હું રળ્યો કાળ અનંત; મલિન રતન નવી તેજ ઝગંત. ન૦ ૫ પ્રભુ નવરાવીરે મલ નિવારશુંરે, વેદની વિઘટે મણી ઝળકંત, શ્રી સુભ વીર મળે એકાંત. ન૦ ૬ ઓ. રંહીં. શ્રી વેદની નિવારણાય જલંપ, ઇતિ પ્રથમ. ૧૭

पुजा २ जी दुहो.

વેદની કરમ તણી કહુ, ઉતર પયડી દોય; જાસ વિદશ ભવ ચોકમાં, સુખ્રાણા સહુ કોય. ૧

ઢાળ,

રાગ આશાઉરી સાહિબ શ્રી.સફણા. એ દેશી. તન વિકસે મન ઉલસેરે, દેખી પ્રભુની રીત, દાયક દીલ વશીવા, કુરણ લાગી જીભડીરે, પૂરણ બાંધી પ્રીત. દા૦ ૧ નયન જોતી સમ પ્રીતડીરે, એક સુરત દોય કાન. દા૦ વેદની હરી ધનવંતરીરે, કરી એ આપ સમાન. દા૦ વેદની ઘરે વાશી વસોરે, નડિયા નાથ કુનાથ. દા૦ પાણી વલોવ્યું એકલુંરે, ચતુર ન ચઢીયો હાથ. દા૦ ૩ ખડગધાર મધ લેપશુંરે, તેહેવો એ સંસાર; દા૦ લક્ષણ વેદની કરમનુંરે, ફળ કિંપાક વિચાર. દા૦ ૪ તુજ સાસન પામે થકેરે, બાંધ્યો કરમનો મરમ, દા૦ કોડી કપટ કોઇ દાખવેરે, પણ ન તજુ તુજ ધર્મ. દા૦ ૫ પૂજ્ય મળે પુજા રચુરે, કેસર ઘોળી હાથ; શ્રી શુભ વીરવીજય પ્રભુરે, મળીઆ અરીહડ સાથ દા૦ ૬ ઓહ્રીં શ્રી૦ વેદની લક્ષણ નિવા૦ ચંદનય૦ ઇતિ દ્વીતીયા. ૧૮

पुजा ३ जि दुहो,

મળીયો સાથ મળે થકે, ચોર તણો નહી જોર; જીનપદ કુસુમે પૂજતાં, નાસે કર્મ કઠોર. ૧

ઢાળ

રાગ સારંગ હો ધના એ દેશી. કર્મ કઠોર દુરે કરોરે, મીતા, પામી શ્રી જીનરાજ; કુસુમગર પુજા રચોરે મીતા, પામી નરભવ આજરે; રંગીલા મીતા, એ પ્રભુ શીવાને ૧ વેદની વશ તુમ કાં પડોરે, મી૦ જેહને પ્રભુશું વેર. સાહિબ વેરી ન વિસરારે મી૦ તો હોય સાહિબ મહેરરે રં૦ એ૦ છઠ્ઠા ગુણઠાણા લગેરે મી૦ બંધ અશાતા જાણ. શાતા બાંધે કેવળીરે મી૦ તેરમે પણ ગુણઠાણેરે રં૦ એ૦ ૩ શાતા

અશાતા એક પદેરે મી૦ ચરમ ગુણે પરીહાર. સંતાઉદયથી કેવળીરે, મી૦ સહે પરી શહ અગીઆરરે ૨૦ એ૦ ૪ ત્રીસ કોડાકોડી સાગરૂરે, મી૦ લઘુ સાતેયા તિભાગ બંધ અશાતા વેદનારે મી૦ હવે શાતા સુવીભાગરે. ૨૦ એ૦ ૫, પનરે કોડાકોડી સાગરૂ રે, લઘુ દોય સમય તે થીર ગૌતમ સંશય ટાળીઆરે મી૦ ભગવઈમા શુભ વીરરે ૨૦ એ૦ ઓહેં૦ શ્રી૦ વેદની બંધ નિવા૦ પુષ્પં૦ યજા તૃતીયા ૧૯

पुजा ४ थी दुहा,

ઉતરાધ્યને થિતી લઘુ, અંતર મહુરત હોય; પનવણામાં બાર તે, શાતા બંધ સંપરાય. ૧ શાતા વેદની બંધનું; ઠાણ પ્રભુ પુરશુપ; મિથ્યત દુર્ગંધ દુરે ટળે, પ્રગટે આતમ સ્વરૂપ. ૨

ઢાળ

વિમળાચળ વેગે વધાવો, એ દેશી. ચઉમાશી પારણું આવે, કરી વિનતી નિજ ઘર જાવે; પ્રિયા પુત્રને વાત જણાવે; પટકુળ જરી પથરાવેરે; માહાવીર પ્રભુ ઘેર આવે, જીરણશેઠ ભાવના ભાવેરે મહા૦ ૧ ઉભી શેરીએ જળ છટકાવે, જાય કેતકી ફુલ બીછાવે; નિજ ઘર તોરણ તોરણુ બંધાવે, મેવા મીઠાઈ થાળ ભરાવેરે મ૦ અરિહાને દાનજ દીજે; દેતાં જે દેખી રીજે; ખટ માશી રોગ હરીજે, સીજે દાયક ભવ ત્રીજેરે મ૦ ૩ તે જીનવર સનમુખ જાવું, મુજ મંદીરીએ પધરાવું, પારણું ભલિ ભક્તિ કરાવુ, જુગતે જીન પૂજા રચાવું. ૩ મ૦ ૪ પછે પ્રભુને વોળાવા જઈશું, કરજોડી સામા રહીશું, નમી વંદી પાવન થઈશું; વીરતી અતી રંગે વહીશુંરે મ૦ ૫ દયા દાન ખીમા શીલ ધરશુ, ઉપદેશ સજનને કરશું; સત્ય જ્ઞાન દિશ; અનુસરેશુ, અનુકંપા લક્ષણ વરશુરે મ૦ ૬ એમ જીરણશેઠ વદંતા. પરિણામની ધારે ચઢંતા, શ્રાવકની શીમે ઠરંતા, દેવ દુદુભીનાદ સુણંતારે મ૦ ૭ કરી આયુ પુરણ શુભ ભાવે, સુર લોક અચ્યુતે ૧૨ જાવે; શાતા વેદની સુખ પાવે; શુભ વીર વચન રસ ભાવેરે મ૦ ૮ ઓહેં. શ્રી૦ શાતાબંધાપહાય ધુપં૦ યજા ચતુરથી. ૨૦

पुजा ५ मी दुहो,

શાતાબંધક પ્રાણીયા, દીપે એણે સંસાર; તિણે દીપક પુજા કરી, હરીએ દુખ અંધાર. ૧

ઢાળ,

ચતુરો ભેતા ચેતવનાલી એ દેશી. સાંભળજો મુની સંજમ રાગે, ઉપશમ શ્રેણે

પડીયારે; સાતાવેદની બંધ કરીને, એણુ ચડી તે પડીયારે સાં० १ ભાખે ભગવઈ છઠ તપ બાઝી, સાતલવાયુ ઓઢેરે, સરવારથ સીધે મુની પોહોત્યા. પુરણાયુ નવી છોડેરે સાં० २ સજ્યામાં પોહોઢ્યા નિત રેહવે, શિવમારગ વિસામેરે; નીરમળ અવધી નાણે જાણે; કેવળી મન પરીણામેરે, સાં० ३ તે સજ્યા ઉપર ચંદ્રુએ; જુબખડે છે મોતીરે. વિચલુ મોતી ચોસઠ મણનું, ઝગમગ ઝાલમ જ્યોતીરે સાં० ४ બત્રીસ મણનાં ચઉ પાખળીએ. શોળમણા અડસુણીયારે, આઠ મણાં સોળસ મુગતાફળ, તિમ બત્રીસ ચઉમણીયારે સાં० ૫ા મણ કેરાં ચોસઠ મોતી, ઇગસય અડવીસ મણીયારે. દોય સતને વળી ત્રેપન મોતી; સરવ થઇને મળીયારે સાંભળ० ६ એ સઘળાં વિમલા મોતીશુ, આભળે વાયુ જોગેરે, રાગ રાગીણી નાટક પ્રગટે, લવ સતમ સુર ભોગેરે સાં० ७ ભુખ તરસ છીપે રસ લીના, સુરસાગર તેત્રીસરે શાતા લેહેરમાં ખીણ ખીણ સમરે, વીર વીજય જગદીશરે સાં० ८ ઓહોં. શ્રીં० શાતાતર સુખ પ્રાપણાય દીપ'ય० ઇતી પંચમી २१

पुजा ६ ठी दुहो

અક્ષત પૂજાએ કરી. પૂજો જગત દયાળ; હવે આશાતા વેદની, બંધનાં ઠાણુ નિહાળ. १

બટાઉની દેશી. પ્રભુ તુંજ સાસન મીઠુંરે, સમતા સાધન સાર, ચોભ નબીઠા કુંઆડી, તેતો નાનીને દરબારરે. હું રોલ્યો એણે સંસારરે ગુણ અવગુણ સરીખા ધારરે; હીરો હાથ આવ્યો અંધારરે, ન કરી નાનીશુ ગોઠડી મેરે લાલ १ શોક કરે સંસારમાંરે, પરને પીડા દીધ, ત્રાસ પડાવ્યા જીવને, જીવ બંધીખાને કીધરે, મુનીરા જાની નીંદ્યા કીધરે, મુની સંતાપ્યા બહુ વીધરે, રાજા દેવ શ્રીનાભિધરે, એક સરિખ શતક પરસિદ્ધરે, ન० २ માણસના વધ આચારથારે, છેદન ભેદન તાસ; થાપણ રાખી ઓળવી, કરી ચાડી પડાવ્યા ત્રાસરે; દમીયા પર ક્રોધની વાસરે, કેઇ જીવજીવીકા રહી પાસરે, કેઇ જીવની ભાગી આશરે, થયો કરપી કપીલા દાસરે; ન० ३ એમ આશાતાવેદનીરે, બાંધે પ્રાણી અનંત; સુત્ર વિપાકે સાંભળો, મૃઘા પૂત્ર તણો દૃષ્ટાંતરે, સુણી કંપે સમકીતવંતરે, સુખ અક્ષર પામે એકાંતરે, કરો અક્ષત પુજા સંતરે. શુભ વીર ભજો ભગવંતરે ન० ४ ઓહોં શ્રીં० અશાતાબંધસ્થાન નિવા० અક્ષત ઇતી ષષ્ટી પૂજા २२

पुजा ७ मि दुहो,

ન કરી નવેદ પૂજના, ન ધરી ગુરની શીખ; લહે અશાતા પરભવે, ઘર ઘર માગે ભીખ. १

ઢાળ,

એમ ન રાગીણી. મારી સહીયર સમાણી, એ દેશી. પુજ સાસન રસ અમૃત મીઠું, સંસારમાં નવી દીઠુંરે; મન મોહન સ્વામી. દીઠુ પણ નવી ભાગ્યું મીઠું, નારક દુખ તેણે દીઠુંરે. મ૦ ૧ દશ વિધ વેદન અનુભ તે પાવે, દુખમાં કાળ ગમાવેરે; મ૦ પરમાધામી દુખ ઉપજાવે, ભવ ભાવનાએ ભાવેરે. મ૦ જીમ વિષભુકિત તળાવ અવાળા, એક નગરે એક રાજારે; મ૦ શત્રૂ સૈન્ય સમાગમ પહેલું, ગામ ગામ વિષ ભેળ્યુંરે; મ૦ ૩ ધાન્ય મીઠાઇ મીઠા જળમાં, ગોળ ખાંડ તરૂ ફળમાંરે; મ૦ પડહો વજાવી એમ ઉપદેશે, જે મીઠાં જળ પીસેરે. મ૦ ૪ ભક્ષ ભોજ રસલીના ખાશે, તે જમ મંદીર જાશેરે. મ૦ દુર દેશ ગત ભોજ્ય કરેશે, ખારાં પાણી પીશેરે. મ૦ ૫ તે ચિરંજીવી બહે સુખ શાતા કદીય ન હોય અશાતારે, મ૦ નૃપ આણાકારી તે કહ્યા સુખીયા, બીજા મરણ બહે દુખીયારે. મ૦ ૬ વિષ મિશ્રીત વિષય રસ જુત્તા, બ્રહ્મદત્ત નગર પહુતારે; મ૦ મેઘકુમાર ધના સુખ ભાજા, શ્રી શુભ વીર તે રાજારે. મ૦ ૭ ઓં. શ્રી અશાતોદય નિવા૦ નૈવેદ્યં૦ ઇતિ સપ્તમી પૂજા. ૨૩

पुजा ८ मि दुहो,

આત્મિક ફળ પ્રગટાવીએ, ટાળી શાત અશાત; ત્રિસલા નંદન આગળે, ફળ પૂજા પરભાત. ૧

ઢાળ,

રાગ વસંત ધુમાર. નંદકુંઅર કેડે પડ્યો કિમ ભરીએ, એ દેશી. વીર કુમરની વાતડી કેને કહી, કેને કહીએરે કેને કહીએ; નવી મંદીર બેસી રહીએ, સુકુમાળ શરીર. વીર૦ આંકણી. બાળપણાથી લાડકો નૃપ ભાવ્યો, મળી ચોસઠ ઇંદ્રે મલ્હાવ્યો, ઇંદ્રાણી મળી ફુલરાવ્યો, ગયો રમવા કાજ. વીર૦ ૧ છોરૂ ઉછાંછળા લોકનાં કિમ રહીએ, એની માવડીને શું કહીએ; કહિએ તો અદેખાં થઇએ, નાસી આવ્યાં બાળ. વીર૦ ૨ આમલકી ક્રીડાવશે વિંટાણો, મોટો ભોરંગ રોષ ભરાણો; હાથે ઝાલી વીરે તાણ્યો, કાઢી નાંખ્યો દુર. વીર૦ ૩ રૂપ પિશાચનું દેવતા કરી ચળીયો, મુજ પુત્રને લઇ ઉછળીયો, વીર મુષ્ટી પ્રહારે હણ્યો, સાંભળીએ એમ. વીર૦ ૪ ત્રિસલા માતા મોજમાં એમ કેહેતી, સખીઓને ઓળંભા દેતી; ખિણુ ખિણુ પ્રભુ નામ લેતી, તેડાવે બાળ. વીર૦ ૫ વાટ જોવંતા વીરજી ઘર આવ્યા, ખોળે બેસારી ફુલરાવ્યા; માતા ત્રિસલાએ નવરાવ્યા, આલિંગન દેત. વીર૦ ૬ યોવન વય પ્રભુ પામતાં પરણાવે, પછે સમયશું દિક્ષા લાવે; ઉપસર્ગની ફોજ હઠાવે, લીધું કેવળનાણ. વીર૦ ૭મેં

સુદન તપ ભાખિયો જીનરાજે, ત્રણ્ય લોકની ઠકરાઇ છાજે, ફળ પુજા કહી શિવ કાજે, ભવીને ઉપગાર. વીર૦ ૮ શાતા અશાતા વેદની ક્ષય કીધું, આપે અક્ષયપદ લીધું; શુભ વીરનું કારજ સીધ્યું, ભાગે સાદિ અનંત. વીર૦ ૮ એમ, શ્રી વેદની કરમ દહનાય ફળં૦ ઇતિ અષ્ટમી પૂજા. ૨૪ દીન૦ ૩ સરવ ગાથા ૬૬.

અથ મોહની કર્મની પુજા.

પુજા ૧ લી દુહા,

શ્રી શુભ વિનય સુગુરૂ નમી, માત પીતા સમ જેહ; બાળપણે બતલાવિયો, આગમ નિધી ગુણ ગેહ. ૧ ગુરૂ દીવો ગુરૂ દેવતા, ગુરૂથી લહીએ નાણ; નાણ થકી જગ જાણીએ, મોહનીના અહીઠાણ. ૨ કષ્ટ તે કરવું સોહિલું, અજ્ઞાની પસુ જેમ, જાણપણું જગ દોહિલું, જ્ઞાની મોહનવેલ. ૩ અજ્ઞાની અવિધી કરે, તપ જપ ક્રિયા જેહ, વિરાધક ખટકાયનો, આવશ્યકમાં તેહ. ૪ મુરખ મુખ આગમ સુણી, પડીયા મોહની પાસ; આગમ સાપે બીહુ ત્યથા, નરેચ નિગોદવાસ. ૫ મુરખ સંગ અતી મળેતો વશિએ વનવાસ; પંડિતશું વાસો વસી, છેદો મોહનો પાસ. ૬ કુરછા મિરછ કસાય સવી, ભય ધુવબંધી એહ; શેષ અધુરૂવબંધી કહી, મિરછ ધ્રુવોદય જેહ. ૭ સત્તાવીસ અધ્રુવોદય કહી. હવે અધુરૂવ સમમીસ; સત્તાથી દુર કરો, ધ્રુવ સત્તા છવીસ. ૮ મોહની દુર થએ થકે, નાસે કરમ સંભાર. કારણથી કારજ સાધે, પુજા અષ્ટ પ્રકાર. ૯

ઢાળ,

ઓધવ માધવને કેહેજ્યો, એ દેશી. જળ પુજા જુગતે કરીએ, મોહની બંધ ઠાણ હરીએ; વીનતડી પ્રભુને કરીએરે, ચેતન ચતુર થઇ ચુકયો; નીજ ગુણ મોહ વશ મુકયોરે. ચે૦ ૧ જીવ હણ્યા ત્રસ જળ ભિટી, દેઇ ફાંસો મોગરે કુટી, મુખ દાબી બાધર વેંટીરે. ચે૦ ૨ કલેશ સમ્યા ઉદેરણીયા, અરિહા અવગુણ મુખ ભણીયા; બહુ પ્રતીપાલકને હણીયારે. ચે૦ ૩ ધરમી ધરમથી ચુકવીયા, સુરીપાઠક અવગુણ લવીયા; શ્રુતદાયક ગુરૂ હેળવીયારે. ચે૦ ૪ નિમિત વસીકરણે ભરીયો, તપસી નામ વૃથા ધરીયો; પંડિત વીનય નવી કરીયોરે. ચે૦ ૫ ગામ દેશ ઘર પરજાળ્યાં, પાપ કરી અન્ય

શિર ઢાળ્યાં; કપટ કરી બહુ જન વાળ્યાંરે. ચે० ૬ બ્રહ્મચારી પદ ભવરાણો, પરદારીશું મુંઝાણો; પરધન દેખી દુહવાણોરે. ચે० ૭ પાદ્રોહી મીથ્યા ભાખી, વિસ્વાસઘાતી કુડ શાખી; મુની છંડી ઇચ્છ્યા ખાખીરે. ચે० ૮ મોહનીબંધ કરી ફરીઓ, સીતેર કોડા કોડી સાગરિયો; હવે તુમ શાસન અવતરિયોરે. ચે० ૯ શ્રી શુભ વીર માયા કીજે. જીમ શીવક કારજ સીજે; વાંક ગુનો બખ્ખસી દીજેરે. ચે० ૧૦ ઓં. શ્રી० મોહનીબંધ સ્થાન નિવારણાય જળ'ય० ઇતી પ્રથમા પૂજા. ૨૫

पुजा २ जि दुहा,

બીજી ચંદન પુજના, પુજો મેળી કપુર; અડત્રીસ પયડી માંહેથી. ચારીત્ર મોહની દુર. ૧

ढाल.

રાગ બિહાગ બિલાવર. ઘડી ઘડી સાંભરે સાંઈ સલુણા એ દેશી. ચંદન પુજા ચતુર રચાવે, મોહ મહીપતી મેહેલ ખણાવે, ચં० ચારીત્ર મોહની મુળ જલાવે, જિન ગુણ ધ્યાન અનલ સળગાવે, ચં० ૧ ચાર અનંતાનુ બંધી વિષધર, સુર વસુદત મુની રૂપ ધરાવે ચં० ત્રણ નાગ એક નાગણી મોટી, પડિમોહણ નાગદત ડસાવે ચં० ૨ જાવજી વચારનું વિષ રેહેવે, સજનને એણી પરે સમઝાવે ચં० નરક લહે સમકીત ગુણ ઘાતે, અંતે સમાધીપણું નવી પાવે ચં० ૩ ચાળીસ સાગર કોડાકોડી, બંધ ઉદય સાસ્વાદન ભાવે ચં० આઠમે ગુણઠાણે વિષ સતા, પર્વત રેખા ક્રોધ કહાવે ચં० ૪ આઠ ફણાળો માન મણીધર, પથ્થર થંભને કુણ નમાવે ચં० ઘનવંસી મુળ માયા નાગણી; લોભ કરમ જિરંગ કુણ હઠાવે ચં० ૫ મેં વશ કીધા મુની કીરીયાથી; મંત્ર મણી મોહરે વશ નાવે; ચં० જાંગુલી વાદી ને પાણી ભરાવે, નાગદત વસુદત જગાવે ચં० ૬ સામાયક ડંડક ઉચરાવે; એ સમા મંત્ર ન કો જગ આવે; ચં० શ્રી શુભ વીરના સાસન માંહે; નાગદત અક્ષયપદ પાવે ચં० ૭ ઓંહ્રીં અનંતાનુ બંધી દહનાય ચંદનં० ઇતી દ્વીતીય પુજા ૨૬

पुजा ३ जि दुहो,

અપચખાણી ચોકડી, ટાળી અનાદીની ભુલ; પરમાતમ પદ પુજીએ, કેતકી જાયને ફુલ. ૧

ढाळ.

રાણીએ રૂપે રંગ મેહેલમાંરે એ દેશી, ફુલ પૂજા જિનરાજનીરે, વિરતીને ઘર

પ્યારરે સનેહા, તે ગુણ ઘાપક અપચખાણી, જે ક્રોધાદિક ચારરે સનેહા૦ ૧ ચાર ચતુર ચીત ચોરટારે, મોહ મહીપતી ઘેરરે; સ૦ ચા૦ ચાળીસ સાગર કોડાકોડી, બંધ થિતી અનુસારરે સ૦ ઉદય વિપાક અબાધ પ્રાણે વર્ષ તે ચાર હજારરે સ૦ ચા૦ ૨ બંધ ઉદય ચોથે ગુણેરે, નવમે સતો ટાળરે સ૦ વરસ લગે તે પાપ કરીરે, ન ખમાવે ગુરૂ બાળરે સ૦ ચા૦ ૩ તિરજંચની ગતી એહથીરે, પ્રુઠવી રેખા ક્રોધરે સ૦ અસ્થિ નમાવ્યુ વરશ નમેરે, બાહુબળી નર ચોધરે સ૦ ચા૦ ૪ માયા મિંઢા સિંધ સરીશીરે, લાભ છે કરદમ રંગરે સ૦ અનિતીપુરે બ્યવહારીઆરે, રણઘંટાને સંગરે સ૦ ચા૦ ૫ ચાર ધુતારા વાણીયારે; પાસેથી વાળ્યુ વિતરે સ૦ રતનચુડ પરે શુભ વીરતીધુરે, લાગે ચતુરનું ચિતરે સ૦ ચા૦ ૬ ઓહ્રીં૦ શ્રી૦ અપ્રત્યાખ્યાની નિવા૦ પૂબ્પં૦ ધ્તી તૃતીય પુજા ૨૭

पुजा ४ थी दुहो,

પ્રત્યાખ્યાની ચોકડી, દહન કરવા ધુપ, પુજક ઉર્ધ્વ ગતી લહે, વળી ન પડે ભવ કુપ.

ઢાળ,

અનીહાંરે વાહાલાજી વાય છે વાંસળીરે એ દેશી. અનીહાંરે ધુપ ધરો જીન આગળેરે, કૃસ્નાગરધુપ દશાંગ એણી ભલી ગુણઠાણુનીરે, અનીહાંરે ધુપધાણુ તે રયણે જડયુરે, ઘડયું જાતવમય કનકાંગ એ૦ અનીહાંરે ધુપ ધરો૦ ૧ અનીહાંરે મુનીવરરૂપ ન દાખવેરે, થીતી બંધ પુરવની રીત એ૦ બંધોદય ગુણઠાણે પાંચમેરે, હવે ખાયક એણી વદીત એ૦ ધુ૦ ૨ અ૦ શીલ શામંતને ભાળવીરે, વચે ઘેરી હણ્યા સઈ લાગ, એ૦ અ૦ નાઠા આઠ સેનાપતીરે, નવ માને બીજે ભાગ એ૦ ધુ૦ ૩ અ૦ ચઉમાશા લગે એ રહેરે, મરણે નરની ગતી જાણ એ૦ અ૦ રજ રેખા સમ ક્રોધ છેરે, કઠ થંભ સમાણો માન એ૦ ધુ૦ ૪ અ૦ માયા ગોમુત્ર સારખીરે, છે લાભ તે અંજણ રંગ એ૦ અ૦ મુનીવર મોહ તે નાસલેરે; રહી શ્રી શુભ વીરને સંગ. એ૦ અ૦ ધુ૦ ૫ ઓહ્રીં. શ્રી૦ પ્રત્યાખ્યાની દહનાય ધુપં૦ ધ્તી ચતુરથી પૂજા ૨૮

पुजा ५ मी दुहो,

સંજલનાની ચોકડી, જબ જાએ તવ ગેહ; જ્ઞાન દીવો પરગટ હુવે, દીપક પૂજા તેહ. ૧

ઢાળ,

ચંદ્ર પ્રભુ જીન ચંદ્રમારે, એ દેશી. જગ દીપકની આગળેરે દીપકનો ઉદ્યોત;

સંજલનો જવલ તે થકેરે, ભાવ દીપકની જ્યોત હો જીનજી. ૧ તેજ ત્રણીથી વડો રે, દીપ શિખાનો દીવડોરે; ઝળકે કેવળ જ્યોત. બંધથિતી પુરવ પરેરે, સંજલનો તીગ જાણ. બંધ ઉદય સત્તા રહેરે, અનિયટ્ટી ગુણઠાણ હો જીનજી. તે૦ ૨ લોભ દિશા અતી આકરીરે, નવમે બંધ પલાય; ઉદયને સતા જાણીએરે, જે સુક્ષ્મસંપરાય હો૦ તે૦ ૩ સાહિબ ગુણે સંચરચારે, લોભનો ખંડ પ્રચંડ; ગુણઠાણા સરીખા કરીરે ખેરવ્યા ખંડાખંડ. હો૦ તે૦ ૪ પક્ષ લગે ગતી દેવનીરે, જળ રેખા સમ ક્રોધ; નેત્રબંતા સમ માનથીરે, ચરમ ચરણનો રોધ. હો૦ તે૦ ૫ માયા અવલેહી સમીરે, લોભ હરીદ્રા રંગ, ખાયક ભાવે કેવળીરે; શ્રી શુભ વીર પ્રસંગ. હો૦ તે૦ ૬ ઓંહ્રીં. શ્રી સંજ્વલ તજવનાય દીપં૦ યતી દીપક પુજા. ૨૯

पुजा ६ ठि दुहो,

નવ નોકષાય તે ચરણમાં, રાગ દ્વેષ પરિણામ; કારણ જેહ કશષાનાં, તિમ નોકશાય તે નામ. ૧

ઢાળ,

સેંહેસા વન જઈ વશીએ ચાલોને સખી સે૦ એ દેસી. વીર કને જઈ વશીએ ચાલોને સખી વીર કને જઈ વશીએ, અક્ષત પુજા જીનની કરતાં, અક્ષય મંદિર વશીએ, હાસ્યાદિક ષટ ખટપટકારી, તાસ વદન નવી પસીએ. ચા૦ ૧ હાસ્યરતી દશ કોડાકોડી, સાગર બંધન કશીએ, અરતિને ભય શોક દુગંછા, વીસ કોડાકોડી ખસીએ. ચા૦ ૨ ભયરતી હાસ્ય દુગંછા અપુરવ. શેસ પ્રમત બંધ ધસીએ; ઉદય અપૂરવ સતા નવમે, પંચમ ભાગે નસીએ. ચા૦ ૩ કાજવ ઉધરતાં મુની દેખે, શોહમપતિ મોહ વસીએ; મોહે નડિયા નાણથી પડીયા, કાઉશગમાં મુની હસીયા. ચા૦ ૪ મોહની હાસ્ય વિનોદે વસતાં, જીમતિમ મુખથી ભસીએ; કોઈ દિન રતી કોઈ દિન અરતીમાં, શોકમસી લેઈ ઘસીએ. ચા૦ ૫ સંસારે સુખ લેશ ન દીઠું, ભય મોહની ચિહુ દિસીએ, ચરણ દુગંછા ફળ ચંડાળે; જન્મમેતારજ રૂષીએ. ચા૦ ૬ મોહ મહોપતી માહા તાકાને, મુઝાણા અહનિસીએ; શ્રી શુભ વીર હજુરે રેહેતાં; આનંદ લેહેર વિલસીએ. ચા૦ ૭ ઓંહ્રીં શ્રી હાસ્યષટક નિવાર૦ અક્ષતાય૦ પ્રત્યક્ષ પુજા. ૩૦

पुजा ७ मि दुहो,

આહારે વેદ ઉદય વધે, જેથી બહુ જંજાળ; નિવેદી આગળ ઠવો, ભરી નવેદનો થાળ. ૧

ઢાળ,

રાગ મારૂ પરજીઆની ચાલ. અમે જાણી તુમારી વાતરે; એ દેસી. મળીને વિછડશ્યો નહી કોયરે, મન માન્યા મોહનને. મળી૦ એ આંકણી. વેદ વાણો જીઓ, વિષય વધારે, ભવ માંહે ઘણું ભટકાયરે. મન૦ મોહની ઘર વસ્યો. મોહની ઓળતોરે, મળે મોહન ન ઓળખાયરે. મ૦ ૧ જે ગુણ શ્રેણે ચડ્યા, વેદ ઉદય પડ્યા, અષાડ ભુતિ મુનીરાયરે. મ૦ એમ અનેક તે ચુક્યા, તપ બળ વને મુક્યા; સક્યા નહી વેદ છુપાયરે મ૦ ૨ મહાનીશીથે કહ્યા, ભવ બહુલ લહ્યા વેદ ઉદય રૂષીરાયરે. મ૦ વેદ વસુધા પ્રાણી, કરે સંપદ હાણી; રાવણ નમે શીતાના પાયરે. મ૦ ૩ દેવ અચ્યુત નિવાશી, પુરવ પ્રેયા પાશી, મનુષ્યા નારીશું લપટાયરે મ૦ પન્નવણાએ કહ્યા; વેદ વિવસ રહ્યા; ઘર છંડી વિદેશ જાયરે, મ૦ ૩ ગળે ફાંસો ધરે, ઝંપાપાત કરે; માત પીતાશું ન લજાયરે મ૦ વેદ ત્રિહુ ઉદયાણે નવમે ગુણઠાણે; મિથ્યાતે નપૂ બંધાયરે, મ૦ ૫, નવમ દુજા સુધી, પૂરૂષ પ્રિયા બંધી; હવે સતાથી છેદાયરે મ૦ નરે નપુશક નારી, નવમેથી હારી. અટ ત્રણ ચોથાને ભાયરે મ૦ ૬ નરીછી નપુ જોડી, સાગરકોડી, દશ પનર વીશ કહાયરે મ૦ વેદ નડ્યો જડ્યો, સંસારી ઘડ્યો, નિર્વેદી અડ્યો નહી છાયરે મ૦ ૭ અબ તું સ્વામી મળ્યો, નર ભવ ફળ્યો, નૈવેદ પૂજા ફળદાયરે મ૦ શ્રી શુભ વીર હજુરે, રહો આનંદપૂરે, ભવ વેદન વીસરી જાયરે, મ૦ ૮ ઓહ્રાં શ્રી વેદંત્રિક સુદનાય નૈવેદં૦ ઇતી નૈવેદ પૂજા ૩૧

पुजा ८ मि दुहो,

મોહ મહાભટ કેશરી. નામે તે મિથ્યાત; ફળ પુજા પ્રભુની કરી; કરશુ તેહ નો ઘાત. ૧

ઢાળ

રાગ વસંત ધુમાર. અહો મેરે લલના એ દેશી, મોહ મહીપતી મહેલમે બેઠે, દેખે આયો વસંત લલતા; વીર જીણંદ રહે વનવાસે, મોહસે ન્યારો ભગવંત. ચતુરાં કે ચિત ચંદ્રમાહો ૧ મંજરી પિંજરી કોયલ ટહુકે, ફુલી ફળી વનરાય લલના; ધર્મરાજ જિનરાજજી એસ, હોરી ગોરી અકળવી કાય ચ૦ ૨ સંતોષ મંત્રી વડો મુખ આગે; સમકીત મંડળી ભુપ લલના; સામંત પંચમહાવરત છાજે, ગાજે મારદવ ગજ રૂપ, ચ૦ ૩ ચરણ કરણ ગુણ પ્યાદલ આસે; જ્ઞાની શુત બોધ લલના; શિલાંગરથ શિર સામે સુહાવે, અધ્ય વસાયા જસ પોષ. ચ૦ ૪ મોહરાય પણ એણે સમે આયો, માયા પ્રીયા સુત કામ લલના, મંત્રી લોભ ભટ દુર્ધ્ધરે

ક્રોધા, હાસ્યાદિ ખટરસ નામ ચ૦ ૫ મિથ્યાત મંડળી રાય અટારો; બંધ ઉદય નિજ ઠાણ બજના; સમકીત મીશ્ર મોહની બધુ બાધ, ઉદય સતમ સમ જાણ ચ૦ ૬ સીતેર સાગર કોડાકોડી, મિથ્યાતનો થિતિબંધ બજના સત્તા ત્રણની અડ ગુણ ઠાણે, માન હસ્તિએ ચાડુ ધંધ ચ૦ ૭ તસ રક્ષક મન જીન પલટાઓ, મોહ તે ભાગો જાય બજના; ધ્યાન કેસરીયા કેવળ વરીયા, વસંત અનંત ગુણ આપ ચ૦ ૮ તે શુભ વીર જીણંદ દાખ્યો, કર્મસુદન તપ એહ બજના, તપ ફળ ફળ પુજા કરી જાચ્યો, સાચો સાંએશું કરો નેહ ચ૦ ૯ એહોં શ્રી દર્શન મોહની નીવારણાય ફળ ઇતી શ્રી ચતુર્થ દીને ફળ પૂજા ૩૨ સર્વ ગાથા ૭૪ દીન ૪

અથ આયુ કર્મની પુજા

पुजा १ ली दुहा,

પંચમ કર્મ તણી કહું, પૂજા અષ્ટ પ્રકાર, મોહરાય દરબારમાં, જીત કારાબાર. ૧ ચાર અધાવી આઉખાં, બંધોદય સુવિચાર, સતાએ પણ જોડીએ, અબદ્ધવ પદ નિરધાર. ૨ ચાર ગતીમાં જીવડા, આયુ કર્મને ચોગ; બંધ ઉદયથી અનુભવે, સુખ દુખ કેરા ભોગ. ૩ ચરમ શરીરી વિણ જિકે, જીવ એણ સંસાર; સમય સમય બાંધે સહી, કરમ તે સાત પ્રકાર. ૪ અંતર મહુરતે આઉખુ, ભવમાં એકજ વાર; બાધી અબાધા અનુભવી, સંચરીયા ગતી ચાર . ૫ એમ પુદગળ પરાવર્તતના, કરી સંસાર અનંત; નિરભય દાયક નાથજી; મળીયો તું ભગવંત. ૬ જળ પૂજા જુગતે કરી, ધરી પ્રભુ ચરણે શીશ; ચાર પયડીમાં સુર ગતી, દાયક ઠાણ કહીશ.

ઢાળ,

શીતળ જિન સહેજાનંદી એ દેશી; તીર્થોદક કળશા ભરીએ, અભીષેક પ્રભુને કરીએ, પ્રાતીહારજ શોભા ધરીએ, લઘુ ગુરૂ આશાતન હરીએ. સલુણા સંત એ રીત કીજે, દેવ આયુ બહે ભવ બીજે. સ૦ ૧ પરમાતિમ પૂજા રચાવે, સમતા રસ ધ્યાન ધરાવે: શોક સંતાપ અલ્પ કરાવે, સાધુ સાધવીને વીહરાવે, સ૦ ૨ ગુણી રાગ ધરે વરત પાળે, સમકીત ગુણને અજુઆળે, જયણાં અનુકંપા ટાળે, કરે ગુરૂ

વંદન ત્રણ કાળે . સ૦ ૩ પંચાગ્નિ તાપ સહુંતા, બ્રહ્મચારી વનમા વસંતા; કષ્ટે કરી દેહ દમંતા, બાળ તપથી નામ ધરંતા સ૦ ૪ બંધ કરતો સાતમે જાણો, ઉદયે ચોથો ગુણઠાણો; ભપે સુર આયુ પ્રમાણો, સત્તા ઉપસમ ગુણઠાણો સ૦ ૫ લોક લોકોતર ગુણ ધારી, અંત પરીણામ સમારી; દેવલોક માંહિ અવતારી, શુભ વીર વચન બલીહારી સ૦ ૬ ઓહોં૦ શ્રી૦ દેવાપુરબંસ્થાન નિં૦ જગંમ૦ યતી પ્રથમ પુજા ૩૩

પુજા ૨ જી દુહો.

પરયાપ્તિ પૂરી કરી, સમકીત દ્રષ્ટી દેવ; નવણ વીલેપન કેસરે, પ્રજે જીન તતખેવ. ૧

ઢાળ,

કોશા વેસ્યા કહે રાગીજી મનોહર મનગમતા, એ દેશી. દુનિયામાં દેવ ન દુજાજી, જીનવર જયકારી; કરૂ અંગ વીલેપન પૂજાજી. જી૦ તિમ સમકીતી સુર પુજેજી, જી૦ મિથ્યાત્વી પણ કેઇ ભુજેજી. જી૦ ૧ તીહાં પેહેલી ભવણ નિકાયજી. જિં૦ એક સાગર અધિકું આયજી. જિ૦ ઉતરથી દક્ષણ હીણાંજી, જિ૦ નવમાં દો પલિય તે ઉણાંજી; જિં૦ ૨ વ્યંતર એક પલિયનું આયજી, જિ૦ સુણ સાહિબ ત્રીજી નિકાયજી, સેંહેસં લક્ષ વરસ અધિકેરેજી. જિ૦ રવી ચંદ્ર પલ્યોપમ પુરેજી, જિ૦ ૩ ગહરિખ તારક જોડાયજી, જિ૦ પઢમ અરવને ચોથે પાયજી, જિ૦ સોધરમ સાગર દોયજી, જિ૦ બીજે અધિકેરાં હોયજી. જિ૦ ૪ દોય કલ્પે સુગહિય જાણોજી, જિ૦ એ પરમાયુ પરિમાણોજી. જિ૦ દશ ચઉદસ સત્તર દીજેજી, જિ૦ માહાસુક્ર લગે તેત્રીજેજી. જિ૦ ૫ હવે કીજે અધિક એક એકેજી, જિ૦ એકત્રીસ નવમે ગ્રૈવેકેજી: જિ૦ તેત્રીસ તે પંચ વિમાનેજી, જિ૦ સમકીત દ્રષ્ટી તીહાં માનેજી. જિ૦ ૬ શિવ સાધન બાધક ટાણેજી, જિ૦ સુર સુખ તે દુખ કરી જાણોજી, જિ૦ કલ્યાંણક રંગે ભીનાજી, જિ૦ શુભ વીર વચન રસ લીનાજી. જિ૦ ૭ ઓં૦ શ્રી૦ સુરાપુનિગડ ભંજનાય ચંદનંય૦ યતિ દ્વીતીય પૂજા. ૩૪

પુજા ૩ જિ દુહા,

ત્રીજી કુસુમની પુજના, પ્રજે નિત જિનરાય; પંડિત સંગ કરે સદા, શાસ્ત્ર ભણે ધરે ધ્યાય. ૧ ન્યાયે ઉપરાજણ કરે, જયણાયુત મુની દાન; ભદ્રક ભાવે નવી કરે, આરંભ નંધા ઠાણ. ૨ પર ઉપગારાદીક ગુણે, બાંધે મણુઅનુ આય; જીન શાસન રશીયા થઇ, શિવ માર્ગ કેઇ જાય. ૩

ઢાલ,

આસણરારે જોગી, એ દેશી. કુસુમની પૂજા કર્મ નસાવે, નાગકેતુ પરે ભાવેરે સુગ્રહ્યો જગ સ્વામી. આયુ નિકાચીત છે પણ તહવી, કર્મનું જોર હઠાવેરે. સુ૦ ૧ શ્રેણીક સરીખા તુજ ગુણ રાગી, કર્મની બેડી ન ભાગીરે; સુ૦ સુકુમાલીકા ઉપનય ઈહાં ભાવો, સારથવા ઘર લાગીરે. સુ૦ ૨ ત્યાસી લાખ પુર્વ ઘર વાસે, જીનવર વિરતી ન આવેરે; સુ૦ બંધ તુરિય સત્તા ઉદયેથી, કેવળી અંતે ખપાવેરે. સુ૦ ૩ ત્રણ પલ્યોપમ જુગલીક આયુ, કલ્પતરૂ ફળ લીનારે; સુ૦ સંખાયુ નર શિવ અધિકારી, જાય તે ભવ વરત હીણેરે. સુ૦ ૪ પૂર્વ કોડી ચરણ ફળ હારે, મુની અધિકરે આપરે; સુ૦ શ્રી શુભ વીર અચળ સુખ પાવે, ચરમ ચોમાશું જાયરે. સુ૦ ૫ ઓં૦ નરાયુનિરવા૦ પુષ્પં૫૦ તૃતીય પૂજા. ૩૫

पुजा ४ थी दुहा,

કરમ સમિધ દાહન ભણી, ધુપ ઘટા જીન ગેહ કનક હુતાશન યોગથી; જાત્યમઈ નિજ દેહ. ૧ જિન ગુણ રંગ સુગંગમે, ટળકત ઝળકત હંસ; આયુ કલંક ઉતારતાં. શોભે નિર્મળ વંશ. ૨ નિર્મળ વંશ નિહાળીને, કુળવંતી ઘરનાર, પર ઘર રમતો દેખીને, સમજાવે ભરથાર. ૩

ઢાળ,

રાગ ચોગ્પા આસ્યા છુરી. ઉડ ભમરા કઠણીપર બેઠા નથણીસેં લલકરગી, ઉડ જારે ભમરા તુજ મારૂળી, એ દેશી. જીન ગુણ ધુપ ઘટા વાસંતી, કુળવંતી પરજારે ભમરા તુજ વારૂગી. બાળ એલ મેં નવી બતલાયો, અબ નયને દારૂગી, મત જારે પીયા તુજ વારૂગી. બાળ એલ મેં નવી બતલાયો, અબ નયને દારૂગી; મ૦ એ બલહારગી. મ૦ ૧ માત પીતા સયણાં બજવાતે, લાજત દશ રોશ દારૂગી; મ૦ તુજ ખ્યાલ બુરો દુનિયામેં, કયા મેં મુખ દેખારૂંગી. મ૦ ૨, રયણી ઘોરમેં ચોર ફીરતહે, પીઉ હરરોજ પોકારૂંગી; મ૦ ધતને દિન ઉજળમેં રેહેતી, સહેતી દુનિયાં આરૂંગી. મ૦ ૩ તીન લોક સાહિબકી આના, મેં તેરે શીર ધારૂંગી; મ૦ દીપકી જ્યોતસેં મંદિર રેહેના, પરઘર ચાર વિસારૂંગી. મ૦ ૪ ચાર સજ્યાએ ફુલ બીછાઓ, છતીયાંસેં ખિલગારંગી; મ૦ રંગ મહેલમે મહેલ કરંતા, ગોદમેં પૂત રમાઊંગી. મ૦ ગંગા નિરસેં અંગ પખાળુ, નાથ સમાસેં તારંગી; મ૦ નવલ વધુસેં પૂત સગાઈ, મંગળ તુર બજારૂંગી. મ૦ ૬ નાથસેં હોતી પુત્ર પનોતી સખીયાં ગીત ઉચ્ચારૂગી; મ૦ શ્રી શુભ વીર ચતુર ચોરીએં, શિરપર લુણ ઉતારૂગી. મ૦ ૭ ઓં૦ શ્રી૦ નરાયુ વિરગમાદંતરંભ; કુટંબ પ્રાપ્તયે ધુપં૦ પતિ ચતુરથી પુજા. ૩૬

पुजा ५ मी दुहो,

મન મંદીર દીપક જીસ્યો, દીપે જાસ વિવેક; તસ તિરીઆયું નહી કદા, થાનક બંધ અનેક. ૧

ઢાળ,

ચોરી વ્યસન નિવારીએ, એ દેશી. દીપક પૂજા જીન તણી, નિત્તુ કરતાહો અવિવેક તે જાયકે, અવિવેકે કરી આતિમા, બંધ પાડે હો તિરજંચનું આયકે. અજ્ઞાની પશુ આતિમા, ૧ સીલ રહીત પરવંચકા, ઉપદેશી હો પોસે મિથ્યાતકે; વણિજ કરે કુડ તોલ શું, મુખ ભાખેર કુકર્મની વાતકે. અ૦ ૨, વસ્તુ ઉત્તમહીણ જાતશું, ભેળવીને હો વેચે નાદાન કે; માયા કપટ કુડ શાખીયો, કરે ચોરીહો નિત આરત ધ્યાનકે. અ૦ ૩ થઈ ધીરોલી સાધવી, શેઠ સુંદરહો નંદન મશાચારકે; અવિવેકે પરભવ લહે, ગોહ જાતીહો ડેડક અવતારકે. અ૦ ૪ કુડ કલંક ચડાવતાં, નીલકાપતહો લેસ્યા પરિણામ કે. શ્રી શુભ વીરના નંદકી, તિરીઆયુરે બાંધે એણે ઠામકે. અ૦ ૫ ઓં. તિર્યગાયુ બન્ધસ્થાન નિ૦ દીપં૦ પ્રતિપંચમી પૂજા. ૩૭

पुजा ६ ठी दुहो

અક્ષત પુજા પૂજીએ, અક્ષય પદ દાતાર; પશુઆ રૂપ નિવારીને, નિજ રૂપે કરનાર. ૧

ઢાળ,

મન મોહન મેરે, એ દેશી. તુમ અમ મળે એકડાં, મન મોહનમેરે; મળીયા વાર અનંત. મ૦ શિષ્યપણે કીમ સાહિબા, મ૦ આપ હુવા ભગવંત. મ૦ ૧ આ-જસુ મંદ પરાધીને, મ૦ અંતર પડીયો જાય; મ૦ એકઠડાં મેં આચરયાં, મ૦ તિરચગતીના આય. મ૦ ૨; એકેંદ્રી માંહે રહ્યો, મ૦ બાવીસ વરસ હજાર; મ૦ ક્ષુલ્લક ભવ સતર કરે, મ૦ સાસો સાસ મોઝાર. મ૦ ૩ બેરંદ્રી ગુરૂ આયુથી, મ૦ જીવે વરસ તે બાર, મ૦ ઓગણપચાસ વાસરા, મ૦ તેરંદ્રી અવતર. મ૦ ૪ છ માસી ચઉરિંદીપા, મ૦ પલ્યપણંદી તીન; મ૦ બંધ કહ્યો સાસ્વાદને, મ૦ ઉદયે પંચગલીન. મ૦ ૫ સત્તા ખસી ગઈ સાતમે, મ૦ પુન્ય હુવા શુભ વીર; મ૦ હું પણ મળીયો અવસરે, મ૦ પુજુ અક્ષત થઈ થીર. મ૦ ૬ ઓં. તિર્યગાયુર્નિ૦ અક્ષતં૦ પ્રતિ ષષ્ટી પુજા. ૩૮

पुजा ७ मि दुहो,

અણાહારી પદ મેં કર્યાં, વિગ્રહ ગઇય અનંત; નૈવેદ પુજા ફળ દીઓ, અણાહારી પદસંત. ૧

ઢાળ,

માત જસોદાજી હુલરાવ્યો, ભાવ્યો મન ગોપાળ બાળપણે વાલ્હો; એ દેશી. આહાર કરંતા અહનિશ મારયો, નાર્યો એણે સંસાર; સાંભળ વિશરામી. નૈવેદ ઠવી જીન આગે, માગુ પદ અણાહાર. સાં૦ દેતાં નહી તુજ વાર; સાં૦ તુજ સરીખો દાતાર; સાં૦ નહી કોઇ આ સંસાર, સાં૦ ત્રીસલા માત મલ્હાર, સાં૦ મુજ અવગુણ ન વિચાર. સાં૦ ૧ મદ મચ્છર લોભી અતી વિષઇ, જીવ તણો હણનાર; સાં૦ મહારંભી મિથ્યાતને રૌદ્રી, ચોરીનો કરનાર, સાં૦ ઘાતક જીન અણગાર, સાં૦ વરતનો ભંજનહાર, સાં૦ મંદિરા મંસ આહાર, સાં૦ ભોજન નિસી અંધાર, સાં૦ ગુણી નંદાનો દાળ, સાં૦ લેસ્યા ધુર અધિકાર, સાં૦ નારકીમાં અવતાર; સાં૦ એણે લક્ષણ નિરધાર, સાં૦ અવગુણનો નહી પાર, સાં૦ પણ આવ્યો તુજ દરબાર, સાં૦ નિજ રૂપ દીઓ એકવાર, સાં૦ જીમ વિદ્યાધર ઉપગાર, સાં૦ સંજીવની બુટી ચાર, સાં૦ સાજો કીધો ભરતાર, સાં૦ શુભ વીર વડો આધાર. સાં૦ ૨, ઓં૦ નરકાયુર્બંધસ્થાન નિવા૦ નૈવેદ્યં૦ ઇતિ સપ્તમી પૂજા, ૩૮

पुजा ८ मि दुहो,

બંધની બેડી ભાજવા, જીન ગુણ ધ્યાન કુઠાર; ફળ પુજાથી તે હુવે, ફળથી ફળ નિરધાર. ૧

ઢાળ,

પરીગ્રહ મમતા પરિહરો, એ દેશી. ફળ પુજા વીતરાગની, કરતાં દુખ પળાય, સલુણે. અરીહા પૂજ અરોચકા, જીવ તે નરકે જાય સલુણા. બંધ સમે ચીત ચેતી એ. ૧ શોક ઉદયે સંતાપ; સ૦ શોક વધે સંતાપથી, શોક નરકની છાપ. સ૦ બં૦ ૨ ઇગ તીગ સગ દશ સતર. બાવીસને તેત્રીસ, સ૦ સાગર સાતે નરકમાં, નારકી પાડે ચીસ. સ૦ બં૦ ૩ દશ વિધ દાહક વેદના, વૈતરણીનાં દુખ; સ૦ પરમાધામી વશ પડ્યા, ઘડીય ન પામે સુખ. સ૦ બં૦ ૪ જાતીસમરણે જાણતા, અનુભવીયા અવદાત; સ૦ તોપણ રાવણ જુઝતો, લક્ષમણશું કરી ઘાત. સ૦ બં૦ ૫, પરમાધામી દખીને, નાંખે અગ્ની મઝાર; સ૦ ચોથી નરકે ઝુઝવ્યા, સીતેંદ્રે તિણીવાર. સ૦ બં૦ ૬ રાવણ નરકે પડ્યા, ગુજુમ સરીખા વીર; સ૦ સાંભળી હઇડાં કમકમે,

પુજા વધુટે શરીર. સ૦ બં૦ ૭ આદિ તુરય બંધ ઉદયથી, સત્તા સાતમેં ટાળ; સ૦ કરમ સુડણ તપ ફળ દિયો, શ્રી શુભ વીર દયાળ. સ૦ બં૦ ૮ ઔ૦ શ્રી૦ નરકાયુનીરગડદી ફળાપ ફળાંપ૦ ષષ્ઠમી પુજા પ્રતિ પંચમ દીન પુજા. કરમ પાંચ સરવ પુજા ૪૦ ગાથા ૬૪.

અથ નામ કર્મની પુજા.

પુજા ૧ લી દુહા,

પ્રણમુ શ્રી સંખેશ્વરો, સાહિબ સુગુણ પવિત; મુજ ગુરૂ ઉપગારે કરી; ખીણ ખીણ આવે ચિત ૧ નામ કરમ હવે દાખવું. ચિત્રક સરીખું જેહ; નટ જિમ બહુ રૂપી કરે. તિમ શુભ અશુભે તેહ. ૨ ઊંચ નીચ દેહાકતી, ખાંપણ દેહે હોય. ઋષભ નીલ જાડો ઘણું; અશુભ નામ તે જોય ૩ રૂપે હરીબળ સારીખા, તે શુભ નામ વખાણ; મધ્યતનું પીત ઉજળો, સુંદર રાતો વાન ૪ જન ધરમ રાતો રેહે, ગાય ગુણી ગુણ ગ્રામ; તિણે શુભ નામ તે સંપજે, ઇતવર અશુભતે નામ. ૫ નામ કરમ દુરે કરી, પામ્યા ભવનો પાર સિદ્ધ અરૂપી પદ ભજી, પુજા અષ્ટ પ્રકાર ૪

ઢાળ

સુતારીના બેટા તુને વિનવુંરેલાલ. એ દેશી પીંડ પયડી ચોદ પખાળગારેલાલ અભિષેક કરૂ અરિહંતજો, જસ જ્ઞાન દિશા રળીયામણીરેલા, કરે જ્ઞાની કરમનો અંતજો, આંકણી, જ્ઞાનીની ગોઠડી મીઠડીરેલો. નર દેવ નિરય તિરીયા ગધરેલાલ, ખગ વિગલ પણંદી જાતિજો; તરૂ કીડા કીડી માંખી થયોરે લો, શું વખાણું આ પણી મુનીયાતજો જ્ઞા૦ ૨ તનું ઉર લાંઉ વાહારગારેલો. તેજ કર્મ અનાદીનાં સાથ જો. ત્રણ આદી ઉપાંગને ટાળવારેલો, તુજ સરીખો ન મળીયો નાથજો જ્ઞા૦ ૩ એણુ નામે બંધન સંઘાતનારેલો, પણ બંધક ગ્રાહક પાંચજો, ખટ સંઘેણ આદી કેવળી રેલો, જોવચ રૂષભ નારાચજો જ્ઞા૦ ૪ સંસારે રીષભ નારાચછેરેલો, નારાચ અરધનારાચજો; કિલિ છેવઠુ પંચમકાળમાંરેલો, ભવાં રતન રેહાં તનું કાચજો જ્ઞા૦ ૫ સમ ચઉરંસની ગોહ સાદીએરેલો, કુખડું વામણ સંઠાણજો; હુંડ વાળાનું એકે ન પાંસરૂરેલો, હવે વરણાદિ વીસ પ્રમાણજો જ્ઞા૦ ૬ ગંધ વરણુ ફરસ રસ પુગ્ગળારેલો,

વીસ સોળ ચાલ ગ્રહવાયજો. છઉ યોગ્ય ગ્રહણ આડ વર્ગણારેલા, રાગ દોષ ને રસ ધોળાયજો સા૦ ૭ અનુપૂર્વિ કહી ગતી ચારનીરેલા, જાય તાણયો રીખભ ઘર નાથ જો; શુભ અશુભ ચાલી છંડી કરીરેલા, શુભ વીરને વળગ્યો હાયજો સા૦ ૮ ઓ હ્રી૦ શ્રી૦ પીંડ પ્રકૃતી વિછેદનાય જળંય૦ યજામહે જળ પુજા ૪૧

पुजा २ जि दुहा,

દશતિગ જિન ઘર સાચવી, પુજીયું અરિહંત; દશ જતી ધર્મ આરાધીને, કર થાવર દશ અંત. ૧

ढाल.

વરંજના વાહાલાની વીનતી. એ દેશી. સાતે શુદ્ધિ સમાચરીરે, પુજીશુ અમ રંગે લાલ; કેસર ચંદનશું ઘશીરે, સ્વામી વિલેપન અંગે લાલ. ૧ લાલ સુરંગીરે સાહિબારે, ભુજળ જળણુઆ નિમ તરૂરે, થાવર પંચ પ્રકારો લાલ ૬, સુક્ષમ નામ કરમ થકીરે, ભરિયા લોક મોજારો લાલ. લા૦ ૨ નિજ પરયાપ્તિ પુરચા વિનારે, મરતા તે અપજત્તા લાલ; સાધારણ તરૂ જાતમારે, જીવ શરીરે અનંતા લાલ. લા૦ ૩ અંગ ઉપાંગ જે થીર નહીંરે, નામ અથીર તે દીઠો લાલ, નાભી હેઠે અશુભા કૃતીરે, દુર્ભગ લોક અનીઠો લાલ. લા૦ ૪ ન ગમે જે સ્વર લોકમારે, દુસ્વર એહનું ધામો લાલ, સાચુ લોકને નવી ગમેરે, વચન અનાદેય નામો લાલ લા૦ ૫ અપજસ નામથી નંદતારે, એહ વિના લોક અનેકો લાલ; ચ્યો શુભ વીરને નવી હોવેરે, એ દશ માંહેની એકો લાલ. લા૦ ૬ ઓં૦ શ્રી૦ થાવર દશક નિવારણાય ચંદન૦ યજા૦ દ્વીતીય પૂજા ૪૨.

पुजा ३ जि दुहो,

એ દશ પયડી પાપની, પાપે બંધ કરંત; ત્રસ દશ પામે જીવડો, નિમ અંસે પૂન્યવંત. ૧

ढाळ.

રહો રહોરે જાદવ દો ઘડીયાં. એ દેશી. રહો રહોરે રસભર દો ઘડીયાં, દો ઘડીયાં દીલસે ચડીયાં; રહો૦ એ આંકણી. કુસુમની પુજા કરી ફળ માગુ, પરમાતિમ પાંઉ પડીયાં, રહો૦ પૂન્ય ઉદય ત્રસ નામ ધરાયો, અબ ભ્રમ વાર નહી ઘડીયાં. રહો૦ ૧ વિગલેંદ્રી પંચેંદ્રી કહાયો, પ્રભુ ઓળખાણ હવે પડીયાં રહો૦ બાદર નામ જે નજરે દેખે, ઉવએ કીમ નજરે ચડીયાં. રહો૦ ૨ થઇ પરજા જો લબ્ધિ કરણે, મરણે આવ્યો નવી જડીયાં; રહો૦ એક તનું એક જીવ કહાવે, પ્રત્યેકમાં

પણ અમ વડીયાં. રહો૦ ૩ દંતાદિક તનું થીર થીર નામે, તહવી મન અમ થીર કરીયાં; રહો૦ નાભી ઉપર તનું શુભ સહુ દેખે, તિણે તુમ ગીદય કમળ ધરીયાં. રહો૦ ૪ સરવને વાહ્લો શુભગથી લાગુ, જબ અમ ઘર તુમ પાવડીયાં; રહો૦ સુરવર સુગ્રુતા લાગે મીઠો, તુજ ગુણ આંબા મંજરીયા રહો૦ ૫ આદેય નામ વચન જગ માને, શ્રી શુભ વીર મુખે ચડીયાં, રહો૦ જસ ગુણ ગાવે લોક બનાવે, તે જસ નામ તે તુમ વડીયાં રહો૦ ૬ ઓહ્રીં૦ શ્રી ત્રસદશક નિવારણાય પૂ૦ પં૦ ધવી તૃતીય પુજા. ૪૩

पुजा ४ थी दुहा,

ધુપે જીનવર પુજીએ, પ્રત્યેક દાહનહાર; પપડી ન જાએ મુળથી, જબ લગે એ સંસાર. ૧

ढाल,

વીર જીણંદ જગત ઉપગારી એ દેશી, આજ ગઈ મન કેરી સંકા, લખ તુજ દરશન દીઠજી, દુર ગયા લોક સંબાછારી, આગમ અમીય તે મીઠજી. આ૦ ૧ ગુરૂ લઘુ અંગે એક ન હોવે, અગુરૂ લઘુ તે જાણજી; સાસઉસાસ લીએ પજ્જતો, સાસોસાસ પ્રમાણજી આ૦ ૨ અંબગાત્ર મુખમાં પડજીભી, પામી ઉદય ઉપઘાતજી; બળીઓ પણ નહી મુખંપર આવે નામ ઉદય પરાઘાતજી; આ૦ ૩ તાપ કરે રવી બિંબ જે જીવા; આતાપ નામ કહાયજી; અંગ ઉપાંગ સુતાર પુતળીયાં, નીરમાણ ઘાટ ઘડાયજી. આ૦ ૪ વૈક્રીય સુર ખજુઓ શશી બિંબે, તાપ વીના પરકાશજી, ઉદ્યોત નામ કરમ મેં જાણ્યું, આગમ નયન ઉજાસજી. આ૦ ૫ કેવળ ઉપજે ત્રીભુવન પુજે, વર અતીશય ગંભીરજી; જિન નામ ઉદયે સમવસરણમાં, બેઠા શ્રી શુભ વીરજી આ૦ ૬ ઓહ્રીં૦ શ્રી૦ પ્રત્યેકાષ્ટ પ્રકૃતી નિ૦ ધુપં ઇતી ૪૪

पुजा ५ मि दुहा,

વીસ કોડાકોડી સાગરૂ, મુળ ગુરૂ થિતી બંધાય; ઉતર પપડી નિહાળતાં દીપક પુજા રચાય. ૧

ढाळ

સાહિબા મોતીડો હમારો એ દેશી દીપક પૂજા જ્યોતી જગાવું, ઉતર પયડી તીમીર હરાવું. સાહિબ તે વિતીબંધ ખપાવ્યો, શિવકનો હવે લાગ તે ફાવ્યો, સાહિબા સંસાર અટારો, મોહના મુજ તારો. ૧ આંકણી સુહુમ વિગલ તિગ બંધ

અઠાર, મણુઅ દુગે પન્નર અવધાર; સંઘયણા ગઈ જુઅલ કરીશ, દશ ઉપર દુગ વુઠી વીશ સા૦ ૨ સુરભી મધુર સીત શુભ ચઉ ફાસા, થિરછ સુગઈ સુર દુગ દશ આશા; પીતાડલે વળી રકત કસાઈ, નીલ કટુક વળી ઋશ્રતી પાએ સા૦ ૩ સાડાબારે પન્નર સુગ એકે, સાડાસતર વીશ ઠવીએ, વિવેકે વેકી નિરય તિરિ ઉરલ દુઅંકા, તે અપણ અથીર છતસ સાસ ચઉકા સા૦ ૪ પાવર કુખ ગઈ જાતીપણુંદી પાપ ફરસ દુરગંધ એ ગંધી; છતીસ પયડીને વીસથું જોડી, સઘળે સાગર કોડાકોડી, સા૦ ૫, આહારક દુગ જીન નામ કરંતા સાગર એક કોડાકોડ અંતા, જોજિન નામ નિકાચીત કીજે, તો શુભ વીર હુવા ભવ તીજે. સા૦ ૬ ઓહ્રાં૦ શ્રી૦ સ્થીતીબંધ નિ૦ દીપં૫૦ ઈતી દીપક પુજા પંચમી, ૪૫

पुजा ६ ठि दुहो.

વજ્રચઉ તે અક્રમણ, અગુરૂ લઘુ નિરમાણ; ઉપઘાત નવ ધ્રુપ બંધી છે, અડવન અધ્રુવા જાણ. ૧

ढाळ,

તીજે ભવ વર થાનક તપ કરી, એ દેશી. અક્ષત પૂજા જિનની કરતાં, નામ કરમ ક્ષય જાવે, નામની સરવ અઘાતી પયડી, વરતે નીજ નીજ ભાવેરે પ્રાણી, અરૂપી ગુણ નીપજાવો; પૂજ્યની પુજા રચાવોરે પ્રા૦ ૧ થાવર સઉ આતાપ છેવઠું, હુંડ નિરય દુગ જાણું; ઈગ દુતી ચઉ જાતી જીઉ બાંધે, પામી પ્રથમ ગુણઠાણોરે પ્રા૦ ૨, મજ્જ્મ ગિઈ ૪ સઘયણ ૪ તિરંદુગ, દોહગ તિગ ઉદ્યોત; અશુભ વિહાઓ ગતી સારવાદન, બંધ કહે ભગવંતરે પ્રા૦ ૩ માણુઅ ઉરલ દુગ ધુર સંઘયણ, ચોથે બંધ કહાવે, અજસ અથીર દુગ છઠે બંધે, દશમે જશ બંધાવેરે પ્રા૦ ૪ અગુરૂ લઘુ ચઉ જિન નિરમાણ, સુર દુગ સુહગઈ કહીએ; તસ નવ ઊરલ વીણું તણું ૪ વંગા, વરણાદિક ચઉ લહીરે પ્રા૦ ૫ સમચઉરંસ પણંદી જાતી, બાંધે અડ ગુણઠાણે; બંધ હેતુ શુભ વીર ખપાવે, ઉજ્જળ ધ્યાનને ટાણેરે પ્રા૦ ૬ ઓહ્રાં૦ શ્રી૦ નામ કમબંધની૦ અક્ષતય૦ ઈતી છઠી પુજા. ૪૬

पुजा ७ मी दुहा,

ચઉવજા તે અક્રમણ, નિમિણ ૧ અથીર ૨ થીર ૨ દોય; અગુરૂ લઘુ ધ્રુવ ઉદયની, શેષ અધ્રુવ તે જોય. ૧

ढाळ,

દેખો ગતી દેવનીરે, એ દેશી. નૈવેદ પુજા ભાવીએરે, પુદગળ આહાર અહંત

ભાગ અસંખ્ય આહારતારે, નીર કરે ભાગ અનંત. જગત ગુરૂ આપજયોરે; આપજયો પદ અણાહાર. જગ૦ ૧ એહ રીત દુરે હુવેરે, નામ ઉદય જબ જાય; સુક્ષ્મ ભવી બાય વધુરે ગુણેરે, ઉદય કહે જીનરાય. જગ૦ ૨, બીજે ત્રીજે દુગ થાવરૂરે, ચોથે અણાઇજ હોય; પૂરવી ૧ દુહગ ૧ વેક્રી દુગેરે, દેવ તિરયગતી જોય. જ૦ તિરિગઇ ઉદ્યોત પાંચમેરે, છઠે આહારક હોય; ચરમ સહન તિગ સાતમેરે, રિખભ દુગ ઉપશમ હોય જ૦ ૪ ઉરલા ૨ થીર ખગઇ દુગારે, પતેય તિગછ સંઠાણ; તે અકમ્મરે પુર સંઘયણનેરે, અગુરૂ લઘુ ચઉ જાગ્ર. જ૦ ૫ દુસરે સુસર ચઉવનારે, નિરમાણ ઉદય સયોગ; સુભગાઇજ જસ તસ તિગેરે, નરગઇ પણંદી અયોગ. જ૦ ૬ જો જીન નામ ઉદય હુવેરે, શ્રી શુભ વીર તે સિદ્ધ. જ૦ ૭ ઓં શ્રી. નામકરમ ઉદય વિછેદનાર્થ નૈવેદ્યં૦ ઇતિ સપ્તમી પુજા. ૪૭

पुजा ८ मि दुहो,

આહારક સગ જીણ ૧ નરદુગં, દેવ્રીપની અગીયાર; એ પુરવ સત્તા કહી, બીજી પુરૂવ સંસાર. ૧

ઢાળ,

રાગ પ્રભાતી. પ્રભાતે ઉઠીને માતા મુખડું જુએ, એ દેશી. આવી રૂડી ભગતી મેં પેહેલાં ન જાણી, પેંહેલાં ન જાણીરે સ્વામી પેહેલાં ન જાણી, સંસારની માયામાં મેં વલોવ્યું પાણી. એ આંકણી. કલ્પતરૂનાં ફળ લાવીને, જે જિનવર પુજે; કાળ અનાદી કર્મ તે સંચીત, સત્તાથી ધુજે આ૦ ૧ થાવર તિરી નરયા, ૨, પણ, ૨, એ દુગ દુગ વિગલા લીજે; સાધારણ નવમે ગુણઠાણે, પુર ભાગે છીજે. આ૦ ૨, કેવળ પામી શીવગતી ગામી. શૈલેશી ઠાણે; ચરણ સમય દો માંહે સ્વામી, અંતિમ ગુણઠાણે. આ૦ ૩ બાકી નામ કરમની પયડી, સંઘળી તીહાં જાવે; અજરામર નિકલંક સ્વરૂપે, નિકરમા થાવે આ૦ ૪ તે સિદ્ધ કેરો પડીમા પુજ્યે; સિદ્ધમઇ હોવે; નાહી ધોઇ નિરમળ ચિત્તે આરીસો જોવે આ૦ ૫ કર્મ સુડણ તપ કેરી પુજા, ફળ તે નર પાવે; શ્રી શુભ વીર સ્વરૂપ વિલોકી, શિવવહુ ઘર આવે આ૦ ૬ ઓંહ્રીં શ્રી૦ નામકર્મ સત્તા વિછેદનાય ફળં૦ ઇત્યષ્ટમી પૂજા. દીન ૬ પૂજા ૪૮ સરવ ગાથા ૬૪

અથ ગોત્ર કર્મની પુજા

पुजा १ ली दुहा,

ગોત્ર કરમ હવે સાતમું, બાપ્યું એણે સંસાર; ગોત્ર કરમ છેદ્યા વિના, નવી પામે ભવપાર ૧ ચક્ર દંડ સંજોગથી, ઘડતો ઘટ કુંભાર, ઘી ભરીયો ઘટ એકમેં, બીજે મદીરા ભાર. ૨ ઊંચ નીચ ગોત્રિ કરી, ભરિયો આ સંસાર, કર્મ દહન કરવા ભણી પૂજા અષ્ટ પ્રકાર. ૩

ઢાળ

રાગ એલેયો બીલાવર. મેં કીનો શહી એ દેસી. કેસર વાસિત કનક કળસ શું, જળ પૂજા અભિષેક; સમકીત રંગે સદગુરૂ સંગે, ધરતો વિનય વિવેક. ૧ મેં કીનો સહીવારીત ગોત્રકો બંધ, મેં કી૦ એ આંકણી. બહુ શ્રુત ભકિત કરંતા સંઘળા, પુજ્યા જુગપરધાન, ગીતારથ એકાકી રેહેતા, પામે જગ બહુ માન મેં૦ ૨ અગ્યાની ટોળે પણ મેળે ભેળે પથર નાવ, આલોયણ દેતા ભદ્રકને, પામે વિરાધક ભાવ, મેં ૩ બોધ ગુરૂને બાણે હણતો, પગ ચણકરશી રાય, અગ્યાની મુની ઉગ્ર વિહારી, બાજીગરનો ન્યાય મેં૦ ૪ મંડુયા શ્રાવકને કહે સ્વામી, હોય જૈનધર્મ અશાત; અણજાણ્યો શ્રુત અર્થ વદંતાં, સાચો ગુરૂગમ વાત મેં૦ ૫ ગ્યાની ગુરૂની સેવા કરતાં, આરાધે જિનધર્મ, અણુવરત ધરતો તપ અણુસરતો, નિર્મદ ગુણ ગ્રહે પરમ. મેં૦ ૬ ભણે ભણાવે વળી જીન આગમ, આશાતન વરજંત, શ્રીશુભ વીર જીનેસર ભગતી, ઉત્તમ ગોત્ર બાંધંત. મેં૦ ૭ ઔાં. ગોત્રબંધ નિવારણ જળં૦ યજા-મહે સ્વાહા. ઇતી પ્રથમ પૂજા. ૪૯

पुजा २ जि दुहो,

ગ્યાનાદીક ગુણ નવી હણે, બંધ ઉદયમેં હોય; તિણે અઘાતી તે કહી, ગોત્રની પયડી દોય. ૧

ઢાળ.

પ્રતિમા લોપ પાપીયા, યોગ વહન ઉપધાન જીનજી, એ દેશી. જીન તનુ ચંદન પૂજતાં, ઉત્તમ કુળ અવતાર જીનજી. ગોત્ર વડે પ્રાણી વડો, માન લહે સં-

સાર. જીન૦ ૧ તું સુખીઓ સંસારમાં, આંકણી. ઉત્તમ કુળના ઉપન્યા, પુત્રે કહ્યા અણગાર; જી૦ વાચક સુરી પદવી લહે, ઉંચ ગોત્ર અવતાર. જી૦ તું૦ ૨, ઉગ્ર ભોગ વળી રાજવી, હરીવંશ જીનદેવ; જી૦ વાસવ કલ્પે આવતા, ચક્રી હરીબળ દેવ. જી૦ તું૦ ૩ નીચ ગોત્ર થાવર સમા, મણી હીરા ઝળકંત; જી૦ ગંગા ક્ષીર સમુદ્રનાં, જમુના જળ વંદત. જી૦ તું૦ ૪ કલ્પતરૂ સહકારનાં, કેતકી પત્રને ફુલ; જી૦ મંગળ કારણ શિર ધરે, મંદ પવન અનુકુળ. જી૦ તું૦ ૫ એમ સંસારે પ્રાણીયા, ઉતમ ગોત્ર વિશેષ, જી૦ માન લહે મઘવા વળી, બાહુબળી ભરતેશ. જી૦ તું૦ ૬ પરમ રયણની ચોગતા, ઉંચે ગોત્ર કહાય; જી૦ શ્રી શુભ વીર જીનેશ્વર, સિદ્ધારથ કુળ જાય. જી૦ તું૦ ૭ ઓં૦ ઉંચગોત્રાતીતાય ચંદનં૦ય૦ ઈતી દ્વીતીય પુજા ૫૦

पुजा ३ जि दुहो,

જીનવર ફુલે પુજતાં, ઉંચ ગોત્ર બંધાય; ઉત્તમ કુળમાં અવતરી, કર્મ રહિત તે થાય. ૧

ढाळ.

સુણ ગોવાલણી ગોરસડાં, એ દેશી. સુણ દયા નીધી ઉત્તમ કુળ અવતરતાં પાર ન આવ્યો; સદગુરૂ મળે તુજ આગમ અજુઆળે મુજ સમજાવ્યો; આંકણી. સમકિત સંજુત વરત આચરતાં, જીન પૂજા ફુલ પગર ભરતા; શ્રાવક મુની દશમું ગુણ ધારતા, ઉંચ ગોત્ર તણો બંધજ કરતા. સુ૦ ૧ તુમે સતા ઉદયે અનુભવીયો, શેષથી કરણ કરી ખપાવીયો; તે રસ ચપથી મુજ ફુળવીઓ, એક ખામી જે નવી ભળવીઓ. સુ૦ ૨ એક સમયે એક બંધાએ, તિણે એ અધ્રુવ બંધી થાએ; સત્તોદય અધ્રુવ કેહેવાયે, સુખીયા થઈએ જબ એ જાએ. સુ૦ ૩ લઘુબંધે આઠ મહુરત કરીયો, ઉંચ ગોત્રે ગુરૂસ્થિ આચરીયો. દશ કોડાકોડી સાગરીયો, દસસેં વરસ ભોગવી ફરીયો. સુ૦ હવે મેં તુજ આણા શિર ધરીયો, થઈ અંત કોડાકોડી સાગરીયો; મોટા દરીયા પણ મેં તરીયા, શુભ વીર પ્રભુ જીવન ફળીયો. સુ૦ ૫ ઓં૦ ઉંચ ગોત્ર સ્થિતી વિછેદકાય પૂ૦પ. ઈતી ત્રીજી પૂજા. ૫૧

पुजा ४ थि दुहो,

પપડા દાય અઘાતીની, ગોત્ર કરમની એહ; નીચ ગોત્ર કારણ કર્યું, જે અનુભવીયાં તેહ. ૧

ढाळ,

આવો ગોતમ ગોત્ર સુછંદ, દસ વૈરાગ ઘણો આવો, એ દેશી. જીનવર અંગે

પુજન ધુપ, ધુપ ગતી ઊંચે ભાવી; પામી પંચેદ્રીનાં રૂપ, નીચ ગતી મુજ કીમ આવી. ૧ કહીએ કારણ સુણજ્યો દેવ, તુજ આગમ રસ નવી ભાવ્યો; ન કરી બહુ શ્રુત કેરી શેવ, અરૂચીપણું અંતર લાવ્યો. ૨, ભણે ભણાવે મુનીવર જેહ, નંધા તેહ તણી ભાખી; પરગુણ ઢાંકી અવગુણ લેહ, કુડી વાત તણો શાખી. ૩ વિણદીઠી અણ-સાંભળી વાત, લોક વચે ચલવે પાપી; ચાડી કરતાં પાડી જાત, વાડી ગુણ તણી કાપી. ૪ ગુણ અવગુણ મેં સરીખા કીધ, અરિહા ભકિત નવી કીધી; ઉત્તમકુળ જાતી પ્રસિદ્ધ, વાહ્યા મદ બારવ કીધી. ૫ નીચ ઠાણ શીવંતા નાથ, બંધે નીચ ગોત્ર કરાયો; શ્રી શુભ વીરનો ઝાલ્યો હાથ, સેહેજે ભવસાગર તરાયો. ૬ ઓં, નીચૈગોત્ર બંધસ્થાનો છેદનાય ધુપં० પ્રતિ ચોથી પુજા. ૫૨

पुजा ५ मी दुहो,

કાગ પ્રસંગે હંસ નૃપ, બાણ પ્રાણ પરિહાર; ગંગાજળ જળધી મળે, નીચ ઠાણ સુવિચાર. ૧

ढाळ,

જુવટું કોઈ રમશો નહીરે, એ દેશી. કાનસ દીપક જ્યોતી ધરીરે, પુજા રચુ મનોહાર; પ્રભુજી નીચ કુળે હવે નહીરે રહુરે. પુજા અરૂચી ભાવે કરીરે, નીચ કુળે અવતાર. પ્ર० ૧ તુજ આગળ નવી દીપક ધર્યોરે, નાપિક હાથ મશાલ; પ્ર० માતંગ ગ્યું ગીત જાતિ કહીરે, કાઢે અશુચી ખાળ. પ્ર० ૨, માળી ગોવાળી કોળી તલીરે, મોચીને શુચીકાર; પ્ર० ત્રણ વનેચર પાપીચોરે, દોય અકાસ વિચાર. પ્ર० ૩ વળી મગ માહણ રાંક કુળીરે, ભીક્ષુક કુળ અવતાર. પ્ર० જીન દરશન નવી શિષ નમેરે, તે શિર વહેતા ભાર. પ્ર० ૪ ગરદભ જંબુક નીચ તીરીરે. કિલ વિખ્યીયા જે દેવ; પ્ર० ઝાડું દાએ શુર આગળેરે, પરભવ નંદક ટેવ. પ્ર० ૫, જીવ મરીચીકુળ મદથીરે, વીપ્રત્રીડં દાક થાય, પ્ર. શ્રી શુભ વીર જીનેશ્વરૂરે, દેવાનંદા ઘર જાય. પ્ર० ૬ ઓં. નીચ ગોત્રોદય નિવા० દીપં० પ્રતિ પંચમી પુજા. ૫૩

पुजा ६ ठो दुहो

નીચૈકુળોદય જિનમતી, દુર થકી દરબાર; તુજ મુખ દરશન દેખતાં, લોક વડા વ્યવહાર. ૧

ढाळ,

વંદો વીર જીનેસ્વરાયા, એ દેશી. અક્ષત પૂજા ગોધુમ કેરી, નીચૈગોત્ર વખે-રીરે, તુજ આગમ પૂરે શુંદર શેરી, વક નહી ભવ ફેરીરે. ૧ અક્ષત પુજા ગોધુમ કેરી; આંકણી. સાસાયણ લગે બંધ કહાવે, પાંચમે ઉદયે લાવેરે; ગુણ ઠાણું જબ છઠું

આવે, ઉદયથી નીચ ખપાવેરે. અ૦ ૨, હરી કેથી ચડાળે જાયા. સંજમધર મુનીરાયારે; નીચ ગોત્ર ઉદયેથી પળાયા, ઊંચ કુળ શુત ચાયારે. અ૦ ૩ સમય અયોગી ઉપાંત આવે, સતા નીચ ખપાવેરે, અધ્રુવ બંધી ઉદય કહાવે, ધ્રુવ સતા તિરી ભાવેરે. અ૦ ૪ સાત હિપાદો ભાગળ પેરી, જીવ વીપાકી વડેરીરે; વીસ કોડાકોડી સાગર કેરી, એ થિતિબંધ ઘણેરીરે. અ૦ ૫ એ થિતિબંધ કરંતો સ્વામી, ત્રુમ શીવા નવી પામીરે; શ્રી શુભ વીર મળ્યા વીસથમી, હવે કિમ રાખુ ખામીરે. અ૦ ૬ ઓં નીચેગોત્ર સતા સ્થિતિબંધ નિ૦ અક્ષતં૫૦ પ્રતિ છઠી પુજા. ૫૪

पुजा ७ मि दुहो,

નવેદ પુજા સાતમી, સાત ગતી અપમાન કરવા વરવા શિવગતી, વિવિધ જાતી પકવાન. ૧

ढाळ

રાગ સારંગ. હમ મગન ભયે પ્રભુ ધ્યાનમાં, એ દેશી. મીઠાઈ મેવા જીન પદ ધરતાં, અણહારી પદ લીજીએ; જીનરાજની પુજા કીજીએ, વિગ્રહ ગતીમાં વાર અનંતી; પામે પણ નવી રીઝીએ. જી૦ ૧ ઊંચ નીચ ગોત્રે તે હોવે, કારણ દુર કરીએજી; અરિહા આગે રાગે માગો, શેવકને શિવ દીજીએ, જી૦ ૨, અગુરૂ લઘુ પદ ગોત્ર વિનાસી, પામ્યા બંધ ન છીજીએ; યોગી વિયોગી રહેત અયોગી, અરમવી ભાગ ઘટીજીએ. જિ૦ ૩ આત્મ પ્રદેશ મધ્ય અવગાહન, શિવખેત્રે તે રહીએજી; બત્રીસ અંગુલ લઘુ અવગાહન, ખેત્ર સામી ગુરૂ લીજીએ. જી૦ ૪ ગસ્તક સમ સવળી લોકાંતે, ગુરૂગમ ભાવ પતીજીએ; અગુરૂ લઘુ અવગાહન એકે, સિદ્ધ અનંત નમીજીએ. જી૦ ૫ ફરસિન દેશ પ્રદેશ અસંખ્યહ, ગુણા અનંત કરીએજી; શ્રી શુભ વીર જીનેશ્વર આગમ, અમૃતનો રસ પીજીએ. જી૦ ૬ ઓં. અગુરૂ લઘુ ગુણ પ્રાપણાય નેવેદ્યં૫૦ પ્રતિ સાતમી પુજા. ૫૫

पुजा ८ मि दुहो,

ગોત્ર કર્મ નાસે કરી, સિદ્ધ હુઆ મહારાજ; ફળ પુજા તેહની કરી, માગો અવીચળ રાજ. ૧

ढाळ,

કેરબાની દેશી. મેંબી શેવક તોરા પાવકા, દુનિયાં કે સાંઈ; શેવક હમ કેઇ કાળકા, દુનિયાં કે સાંઈ. મેં બી૦ આંકણી. સુણીએ દેવાધી દેવા, ફળ પુજાકી શેવા; દીજીએ શિવ ફળ રાજીએ. દુની૦ મેંબી૦ પરીસાદન થઈ, અડ સમાણુ ગઈ;

જીતો જગત કેરી બાજીએ. દુ૦ મે૦ ૧ ગોત્ર કરમ હરી, જ્યોતસેં જ્યોત મળી, આપ બીરાજો રંગ મહેલમેં. દુ૦ મે૦ સુખ અનંત લહે, સેવક દુર રહે; બાજીએ અમો થારા સેહેરમેં. દુ૦ મે૦ ૨, સંસાર સુખ લીયો, વગર અનંત કીયો. તો ભીન એક પરદેશમેં, દુ૦ મે૦ સિદ્ધકો સુખ લીનો; તાકો એકાંસ કીનો; બાવે ન થાકા કાશમેં. દુ૦ મે૦ ૩ તાકો જો અંશ દેવે, તામે કયા હાની હોવો સાહિબ ગરીબ નીવાજીએ. દુ૦ મે૦ મેહેર નજર જોવે, સેવક કામ હોવે; થાક થોકોતરે છાજીએ. દુ૦ મે૦ ૪ કરમ કઠીન જાણો, સાંયુકે સુખ ચડયો. બાત કરત હમ બાજીએ. દુ૦ મે૦ આપહી તેજ ગાયો, કરમ પડળ છાયો, એતનો અંતર ભાજીએ દુ૦ મે૦ ૫ એકાદિક આદી નવા, ઓજી સાંપુકી દવા. જીન પદ સેત બીરાજીએ; દુ૦ મે૦ સાચી ભગવી કહી, કારણ યોગ સહી: કારજ કોડી દીવાજીએ. દુ૦ મે૦ ૬ કરમ સુડણ તપે, નામ પ્રભુકો જપે; જાગીએ જ્ઞાન અવાજીએ; દુ૦ મે૦ કોપ ન નામ સેવે, સ્વામી આશિષ દેવે; શ્રી શુભ વીર ભજે ગાજીએ. દુ૦ મે૦ ૭ ઓં. ગોત્રાતીતાય ફળં૦ યજામહે. પૂજા પદ ધીન ૭ સર્વ ગાથા૦ ૬૦

અથ અંતરાય કર્મની પુજા.

પુજા ૧ લી દુહા,

શ્રી શંખેસ્વર શીર ધરી, પ્રણમી શ્રી ગુરૂ પાય; વંછીત પદ વરવા ભણી ટાળીશું અંતરાય, ૧ જીમ રાજા રીઝયો થકો, દેતાં દાન અપાર, ભંડારી ખીજ્યો થકો, વારંતો તિણી વાર. ૨ તિમ એ કર્મ ઉદય થકી, સંસારી કેહેવાય; ધર્મ કરમ સાધન ભણી. વિઘન કરે અંતરાય. ૩ અરિહાને અવલંબને તરિએ એણે સંસાર; અંતરાય ઉછેદવા. પૂજા અષ્ટપ્રકાર. ૪

ઢાળ,

અંબાના વડલા હેઠ; ભરચારે સરોવર સેહેરયે। એહેરે. એ દેસી. જળ પૂજા કરી જિનરાજ, આગળ વાત વીતી કહુરે, કહેતાં નવી આવું લાજ; કરજોડીને આગળ રહુરે જ૦ ૧ જિન પૂજાનો અંતરાય, આગમ લોપી નંદા ભણીરે, વિપરિત પરૂપણ થાય, દીન તણી કરૂણા નવીરે, જ૦ ૨ તપસી ન નમ્યા અણગાર; જીવ તણી

મેં હિંસા સજીરે; નવી મળીયો આ સંસાર, તુમ સરીખોરે શ્રી નાથજીરે. જ૦ ૩ રાંક ઉપર કીધો કોપ, માઠાં કર્મ પ્રકાશીયારે; ધરમ આરંભનો લોપ, પરમારથ કેતાં હારીયારે. જ૦ ૪ ભગુતાને કરયો અંતરાય, દાન દીયંતા મેં વારીયારે; ગીતારથને હેળાય, જુઠું બોલી ધન ચોરીયારે. જ૦ ૫ નરે પ્રશુઆં બાળક દીન, ભુખ્યાં રાખી આપે જમ્યોરે, ધર્મ વેળાએ બળહીન, પરદારાશું રંગે રમ્યોરે જ૦ ૬ કુડે કાબળીએ વ્યાપાર, થાપણ રાખીને ઓળવીરે; વેચ્યાં પરદેશ મોઝાર, બાળ કુમારીકા ભોળવીરે જ૦ ૭ પંજરીએ પોપટ દીધ, કેતી વાત કહું ઘણીરે, અંતરાય કરમ એમ કીધ, તે સવી જાણો છો જગ ધણીરે. જ૦ ૮ જળ પુજંતી દ્વીજ નારે, સોમશરી સુમતી વરીરે; શુભ વીર જગત આધાર, આપ્યાં મેં પણ શીર ધરીરે. ઓં૦ વિઘન સ્થાનકો છેદનાય જ૦ં૦ યજા મહે પ્રથમ પુજા. ૫૭

पुजा २ जि दुहा,

શીતળ ગુણ જેહમાં રહ્યો, શીતળ પ્રભુ મુખ રંગ; આતમ શીતળ કરવા ભણી. પૂજો અરિહા અંગ. ૧ અંગ વિલેપન પૂજના, પૂજો ધરી ઘનસાર. ઉતર પયડી પંચમાં, દાન વિઘન પરીહાર.

ढाल.

કામણગારો એ કુકડોરે. એ દેશી. કરપી ભુંડા સંસારમારે, જેમ કપીલા નાર; દાન ન દીધું મુનીરાજનેરે, શ્રેણીકને દરબાર. ક૦ ૧ કરપી શાસ્ત્ર ન સાંભળેરે, તિણે નવી પામે ધર્મ, ધર્મ વિના પશુ પ્રાણીઆરે, છંડે નહી કુકર્મ. ક૦ ૨ દાન તણા અંતરાયથીરે, દાન તણો પરિણામ; નવી પામે ઉપદેશથીરે. લોક ન લે તસ નામ: ક૦ ૩ કરપણતા અતી સાંભળીરે, નાવે ઘર અણગાર; વિસ્વાથી ઘર આવતાંરે. કલ્પે મુની આચાર. ક૦ ૪ કરપી લક્ષ્મીવંતછેરે, મીત્ર સજન રહે દુર, અલ્પ ધની ગુણ દાનથીરે, વંછે લોક પડુર ક૦ ૫ કલ્પતરૂ કનકા ચલેરે, નવી કરતાં ઉપગાર; તેથી મરૂધર રૂડો કેરડોરે, પંથમ છાય લગાર ક૦ ૬ ચંદન પુજા ધન વાસરોરે, ખપઉપશમ અંતરાય, જિમ જયસુરને શુભ મતીરે, ખાયક ગુણ પ્રગટાય. ક૦ ૭ શ્રાવક દાન ગુણે કરીરે; તુંગિયાં ભંગ દુઆર; શ્રી શુભ વીરે વખાણીયારે, પંચમ અંગ મોઝાર ક૦ ૮ ઓં૦ દાનાંતરાય નિ૦ ચંદનં૦ યજા મહે બીજી પુજા ૫૮.

पुजा ३ जि दुहा.

હવે ત્રીજી સુમનસ તણી, સુમનસ કરણ સભાવ; ભાવ સુગંધ કરણ ભણી, દ્રવ્ય કુસુમ પ્રસ્તાવ. ૧ માલતી ફુલે પુજતી, લાભ વિઘન કરી હાણ; વણિગ સુતા

લીલાવતી, પામી પદ નિરવાણુ. ૨

ઢાળ,

ઓરા ઓરા જી આવોરે કહું એક વાતડી એ દેશી. મન મંદીર આવોરે કહું એક વાતલડી. અજ્ઞાની સંગેરે, રમિયો રાતલડી. મ૦ ૧ વેપાર કરેવારે, દેશ વિદેશ ચલે, પરઘેરા હેવારે; કોડી ન એક મળે. મ૦ ૨ રાજગ્રહી નયરેરે, દ્રુમક એક ફરે, ભિક્ષાચર વરતેરે, દુખે પેટ ભરે મ૦ ૩ લાભાંતરાએરે, લોક ન તાસ દીએ, શીલા પાડંતારે, પોહોતો સાતમીએ મ૦ ૪ ઢંઢણ અણગારોરે, ગોચરી નીત્ય ફરે, પશુઆં અંતરાએરે, આહાર વિના વીચરે મ૦ ૫ આદીશર સાહિબરે, સંજમ ભાવ ધરે, વરશીતપ પારણુંરે, શ્રીયાંસરાય ઘરે મ૦ ૬ મિથ્યાતે વાહ્યારે, આરત ધ્યાન કરે, ગુરૂ આગમ વાણીરે, સમકિતી ચીત ધરે. મ૦ ૭ જિમ પૂણીઓ શ્રાવકરે, સંતોષ ભાવ ધરી; નીતુ જીનવર પૂજેરે, ફુલ પગર ભરી. મ૦ ૮ સંસારે ભમતાંરે, હું પણ આવી ભલ્યો; અંતરાય નિવારકરે, શ્રી શુભ વીર મળ્યો, મ૦ ૯ ઓં૦ લાભાંતરાએ છેદનાય પૂષ્પં૦ ઇતી ત્રીજી પુજા ૫૯

પુજા ૪ થી દુહા,

કર્મ કઠિન કઠ દાહવા, ધ્યાન હુતાસન યોગ, ધુપે જિન પુજી દહો, અંતરાય જે ભોગ. ૧ એકવાર જે ભોગમાં, આવે વસ્તુ અનેક; અશન પાન વિલેપને, ભોગ કહે જિન છેક. ૨

ઢાળ,

રાગ આશાઉરી. છેડો નાંજી, એ રાગ ખાજી બાજી બાજી ભુલચો બાજી, ભોગ વિઘન ઘન ગાજી ભુ૦ આગમ જ્યોત ન તાજી, ભુ૦ કર્મ કુટીલ વશ કાજી ભુ૦ સાહિબ સુણ થઇ રાજી ભુ૦ આંકણી. કાળ અનાદી ચેતન રઝળો, એક વાત ન સાજી; મયણાં ભર્યાજી ન રહે છાની, મળીયાં માત પીતાજી ભુ૦ ૧ અંતરાય થાનક સેવનથી, નિરધન ગતી ઉપાજી, કુપની છાયા કુપ સમાવે, ઇચ્છાતિમ સવી ભાજી. ભુ૦ ૨ નૈગમ એક નારી ધુતી પણ, ઘેવર ભુખ્ય ન ભાગી, જમી જમાઇ પાછો વળીયો, સાન દિશા તવ જાગી ભુ૦ ૩ કબહી કબે ઘતપતી થાવે, અંતરાય ફળ આવે; રોગી પરવશ અન્ન અરૂચી, ઉતમ ધાન ન ભાવે. ભુ૦ ૪ ખાયક ભાવે ભોગની લબ્ધિ, પુજા ધુપ વિશાળા; વીર કહે ભવ સાતમે સિદ્ધા, વિનયંધર ભુપાળા. ભુ૦ ૫ ઓં૦ ભોગાંતરાય ધુપં૦ ઇતી ચોથી પૂજા. ૬૦

પુજા ૫ મિ દુહા,

ઉપભોગ વિઘન પતંગીયો, પડત અગન જિઉ જ્યોત; ત્રિશલા નંદન આગળે, દીપકનો ઉદ્યોત. ૧ ભોગવી વસ્તુ ભોગવે, તે કહીએ ઉપભોગ; ભુષણ ચીવર વલ્લભા, ગેહાદીક સંજોગ. ૨

ઢાળ.

રાગ કાફી. અરનાથકુ સદા મેરી વંદના. એ દેશી. જિનરાજકુ સદા મેરી વંદના, વંદના વંદના વંદનારે જીનરાજ૦ આંકણી. ઉપભોગી અંતરાય હઠાવી, ભોગી પદ માહા નંદનારે જિ૦ અંતરાય ઉદયે સંસારી, નિરધનને પરછંદનારે જિ૦ ૧ દેશ વિદેશ ઘર ઘર શોભા, મિમણ નરંદનારે જિ૦ સુકૃત વિપાક સુખી ગીરનારે હેલક તેહ મુણંદનારે. જિ૦ ૨ બાવીસ વરસ વિયોગે રેહેતી, પવન પીયા સતી અંજનારે, જિ૦ ૨ નળ દમયંતી સતી શિતાજી, ખટમાસી આક્રંદનારે. જિ૦ ૩ મુનીવરને મોદક પડીલાભી, પછે કરી ઘણી નંદનારે જિ૦ એણીક દેખે પાઉસ નિશીએ ગમ્મારણીક નિરંભનારે જિ૦ ૪ ઓમ સંસારે વિટંબન દેખી, ચાહુ ચરણ જિન ચંદનારે જિ૦ ચક્રી ચાહે ચિત તિમીરારી, ભોગી ભમરે અર વિંદનારે જિ૦ ૫ જીનમતી ધનસીરી દો સાહેલી, દીપક પૂજ અખંડનારે જિ૦ ૫ શિવ પામી તિમ ભવિ પદ પૂજો, શ્રી શુભ વીર જીણંદનારે જિ૦ ૬ આં૦ વુર્યવિઘનો છેદનાય દીપંપ ઇતિ પંચમી પૂજા. ૬૧

પુજા ૬ ઠી દુહો

વિર્જ વિઘન મત પડલમેં, અવરાણું રવી તેજ, કાળ ગ્રીષ્મ સમ સાનથી; દીપે આતમ સતેજ. ૧ અક્ષત શુદ્ધ અખંડશુ, નંદાવરત વિશાળ, પૂરી પ્રભુ સનમુખ રહી, પુજીએ જગત દયાળ. ૨

ઢાળ

રાગ બંગાળી કેરબો સકલ ભવ મેરા આજુકી અખિયાં. એ દેશી • જિણંદા પ્યારા મુણંદા પ્યારા, દેખો જિણંદા ભગવાન, દેખો જિણંદા પ્યારા, મુણંદા પ્યારા. એ આંકણી. ચરમ પયોનિધિ ગુન વીખ્યાતીયાં; ચરમ તિરથ સુલતાન દે૦ દરશન દેખત મગન ભયેંહે, આતમ આયર હાન દે૦ ૧ પંચમ વિઘનકો ખય ઉવસમરે, હોવત હમ નહીં હીન દે૦ સંગમ બળ દેખ્યો દુનીયાંમે, વીરો સાળવી દીન• દે૦ ૨ હરીબળ ચક્રી સાત ભયું બળીમે, નિરબળ કુળ અવતાર; દે૦ બાહુબળી

ભળ અક્ષય કીનો, ધન ધન વાસી કુમાર દે० ૩ સફળ ભયો નર જનમ હમેરો, દેખત જિન દેદાર; દે० લોહ ચમક ત્યું ભગતીસેં હળીએ, પારસ સાંઇ વિચાર દે० ૪ ક્ષીર મુગળ વહી મંચુમે ધરતે, જિન પૂજત ભએ દેવ, દે० અક્ષતસે અક્ષય પદ દેવે, શ્રી શુભ વીરકી સેવ. દે० ઓં० વીર્યાંતરાય હરનાય० અક્ષતં ય० છઠી છઠી પૂજા ६२.

पुजा ७ मी दुहा,

નિરવેદી આગળ ધરો. શુચી નૈવેદનો થાળ. વિવિધ જાતી પકવાનશું, શાલિ અમુલક દાળ. ૧ અણાહારી પદ મેં કરયા; વિગ્રહ ગઇ અનંત; દુર કરો એમ કીજીએ, દીઓ અણાહારી ભદંત. ૨

ઢાળ,

રાગ કાફી અધ્યાતમમે ગુણધારા. એ દેશી. અધ્યાતમમેં અવિકારા, જીણંદા તેરી અધ્યાતમમે અવિકારા, રાગ દોષ પરમાણું નીપાયા, સંસારી સવીકારા. જી० શાંત રૂચી પરમાણુ નીપાયા, મુદ્રા મુદ્રા મનોહારા જી० ૧ દ્રવ્ય ગુણ પરજ્યાયને મુદ્રા, ચઉ ગુણ ચૈત્ય ઉદારા; જી० પંચ વિઘન ઘન પડળ પળાયા, દીપત કીરણ હજારા જી० ૨ કર્મ વીનાસી સિદ્ધ સ્વરૂપી, ધમ વીસ ગુણ ઉચારા; જી० વરણાદિક વીસ દુર પળાયા, આગિદ્ધ પંચ નિવારા જી० ૩ તીન વેદકા છેદ કરાયા, સંગ રહીત સંસારા; જી० અશરીરી ભવ બીજ દહાયો, અંગ કહે આચારા. જી० ૪ અરૂપી પણ રૂપા રોપગ્રસે, ઠવણા અણુઓગ દારા, વિષમ કાળ જિન બિંબ જિનાગમ, ભવીયણકુ આધારા જિ० ૫ મેવા મીઠાઇ થાળ ભરીને, અઢરસ ભોજન સારા; જિ० મંગળ તુરે બજાવત આવો; નરનારી કરે થારા જી० ૬ નૈવેદ ઠવી જિન આગે માગો, હજિ નૃપ સુર અવતારા; જી० ટાળી અનાદિ આહાર વિકારા, સાતમે ભવ અણાહારા જી० ૭ સમવીહ શુદ્ધી સાતમી પુજા, સગ ઇગ સગ ભયહારા જી० શ્રી શુભ વીર વીજય પ્રભુ પ્યારા, જિન આગમ જયકારા જી० ૮ ઓં० સિદ્ધ પદ પ્રાપણાય નૈવેદ્યં યજી સાતમી પૂજા. ६३.

पुजा ८ मि दुहा,

અષ્ટ કરમ દળ ચુરવા; આઠમી પૂજા સાર; પ્રભુ આગળ ફળ પુજતાં, ફળથી ફળ નીરધાર. ૧ ઇંદ્રાદિક પુજા ભણી, ફળ લાવે ધરી રાગ, પુરૂષોત્તમ પૂજી કરી, માગે શીવ ફળ ત્યાગ. ૨

ઢાળ,

રાગ ધન્યાસિરી ગીરૂઆરે ગુણ તુમ તણા. એ દેસી. પ્રભુ તુજ સાસન અતી ભલું, માને સુરનર રાણોરે. મિથ્ય અભવ્ય ન ઓળખે, એક અંધા એક કાણોરે, પ્રભુ૦ ૧ આગમ વયણે જાણીયે, કર્મ તણી ગતી ખોટીરે; તીસ કોડાકોડી સાગરૂ, અંતરાય થિતી મોટીરે. પ્ર૦ ૨ ધરૂવબંધી ઉદયતથા, એ પાંચે ધરૂવ સતારે; દેશ ઘાતીની એ સહી, પાંચે અપરી અતારે, પ્ર૦ ૩ સંપરાયબંધે કહી, સતા ઉદયે થાકીરે, ગુણઠાણું બહી બારમું. નાઠી જીવ વિપાકીરે પ્ર૦ ૪ ગ્યાન મહોદય તે વરચો, ગ્રાધી અનંત વિલાશીરે, ફળ પુજા ફળ આપીએ, અમ પણ તેહના આશીરે પ્ર૦ ૫ કીરે પુગળથું દુરગતા. નારી જિમ શિવ પામીરે, અમ પણ કરશું તેહવી, ભળતી ન રાખુ ખામીરે પ્ર૦ ૬ સાચો ભકતી ગ્રીભવી, સાહિબ દીલમાં ધરશુંરે, ઓછવ રંગ વધામણાં, મન વંછીત સવી કરશુરે. પ્ર૦ ૭ કર્મસુડણ તપ તરૂ ફળે, ગ્યાન અમૃત રસ ધારારે; શ્રી શુભ વીરને આશરે, જગમાં જયજયકારોરે પ્ર૦ ઓં૦ અષ્ટકર્મો છેદનાય ફળં૦ ઇતચષ્ટમી પુજા. ઇતી કર્મસુડણતપાધિકારે ચતુષષ્ટીમિતા પૂજા ૬૪

અથ કળસ *

રાગ ધન્યાસિરી તુઠો તુઠોરે, એ દેસી. ગાયો ગાયોરે મહાવીર જિનેશ્વર ગાયો, ત્રીસલામાતા પુત્ર નગીનો, જગનો તાત કહાયો; તપ તપતાં કેવળ પ્રગટાયો, સમવસરણ વિરચાયોરે, મ૦ ૧ રયણ સિંહાસન બેશી ચઉમુખ, કર્મસુડણ તપ ગાયો, આચાર દિનકરે વર્ધમાનસુરી, ભવિ ઉપગારે રચાયોરે મ૦ ૨ પ્રવચન સાર ઉદ્ધાર કહાવે, સિદ્ધસેન સુરીરાયો. દીન ચોસઠ પ્રમાણે એ તપ; ઉજમણે નિરમાયોરે. મ૦ ૩ ઉજમણાથી તપ ફળ વાધે, એમ ભાખે જીન રાયો, ગ્યાન ગુરૂ ઉપગરણ કરાવો, કુંકુમ વિધી વિરચાવોરે. મ૦ ૪ આઠ દીવશ મળી ચોસઠ પુજા, નવનવા ભાવ બનાયો; નરભવ પામી લાહો લીજે; પુન્યે સાસન પાયોરે. મ૦ ૫ વિજયજીનેંદ્ર સુરીશ્વર રાજે, તપગચ્છ કેરા રાયો; ખુશાલવિજે માનવિજય વિબુધના, આગ્રહથી વિરચાયોરે મ૦ ૬ વડ ઓશવાળ ગુમાનચંદ સુત, સાસન રાગ સવાયો; ગુરૂ ભક્તિ શા ભાવાનચંદ નિત, અનુમોદન ફળ પાયોરે મ૦ ૭ મૃગ બળદેવ મુની રથકારક, ત્રણ હુવા એકઠાઓ; કરણ કરાવણ ને અનુમોદન, સરીખાં ફળ નિપજાયોરે. મ૦ ૮ શ્રી વીજેસિંહ સુરીશ્વર કેરા, સત્યવીજય બુધ ગાયો; કપુરવિજય તસ ખીમાવિજય જસ, વિજય પરંપરા ધ્યાયોરે મ૦ ૯ પંડીત શ્રી શુભવીજય સુગુરૂ મુજ, પામી તાસ પસાયો; તાસ શિષ્ય ધીરવીજય સલુણા, આગમ રાગ સવાયોરે મ૦ ૧૦ તસ લઘુ બાંધવ રાજનગરમેં, મિથ્યાત્વ દુર ગમાયો; પંડીત વીરવીજય કવી રચના

સંઘ સકળ સુખ દાયોરે મ૦ ૧૧ પેહેલા ઓત્સવ રાજનગરમેં, સંઘ મળી સમુદા-યેં; કરતા જિમ નંદિસ્વર દેવા, પૂરણ હર્ષ સવાયોરે મ૦ ૧૨.

કળસ—શ્રુત જ્ઞાન અનુભવ તાન મંદીર બજાવત ઘંટા કરી તવ મોહ પુંજ સમુલ જલતે જાગતે સગરી કરી; હમ રાજતે જગ ગાજતે દિન અખય તૃતીયા આ જયે, શુભ વીર વીક્રમ વેદ મુની વસુ ચંદ્ર (૧૮૭૪) વરસ વિરાજતે ૧ ઇતી કરમ સુદન તપોદ્યાપને દિનાષ્ટક મોહત્સવે ચતુઃષષ્ટી મિતારહત્પુજા વિધી સમાપ્ત ૬૪ સરેવ ગાથા ૫૬૩.

અથ વિધી—વિશાળ જીનભુવનમાં સુમુહુરતે જળ યાત્રા વરઘોડો રચી તિ-ર્થોદકનાં જળ મેળવવાં. અષ્ટકરમનું માંડલુ ચોખા રંગી પાખડી ૮ નું ઉજળે ચોખે ભરીએ, રેખા પંચવરણી પછે રક્ત ગલાલે સિદ્ધનાં ૮ ગુણ નામે મંત્રાક્ષર લખી એ. ઓં, રીહીં. અનંત જ્ઞાનાયદેભ્યો નમઃ ૧ ઓં. રીહીં. અનંત દર્શનાત્મકેભ્યો નમઃ ૨ ઓં. રીહીં અનંત સુખાત્મકેભ્યો નમઃ ૩ ઓં. રીહીં અનંત ચરણાત્મકે ભ્યો નમઃ ૪ ઓં. રીહીં અક્ષય સ્થિતયે નમઃ ૫ ઓં રીહીં અમુરતયે નમઃ ૬ ઓં રીહીં. અગુરૂ લઘુવે નમઃ ૭ ઓં. રીહીં. અનંત વિર્યોભ્યો નમઃ ૮ એ રીતે લખીએ મધ્યે વૃક્ષ તથા જ્ઞાન પધરાવીએ. વૃક્ષ મુળે કુહાડો મુકીએ, અખંડ દીવો રાખીએ, ૬૪ મોદકનો થાળ ૧ મુકીએ, શ્રી મહાવીર સ્વામીની પ્રતીમાને અભિ-ષેક કરીએ; કુમર ૬૪. કુમરી ૬૪, જઘન્યથી ૮ આઠ, એ રીતે અષ્ટપ્રકારી પુજા નિત્ય ભણાવીએ તિહાં જ્ઞાનાવરણી કરમે કુવાનું શુધ્ધ જળ ૧, કેસર ૨, કેતકી જાયનાં ફુલ ૩, અગરબતી ધુપ ૪, પંચ દીવટનો દીવો ૫ તંદુલ ઉજળા ૬, નેવેદ ઉત્તમ ૭, ઉતમ ફળ ૮. દીન ૧ બીજે કરમે નદીનાં જળ ૧, ચંદન કેસર ૨, મરૂઓ ડ-મરાનાં ફુલ ૩, અષ્ટાંગ ધુપ ૪, દીવટ નવ તથા બેનો દીવો ૫, વકમોદ ચોખા ૬, નેવેદ ૭; ફળ ૮. દીન ૨, ત્રીજે કરમે—કસ્તુરી બરાસ જળ ૧, કેસર બરાસ ૨, ફુલ પગર ભરીએ ૩, પંચાંગ ધુપ ૪, દીવટ બેનો દીવો ૫, કમોદ શાળી આખી ૬. નૈ-વેદ ૭, ફળ ૮, દીન ૩, ચોથે કરમે— દ્રાખનાં પાણી ૧; બાવના ચંદન ૨, જાય કેવડો જાસુલ ફુલ ૩. દશાંગ ધુપ ૪, દીવટ બેનો દીવો ૫, વિરીહી અખંડ ૬, ને-વેદ ૭, ફળ ૮, દીન ૪ પાચમે કરમે—સાકરનાં પાણી ૧, કેસર ૨, જાય ચંપેલી ફુલ ૩; કુદરક દશાંગ ધુપ ૪ દીવટ ચારનો દીવો ૫, ચોખા અખંડ ૬, નેવેદ ૭, ફળ ૮, દીન ૫ છઠે કરમે—દુધ અભિષેક ૧, સુવર્ણસ ઘસ્યું કેશર ૨, પંચવરણી ફુલે જાળી ભરીએ ૩, પચાંગ ધુપ ૪, દીવટ બેનો દીવો એહવા દીપક ૧૦૩ કરી વંશમાળે ધરીએ ૫, અક્ષત પંચવરણી ચોખા ૬, નેવેદ ૭, ફળ ૮, દીન ૬. સાતમે ગોત્ર કરમે—કેસરનાં પાણી ૧ ચંદન કેસર ૨, વિવિધ ફુલ ૩, અગરબતી ધુપ ૪ દીવટ બેનો દીવો ૫ ગોધુમ અક્ષત ૬, નેવેદ ૭, ફળ ૮, દીન ૭ આઠમે કરમે—પં-

ચાખ્ત જળ ૧ કેસર ૨, માલતી જાયનાં ફુલ ૩, અષ્ટાંગ ધુપ ૪, ઘીવટ પાંચનો દીવો એમ વળી અહીંઆ ૧૫૮ દીવાની એણ વંસમાળે ધરીએ ૫, તંદુલના નંદાવરત રકેબીમાં કરીએ ૬, નૈવેદ ૭, ફળ ૮, દીન ૮ નિવેદ, ફળ નવનવા ધરીએ એમ ૬૪ પુજા પુરણ થઈ તથા નિત સંઘ વત્સલ્ય, ગુરૂ ભક્તિ, જ્ઞાન ઉપગરણાદી કરવાં, યાચકને દાન ઇત્યાદિ વિધી સહીત મહોત્સવ કરવો ઇતી આ ૬૪ પ્રકારી પુજા વીધી વીરવીજયજી કૃત સંપુરણ.

ઇતી શ્રી વિરવીજય કૃત પુજાઓ સંપૂર્ણ.

અથ એકવીસ પ્રકારી પુજા.

ઉપાધ્યાય શ્રી સકળચંદજી કૃત.

પુજા ૧ લી દુહા,

પ્રણમું પ્રથમ જિણંદને, ભગવતી કરી સુપસાય. પૂજા એકવીસ દાખશું, ભાવ મંગળ ઉપાય. ૧ નવણ (૧) વસ્ત્ર (૨) કરી, કુસુમ (૪) વાસ (૫) ચુનારા (૬) માળા (૭) અષ્ટમંગળ (૮) ભણી. દીપ [૯) ધુપ [૧૦) અક્ષત (૧૧) ધાર. ૨ ધર્મ ધ્વજા (૧૨) ચામર (૧૩) સહી, છત્ર (૧૪) મુગટ (૧૫) વિશેષ; દર્પણ [૧૬) દરસન (૧૭) દાખવે, નિવેદ [૧૮) ફળપુ (૧૯) ગ્રહેશ. ૩ ગીયંનટ (૨૦) વાજીત્રશુ (૨૧), જન પૂજે જીન ઇંદ, કાઉસગ ધ્યાને જિણે કરી, પુજા સકળમુનીચંદ ૪

ઢાળ,

પ્રથમ પૂરવ દિશી રાગ દેશાખ. પ્રથમ જિન નાયકં, પુજીએ સુખ દાયકં; ખીર સમુદ્ર જળશું ભરીએ. ૧ કનક કળસા ધરી, ગંગોદકે તેહ ભરી; જિન ચરણે નમણ કરેઓ, ૨. ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી મળી કરે, હર્ષ ઉલટ ધરે; ધન્ય કૃતારથ ભવ કરેએ ૩ પ્રથમ એહ પુજના. એણી વિધે ભવીજનના; સકળ મુની કાઉશગે એહ ભણીએ ૪ ઇતી પ્રથમ જળ પુજા.

पुजा २ जि दुहा,

નિર્મળ એહ જિન ગાત્રશું, નિરમળ તેહની કાંતિ; અંગ લુહણાં અંગે કરી, ટાળો મનની ભ્રાંતી. ૧

ઢાળ.

ધરૂપદ રાગ આશાઉરી તથા ગોડી. ઉજ્જળ વસ્ત્રાદિક ભણી, ઉજળ ચીત આણી; વસ્ત્ર શ્વેત જિન પૂજતાં, પરમાનંદ નિસાણી, ૧ ઇંદ્રદિકે પ્રભુ પૂજીઓ ત પરી કિમ હોય પ્રાણી; તોપણ મુજ તુજ રીઝશું, પૂજા અધિક મેં જાણી. ઇં० ૨, દેવદુષ્ય વસ્ત્ર લાયકે, અંગ લુહણા કરીએ ઇંદ્ર ભક્તિ કરે ભાવશું; ચપળ ચીત કરીઅ. ઇં० ૩ ઉજ્જળ ચીતજ લાયકે, પ્રભુ પૂજા કીજે: ઉપસમ રસ ભરી ત પીએ, પરમ મહારસ લીજે. ઇં० ૪ ઇતી વસ્ત્ર પૂજા ૨

पुजा ३ जि दुहो,

શીતળ ગુણ જેમે રહ્યાં, શીતળ જિન સુખ સંગ, ચંદન ઘન શુભ સારશું, પૂજીજે મન રંગ. ૧

ઢાળ.

ધુપદ-રાગ આશાઉરી, ભાવના ચંદન ઘસી ઘનસારશું, કનક કચોળી લઇએએ વાસ સુવાસ બરાસ ભેળીને, સોરંભી વર કસ્તુરી દેઇએએ ભા० ૧ પ્રથમ ચરણ પૂંજી જાનું કરે, અંસ શીર ભાલે સોહીએએ; કંઠ હૃદે ઉર નવ દીજીએ, ઇણિ વિધિ પ્રભુ પૂજા મોહીએએ. ભા० ૨ ઐદ્રાદિક પરે કિમ હમ હોત, તોભી હમ તુમ સંગેરે, દેવી દેવાદિક ગાત્ર વીલેપમે, સકળ દુરીત ભય ભંગેરે ભા० ૩ ઇતિ ત્રીજી ચંદન પૂજા.

पुजा ४ थी दुहो,

જાઇ જુઇ સેવંતરી, પ્રફુલીત વેલી વિશાળ, જિન ચરણે ચડાવતાં, દુરીત હરે તતકાળ, ૧

ઢાળ,

રાગ આશાઉરી. કમળ કુસુમ વર વિવિધ જાતશું, વેલી વાલો વિશાળરે; ચંપક કેતકી કુંદ જાશુલ વર, પાડલ લાલ ગુલાલરે, કમ૦ ૧ મોગરો માલતી દમણ જાતિશું, વોલશરી નાગ પીઅંગોરે; કુંડ મચકુંડ વિમાસયા જાતશું, દાઉ દાસંગ અભંગોરે, ક૦ ૨ ઇંદ્ર ઇંદ્રાદિક ભકિત કરે બહુ મળી હરષ ધરી મન રંગેરે; વિવિધ જાતિ વર કુસુમ ગ્રહીને, પ્રભુ પૂજે ચીત સંગેરે. ક૦ ૩ સુરંજા ભાવે કરી જિમ પૂજા, શુભ શુભ ફળ તસ લીજેરે; તસ ફળ ભાવ સુણી જિન આગમ; ચોથી કુસુમ પૂજા કીજેરે. ક૦ ૪ ઇતી૦ ફુલ પૂજા. ૪

पुजा ५ मि दुहो

નંદન૦ વન સુરપતી રમણ, એમ અભીનંદન મુજ સ્વામ; વાસ સુગંધ માંહે મળી, પુજીજે જિન ધામ. ૧

ઢાળ,

રાગ સારંગ આસાવરી, નંદના વન તણું બાવના ચંદન, ભવીજન આણો શુધ્ધ કરીએ; વાસ સુવાસ બરાસ મેળીને, શુદ્ધ ઘનસાર તેહમાં ધરીએ. ૧ જાય મંદારશું વાશીત તે સહી, અગર ચંદનશું વીરચીઆએ; વિવિધ સુગંધ દ્રવ્યાદિક મેળીને, તિહાં જિમ સુરપતી અરચીઆએ, ૨ તિમ પ્રભુ સંગે કરી મન રંગે, આ જ ઉલટ ધરી હર્ષ ભરીએ; કુમર કુમરી પુજે મનને આણંદે, સંસાર સાયર જિમ તરીએ. ૩ પંચમી પૂજના પંચમી ગતી કારણ, વાસ વીલાસ દીો સરસીઆએ, પ્રભુ તણે અંગે હર્ષ ધરી પુજતાં, તેણે સવી દુરીત ભય પરચીઆએ. ૪ ઇતિ પંચમી વાસ પૂજા. ૫

पुजा ६ ठी दुहो

અગર ચુઆ ચંદન મઇ, ઘનસારાદિક સાર; પ્રભુ ચરણે પુજા કરે, તસ હોય ભવને પાર.

ઢાળ,

ધ્રુપદ–રાગ કાફી. ઘનસારાદિક ચુરણ મેળી, ચુઆ ચંદન માંહી ભેળીઃ પૂજો પ્રભુ મન રંગેરે. ૧ શીવ સુખ લેવા જો મન ધરીએ, તો ચુરણ પૂજા પ્રભુ કરીએ; આતમ આણંદ મધ ગુણ ભરીએ. ૨ ચુરણ ગંધ વાસીત બહુ સાર, સુરપતી પૂજા કરે નીરધારે; જન્મ કૃતારથ તેહ નિસ્તાર. ૩ અમર અમરી કરે પુજા ગુણ પામી, પ્રીત ધરે શીવપૂર આરામી; પર પરણતી કરીય નિકામી. ૪ ઇતી છઠી ચુઆની પૂજા. ૬

पुजा ७ मि दुहो,

રત્નમાળ સુરપતી કરે, કુસુમ સહીત સુગંધ; પ્રભુ કંઠે આરોપીને, પ્રફુલીત હોએ સુર વરંદ. ૧

ઢાળ,

રાગ સારંગ. મન મોહન માળા કીજે, વિવિધ જાતી સુર કુસુમ ગ્રહીને; ગુંથી પ્રભુ કંઠે દીજીએ. મન૦ ૧ ચંપક કેતકી કુંદ જાસુલ વરે, જાઇ ગુલાબ માંહે લીજીએ; મોગરો માલતી દમણો પત્રાગશું, ગુંથી સુરપતી રિઝીએ. મ૦ ૨ સાતમી પૂજા કરેત એમ સુરપતી, અનુભવ રસશું ભીજીએ; સુરજા ભાવ કરી જેમ પુજા, ઉપસમ રસ ભરી પીજીએ મ૦ ૩ ઇતી સાતમી માળ પૂજા.

पुजा ८ मि दुहो,

સુરપતી અસ્ટ મંગળ રચી, મણી તંદુલ વિસ્તારઃ રત્ન વિવિધ તણી તેહશું, પૂરે અખંડીત ધાર. ૧

ઢાળ

રાગ નટ, મંગળ માહે ધર કીજે જિણંદરાય, મંગ૦ સતી સાધન એક સિદ્ધી કીજે; મંગળ અસ્ટ રચીજે. જિ૦ ૧ સ્વસ્તીક(૧) શ્રીવછ(૨) કુંભ ભદ્રાસન(૪), ચ્યાર ગતીકું છીજે; તંદુલ વાશીત અસ્ટ મંગળ ભરી, અક્ષય પદ એ લીજે. જિ૦ ૨ નંદ્યાવર્ત(૫) કરી જિણંદ સુખ વર્ધમાન(૬) તિહાં સારઃ મછ જુગલ(૭) તેહમાં રચીજે, દરપણ (૮) અષ્ટ પ્રકાર, જિ૦ ૩ એ વિધ મંગળ આઠ લખીને સુરનર જિન પુજીજે. અષ્ટમી પુજા કરો તમે ભવીજન, અષ્ટ કરમ દુર કીજે, જિ૦ ૪ ઇતી આઠમી અષ્ટમંગળની પુજા.

पुजा ९ मि दुहो.

દ્રવ્ય દીપક પૂજા કરી, ભાવ દીપક શુભ વાસ; અજ્ઞાનતા દુરે કરી, જ્ઞાન દીપક પરકાશ. ૧

ઢાળ

રાગ કાફી. ધરૂપદ. દીપ પ્રગટ કર લીજે જિણંદ મુખ દીપ૦ જિનપતી સનમુખ દીપ ગ્રહીને, આતમ પ્રકાશક કીજે જિ૦ દી૦ ૧ મિથ્યાત તીમીર રહ્યો ઘટ અંતરે, તાકુ જોતી ધરીજે; જ્ઞાન દશા પ્રગટે ચિત અંતર, ચિદાનંદ ઘન રીજે. જિ૦ દી૦ ૨, દ્રવ્ય દીપક દયા કરી ફાનસ, અનુકંપા કર લીજે; જીવ દયા કારણ કરી કરૂણા, એહ વિધ ભકિત કરીજે. જિ૦ ૪ એહ વિધ દીપક પૂજા કીજેઃ તત્વ તે નવ ગ્રહીજે; વનગ્રૈવેકે આતમ પ્રકાશી, કાળ અનાદી છીજે. જિ૦ દી૦ ૪ ઇતી દીપક પુજા. ૯

पुजा १० मि दुहो,

કર્મ દહન કે કારણે, ધ્યાનાનળ હરી જેહ; દ્રવ્ય ધુપ પુજા કરો, નીરમળ કરી નીજ દેહ. ૧

ઢાળ,

રાગ પુરવી-ધરૂપદ, ભવિક જન ધુપ પ્રગટ કર લીજે, ભવિક જન ધુપ૦ સુરપતી ધુપ ગ્રહી જીન આગળ, કૃષ્ણાગુરૂ માંહે દીજે. ભવી૦ ધુ૦ ૧ કુંદરૂ કસ્તુરી અંબર ભેળીજે, વળી ઘનસાર મેળાવો; શુદ્ધ બરાસ અગર તગરશું, દશો દીશ ધુપ કરાવો. ભ૦૦ધુ૦ ૨, ચંદન ચુરણ કરી માંહી વળી, સરકરાદીક મેળાવો ભ૦ ધુ૦ ૩ જિન મુખ આગળ ધુપ કરીને; નિરધુમ આતમ કરીજે, તે કારણ ધુપ પુજા કરતાં, તો ભવ સાયર તરીજે ભ૦ ધુ૦ ૪ ઇતી દશમી ધુપ પુજા.

पुजा ११ मि दुहो,

અક્ષયપદ લેવા ભણી, અક્ષત પૂજા સાર; અખંડ અક્ષત જીન પુજીએ, તો લહીએ જય જયકાર.

ઢાળ,

ધરૂપદ-કાફી ચિત તુમ્હે કરો ભવિકજન મણી તંદુલ ઉદાર. ચીત૦ મ૦ અખંડ અક્ષત આણી ભાવે, ભવીકજન થાળ ભરો જયકાર ચી૦ મ૦ ૧ જિન આગળ સવી આપ કરો તુમ્હે, સ્વસ્તીક પૂરો વિશાળ; વિચે વિચે રતન ધરીજે અમુલક,

નિજ મોતિ સાક જમાળ. ચી૦ મ૦ ૨ ઉજ્જવળ અક્ષત ભરી તંદુલ શુભ, વાસ વાસિત ઘનસાર, મુગતાફળ વળી માંહી મનોહર, શોભે અતી સીરદાર ચી૦ મ૦ ૩ એહ વિધ પૂજા કરત જિનવરકી, પાવતહે ભવ પાર; દ્રવ્ય વિધીધાને ભક્તિશુ કીજે, ભાવ પ્રગટે નીરધાર ચી૦ મ૦ ૪ ઇતી અગ્યારમી અક્ષત પૂજા.

पुजा १२ मी दुहो,

ઇંદ્ર ઇંદ્રાદીક ભાવશું, ભક્તિ કરે વળી જેહ, ઇંદ્ર ધ્વજ શુ શોભતાં, હરખ ધરે વળી તેહ. ૧

ઢાળ

ધરૂપદ—રાગ ગોડી. કનક દંડ કરે રત્ન જડીત વળી, સુરપતી ગ્રહે મન રંગેરે; વળી ઉપરે મુક્તાફળ માળા, કુસુમ ફુલ સુખ સંગેરે. ૧ દંડ ગગનશું વાદ કરે જે કંકણી નાદ ઘન ગાજેરે, ચપળા કરી પતાકા એમ કહે, ઘોષગુ દઈ સુર રાજેરે, ૨, સહસ જોજન દંડ ઉતંગ સોહે, ભવીજનના મન મોહેરે; લઘુપતાકા જે પૂજા કરતાં, જેમ જિન આગળ જોહેરે. ૩ જેમ સુરના મન મોહેસુંદર, સુરનર ધ્વજ જિમ કીધોરે; તિમ ભવીજન ધ્વજ પૂજા કરતાં, તિણે નરભવ ફળ લાધોરે. ૪ ઇતી બારમી ધ્વજ પૂજા.

पुजा १३ मि दुहो,

સિંહાસન જિન થાપીને, પુજા કરે સુરરાય; ચામર પ્રભુ શીર ઢાળતાં; કરતા પૂણ્ય ઉપાય. ૧

ઢાળ,

રાગ કાફી–ધરૂપદ, તિમ તુમે કરો ભવીકજન; ચામર વિંઝે સુરરાજ; તિ૦ ઇંદ્ર ઇંદ્રાદીક સનમુખ ઢાઢે, કરતાં જનમ શુભ કાજ તિ૦ ૧ હેમતાર સુર ગુંથી કરથી, કરતા જડીત જડાવ; રત્નમય દંડ રત્નમેં જડતાં, કરતા ભક્તિ પ્રભાવ તિ૦ ૨ મણી માણીક મોતીમેં જડતા, હીરા લાલ વિશાળ; ચામર વીંઝે સુર મન રીઝે, વિઝે થય ઉજમાળ. તિ૦ ૩ એહ વિધ પુજા, તેરમી કીજે, કુશળ એમ દીજે, સુરપતી ભક્તિ સહિત કરે પુજા, સુર સુખ શુભ ફળ લીજે. તિ૦ ૪ ઇતિ ચામર પૂજા ૧૩

पुजा १४ मि दुहा,

રત્ન જડીત પટ ઉપરે, થાપી શ્રી જીનરાય; સુરપતી છત્રાદીક ધરે, સાધે વંછીત કાજ. ૧

ઢાળ.

ધરૂપદ-રાગ સોરઠ. વિવિધ જુગતે જડયુ, છત્ર શોભા બન્યું; પ્રભુ શીર સોહતું ૧ રયણ કંચન તણું, જડાવ જડાયનું, સુરમન મોહતું. ૨ મણી માણેક સહી હીરલા પુષ્કરાજ મધ; લાલ લીલમ સોહતું ૩ ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી ભકિત કરે, હર્ષ મનશું ધરે; ઉચ્છાહ કરે જોહતું. ૪ ઇતી ચૌદમી છત્ર પુજા. ૧૪

पुजा १५ मी दुहा,

કરણ કુંડળશું જડ્યાં, રયણાદીક વળી જેહ; મુગટ પ્રભુ શીર સોહતો, નિરખે ઇંદ્ર વળી તેહ. ૧

ઢાળ,

ધરૂપદ રાગ ગોડી. મુગટ ઇંદ્ર જડીત લઇ આવે, પ્રભુ શીર તેહ સોહાવેરે; ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી મળી કુસુમ ભરાવે, મુગતાફળશું જડાવેરે. ૧ ઉરપર હાર રચીત બહુ ભુષણ; જિન કંઠે તેહ પેહેરાવેરે; ભુજ યુગ વર બહેરખા દેઇ, ભાલ તીલક જડાવેરે. સુ૦ ૨ સુરપતી ભકિત કરે મન રંગે, સહસ્ર લોચન કરી નીરખેરે, તેમ ભવીજન નિરમળ ચીતે, પૂજે પ્રભુ મન હરખેરે. ૩ ઇતી પન્નરમી મુગટ પુજા ૧૫

पुजा १६ मि दुहा,

પ્રભુ દરશન કરવા ભણી, દરપણ પૂજા વિશાળ; આતમ દરપણથી જુએ, દરશણ હોય તતકાળ. ૧

ઢાલ.

ધરૂપદ રાગ કાફી. શુધ્ધ દેવ ગુરૂ ધરમ ધરોરે, તવ દરશણ તુમ્હે આતમ કરોરે; દરપણ પૂજા દરશણ કારણ; જિન પુજી તુમે આપ તરોરે. શુ૦ ૧ શુધ્ધ દેવ મન માંહી ધરીને, ચીત દરપણસેં આપ જુઓરે; ગુરૂ ઉપદેશ ધર્મ ચિત ધારી, પરૂપરણતી તુમ્હે આપ ખુઓરે. શુ૦ ૨, ચેતન રીધ્ધિ અનંતી ધરાવે, દરિશણ વિણ રીધ્ધિ આપ ખુએરે, દરપણ પૂજા કરત જીનવરકી, તવ નિજ રીધ્ધિ આપ જુએરે. શુ૦ ૩ એહ વિધ પૂજા કરત જીનવરકી, ચેતન આવર્ણ તે સર્વે મિટેરે; શુધ્ધ દશા દરપણ રૂપ બની; અશુભ દશા તસ સર્વે કટેરે શુ૦ ૪ ઇતી સોળમી દરપણ પુજા ૧૬.

पुजा १७ मि दुहो,

વિવીધ પ્રકતી પકવાનશું, લઇ ચીત ઉદાર, અણાહારી પદ પામવા, ઢીનવું વારોવાર. ૧

ઢાળ,

ધરૂપદ રાગ પુરવી સોરઠી. જિણંદરાય નૈવેદ થાળ ભરીરી, જિ૦ હેમ પાત્ર ભરી વીવીધશુંરે કંસાર સીંચ ધરીરી. જિ૦ ૧ ઘેબર ફીણી પિંડા પતાસા, સાકર પાક કરીરી; ખાજાં ખુરમાં ખાંતીશું લાવો, ખીર ખાંડ ઘૃતશું પુરીરી. જિ૦ ૨ શાળ દાળ શુભ શાળણુંરે, શાક પાક કરી જેહ; એહ વિધ, નૈવેદ થાળ ભરીને; અણાહારીપદ લીજે તેહ. જિ૦ ૩ ઇતી સતરમી નૈવેદ પુજા. ૧૭

पुजा १८ मी दुहो,

પુજા કરતાં નીપજે, તરૂવર સિંચે જેમ; તરવર ફળ જિમ આપશે, પૂજા હોય તેમ. ૧

ઢાળ,

ધરૂપદ રાગ સોરઠી તથા આશાઉરી. ભવી ભાવે શ્રીફળ પુજા કરો, ભવી૦ જેમ હોયે ફળ અનંત વિવીધ જાતિ ફળ ગ્રહી જિન આગે, ઠાવો નિર્મળ ચીતરે ભ૦ ૧ શ્રીફળ દ્રાક્ષ ખારેક અખોડ પુંગી ફળ મન રંગેરે, કદલી બદામ મિષ્ટાંગ લિંબુ, પુજીજે જિન સંગેરે ભ૦ ૨ ઇંદ્રાદિક વળી પુજા કારણ, ફળ લાવે ધરી રાગેરે; ફળ પૂજા કરતાં મન શુદ્ધે, શીવ ફળ અનુપે માગેરે. ભ૦ ૩ ઇતી અઢારમી ફળ પૂજા.

पुजा १९ मि दुहो,

ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી તે મળી, ગાવે ગીત રસાળ, તાળ મૃદંગ વાજીંત્રશું, પ્રભુ ગુંથી ગુણ માળ. ૧

ઢાળ

ધરૂપદ. રાગ સોરઠી. પ્રભુ ગુણ ધ્યાન કરે જે સુરપતી, ગાવે ધરીય આણં-દોરે; ધન્ય ભાગ્ય દીન આજ અમારો, દુરીતસકળ નીકંદોરે. પ્રભુ૦ ૧ વાજતી વા-જતી ઇંદ્ર ઘટામાં, શ્રી મંડળ ઘનઘોરરે; સાત સ્વર તીન ગ્રામ મુરછના, ગીત ગા-એ રંગરોળરે. પ્રભુ૦ ૨ ઇંદ્ર. ઇંદ્રાણી ગાવે સ્વર મધુરે, પ્રભુ ગુણ ચીતમાં ધરતારે; તિમ ભવિક જન પ્રભુ ગુણ ગાતા, દુરીત તિમીર રસ વિહરતારે. પ્રભુ૦ ૩ ઇતી ઓ-ગણીસમી ગીત પુજા ૧૯.

पुजा. २० मि दुहो,

સુર્યાભાદિક જિમ કરે, નાટીક પુજા જેહ; નાટીક પ્રભુ આગળ કરી, કર્મ ખ-પાવે તેહ. ૧

ઢાળ

રાગ સોરઠી, સરસ નાટીક કરી, શુધ ભાવના ધરી; કરી નીજ આતમ મતિઅ સારી; એક સત આઠ કુમર કુમરી કરથી કરે, વિવિધ સંગીત વાજીત્ર ધારી. ૧ સોળ શણગાર કરો, કુમરી નાચતી વળી, થેઈય થેઈયા થેઈય થેઈયા કરતી; દેખાવતી હસ્તગત ઘુઘરી નાદશું, ઘુંટણ દેઈ ભમરીય ફરતી ૨ વિવિધ પ્રકાર એમ નાટીક કરતી લાજ મર્યાદ મનમાં ધરતી; એહ વિધ ભવિકજન નાટિક કરતાં, સંસાર સમુદ્ર વેહેલાં તરતી. સરસ૦ ૩ ઇતી વીસમી નાટીક પુજા. ૨૦

પુજા ૨૧ મિ દુહો

સમોસરણ દેવે રચ્યો, થાપી શ્રી જીનરાજ, વાજીત્રની પુજા કરી; સાધે વંછીત કાજ. ૧

ઢાળ,

રાગ ધન્યાસરી. સમોવસરણ સુર રચિત સિંહાશન, વાજીત્ર પૂજા સારેરે; દેવ દુંદુભી મહુવર ભેરી, વેણા વંસી નાયકારેરે. સ૦ ૧ ઢોલ નિશાન કંસાલ તાલશું, સરણાઇ રણકારેરે, ઝુંમળ ભેરી અંબર નાદ બાજે, કહે જગ તુંહી આધારેરે. સ૦ ૨ વાજીત્ર વાજે દે આસીસો, કહે પ્રભૂ તું જગ દીવારે; દીએ આશીસ વાજીત્ર સવી બોલે, કહે પ્રભુ તું ચિરંજીવોરે. સા૦ ૩ ઇતી એકવીસમી વાજીત્ર પૂજા ૨૧

અથ કળસ *

થુણીઓરે પ્રભુ ગીત અંતરજામી થુણીઓ તીન, ભુવનમાં નહી તુજ તોલે, તેં મનમાં ધરીઓરે પ્ર૦ ૧ એક સત પંચ કવીત કરી અનોપમ, તુજ ગુણ ગુંથી ગુણીઓ, ભવીક જીવ તુજ પૂજા કરતાં, દુરીત તાપ સવી ટળીયોરે પ્ર૦ ૨ એણે વીધ એકવીસ પૂજા કરતાં, શીવ સુખ સહુ મિલીઓરે; સકળ મુનીશર કાઉસગ ધ્યાને, ચીદાનંદશું ભળીઓરે. પ્ર૦ ૩ શ્રી તપગછે દીનકર શોભે, વિજયદાન સુર ગુણીઓરે. શ્રી હીરવીજય પ્રભૂ ધ્યાને ધ્યાતા, હેમ હીરો જેમ જડીઓરે પ્ર૦ ૪ ઇતી એકવીસ પ્રકારી પૂજા સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી નવ પદજીની પુજા.

ઉપાધ્યાય શ્રી જસોવીજયજી કૃત.

श्री अरीहंत पद पुजा १ ली,

કાવ્ય જાતી-ઉપન્ન સંનાણ મહો મયાણં, સપાડિહેરા સણ સહિયાણં, સદ્દ સણાણં દિવસ જણાણં, નમો નમો હોઉસાયા જિણાણં. ૧ નમોં નંત સંત પ્રમોદ પ્રદાન, પ્રદાનાય ભવ્યાત્મને ભાસ્વતાય; થયા જેહના ધ્યાનથી સૌખ્ય ભાજા, સદા સિધચક્રાય શ્રીપાળ રાજા. ૨; કરેચાં કર્મ દુમર્મ ચકચુર જેણે, ભલાં ભવ્ય નવપદ ધ્યાનેન તેણે, કરી પુજના ભવ્ય ભાવે ત્રિકાળે સદા વાસિયો આતમા તેણ કાળે. ૩ જિકે તિરથંકર કર્મ ઉદયે કરીને, દીએ દેશનાભ વ્યને હીત ધરીને, સદા આઠ મહા પાડિહારે સમેતા, સુરેસેં નરેસ સ્તવ્યા બ્રહ્મ પુતા. ૪ કરેચાં ઘાતીયાં કર્મ ચારે અલગાં, ભવોપગ્રહી ચાર જે છે વિલગાં, જગત પંચ કલ્યાણકે સાખ્ય પામે, નમો તેહ તીરથંકરા મોક્ષ કામે. ૫

ઉલાલાની દેશી. તીરથપતી અરીહા નમુ; ધર્મ ધુરંધર ધારોજી દેશના અમૃત વરસતા, નીજ વીરજ વડ વીરોજી. ૧ ઉલાલો, વર અખય નિર્મળ જ્ઞાન ભાસન, સર્વ ભાવ પ્રકાશતા નિજ શુદ્ધ શ્રદ્ધા આતમ ભાવે, ચરણ થિરતા વાસતા, ૨, જિન નામ કર્મ પ્રભાવ અતિશય, પ્રાતિહારજ શોભતા; જગજંતુ કરૂણાવંત ભગવંત, ભવીકજનને થોભતા ૩,

ढाल १ ली,

રાસની દેશી. ત્રીજે ભવ વરથાનક તપ કરી: જિણે બાંધ્યું જિન નામ; ચોસઠ ઇંદ્રે પૂજીત જે જિન, કીજે તાસ પ્રણામરે. ૧ ભવીકા સિદ્ધચક્ર પદ વંદો, જિમ ચીરકાળે આણંદોરે ભ૦ સી૦ એ આંકણી. જેહને હોય કલ્યાણક દીવસ, નરકે પીણ અજુવાળુ, સકળ અધિક ગુણ અતિશય ધારી, તે જિન નમી અઘટાળુંરે; ભ૦ સિ૦ ૨ જે તિહું નાણ સમગ ઉપના, ભોગ કરમ ખીણ જાણી, લઇ દીક્ષા શિક્ષા દિએ જનને, તે નમીએ જિન નાણીરે. ભ૦ સિ૦ ૩ મહા ગોપ મહા માહણ કહીએ

નિરયામક સથવાહ; ઓપમા એહવી જેહને છાજે, તે જિન નમીએ ઉછાંહરે. ભ૦ સિ૦ ૪ આઠ પ્રાતીહારજ જસ છાજે, પાંત્રીસ ગુણ યુત વાણી; જે પ્રતીબોધ કરે જગ જનને, તે જિન નમીએ પ્રાણીરે. ભ૦ સિ૦ ૫

ઢાળ, અરીહંત પદ ધ્યાતો થકો, દવ્વહ ગુણ પજ્જાયરે, ભેદ છેદ કરી આતમા, અરીહંત રૂપી થાયરે. ૧ વીર જીનેશ્વર ઉપદિસે; સાંભળજો ચિત લાઇરે, આતમ ધ્યાને આતમા, રીદ્ધિ મળે સવી આઇરે વી૦ ૨ ઇતી શ્રી અરીહંત પદ પુજા ૧

श्री सिद्ध पद पुजा २ जी

સિદ્ધાણ માણંદરમાલયાણં. નમો નમો ણંત ચઉ કહાણં; કરી આઠ કર્મ ક્ષયે પાર પામ્યા, જરા જન્મ મરણાદી ભય જેણે વામ્યા; નિરાવર્ણ જે આતમ રૂપે પ્રસિદ્ધા, થયા પાર પામી સદા સિદ્ધ બુદ્ધા ૧ ત્રિભાગો ન દેહવગાહાતમ દેશા, રહ્યા જ્ઞાન મય જાત વરણાદી લેશા; સદાનંત સૌખ્યા શ્રિતા જ્યોતિ રૂપા, અનાબાધ અપૂનર્ભ વાદિ સ્વરૂપા. ૨

ઉલાલાની દેશી. સકળ કરમ મળ ક્ષય કરી, પૂરણ શુદ્ધ સ્વરૂપોજી; અવ્યાબાધ પ્રભુતા મઇ, આતમ સંપતી ભુપોજી. ૧ ઉલાલો, જેહ ભુપ આતમ સહજ સંપતી, શકિતં વ્યકિતપણો કરી, સ્વદ્રવ્ય ક્ષેત્ર સ્વકાળ ભાવે, ગુણ અનંતા આદરી, સુસ્વભાવ ગુણ પરજાય પરિણતી, સિધ સાધન પર ભણી; મુનીરાજ માનસર હંસ સમવડ, નમો સિધ મહા ગુણી. ૨

ઢાળ,

રાસની દેશી, સમય પએ સંતર અણફરસી, ચરમતિભાગ વિશેષ; અવગાહન લઇ જે શિવ પોહોતા; સિધ નમો તે અશેષરે, ભ૦ ૬ પૂર્વ પ્રયોગને ગતી પરીણામે, બંધન છેદ અસંગ; સમય એક ઉરધ ગતી જેહની, તે સિધ પ્રણમો રંગરે ભ૦ ૭ નિર્મળ સિધસલાને ઉપરે, જોયણ એક લોગંત; સાદી અનંત તિહાં થિતી જેહની, તે સિધ પ્રણમો સંતરે. ભ૦ ૮ જાણે પણ ન શકે કહી પૂરગુણ, પ્રાકૃતી તિમ ગુણ જાસ, ઉપમા વિણ નાણી ભવ માંહે, તે સિધ દીઓ ઉલાસરે ભ૦ ૯ જ્યોતશું જ્યોત મિલી જસ અનુપમ, વીરમી સકળ ઉપાધિ; આતમરામ રમાપતી સમરો, તે સિધ સહજ સમાધીરે ભ૦ ૧૦.

ઢાળ ૩ જી—રૂપાતીત સ્વભાવ જે, કેવળ દંસણ નાણીરે, તે ધ્યાતા નિજ આતમા, હોએ સિધ ગુણ ખાણીરે વી૦ ૩ ઇતી સિધ પદ પુજા ૨

श्री आचार्य पद पुजा ३ जी

સુરિગુ ફુરી કય કુગ્ગહાણં, નમો નમો સુરી સમપ્પહાણં, નમુ સુરી રાજા સદા તત્વ તાજા, જિનેંદ્રા ગમે પ્રોઢ સામ્રાજ્ય ભાજા; ષટ વગ વરગિત ગુણે શોભમાના, પંચાચારને પાળવે સાવધાના. ૧ ભવી પ્રાણીને દેશના દેશ કાળે, સદા અપ્રમત્તા યથા સુત્ર આલે. જિકે સાસનાધાર દિગદંતી કલ્પા, જગે તે ચીરંજીવજ્યો શુદ્ધ જલ્પા. ૨.

ઉનાલાની દેશી. આચારજ મુની પતી ગણી, ગુણ છત્રીસિ ધામોજી, ચિદાનંદ રસ સ્વાદતા પરભાવે નિ કામોજી. ૧ ઉલાસો નિ કામ નિર્મળ શુધ ચિદઘન, સાધ્ય નિજ નિરધારથી; નિજ ગ્નાન દર્સણ ચરણ વીજ, સાધના વ્યાપારથી ભવી જીવ બોધક તત્વ શોધક, સયળ ગુણ સંપતોધરા. સંવર સમાધી ગત ઉપાધી, દુવીધ તપ ગુણ આગરા. ૨

ઢાળ,

રાસની દેશી, પંચ આચાર જે શુધા પાળે, મારગ ભાખે સાચો: તે આચારજ નમીએ તેહશું, પ્રેમ કરીને જાચોરે ભ૦ ૧૧ વર છત્રીસ ગુણે કરી સોહે, જુગ પ્રધન જન મોહે; જગ બોહે ન રહે ખિણ કોહે, સુરી નમુ તે જોહરે. ભ૦ ૧૨ નીત અપ્રમત ધરમ ઉવએસે, નહી વિકથાન કષાય, જેહને તે આચારજ નમીએ, અકુલશ અમલ અમાયરે ભ૦ ૧૩ જે દીએ સારણ વારણ ચોળણ, પડિચોયણ વળી જનને, પટધારી ગચ્છ થંભ આચારજ, તે માન્યા મુની માનનેરે ભ૦ ૧૪ અથમીએ જિન સુરજ કેવળ, ચંદે જે જગ દીવો; ભુવન પદારથ પ્રગટ ન પટુતે, આચારજ ચીરંજીવોરે ભ૦ ૧૫.

ઢાળ ૩ જી—ધ્યાતા આચારજ ભલા, મહા મંત્ર શુભ ધ્યાનારે; પંચ પ્રસ્થાને આતમા. આચારજ હોએ પ્રાણીરે વીર૦ ૪ ઇતી આચારજ પદ પૂજા. ૩

श्री उपाध्याय पद पुजा ४ थि

સુતધવિથારણ તપ્પરાણં, નમો નમોં વાયગ કુંજરાણં. નહી સુરી પણ સુરી ગણને સહાયા નમું વાચકા ત્યકત મદ મોહ માયા, વળી દ્વાદશાંગાદિ સુત્રાર્થ દાને, જિકે સાવધાના નિરૂધાભિમાને. ૧ ધરે પંચને વગ વરગિત ગુણોઢ, પ્રવાદિદ્વિપૂછેદને તુલ્ય સિંધ: ગણી ગચ્છ સંધારણે સ્થંભ ભુતા, ઉપાધ્યાય તે વંદીએ ચિત પ્રભૂતા. ૧.

ઉલાળાની દેશી. ખંતિજુઆ મુતિજુઆ, અજ્જવ મદ્દવ જુતાજી; સચ્ચાસો અં અકિંચણા, તવ સંજમ ગુણરતાજી ૧ ઉલાળો. જે રમ્યા બ્રહ્મ સુગુપ્તિ ગુપ્તા, સુમતિ સુમતા શ્રુતધરા; સ્યાદ્વાદવાદે તત્વ વાદક, આત્મપરવિભજનકરા; ભવ ભીરૂ સાધન ધીર સાસન, વહન ધોરી મુનીવરા; સિધાંત વાયણ દાન સમરથ, નમો પાઠક પરધરા. ૨

ઢાળ

રાસની દેશી. દ્વાદશ અંગ સિજાય કરે જે, પારગ ધારગ તાસ; સુત્ર અર્થ વિસ્તાર રસીક તે, નમો ઉવઝાય ઉલાસરે ભ૦ ૧૬ અરથ સુત્રને દાન વિભાગે. આચારજ ઉવઝાય; ભવ ત્રીજે જે લહે શીવ સંપદ, નમીએ તે સુપસાયરે. ભ૦ ૧૭ મુરખ શિષ્ય નીપાએ જે પ્રભુ, પાહણને પલ્લવ આણે; તે ઉવઝાય સકળ જન પુજીત સુત્ર અરથ સવી જાણેરે. ભ૦ ૧૮ રાજકુમર સરિખા ગણ ચિંતક આચારજ પદ જોગે તે ઉવઝાય સદા તે નમતાં, નાવે ભવ ભય સોગરે. ભ૦ ૧૯ બાવનાચંદન રસ સમ વયણે, અહિત તાપ સવિ ટાળે; તે ઉવઝાય નમીજે જે વળી, જિન સાસન અજુવાળેરે. ભ૦ ૨૦.

ઢાળ ૩ જી—તપ સજાએ રત સદા, દ્વાદશ અંગનો ધ્યાતારે; ઉપાધ્યાય તે આતમા, જગ બંધવ જગ ભ્રાતારે. વી૦ ૬ ઇતી ઉપાધયાય પદ પુજા ૪,

શ્રી મુનિ પદ પુજા ૫ મિ,

સાહુણ સંસાહિઅ સંજમાણં, નમો નમો શુધ દયા દમાણં કરે સેવના સુરી વાયગ ગણીની, કરૂં વર્ણના તેહની શી મુણીની; સમેતા સદા પંચ સુમતિ ત્રિગુપ્તા ત્રિગુપ્તે નહી કામ ભોગે સુલીપ્તા ૧ વળી બાહ્ય અભ્યંતરે ગ્રંથી ટાળી, હોએ મુક્તિને યોગ્ય ચારીત્ર પાળી; શુભાષ્ટાંગ યોગે રમે ચિત વાળી, નમું સાધુને તેહ.ની જ પાપ ટાળી. ૨

ઉલાળાની દેશી, સકળ વિષય વિષ વારીને, નિઃકામી નિસંગીજી; ભવ દવ તાપ સમાવતા; આતમ સાધન રંગીજી. ૧ ઉલાળો૦ જે રમ્યા શુધ સ્વરૂપ રમણે, દેહ નીરમમ નિર્મદા; કાઊશગ મુદ્રા ધીર આસન, ધ્યાન અભ્યાશી સદા તપ તેજ દીપે કરમ ઝીપે, નૈવ છીપે પરભણી મુનીરાજ કરૂણાસિંધુ ત્રીભુવન, બંધુ પ્રણમું હિત ભણી. ૨

ઢાળ,

રાસની દેશી. જીમ તરૂ ફુલે ભમરો બેસે, પીડા તસ ન ઉપાવે; લેઇ રસ આ

તમ સંતોષ્મે, તિમ મુની ગોચરી જાયેરે. ભ૦ ૨૧ પંચ ઇંદ્રીને જે નિત ઝીપે, ખટ કાયક પ્રતીપાળ; સંજમ સતર પ્રકારે આરાધે, વંદુ તેહ દયાળરે. ભ૦ ૨૨ અઢાર સહસ શીલાંગના ધોરી, અચળ આચાર ચારિત્ર, મુની મહંત જયાગ્રુત વંદી, કીજે જનમ પવીત્રરે. ભ૦ ૨૩, નવ વિધ બ્રહ્મ ગુપતિ જે પાળે, બાર સવિહ તપ સુરા; એહવા મુની નમીએ જો પ્રગટે, પુરવ પૂન્ય અંકુરારે ભ૦ ૨૪ સોના તણી પરે પરીક્ષા દીસે, દીન દીન ચઢતે વાને: સંજમ ખપ કરતા મુની નમીએ, દેશકાળ અનુમાનેરે ભ૦ ૨૫

ઢાળ. અપ્રમત જે નિત રહે, નવી હરખે નવી સોચેરે; સાધુ સુધા તે આતમા, શું મુંડે શુ લોચેરે વીર૦ ૭ ષતી મુનીપદ પુજા ૫

सम्यग दर्शण पद पुजा ६ ठि,

જિણુત તત્તે રૂઈ બખાણસ્સ, નમો નમો નિમ્મલદંસણસ. વિપરયાસ હઠ વાસના રૂપ મિથ્યા, ટળે જે અનાદીઅ છે જેમ પથ્યા; જિનોકતે હોએ સહજથી શ્રદ્ધાનં, કહીએ દર્શનં તેહ પરમ નિધાનં. ૧ વિના જેહથી ગ્યાન મગ્યાન રૂપં, ચરિત્રં વીચિત્રં ભવારણ્ય કુપં, પ્રક્રતી સાતને ઉપસમે ક્ષયે તે હોવે, તિહાં આપ રૂપે સદા આપ જોવે. ૨

ઉલાલાની દેશી, સમ્યગ દરશણ ગુણ નમો, તત્વ પ્રતીત સ્વરૂપોજી; જસુ નિરધાર સ્વભાવ છે, ચેતન ગુણ જે અરૂપોજી, ૧ ઉલાલો૦ જે અનુપ શ્રદ્ધા ધર્મ પ્રગટે; સયળ પર ઇહા ટળે; નિજ શુદ્ધ સતા પ્રગટ અનુભવ, કરણ રૂચિતા ઉછળે બહુમાન પરણતિ વસ્તુ તત્વે, અહવ તસુ કારણ પણે, નિજ સાધ્ય દ્રષ્ટે સરવ કર્ણ તતતા સંપતો ગણે. ૨

ढाल.

રાસની દેશી. શુદ્ધ દેવ ગુરૂ ધરમ પરીક્ષા, સદહણા પરિણા; જેહ પામીજે તેહ નમીજે; સમ્યગદરશણ નામરે ભ૦ ૨૬; મલ ઉપસમ ક્ષય ઉપસમ ક્ષયથી, જે હોય ત્રિવિધ અભંગ; સમ્યગદરશણ તેહ નમીજે, જિન ધર્મ દ્રઢ રંગરે. ભ૦ ૨૭ પંચ વાર ઉપસમિઅ લહીજે, ખય ઉપસમય અસંખ; એકવાર ખાયક તે સમકીત, દરશણ નમીએ અસંખરે. ભ૦ ૨૮ જે વિણ નાણ પ્રમાણ ન હોવે, ચારીત્ર તરૂ નવી ફળીઓ; સુખ નિરવાણ ન જે વીણ લહીએ, સમકીત દરશણ બળીયોરે. ભ૦ ૨૯ સડસઠ બોલ જે અલંકરીઓ, ગ્યાન ચારીત્રનું મુળ, સમકીત દરશણ તે નિત પ્રણમુ; શિવ પંથનું અનુકુળરે. ભ૦

ઢાળ. સમ સંવેગાદીક ગુણા, ખય ઉપસમ જે આવેરે; દરશણ તેહીજ આતમા, શું હોએ નામ ધરાવેરે. વીર૦ ૮ ષતી છઠી પૂજા ૬

सम्यग ज्ञान पद पुजा ७ मि,

અન્નાણ સમોહ તમોહ રસ્સ. નમો નમો નાણ દિવાયરસ્સ. હોએ જેહથી જ્ઞાન શુધ પ્રબોધ, યથાવર્ણ નાસે વિચીત્રા વબોધ, તેણે જાણીએ વસ્તુ ષટ દ્રવ્ય ભાવા, નહુએ વિતથા વાદની જેછે સ્વભાવા. ૧ હોએ પંચ મત્યાદિ સુજ્ઞાન ભેદ, ગુરૂપાસથી યોગ્યતા તેહ વેદ; વળી જ્ઞેય હેય ઉપાદેય રૂપે, લહે ચિતમાં જેમ ધ્વાંપે પ્રદીપે. ૨

ઉલાલાની દેશી, ભવ્ય નમો ગુણ જ્ઞાનને. સ્વપર પ્રકાશક ભાવેજી; પરજાય ધર્મ અનંતતા, ભેદાભેદ સભાવેજી. ૧ ઉલાલો૦ જે મુખ્ય પરણુતી સકળ જ્ઞાયક બોધ ભાવ વિલછના; મતિ આદિ પંચ પ્રકાર નિરમળ, સિધી સાધન લછના, સ્યાદ્વાદસંગી તત્વ રંગી, પ્રથમ ભેદા ભેદતા; સવિ કલ્પને અવિકલ્પ વસ્તુ; સકળ સંસય છેદતા, ૨.

ઢાળ,

રાસની દેશી.ભક્ષા અભક્ષ ન જે વીણ લહીએ, પેઅપેય વિચાર, કૃત્યાકૃત્ય ન જે વીણ લહીએ. જ્ઞાન તે સકળ આધારરે. ભ૦ ૩૧ પ્રથમ જ્ઞાનને પછે અહિંસા, શ્રી સિદ્ધાંતે ભાખ્યું, જ્ઞાનને વંદો જ્ઞાન મની દો, જ્ઞાનીએ શીવ સુખ ચાખ્યુંરે. ભ૦ ૩૨ સકળ ક્રિયાનું મુળ તે શ્રધા; તેહનુ મુગ જે કહીએ; તેહ જ્ઞાન નીત નીત વંદીજે, તે વિણ કહો કીમ રહીએરે. ભ૦ ૩૩ પંચ જ્ઞાન માંહી જેહ સદાગમ, સ્વપર પ્રકાશ જેહ; દીપક પરે ત્રિભુવન ઉપગારી, વળી જીમ રવી શશી મેહરે, ભ૦ ૩૪ લોક ઉરધ અધ તીર્યગ જ્યોતીષ; વૈમાનીકને સિધ; લોકાલોક પ્રગટ સવી જેહથી, તેહ જ્ઞાન મુજ શુધરે ભ૦ ૩૫

ઢાળ-જ્ઞાનાવરણી જે કર્મ છે; ખય ઉપસમ તસ થાયરે; તો હોએ એહીજ આતમા, જ્ઞાન અબોધતા જાયરે વી૦ ૮. ઇતી જ્ઞાન પૂજા. ૭.

श्री चारित्र पद पुजा ८ मी

આરાહી અખંડી અચકીઅસ્સ, નમો નમો સંજમ વીરીઅસ્સ, વળી જ્ઞાન ફળ ચરણ ધરીએ સુરંગે નીરા સંસતા દ્વાર રોધ પ્રસંગે; ભવાં ભોધી સંતારણે યાન તુલ્યં, ધરૂ તેહ ચારીત્ર અપ્રાપ્ત મુલ્યં. ૧ હોએ જાસ મહિમા થકી રંક રાજા, વળી દ્વાદશાંગી ભણી હોએ તાજા; વળી પાપ રૂપોપ નીઃપાપ થાએ, થઇ સિધ તે કર્મને પાર જાએ, ૨

ઉલાલાની દેશી. ચારીત્ર ગુણ વળી વળી નમો, તત્વ રમણ જસુ મુળોજી; પરરમણીયપણો ટળે, સકળ સિદ્ધ અનુકુળોજી. ઉલાલો૦ પ્રતિકુળ આશ્રવ ત્યાગ સંજમ, તત્વ થિરતા દમ મયી; સુચી પરમ ખંતી મુત્તિ દશ પદ, પંચ સંવર ઉપચયી; સામાયિકાદીક ભેદ ધર્મે, યથા ખ્યાતે પુણતા; અકષાય અકલુસ અમલ ઉજ્જળ, કામ કસમલ સુણંતા ૨

ઢાળ,

રાસની દેશી. દેશ વીરતીને સરવ વિરતી જે, ગ્રહીજને અભીરામ, તે ચારીત્ર જગતજય વંતો, કીજે તાસ પ્રણામરે, ભ૦ ૩૬ તૃણ પરે જે ષટ ખંડ સુખછંડી, ચક્રવરતી પણ વરીઓ, તે ચારીત્ર અખય સુખ કારણ. તે મેં મન માંહે ધરીયોરે. ભ૦ ૩૮ હુઆ રાંકપણેજે આદરી, પુજીત ઇંદ નરિંદ, અશરણ શરણ ચરણ તે વંદુ, પુરીયું જ્ઞાન આણંદોરે ભ૦ ૩૮ બાર માસ પરજાએ જેહને અનુતર સુખ અતીક્રમીએ; શુકલ શુકલ અભિ જાત તે ઉપરે, તે ચારીત્રને નમીએરે, ભ૦ ૪૯ ચયતે આઠ કરમનો સંચય, રીકત કરે જે તેહ; ચારીત્ર નામ નીરૂતે ભાખ્યું, તે વંદુ ગુણ ગેહરે ભ૦ ૪૦

ઢાળ—જાણ ચારીત્ર તે આતમા, નીજ સ્વભાવમાં રમતોરે; લેશ્યા શુદ્ધ અલંકરયો; મોહવને નવી ભમતોરે, વી૦ ઇતી ચારીત્ર પદ પૂજા ૮

श्री तप पद पुजा ९ मि,

કમ્મ દુમ્મુમ્મણ કુંજરસ્સ, નમો નમો તીવ્વ તવો ભરસ્સ, ઇય નવ પયસીધ્ધં, લધ્ધી વીજ્જા સમીધ્ધં, પયડીય સુરવગ્ગં, હ્રીંતી રેહાસમગ્ગં દીસવઇ સુરસારં, ખોણી પીડા વયારં; તીજય વીજય ચક્કં. શીધચક્કં નમામી. ૧ ત્રીકાળીકપણે કર્મ કષાય ટાળે, નીકાચીતપણે બાંધીયાં તેહ બાળે; કહ્યો તેહ તપ બાહ્ય અંતર દુ ભેદે. ક્ષમા યુકતી નીરહેતુ દુરધ્યાન છેદે. ૨ હોએ જાસ મહીમા થકી લબ્ધી સીધ્ધી; અવાંછક પણે કર્મ આવરણ શુધી; તપો તેહ તપ જે મહાનંદ હેતે, હોએ સીધી સીમંતની જીમ સહુને. ૩ ઇશા નવ પદ ધ્યાનને જેહ ધ્યાવે, સદાનંદ ચિદ્રુપતા તેહ પાવે વળી જ્ઞાન વીમળાદી ગુણરત્ન ધામા, નમું તેહ સદા સીધચક્ર પ્રધાના. ૪ એમ નવ પદ ધ્યાવે પરમ આણંદ પાવે, નવમે ભવ શીવ જાવે દેવ નરભવ પાવે; જ્ઞાન વીમળ ગુણ ગાવે શીધચક્ર પ્રભાવે, સવી દુરીત ઉપ સમાવે વીશ્વ જયકાર પાવે. ૫

ઉલાલાની દેશી, ઇચ્છારોધન તપ નમો; બાહ્ય અભ્યંતર ભેદેજી, આતમ સત્તા એકતા. પર પરણતી ઉછેદેજી. ૧ ઉલા૦ ઉછેદ કર્મ અનાદી સંતતી, જેહ શીધપણો વરે. યોગ સંગે આહાર ટાળી, ભાવ અક્રીયતા કરે, અંતર મહુરત તત્વ

સાધે, સર્વે સંવરેતા કરી; નીજ આતમ સતા પ્રગટ ભાવે, કરો તપ ગુણ આદરી. ૨ એમ નવ પદ ગુણ મંડળ, ચઉ નિક્ષેપ પ્રમાણેજી, સાત નયે જે આદરે, સમ્યગ જ્ઞાને જાણેજી. ૩ ઉલાલો૦ નીરધાર સેતી ગુણી ગુણનો, કરે જે બહુ માન એ, તસુ કરણ ઇહા તત્વ રમણે, થાય નિરમળ ધ્યાનએ. એમ શુધ સતા ભલ્યો ચેતન, સકળ શીદ્ધી અનુસરે, અક્ષય અનંત મહંત ચીદઘન, પરમ આનંદતા વરે ૪

અથ કળસ *

ઇય સયળ સુખકર ગુણ પુરંદર, શીદ્ધચક્ર પદાવળી, સવી લબ્ધી વીજ્જા શીદ્ધી મંદર, ભવીક પુજો મન રળી, ઉવઝાય વર શ્રી રાજ સાગર, જ્ઞાન ધર્મ સુરાજતા, ગુરૂ દીપચંદ સુચરણ સેવક, દેવચંદ સુસોભતા. ઇતી સ્તવન.

ઢાળ,

રાસની દેશી, જાણંતા ત્રીહુ જ્ઞાને સંયુકત; તે ભવ મુકતી જીણંદ, જેહ આદરે કર્મ ખપેવા, તે તપ શીવતરૂ કંદરે, ભ૦ ૪૧ કર્મ નીકાચીત પણ ક્ષય જાએ, ખીમા સહીત જે કરતાં, તે તપ નમીએ જેહ દીપાવે, જીનસાસન ઉજમંતારે, ભ૦ ૪૨ આમો સંહી પમુહ બહુ લદ્ધી, હોવે જાસ પ્રભાવે, અષ્ટ મહાશીધી નવનીધી પ્રગટે, નમીએ તે તપ ભાવેરે. ભ૦ ૪૩ ફળ શીવ સુખ મોટુ સુર નરવર, સંપતી જેહનું ફુલ, તે તપ સુરતરૂ સરીખો વંદુ, સમમકરંદ અમુલરે. ભ૦ ૪૪ સર્વ મંગળ માંહી પહિલું મંગળ. વરણવીયુ જે ગ્રંથે. તે તપ પદ ત્રીહુકાળ નમીજે, વરસહાય શીવ પંથેરે. ભ૦ ૪૫ એમ નવ પદ થુણતો તીહાં લીનો, હુઓ તનમય શ્રીપાળ, સુજસ વીલાશ છે ચોથે ખંડે, એ અગ્યારમી ઢાળેરે. ભ૦ ૪૬,

ઢાળ-ઇચ્છારોધે સંવરી, પરણતી સમતા જોગેરે, તપ તે એહીજ આતમા, વર્તે નીજ ગુણ ભોગેરે. વી૦ ૧૦ આગમનો આગમ તણો, ભાવ તે જાણો સાચોરે, આતમ ભાવે થીર હોજો, પરભાવે મત રાચોરે. વી૦ ૧૧ અષ્ટક સકળ સમૃધીને, ઘટ માંહે રીદ્ધ દાખીરે, તીમ નવ પદ રીદ્ધી જાણજ્યો, આતમરામ છે સાખીરે વી૦ ૧૨ જોગ અસંખ્ય છે જીન કહ્યા, નવ પદ મુખ્ય તે જાણોરે, એહ તણે અવલંબને, આતમ ધ્યાન પ્રમાણોરે વી૦ ૧૩ ઢાળ બારમી એહની, ચોથે ખંડે પૂરીરે, વાણી વાચક જસ તણી. કોઈ નએ ન અધુરીરે. વી૦ ૧૪ ઇતી તપ પદ પુજા, ૯ ઇતી નવ પદ પુજા સમાપ્ત.

અથ શ્રી વીસસ્થાનક તપ પુજા.

श्री विजय लक्ष्मणसुरिजि कृत,

શ્રી અરિહંત પદ પૂજા ૧ લી દુહા.

શ્રી સંખેસ્વર પાસજી, સકળ જંતુ હિતકાર, પ્રણમી પદ યુગ તેહના, સ્તવન પુજા રચુ સાર, ૧ બહુ વિધ તપ જપ દાખીયા લોક લોકોતર સપ; વિશ થાનક શમ કો નહી, સદગુરૂ વંદે પસપ. ૨ અરિહંતાદિક પદ તણું; કારણ એ તપ સત્વ, ત્રિક યોગે પ્રભુ પુજીએ, ભાવ શું જેહવી સકત, ૩ નિમંગ પીઠ ત્રિકો પરી, થાપી જીનવર વીસ; પુજો પરગણ મળી, પૂજીએ વિશ્વાસ. ૪ એક એક પદ વર્ણવ કરી, પૂજા પંચ પ્રકાર, અડવીધ એકવીસ જાણીએ, શેવો સતર ઉદાર. ૫ સજળ કળશ આઠ જાતના, જીન આણા શીર ધાર, પૂજે થાનીક વીશને, તસનહી દુરીત પ્રચાર. ૬ પરમ પંચ પરમેષ્ટીમાં, પરમેસ્વર ભગવાન; ચાર નિખેપે ધ્યાઇએ, નમો નમો શ્રી જીન ભાણ, ૭

ઢાળ

આદિ જીણંદ મયા કરો. એ દેશી. શ્રી અરીહંત પદ ધ્યાઇએ, ચોત્રીશ અતીશય વંતારે; પાંત્રીશ વાણી ગુણે ભરયા. બાર ગુણે ગુણવંતારે. શ્રી० ૧ અડહિય શહસ લક્ષણ દેહી, ઇંદ્ર અસંખ્ય કરે શેવારે; ત્રિહુકાળના જીન વાંદયા, દેવ પંચમ મહ[illegible]ારે. શ્રી० ૨ પંચ કલ્યાણક વાસરે, ત્રીભુવન થાય ઉદ્યોતરે; દોષ અઢાર રહિત પ્રભુ, તરણ તારણ જગ પોતરે શ્રી० ૩ ખટકાય ગોકુળ પાળવા, મહા ગોપ કહેવાયરે, દયા પડહ વજડાવવા; મહા માહણ જગ તાયરે. શ્રી० ૪ ભવોદધી પાર પમાડતા, શોધી વર્ગ દેખાવેરે; ભાવ નિરજામક ભાવિઆ, મહા સથવાહ સોહાવેરે. શ્રી० ૫ અસંખ્ય પ્રદેશ નિરમળ થયા, છતિ પરજાય અનંતારે; નવનવા ગ્નેયની વરતના, અનંત અનંતિ જાણંતારે. શ્રી० ૬ પીંડ પદસ્થ રૂપસ્થમાં, દ્રવ્ય ગુણ પરજાએ ધ્યાયારે; દેવ પાળાદિ સુખી થયા, સૌભાગ્ય લક્ષમી પદ પાયારે. શ્રી० ૭ ઇતી અરીહંત પદ પૂજા ૧

श्रि सिद्ध पद पुजा २ जी दुहो,

ગુણ અનંત નિરમળ થયા, સહજ સ્વરૂપ ઉજાસ, અરટ કરમ મલ ખય કરી

ઢાળ,

દેશી રશીયાની. શ્રી સિદ્ધ પદ આરાધીએરે. ખય કીધાં અડ કર્મરે; સિવ વશીયા અરિહંતે પણ માનીયારે; સાદિ અનંત સ્થિતિ સર્મરે. શિ૦ ૧ ગુણ એકત્રીસ પરમાતમારે, તુરીય દશા આસ્વાદરે; શી૦ એવંભુત નયે સિદ્ધ થયારે, ગુણ ગણનો અલ્હાદરે. શિ૦ ૨ સુરગણ સુખ ત્રિહું કાળનાંરે, અનંત ગુણા તે કીધરે. શી૦ અનંત વર્ગે વરગીત કરયારે, તોપણ સુખ સમિધરે. શી૦ ૩ બંધ ઉદય ઉદીરણારે. સત્તા કર્મ અભાવરે; શી૦ ઉર્ધ્વ ગતિ કરે સિદ્ધજીરે, પુર્વ પ્રયોગ સદભાવરે. શી૦ ૪ બતી પરિણામીક ભાવથીરે, બંધન છેદન યોગરે; શી૦ અસંગ ક્રિયા બળે નિરમળોરે, સિધગતીનો ઉદ્યોતરે શી૦ ૫ પએસંતર આગુફરસતારે, એક સમયમાં સિધરે. શિ૦ ચરમ ત્રિભાગ વિશેષથીરે, અવગાહન ઘન કીધરે શી૦ ૬ શિધસિલાને ઉપરેરે, જ્યોતીમાં જ્યોતી નિવાસરે; શી૦ હસ્તીપાળ પરે શેવતાંરે, સૌભાગ્યલક્ષ્મી પ્રકાસરે શી૦ ૭ ઇતી શિધપદ પુજા ૨

प्रवचन पद पुजा ३ जी दुहो.

ભાવામયઓષધ સમી, પ્રવચન અમ્રત વૃષ્ટી; ત્રિભુવન જીવને સુખ કરે, જય જય પ્રવચન દ્રષ્ટ. ૧

ઢાળ,

મેં કીનો નહી પ્રભુ વીન ઓરશું રાગ. એ દેશી, પ્રવચન પદને શેવીએરે, જૈન દરશન સંઘ રૂપ; અરિહા પણ નમે તીર્થનેરે, સમવસરણના ભુપ. ૧ મેં કીનો સહી પ્રવચન૦ પદશુ રાગ. પ્રવચન૦ મેં૦ કીનો૦ એ આંકણી. પ્રવચન ભકિત રાગથીરે, થયા સંભવ જીનરાય, સઘળા ધર્મ કારજ તણારે, એહમાં પૂન્ય સમાય. મેં૦ ૨ પાપ ક્ષેત્ર સાત વારીએરે, પુન્ય ક્ષેત્ર સાત ઠામ; સવા લાખ જીન મંદિરારે, જીન મંડીત પૂર ગામ. મે૦ ૩ સવાકોડ જીન બિંબનેરે, ભરાવે સંપ્રતિરાય, જ્ઞાન ભંડાર એકવીસ કીયારે, કુમર નરિંદ શુભ ઠાય. મે૦ ૪ યથોચિત ચઉવિહ સંઘનીરે. ભરતાદિકપરે ભકિત, દ્રવ્ય ભાવથી આદરોરે, યોગા અવંચક શકિત. મેં૦ ૫ પદસ્થ ધ્યાને કરી આતમનેરે, તન્મય કરણ પ્રકાર; સેહેજાનંદ વિલાસતારે, સૌભાગ્યલક્ષ્મી પદ ધાર. મેં૦ ૬ ઇતી પ્રવચન પદ પૂજા ૩

आचार्य पद पुजा ४ थि दुहो

છત્રિસ છત્રીસી ગુણે, જુગ પ્રધાન મુણિંદ; જીનમત પરમત જાણતા, નમો નમો તેહ સુરિંદ. ૧

ઢાલ.

આવો આવોરે સયણું ભગવતિ સુત્રને સુણીએ. એ દેશી. સરસતી ત્રિભુવન સ્વામીની દેવી શ્રી દેવી જક્ષરાયા, મંત્રરાજ એ પંચ પ્રસ્થાને, શિવ નીત સુખદાયા. ભવી તુમે વંદોરે સુગુરૂ ગચ્છરાયા. ૧ એ આંકણી. ત્રણે કાળના જીન વંદન હોએ, મંત્ર રાજ સમરણથી; જુગપ્રધાન સમ ભાવાચારજ, પંચાચાર ચરણથી. ભ૦ ૨ પડી-રૂવદિક ચઉદ ગુણધારી, ખંતી પ્રમુખ દશ ધર્મ; બાર ભાવના ભાવિત નિજ આતમ, એમ છત્રીસ ગુણ વર્મ. ભ૦ ૩ આઠ પ્રમાદ તજી ઉપદેશી, વિકથા સાત નિવારે ચાર શિક્ષા કરી જન પડીબોહે, ચઉ અનુયોગ સંભારે. ભ૦ ૪ બારસેં છનું ગુણે ગુણવંતા, સોહમ જંબુ મહંતા; આચારિયા દીઠે તે દીઠા, સ્વરૂપ સમાધી ઉલસંતા. ભ૦ ૫ જુગ પ્રધાન સુરી ત્રેવીસ ઉદએ, દોય હજારને ચાર, સમપાગમ અનુભવ અરૂપાશી, થાશે જગ જન મનોહાર. ભ૦ ૬ એ પદ શેવતો પૂરૂષોતમ નૃપ, જીનવર પદવી લહીયા; સૌભાગ્યલક્ષ્મી સુરી ભાવે ભજતા, ભવીક જીવ ગહગહીયા. ભ૦ ૭ ઇતી સુરીપદ પુજા. ૪

थिविरपद पुजा ५ मि दुहो,

તજી પર પરણતી રમણતા, લહે નીજ ભાવ સ્વરૂપ; થિર કરતા ભવી લોકને જયજય થિવિર અનુપ. ૧

ઢાળ

તપશું રંગ લાગ્યો. એ દેશી. પંચમ પદને ગાઈએરે, ભાવ થિવિર અધિકારરે; લૌકિક માત પીતા કહ્યારે. લોકોતર વરતધાર. ૧ ગુણીજન વંદોરે; વંદો વંદોરે થિ-વિર માહારાજ, દુરિત નિકંદોરે. એ આંકણી. સંજમ યોગે સિજતારે, બાળ ગીલા-નાદિ સાધરે; યથોચિત સાહાજ્ય દેવે કરીરે, ટાળે સરવ ઉપાધી. ગુ૦ વં૦ ૨ વિસ વરસ પરજાયથીરે. સાઠ વરસ વય હુંતરે, ચોથા અંગ ઉપર ભણ્યારે, શ્રુત થિવિરા એ ભાગ્યંત. ગુ૦ વં૦ ૩ મેઘ અઈમતા થિર કરયારે, ત્રિસલા નંદન દેવરે; પંચાસ સહસ સાધુ સાધ્વીરે. સબંધ કહે કામદેવ. ગુ૦ વં૦ ૪ ઠાણંગે દશ થિવિરા ક-હ્યારે, રત્નત્રયના નિધાનરે; તે ઇહાં પ્રસસ્ય ભાવે ગ્રહ્યારે, દ્રવ્યાદિક અનુમાન ગુ૦ વં૦

૫ તપ શુત ધીરજ ધ્યાનધીરે, દ્રવ્ય ગુણ પરજાય જ્ઞાતારે: સ્વરૂપ રમણ વિવિરા ભજારે, નહી પ્રતીતાંકુર ત્રાતા ગુ૦ વં૦ ૬ એ પદ સાધતો ભાવધીરે, પદ્મોતર મહારાયરે; તીરથંકર પદવી લહેરે, સૌભાગ્યલક્ષ્મી સુખદાય. ગુ૦ વં૦ ૭ ઇતી ચિ- વિર પદ પુજા. ૫

उपाध्यायपद पुजा ६ ठि दुहो,

બોધ સુક્ષમ વીનું જીવને, ન હોએ તત્વ પ્રતીત; ભણે ભણાવે સુત્રને, જય જય પાઠક ગીત. ૧

ઢાળ,

રશીયાની દેશી. શ્રી ઉવઝાય બહુ શ્રુત નમો ભાવશું, અંગ ઉપાંગના જાણ સુણીંદા. ભણે ભણાવે શીષ્યને હીત કરી, કરે નવ પલવ પહાણ વીનીતા. શ્રી૦ ૧ અર્થ સુત્ર કહેવાના વીભાગથી, સુરીસ્વર પાઠક સાર સોહંતા; ભવ ત્રીજે અવીનાશી સુખ લહે. જુવરાજ પરે અણગાર મહંતા, શ્રી૦ ૨ ચઉદ દાશ ભરેચો અવી નીત શીષ્યને, કરે પત્થર ગુણ કાંત વીદીતા, ગ્રહણ આસેવન શિક્ષા દાનથી, સમય જાણે અનેકાંત સુગ્નાની. શ્રી૦ ૩ આવશ્યક પચવીસ શિખવે વાંદણે, પચવીશ કીરીયા નો ત્યાગ કીયારી; પચવીશ ભાવના ભાવે મહાવ્રતી, શુભ પચવીશી ગુણ રાગ સુધારી. શ્રી૦ ૪ પય ભરચો દક્ષણા વર્ત સંખ શોભીયો; તીમ નય ભાવ પ્રમાણ પ્રવીણા: હય ગય વૃષભ પંચાનન સારીખા, ટાળે પરવાદી અભીમાન અદીના શ્રી૦ ૫ વાસુદેવ નરદેવ સુરપતી ઓપમા, રવી સંશી ભંડારી રૂપ દીપંતા. જંબુ સીતા નદી મેરૂ મહીધરા, સ્વયંભુ દધી રયણ ભૂપ ભણંતા. શ્રી૦ ૬ એ સોળ ઓપમા બહુ શુતને કહી, ઉતરાધ્યનેર સાળ જીણંદા; મહીંદ્રપાળ વાચક પદ ધ્યાવતો, સૌભાગ્યલક્ષ્મી સુવીશાળ સુરીંદા. શ્રી૦ ૭ ઇતી ઉપાધ્યાય પદ પુજા ૬

साधु पद पुजा ७ मि दुहो,

સ્યાદવાદ ગુણ પરણમ્યો, રમતા સમતા સંગ; સાધે શુધા નંદતા નમો નમો સાધુ સુરંદ, ૧

ઢાળ,

કરમ પરીક્ષા કારણ કુમરે ચલ્યોરે. એ દેશી. મુનીવર તપથી રખી અણગાર જીરે વાચયમ વૃતી સાધ, ગુણ સતાવીસે જેહ અલંકરેચારે, વીરમી સકળ ઉપાધ. ૧ ભવીયણ વંદોરે સાતમું પદ ભલુરે. એ આંકણી. નવ વીધ ભાવશીલ કરે સંજમીરે,

દશમા કથનો સોય, એગણત્રીસ પાપથા લિદછેરે, વારે તસ નહી જગ સોય. ભ૦ ૨, દોષ સડતાળીસ આહારના વારતારે, અતીક્રમ ન કરેરે ચાર; મુનીને અરથે સમારે મંદીરારે, પરીહરે એહ આચારે. ભ૦ ૩ નરેના દોષ અડાર નિવારીનેરે, દિક્ષા શિક્ષા દિએ સાર; પુન્ય પાપ પુદગળ હોય રુપતારે, સમભાવે મુગતી સંસાર. ભ૦ ૪ સત્ય હેતુ ભાવ સત્ય હેતુ ભવ અડવી મુકતારે, ફરસ્યું છઠુ ગુણઠાણું; યોગ અધ્યાતમ ગ્રંથની ચેતનારે, ક્રીરીયા નાણ પ્રહાણ. ભ૦ ૫ પુરવ વરત વિરાધક યોગથીરે, કુટલિંગીપણું થાય; દંભ ભાળ જંજાળ સવી પરીહરેરે, સરણ રશિક તે કહેવાય. ભ૦ ૬ કોડી સહસ નવ સાધુ સંભારે, સ્તવીએ ગીતારથ જેહ, વીરભદ્ર પરે તીરથપતી હુએરે, સોભાગ્યલક્ષ્મી ગુણ ગેહ. ભ૦ ૭ ઇતી સાધુ પદ પૂજા ૭

श्री ज्ञानपद पुजा ८ मी दुहो,

અધ્યાતમ ગ્યાને કરી, વિઘટે ભવ ભ્રમ ભિત; સત્ય ધરમ તે ગ્યાન છે: નમો નમો ગ્યાનની રીત. ૧.

ढाळ.

અરણિક મુનીવર ચાલ્યા ગોચરી. એ દેશી ગ્યાન પદ ભજીએરે જગત સોહંકરૂ, પાંચ એકાવન ભેદરે; સમ્યગગ્યાન જે જીનવર ભાખિયો, જડતા જગની ઉછેદરે. ગ્યા૦ ૧ ભક્ષાભક્ષ વિવેચન પરગડો, ખીર નીર જીમ હંસોરે; ભાગ અનંતમો અક્ષરનો સદા, અપ્રતિપાતી પ્રકાસ્યોરે. ગ્યા૦ ૨ મનથી ન જાણેરે કુંભ કરણ વિધી, તેહથી કુંભ કીમ થાશેરે; ગ્યાન દયાથીરે પ્રથમ છે નિયમા, સદસદ ભાવ વિકાસેરે. ગ્યા૦ ૩ કંચન નાણુંરે લોચનવંત લહે, અંધો અંધ પીલાયરે; એકાંત વાદીરે તત્વ પામે નહી સ્યાદવાદ રસ સમુદાયરે. ગ્યા૦ ૪ ગ્યાન ભરયાં ભરતાદીક ભવ તરયા, ગ્યાન સકળ ગુણ મુળરે; ગ્યાના ગ્યાન તણી પરણતી થકી, પામે ભવ જળ કુળરે. ગ્યા૦ ૫ અલ્પાગમ જઇ ઉગ્ર વિહાર કરે, વિચરે ઊદ્યમવંતરે: ઉપદેશમાળામાં કીરીયા તેહની, કાય કીલેસ તસ હુંતરે. ગ્યા૦ ૬ જયંતનરેશર ગ્યાન આરાધતો, તીરથંકર પદ પામેરે; રવી સશી મેહપરે ગ્યાન અનંત ગુણી, સોભાગ્યલક્ષ્મી હિત કામેરે. ગ્યા૦ ૭ ઇતી ગ્યાન પદ પુજા. ૮.

सम्यग दर्शन पद पुजा ९ मी दुहो,

સાચા સાચના ભાવ જે, કેવળી ભાષિત જેહ; સત્ય કરી અવધારતો, નમો નમો દરશન તેહ. ૧

ઢાળ

નમોરે નમો શ્રી શેત્રુંજા ગીરીવર. એ દેશી. શ્રી દરશન પદ પામી પ્રાણી દ-રશન મોહની દુરરે; કેવળી દીઠુ તે મીઠુ માને, અધા સકળ ગુણ પુરરે ૧ પ્રભુજી સુખકર સમકીત દીજે, એ આંકણી. વિઘટે મિથ્યા પુદગળ આતમથી, તેહીજ સમ-કીતુ વસ્તરે; જીન પ્રતિમા દરશન તસ હોવે, પામીને સમકીત દસ્તરે. પ્ર૦ ૨ દો વિધ દરશન શાસ્ત્રે ભાખ્યું, દ્રવ્ય ભાવ અનુસારરે; જે નિજ નયણે ધરમને જોવે, તે દ્રવ્ય દરશન ધારરે. પ્ર૦ ૩ જીનવંદન પૂજન નમનાદીક, ધર્મ બીજ નિરધારરે; યોગ દ્રષ્ટી સુમુચ્ચય માહે. એહ કહ્યો અધિકારરે પ્ર૦ ૪ અદ્યાપી અબળ અછે તોહિંપણ આયતિ હિતકર સેવે, શ્રીજીપં ભવ પરે એહથી પામે, ભાવ દરશન પણ કોયરે પ્ર૦ ૫ સમકીત સકળ ધરમનો આશ્રય; એહના ખટ ઉપમાનરે, ચારીત્ર નાણ નહી વીણ સમકીત, ઉતરાધ્યન વખાણરે. પ્ર૦ ૬ દરશન વીણ કીરીયા નવી સફળ, બિંદુ યથા વિણ અંકરે; દશ માંહી નવ અંક અભેદ છે. તિમ કુસંગે નિકલંકરે. પ્ર૦ ૭ અં-તર મહુરત પણ જે જીવે, પામ્યું દરશન સારરે; અરધા પૂદગળ પરિયટ્ટ માંહી નિ-શ્ચય તસ સંસારરે. ૮ ગત સમકીત પુર્વ બદ્ધાયુષ, દો વિનું સમકીતવંતરે; વિણ વૈમાનીક આયુ ન બાંધે, વિશેષાવશ્યક કહંતરે. પ્ર૦ ૯ ભેદ અનેક છે દરશન કેરા સડસઠ ભેદ ઉદારરે; શોવતો હરીવિક્રમ પ્રભુ થાએ. સોભાગ્યલક્ષ્મી વિસ્તારરે. પ્ર૦ ૧૦ ઈતી દરશન પદ પુજા. ૯.

विनय पद पुजा १०ᵐ मी दुहो,

સૌચ મુખથી મહા ગુણી, સરવ ધરમનું સાર, ગુણ અનંતનુ કંદ એ, નમો નમો વીનયાચાર. ૧

ઢાળ

બાળા કીહાં છેરે. એ દેશી. વીનયપદ દશમુ પરકાશ્યું, પંચ ભેદ સામાન્યરે, દશ વીહતેર પ્રકારે જાણો, બાવન ભેદ વીધાનરે. ૧ વીનય પદ શેવોરે. અરીહંતા જીહાં મુખ્ય. વી૦ આંકણી. છાસટ ભેદ સીધાંતે ગાયા. સઘળા ગુણનો આધારરે. સમદમા ધીક સવી ગુણ સાધ્યા; રાચ્યા જે વીનવ વિચારરે. વી૦ ૨ અરીહાદીકનો ભાવ પ્ર-શસ્તે, વિધીએ વીનય કરંતોરે; આહારી પણ ઉપવાસ તણું ફળ. નીરંતર અનુસરંતોરે વી૦ ૧ દોય હજારને બાર ચિહુંતેર, દેવ વંદન વિધી ધારોરે; ચ્યારસેં બાણું બોલ ત્રિ ચાલી. ગુરૂ વંદન અવધારોરે, વિ૦ ૩ ગુરૂ વિનયે રત્નત્રય પામે, સંતરતપ નિરજર ધારે, કર્મક્ષયે કેવળ ગુણ તેહથી, મોક્ષ અનંત સુખ વરણારે. વિ૦ ૫ પાંચ વંદન

માં ભાવ વંદન તે, ઉપયોગે શુભ લહીએરે; અરિહાદિકનો વિનય ભાવંતો, ચેતન તદ રૂપ કહીએરે વિ૦ ૬ દ્રવ્ય ભાવ દો નય વિશુધી, ધન્નો એ પદ સેવંતોરે શ્રધા ભાસન તત્વ રમણ લહી, સોભાગ્યલક્ષ્મી દીપંતોરે. વિ૦ ૭ ઇતી શ્રી વિનયપદ પુજા ૧૦

चारित्र पद पुजा ११ मी दुहो

રત્નત્રય વિનું સાધના, નિફળ કહી સદીવ ભાવ રયણનું નિધાન છે, જય જય સંજમ જીવ. ૧

ઢાળ

અજીત જીણંદશું પ્રીતડી. એ દેશી; ચારીત્ર પદ શુભ ચિત ધરયું, જેહ સઘળા હો નયનો ઉદ્ધાર; આઠ કર્મ ચય રીકત કરે, નિરૂતેહો ચારીત્ર ઉચ્ચાર. ચા૦ ૧ ચારીત્ર મોહ અભાવથી, દેશ સંજમહો સરવ સંજમ થાય, આઠ કષાય મિટાવીને, દેશ વીરતીહો મનમાંય ઠરાય ચા૦ ૨ બાર કષાય મનથી મીટે, સરવ વીરતીહો પ્રગટે ગુણઠાણી; દેશથી સરવ સંજમ વિષે. અનત ગુણીહો વિશુદ્ધી સમાસ. ચા૦ ૩ સંજમ ગુણઠાણ ફરશ્યા વિના, તત્વ રમણતાહો કિમ નામે કહેવાય, ગજ પાખર ખર નવી વહે, એહની ગુરૂતાહો આતમમાં સમાય. ચા૦ ૪ વર્ષ સંજમના પર્યાયમાં, અનુતર નાહો સુખ અતિક્રમ હોય, શુકલ શુકલ પરીણામથી, સંજમથી હો ક્ષણમાં સિદ્ધી જોય ચા૦ ૫ સરવ સંવર ચારીત્ર લહી, પામે અજરાહાહો સહી મુગતીનું રાજ, અનંતર કારણ ચરણ છે, શિવ પદનુંહો નિશ્ચય મુનીરાજ, ચા૦ ૬ સતર ભેદ સંજમ તણા. ચરણ સીતરીહો કહી આગમ માંહી; વરૂણદેવ જીનવર થયા. વીજય લક્ષમીહો પ્રગટે ઉછાંહે, ચા૦ ૭ ઇતી ચારીત્ર પદ પૂજા ૧૧

बंभवय पद पुजा १२ मि दुहो,

જીન પ્રતીમા જીન મંદીરા, કંચનના કરે જેહ; બ્રહ્મવરતથી બહુ ફળ લહે, નમો નમો શીઅળ સુદેહ.

ઢાળ,

કયું જાણું કયું બની આ વહી. એ દેશી, બ્રહ્મચરજ પદ પુજીએ, વરતમાં મુગટ સમાન હો વિનિત; શીયળ સુરતરૂ રાખવા, કહી નવવાડ ભગવાન હો. વી૦ ૧ નમો નમો બંભવય ધારીણું એ આંકણી. કત કારીત અનુમત તજે, દિવ્ય ઉદા-

ચીક કીમ હો. વિ૦ ત્રિકરણુ યોગે એ પરીહરે, ભેદ અઢાર ગુણ ધામહો. હો૦ વિ૦ ૨, દશ અવસ્થા કાગની: ત્રેવીસ વિષય રહુંત હો૦ વિ૦ અઢાર સહશ શિલાંગરથે, મ-ઠા મુની વિચરંત હો વિ૦ ન૦ ૩ દ્રવ્યથી ચાર દારા તજે, ભાવેપર પરતીતી ત્યાગ હો; વિ૦ દશ સમાહિ ઠાણ સેવતાં, ત્રીસ અબંભ નામ પાગ હો. વિ૦ નમો૦ ૪ દીએ દાન સોવન કોડીનું, કંચન ચૈત્ય કરાવહો વિ૦ તેહથી બ્રહ્મવરત ધારતાં અ-ગણીત પૂન્ય સમુદાયહો. વિ૦ ન૦ ૫ ચોરાશી સહસ મુની દાનનું, ગ્રહસ્થ ભકિત ફળ જોય હો. વિ૦ ક્રિયા ગુણ ઠાણે મુનીવડા, ભાવ તુલ્ય નહી કોયહો. વિ૦ ન૦ ૬ દશમે અંગે વખાણીયું, ચંદ્રવરમા નરિંદહો. વિ૦ તિમ આરાધી પ્રભુતા વરેચો: સોભાગ્યલક્ષ્મી સુરિંદહો વિ૦ નમો૦ ૭ ઇતી શ્રીબ્રહ્મચર્યપદ પૂજા ૧૨

क्रिया पद पुजा १३ मि दुहो,

આત્મબોધ વિણું જે ક્રિયા, તેતા બાળક ચાલ; તત્વારથથી ધારીએ, નમો નમો ક્રિયા વિશાળ. ૧

ઢાળ,

સુણ બહેની પીઉડા પરદેશી એ દેશી. ધ્યાન ક્રિયા મનમાં આણીજે, ધરમ શુકલ ધ્યાયીજેરે; આરતરોદ્રનાં કારણ કીરીયા, પચવીસને વારીજેરે. ૧ ધ્યાન ક્રિયા ભજો નિશ દીન પ્રાણી; એ આંકણી. કંચન કાંતી પરમેષ્ટી રૂપ, લોકાલોક પ્રમાણરે સરવ શાંતીકર ભાલ ઠેકાણે ધ્યાવો પ્રવણ ગુણ ખાણીરે; ધ્યા૦ ૨ તેર કીરીયા ઠાણ તેરહ કાઠીયા, તજી કરણ સિતરી ભજીએરે, જોગ આઠદીઠી સમ્મન કીરીયા: આતમ સુખ કર દહીજેરે ધ્યા૦ ૩ પહેલી ચઉદીઠી જ્ઞાનાધારે. રત્નત્રયા ધારે ચારરે, અડ કર્મ ક્ષય ઉપદેશ વિચીત્રા; બોધ દ્રષ્ટી બાહુ પ્રકારરે ધ્યા૦ ૪ વિશારલકીનાધિકવારો, તદ્હેતુ અમૃત વધારોરે; પ્રીતી ભકિત વચન નિસંગે, શુભ પરણતી સુધારોરે. ધ્યા૦ ૫ અંતર તત્વ વિષય પ્રતિતી. એ જ્ઞાને કીરીયા સાચીરે; અક્રિયાવાદી ક્રસ્નપક્ષીઓ, શુક-લપક્ષીયો કીરીયા વાદીરે, ધ્યા૦ ૬ અશુભ ધ્યાન ઠાણ ત્રેસઠ વારી, ધ્યાન સતક મન ધારીરે, હરિવાહન તીરથંકર હુઆ, સોભાગ્યલક્ષ્મી ગુણ ધારીરે. ધ્યા૦ ૭ ઇતી શ્રી ક્રિયાપદ પૂજા ૧૩

तप पद पुजा १४ मि दुहो,

કર્મ તપાવે ચીકણાં, ભાવ મંગળ તપ જાણ; પંચાસ લબ્ધી ઉપજે, જય જય તપ ગુણ ખાણ. ૧

ઢાળ

રાગ કાફી-અળગી રહેને એ દેશી, તપ પદને પૂજીજેહો પ્રાણી, તપ પદને પૂજીજે. એ આંકણી. સર્વ મંગળમાં પહીલું મંગળ, કર્મનીકાચીત ટાળે, ક્ષમા સહીત જે આહાર નીરીહતા; આતમ રીધી નીહાળે હો પ્રાણી. તપ૦ ૧ તે ભવ મુગતી જાણે જીનવર, ત્રીણ ચઉ જ્ઞાને નીયમાં; તોહે તપ આચરણ ન મુકે, અનંત ગુણો તપ મહીમાહો પ્રાણી ત૦ ૨ પીઠ અને મહાપીઠ મુનીશ્વર, પૂરવ ભવ મલ્લી જીનનો; સાધવી જખમણા તપ નવી કળીઓ, દંભ ગયો નહી મનનોહો પ્રાણી ત૦ અગ્યાર લાખને એશી હજાર, પાંચસે પાંચ દીન ઉણા, નંદનરીખીએ માસ ખમણ કરી; કીધા કાગ સંપુન હો પ્રાણી ત૦ ૪ તપ તપીયા ગુણ રત્ન સંવછર, ખંધક ક્ષમાના દરીયા; ચઉદ હજાર સાધુમાં અધીકા, ધન્નો તપ ગુણ ભરીયાહો પ્રાણી ત૦ ૫ ખટ ભેદ બાહિર તપના પ્રકાસ્યા, અંતર તપ ખટ ભેદ, બાર ભેદ તપ તપતાં નીરમળ, શકુળે અને ઉમેદ હો પ્રાણી ત૦ ૬ કનકકેતુ એ પદને આરાધ્યાં, સાધે આતમનાં કાજ, તીરથંકર ગુણ અનુભવ ઉતમ, સોભાગ્યલક્ષ્મી માહારાજ હો પ્રાણી ત૦ ૭ ઇતી તપપદ પૂજા ૧૪.

गोयम पद पुजा १५ मि दुहो,

છઠ છઠ તપ કરે પારણું, ચઉનાણી ગુણ ધામ એ સમું શુભ પાત્ર કો નહી, નમો નમો ગોયમ સ્વામ. ૧

ઢાળ.

રાગ પુરવી. દાદાજી મોહે દરીશણ દીજે હો૦ એ દેશી. દાન સુપાત્રે દીજેહો ભવીયાં. દાન સુપાત્રે દીજે લબ્ધી અઠાવીશ જ્ઞાની ગોયમ, ઉતમ પાત્ર કહીજેહો ભવીયાં. દાન૦ ૧ મહુરતમાં ચઉદ પુરવ રચીયા, ત્રીપદી વીરથી પામી, ચઉદસે બાવન ગણધર વાંદ્યા, એ પદ અંતરજામીહો ભવીયાં૦ ૨ ગણેશ ગણપતી મહામંગળપદ, ગોયમ વીણ નહી દુજો; સહસ કમળ દળ સોવન પંકજ. બેઠા સુરનર પુજોહો. ભવીયાં૦ ૩ ક્ષીણ મોહી મુની રત્ન પાત્ર સમ, બીજા કંચન સમ પાત્ર; રજતના આવક સમકીતી ત્રંબા અવરતી લોહ મતીપતાહો ભ૦ ૪ મીથ્યાત્વી સહસથી એક અણુંવરતી, અણુવરતી સહસથી સાધુ, સાધુ સહસથી ગણધર જીનવરે, અધીકા ટાળે ઉપાધીહો ભ૦ પાંચ દાન દશ દાનમાં મોટાં, અભય સુપાત્ર વીદીતા; એહથી હરીવાહન હુઓ જીનવર, સોભાગ્યલક્ષ્મી ગુણ ગીતાહો ભ૦ ૬ ઇતી શ્રી ગોયમપદ પુજા ૧૫.

जिनपद पुजा १६ मि दुहो,

દોષ અઢારે ક્ષય થયા. ઉપના ગુણ જસ અંગ. વૈયાવચ્ચ કરીએ મુદા, નમો નમો જીનપદ સંગ. १

ढाळ,

રાગ કલ્યાણ. ચઉદ લોકકે પાર કહાવે. એ દેશી. જીનપદ જગમાં જાચો જાણો; સ્વરૂપ રમણ સુવિલાસી; સોળ કષાય જીતે તે જીનજી, ગુણ ગણ અનંત ઉજાશી. १ જીનપદ જપીએ જીનપદ ભજીએ, જીનપદ અતિ સુખદાઇ. એ આંકણી શ્રુતકેહી મન પરજવ જીનજી, છઉમથા વિતરાગી; કેવળી જીનને વચન અગોચર, મહિમા જીન વડભાગી; જી० २ જીનવર સુરી વાચક સાધુ, બાળ થીવીરગીલાણી; તપશી ચૈત્ય શ્રમણ સંઘ કહી, વૈયાવચ્ચ ગુણ ખાણી. જી० ३ ગુણીજન દશનો વૈયાવચ્ચ કીજે, સહુમાં જીનવર મુખ્ય, વયાવચ્ચ ગુણ અપડિવાઇ, જીન આગમ લીત શિષ્ય જી० ४ નીચ ગોત્ર બાંધે નહી કબહી, કરે ઊંચ ગોત્રનો બંધ, આઠ કરમ બંધ સીથળ હોવે, ઉપરાઇચેન પ્રબંધ, જી० ५ મન શુધ્ધે એ પદને આરાધી, જીમુતકેતુ જીન હોવે; વીજય સોભાગ્યલક્ષમી સુરી સંપદ, પરમાનંદ પદ જોવે. જી० ६ ઇતી શ્રી જીનપદ પૂજા १६

संजम पद-पुजा १७ मी दुहो.

શુદ્ધાતમ ગુણમે રમે, તજી ઇંદ્રીય આસંશ. થીર સમાધી સંતોષમાં; જય જય સંજમ વંશ.

ढाळ

કુમર ગંભારો નજરે દેખતાંજી. એ દેશી. સમાધિ ગુણ મય ચારીત્ર પદ ભલોરે, સતરમા સુખકારરે; વીસ અસમાધિદોષ નીવારીનેરે, ઉપના ગુણ સંતોષ શ્રીકાર રે. १ નમો નમો સંજમ પદનેમુનીવરારે. એ ટેક, અનુકંપા દિનાદીકની જે, કરેરે, તે કહીએ દ્રવ્ય સમાધીરે; સારણાદીક કહી ધર્મમમાં થીર કરેર. તે લહીએ ભાવ સમાધી રે નમો० २ વરત શ્રાવકનાં બાર ભેદે કહ્યાંરે, મુનીના મહાવરત પાંચરે: સતર એ દ્રવ્યભાવથી જાણીનેરે, યથોચીત કરે સંજમ સંચરે. ન० ३ ચાર નીખેપે સાત નયે કરીરે: કારણ પાંચ સંભારરે, ત્રીપદી સાત ભાગે કરી ધારીએરે, સોપાદીત્રીક અવધારરે. ન० ४ ચાર પ્રમાણે ખટ દ્રવ્યે કરીરે, નવતત્વે ધીર ભાવરે; સામાયક નવ

ઠારે વીચારીએરે, ઉભય ખટ આવશ્યક ભાવરે. ન૦ ૫ ચાર સામાયક આગમમાં કહ્યારે, સરવ વીરતી અધીકારરે; પાંચ ભેદ છે સંજમ ધર્મનારે, નીરમળ પરીણામ સુવીશુધરે ન૦ ૬ સમાધીવર ગણધરજીએ ભાખીઓરે, ચઉવીસ જીનને કરી પ્રણામરે, પૂરંદર તીરથંકર થયા એહથીરે, સોભાગ્યલખમી ગુણ ધામરે, નમો૦ ૭ ઈતી સંજમ પદ પુજા. ૧૭.

नाण पद पुजा १८ मि दुहो

જ્ઞાન વૃક્ષ સેવો ભવીક, ચારીત્ર સમકીત મુળ, અજર અગમ પદ ફળ લહો; જીનવર પદવી ફુલ. ૧

ઢાળ.

કોઈ લો પરવત ધુંધલોરે લાલ, એ દેશી, અભિનવ જ્ઞાન ભણો સુદારે લાલ; મુકી પ્રમાદ વીભાવરે, હું વારી લાલ, ગુરૂના આઠ ગુણ ધારીએરે લાલ, આઠ દોષ નો અભાવરે. હું૦ ૧ પ્રણમો પદ અઢારમોરે લાલ, આંકણી. દેશઆરાધક કીરીયા કહી રે લાલ, સર્વઆરાધક જ્ઞાનરે, હું૦ મુહુરતાદીક કીરીયા કરીરે લાલ, નિરંતર અનુભવ જ્ઞાનરે હું૦ પ્ર૦ ૨ જ્ઞાન રહીત કીરીયા કરેરે લાલ, કીરીયા રહીત જે જ્ઞાનરે હું૦ અંતર ખજુઆ રવી જીસ્યોરે લાલ. ઓપ્રાશકની વાણરે. હું૦ પ્ર૦ ૩ છઠ અઠમાદી તપે કરીરે લાલ; અજ્ઞાની જે શુધિરે; હું૦ એહથી અનંત ગુણી ગુપતારે લાલ, જ્ઞાની પ્રગટપણે લહેરે. હું૦ પ્ર૦ ૪ રાચે જુજુઠ કીરીયા કરીરે લાલ, જ્ઞાનવંત ગુઓ મુકિતરે, હું૦ જુઠ સાચ આતમ જ્ઞાનથીરે લાલ; પરખે નિજ નિજ વ્યકિતરે હું૦ પ્ર૦ ૫, પંચ ભેદ છે જ્ઞાનનારે લાલ, તેહ આરાધો નેહરે હું૦ સાગરચંદ્ર પરે પ્રભુ હોએરે લાલ, સોભાગ્યલક્ષ્મીના ગુણ ગેહરે, હું૦ પ્ર૦ ૬ ઈતી શ્રી નાણપદ પુજા १८

अथ सुतपद पुजा १९मि दुहो,

વ્યકતા શ્રોતા યોગથી, શ્રુત અનુભવ રસ પીન, ધ્યાતા ધ્યેયની એકતા. જય જય શ્રુત સુખ લીન. ૧

ઢાળ,

અજીતનાથીની સેજડીએ રંગ લાગ્યો માહારી સજની એ દેશી, શ્રુત પદ નમીએ ભાવ ભવીઆં, શ્રુત છે જગત આધારોજી; દુસમ રજની સમયે સાચો, શ્રુત દીપક વ્યવહારો ૧ શ્રુત પદ નમીએજી, શ્રુત પદ નમીએ ભાવે ભવિયાં. શ્રુત૦ એ ટેક, બત્રીશ દોષ રહીત પ્રભુ આગમ, આઠ ગુણે કરી ભળીયુંજી, અરથથી અરિહંતજીએ

પ્રકાસ્યું. સુત્રથી ગણધર રચીયું શુ૦ ૨ ગણધર પ્રત્યેક બુદ્ધે ગુંથ્યું; શ્રુત કેવળી દસ પુરવીજી; સુત્ર રાજાસમ અરથ પ્રધાન છે; અનુયોગ ચારની કરી શુ૦ ૩ જેટલા અક્ષર શ્રુતના ભણાવે, તેટલા વરસ હજારજી; સ્વરગના સુખ અનંતા વીલસે, પામે ભવજળ પાર. ૪ કેવળથી વાચકતા માટે, છે સુય નાણ સમથજી, શ્રુત ગ્નાની શ્રુત ગ્નાને જાણે. કેવળી જીમ પથ. શુ૦ ૫ કાળ વિનય પ્રમુખ છે અડવીધ, સુત્રે ગ્નાનાચારજી; શ્રુત ગ્નાનીનો વિનય ન શેવે, તો પામે અતિચાર. શુ૦ ૬ ચઉદ ભેદ શ્રુત વીસ ભેદ છે, સુત્ર પીસ્તાળીસ ભેદજી, રત્ન ચુડ આરાધતો અરિહા, સોભાગ્યલક્ષ્મી સુખ વેદે. શુ૦ ૭ ઇતી શ્રી નમો સુઅસપદ પૂજા ૧૯.

तीर्थ पद पुजा २० मि दुहो,

તીરથ જાત્રા પ્રભાવ છે, સાસન ઉનતી કાજ, પરમાનંદ વિલાસતા, જય જય તીરથ જહાજ ૧

ઢાળ.

રાગ ધન્યાસીરી ગીરૂઆરે ગુણ તુમ તણા, એ દેશી. શ્રી તીરથ પદ પુજો ગુણીજન, જેહથી તરીએ તે તીરથરે; અરિહંત ગણધર નિયમા તીરથ. ચઉવીહ શંઘ મહા તિરથરે. શ્રી૦ ૧ લોકીક અડસઠ તીરથ તજીએ, લોકોતરને ભજીએરે; લોકોતર દ્રવ્ય ભાવ દુભેદ, થાવર જંગમ જજીએરે. શ્રી૦ ૨ પુંડરીકાદીક પાંચે તીરથ, ચૈત્યના પાંચ પ્રકારરે; થાવર તીરથ એહ ભણીજે, તીરથ જાત્રા મનોહારરે. ૩ વિહરમાન વીસ જંગમ તીરથ, બે કોડી કેવળી સાથરે; વિચરંતા દુખ દોહગ ટાળે, જંગમ તીરથ નાથરે. શ્રી૦ ૪ સંઘ ચતુર્વિધ જંગમ તીરથ, સાસનને સોભાવેરે; અડતાળીસ ગુણે ગુણવંતા, તીરથપતી નમે ભાવેરે શ્રી૦ ૫ તીરથપદ ધ્યાવો ગુણ ગાવો, પંચરંગી રયણમે લાવોરે; થાળ ભરી ભરી તીરથ વધાવો ગુણ અનંતા દીલ લાવોરે. શ્રી૦ ૬ મેરૂપ્રભ પરમેસ્વર હુઓ, એ તીરથને પ્રભાવેરે. વિજય સોભાગ્યલક્ષ્મી સુરી સંપદ, પરમ મહોદય પાવેરે. ઇતી શ્રી તિરથ પદ

ઢાળ ૨૧—ઘણું જીવ તું જીવ જીનરાજજી જીયો ઘણું એ દેશી. ઘણું પૂજ તું પૂજ થાનિકપદ પુજ તું, સમ્યગ ભાવ ગુણ ચિત આણી; જીનવર પદ તણુ હેતુ છે એ ભલુ, કો નહી એહ સમો સમય વાણી. ઘ૦ ૧ વીસ વીસ વસ્તુ મેળવી કરી ઉજવો, નરભવ પામીને લાહો લીજે; તપ ફળ વાધશે ઉજમણા થકી, જીનવર ગણધરે એમ વદીજે. ઘ૦ ૨ ખંભાયત બંદીરે સુંદર ભાવીયા શ્રાવક શ્રાવિકા પૂન્યવંતા; વીસથાનક

તણી ભક્તિ કરે ભાવથી, સાસન ઉનતી અતિ કરંતાં. પ૦ ૩ તાસ તણે આગ્રહે સ્તવન પૂજા રચી, શુદ્ધ કરો શુંત ધર પુન્ય જાણી, વિજય આનંદગણી વિજય સૌ- ભાગ્યશુરી, વિજય લક્ષ્મીશુરી જૈન વાણી. પ૦ ૪

અથ કળસ ☼

ઇમ વીસથાન સ્તવન કુસુમે, પુજીઓ સંખેશ્વરો. સંવત સુમતિ વેદ વસુ સશી વિજય દશમી મનોહરો, તપગચ્છ વિજયાનંદ પટધરુ, શ્રી વિજય સૌભાગ્ય સુરી- સ્વરો; શ્રી વિજય લક્ષ્મી સુરી પભણે, સયળ સંઘને જય જય કરો. ૧ ઇતી શ્રી વીસ થાનક સ્તવન સંપુર્ણ,

ઇતી શ્રી વીરવીજેજી કૃત પુજાઓ સમાપ્ત.

ભાગ બીજો

अथ श्री पदमविजयजी तथा रुपविजयजी कृत पुजाओ प्रारंभ,

अथ श्री नवपदजीनी पुजा,

પુજા ૧ લી દુહા.

શ્રુતદાયક શ્રુત દેવતા, વંદુ જીન ચોવીસ ગુણ સિધ અકના ગાવતાં જગમાં હોય જગીસ. ૧ અરિંત સિધ સુરીનવુ પાઠક મુની ગુણ ધામ દંશણ નાણ ચરણ વલી તપ ગુણમાંહી ઉદામ. ૨ ઈમ નવ પદ ભકિત કરી આરાધે નીત મેવ જેહથી ભવ દુઃખ ઉપશમે પામે શિવ સ્વયમેવ. ૩ તે નવ પદ કાંઈ વરણવું ધરતો ભાવ ઉલાસ ગુણી ગુણ ગુણ ગાતાં થકાં, લહીએ જ્ઞાન પ્રકાશ ૪ પ્રતિષ્ટા કલ્પે કહી નવપદ પુજા સાર તિણે નવપદ પૂજા ભણું કરતો ભકિત ઉદાર ૫

ઢાળ

રાગ ભૈરવ, પ્રથમ પદ જીનપતી, ગાઈએ ગુણતતી, પાઈએ વીપુળ ફળ સહજ આપ, નામ ગોત્રજ સુણ્યા કર્મ મહાનીરજરા, જાય ભવસંત તીખધ પાપ. ૧ એક વર રૂપમાં વરણ પંચે હોએ, એક તુજ વરણને જગ નમાચો, એક તીમ સ્લોક માં, વરણ બત્રીસ હોએ, એક તુજ વેવરણ કીણહી ન માયા, ૨, વાચ ગુણ અતીશયા પાડી હેરાસયા બાહ્ય પણ એ ગુણ કુણે ન ગવાયા, કેવળનાણ તહ કેવળ દંશણ, પમુહ અભ્યંતર જીન પપાયા, તેહમુખ્ય પદમથી કીમ કહાયા, ૩

દુહો—જીન ગુણ અનંત અનંત છે, વાચક્રમ મીતદીહ, બુદ્ધી રહીત શકિત વીકલ, કીમ કહુ એકણ જીહ.

ગીત—રાગ દિશાખ, ભાવ ધરી ભવી પુજીએ, વીગ અડપણ ભેય, તીમ સતર ભેદે કરી પુજો ગત એવ, ભા૦ ૧ એગવીસ અડસય ભેદથી, જીન ભાવ સંભારી, પૂજો પરીઘલ ભાવશું પ્રભુ આણાકારી, ભા૦ ૨, પુજા કરતાં પુજ્યની પૂજ્ય પોતે થાવે, તુજપદ પદમ શેવક તેહ અક્ષય પદ પાવે, ભા૦ ૩, ઇતી શ્રી પ્રથમ પદ પૂજા, ૧

पुजा २ जी दुहो

શિદ્ધ સ્વરૂપી જે થયા, કર્મ મેલ સવી ધોય; જેહ થશે ને થાય છે, સીધ નમો સહુકોય. ૧

ઢાલ

પાવીરે જાતીનું ફુલ સ્વર્ગથી, એ દેશી. નમો સિધાણું હવે પદ બીજે જે નીજ સંપદ વરીયા, જ્ઞાન દર્શણ અનંત ખજાનો અવ્યા બાધ સુખ દરીયા. ૧ કે સિધ સુબુધ કે સ્વામી નીજરામી કે હારેવાલા પ્રણમો નીજ ગુણ કામીરે; ગુણ કામી, ગુણ કામી ગુણ ગુણવંતા, જે વચના તીત હુવારે. ૨, આંકણી. ખાયક સમો કીત ને અક્ષય સ્થીતી, જે અરૂપી નામ, અવગાહન અગુરૂ લઘુ જેહની: વીરજ અનંતનો ધામકે, શિ૦ ૨ એમ અડકર્મ અભાવે અડગુણ વળી ઈગતીસ કહેવાય, વળી વિશેષે અનંત અનંત ગુણ, નાણ નયણ નીરખાય; નીત નીત વંદન થાય કે, સિ૦ ૩,

દુહો– જીહાં નીજ એક અવગાહના. તીહાં નમુ સિધ અનંત, ફરસીત દેશ પ્રદેશને. અસંખ્ય ગુણા ભગવંત. ૧

ગીત, રાગ કાગ. શીધ ભજો ભગવંત પ્રાણી પુરણા નંદી, લોકા લોક લહે એક સામયે, સિધી વધુ વર કંત. પ્રા૦ ૧, અજ અવીનાસી અક્ષય અજરામર, સ્વદ્રવ્યાદીક વંત. પ્રા૦ ૨, વરાણુન ગંધન રસ નહી ફરસન દીર્ઘ ન સ્વન હુત. ૩ પ્ર૦ નહી શુક્ષ્મ બાદર ગત વેદી ત્રસ થાવર નક હંત. ૪ પ્રા. અકોહી અમાની અમાય અલોભી ગુણ અનંત ભદંત ૫ પ્રા. પદમ વિજય નીતુ સીધ સ્વામીને ભલી ભલી ભલી પ્રણમંત ૬, પ્રા. ઇતિ સીધ પદ પુજા. ૨,

पुजा ३ जि दुहो,

પડીમાવહે વળી તપ કરે ભાવના ભાવે બાર નમીએ તે આચાર્યને જે પાલે પંચા ચાર. ૧,

ઢાળ,

સંભવ જીનવર વિનંની. એ દેસી. આચાર્ય ત્રીજે પદે નમિયે, જે ગચ્છ ધારીરે; ઇંદ્રી તુરંગમ વસ કરે જે લહી જ્ઞાનની દોરીરે, ૧, આ૦ સુધ પરૂપક ગુણ થકી, જે જીનવર સમ ભાખ્યારે, છત્રીસ છત્રીસી ગુણે. સોભિત સમયમાં દાખ્યારે, ૨, આં૦ ઉત્કૃષ્ટા ત્રીજે ભવે પામે અવિચલ ઠામેરે; ભાવા ચારજ વંદના કરીએ થઇ સાવધાનરે. ૩, આં.

દુહો, નવ વિધ બ્રહ્મ ગુપ્તી ધરે, વરજે પાપ નિયાણ વિહાર કરે; નવ કલ્પ નવ સુરી તત્વના જાણ. ૧,

ગીત—રાગ બેહાગડો. મુજ ઘર આવજોરે નાથ, એ દેશી. સત્તાવીસ ગુણ સાધુના, શોભીત જાસ શરીર; નવ કોટી શુધ આહાર લે એમ ગુણ છત્રીસે ધીર; ભવિજન ભાવશું નમો આજ જીમ પામો અક્ષય રાજ. ભ૦ ૧ એ આંકણી. જે પ્રગટ કરવા અતિ નીપુણ વરલબ્ધિ અઠાવિસ અડવિહ પ્રભાવકપણું ધરે એ સુરી ગુણ છત્રીસ. ભ૦ ૨, તજે ચઉદ અંતર ગઠિને પરિ સહજીતે એ બાવીસ કહે પદમ આચાર્ય નમો બહુ સુરી ગુણ છત્રીસ. ભ૦ ૩ ઇતિ ત્રતિયં પદં પૂજા. ૩

पुजा ४ थि दुहो,

દુહો—ચોથે પદ પાઠક નમું, સકલ સંઘ આધાર; ભણે ભણાવે સાધુને સમતા રસ ભંડાર. ૧

ઢાળ,

રાગ વસંત. તુતો જીન ભજવિ લેખન કરી હો હોરી કે અબધયા, એ દેશી. તુતો પાઠક પદ મનધરહો હો રંગીલા જીઉરા રાય રાંકજસુ નિકટે આવે પણ જસ નહી નીજ પરહો. ૧, હો, સારણાદિક ગછ માંહે કરતા પણ રમતાં નીજ ઘર હો. ૨, દ્વાદશાંગ સઝાય કરેશક્ર જે નિશ દિનં તતપરહો. ૩ હો, એ ઉવઝાય નિર્યામ કપાનિ તુતો ભવસાયર સુખેતર હો. ૪ હો, જે પરવાદી મતં ગજ કેરા જે ન ધરે હરીપરે ડરહો. ૫. હો, ઉત્તમ ગુરૂ પદ પદમ સેવનથે પકડે શિવ વધુ કર હો. ૬ હો.

દુહો—આચારજ મુખ્ય આગળે, જે જુવરાજ સમાન; નિંદ્રા વિકથા નવિ કરે સર્વ સમય સાવધાન. ૧

ઢાળ.

જીન વચને વેરાગીયા હો ધન્ના, એ દેશી. નમો ઉવઝાયાણં જપો હોમીતતા જેહના ગુણ પચવીસરે એકાગર મીતા, એ પદ ધ્યાઇએ, એ પદ ધ્યા ઊધ્યાનમારે મીતા, મુકી રાગને રીસરે. એ૦ ૧ અંગ અગ્યાર પુરવ ધરા હો મીતા પરી સહસહે બાવીસ, ત્રણી ગુપ્તી ગુપતા રહે હો મીતતા. ભાવે ભાવના પંચ વીસરે, એ૦ ૨ અંગ ઉપાંગ સોહામણાં હો મીતા ધરતાં જેહ ગુણાંસ ગણતાં. મુખ્યપદ પદમથીહો મીતા નંદી અણુ જોગ જગીસરે, એ૦ ૩ ઇતી ચતુર્થ પદ પુજા ૪

पुजा ५ मि दुहो.

હવે પંચમ પદ મુનીવરા, જે નીરમમની સંગ, દીન દીન કંચન નીપરે, દીસે ચઢતે રંગ, ૧

ઢાળ

રાગ વસંત– શામન ભવનવીશાળ સાધ્યાં, એ દેશી. મુનીવર ધર્મ દયાળ ભવીયાં મુનીવર ધર્મ દયાળ, તુમે પ્રણમોને ભાવ વીશાળ ભવીયાં. મુ૦ આંકણી, કુંખી શ, બળ મુનીવર ભાખ્યા આહાર દોષ ટાળે બ્યાળ, ભા૦ મુ૦ બાહ્ય અભ્યંતર પરીગ્રહ છાંડી જેણે છાંડી સવી જંજાળ. ભા૦ મુ૦ ૨ જીણે એ રીખીનું શરણ કરયું તેણે. પાણી પેહેલી બાંધી પાળ. ભા૦ મુ૦ જ્ઞાન ધ્યાન કીરીયા સાધતાં, કાઢી પૂર્વના કાળ. ભા૦ મુ૦ ૩ સંજમ સતર પ્રકારે આરાધે, છજીવના પ્રતીપાળ, ભા૦ મુ૦ એમ મુની ગુણ ગાવે તે પેહેરે, સીધી વધુ વરમાળ. ભા૦ મુ૦

દુહો–પંચે ઇંદ્રી વશ કરે પાળે પંચ આચાર; પંચ સુમતી સુમતા રેહે, વંદુ તે અણગાર. ૧

ગીત–ગીરીરાજકુ સદા મોરી વંદનારે. એ દેશી. મુનીરાજકુ સદા મોરી વંદનારે, મુ૦ ભોગવસ્યા તે મનસુ ન ઇચ્છે, નાગજ્યુ હોય અંગધનારે, મુ૦ પરીસહુ ઉપસરગે સ્થીર રેહેવે, મેરૂપેરે ની કંપનારે. મુ૦ ૧ ઇચ્છા મીછા આવસીયાની સીહીયા, તહકારને વળી છંદનારે, મુ૦ પૃછા પ્રતા પૃછા ઉપસંપદા, સમાચારી નીમંતનારે મુ૦ ૨, એદસવીધ સમાચારી પાળે, કહે પદમ લેઉ તસ ભામણારે. મુ૦ એ રીખીરાજ વંદનથી હોવે, ભવોભવ પાપ નીકંદનારે, મુ૦ ઇતી શ્રી પંચમ મુનીપદ પૂજા ૫

पुजा ६ ठि दुहो,

સમકીત વીણ નવ પુરવી, અગ્નાની કહેવાય; સમકીત વીણ સંસારમાં, અરેહાપરો અથડાય. ૧

ઢાળ

રાગ સારંગ–પ્રભુ નીરમળ દરીશણ કીજીએ, એ આંકણી. આતમ જ્ઞાનકો અનુભવ દરશન, સરસ સુધારસ પીજીએ. પ્ર૦ જસપર ભાવ અનંત પરીઅટા ભવ સંસાર સો છીજીએ, પ્ર૦ ભીન મહુર્ત દરશન ફરશનથે, અરધ પરીવટે સીજીએ. પ્ર૦ ૨, જેહથી હોવે દેવગુરૂ ધુની, ધર્મ રંગ અઠમીજીએ; પ્ર૦ એસો ઉતમ દરશન પામી, પદમ કહે શીવલીજીએ, પ્ર૦ ૩

દુહો—સમકીતી અડપ વચણ ધણી, પણ ગ્નાની કહેવાય, અરધ પુદગળ પરા વર્તમાં. સકળ કમળ જાય. ૧

ગીત—ધન ધન સંપતી સાચો રાજા. એ દેશી, સમ્યગ દરીશણ પદ તુમે પ્રણમો જે નીજ ધુર ગુણ હોયરે, ચારીત્ર વીણ લહે સ્વાસ્વત તપદવી, સમકીત વીણ નહી કોયરે, ૧ સં૦ સદહણા ચઉ લક્ષણ દુખણ ભૂખણ પંચ વીચારોરે, જયણ ભાવણ ઠાણ આગારા, ખટ ખટ તાસ પ્રકારોરે, ૨. ૨૦ શુધ લીગ ત્રણ આઠ પ્રભાવક, દસ વીધ વીનય ઉદારોરે, એમ સડસઠ ભેદે અલંકરીયો, સમકીત શુધ આચારો રે, સં૦ કેવળી નીરખીત સુક્ષમ અરૂપી, તે જેહને ચીત ધારીયોરે, જીન ઉતમ પદ પદમની સેવા કરવામાં ઘણું રસીઓરે. ૪, સા૦ ઇતી શ્રી સમ્યગ પદ પૂજા ૬

पुजा ७ मि दुहो

નાણ સભાવ જે જીવનો, સ્વપર પ્રકાશક તેહ તેહ નાણ દીપક સમુ, પ્રણમો ધર્મ સનેહ. ૧

ढाळ,

દેશી નારાયણની' નાણરૂપદારો ધન કરોરે, જીમ અહો નીરમળ નાણરે ભવી કુજન, સરધા પણ થીરતો રહેરે, જો નવ તત્વ વીનાણરે, ભ૦ ૧ ના૦ અગ્નાની કરસે કીરયુરે સ્યુ લેશે પુન્ય પાપરે. ભ૦ પુન્ય પાપ નાણી લહેરે; કરે નીજ નીરમળ આપરે. ભા૦ ૨ ના૦ પ્રથમ ગ્નાન પછે દયારે, દસ વૈકાળીક વાણરે, ભ૦ ભેદ એ કાતન તેહનારે, શમજો ચતુર સુજાણરે, ભ૦ ૩ ના૦

દુહો—બહુ કોડાં વરસે ખપે. કર્મ અગ્નાને જેહ, ગ્નાની શાસો સાસમાં, કર્મ ખપાવે તેહ. ૧

ગીત—મતવાલે સાજનાં એ દેશી, નાણ નમો પદ સાતમે, જેહથી જાણે દ્રવ્ય ભાવ મેરે લાલ, જાણે ગ્નાન ક્રિયા વળી, તિમ ચેતનને જડ ભાવ. મે૦ ૧ ના૦ નરગ સરગ જાણે વળી, જાણે વળી મોક્ષ સંસાર મેરે લાલ, હેયજ્ઞેય ઉપાદે લહે, લહે નીશ્ચય ને વ્યવહાર, મે૦ ૨ ના૦ નામ ઠવણ દ્રવ્ય ભાવ જે, વળી સગનય ને સપ્ત ભંગ મેરે લાલ. જીન મુખ પદમ દ્રહ થકી, લહો ગ્નાન પ્રવાહ શુભંગ, મે૦ ૩ ના૦ ઇતી શ્રી સાતમી ગ્નાનપદ પુજા ૭.

पुजा ८ मी दुहो.

ચારીત્ર ધર્મ નમો હવે, જે કરે કર્મનીરોધ; ચારિત્ર ધર્મ જસ મન વસ્યો, સફળો તસ અવબોધ. ૧

ઢાળ,

ટુક ટુક અને ટોડા વીચરે, મેદી કેરા છોડ મધી રંગ લાગ્યો: એ દેશી. ચારીત્ર પદ નમો આઠમેરે, જેહથી ભવ ભય જાય સંજમ રંગ જગ્યો, સતર ભેદ છે જેહનારે, સીતેર ભેદ પણ થાય. સં० ૧ સુમતી ગુપ્તી માહા વ્રત વળીરે, દશ ખાંત્યાદીક ધરમ, સં० નાણ કારજ વિરતીય છેરે, અનુપમ સમતા સરમ. ૨, સં० બાર કષાય ખય ઉપસમેરે, સરવ વીરતી ગુણ ઠાણ. સં० સંજમ ઠાણ અસંખ્ય છેરે, પ્રણમો ભવીક સુજાણ. ૩, સં०

દુહો—હરી કેસી મુની રાજીયો, ઉપન્યો કુળ ચંડાળ: પણ જીવુસુર સેવા કરે, ચારીત્ર ગુણ અસરાળ. ૧,

ગીત.—સાહીબ કબ મીલસે સસનેહી પ્યારા હો, એ દેશી. સંજમ કબ મીલે સસનેહી પ્યારા હો, સં० એ ટેક. જ્યું સમકીત ગુણ ઠાણ ગવારા, આતમસે કરત બીચારા હો. સં० ૧, દોષ, બેતાળીસ સુદ્ધ અહારા, નવ કલ્પ ઉગ્ર વીહારા હો. સં० ૨, સહેસ તેવીસ દોષ રહીત નીહારા, આવશ્યક દોય વારા હો. સં० ૩, પરીસહ સહના દીક પરકારા, એસબહે બ્યવહારા હો. સં० ૪ નિશ્ચય નીજ ગુણ ઠાણ ઉદારા, લહેત ઉત્તમ ભવ પારાહો. સં० ૫ મોહાદીક પરભાવસે ન્યારા, ડુગ નય સંજુત સારાહો. સં० ૬, પદ્મ કહે એમ સુણી ઉજમાળા, 'લહે શીવ વધુવર હારાહો. સં० ૭ ઇતિ શ્રી અષ્ટમ પદે મુની પદ પુજા ૮.

पुजा ९ मि दुहो,

દ્રઢ પ્રહારી હત્યા કરી, કીધાં કર્મ અઘોર; પણ તપના પ્રભાવથી, કાઢયાં કર્મ કઠોર. ૧

ઢાળ

પુરષોતમ સમતા છે થારા ઘટમાં, એ દેશી. તપ કરીએ સમતા રાખી ઘટમાં તપ કરીએ સમતા રાખી ઘટમાં, તપ કરવાળ કરાળ લેકરમાં, અડીએ કરમ અરી ભટમાં. તપ० ૧, ખાવત પીવત મોક્ષ જે માને, તે સીરદાર બહુ ઝટમાં. તપ० ૨, એક અચરીજ પ્રભી ઓતે તરતાં, આવે ભવસાયર તટમાં. તપ० ૩, કાળ અનાદીકા કરમ સંગ તીયે, છુટ પડી ઓજ્યુ ખટપટમાં. ત० ૪, તાસ વીજોગ કરણ એકર ણું છુટે નવી ભમીએ ભવનટમાં. ત० ૫, હોય પુરાણ તે કરમનીજરે, એસમ નહી સાધન ઘટમાં. ત० ૬, ધ્યાન તપે સવી કરમ જલાઇ, શીવ વધુ વરીએ ઝટપટમાં, તપ० ૭

દુહો—વીઘન ટળે તપ ગુણ થકી, તપથી જાય વીકાર; પ્રસંસ્યો તપ ગુણ થકી વીરેધનો અણગાર. ૧

ગીત—સરખા સાહેબ હો ડંકા જોર બજાયાહે, એ દેશી. તપસ્યા કરતાં હો ડંકા જોર બજાયાહે, એ આંકણી. ઉજમણાં તપ કેરાં કરતાં; સાસન સોહ ચઢાયો હો, વિર્ય ઉલાસ વધે તીણ કારણ, કરમ નીઝરા પાયા. ત૦ ૧, અડ સીધિ અણિ માલ ખિમાદીક, તીમ લબ્ધિ અડ વીસાહો, વીશ્નુ કુમારો છેક પેરે જગમાં, પાંમત જયત જગીસા, ત૦ ૨, ગૌતમ અષ્ટાપદ ગીરી ચઢીયા, તાપસ આહાર કરાયા હો, જે તપ કરમ નીકાચીત તપવે, ખીમા સહીત મુની રાયા. ત૦ ૩, સાઢા બાર વરસ જીન ઉતમ, વીરજી ભૌમીન ઠાયાહો, ઘોર તપે કેવળ લહે, તેહના પદ્મવિજય નમે પાય. ૪, ઇતિ શ્રી નવમી તપ પદ પૂજા. ૯

અથ કળસ *

રાગ ધન્યાશ્રી.—આજ માહારે ત્રીભુવન સાહેબ તુઠો, અનુભવ અમૃત વુઠોરે. મ૦ ગુણ અનુજાઇ ચેતન કરતાં, કીશ્યું કરે મોહ રૂઠોરે, મા૦ ૧ ભવી પ્રાણી હો આજ નવ પદનું ધ્યાન ધરંતાં, નવ નીધી રીધી ઘેર આવે; નવ નીવાણનો ત્યાગ કરીને, નવ ખાયક પદ પાવે, ભા૦ ૨, વીજય સીહ સુરી સીષ અનોપમ, ગીતારથ ગુણ રાગી, સત્ય વીજય તસ શિષ્ય વીબુધવર, કપુર વીજય વડ ભાગી, ભ૦ ૩, તાસ શિષ શ્રી ખીમા વિજય વર, જીન વિજય પંન્યાસ, શ્રી ગુરૂ ઉત્તમ વિજય સુ શિષ્યો શાસ્ત્ર અભ્યાસ વીલાસ. ભ૦ ૪, ગજ વન્હિ મદ ચંદ્ર સવસરો માહાવદ બીજ ગુરૂવારો, રહી ચોમાસુ લીબડી નગરે ઉદ્યમ એહ ઉદારો, તપ ગછ વિજય ધરમ સુરી રાજે, શાંતી જીણંદ પસાયો, શ્રી ગુરૂ ઉત્તમ ક્રમજ અલીસમ, પદમ વિજય ગુણ ગાયો, ઇતિ શ્રી પદમ વીજેજી કૃત શ્રી નવ પદજીની પુજા સંપુર્ણ.

અથ શ્રી પંચ જ્ઞાનની પુજાઓ

પુજા ૧ લિ દુહો,

સકળ કુશળ કમળાવળી, ભાષક ભાણુ સમાન; શ્રી સંખેશ્વર પાસના, ચરણ નમી ધરી ધ્યાન, ૧, કરમ તિમર ભર ટાળવા જ્ઞાન તે અભીનવસુર, જ્ઞાની જ્ઞાન બળે કહે, સપરસ ભાવ પડુર. ૨, સાધા મુળ ક્રિયા કહી, તેહનું મુળ તે જ્ઞાન, તેહથી શીવ સુખ બહુ જણા, પામ્યા ધરી એક તાન, ૩ અસંખ્ય ભેદ ક્રિયા તણા, ભાખ્યા શ્રી અરીહંત, જ્ઞાન મુળ સકળ સવે, પંચ ભેદ તસ તંત. ૪, મઈસુખ ઓહી મણ પજુવા, પંચમ કેવળ જાણ, પુજા કરતાં તેહની લહીએ પંચમનાણ.૫. જાણે કેવળ કેવળી, શ્રુતથી કરે વખાણ, અણ મુગા શ્રુત બોળનું, ભાખે ત્રીભુવન ભાણ, ૬, પંચ જ્ઞાન અનુક્રમે લહી, જેહ થયા અરીહંત અષ્ટ પ્રકારે પુજતાં, લહીએ જ્ઞાન અનંત. ૭

ઢાળ,

જુમખડાની દેશી, પરમ પૂરસ નરમાતમારે, પૂરસાદાણીપાસ; જીનેસર પૂજીએ જળ ચંદન કુસુમ કરીરે. પૂજો ધરી ઉલાસ, જી૦ ૧ જાસ પસાએ નીરમળુરે, પ્રગટ હોએ મઈનાણ, જી૦ ભેદ અઠાવીસ તહનારે, સમજો ચતુરસુજાણ; જી૦ ૨, દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાળ ભાવથીરે. ચઉહા છે મઈનાણ, જી૦ દ્રવ્યથી મઈનાણી લહેરે. દ્રવ્યછક પરીમાણ, જી૦ ૩, ક્ષેત્રથી લોકાલોકનેરે, કાળથી તીહા કાળ, જી૦ ભાવથી પાંચે ભાવનેરે, જાણો આ દેયે રસાળ, જી૦ ૪ જીન ઉતમ મુખ પદમનીરે; વાણી સુણી લહે બોધ જી. શુધ ચીદાનંદ રૂપથીરે, કરી નીજ આતમ સોધ. જી૦ ૫

કાવ્ય—અષ્ટા વિંશતી ધામતી શ્રુતનપિ મોતકં મનુસંચીતં ઓટા ચાવધિરૂપી દ્રવ્ય વિષાં જ્ઞાન નિદાનં શીવા. આ મનુપરજવ સંજ્ઞીક ચધિવિણં. કેવલ્ય મચ્ચેતિકં જ્ઞાનં પંચ વિધંપ જેહમની શંસિધ્યંગના રાધનં. ૧ ઓહં નમો જ્ઞાનાય, લોક લોક પ્રકાશકાય, નવ તત્વ સ્વરૂપાય, અનંત દ્રવ્ય ગુણ પર્યાય મયાય મતિ શ્રુતા વધિ મન પરજવ કેવળ જ્ઞાનાય જળ ચંદનં પુષ્પં ધુપં દીપં અક્ષતં નૈવેદં ફલં યજામહે સ્વાહા, કાવ્ય તથા મંત્ર પુજા દીઠ કહેવું.

દુહા—એક જીવ આંગી કરી, છાસઠી સાગર ઠાંણી અંતર મહુરત જઘન્યથી વરતે થીરમઈનાણ. ૧

ગીત–ચંદ જસા જીન રાજીયા મન મોહન મેરે, એ દેસી, શ્રી જીનરાજની પુજના; મન મોહન મેરે કરી થીર મન કરી સાર. મન૦ ધુપ દીપ અક્ષત ધરી, મ૦ નિવેદ ફળ મનોહાર મન૦ ૧ શુત વસિત મતિ ગ્નાનના મન૦ ભેદ અઠાવીસ જોય મન૦ અરફસ નિશ્ચય ચઉતણા, મ૦ અઉહા બુદ્ધી હોય મ૦ ૨ શ્રોત ધરાણ રસ ફરસથી, મ૦ વ્યંજના વ્યગ્રહ ચાર મ૦ અધ્રુગાહ ઇહાવલી, મ૦ અવ્વાય ધારણાસાર મ૦ ૩ પંચ ઇંદ્રી મન મેળતાં, મ૦ ચોવીસ ભેદ સુહાય મ૦ અડવિસ ભેદ ઉભયમલી મ૦ ભાખે શ્રી જીનરાય મ૦ ૪ ત્રણસેં છત્રીસ પણ કહ્યા મ૦ સુત નિસ્ટ તમર્ઇભેદ મ૦ શ્રી જીનવર સેવા થકી મ૦ પાપતાપ હોય છેદ મ૦ ૫ સમકીત મઈ સુખ સંપજે મ૦ આણંદ એકે કાળ મ૦ જીન ઉતમ પદ પદમની મ૦ સેવના રૂપ રસાળ મ૦ ૬ ઇતી શ્રી મતિ ગ્નાન પુજા ૧

पुजा २ जि दुहो,

શુંત અક્ષર એકેકનાં, સ્વપર વિભાગ વિચાર, કરતાં પજ્યનો કહી, રાસી અનંતી સાર. ૧ ...ાલ તનુ સંજમી ગુરૂ કુળ વાસી સાધ; સુત્ર અભ્યાસ કરી ભજો, તરે સંસાર અગાધ ૧

ઢાળ

નમી નાવતી વિજય એ જયકારી, એ દેસી, જીનવર જગ ગુરૂ જગ ઉપગારી; પુજો ભાવે નરનારીરે. સુતના અધિકારી, જીનવર ભગતે ... આવે, તેથી સુત રસ બહુ પાવેરે; સુતના અધિકારી. ૧ છાસઠી સાગર સુખ થિતી જાણો, એક જીવ ઉકીઠ પ્રમાણોરે, સુ૦ અનાદી અનંત પ્રવાહથી જાણો, સેવો શ્રુત અનુભવ આણીરે; શ્રુ૦ ૨, ચોદ ભેદ સુખ નાણના સાર, ભાખે જીનવર ગણધારરે. શ્રુ૦ અહવા વીસ ભેદ પણ જાણો, થીર શ્રધા હિઅડે આણોરે. શ્રુ૦ ૩, અર્થથી શ્રી અરીહંત વખાણ્યું, સુત્રે ગણધર વિરચાણુંરે. શ્રુ૦ એ શુત ભાવ ધરમ દાતાર, પુજી લહો ભવ જળ પારરે. શ્રુ૦ ૪ શુત દાયક જીનરાજને ધ્યાઉ, જીમ અતિશય ગ્નાનને પાઉરે, શ્રુ૦ શ્રુત ફળ વિરતી વિરતી ફળ ધ્યાન, ધ્યાન લહે સમ્યેક ગ્યાનરે. શ્રુ૦ ૫, ખિમા વિજય જીન ઉતમ ગ્નાને શીવ સુંદરી વરે એક તાનેરે. શ્રુ૦ શ્રી ગુરૂ પદ પદમ દાસ રાખે, ચિદ રૂપવિજય સુત ચાખેરે. શ્રુ૦ ૭, પછી કાવ્ય કેહેવો ઓહં નમો, ગ્નાનાય પાઠ કેહેવો.

દુહો—શ્રુતથી સરધા થીર રહે, સરધાથી વ્રત સાર, વ્રતથી શીવ સુખ પામીએ, ત્રણે શ્રુત જગદાધાર, ૧ શ્રુત વિણ જે કીયા કરે, તે સંસારનું મુળ, શ્રુત ઉપયોગે જે કીયા, તે શિવપદ અનુકુળ.

ગીત.—મુને કાંઇક કામણ કીધુંરે, પાછા વળજો શામળીયા, મારૂં ચીતડું ચોરી લીધુંરે, એ દેશી. તુમે આગમ પુજા કરજોરે, હો મન માન્યા મોહનીયા, તુમે ભવસાયરને તરજોરે. હો, એ આગમ અમૃત દરીઓરે; હો, એતો સ્વાદ વાદ રસ ભરીયોરે. હો૦ ૧ સુક્ષ્મ અંગ અનંગ પ્રકારેરે, હો; તિમ બદ્ધ અબદ્ધ વિચારેરે, હો; કાલીક ઉત કાલીક જાણોરે, હો; દોય ભેદ કહે જીન ભાણોરે. હો૦ ૨, અગ્યાર અંગ મન રંગેરે, હો; શ્રુત પુજો અધીક ઉમંગેરે, હો; વળી બાર ઉપાંગ રસાળોરે, હો; પુજી લહો મંગળ માળારે, હો; ૩ પયના દશ ગુણ ખાણીરે, હો; પ્રતેક બુદ્ધ મુની વાણીરે, હો; ખટ છેદ સુતર ગુણ ભરિયારે, હો. એતો ચરણ કરણ ગુણ દરિયારે, હો; ૪ મુળ સુત્ર ચાર અનુસરજ્યોરે, હો; સંસાર સમુદ્ર તરજ્યોરે, હો; નદીને અન ચોગ દારારે હો; પુજી લહો ભવજળ પારારે, હો; ૫ ભાવ પુજા પંચ પ્રકારોરે, હો; દ્રવ્ય પૂજા ભેદ અપારોરે હો૦ પ્રભુ વદન પદમની વાણીરે, હો; ચિદરૂપ સુધારસ ખાણીરે, હો; ૬ મતિ શ્રુત જ્ઞાન પુજા બીજી.

पुजा ३ जि दुहो

અવધિ જ્ઞાન આરાધતાં, કરજો ત્રીકરણ જોગ, આતાપિ સુધી ચીત ધરી; ટાળે કરમના રોગ, ૧ ત્રણ્ય જ્ઞાન ધર જીનવરા, ત્રિભુવનને હીતકાર, પુજી પદકજ તેહ ના પામ્યો ભવજળ પાર. ૨

ઢાળ

ઘેર આવોને નેમ વરણાગિયારે, એ દેશી. હારે વાલા ભાવ ભગત મનમાં ધરી. જીન પૂજા કરો જીન સતરી જીરે, ભાવે પૂજોરે મન મોહના, હારે વાલા ખય ઉપસમ ભાવે કરી, પાણવી કરી જ્ઞાન રસે ભરી જીરે, ભા૦ ૧ ત્રણ્ય જ્ઞાની જીન રાજના, વિલસે જીન ગુણ સત્તા ભરી જીરે, ભા૦ અનુ ગામી પમુહા લહો, ખટ ભેદ ઉહિના ધિલ ધરી જીરે, ભા૦ ૨ જનમ સમે જીનરાજને, ચઉવે આસનસુર નાથ રહીગીજારે, ભા૦ ચોસઠી સુરપતિ આવધાએ; જીન જનમ્યા લહી જયસુર ગીરીજીરે, ભા૦ ૩ રજત કનકને રતનના કળશા ખીરોદકથી ભરીજીરે, ભાનહવણ ઉત્સવ જીનનો કરે, સમકીત ગુણ નીરમળતા કરીજીરે, ભા૦ ૪ મિથ્યાસુર અવધિ લહે, તે પૂજે જીન ભગતી ખરીજીરે, ભા૦ જીન ઉતમ પદ પદમના. પૂજાચિદરૂપ વિજેય કરીજીરે, ભા૦ ૫ બીજી પૂજા પછી કાવ્ય કેહેવો, ઓહો નમો જ્ઞાનાય પાઠ કેહેવો.

દુહો—દ્રવ્ય ખેત્રકાળ ભાવથી, ઉતકૃષ્ટ અવધી જ્ઞાન, મનુ જગતિમાં પામીએ

વધતે સુચિ પ્રણિ ધાન, ૧ હીઆવધિ અવધી લગે પડિવાઇ પણ હોય તસુ પરિ અવધિ જે હોય, અપડિવાઇ તે જોય. ૨

ગીત. મોહનજીએ મોહલ્યુંરે મુસાળુ એ દેશી, નીરમળ કરી મનવચ કાયા, છંડી સવી મમતા માયા, પરમાતમ તમ ધ્યાન સુહાયા, ઓહીજીન પૂજીએ મન રંગે, જીમ રમીએ સમકીત સંગે ઓહી જીન પૂજીએ મનરંગે, ૧ એ આંકણી ક્ષેત્રકાળથી ઓહી નાણી, ચઉહા લહે વુદ્ધીને હાણી. એમ કહે જીન કેવળ નાણી. ઓ૦ ૨ દ્રવ્યથી દુગ વુદ્ધી વખાણી, ભાવથી ષટ વૃધી જાણી, સમુદાએ ચઉહા કહાણી ઓ૦ ૩ જીનવર નાણી ગુણખાણી, પુજો મન ઉલટ આણી, વરીએ જીમ શીવ પટરાણી ઓ૦ ૪ જીનવર ઉતમ ગુણ ગાવો પ્રભુના પદ પદમ વધાવો, જીમ રૂપવીજય પદ પાવો ઓ૦ ૫ ઇતી અવધી જ્ઞાન પુજા ૩

पुजा ४ थि दुहो,

અપ્રમત મુનીવર ગુણી, નીરમળ ચારીત્રવંત, ચઢતે સંજમ સ્થાનકે, લહે મન પરજવ તંત ૧ જીનવર જગગુરૂ જગધણી, જશ સંજમ ગ્રહે સાર, પણ પરજવ તવ ઉપજે, ચોથુ જ્ઞાન ઉદાર.

ढाल

મન મોહનારે લાલ, એ દેશી. અપ્રમત ગુણ ઠાણમાંરે મન મોહનારે લાલ, વરતતા શ્રી અરીહંતરે. જગ સોહનારે લાલ, સંજમ ઠાણ વિસોધતારે મ૦ લહે મન પરજવ વંતરે જ૦ ૧ રૂજુમતિ વિપુલ મતિ તથારે મ૦ મણ પજવ હોય ભેદરે જ૦ દ્રવ્યક્ષેત્રકાળ ભાવથીરે, મ૦ ચઉહા કહે બત ભેદરે જ૦ ૨ સંનિ પણિંદી ના લહેરે, મ૦ મનન તણા પરજ્યાયરે જ૦ નર ક્ષેત્રે મણ નાણથીરે મ૦ જાણે જે નિરમાય, જ૦ ૩ અઢી અંગુળ ન્યુના ધીકેરે. મ૦ ક્ષેત્રથી જાણે દોયરે; જ૦ પલ્ય અસંખ્ય ભવ કાળથીરે; મ૦ મત આગત લહે સોયરે. જ૦ ૪ ખમણ દમણ ગુણ સાગરૂરે, મ૦ જીન ઉત્તમ મહારાજરે, જ૦ તસ પદ પદમને પુજતાંરે, મ૦ લહો ચિદ રૂપ સમાજરે. જ૦ ૫ ઇતિ મન પર્જવ જ્ઞાન પૂજા કાવ્યં કેહેવો ઓહં. નમો જ્ઞાનાય પૂરવવત.

દુહો—અલખ અસંગ અભંગ જસ, જોગા રાધન ખાસ, સંજમ ઠાણી વિસુધતા, કરી તોડે ભવ પાસ. ૧ ચરણ કરણ ગુણ આગરા, સરધાવંતા સુધીર, મન પર્જવ નાણી ગુણી, નમતાં ટળે ભવ પીર. ૨

ગીત.—અનીહાંરે ગોકુળ ગામને ગુંદરેરે, એ દેશી. અનીહાંરે સંજમ ઠાણ વિ-

સુધતારે, અપ્રમત ગુણ ઠાણ, કરસીપાશ પ્રભા જાણીરે; માણુ પજ્જવ વર નાણ. ૧ પુજા કરો જીનરાજનીરે, એ ટેક. અનીહાંરે સંજમ ઠાણ અનંતનારે, ઉમંધી અહ ઠાણ, ફરસત શુદ્ધ સંજમ ગુણેરે, ધ્યાએ ધરમનું જાણ. પૂ૦ ૨ અનીહાંરે આણા અપાય વિપાકથીરે, સંઠાણ વિચય પ્રકાર, ધ્યાતા ધ્યાન સોહામણુંરે, સાધે પદે મનોહાર. પૂ૦ ૩ અનીહાંરે અપ્રમત ગુણ ભકમીકારે, આ લંધન અહી ત્યાર; દશધા સંજમ પાલતાંરે, ભાવ દયા ભંડાર. પૂ૦ ૪ અનીહાંરે ભાવ મનો દ્રવ્યનારે, લહે પરજ્યાય અનંત; ગુણ સેણી પગ પાલીએરે, નિત ચઢતા ભગવંત. પૂ૦ ૫ અનીહાંરે ક્ષમાવિજય જીન રાજનારે, કતમાં એ અવદાત; તસપદ પદ્મ પૂજા કરીરે, લહો ચીદ રૂપ વિખ્યાત. પૂ૦ ૬ ઇતિ મન પર્જવ જ્ઞાન પૂજા. ૪

पुजा ५ मी दुहो

સકલ વિભાવ ઉપાધિના, કારક ઘાતી ચ્યાર; ક્ષય કરી કેવળ પામિયા, જીનવર જગદા ધાર. ૧ પુજા ધ્યાવો ધ્યાનમાં, સોહં પદ કરો જાપ, ચીદાનંદ પદ સંપજે હોય ધ્યેય પદ આપ. ૨

ઢાળ

ચક્રી ભરત નરેસરૂરે, સાંભલી દેશના તાત, સલુણાં; એ દેશી. વિતરાગ પરમાત્મારે, ખીણ મોહી અરીહંત, સલુણા. ખપક શ્રેણી અંગી કરીરે, કરી ઘાતી ચઉ અંત, સલુણા. પંચમ જ્ઞાનને પૂજીએરે, પંચમગતી દાતાર. સ૦ ૧ એ આંકણી. કેવળ કમળાને વર્યારે, કેવળ દરીસણ સાથ. સ૦ લોકા લોક પ્રકાશતારે, જે થયા ત્રીભોવન નાથ. સ૦ ૨ ચ્યારે જ્ઞાન તણી પ્રભારે, એહમાં સયલ સમાય. સ૦ તારા ઉડું ગ્રહ ચંદ્રનીરે, ભાર વિમાજય થાય. સલુણા. ૩ એક સમે અરીહા મુણેરે, ખટ દ્રવ્ય ગુણપર જ્યાયસ, અનંત વિરજની શક્તિએરે, વ્યાપક તાતે કરાય. સ૦ જ્ઞેય પ્રમાણે જ્ઞાનનારે, અહવા છે પરજાય, સ૦ વૃહતકાવ્યના ભાષ્યમાંરે, કહે સોહમ ગણરાય, સ૦ ૫ કેવળ જ્ઞાન કળા ભરચારે. જીન ઉતમ માહારાજ, સ૦ તસ પદ પદમની પુજનારે, કરતાં ચિંદ રૂપ રાજ સ૦ ૬ ઇતિ કેવળ જ્ઞાન પૂજા કાવ્ય કેહેવો. ઓ. નમો જ્ઞાનાય, પૂરવદત.

દુહો.—સમ ૧, દમ ૨, ઉપરતી ૩ નીત કરે, ચોથી તિતીક્ષા સાર, ૪ સમાધાન ૫. શ્રધા ૬, કરી, લહે કેવલ સિદકાર ૧ પરમ જ્યોતી પાવન કરણ, પરમાતમ પરધાન, કેવળ જ્ઞાન પુજા કરી, પામીએ કેવળ જ્ઞાન. ૨

ગીત—વારીજાઉં આ અરીહંતની, એ દેશી, પૂજા શ્રી અરીહંતની, કરીએ ધરીએ

જ્ઞાન મોહન૦ નાઠકેતુ પેરે નીરમળુ, પામે કેવળ જ્ઞાન૦ મો૦ ૧ પુજા શ્રી અરીહંતની, એ ટેક, પુજ્યક પુજ્યની પુજના, કરતાં પુન્ય તે થાય, મો૦ કેવળ કમળા પામીને, અજરામર પદ હોય, મો૦ ૨ પૂ૦ બંધ ઉદય ઉદીરણા, સતા કર્મ ખપાય; મો૦ સિદ્ધ બુધ પરમાતમા, અકલ અસંગ અમાય. મો૦ પુ૦ ૩, જ્ઞાનાનંદી આતમા, પામી મહોદય હોય; મો૦ સાદી અનંત સુખ અનુભવે, વાંચ્યાં અગમ્ય કહાય, મો૦ ૪, પૂ૦ અનંત ગુણી કેવળી પ્રભુ, શ્રી સંખેશ્વર પાસ; મો૦ તસ પદ પદમ પુજન કરી. લહો શ્રીદ રૂપ ઉલાસ. મો૦ ૫, પુ૦ ઇતી કેવળજ્ઞાન પૂજા. ૫,

અથ કળસ *

રાગ ધન્યાસરી. પૂજો પુજોરે ભવી પંચ જ્ઞાન નીત પૂજો, પંચ જ્ઞાન પુજન સમ ઘટમાં. ઓર ન સાધન દુજો, ભવી પંચ જ્ઞાન નીત પૂજો. ૧, મઈ સુત્ર ઓહીને મનપરજવ, કેવળ પંચમ જાણો, અઠાવીસ ચઉદસ ષટ દુગઇગ, ભેદ પ્રમાણ વખાણો. ભ૦ ૨, જ્ઞાન આરાધન સાધન શિવીનું, સાધિ કર્મ ખપાયા; કેવળ કમળા પામી અનંતા, સીધીએ શિવ સુહાયરે. ભ૦ ૩, જ્ઞાન જ્ઞાનીની શેવા કરતા, ચીર સંચીત અઘ જાએ; પુન્ય મોહોદય કમળા વીમળા, ઘટમાં પરગટ થાયરે. ભા૦ ૪, શ્રી વીજે દેવ સુરીસ્વર પાટે, વીજય સીંહસુરી રાયા; તાસ શિસ શ્રી સત્યવીજય ગણી, સંવેગ મારગ દીપાયારે. ભ૦ ૫ શિસ કપૂર ખીમા જીન ઉતમ, વીજય પદ સોહાયા, શ્રી ગુરૂ પદમવીજય પદ પંકજ, નમતાં સુત બહુ પાયારે. ભ૦ ૬ રીખી ગજ દીગજ ચંદ સંવચ્છરે, જ્ઞાન ભગતી મન લાયા; નેમીસ્વર કલ્યાણક દીવસે, પંચ જ્ઞાન ગુણ ગાયારે, ભ૦ ૭. તપ ગછ વીજય ધીણેંદ્રસુરીસ્વર. દીપે તેજ સવાયા. તસ રાજે ભ જન હીત કાજે; રૂપવીજય ગુણ ગાયારે. ભ૦ ૮,——કાવ્ય—જ્ઞાનં સ્યાત કુમતાંધકાર તરણિ જ્ઞાન જગલ્લોચન જ્ઞાનં નીતિ તરંગીણી કુલગીરી, જ્ઞાનં કષાયાપહં જ્ઞાનં નીરવૃતી વશ્ય મંત્ર મનઘં જ્ઞાનં મના પાવનં જ્ઞાનં પંચ વીધય જહ મનીષં સ્વર્ગ:પવર્ગ: પદં, ઓ નમો જ્ઞાનાય, લોકા લોક પ્રકાશ કાય, જળ, ચંદન, ધુપં, દીપં, અક્ષત, નૈવેદ, ફળં, જામે સ્વાહા, ઇતિ રૂપવીજેજી કૃત પંચ જ્ઞાનની પૂજા. ઇતિ શ્રી પંચ જ્ઞાનની પૂજા સમાપ્ત.

અથ વીસ સ્થાનકની પુજાઓ

पुजा १ लि दुहा,

સુરપતી ભોપતી નરપતી, સુગત નિજસ નીત ગાય; પૂરસાદાણી પાસજી, સં-

એશ્વર પુરે રાય. ૧ સકળ સમ્રી હીત પુરેવા, સુરતરૂ સમ સોહાય, પ્રણમી પદ યુગ તેહના, ભકતી ભાવ ચીત લાય. ૨. સમકીતધારી જીવને. જીન પદ પ્રાપ્તીપ હેત; વીસ સ્થાનક પુજા રચુ. પામી શાસ્ત્ર સંકેત. ૩, દાન શીલ તપના કહ્યા, ત્રણ અઢારને બારઃ ભેદ સર્વે ભાવે ભળ્યા, જીન પદ ફળ દાતાર. ૪, વીવીધ જાતી તપ જીને કહ્યા, સુખ સંપતીનાં મુળ; વીસ સ્થાનક સમ કો નહી, જીનપદને અનુકુળ. ૫, દાન શીલ તપ પુજના, અણુવરત માહાવરત જોય; ત્રણ કાળ ત્રીકરણે કરી, પૂજી વીરજીણંદ તીરથંકર પદ પામશે, શ્રી શ્રેણીક રાજીંદ. ૭, સુંદર સીંહાસન ઠવી. અરીહંત પડીમા સારઃ અડ નવ સતર અઠોતરી, પુજા કરો મનોહાર. ૮, પુજ્યક પુજ્યની પુજના. કરતો પૂજ્ય તે થાય; પંચ પ્રમેષ્ટિમાં પ્રથમ, તીણે પુજો જીનરાય.

ઢાળ,

પ્રથપ પુરવ દીશી. એ દેશી. શ્રી અરીહંત ભગવંત પરમાતમા, દેવનો દેવ ગુણ રયણ ખાણીઃ શાંત સુધી કરી મમીનતા પરહરી, પુજીએ ભવી જના પ્રેમ આણી. ૧, શ્રી૦ અરતી રતી મોહ નીંદ્રા નહાસી ભયં, રાગ નહી દ્વેશ નહી જાસ અંગે; કામ મીથ્યાત્વ અજ્ઞાન જસ ખય થયાં, ધ્યાઇએ તે પ્રભુ અધીક રંગે. ૨, શ્રી૦ ધ્યાન પીંડસ્થ પદસ્થરૂ પસ્થથી, ધ્યેય ધ્યાતા લહે એક તાને, દ્રવ્ય પર્યાય ગુણ તેહના ધ્યાઇએ, પાઇએ શીવ બહુ તત્વ જ્ઞાને. ૩, શ્રી૦ જન્મનમના ચ્યાર અણીવાર ઘાતીએ, દેવ કૃત જાસ ઓગણીસ રાજે, ચઉતીસ અતીસયા અંગ ચોથે કહ્યા; પાંણ તીસ વયણ ગુણ જાસ છાજે. ૪, શ્રી૦ અડ અધીક સહસ લંછન ધરે અંગમાં, ગુણ અનંતે ભર્યો નાથ સોહે; જાસ કલ્યાણકે જગતનો તમ ટળે, ઇંદ ઉપેંદ્રનાં ચીત મોહે. ૫ શ્રી૦ નામને થાપના દ્રવ્ય ભાવે કરી, જે નરા ચીતમે નીત્ય ધ્યાવે, દેવ પાતાલી ભૂપાળ પેર તે નરા, તીર્થ પતી સંપદા હસ્ત પાવે. ૬, શ્રી૦ જે મહા ગોપ ખટ કાય ગોકુળ તણો, તીમ માહા માહણ જાસ કહીએ; ભવો દધી બુડતાં ભવ્ય નીસ્તારણે, સાર્થપતી મુગતીનો તેહ લહીએ. ૭, શ્રી૦ દ્રવ્ય ભાવે કરી પૂજના જે કરે, સ્વર્ગ અપવર્ગ તે નીત્ય પામે, ત્રણ્ય પણ અષ્ટ નવ સતર એકવીસ વીધ, પુજના કરી વસે સિધ ધામે. ૮, શ્રી૦ પ્રથમ પદ પુજતો રાય શ્રેણીક પ્રથમ, ભાવી ચોવીસી જીનરાજ થાસે. તાસ પદ પદમની સેવના સુર કરી. રૂપ વીજયાદી નીત સુજસ વાસ્યે. ૯. શ્રી૦——કાવ્ય—પૂશ્પ પ્રદીપાક્ષત ધુપ પુંગી ફલે જીનેંદ્રાઃ પ્રતીમા પ્રપુજ્ય ચેમ ક્ષથઃ શ્રી પરમેષ્ટી મંત્ર જપંતી તે તીરથ કૃતો ભવંતી. ૧, ઓંહિ શ્રી પરમાત્માને અનંતાનંત જ્ઞાન સકતે, જન્મ જરા મૃત્યુ નિવારણાય, શ્રીમતે અર્હતાય, જલં, ચંદનં, પૂષ્પં, ધુપં, દીપં, અક્ષતં, નૈવેદ્યં, ફળં, જાપ સ્વાહા, ઇતી શ્રી અરીહંત પદ પુજા. ૧

पुजा २ जि दुहा,

સકળ વીભાવ અભાવથી, પ્રગટયો સુધસ્વ ભાવ, જેથી જ્ઞાન અનંત જસ, તે સિધનમો ધરી ભાવ. ૧, અનંત જ્ઞાન દરસણ ધણી, રૂપ બળ જાસ અનંત, સાદી અનંત સુખ અનુભવે, નમો સિધ ભગવંત. ૨.

ढाळ,

દીપ પૂજન ભવી ભાવ ધરીને એ દેશી.—નમો સિધ માહા ઉપગારી, અવીકારી અણહારીરે, દેહ અભાવે પણ ગુણ ધારી, જાઉંહું બલીહારીરે. ૧, નમો૦ પણ ગુણ વરણ વીરામથી પ્રગટ્યા, રસથી પણ તીમ હોયરે, ગંધ સબંધ રહીત દોય જાણો, ફરસ નામ આઠ જોયરે. ૨, ન૦ વેદ ભેદ તજી ગુણ ત્રણય પાયા અસરીરી સોહાયારે, અરૂહ અસંગી નીજગુણ રંગી, એ એકત્રીસ ગુણ રાયારે. ૩, ન૦ અરીહંતને પણ માન્યપણે જે, અષ્ટ કરમથી ન્યારારે, રૂપાતીત દીસા જે પાયા, રહે સંસારને પારેરે. ૪, ન૦ જાતી જરા રૂપ મરણ નવેદન. અકળ અચળ અવીકારીરે, પુરણાનંદ પરમ પદ ભોગતા, અનંતા ચતુષ્ટ ધારીરે. ૫, ન૦ બંધ ઉદય ઉદીરણ સતા, કરમ ભરમ સવી ટાળીરે, સમય પએસંતર અણ ફરસી, વરીયા શીવ વહુ સારીરે. ૬, ન૦ પંદર ભેદે સીધ વીચારી, જાપ જપો હીતકારીરે, શ્રી સિધાચળ પમુહા તીરથ, પુજો સિધ સંભારીરે. ૭, ન૦ સમેત શિખર આબુ અષ્ટાપદ, વૈભાર ને ગીરનારરે, નમો સિધાણં જપીએ તીરથે, હોવે સિધ નીરધારરે. ૮, ન૦ હસ્તીપાળ નૃપ એ પદ સેવી, હુવો વિદેહે જીનેસરે, તસ પદ પદમ ભીજપ પદ દાખ, દીયે શીવરૂપ વિસેસરે. ૯, ન૦—કાવ્ય—ચીરપકાળ સુનીકા ચીત્ર, બંધ બધ, અષ્ટાત્મક વિષમ ચુરમ ભેદ કરમ નસં નીહત્ય પરમં પદ માપી યેરબે શિષાદી સંતુ મહતો મિહ કાર્ય શિવી. ૧, ઓં૦ ઇતિ શ્રી બીજી સીધપદ પૂજા. ૨,

पुजा ३ जि दुहा.

સમકીતી અણુવ્રતી માહા વરતી, તેહમાં સયળ સમાય, તે પ્રવચન પદ સેવતાં, સમકીત નીરમળ થાય. ૧ સકળ સુરાસુર પુજ્યને, પુજ્યપણે છે જેહ, તે પ્રવચન પદ પૂજતાં, પાપ તાપ હોય છેહ. ૨,

ढाळ

અજીત જીણંદ શુ પીતડી, એ દેશી.—શ્રી પ્રવચન પદ પુજીએ, દ્રવ્ય ભાવેરે મન ધરી ઉલાસ [illegible] ધેય ભાવશો, એ પદ ભેદ ત્રીપદી નીવાસકે. ૧, શ્રી પ્રવચન પદ પૂ[illegible] —દસ વીધ ધરમ પુરા ધરા, ભલા મુનીવરારે તસ ભ-

કતીને કાજેહે, અસન વસન આસનદીએ, પાન પાના કરે કલ્પીત સુધાજેહે. ૨, શ્રી સમકીતી આણું વરતી ગુણ વરતી, શ્રાવકનીરે કરી ભકતી અપારેહે, સાધવી સાવીયાની વળી, ભગતીયીરે મુગતી નીરધારેહે. ૩, શ્રી, જીન પડીમા જીન મંદીરા, જીન પુજા રે ભગતે કરી ખાસહે, ભાવથી સી દાતા પ્રતે, કરે નિશ્ચલરે પરમે ઉલાસહે. ૪, શ્રી૦ નમો પવયણ પદ નીત જપે, સંઘ ચઊવીહરે જીન રાજયનો જેહહે, ધ્યાન પદસ્થ પ્રકારથી, હોય ધ્યાતારે ગુણ ગણનો ગેહહે. ૫, શ્રી૦ પાપ એત્ર સગ પરીહરી, એત્ર પુન્યનનારે આરાધો સાતહે, લાખ સવા જીન દેહેરાં, નપ સંપતીરે કરાવ્યાં વીખ્યાત હે. ૬. શ્રી૦ એ પદથી જીન પદ લહે, જીમ જીનદતરે શ્રાવક શ્રીકારહે, જીન ઉત્તમપદ પદમની, કરી સેવારે લહો રૂપ અપારહે. ૭, શ્રી૦——કાવ્ય—એવંત્ર લીયપદ ભકતી ફલઃ પ્રકાશ વૃત નિસમ્ય જીનદત્ત માહા હેતરય ભકતી દઢા પ્રવચને રેચપંગુ હર્ષાત એના હતંપદ પદમદં ત્રતયાભવેધ. ઓં૦ ઇતી શ્રી પ્રવચન પદ ત્રીજી.

पुजा ४ थी दुहा.

સમાચારી દસ કરે, ધરે દસ ચીત સમાધ, ભાખા ચારજ પરીહરે, સોળ કષાય વડ બાધ. ૧, દ્વાદશ અંગ ઉપાંગના, સુત્ર અરથ ના જાણ, દશ દ્વારૂચી શિક્ષા દુવિહ, ધરે સુરી ગુણ ખાણ. ૨,

ઢાલ

નીબડી રાયણ તરૂ તળે, એ દેશી. પંચા ચાર સુધા ધરે સુણો સંતાજી, જીતે ઈંદ્રી પંચ, ગુણવંતાજી. પંચ સુમતી સમતા રહેઃ સુ૦ ગુપ્તી ત્રણ કરે સંચ. ગુ૦ ૧, પંચ મહાવરત પાળતા, સુ૦ છંડે ચ્યાર કષાય; ગુ૦ નવ વીધ બ્રહ્મ ગુપવી ધરે, સુ૦ આચારજ નીરમાય. ગુ૦ ૨, અષ્ટાંગ જોગ સાધન કરે, સુ૦ લહે આઠ કર્મ સ્વરૂપ; સુ૦ જાણે અડપ્રભાવક ભલી, સુ૦ વીમ અડ ધીઠી સરૂપ. ગુ૦ ૩, ચઉ અનુયોગ વખાણતા, સુ૦ સાસનના સીણગાર; ગુ૦ બારસે છનું ગુણે ભર્યા, સુ૦ ભાવાચારજ સાર. ગુ૦ ૪, પંચ પ્રસ્થાન સાધન કરે, સુ૦ મુની ગણી પંડીત ભાવ; ગુ૦ વાચક આચારજપણું, સુ૦ પામે ગુણને દાવ. ગુ૦ ૫ ચઉદસે બાવન ગણધરા, સુ૦ લબ્ધી તણા ભંડાર; ગુ૦ તસ પદ પંકજ પૂજીએ, સુ૦ દ્રવ્ય ભાવે નીરધાર. ગુ૦ ૬, જુગપ્રધાન વીર સાસને, સુ૦ હોય હજાર ને ચાર; ગુ૦ વતમાન શ્રુતના ધણી, સુ૦ તે પુજો ધરી પ્યાર. ગુ૦ ૭, અસનાસન વસ્ત્રાદીકે, સુ૦ પાનક ઔષધ પાત્ર; ગુ૦ નમનાદી ગમન વંદના, સુ૦ કરે નીત નામી ગાત્ર. ગુ૦ ૮, આચારજ પદ શોભતો, સુ૦ શ્રીપૂરસોતમ ભુપ; ગુ૦ તીરથંકર પદ બાંધીયું. સુ૦ જ-ગુરસે ચીદ ઘન રૂપ. ગુ૦ ૯,——કાવ્ય——સુરી સદા ચાર વીચાર સારા નાચાર પંતઃ સ્વપરા નપયોર ઉચ્ચોપસર્ગે કન્યાચારણાર્થે મભ્યર્ચ્ચ પામ્યાક્ષત ગંધ પુષ્પૈ. ૧, ઓં૦ ઇતી શ્રી ત્રોથી આચાર્ય પદ પૂજા.

पुजा ५ मि दुहा,

ભાવ સાનમે જે રમે, વચનાતીત સ્વભાવ; થીર કરે સીદાતા પ્રતે, થીવીર તે ભવજળ નાવ, ૧, રમે સદા નીજ રૂપમાં, ધમે કરમ મળ સર્વ; ઈંદ્રીય તુરંગમ વશ કરે, ગુણનો ન કરે ગર્વ. ૨,

ઢાળ

પ્રભુ નીરમળ દરીસણ કીજીએ. એ દેશી. નીત નમીએ થીવીર માહા મુ-ણી. એ ટેક. માહાવરતધારી માહા ઉપગારી, પંચ પદ દ્ધારક ગુણી; તપ શ્રુત તૃતીય સંજમ ધરતા, ધ્યાન રયણ રોહણ ખણી. ની૦ ૧ દ્રવ્ય થકી પલીતાંકુર શ્રીનર, સાઠ વરસ વયના ધણી; વીસ વરસ પરજાય સ્થીવીર મુણી, જસ સંજમ પ્રાણતી ઘણી. ની૦ ૨, ચોથાં અંગથી દ્રષ્ટિવાદ લગે, શ્રુત સ્થીવીરા હીરા ખણી; આચારજ ઉવઝાય પ્રવરતક, સ્થીવીર રત્નાદીક ગુણ મણી મણી. ની૦ ૩ અહવા ઠાણંગે દસ ભેદ, ભાખે શ્રી સોહમ ગણી, લાકીક લોકોતર પદ ભેદે, સીદાતા પ્રાણી ભણી, ની૦ ૪ લાકીક લોકોતર સીક્ષા કરે, પુત્ર શિષ્યાદીકને ઘણી; તેહની સેવના આસનાદીક ચઉ, ભેદ કહે ત્રીભુવન ધણી. ની૦ ૫, નમના ભીગમન વંદન પૃછન, વીનયાંજળી કરે અઘહણી; ગ્નાન ધ્યાન તપ સંજમ કીરીયા, સીદાતા સાધુ ભણી. ની૦ ૬ મેઘકુમારાદિક થીર કીધા, હેતુ જુગતી કારણ ભણી; તેહ સ્થીવીર પદ ભગતી કરીને, કુમતી કુસંગ દુરે હણી. ની૦ ૭ મુનીસુવરત નેમી જીન જ-પીએ, કર્મ વેલી મુળે જણી; નીચ ગોત્રનો નાશ કરીને, પૂજ્યક હોય ત્રીભોવન ધ-ણી. ની૦ ૮, પદમોતર નપ એ પદ ફ્રુવી, તીરથપતી થાશે ગુણી; તસં પદ પદમ-ની શેવના કરશો, રૂપવીજય ભગતે ઘણી. ની૦ ૯,—કાવ્ય—વસ્ત્ર પાત્રં ભક્ત પાનં પવિત્રં સ્થાનં ગ્નાનં ભેષજં પૂણ્યહેતુ, એ અર્છેતી સ્વાત્મ ભાવૈકસારં, તે સંવીગ સૌખ્ય માસાદયંતિ. ૧, ઓં૦ હ્રીં શ્રી પાંચમી સ્થીરવીર પદ પુજા.

पुजा ६ ठि दुहा.

સત્ય સૌચ્ય સંતોષ યુત, પ્રીત પ્રસન દયાળ; ખલ ત્યાગી ઈંદ્રી જય, સાતે સુખે સુખ્યાલ. ૧, સુતધર તત્વ સુધારસી, ખસી વીભાવ વીરાધ; વસી બુધો જીન આગમે, તે ઉવઝાય આરાધ. ૨,

ઢાળ

દેશી જુબખ્ખડાની. બહુ શ્રુત શ્રીઉવઝાયની, શેવના કરી સુભ પ્રીત સલુને;

અતમા બધા બધ ભેદે કરી, આરાહીજે નીત. સલુને. ૧ કાળી કહેત કાળીકપણે, છે શ્રુતના દોય ભેદ; સ૦ અંગા નંબ પ્રકારથી, અહવા કહે ગત એદ. સ૦ ૨, જોગમા દીક કીરીયા કરી, સુત્ર ભણાવાણ કાજ; સ૦ ઉદ્દેસાદીક અનુક્રમે, પામે શ્રુત આધ-જ્મ. સુ૦ ૩, ચઉદ પૂરવી દસ પૂરવી, અંગ ઉપાંગના જાણ; સ૦ વતમાન શ્રુતના ધણી, પાવયણી ગુણ ખાણ. સ૦ ૪, શિષ્ય વર્ગને શીખવે, સુત્ર રથ ધરી નેહ; સ૦ પહાણને રયણ સમા કરે, પણ વીસ ગુણના ગેહ. સ૦ ૫, ભાવ વાચક ત્રીજે ભવે, લહે શીવ સુખ નીરધાર; સ૦ ગણ ચીંતક નૃપ સુત પેરે, બુધ્ધી તણા ભંડાર. સ૦ ૬, વાદી મતંગજ કેસરી, પણ વીસ ભાવના ધાર; સ૦ ઉપમા સોળે સોહતા, વંદુ વારો વાર. સ૦ ૭, બહુ શ્રુતની સેવા કરે, ભકતી તથા બહુ માન; સ૦ દ્વાદશધા વંદન કરે, અસનાદીક ચઉદાન. સ૦ ૮, મહેંદ્રપાળ એ પદ થકી, થાશે શ્રીજીનરાજ; સ૦ તસ પદ પદમ સેવા થકી, રૂપનાં સરશે કાજ સ૦ ૯,—કાવ્ય—પાષાણ તુ-લ્યોપિ નરોપઢીય પ્રસાદ લેશ્યા ભજતે સપર્યા જગહિતઃ પાઠક સંયમઃ સકલ્યાણ માળા વિતનોતુ સંઘે. ૧, ઓ૦ હ્રીં શ્રી છઠી ઉપાધ્યાય પદ પૂજા.

पुजा ७ मि दुहा,

આસન જયથી રૂજ હરે, પ્રાણયામે પાવ; મન વીકાર મુનીવર હરે, પ્રત્યાહાર પ્રભાવ. ૧, બાહ્ય અભ્યંતર તપ તપે; સોહંપદ કરે જાપ, તે મુનીવરને વંદતાં, પ-લકમાં જાએ પાપ. ૨,

ઢાળ

ત્રીજે ભવ વરયાનક તપ કરી. એ દેશી. ખટ વરતધારી છકાયના રક્ષક, પંચ ઇંદ્રી વશ કરતા, ભાવ વીશુધી પડાલેહણ કરે, કરણ વીશુધી ધરતારે, ભવીકા, એહવા મુનીવર વંદો, જીમ લહો પરમાણંદોરે, ભવિ૦ એ આંકણી. ૧, લોભ નીગ્રહ કરી ખાંતિ સુરા, સંજમના અધીકારી; અકુશળ મન વચ કાય નીરોહે, સહે પરીસહ અતી ભારીરે. ભ૦ ૨, દેવ તીરી નર આતમ સમુદભવ; ઉપસર્ગ સોળે સહતા, સ ત્તાવીસ મુનીવર ગુણધારી, સુમતી ગુપતી નિરવહતારે. ભ૦ ૩ બાહ્ય અભ્યંતર તપ નિત તપતા, કઠીન કરમ ખયકારી; દોષ બીયાલીશ રહીત અસન કરે, અતીક્રમ ચ્યાર નીવારીરે. ભ૦ ૪ દ્રવ્યાદિક અભીગ્રહ ચઉ કરતા, ખટ વિધ વિગયના ત્યાગી; ચાર પ્રકારે સલીનતા કરી, ધ્યાન ધ્યાન મતી જાગીરે. ભ૦ ૫, નરના દોષ અઢાર નીવારી, દીક્ષા જોગ્યને આપે; નવ વિધ ભાવ લોચના કારક, કેસ લોચ ત્રીક થાપેરે. ભ૦ ૬ ચઉદ અભ્યંતર ગંથી તજીને, જેહ થયા નીગ્રંથ; અસરણ સરણ તરણ તારણ મુની, ચલવે સીવપૂર પંથરે. ભ૦ ૭ બહુ શ્રુત તપસિ લબ્ધિના ધારી, વ્રત દુષણ પરીહા-

ગી; ઉથઠાણુ ગવારી, મુની નમો જેમ સમારીરે. ભ૦ ૮ વીર ભદ્ર એ મુની પદ સેવી, હોસ્યે વિદેહે જીણંદ; તસ મુખ પદમ વચન રસ પામી, રૂપવીજય આણંદરે. ૯,--કાવ્ય--શ્રી તીરથકૃત પદવિ ધ્યાઈ તપા સ્વી વર્ગે વત્સલ્ય પુણ્ય પ દવિ મધિ ગમ્ય સમ્યક૦ શ્રીવિર ભદ્ર મુની વધિ વિના વિધિયં કથાનંહિ સમ્રમ મિદં શિવ સૌખ્ય હેતુઃ ૧, ઓં૦ ઈતિ શ્રી સાતમી મુની પદ પૂજા.

पुजा ८ मि दुहा

અક્ષય સુખ આધારજે, ધ્યાન કલ્પતરૂ મુળ, તરણ હેતુ શ્રુત જ્ઞાન છે, શીવ સુખને અનુકુળ. ૧ મઇ સુખ ઓળખાણ પજવા, પંચમ કેવળ નાણ; ભેદ એકાવન તેહના જપીએ ધીર કરી જાણ. ૨

ઢાળ

તુગીયા ગીરી શિખર સોહે એ દેશી. નાણ પદ આરાધો ભવ્યા, નાણથી નીરવાણરે, નાણથી અન્નાણ નાસે, નાણ અપ્પ પીછાણરે, ના૦ ૧ સુધ જ્ઞાન નંદી ચેતન, કર્મ કરે ચકચુરરે, મીથ્યાત્વ ઘોર અંધાર ટાલણ, જ્ઞાન અભીનવ સુરરે, ના૦ ૨ જ્ઞાન પુરવક જેહ કરણી, તે હરે સવી દુઃખરે, જ્ઞાન અમૃત પાન કરતાં, પ્રગટ ભવી લહે સુખરે, ના૦ ૩ જ્ઞાન પંચમે જે સદાગમ, સ્વપરભાશકતે હરે, ચઊદ ભેદે શ્રવીએ તે, જેમ ટળે ભ્રમ રેહરે, ના૦ ૪ અગીયાર અંગ ઊપાંગ દ્વાદસ, દસ પયનાં સારરે, ખટ છેદ સુત્ર વીચીત્ર રચના, મુળ સુત્ર જે ચ્યારરે, ના૦ ૫ નંદી અનુયોગ દ્વાર સુત્ર પણયાલીસરે, નિર્યુક્તી ટીકા ભાખ્ય ચુરણ, મુળ વીસવાવીસરે, ના૦ ૬ નાણે જાણે સ્વભાવ જગના, ભક્ષા ભક્ષ વીચારરે, તત્વા તત્વ સ્વરૂપ જાણી. જ્ઞાનને આચારરે, ના૦ ૭ દ્રવ્ય ગુણ પર જાય પરણતિ, દ્રવ્ય ખટકે જેહરે, જ્ઞાની જ્ઞાને સરવે જાણે, સ્વપર ભાવે એહરે, ના૦ ૮ જ્ઞાન ભકતે તીરથ પતીપદ, જયંત નૃપ લહી સારરે, તસ વદન પદમની દેશના, રૂપ લહે ભવ પારરે ના૦ ૯—કાવ્ય—જ્ઞાના વિદંતી ખલુ કૃત્યમ કૃત્ય ભતં જ્ઞાનં ચરીત્ર મમલં સમ્રમા ચરંતિ જ્ઞાનાય ભવ્ય ભવિનઃ શિવમાપ્નુવંતિ જ્ઞાનં નિદાનમ ખિલોત્તમ સંપદ્રમઃ, ૧ ઓં—ઈતી શ્રી આઠમી જ્ઞાનારાધન પુજા.

पुजा ९ मि दुहा

સુધ દેવ ગુરૂ ધર્મની, સરધા મન વચ કાય, તે સમકીત પદ સેવીએ, જીમ શ્રુરશિવ સુખ થાય. ૧ દુવિહ ધર્મનુ મુળજે, દરશણ પરમ નિધાન, તીરથંકર પદ પ્રાપ્તીનુ એહીજ પરમ નિદાન.

ઢાળ

જીન વચને વઇરાગીયાહો ધન્તા એ દેશી દરશણ પદ નીરમળ કરો હોમીતા ગીકણ જોગ સમાર, શુણ અનંતની ભુમીકા હોમીતા, સમકીત સુધ વીચારે હું વારી મીતા. ૧, સમકીત ધરી એ એ, સમકીત ધરીએ સોહાંમણો હો મીતા; ખંડો દુષણ પંચરે હુવારી મીતા; સમકીત ધરીએ એ. એ ટેક. એવીહ દુવીહ તિહાંપણે હો મીતા, ચઊપણ દસવિહ જોય, સુધરીતે તે સેવતારે મીતા, ગુણનીધા આતમ હોય રે. હુ૦ સ૦ ૨ કાલ કરાલ રંકને હોમીતા, દોહીલો અસાન સંજોગ, પંચામૃત ભોજન મીલ હોમીતા, તે તો ભાગ્યને જોગરે. હુ૦ સ૦ ૩ તિમ પરમાદી જીવને હો મીતા. દુષ્પમકાળ મોઝાર, અમૃત સમ સમકીત લહી હોમીતા, મત પરમાદે હારરે. હુ૦ સ૦ ૪ તરૂમાં જીમ સુર તરૂ વડો હોમીતા, સુરરામણિ રયણ મોઝાર, તીમ સઘળા ગુણમાં વડો હોમીતા, સમકીત ગુણ નિરધારરે. હુ૦ સ૦ ૫. નીશ્ચને વ્યવહારથી હોમીતા, એગસઠ ખટ વિધ હોય, ખટ ઊપસમ ખય ઉપસમે હોમીતા, તિહાં સમકીત જોયરે. હુ૦ સા૦ ૬ જીન ભગતી ગુરૂ સેવના હોમીતા. કરૂણા જીવની સાર, સંઘ ભગતી તીરથ જાત્રા હોમીતા, સમકીત નીરમળ કારરે. હુ૦ સ૦ ૭ જંગમ સ્થાવર તીરથની હોમીતા, સેવના શિવસુખ મુળ, હરી વીક્રમ પેરે જે કરે હોમીતા, તસ જીન પદ અનુકુળરે. હુ૦ સ૦ ૮ જીન ઊતુમ પદ પદમની હોમીતા, જે કરે બીવિધે સત. રૂપ વીજય પદ સંપદા હોમીના, લહી હોય દેવાધિ દેવરે. હુ૦ સ૦ ૯.--કાવ્ય--સકળ મંગળ કેલીનીકે તનં, કુમત ધ્યાવત વિઘાત ન ભાસ્કરં, સુચીતરં નિજ બોધ સમુદભવં ભવ વીઘાત કૃતેયજ દરશનં. ૧ ઓં—ઇતી નવમી દરશન પદ પુજા.

पुजा १० मि दुहा

મોક્ષ સાધક સુલ જોગથી, સાધન કરે ઓકાર, ક્ષાંત્યાદીક ગુણ ગણ ભરયો, મઆદીક ભંડાર. ૧ મોક્ષય વીનય મનમાં ધરે પરીહરે સકળ પ્રમાદ, વીનયવંત ગુણ ગણ ભરયો તજે સકળ ઊનમાદ. ૨

ઢાળ

સંભવ જીન અવધારીએ દેશી. વીનય કરો ભવીઆણ ભયો, વીનય તે ગુણ ગણ મુળ સલુને, વીનયથી ગુરૂ સંતોષણા, તેહથી સુત અનુકુળ, સલુને, વીનય કરે ભવીઆણ ભયો. એ ટેક. ૧ સુતથી દરીશણ નીરમળો, તેહથી ચરણ પવીત, સ૦ ચારીત્ર સરવ સંવર કરે, સંવરથી તપ નીત, સ૦ વિ૦ ૨ નિજરા થાએ તપ થકી નિજરાથી૦ અઘનાસ, સ૦ કેવળજ્ઞાન નીરમળ લહે, કેવળથી શિવ વાસ ,સ૦ વિ૦ ૩

સાદી અનંત સુખ સંપદા, ભોગવે શિવ અનંત; સ૦ તેહનો ગુણ વીયન ભણો, રતવીએ નિત ગુણવંત. સ૦ વિ૦ ૪ નાણ દંસણ ચારીત્રનો, તપ ઉપચારીક પંચ સ૦ દશ વિધ વૈયાવચ્ચ કરે, જીંડી સબળ પ્રમ પ્રપંચ. સ૦ વિ૦ ૫ મન વચ કાયા વિનય તણા, દુગ ચઉઅડ ભેય હોય; સ૦ પડી રૂવ જોગ જુજન તણા; ચઉદ ભેદ એમ જોય. સ૦ વિ૦ ૬, અરિહંત શિવ સુરી ભલા, વાચક મુની કુલ ધર્મ; સ૦ ગાન કીયા સંઘ બાણ તણો, ગાની થીવીર હરે કર્મ. સ૦ વિ૦ ૭, અનાસાતના એહની, ભકતી થુતી સનમાન; સ૦ બાવન ભેદ એ વિનયના, બિહુ મીલી છાસઠ માન. સ૦ વિ૦ ૮ અરીહંતાદીક પદ તણો, વિધિએ વિનય કરે જેહ; સ૦ નીરપ ભોગી ઉપગારનો. અહનિસકાળ બહે તેહ. સ૦ વિ૦ ૯, દોય હજાર ચઉવીતરે, દેવ વંદન વિધિ ભોગ; સ૦ ચારસે બાણુ ભાવે કરી, ગુરૂ વંદે રંગરોળ સ૦ વિ૦ ૧૦ દ્રવ્ય ભાવ વિનયે કરી, ધન્ને જીન પદ લીધ. સ૦ તસ પદ પદમરીજ્ય ધીએ, કરે ભેદ રૂપ સાસુધ. સ૦ વિ૦ ૧૧,—કાવ્ય—ભોભો પમાદં બધુય સુણા પહારી, ભવ્યાં જંતુ વિનયં ગુણ વસ સમ્યક, યેન બીલોક જના વાંછીત પૂરણ પુણ્યા તીર્થંકરસ્ય પદવી નદ વિય સીશ્યાત. ૧, ઓં૦ ઘતી શ્રી દસમી વિનય પદ પુજા.

पुजा ११ मि दुहा

રતન ત્રય નીરમળ ધરે, કુરે કરમ ચકચુર; ગ્યાન ધ્યાન તપ હેતીએ મુનીવર જગમે સુર. ૧ કરમ ભરમ દુરે હરી, તરી સંસાકર અગાધ; નીજ ગુણ પરપતમે રમે, તેહ નમો સુ સમાધ. ૨

ઢાળ,

પંખડો નીહાળુરે બીજા જીન તણો, એ દેશી. ભવી તુમે સેવોરે ચારીત્ર પદ ભલુરે, શુચી કરી તન મન કાય; દેશ સરવ ભેદ જીનવર કહેરે; ચારીત્ર દોય અમાય. ભ૦ ૧ દેશ ચરણ ગૃહીને વરત બારનુરે, મુનીને માહા વરત પાંચ; દેશ વિરતિ વર્ધમાનીક પદ લહેરે; મુની લહે શીવ સુખ સંચ. ભ૦ ૨ મહુરત માત્ર ચારીત્ર સોઆ પક્ષીરે, વૈમાનીક સુખ થાય; ભાવ વિસુધે સાધે શિવિનેરે, જીમ શ્રી મારૂ દેવા માય. ભ૦ ૩ ત્રીકરણ સુધ ચરણ ફરશન કરેરે, બાર કષાય નિવારિ; બાર માસે અનુતર સુખ અતિ ક્રમીરે, શુકળ શુકળ જીરધાર. ભ૦ ૪ ત્રીવીધ અવચંક જોગે જોડતારે, ષટ આવસ્યક સાધ; સાધ્ય પદે રમતા સુમતા ધરેરે, ટાળે વિભાવ ઉપાધ, ભ૦ ૫, શબ્દ રૂપ રસ ફરસ વિષય સુખેરે, જસ મન નહીં લપટાય, તારણ તરણ કાજ તે મુનીવરારે, બીજા નામ કહાય. ભ૦ ૬ શ્રી દેવી ઉપમે થિર રહ્યારે, અરૂણ દેવ ષટ માસ; ધીર ચારીત્રી સંજમ સાધિનેરે, જીન પદ બાંધ્યું ઉલાસ, ભ૦ ૭, બારમે સરગે સુર સુખ અનુભવીરે, થાસ્યે વિદેહે જીણંદ, તસ

પદ પદમની સેવના કરી ભલીરે, કહે ચીદ રૂપ આનંદ. ભ૦ ૮,—કાવ્ય—કઠીન કર્મ ઘનાઘન મિંદ, સમદમાદી ગુણાવળી મંડન, જીનગુણા ખિપ સાધુ સુસેવિતં, અરણુ પંચવિષય જયાત્મકં, ૧ ઓં——ઇતી શ્રી અગીયારમી મુની પદ પુજા.

पुजा १२ मि दुहा.

તપ સુરો જગમાં ઘણા, દાન સુરે નહી પાર; વિદ્યા સુર વિચારતાં, સીલ સુરે જગ સાર. ૧, સીલે સદ ગતિ પામીએ, સીલે સુધરે કાજ; સીલે નર સુર સંપદા, સીલ સીવપુર જાય. ૨,

ઢાળ,

સીતળ જીન સહજાનંદી, એ દેશી. આગમ વાસીત કરી બુધી, લહી ત્રીકરણ જોગની સુધી; ઝલ અંદ્રી જોગને રૂધિ, તજી પરણુતી કામની ઉધી, નમો ખંભચરીણ પદ જપીએ. ભવ ભવનાં પાતીક ખપીએ. નમો૦ ૧, એ ટેક. દસ કામ અવસ્થા છંડી, પંચઇંદ્રી તુરંગને ડંડી; અધ્યાતમ જ્ઞાનમાં મંડી, કામ વાસના નાખે ખંડી. ન૦ ૨, ત્રેક્રીયને ઉદારીક કામ, દોય ભેદ એ વીષયના ઠામ; કૃત કારીત અનુમતિ નામ, ત્રીક જોગ નવે ગુણ ધામ. ન૦ ૩, દ્રવ્ય ભાવથી દુવીહા સીળ, જે પાળે ખરૂ બહુ લીલ, દ્રવ્યથી મૈથુન નીવારે, ભાવે રાગ દ્વેષથી ટાળેરે. ન૦ ૪, સદાચાર સીળ એક જાણો, જાણે સીળાગ વખાણો; નવ બ્રહ્મ ગુપ્તી ઘરે શાણો, તે થાએ ત્રીભૂવન રાણોરે. ન૦ ૫, ચારીત્રનો પ્રાણાધાર, અધ્યાતમ ભવનો સાર; જગ જંતુના કરે નીસ્તાર, સઘળા વ્રતનો શણગાર. ન૦ ૬ દસ ચીત સમાધીને ધારે, વળી વિષય ત્રેવીસ નીવારે; શીળધારી તે જન્મ સુધારે, આવે ભવ વારીધી આરે. ન૦ ૭ દાન આપે કનકની કોડી, દીવશે દીરશે કર જોડી, પણ નાવે શીળની હોડી, એમ કહે જીન ગણધર જોડી. ન૦ ૮ સંદ્રવમી તપ સુવીરાયો, સીળવ્રતથી જીન પદ પાયો; પ્રભુ વદન પદમ કેહેવાયો, રૂપવિજય જગતે ગાયો. ન૦ ૯——કાવ્ય—ધૃતિ જસત શીળ મહાનુભાવં ધધા દસ સ્થાનક માશ્રયંતી તે ચંદ્રવુમે પશ્નીદ્ર લક્ષ્મી માસાદ્ય નીત્ય દમમાશ્રયંતી, ૧, ઓ, ઇતિ શ્રી બારમી બ્રમચર્ય પદ પૂજા.

पुजा १३ मि दुहा.

અનુભવ જ્ઞાન વિના ક્રિયા, કેવળ કાય કલેશ, દાવાનળ જળ ઘટ ભરે, કેમ ઓલાય અશેશ. ૧, દ્રવ્ય ક્રિયા નિરમળ કરે, ભાવ ક્રિયા શીવ મોખ; ઉભય જોગ નીત સાધતા, કરે મુની કર્મ નારોષ. ૨.

ઢાળ

ધર્મ જીનેસ્વર ગાઉ રંગશું, એ દેશી. સકળ પ્રમાદ દીશા દુરે તજી, કરી ખીણ ખીણ સુભ ધ્યાન; મુનીસર, સમતા જોગે મમતા છંડીએ, ધરીએ તત્વનું ગ્યાન, મુનીસર, નમો નમો ક્રિયાણં જયો પદ તેરમે. ૧. જેહથી શીવ સુખ પાય મુનીસર, ધર્મ સુકળ દોય ધ્યાનને શેવીએ, થીર કરી મન વચ કાય. મુનીસર, ન૦ ૨. જીન સાધુ ગુણ કીરતન નીત કરે, દાન વિનય સનમાન; મુનીસર, સંજમ સુત સીલાદીક સાધતો, નીત ધ્યાએ ધર્મનું ધ્યાન. મુનીસર, ન૦ ૩. સુકળ ધ્યાન આલંબન ભુમીકા, ખાંતી પમુહારે ચાર; મુનીસર, સરદ પૂનમ સસી સમ નીજ આતમા, ધ્યાએ પીંડસ્થ વીચાર. મુનીસ્વર, ન૦ ૪, ચોત્રીસ સોળ છ પણ અક્ષર દુગઇગ, પદથી પરમેષ્ટી જાપ; મુનીસ્વર, લોકા લોક પ્રમાણો કારણો, કરીએ પદસ્થ પદ જાપ. મુનીસ્વર, ન૦ ૫, પ્રાતીહારજ સોભીત જીન કેવળી, સમવસરણનારે ભાણ; મુનીસ્વર, હૃદય કમળ મધ્ય થાપી ધ્યાઇએ, બીજીજ રૂપસ્થ જાણ. મુનીસ્વર, ન૦ ૬, પરમાનંદ પરમ પરમાત્મા, સીધ બુધ નીકલંક; મુનીસ્વર, રૂપાતીત ધ્યાન મન ધયાઇએ, જીમ ટળે ભવનોરે વંક. મુનીસ્વર, ન૦ ૭, પચવીસ આશ્રવ ક્રિયા પરિહરી, છાંડો કાઠીઆ તેર, મુનીસ્વર ગ્યાન ક્રિયા એ અડદાઠી બહી, કીજે કરમનો જેર, મુનીસ્વર, ન૦ ૮, તેરે કીયા થાનક પરીહરી, વચન આસીંગ અનુ ઠાણ, મુનીસ્વર, દુષ્ટ ધ્યાન ત્રેસઠ દુરે તજી, સાધો પદ નીરવાણ, મુનીસ્વર, ન૦ ૯, હરી વાહન મુનીએ પદ સેવતો, ધયાન રસે થીર ચીત, મુનીસ્વર, હરી ઇંદ્રાણી હેજે પરખીયો, ખટ મહીના લગે નિત્ય, મુનીસ્વર, ન૦ ૧૦, તીરથંકર પદ બાંધી નીરમળો, હોસે વિદેહે જીણંદ, મુનીસ્વર, તસ મુખ પદમની સાંભળી દેશના. રૂપવિજય સુખ વૃંદ, મુનીસ્વર, ન૦ ૧૧—કાવ્ય—કુરૂત ધ્યાન મનં દીતં ચુતમાં, ભવતીએ નમહોદય સંપદા, સુચીત રંગ જીન ધેય પદં સદા નમતિ ચેત સીકસ્ય લક્ષા જનાત ૧ ઓં, ઇતિ શ્રી તેરમી ક્રિયા પદ પુજા.

पुजा १४ मि दुहा

કર્મ તપે તપ જોગથી, તપથી જાય વિકાર, ભાવ મંગળ તપ જીન કહે, સીવ સુખનો દાતાર. ૧ બાજે ભ્યંતર તપ તપે, જપે સદા જીન જાપ, લબ્ધિ ગૌતમ હિમાનીસા, ટાળે સંચીત પાપ. ૨

ઢાળ

ન કરીએ જીનેરા ના કરીએ નીગુણાસુરે નેહા ના કરીએ. એ દેશી. તપ કરી એજી નીત તપ કરીએ, સમતા સુરે ઘટમાં તપ કરીએ, ભવ સાયર જીમ ઝટ તરીએ

જી, સુમતા સુરે ઘટમાં તપ કરીએ. ૧ એ ટેક. તપથી વીઘન પરંપરા જાએ, સુર નરે આણા શીર ધરીએજી, સુમતા, કામ સમનને ઈંદ્રી દમંનતા, નીત મંગળવાળા વરીએજી, સુમતા, રીદ્ધી શીધી નવનીધી ઘર આવે, સાતે સુખ નીત અનુસરીએજી, સુ૦૨, સુરે સુખ સીવ સુખ સુલહો તેહને, મંગળ માળા નીત વરીએજી, સુ૦ સંચીત પાપ કરમ ક્ષય જાયે, નીરમળ ચેતનને કરીએજી સુ૦ ૩ રતન કનક મુકતા વળી રૂડા સીહની ક્રીડીત મન ધરીએજી, સુ૦ વર્ધમાન તપ પૂર્વ ભવ કરી, પાંડવ જય કમળા વરીએજી, સુ૦ ૪ નંદન મુની એક લાખ વરસ લગે, માસ ક્ષમણ પારણુ કરીએજી સુ૦ નારકી કોડી વરસુ અઘ ટાળે, તેટલું અઠમ તપ કરીએજી સુ૦ ૫ દુશ્ટ કરમ તરૂ ભંજન ગજ સમ, દુવીહા તપ વીધા આચરીએજી, સુ૦ યહપરલોક આ સંસા રૂ ડી, હેળે ભવ સાયર તરીએજી, સુ૦ ૬ વિશ્નું કુમારાદીક માહા તપસી, પંદક સમતા અનુસરીએજી સુ૦ ચઉદ સેહેસ અણગારમાં ધોરી, ધન ધનો મુની ઊચરીએજી સુ૦ ૭ સનત કુમાર બાહુબળી ગૌતમ, વિશલ્યા તપ દુઃખ હરીએજી સુ૦ સાઠ હજાર વરસ આંબીલ તપ, સુંદરી સીવ સુખડાં વરીએજી, સુ૦ ૮ તપ પદ સેવી કનક કેતુ મુની, તિરથંકર પદ અનુસરીએજી, શું૦ તસ પદ પદમની સેવના કરીને રૂપ વિજય સીવ સુખ વરીએજી સુ૦ ૯ કાવ્ય—ઇતિ ચતુરદશમરહાત ભકતીના; પદમ નંત સુખોદય દાયકં, કનક કેતુ નરીંદ્ર જીવા નિશંસુતીય: સભહેર્ત્રી જ્પાય; ૧ શ્રી. ઇતિ શ્રી ચૌદમી તપ પદ પૂજા.

पुजा १५ मि दुहा,

દાને કુરગતી દુઃખ ટળે, દાને દાળીદ્ર જાય, દાને જસ કીરતી ઘણી, દાને પાપ પલાય. ૧ દાનસુપાત્રે જે દીએ, તે લહે નીરમળ નાણ, શ્રી શ્રેયાંસ તણીપેરે, જગમા હોય વખાણુ. ૨

ઢાળ

જંબુદ્વીપના ભરતમાંરે, નયરી પદમ પુરી ખાસ એ દેશી. સુધ માને સુભ રીત શુંરે, કરો આદર સતકાર, આહારાદીક ચઉ આપીએરે, ભાવ અખંડ ઉદારરે, પ્રાણી દીજે સુપાત્રે દાન, જીમ લહો મુકતી નીધાનરે, પ્રાણી દીજે શુપાત્રે દાન ૧ એ આંકણી, નામ થાપન દ્રવ્ય ભાવથીરે. પાત્ર અનેક પ્રકાર, ભાવ પાત્ર પડી લાભતાંરે, પામે ભવ જળ પારરે, પ્રા૦ દી૦ ૨ રત્ન ત્રયા ખ્યાત ચારીત્રીઆરે, ક્ષીણ મોહી ગુણ ધામ, રત્ન પાત્ર સમ જીનવરારે. પડી લાભે શીવ ઠામરે, પ્રા૦ દી૦ ૩ સમ્યગ જ્ઞાન ક્રિયા ભરચારે, તપ જપ શુમતાવંત, સ્વર્ણ પાત્ર સમ મુનીવરારે. દાને મહોદયદાતરે, પ્રા૦ દી૦ ૪ સમકીતી અણુવરૂતી ગુણવતારે, ધરે શિક્ષાવરૂત ચઉરે, રજતપાત્ર

સમતે કહ્યારે, તપ ભગતે ભવપારરે, પ્રા, ઢી૦ ૫, ચોથે ગુણ ઠાણે રહ્યારે, તામ્ર પાત્ર સમ તેહ, માટી લોહ ભાજન સમારે, મીથ્યા મતી અઘ ગેહરે, પ્રા, ઢી૦ ૬, માર્ગાનું સારી મીથ્યા મતીરે, સંહેસથી અનુવૃતી એક, તેહ સંહેસથીઆહાવૃતીરે, સાધુ સંહેસજી બએ કરે, પ્રા; ઢી૦ ૭, જ્ઞાન દાનાદીક જીનરેરે, સુત્ર કહ્યા બહુ ભેદ, અન્ન દાનાદીક તેહમાંરે, મુખ્ય દાન ગત ખેદરે, પ્રા, ઢી૦ ૮, નવાહન નરપતી મુનીરે, કરી અતીથી સંવિભાગ; તીરથકર પદબાંધીયુંરે, જેહથી ભવજળ તાગરે, પ્રા, ઢી૦ ૯, તસંપદ પદમની સેવનારે, કરશે જે ધરી પ્યાર, રૂપવિજય પદ સંપદારે, લહસે તે નીરધારરે. પ્રા, ઢી૦ ૧૦,—કાવ્ય જીનવરા નજ ગતી તીર્થકા, પમાન ગણધરા ન ગણેસ્વ તપો ધનાન, અસન પાનક ખાદીમસ્વાદી મઈ, જીનપદં બજતે, પ્રતીલં ભમનં, ઓં૦ ઈતિ શ્રી પંદરમી સુ પાત્ર દાન પૂજા.

पुजा १६ मि दुहा

અનંત જ્ઞાન દરશણ ધરૂ, સુખ બળ જાસ અનંત, લોકા લોક પ્રકાશ કર, વંદુ શ્રી અરીહંત. ૧, અઈતીસય અતી સય સોહતા, ગુણ સાયરંગભીર, વૈયા વચ્ચ તેનું કરી, લહીએ ભવજળ તીર. ૨,

ઢાળ

વંદુ વીરજીને સ્વરરાયા એ દેશી. સેવોરે ભવીયાં જીન સુખદાઈ, સુચી તન મન સ્થીર બાઈરે, રાગ દ્વેસ પરણાવી તજી બાઈ, સંવર જોગ જગાઈરે. સે૦ ૧ સોળ કસાયને દુર નીવારી, નિરહંકૃત નિજ માઈરે, જગ ભાસન સાસન જગ તેહનો, ત્રણ્ય ભુવન ઠકુરાઈરે. સે૦ ૨, અરિહંત આચારજ ઉવઝાયા, સાધુ બાળ સમુદાયારે, વૃધ ગીલાન તપસી મુનીવર, ચૈત્યને સંઘ સુહાયારે. સે૦ ૩. સાધુ શ્રત ક એ દસ પદની, અતીસય હરખ ભરાયારે, વિવિધ પ્રકારે વૈયાવચ્ચ કરતા, બહે જંસવાદ સવાયારે, સ૦ ૪, ચઉહા કેવળી ચઉહા જીનની, ભકતે ચીત ભરાયારે, ભકત પાન ઔષધ વસ્ત્રાસન, વૈયાવચ્ચ સુખ દાયારે, સે૦ ૫, પ્રતી પ્રાતી જગમાંહી પદારથ, કહે જીનરાજ સદાઈરે, અપ્રતી પ્રાતી વૈયાવચ્ચ જાણો, ઊંચ ગોત્ર ફળદાઈરે, સે૦ ૬ બાહુબળ નૃપ વૈયાવચ્ચથી, બહો જગ જીત સવાઈરે, કઠીન કરમદળ સીથળ એહથી, કરી બહે ફળ સીવ દાઈરે. સે૦ ૭, જીમુત કેતુ જીનપદ પાયો, ત્રણ ભુવન સુખ દાઈરે, સુરનર કિનર ભુચર ખેચર, ગાએ સુજસ કમાઈરે, સે૦ ૮, તસપદ પદમની સેવના કરતાં, પાતીક દુર ગમાઈરે રૂપ. ૯,——કાવ્ય—જીન ગણા ધિપ સૈક્ષત પસ જીનપદે નાણીવર બાળ રૂડા કુળ સાધુના.કુળગણ દીશુ ભકતી વીનન્વતા, જીન પદે બજતે સુખ ભાવતા, ૧, ઓં૦ ઈતિ શ્રી વૈયાવચ્ચ જીનપદ પુજા સોળમી.

पुजा १७ मि दुहा,

તત્વ ગ્યાનમેં નીત રમે, દમે તે ઇંદ્રીય પંચ, જમે કસાય કુજોધને, ખમે કરમ ના સંચ, ૧, સમય મુક્ત સાધન કરે, હરે ઉપાધી વીરાધ, તરે સંસાર સમુદ્રને, વરે નીજ શુધ સમાધ. ૨,

ઢાળ

નેમ મધુકર માલતીરે, એ દેસી. સંજમ શુધ આરાધીએરે, કરી તન મન નિરમાયરે, મુનીસર, ચીત સમાધી સંજમ ધરેરે, એહીજ મુગતી ઉપાયરે, મુનીરે, સં० ૧, દ્રવ્ય થકી દુખીયા ભણીરે, મન વંછીત દેઇ દાનરે, મુ० તે સંતોષ ઉપાઇએરે, દ્રવ્ય સમાધી તે જાણીરે, મુ० સં० ૨, સારણા વારણા ચોયણારે, પડી ચોયણા પ્રકારરે, મુ० કરી થાપે ભીર સંજમેરે, ભાવ સમાધી તે ધારરે, મુ० સં, ૩ અગ્યાની પણ તપ તપેરે, ધન સુખ રાજને કાજરે, મુ० ચીત સમાધી મુની ધરેરે, તેતો શીવ સુખ સાજરે, મુ० સં० ૪ ત્રીવીધ અવંચક જોગથીરે, કરતા ગ્યાન અભ્યાસરે, મુ० ચઉ અનુ યોગ ચીતન કરેરે, સગ નયથી શુવીલાસરે, મુ० સં० ૫, અટ દ્રવ્ય સગ ભાંગે કરીરે, કરતા ચીત વીચારરે. મુ० રમતા શુમતા સંવરેરે, કરે આતમ નિસ્તારરે, મુ० સં० ૬, સંઘ ચતુર વીધની કરેરે, ભગતે સાનીધ જેહરે, મુ० દ્રવ્ય અસન વસને ઘણીરે, જીન પદવી લહે તેહરે, મુ० સં० ૭, રાજા પુરંદ્ર મુનીપણેરે, કરી બહુ સંઘ સમાધરે, મુ० તીરથંકર પદ પામસેરે, થાશે જગત આધારરે, મુ० સં० ૮, તસ પદ પદમની સેવનારે, કરશે સુરનર કોડરે, મુ० રૂપ વીજય ભગતે કરીરે. નમસે નીત કરજોડરે, મુ० સં० ૯,—કાવ્ય—શ્રી સંઘતા સત્વ શુદાર ચીતના, કૃતસતા સરવ જનેષ્ટ તુગઇ પ્રપન્ન ધરમ દદતા ચર્ય પુજનં તીરથંકરે ચર્ય નીબંધ નાની. ૧, ઓં० હ્રીં શ્રી સતરમી સંજમ પદ પુજા.

पुजा १८ मि दुहा

સમકીત દ્રષ્ટિ સંજમી, અપ્રમત્ત શુભ શુભ ચીત. શુત્ર અરથ નિત નવ નવા, ભણતાં હોય પવીત. ૧, તત્વ ગ્યાન ચીતન ભણી, જય લાગી જસ ચીત, તે મુનીવર ભવ કોડના, કરમ ખપાવે નિત. ૨,

ઢાળ

કુઅર ગભારો નજરે દેખતાંજી, એ દેશી.— મુનીવર ભણજો નીત શુ નવ નવુંરે, અંગથી આળસ છંડી દુરરે, શ્રુત ઉપયોગે કરમ કઠીન ટળેરે, વાધે નત અનુ

ભવ અમૃત પૂરરે. મુનીવર ભણુજો શ્રુત નવ નવુંરે. ૧, એ ટેક. અપૂરવ જ્ઞાન ભણે નીખલુઆરે, સમકીત નિરમળ તેહથી પાયરે, તત્વ પ્રકાશ જડતા સવી ટળેરે, આતમ શકતો અનંત શુહાયરે, મુ૦ ૨, અજ્ઞાની બહુ કોડો વરસે કરીરે, કરમ ખપાવે જેટલું આપરે, જ્ઞાની ત્રીગુપ્તે ગુપ્તો તેટલુંરે, ક્ષણમાં ખપાવે સંચીત પાપરે, મુ૦ ૩, છઠ અઠમ ચઉ પણ ઉપવાસથીરે, કરમ અનાણી ટાળે જેહરે, તેહથી અનંત ગુણી શુધ જ્ઞાનીનેરે, ભોજન કરતાં નિત હોય એહરે, મુ૦ ૪, જ્ઞાન અકારણ બંધુ જીવનેરે, કરમ કઠીન તમ ટાળણ ભાણરે, સંસાર સાગર તારણ તરીસમારે, નાણથી લહીએ પદ નિરવાણરે, મુ૦ ૫, સયમ પદારથ જાણે નાણથીરે, જ્ઞાનથી હેયા જ્ઞેય પ્રકારે, જ્ઞાનથી જાણે સ્વપર સ્વભાવનેરે, જ્ઞાનથી મન સ્થીર રહે નીરધારરે, મુ૦ ૬, ચઉદ આસાતના ટાળી જે ભણેરે, મુધીના અવગુણ પામે તેહરે, આઠ ગુણે કરી શ્રુત અભ્યાસતોરે, થાએ શુધ રયણનો મુનીવર ગેહરે, મુ૦ ૭, જ્ઞાન રહીત કીરીયા ખજુઆ સામીરે, કીરીયા વીણ નાણતે જળ હળ ભાણરે, દેશ આરાધક કીરીયા નીચી કહીરે, સરવ આરાધક નાણ પહાણરે, મુ૦ ૮, જીન પદ બાંધ્યું જ્ઞાન અભ્યાસથીરે. સાગરચંદ મુણંદ સારરે, તસમુખ પદમ વચન રસ પાનથીરે, રૂપવીજય કહેસે ભવ પારરે, મુ૦ ૯,——કાવ્ય—પધતિયઃ શ્રુત જ્ઞાન મના ભીત વિનયતઃ સચ્ચિ મુખી ગુણા ચિતઃ સંલભતે જીનરાજ પદ મુદા, નિખીલા ભાવ વિભાસન ભાસ્કરં, ઓં૦ ઈતિ શ્રી અઢારમી નાણ પુજા.

पुजा १९ मि दुहा,

સુતથી સુજમતી સંપજે, સુતથી જાય વિકાર, સુત વાસીત નાણે ભલા, તત્તાત તવિચાર, ૧ સુત જ્ઞાની સંસારનો, તરી પામે ભવપાર, તવિણસુ ભુલા પ્રાણીયા, ધત ઉત ફીરે સંસાર. ૨

ઢાળ

તુંતો જીન ભજ વિલંબન કરેહો, એ દેશી, તુંતો શ્રુતપદ નિત અનુસરરે રંગીલ જીઉરા, પંચ જ્ઞાનમાં સ્વપર પ્રકાસી, છે એક શુત તતપરહો. રંગીલ જીઉરા, અંગ અનંગ દુવિહા શુંઅજાણો. દુવિહ ધરમ ચીત કરહો રંગીલ જીઉરા, ૧ તુંતો શ્રુત પદ નીત અનુસરરે રંગીલ જીઉરા એ ટેક. કરીસુ કરમ તમ હરણ તરણિસમ, ભકતી કરો તતપર હો, રં૦ મનવચ કાયે શ્રી શ્રુતધરની, સેવના કર હીતકરહો, રં૦ ૨. તું૦ અરથ થકી અરિહંતે પ્રકાસ્યું, સુત્રે રચ્યું ગણધરહો, રં૦ પ્રતેક બુધને શ્રુત કેવળીએ, સુત્ર રચ્યા સુચીતરહો. રં૦ તું૦ ૩ દસ પુરવધર ભણી કૃત શ્રુતરે, શીવના કર અધરહો, રં૦ નૃપ સમ શ્રુત અરથ મંત્રી સમ, દોય દાખે શ્રુધ ભરહો, રં૦

तु० ४ श्रुत आसतना दुरे छंडी, दुविह भक्ती नीत करहो, श्रुत पाठक ओक ओक नराणुथी, सहस सहस समधरहो, रं० तु० ५ श्रुरभवने श्रुभ निलशी श्रुद्दरे. अनुक्रमे शिव वधुधर हो, रं० अमीयार अंग श्रुरंभ भणीने, रत्न चुड मुनीस्वर हो रं० तु० ६ त्राण कोडी अडसठ लख उपर, सहस छेताळीस धरहो रं० अंग अग्यारनां ओ पद भाख्यां, पाश्री श्री जीनवरहो. रं० तु० ७ तसपद पदम वीजय श्रुखदाई, सेवश्री सत्री श्रुरनरहो, रं० रुप वीजय प्रभु ध्यान पसाओ, लहेसे पार श्रुखभरहो रं० तु० ८ —काव्य—श्रुतपदही सदा श्रुचिभावन: पठतिपाठयते रुचीराम ओः सभजते जीनराज पदंवरं, निखील धातिक कर्म विरामनं १, ईति श्री ओगणी समी श्रुतपद पूजा.

पुजा २० मि दुहा.

भवजळ तरीओ जेहथी, तीरथ कहीओ तेह, द्रव्य भावथी सेवतां, टाळे पाप निरेह, १ तिरथ सेवी बहु जना. पाम्या भवनो पार, जंगम थावर तीरथना, भाख्या दोय प्रकार. २

ढाळ

नलीनावती वीजये जयकारी ओ देशी, समकीत दरीसाश्रु निरमळकारी, करो तीरथ भकती मनोहारीरे तीरथ जयकारी, त्रण काळ जीनवर पुछीने, मानव भव लाहो लीजेरे ती० १ मलतरशाने दाह निवारे, ते तिरथ भवजळ तारेरे ती० नाम ठवण द्रव्य भाव प्रकारे, तीरथ चउहा मन धारेरे, ती० २ द्रव्य तीरथना दोय प्रकार, जंगम थावर श्रुखकाररे, ती० गणधर केवळीने अणगार, चउद पूरवीथी तीर उदाररे, ती० ३ मण पजवने अवधी नाणी. परभावक अडगुण खाणीरे. ती० संघ चतुरविध तीरथ कहीओ; जंगमना भेद ओ लहीओरे. ती० ४ विमळाचळ गीरनार वखाणो; तारण गीरी अरबुद जाणोरे. ती० संखेस्वर गोडी प्रभू पास. समेतशिखर उलासरे. ती० ५ अंतरीक्ष मगशीने निमरी; नमो थावर तिरथ समरीरे; ती० असंख्य तिरथ सासवता जेह; प्रणमो भवी भावे तेहरे, ती० ६ तीरथ जात्रा नेह. करी लहीओ चिदानंद गेहरे ती० विहरमान जीन वीस भीराजे, दोय कोडी केवळी जस राजेरे ती० ७ भाव तीरथ ओ जग श्रुखदाई. तुमे सेवो भवी मन लाइरे ती० मक्षी मुगताफळे तीरथ वधावो, निरखी हरखी श्रुख पावोरे. ती० ८ मेरु प्रभ ओ तीरथ प्रकाशी. भाश्री जीनवर गुण राशीरे. ती० जीन उतम पद पदम वधावे. ते रुपजिप पद पावेरेरे; ती० ९ —काव्य—कुवैतीर्थे तीरथ पदहिनीत्वं प्रभूजनं सदुरु वंदनय. संघार्चनं सदुणवरनय तीर्थेस्वर त्वमिह ते भजके. १ ओं. ईती श्री वीसमी तीरथपद पुजा.

અથ કળસ ❋

ધણુ જીવનુ જીય જીનરાજ જીવો ધણું એ દેશી. સકળ મંગળ તણી વેલી વીરસ્વરણી, વીસ સ્થાનક તણી ખાસ પુન્ય; ભક્તી સક્તી કરી ગુણે આદર ધરી, જે કરે તેહનાં પાપ ધુન્યાં. સ० १, પ્રથમને ચરમ જીનરાજે પુરા કરયા, આતર જીને હાય ત્રણ ઠામ કીધા; તીર્થપતિ પદ લહી સકળ પાતિક દહી, સાસ્વતા નંદ પદ તેહ લીધા. સ० २, સાધુને સાધ્વી શ્રાવક શ્રાવીકા, ભાવિયા જેહ એ તપ આરાધે; ઉજલી ઉધમે રીઝની આત્મા, સકળ સુખ સીધાના તેહ સાધે. સ० ३, શ્રી વીજય શ્રીહરખ-શીસ તપ ગછપતિ, શિષ્ય તસ સત્યવિજયાભિધાનો: કપુર ખીમાદી જીન ઉત્તમ સ-બ્દથી, વિજય પદે શિષ્ય સંતાન જાણો. સ० ४, તત્વ३ મજરૂ દીમુજ८ ચંદ્ર વીસ જાણી, શુક્લ એકાદસી ભદ્ર માસે; સકળ સુખ સદમ ગુરૂ પદ્મવિજયા તિષ્ય, રૂપ વિજયાભિધો વાણી ભાવે. સ० ५, ——કળસ,——કળસ——એમ સકળ મંગળ એ-ણી દાતા પારસ્વ શ્રીસંખેસરો, વર ભક્તી દાવે સુખ ભાવે સંથુણ્યો અલવેસરો; સંવેગ માર્ગો તત્વ રાગી, પદ્મવિજય મુણીસરો, તસ શિષ્ય ભાખે શાસ્ત્ર સાખ. રૂપવિજય સુહંકરો—ઇતી શ્રી રૂપવીજયજી કૃત વિસ સ્થાનકની પૂજા સમાપ્ત.

અથ પીસ્તાળીસ આગમની પુજાઓ ❋

पुजा १ लि दुहा

ભવીક જીવ હીત કારણી, સ્યાદવાદ જસ વાણી; તે પરમાતમ પ્રણમીએ, વિમળ અનંત ગુણ ખાણ. १, જીન મુખ પદ્મ દ્રહ થકી, પ્રગટી ત્રપદી ગંગ; મુક્તી માહન ઝીલે સદા, અર્થ પીએ ગ્રહી ચંગ. २, મીથ્યા તમ ભર ટાળવા, જીનવર અભીનવ સુર; તસ ગોભર શ્રુત પુજીને, પામો સમકીત નુર, ३, જીનવર જીન આગમ તણી, પૂજા કરે ધરી ભાવ; તે ભવીયણ ભવજળ તરી, પામે સુખ સ્વભાવ. ४ તિગ પણ અડ નવ ભેદથી, સતર એકવીસ ભેદ; અષ્ટોત્તર પુજા કરી, ટાળો ભવી ભવ ખેદ. ५, અષ્ટ પ્રકારે પૂજીએ, જીન આગમ ધરી ભાવ; અષ્ટમ ગતીને પામવા, જ્ઞાન છે અભીનવ દાવ. ६, વાસ ચંદન અક્ષત કુસુમ, ધુપ દીપ મનોહાર; નૈવેદ ફળ પુજા કરી, પામો ભવિ ભવ પાર. ७, તીર્થપતી નમે તીર્થને, તીર્થ તે દ્વાદસ અંગ; તે શીવ જીન પદ લહો, શ્રીજયવંત તપ સંગ. ८,

ઢાળ,

નીંબડી રાયણ તરૂ તળે સુણો સુંદરી, એ દેશી, વર્ધમાન ગુણ આગરૂ અરી- હંતાજી, વર્ધમાન જીન ભાણ ભગવંતાજી; મહાસેન વનમાં સમોસર્યા, અ૦ ચઉ વિહ સુર મંડાણ, ભ૦ માધવ સુદી એકાદશી, અ૦ પ્રથમ પાદમ ગુણ ધામ, ભ૦ ત્રીપદીએ અરથ પ્રકાશીઓ. અ૦ ગણિ રચે સુત્ર તે ઠામ. ભ૦ ૨, આચારંગે વ- ખાણીયા, અ૦ પૂરવ હોય તે ખાસ; ભ૦ પણ વિસઅસ અયણા ભલા, અ૦ કરે અનાણનો નાસ ભ૦ ૩, અઢાર સહસ પદે ભર્યું, અ૦ અરથ અનંત ભંડાર; ભ૦ નીશ્ચય નાણ ચરણ ભર્યું, અ૦ પૂજી લહો ભવ પાર. ભ૦ ૪, જીન ઉતમ મુખ પદમની, અ૦ વાણી અમ્રત ખાણ; ભ૦ રૂપવિજય કહે પૂજતાં, અ૦ લહીએ શીવ પૂર ઠાણ. ભ૦ ૫, ઇતિ શ્રીઆચારંગસુત્રે પ્રથમ પૂજા.

पुजा २ जि दुहो.

સમકીત દરસન સુધતા, કારક બીજો અંગ; પૂજો ધ્યાવો ભવીજના, ઝીલો ગ્નાન તરંગ. ૧,

ઢાળ

ગોવા ઢોરાં ચારતી, આહીરનો અવતાર રૂડુ ગોકળીયું. એ દેશી. બીજુ અંગ આરાધીએ સુગડાંગ જેહનું નામ આગમ એ રૂડું; સુત્ર ખંધ દોય સોહામણા, સાહે અતી અભીરામ. આ૦ ૧, સ્યાદવાદ વાણી ભર્યાં, અસોઝયણાં ત્રેવીસ; આ૦ ૨૧ પર સમયની વારતા, ભાખી શ્રી જગદીસ, આ૦ ૨, કુપા વયણી દાખીયા. ત્રણસે ત્રેસઠ ભેદ; આ૦ તે છંડી એ શ્રુત ગ્રહો, સમકીત આતમ અભેદ. આ૦ ૩, આદ્ર કુમાર મુની પેરે, નીરમળ કરજયો ચીત; આ૦ ત્રીકરણ જોગ સમારીને, પુજજયો આગમ નીત. આ૦ ૪ ગ્નાને ગ્નાતા ગ્નેયનો, જાણે સ્વપર સ્વભાવ; આ૦ જીન ઉ, તમ મુખ પદમની, વાણીએ તજયવિ ભાવ. આ૦ ૫, ઇતી શ્રી બીજી સુગડાંગ- જી સુત્ર પુજા.

पुजा ३ जि दुहो

ત્રીવિધ અવચંક જોગથી, પુજો ત્રીજો અંગ; ઠાણ આસન મુદ્રા કરી, લહો શીવવધુ નવરંગ. ૧,

ઢાળ

સાબરમતી આયા હે ભરપુરજો એ દેશી.—શ્રી ઠાણંગ સુત્રની સેવના સાર

જો, ફરીએરે ભવી તરીએ ભવજળ વારીધીજો, દશ અદ્યેને વદતા છે દશ બોધ જો, દ્રણીએરે ભવિ સુણીએ થુણીએ સારધીરે લો० ૧, સંગ્રહ નયથી એગે આયા સુત્રજો, ભાખ્યેરે જીન રાજા તાજા તેજધારે લો० માહાસત્તા સામાન્યપણું ઈહાં હોજો, ધ્યીજારે અધ્યન અવાંતર ભેદધારે લો० ૨, સુત્ર અરથ તદુભયથી સેવે જેહજો, તે આરાધક શ્રુતનો ભાખ્યો ગણધરેરે લો० પ્રત્યનીક વળી ત્રીવીધ કહ્યોછે તત્વજો, તેણે જે વીધીએ સેવે તે ભવજળ તરેરે લો० ૩, દ્રવ્ય તથા ગુણ પજાય ક્ષેત્રને કાળજો, સલીલા સેલ સમુદ્ર વીમાન તે સુર તણાંરે લો० જીવા જીવા પરૂવાણા પ્રીસા જાતજો, ભાખ્યા જે જીને દાખ્યા તે ગણ ધરે ઘણાંરે લો० ૪, તીણ એ સુત્રછે સદગતી ફળ દાતાજો, સેવો ધ્યાવો ગાવો પાવો સુખ ઘણુંરે લો० જીન ઉતામ મુખ પદમ વચન રસલીનજો, રૂપવીજય કહે તેહને સુખની નહી મણારે લો० ૫, ઈતિ શ્રી ઠાણાંગજી સુત્રની પુજા ત્રીજી.

पुजा ४ मि दुहो.

સત સમવાય વખાણીયા, ચહતા ચોથે અંગ, પૂજો ધ્યાઓ એહને, ભાવ ધરી ધરી રંગ. ૧,

ઢાળ

સાંભળરે તું સજની માહારી રજની ક્યાં રમીઆવ્યાજી, એ દેશી. આતમ સત્તા શુદ્ધ પ્રકાશી અવીનાશી આંગીકારીજી, ત્રીસલા નંદન ત્રીગડે બેસી, વાણી કહી હીતકારી, સુત પદ જપીએ. જી० ભવ ભવ સંચીત પાપ દુરે ખપીએ. જી० ૧, જીવા જીવ સુરા સુર નર તીરી, નારાયણ પમુહા ભાવાજી, ભુવણે ગાહણ વેયણ ઈંદ્રી, ભાખ્યા વિવીહ સહવા શુ० ૨, કુલગિરી જીનવર ભુધર હલધર, ચક્રી ભરત નાઈસેજી, એમ સમવાય વખાણ્યા સઘળા, ગણધરને જગદીશ, શુ० ૩, એક લાખને સેહેસ ચઉવાલીસ, પદ એ શ્રુતના દાખ્યાજી, સંખ્યા તે વરણે કરી ભરીયું, અરથ અનંતા ભાખ્યા શુ० ૪ શ્રુતપદ ભણજો શ્રુતપદ ગણજો, શ્રુતપદ ધ્યાવો ભાવોજી, ગુરૂ મુખ પદમથી અરથ વચન સુણી, રૂપવિજય પદ પાવો. શુ० ૫ ઈતી શ્રી સમવાયાંગ સુત્ર ચોથી પુજા.

पुजा ५ मि दुहो,

પાવન પંચમ અંગમાં, પ્રશ્ન છત્રીસ હજાર, ગઉતમ ગણધરે પૂછીયાં, વિરે કહ્યાં નિરધાર.

ઢાળ

મારૂ મન મોહ્યુંરે શ્રી સીધાચળેરે, એ દેશી ભવી તુમ પૂજોરે ભગવતી સુત્રને

૨, વિવાહ પનતી નામ. પંચમ અંગ એ પંચમગતી દી. ણ કરણ ચરણુગ્ર હાણુ, ભવી ગુણ પૂજોરે ભગવતી સુત્રનેરે; એ ટેક ૧ એકસો આડત્રીસ સતકે સોહરે, વળી ઓગણીસ ધાર ઉદેસા ઓગણીશસે ઉપરેરે; પચીસ છે નીરધાર. ભ૦ ૨ સહસ ચોરાશીપદ સુરે કહીરે; શોહે સુત્ર ઉદાર, વિવીધ સુરા સુર નર મુનીવરેરે; પુછ્યાં પ્રસ્ન વીચાર ભ૦ ૩ ખટ દ્રવ્ય ચરણ કરણ નય કાળનારે; પજાને પરદેશ અસ્તીનાસ્તીના સપર વિભાવધારે; ભાખ્યા અરથ વિશેસ. ભ૦ ૪ ઉપક્રમે નીક્ષેપ અનુગમ નય વળીરે, ચાર પ્રમાણુ વિચાર; લોકાલોક પ્રકાશક જીને કહ્યારે: પ્રસ્ન છત્રીસ હજાર. ભ૦ ૫ સરધા ભાસણ રમણપણુ કરીરે, સાંભળો સુત્ર ઉદાર; ત્રીવીધ ભકતી કરી પુજો સુત્રનેરે; મણી મુગતાફળ સાર. ભ૦ ૬ સોના મોહોર સહસ છત્રીસથીરે; સંગ્રામ સોનીએ સાર: રૂપવિજય કહે પૂજો ભગવતીરે; તિમ પુજો નરનારે; ભ૦ ૭ ઇતિ શ્રી પાંચમી ભગવતી સુત્ર પુજા.

पुजा ६ मि दुहा

ખટ વ્રતધારી ખટ પદ; સતાં ઉછાહાર; જુગ પ્રધાન શ્રી જંબુએ; પુછ્યા અરથ વિચાર ૧.

ढाळ

સંજમ રંગ લાગ્યો એ દેશી. ખટ વરતધારી માહામુનીરે; જંબુ જુગ પરધાન આગમ એ રૂડો; સ્વામી સુધરમાને નમીરે; પૂછે અરથ નીધાન. આ૦ ૧ કહે સોહમ જંબુ સુણોરે; ગ્નાતા સુખ પંથ હોય. આ૦ ઓગણીસ અધ્યન છેરે; પદ સંખ્યા તાં જોય. આ૦ ૨ મેઘ કુમારાદીક મુનીરે સંજમ જોગ સાધ. આ૦ સાધન સાધી સીધીનારે; પામશે અવ્યા બાધ. આ૦ ૩ વીર પરસાદ જીપતારે; દીપતા સંજમ તેજ. આ૦ પાળે પંચાચારનેરે; જહેવા સીલ વહુ સેજ. આ૦ ૪ ચરણ કરણ રયણે ભરયુરે: શ્રુત રત્નાકર સાર. આ૦ જીન ઉતમ મુખ પદમથીરે; જહેો ચોદ રૂપ અપાર. આ૦ ૫ ઇતી શ્રી છઠી ગ્નાતા સુત્ર પુજા.

पुजा ७ मि दुहा

અંગ ઉપાસકમાં કહ્યા, દસ શ્રાવક અધિકાર; વિર જીણંદ વખાણીયા, ધન તેહના અવતાર. ૧

ढाळ

પદમ પ્રભુજીના નામની; હું જાઉં બલીહારી મોહન એ દેશી. સબ ભવ વારક સાતમો; અંગ સુરંગ વિચાર ભવીજન. શું અખંડ એક સોહામણો, અગણા દસ શ્રાર ભવિજન, ૧ આણંદ કામ દેવગુણી ચુલણી પ્રોયા સુર દેવ; ભ૦ ચુલ શતક

કુક હોસીઓ કરે જીન આગમ સેવ, ભ૦ ૨, (સકડાલ પુત્ર છે સાતમા, માહા સતક ગુણવંત, ભ૦ નંદી નીપ્રાયા નવમાં લહુ, સિપણી પ્રીયા પુન્યવંત, ભ૦ ૩, વરધમાન જીન દેસના, સાંભળી વરત લીએ બાર, ભ૦ ચઊદ વરસ ઘરમાં રેહ્યા, બાર વરષે પોષધાગાર, ભ૦ ૪, અગીયાર પડીમા તપ તપી, આણસણ કરી લહી મગ. ભ૦ માહાવીદેહે મનુજ થઈ, જાસ્યે દશ અપવગ, ભ૦ ૫, આગમ અમૃત રસ ભરયો, જીપીએ નરનાર. ભ૦ રૂપવિજય પદ સંપદા, પામે તે નીરધાર, ભ૦ ૬, ઇતી શ્રી સાતમી ઉપાસાંગ દસાંગ સુત્ર પૂજા.

पुजा ८ मि दुहा

નિરૂપમ નેમી જીણંદની, સાંભળી દેશના સાર, ગોયમ સમુદ્ર સાગર પમુહ, પામ્યા ભવજળ પાર. ૧,

ઢાળ

નિરખી નિરખી તુજ બીંબનેરે, એ દેશી,—અંતગડ અંગને આઠમોરે, અ-ટઠગી ભવી દાતાર, નમો વીતરાગને, આઠ વરગ છે તેહનારે. અધ્યયન નેઉદાર, ન૦ ૧, સુઅ ખંધ એક સોહામણોરે, અરથ અનંતાનો ધામ, ન૦ અરણ્ય કરણ રયણે ભરયોરે, આપે અવીચળ ઠામ, ન૦ ૨, યદુ વંશીયાદવ ઘણારે, છંડી સંસાર ઉપાધ, સંજમ સુધ આરાધીનેરે, કાટી કરમની વ્યાધ, ન૦ ૩, અજવ મદ્દવ ગુણ ભરયાજે, સંજમ સતર પ્રકાર, સુમતી ગુપી તપસ્યા કરીરે, પામ્યા ભવજળ પાર, ન૦ ૪, આગમ રીતે ચાલતારે, થયા મુની શીવ અનંત, આગમ પુજો ભવીજનારે, લહો શીવ રૂપમહંત, ન૦ ૫, ઇતી શ્રી અંતગડ દસાંગ સુત્ર પુજા આઠમી.

पुजा ९ मि दुहो

જાળી મયાળી ઉવયાળી મુની, પુરૂષ સેણ વારી સેણ, સંજમ લઈ અનુતર ગયા, હું વંદુ તીવી હેણ. ૧,

ઢાળ,

સુણ ગોવાલણી ગોરસડાવાળી ઉભી રેહેને, એ દેશી. નવમો અંગ સેવો ભવી પ્રાણી, નામ અનુતરો વાઈ ગુણ ખાણી, એતો સોહમ ગણધરની વાણી, ૧, તુમે પુજો લાલ અનુતરો વાઈ અંગ સુબંધો સુરણો, એ સેવો લાલ ઉદયે આવે ભાગ્ય હોયે જો પુરણે, એ આંકણી, સુંદર એક સુઅ ખંધ સોહે છે, ત્રણ વરગ ભવી મન મોહેછે, તે ત્રીસ અધ્યયને બોહેછે. તુ૦ ૧, એ૦ સગ સેણીક ધારણી સુત જાણો, નંદાસુત અભય કુમર સાણો, દાય ચેલણા નંદન મન આ-

સો, ગુ૦ ૩, એ૦ વેસાળીક વચન સુણી કાને, ધુજ્યા ભરત લેઈ પાણી માને, અનુતરે સુર થયા સંજમ તાને, ગુ૦ ૪, એ૦ સેણીક ધારણી સુત નેર ભલા, દીરઘ સેનાદીક ગુણ નીલા, રહ્યા સંજમ અનુતર સુખ ભલા, ગુ૦ ૫, એ૦ ધન્ય ધન્નો કાકંદી વાસી, બત્રીસ રમણી તજી ગુણ રાસી, લેઈ સંજમ પયો અનુતર વાસી, ગુ૦ ૬, એ૦ જીન ઉત્તમ સુખ પદમની વાણી, સુત ક્ષેત્રાદીક નવ ગુણ ખાણી, ભાખ્યા રૂપવિજય અનુતરે નાણી, ગુ૦ ૭, એ૦ ઇતી શ્રી અનુતરો વાઈ અંગ પુજા નવમી.

पुजा १० मि दुहा,

ત્રપદી અર્થ પ્રકાશીયા, ગણધરને જીનરાજ તે જીન દેવને પૂજતાં, લહીએ શીવ સમ્રાજ૦ ૧,

ढाळ,

જીનજી દસમા સીતળનાથકે સુણો એક વાતડીરે લાલ, એ દેશી, ભવી તુમે પૂજો શ્રી માહાવીર સરસ કેસરી ઘસીરે લા૦ ભવી તુમે અમર કરતુરી બરાસ અમર ભેળો ઘસીરે લા૦ ભવીતુમે પંચ વરણીવર કુસુમ હાર કંઠે ધરોરે લા૦ ભવી તુમે ધુપ ઉખેવો ભાવથી જીમ ભવજળ તરોરે લા૦ ૧, ભવી તુમે જગ દીપક જીન આગળ દ્રવ્ય દીપક કરોરે લા, ભવી તુમે ભાવ દીપક લહો કેવળ નાણ ઉદ્ભટ ઘટીરે લા૦ ભવી તુમે અક્ષત નૈવેદ ફળ ઠવી ભવ સાયર તરોરે લા૦ ભવી તુમે સેવી સંવર ભાવ એ શીવ રમણીક વરોરે લા૦ ૨, ભવી તુમે છંડી આસવ પંચ પૂજા પ્રેમે કરોરે લા૦ ભવી તુમે જીન પૂજા જે શુધ ધ્યાતે મન ધરોરે લા૦ ભવી તુમે સીલ સંજમ શીવ સમીતી સંવર જાણીએરે લા૦ ભવી તુમે સમીતી ભદ્રા ભાખી પૂજા વખાણીરેએ લા૦ ૩, ભવી તુમે જાણો દસમે અંગ સુઅ સ્કંધ એકછેરે લા૦ ભવી તુમે સમજો દસ અધ્યયન અરથથી છેકછેરે લા૦ ભવી તુમે કરમ નીજરા હેતે ચૈત્ય ભગતી કરોરે લા૦ ભવી તુમે પૂજો ધ્યાવો સમરો જમ ભવજળ તરોરે લા૦ ૪, ભવી તુમે શ્રી જીનરાજ ઉત્તમ સુખ પદમની દેસનારે લા૦ ભવી તુમે ટાળો અનાદી કુકર્મ દાયક જે કલેસનારે લા૦ ભવી તુમે રૂપવિજય પદ કમળા વિમળા પાવજોરે લા૦ ભવી તુમે સરસ સુ કંઠે શ્રી જીન આગમ ગાવજોરે લા૦ ૫, ઇતી શ્રી પશ્ન વ્યાકરણ સુત્ર પૂજા દસમી.

पुजा ११ मि दुहो

બાંધ્યા જોગ કસાયથી, કરમ અશુભ શુભ જેહ, જીન જૈનાગમ સેવથી, ખય કરી લહો શીવ ગેહ, ૧,

ઢાળ

ધરમ જીનેસ્વર ગાઉં રંગશું, એ દેશી. અંગ અગ્યારમા શ્રી જીનવરે કહ્યો, ભવી જનને હીત કાજ ચતુર નરે, ઇંદ્રી કસાય પ્રમાદને પરીહરી, લહો સાસ્વત શીવ રાજ, મુ૦ શ્રી જીન ઐમ પુજો ભવીજના, ટેક૦ ૧, અરીહંત શીધ સુરી ઉવઝાય ની, સાધ્ય પદે રહ્યા સાધ્યા, મુ૦ દરસણ નાણ ચરણતવ સેવના, કરી લહે સુખ અગાધ, મુ૦ શ્રી ૨, કરમ શુભા શુભ ઉદયથી જીવને, દુઃખ સુખ પ્રગટેરે અંગ, મુ૦ જ્ઞાન ધ્યાન તપ સંજમ સાધના, કરી લહો સુખ અભંગ, મુ૦ ૩, શ્રી૦ પુન્ય પાપ ફળ તજવો જીવને, ભજવો સંવરે ભાવ, મુ૦ સાધી સંસાર પદારથ ઉપજે સમ પરીણામનો દાવ, મુ૦ ૪, શ્રી૦ પુન્ય પાપ પયડી સવી ખય કરી, દ્રષ્ટી પ્રભા પરાધારે, મુ૦ જીન ઉત્તમ મુખ પદમની દેસના, સુણી લહે ચીદ રૂપ સાર, મુ૦ ૫, શ્રી૦ સુખ ખંધ દોય અજયણાં વીમછે, પદ સંખ્યા સુણો સાર, મુ૦ એક કોડી લાખ ચોરાસી ઉપરે, સેહસ બત્રીસ ઉદાર, મુ૦ ૬, શ્રી ઈતી શ્રી વીપાક સુત્ર પુજા અગીયારમી.

અથ કળસ *

ગાયા ગાયારે જીનરાજ્ય ભગતી રસે ગાયા, શ્રી જીનરાજ્યની પુજા કરતાં, મનુષ્ય જનમ ફળ પાયારે, જીન રાજ્ય ભગતી રસે ગાયા. ૧ અગ્યાર અંગના અરથ ત્રીપદીએ, ગણધરને સમજાયા, તે આગમની પુજા કરતાં, પાતીક દુરે ગમાયારે જી૦ ૧ શુત્ર અરથથી સાધુ શાદ્ગુણી, અરથે સુરનર રાયા, જસ અધીકારી કહ્યા જીનરાજે, તે શુત બહુ સુખ દાયારે. જી૦ ૨ ધન ધન મનુજ જન્મ શ્રાવક કુળ, જીહાં જીન ભક્તી પાયા, સમકીત સુરજ ઘટમાં પ્રગટ્યો, મીથ્યા તિમર ગમાયારે જી૦ ૩ શ્રી વીજેદેવસુરીશ્વર પાટે, વિજય શીહ સુરી રાયા, સત્ય કપુર ખીમા જીન ઉત્તમ. સીષ્ય પરંપર આયારે જી૦ ૪ શ્રી ગુરૂ પદમ વીજયપદ પંકજ, નમતાં સુખ બહુ પાયા. રૂપ વિજય કહે આગમ પુજા, કરી લહો સુજસ સવાયારે, જી૦ ૫ ઈતી શ્રી અગીયાર અંગ પૂજા સમાપ્ત.

पुजा १२ मि दुहा

અંગ તણાં પદ એકનો, વિસ્તાર તેહ ઉપાંગ. સેવો ધ્યાવો એહને, મન ધરી અધિક ઉમંગ. ૧ આચારંગનો ભાષીઓ. બીજીરે કરી વિસ્તાર, સુત્ર ઉવાઇ સોહામણા, પૂજો લહો ભવપાર. ૨

ઢાળ

અજીત જીણંદશું પ્રીતડી એ દેસી, સાસન નાયક ગુણનીલો, ગંભીરવન ભીતરે

જગ વીર જીણંદ દેવ સુરા સુર નરવરા, સેવે ભગતેરે જસ પદ અરવિંદ, ૧, સા૦ ચઉદ સેહેસ ભલા મુનીવરા, સંઘ સાહુણીરે છત્રીસ હજાર, ચાર નીકાયના દેવતા, પદ સેવતારે કોડા કોડી સાર, સા૦ ૨, પછે ચારેચા ચંપાપુરી, રચ્યું સુરવરેરે સમો સરણ ઉદાર, કોણીક દેખ વધામણી, આયો વંદનરે ભગતે કરી સાર, સા૦ ૩, અછે મધ ગમાણ નીવારણી, ભવ તારણીરે સુણી દેસના ખાસ, પરખદા લોક વધો ગાતે, અછે મહાવ્રતરે અનુવ્રત ઉલાસ; સા૦ ૪, સુત્ર ઉવાઈમાં કહ્યો, જે વીસ્તરરે ગણધરે ઉછાંહ, તે શ્રુત પુજો ભવીજના, જીમ નીસ્તરોરે ભવજળ થી આથાહ, સા૦ ૫, જીન પડીમા જીન આગમે, જીસ ભગતીરે તેહથી ભીવ સાર, શ્રી ગુરુ પદમરૂ વિજય તણો, શિષ્ય ભાખેરે શ્રી રૂપ ઉદાર, સા૦ ૬, ઇતી શ્રી ઉવાઈ સુત્ર પ્રથમ ઉપાંગ પુજા બારમી.

पुजा १३ मि दुहा.

શ્વેતાંબી નગરી ધણી, નામે પ્રદેસીરાય, કેશી ગણધર દેશના, સાંભળી શ્રાવક થાય, ૧ શમકીત પામી સુભમતી, પાળી નિરમળ ધરમ, નીરૂપમ સુર સુખ ભગવતી, મનુજ ભવે શીવ શરમ. ૨

ढाळ

નાયતારે તુમે તે ચાહ્યા ગાજરેરે લાલ એ દેશી. સુરી આભરે સુરવરે અવધી નાણ ધીરે લાલ. આમલકલપા ઉદ્યાનરે લાલ મોરે મન માન્યો એ જીનરાજરે લાલ. વિચરતારે વિર જીણંદ વિલોકીનેરે લાલ, કરે વંદન શનમાનરે લાલ, મોરે મન માન્યો એ જીનરાજરે લાલ. ૧ એ ટેક. ભાખેરે અભીયોગીક સુરને તદારે લાલ, દિશ ચો સણા કરો સારરે લાલ, મો૦ આવજોરે જીન વંદન કરવા ભણીરે લાલ, પામવા ભવજળ પારરે લાલ મો૦ ૨ સુરવરરે સાથે વંદી વીરનેરે લાલ, પુજી પદકજ ખાસરે લાલ, મો૦ પુછેરે ભવ્યાદીક ખટપદ ભલારે લાલ, પામી મન ઉલાસરે લાલ, મો૦ ૪ જીનપતીરે જપે ભવ્ય તુ સમકીતીરે લાલ; ચરમ શરીરી ખાસરે લાલ મો૦ સાંભળીરે હરખે નાટીક તે કરેરે લાલ. બત્રીસ બધ ઉલાસરે લાલ મો૦ ૫. એકસતરે આઠ દેવ દેવી નચેરે લાલ, થેઈ થેઈ કરતી મંગરે લાલ. મો૦ દેવીરે શીહુદસ ફરતી ફુદડીરે લાલ, જીન ગુણ ગાતી ઉમંગરે લાલ, મો૦ ૫ વાજેરે વાજાં છંદે નવ નવારે લાલ, હાવ ભાવ લય તાલરે લાલ મો૦ ભાસ કરે પાસક અંતર ભાવનારે લાલ, દ્વાદસા કીરણ રસાળ મો૦ ૬ વીસ્તરેરે રાયપસેણી સુત્રમાંરે લાલ જીન ઉતમ માહારાજરે લાલ, મો૦ ભાખેરે નીજ ગુણ પદમથી દેશનારે લાલ, રૂપવિજય પદ કાજરે લાલ મો૦ ૭ ઇતીશ્રી રાયપસેણી બીજા ઉપાંગ સુત્ર પુજા તેરમી

पुजा १४ मि दुहो,

જીવા જીવ પદારથનો, અભીગમ જેહથી થાય, જીવા ભીગમ ઉપાંગને, પૂજતાં પાપ પલાય. ૧

ઢાળ

સ્વામી સ્વયં પ્રભુ સુંદરૂરે એ દેશી. ત્રીસલાનંદન વંદીએરે, ત્રીભોવન જન આધારરે ગુણ રસીયા, ત્રવિધ અવંચક જોગથીરે, સેવી લહો ભવ પારરે, ગુ૦ ૧, જીવા ભીગમ ઉપાંગમેરે, નવ પડી વરતી ઉદારરે ગુ૦ ભાખી ગણધરને સુદારે, જીનવર જગદા ધારરે, ગુ૦ ૨, વિજય દેવ વ્યકત અતારે ભાખી બહુ વીસ્તારરે, ગુ૦ જીન પુજા જુગતે કરીરે, લહેસે ભવ નીસ્તારરે. ગુ૦ ૩, નંદીસ્વર દ્વીપે વળીરે, સાસ્વત જીન પ્રાસાદરે, ગુ૦ તે પુજી સુર નર લહેરે, સમકીત સુખ સ્વાદરે, ગુ૦૪, સીવ સુખદાઈ એ સુતેરે, ખટ દ્રવ બહુ અધિકારરે, ગુ૦ સખા ભાષણ રમણતારે, ફરી પુજો નીરધારરે, ગુ૦ ૫, જીન ઉતમ સુખ પદમનીરે, વાણી અમૃત ધારરે. ગુ૦ રૂપવિજય કહે પુજીએરે, ધરમ પોષન આધારરે, ગુ૦ ૬, ઇતી શ્રી ત્રીજુ જીવા ભીગમ ઉપાંગ સુત્ર પુજા ચઉદમી.

पुजा १५ मि दुहा

પનવણામાં પ્રેમથી, પદ છત્રીસ ઉદાર, ભાખ્યા બહુ અર્થ ભરેલા, તે પૂજો નરનાર. ૧,

ઢાળ

ત્રીભુવન તારણહારે વારૂ વિઠલ તુજને, એ દેશી. મુનીવર ભાખ્યોરે સુત્ર પનવણા નામે, ભવી તુમે સુણજોરે વધતે શુભ પરીણામે, એ આંકણી. એ આગમની ભગતે પૂજા કરતાં પાપ પલાય, કુમત કુસંગ કુવાસના જાએ, સમકીત નિરમળ થાએ, ગુ૦ ૧, પનવણ ને ઠાણ અજાવ બહુ, થીતી વિશેષ વુકતી, ઉસાસના જોણી પરમ પદ, ભાષા પદ સમરંતી, ગુ૦ ૨, સરીર પદે પણ દેહ પરૂપણ, પરીણામ તેરમા જાણો, કસાય ઇંદ્રી પ્રયોગ લેસ્યાપદ, ખટ ઉદેશ વખાણો, ગુ૦ ૩, કાય થીતી સમકીત અંત ક્રીયા, અવગાહણ સંઠાણ. ક્રીયા કરમ પ્રકૃતી બંધ વેદન, વેદ બંધ પદ જાણો. ગુ૦ ૪, વેદ વેદ આહારને ઉપયોગે, પાસણયા પદ સુણીએ, સની સંયત અવધી ચોત્રીસમા, પરી ચારણ પદ સુણીએ, ગુ૦ ૫, પછી વેદનાને સમુદ ઘાત કરી, તુલ્ય કરમ થીતી કરતા, અંતર મહુરતે જોગ નીરોધી, રૂપ વીજય પદ વરતા, ગુ૦ ૬, ઇતી શ્રી પનવણા સુત્ર ઉપાંગ પુજા પંદરમી.

पुजा १६ मि दुहा.

સુર પનતી સુત્રમાં, પમુના જનક વિચાર, ભાખ્યો સોહમ ગણધરે, ચાર તણો વિસ્તાર. ૧,

ઢાળ,

ભોળગડી આદીનાથનીજો, એ દેશી. સુર પનતી ઉપાંગમાંજો, સતાવન પહુડાં સારજો, વીર જીણંદ વખાણીયાજો, તે સુણજો ભવી નીરધારજો, સુ૦ ૧, એકસો ચોરાસી ભલાજો, મંડળ રવી રચારના ધારજો, પાંચસેને દસ જોયણાંજો, મંડળ નો ચાર ઉલાસજો, સુ૦ ૨, દુગ દુગ જોયણ અંતરેજો; નીત ઉગે સવીતા સારજો, ઉડુપતી ગ્રહ ઉડુ તારકાજો; નીજ જોગ્ય ખેતર ફરે ચારજો; સુ૦ ૩, જીનપતી કલ્યાણક દીનેજો; સમકીતી સવીતા ધરી ભાવજો, ભગતે કરે જીન સેવનાજો; ભવ વારધી તરવા નાવજો, સુ૦ ૪, સુર પનતી સુત્રનીજો, સેવનાથી કેવળ સુરજો, જીન ઉત્તમ પદ પદમનજો, ભગતે ચીદ રૂપનો પૂરજો, શુ૦ ૫, ઇતી શ્રી શુર પનતી ઉપાંગ શુત્ર પૂજા સોળમી.

पुजा १७ मि दुहा

ચોસઠ સુરપતી સુરતતી; સુમકીત ધારી સુરંગ, જનમ મોહોછવ જીન તણો કરે મન ધરી ઉછરંગ. ૧

ઢાળ,

રાગ સારંગ, જીન પુજે હરી ભગતે કરી એ આંકણી, દ્રહ નદી ખીર સમુદ્ર કુંડથી, લાવે જળ કુંભમા ભરી, જળ પુજા જીન રાજની કરતાં, જાવે તે ભવમાં ફરી જી૦ ૧ કુલગીરીવરખારા ગજ દંતા. દ્રાહસે તિમ કંચનગીરી, ઓશધી કમળ ફુલ બહુ જાતીના, લાવે છાબ ભરી ભરી જી૦ ૨ ચોસઠ સુરપતી નીજ નીજ ક-રણી, કરતા બહુ ભગતે કરી, રાચે નાચે ને વળી માચે, સાચે ભાવે ફરી ફરી જી૦ ૩ જીન મુખ જોતી પાટક ખોતી, નાચે શુરવહુ મણ હરી, ઠમક ઠમક વાં-છુવા ઠમકાવે, ધમ ધમ ધરતી ધુપતી, જી૦ ૪ ખલક ખલક ચુડી ખલકાવતી, રણઝણ પાએ નેઉરી, થેઇ થેઇ કરતી દીએ ફુદડી, લળી લળી નમતી ઝીકરી, જી. ૫ શુરવર શુરપહુ ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી૰ માને નીજ સફળી ઘરી, તીણે વીધ શ્રાવક શ્રાવીયા જીનની, પૂજા કરે ભવજળ તરી, જી૦ ૬ જંબુદ્વીપ પનતી પાઠ, શુણી. કુમતી કુવાસના પરીહરી, રૂપવિજય કહે કરજો પુજા સીવવહુ સેહેજ રમણ કરી. જી૦ ૭ ઇતિ શ્રી જંબુદ્વીપ પનતી ઉપાંગ શુત્ર પૂજા સતરમી.

पुजा १८ मि दुहो

ચંદ પનતી શુત્રમાં, જ્યોતીસ ચાર વિચાર, શીખો ગુરૂ સેવા કરી, જીમ લહો અરથ ઉદાર. ૧

ઢાળ

ઉભો રહેને ગોવાળીઆ તારી વાસળી મીઠી વાય, એ દેશી, ઉભો રહેને રે જીઉડા તુંતો સાંભળ આગમ વાણ, કામ ક્રોધને છાંડીને નીત અનુભવ ઉલટે આણ, ઉ० ૧ અમૃત રસથા મીઠડી, એતો ગણધર મુખની ભાખ, રોમ રોમ રસ સંચરે, જીમ સાકર સરખી સાખ, ઉ० ૨ ચંદ પનતી શુત્રના કહ્યા પાહુડા સરસ પચાસ, સાંભળતાં મન રીઝસે, નીત વધશે ગ્નાન અભ્યાસ ઉ० ૩ શ્રાવણ વદી પડવા થકી, ઘડી દીવશમાં સરોતુખાસ, અપન સવંછર જુગ તણી, નીત કરી કલના અભ્યાસ, ઉ० ૪ સંખ્ય અસંખ્ય અનંતતા, કહી કાલની કળણા તીણ, તથા ભવ્ય પરીપાકથી, થાઓ સીવ સુંદરી રસ લીન ઉ० ૫ જીન ઉતમ મુખ પદમથી, શુણી ચંદ પનતી સાર, પુજો ધ્યાઇ પામજો, નીજ રૂપવિજય જયકાર ઉ० ૬ ઇતિ ચંદ પનતિ ઉપાંગ શુત્ર પુજા અઢારમી.

पुजा १९ मि दुहा,

આશા દાસો રસ પડ્યા, જકડ્યા કર્મ જંજીર, પરિગ્રહ ભાર ભરે નડ્યા, સહે નરકની પીડ.

ઢાળ

મધુકર માધવને કેહેજો એ દેશી, પરીગ્રહ ભાર ભરયા પ્રાણી: જસુમતી લાભે લલચાણી, પામે અધોગતી દુઃખ ખાણીરે, ચેતન ચતુર સુણો ભાઇ, લોભ દશા તજો દુઃખ દાઇ; ચેતન० ૧, લાભે લાલચ જાસ ઘણી, ધરણુતી નીચી તેહ તણી, લટપટ કરે બહુ લોક તણી, ચે० ૨, લો० લોભી દેશ વિદેશ ભમે, મન કારણ નીજ દેહ દમે, તડકા તાઢના દુઃખ ખમે, ચે० ૩, લો० લોભે પુત્ર પીતા જગડે, લોભ નરપતી રહે વગડે, લોભે બંધવ જોર લડે; ચે० ૪, લો० હાર હાર લોભે લીનો, કોણીકે સંગર બહુ કીનો, માતા મહને દુઃખ દીનોરે, ચે० ૫, લો० લોભા રંભે બહુ નડીઆ, કાળાદીક નરકે પડીઆ, નારઆવલી પાઠે ચઢીઆરે, ચે० ૬ લો० લોભ તજી સંવર કરજો, ગુરૂ પદ પદમને અનુ સરજો, રૂપવિજય પદને વરજોરે ચે० ૭, લો, ઇતિ શ્રી નીરીઆ વળી ઉપાંગ શુત્ર પુજા ઓગણીસમી.

पुजा २० मि दुहो

કપવ ડંસીયા શુત્રમાં, જે ભાખ્યા અણગાર, તસપદ પદમ વંદન કરૂં, દીવસ માંહી સો વાર.

ઢાળ

સખી પડવે તે પંથ સધાવ્યારે. એ દેશી. સાસનપતી વીર જીણંદરે, શુણી દેશના મન આણંદરે, લહ્યા ચારીત્ર ગુણ મકરંદ, વાલાહો સાંભળો જીન વાણીરે, આગમ અનુભવ રસ ખાણી, વાહાલા હો૦ ૧, એ સુીક શુત કાલ કુમાર રે, પમુહા દશ મહા જુમારરે, નંદન તેઉના દસ સાર, વા૦ ૨, આ૦ પદમાદીક દશ ગુણ ભરીઆરે; સંજમ રમણીને વરીઆરે, ભવસાર પાર ઉતરીઆ. વા૦ ૩, આ૦ જેણે માયા મમતા છોડીરે, એતો સંજમ રથના ધોરીરે, વરસે સીવ શુંદરી ગોરી; વા૦ ૪, આ૦ નાક નવમ અગ્યારમો છંડીરે, દશ દેવલોકે રહ્યા મંડીરે, થયા શુરવર પાપને ખંડી. વા૦ ૫. આ૦ વીદેહે પરમ પદ વરસેરે, એ શુત્રને જે અનુસરસેરે, તે ભવ સાગરને તરસે. વા૦ ૬, આ૦ શ્રી પદમવિજય ગુરૂ રાયારે, શુભવાચી આગમ પાયારે, કહી રૂપવિજય ગુણ ગાયા. વા૦ ૭, આ૦ ઈતી શ્રી કપવડંસીયા ઉપાંગ શુત્ર પુજા વીસમી.

पुजा २१ मि दुहा

પૂરીઆ શુત્રની પુજના, કરજે પંચ પ્રકાર, જૈનાગમની પુજના, શીવ શુખ ફળ દાતાર. ૧,

ઢાળ,

ખાચકે ખાચકે પૂણી આપે, વહુ ચુલામે ચાંપેરે, મારી સહીરે સમાણી, એ દેશી. જીનવર શ્રી મહાવીરને વંદી, શુણી ખામ પાંચે આણંદીરે, સમકીત ગુણ ધારી, જીન ઉત્તમ મુખ પદમની વાણી, સાંભળી હરખે હરખાણીરે, સ૦ ૧, સોહમ દેવ લોકની વસનારી, બહુ પુત્રીકા દેવી સારીરે, સ૦ બત્રીસ બદ્ધનાટીક મંડાણ, કરે જીન ગુણને બહુ માણરે, સ૦ ૨, દીવ કુમર કુમરી તીહાં નાચે જીન મુખડું જોઈ જોઈ માચેરે; સ૦ નાચે ઠમક ઠમક પદ ધરતી, તતા થેઈ થેઈ નાટક કરતીરે, સ૦ ૩; તાલ કંસાર મૃદંગ ડફ વીણા; સારંગીના સ્વર ઝીણારે; સ૦ બેઠા ત્યાં મંડળ ઠરણાઈ, શ્વરમાં જીનવર ગુણ ગાઈરે; સ૦ ૪, સમકીત કરણી ભવજળ તરણી. શીવ મંદીરનો સરણીરે, સ૦ બહુ પુતીઆ દેવી ભવ તરસે, ત્રીજે ભવે શીવ વરસેરે; સ૦ ૫, પુરીઆ શુત્રના દશ અજયણા, એતો શ્રી જીનરાજના વયણારે;

સ૦ પુજે ભાવે જે નરનારી, તે રૂપવિજય પદ ધારીરે, સ૦ ૬, ઈતી શ્રી પુપ્ફીઆ સુત્ર ઊપાંગ પુજા એકવીસમી

पुजा २२ मि दुहो

પુષ્પ ચુલીકા શુત્રમાં, શ્રી હ્રીતી કીરતી બુદ્ધ, દશ દેવી જીન ભકતીથી, લગતે ભાવે લહે સીધ. ૧,

ढाळ

અગની દુર કરેના, એ દેશી. જીન પૂજા ભવ તરણી, પુજા ભવ તરણી; ભવ જલતરણી, સીવ મંદીરની સારણી પુ૦ જળ ચંદન કુસુમ વલી ધરણી, ધુપ દીપક ની કરણી પુ૦ ૧ અક્ષત નૈવેદ્ય ફળસે વરણી, ભવ સાયર ઉતરણી પુ૦ સમકીત આદિક ગુણ આચરણી, કુમતીકુ રતી ભરણી પુ૦ ૨ શ્રીય હ્રિ ધ્રિતિ દેવીઆચરણી આગમ દાખના કરણી પુ૦ બત્રીસ બધ નાટીકની કરણી. કરી શીવ લાડી વરણી પુ૦ ૩ અવધી આસાતના દોઝની હરણી. સંવર નૃપની ઘરણી પુ૦ ભાવ થકી જીન નીત આચરણી, સકલ સંયમ ગુણ ડરણી. પુ૦ ૪ હાહિગ ધ્યાને ગુની કુમરણી, પાપ સંતાપકી હરણી, પુ૦ શ્રી ગુરૂ પદમ વિજય સુખ ભરણી, રૂપવિજય સુખ કરણી પુ૦ ઈતી શ્રી પુષ્ફ ચુલીકા ઉપાંગ સુત્ર પુજા બાવીસમી,

पुजा २३ मि दुहा

ચારીત્ર નીરતી ચારજે, પાળે નીરમળ મન, નીપધાદીક મુનીવર પરે, સરવારથ ઉપંન. ૧ વંની દશમા વરણવ્યા, નીષધાદીક મુનીબાર. કરજોડી તેહને સદા, વંદુ વાર હજાર. ૨

ढाळ

વંદુ વીર જીનેસર રાયા, એ દેસી પૂજોરે ભવીયાં જીન સુખદાઈ, તેહ અગોચર અનાઈરે, અવીનાશી અકલંક મનોહર, વીન શિવન ઠકોરા ઈરે, પૂ૦ ૧ નેમી જીનેશ્વર વચન અમ્રતરસ પીયા બુધી ઠરાઈરે, નિષધ કુમારાદીક ગુની દાસ, લઈ સંજમ લય લાગીરે, પૂ૦ ૨ અગ્યાર અંગ સુરંગ ભણીને ચરણ કરણ ધાર ઠાઈરે, સરવારથ સીદ્ધે થયા સુરવર બવસતનીઆ જાઈરે, પૂ૦ ૩ બાર અઝયણ વંની દશામે, કહે સોહમ સુખદાઈરે, એ આગમને પૂજો ધ્યાવો, ગાવો હરખ ભરાઈરે, પૂ૦ ૪ સત્યકપૂરણમા જીન ઉતમ, પદમ વિજય ગુરૂ પાઈરે, અનુભવ જોગે રૂપવિજય ગણી, આગમ પૂજા ગાઈરે. પુ૦ ૫, ઈતી શ્રી વહિન દશાંગ ઉપાંગ સુત્ર પુજા, ત્રેવીસમી

पुजा २४ मि दुहा

સુતધર વીર જીણંદના, અઉદ સેહેસ આણગાર, પ્રતેક બુધ તેણે રચ્યા, પયનાં અઉદ હજાર, ૧ સંપ્રતી પણ વરતે ઘણા, પણ દસના પડઘોસ, તે આગમને પૂજતા કરે પુન્યનો પોષ. ૨

ઢાળ

નેમજીવન જોવા વાલહો, એ દેસી. ચારીત્ર શુધ આરાધના, સામાયકથી થાય લાલરે, સાવદ્ય જોગને છાંડતાં, પાતીક દુર પલાય લાલરે, ચારીત્ર શુધ આરાધના. ૧, એ આંકણી. દરશન આરની શુધતા, ચોવીસથ પયાર્થ લાલરે, ગુણ ગાતાં જીન રાજના, સમકીત દુષણ જાય લાલરે, ચા૦ ૨, ગ્નાન દરશન ચારીત્રના, આરાધક ગુરૂરાય લાલરે. દેવા દસધા વંદન કરી, પુજજો શ્રી ગુરૂરાય લાલરે, ચા૦ ૩, અતી ક્રમે વ્રતી કરમ વરત તણાં, દરસણ ચરણને નાશ લાલરે, તેહનાં દુઃખણ છાંડીએ, પડીકમણુ તે ભાસ લાલરે. ચા૦ ૪, વ્રણ રૂઝ જીમ પટીએ, તીમ કાઉસગે દોષ લાલરે, પડી કમતાં બાકી રહ્યા, કરીએ તેહનો સોષ લાલરે, ચા૦ ૫, ગુણ ધારણ કરવા ભણી, કરજો દસ પચખાણ લાલરે, વિરજ આર વિસુધતા, કરી સઘળે સુખ ખાણ લાલરે. ચા૦ ૬, એણી સરણે જીન રાજની, પુજના કરશે જેહ લાલરે, જીન ઉતમપદ પદમની, રૂપવિજય કહે તેહ લાલરે, ચા૦ ૭, ઇતી શ્રી ચતુર સરણ પૂજા ચોવીસમી.

पुजा २५ मि दुहो

રાગ દ્વેશને છેદજો, ભેદજો આઠે કર્મ, સ્નાતક પદને અનુસરી, ભજજો સાશ્વત સર્મ ૧

ઢાળ,

પૂજ્યજાવઉ વીનએ જયોરે એ દેશી. દેશ વિરતી ગુણ ઠાણ એરે, વરતે શ્રાવક જેહ, આણંદાદીક નીપરેરે, તજે મીથ્યાતને તેહ. સુગુણનર પૂજો શ્રી જીન દેવ, ૧ એ આંકણી. બારે વરતના પરીહરરે, એકસોચોવીસ અતીચાર, કરમાદાંણ પંદર તજીરે, સમકીતના પંચ ધાર, સુ૦ ૨ ગ્નાન દરશન ચારીત્રનારે, તપ વીરજના જેહ, અતીચાર ચઉદ કરીરે, ભજી જીનવર ગુણ ગેહ. સુ૦ ૩ પારંભત પદ પુજીએરે, તજી તેસઠ દુર ધ્યાન, ઇંદ્રી કશાય તે જીપીનેરે, પામે સમર્ઇક થાન, સુ૦ ૪ આઉર પચખાણ સુત્રનીરે, કરે આરાધના જેહ, ત્રીજે ભવે શીવ સંપદારે, નિશ્ચય પામે તેહ સુ૦ ૫ તેણે એ સુત્રની પુજનારે, કરજો ધરી સુહ ભાણ, રૂપવિજય કહે પામજો

૨, સારસ્વત સુખ નીરવાણ. પુ૦ ૬ ઇતી શ્રી આઉર પચખાણ ॥ સુત્ર પૂજા પચીસમી.

पुजा २६ मि दुहा,

માહા પચખાણ પયનમાં, પંડીત વિરજયંત, અણસણ સુખ આરાધતાં, હોય મુની શીવ વધુ કંત. ૧

ઢાળ

આવો હરી બાસરીયા વાહાલા. એ દેશી. પુજારે જીન રાજય તણી કરીએ. ચોરાસી આશાતન હરીએ, જુગતીથી અષ્ટદરવ ધરીએ. પૂ૦ ૧ આગ્યા શ્રી જીન વરની કરીએ, મીથ્યાશુત દુરે પરહરીએ, જીનાગમ પૂજા અનુસરીએ. પુ૦ ૨ દરસન ગ્યાન ચરણ જેહ, સંજમ તપ સંવર ગેહ. કહી જીન ભાવ પૂજા તેહ, પૂ૦ ૩ મુનીસર તેહના અધીકારી, નીંદા વંદના પરીહારી, નમો નમો સંજમ ગુણ ધારી, પૂ૦ ૪ સંવરમે મન જાસ રમે, ક્રોધ દાવાનળ તાસ સમે, તેહને આણસણ તીન ગમે. પુ૦ ૫ પંચ પરમેષ્ટિની પુજા, જે કરે તાસ પાતીક ધુજ્યાં, કર્મ અરી સાથે તે જુજ્યા. પુ૦ ૬ જીન ઉતમ પુજન કરીએ, તસપદ પદમને અનુસરી, રૂપવિજય શીવપદ વરીએ. પૂ૦ ૭ ઇતી શ્રી માહા પ્રકીર્ણ સુત્ર પૂજા છવીસમી,

पुजा २७ मि दुंहा.

જીન આણા આરાધતાં, તપ જપ કીરીયા જેહ, ભત પરીગ્યા સુત્રમાં કહ્યું શિવપદ લહે તેહ. ૧

ઢાળ,

મોહનગારા રાજ માહારા સામળીયા સુગુણ સુડા એ દેશી. ત્રીકરણ જોગ સમાધીનેજી આલોચી અતીચાર, સંવર જોગે સંવરીજી, કરી સુચીતન મન ઠારકે, મોહનગારા રાજ વંદો, જીન રાજય પરમ સુખ કંદો. ૧, એ ટેક. કૃશાગર માહા મંત્રથીજી પામે ઉપસમ જેમ, જીન પુજા પ્રણી ધ્યાનથીજી મન ઉપસમ લહે તેમકે, મો૦ ૨, કામ સનેહને દીઠીનાજી, નવલા છંડોરાગ, ધરમરાગ વાસીત મને જી, પામે ભવજળ તાગકે, મો૦ ૩, સમકીત નિરમળ કારણીજી જીનપૂજા નારધાર, નાગકેતુ પેરે જે કરેજી, તે લહે ભવજળ પારકે. મો૦ ૪, અરીહંત સિધને ચૈત્યનીજી, પ્રવચન સુરી સાધ, ષટપદ પુજી ભાવથીજી, તરી સંસાર અગાધકે, મો૦ ૫, શ્રી ગુરૂ પદમ વીજય મુખેજી, ભતપયનું સાર, સાંભળીને જે પુજસેજી, તસ શીવ રૂપ અપારકે, મો૦ ૬, ઇતી શ્રી ભકત પ્રકીર્ણ સુત્ર પૂજા સતાવીસમી.

पुजा २८ मि दुहा

જન્મ જરા મરણે કરી, ભમીયો જીઉ સંસાર, કીમ હીક જો નરભવ લહ્યો, તો કર પરમ ઉદાર. ૧,

ઢાળ

સીતળજીન સહેજાનંદ, એ દેશી. શ્રી જીનવર જગદાધાર, અડપ્રાતીહાર જસાર, અઠ વીશ સુર સેવા કાર, એક કોડીજઘન્ય વિચાર, ભવીક જીન પુજીયે જીન રાજા, જીમ લહીયે શીવ સુખ તાજા, ભવીક૦ ૧, એ આંકણી. પંચવરણી કુસુમ ની માળા, જીન કંઠઠવા સુરશાળા, ગુણ ગાતા ભાવ વિશાળ, શીવ રમણી વરે તત્કાળ. ભ૦ ૨, અસુચી પુદગળથી ભરીઓ, દેહ ઉદારીક દુઃખ દરીઓ, નરભવ શુભીપદ અનુસરીઓ, જીન ભગતી કરી ભવી તરીઓ. ભ૦ ૩, જીનવર પુજા પરભાવે, દુઃખ દોહગ ઉદ આના આવે, જીનવર પદવી ભવી પાવે, તસસુરે જશ ભણી ગુણ ગાવે, ભ૦ ૪. તદુલ વિયાલી મઝાર, કહ્યો શરભતણો અધિકાર, તે સાંભળી પરમ વિચાર; કરી પામો ભવજળ પાર, ભ૦ ૫, જીનવર મુખ પદમની વાણી, સાંભળી વરે શીવ પટરાણી, જીમ દુખ દોહગ હોય હાણી. લહે કુંવલીજન સુખ ખાણી. ભ૦ ૬, ઇતી શ્રી તંદુલ વિયાલી સુત્ર પુજા અઠાવીસમી.

पुजा २९ मि दुहो

તિથીવાર કરણે ભલા શુભ મુરત લેઈ જેહ, સાધે પરમ સોહામણો નિશ્ચય ફળ લહે તેહ. ૧,

ઢાળ,

અરણીક મુનીવર ચાલ્યા ગોચરી, એ દેશી. સમકીત ધારીરે નરનારી મળી, અવિધી દોશ સહી ટાળીરે, જીનવર પૂજારે જુગતી યતી કરો, આગમ રીત સંભાળીરે, શ્રી જીન પૂજોરે ભાવે ભવિજના. અંગ ચઢાવોરે કેસર કુસુમને કસ્તુરીને બરાસરે, રત્ન જડીત રમુદર આભુષણે, પૂજો મનને ઉલાસોરે. શ્રી, ૨, ધુપ દીપ નૈવેદ ને ફળ ઠવો, જીન આગળ ધરી રાગરે, વીરજ ઉલાસેરે નીત પુજા કરે, તેપામે ભવ ત્યાગેરે. શ્રી૦ ૩, જીન ગુણ શુતી કરતાં મન નિરમાળો, જેહથી શાવ શુખ મુળરે; સંવર વાધેરે સાધે સીધીને, લહે શિવ શુખ અનુકુળરે. શ્રી૦ ૪, ગણી વીજા શુત્રે મન થીર કરો, આરાધો નરનારીરે, જીન ઉતમ પદ પદમને પુજતાં, લહો રીદ રૂપ ઉદારરે. શ્રી૦ ૫, ઇતિ ગણી વિજા શુત્ર પૂજા ઓગણત્રીસમી.

पुजा ३० मि दुहो

કેવળ નાણ દરસણ ધરા, ત્રણ જગત સીરતાજ, લોકાલોક પ્રકાસ કર, નમો સકળ જીનરાજ. ૧,

ढाळ,

કાંઇ મનડારે કાજે મનડો અડ રહ્યો વારૂજી; એ દેસી. જીનવર પૂજો જયકારા, ત્રણ ભુવન ઉપગારીરે, દીલડો અડ રહ્યો વારૂજી, ત્રણ નિસિહિ પ્રદક્ષણા સારી, કરી ત્રીન પ્રણામ વિચારીરે; દીલડો અડ રહ્યો વારૂજી. ૧, જીનરાજ ભગતીને કાજે, દીલડો૦ તિવીહા પૂજા હીતકારી; ત્રણ ભાવી અવસ્તા ધારીરે, દી૦ ત્રીદીશી નીરખણ પરીહારી; જીન સનમુખ અંબક ધારીર; દી૦ ૨. પય ભુમી ત્રીહા પર માજી, જીન પુજા કરે જે તાજીરે; દી૦ આલંબન તીન વિચારી; કરી મુદ્રા ત્રીકમનોહારીરે; દી૦ ૩, ઇંદ્રી ચંચળતા છોડી, પ્રણીધાન સમરી ત્રણ ધારીરે, દી૦ નાણ દરશણ ચરણ વિચારી, કરો જીન પૂજા મનોહારીરે. દી૦ ૪ ચંદા વિજયસુતધારી, આગમની જાઉ બલીહારીરે. દી૦ શ્રી જીન ઉતમ દીલધારી, લહો રૂપવિજય નરનારીરે, દી૦ ૫ ઇતિ ચંદાવિજય પ્રકીરણ સુત્ર પુજા ત્રીસમી.

पुजा ३१ मि दुहा.

ચઉવિહ દેવની નીકાયના, ઇંદ્રાદ નમે જાસ, તે જીનરાજને પૂજતાં પાપ તાપ હોય નાશ. ૧

ढाळ,

ગુણ શ્રીવતનમે દેશના, કાંઇ ભાખે મોહન સ્વામીરે, એ દેશી સુરપતી સઘળા નીજ નીજ પરીકર, સાથે સુરગીરી સંગરે, શ્રી જીનરાજની પૂજા કરવા આવે અતિ ઉછરંગ, સુરપતી રચિયારે, જીનરાજ પૂજા નારંગ, કરે ઉલસિયારે. ૧ પંચ રૂપ કરી હરી જીન ધરતી ધરતો વિનય અમંદરે, સુરવર સાથે જીન ગ્રહી હાથે, આવે મેરૂ ગીરીંદ. સુ૦ ૨ જી૦ ક્ષીરસમુદ્રથી તીરથ જળથી, કળશા ભરી મનોહારરે, પારંગતનું અંગ પખાળી, કરે આતમા નિસ્તાર, શુ૦ ૩ જી૦ ભાવના ચંદને જીમ તનું ચરચી, પહેરાવે ફુલ માળરે, સુણ્યા જીનવર ગુણ માળા, ગાવે રંગ રસાળ, શુ૦ ૪ જી૦ તીણ વિધ ભાવક સાવક ભગતે. પુજે પ્રભુ પદ પદમરે, રૂપવિજય પ્રભુ ધ્યાન પસાએ, લહે સાસ્વતશિવ સદમ, શુ૦ ૫ જી૦ ઇતિ શ્રી દેવીંદ્રસતવ પ્રકીરણ સુત્ર પૂજા એકત્રીસમી.

पुजा ३२ मि दुहो

સાધન સાધે સીદ્ધીના સાવધાનપણે સાર, તે મુનીવર આરાધતાં, કરી પા-

એ ભવપાર. ૬

ढाळ

અનીહારે ગોકુળ ગામને ગાંદરેરે. એ દેશી. અનીહારે શીવ નીરંજન પુજતારે, પાતીક દુર પલાય, પુન્યપક પુજ્યની પુજનારે, કરતાં પુજ્ય તે થાય. શી૦ ૧ અનીહારે દંસરણ નાણ ચરણ તણીરે, હોય આરાહણ ખાસ, શ્રી જીનરાજ્ય પુજા થકીરે, બીર સંગીત અધનાસ શી૦ ૨ અનીહારે સાધન જોગથી સંપજેરે, સાધ્યપણું નીરધાર ધ્યાતા ધેયના ધ્યાનથીરે, ધ્યેહોય જગસાર. સી૦ ૩ અનીહારે તીવીહા પુજાએ પુજ્યનીરે, કરતાં જીનપદ થાય, તિવિહ અવંચક જોગથીરે, ભાવ પુજા શુકરાય. શી૦ ૪ અનીહારે જીન ઉતમ પદ પદમનીરે, પુજના કરશું નેહ, રૂપવિજય પદ સંપદારે, અવિચલ લેરેશુ તેહ, શી૦ ૫ ઇતિ શ્રી મરણ સમાધી પ્રકીરણ સુત્ર પુજા બત્રીસમી.

पुजा ३३ मि दुहा

જાવ તીરથ આધાર છે, જંગમ તીરથ ચાર, થાવર તીરથ અસંખ્યમાં, સુખ્ય સેતરૂંજો ગીરનાર, ૧ પાદ પોપ અણસણ કરી, સીધો લહા જીન સરવ, તે જીનવરના પુજના, કરીએ સુકી ગવં૦ ૨

ढाळ

ગોકુળ મથુરાંરે વાલા, એ દેશી. નીશલા નંદનરે દેવ, રચીએ પુજા અધીક નેહે, નવ નવ ભાતેરે કરીએ, જીમ ભવ સાગર હેળે તરીએ, ચેતન પ્યારારે માહારા જીનપુજા કરી લહો ભવ પારા. ચેતન૦ ૧ નમણું કરો મન રંગે; ચરચુ કેશર પ્રભુ નવ અંગે ફુલની ફુટડીરે માળા, કંઠે ઠવો પંચરંગ રસાળા, ચે૦ ૨ ધુપ દીપ મનોહાર. અક્ષત નૈવેદ ફળશુ રસાળ, જીનવર જગસણગાર, ગાવો ગીત ગ્યાન મનોહાર ચે૦ ૩ દરશણ ચરણને નાણ, તપ એ ચઊહા પુજા જાણ, આરાધક તે કહીએ, પુજા દ્વાદશ ભેદે લહીએ. ચે૦ ૪ પાદ પોપ પદધારી, વરીયા જીન ઉતમ શીવ નારી, તસ પદ પદમને વંદો, રૂપવિજય પદ જાહી આણંદો ચે૦ ૫ ઇતિ શ્રી સંસ્થારક પ્રકીરણ શુત્ર પુજા તેત્રીસમી.

अथ छ छेद सुत्र पुजा प्रारंभते,

पुजा ३४ मि दुहा,

પટ વરવ પંજાક મુની તણા ભાખ્યા પટશ્રુત જેહ, છેદ શુત્ર તે જાણીએ ધરીએ તેહશું નેહ, ૧ સુત સુત પદ દાયક તણી, પુજા વિવિધ પ્રકાર; કરતાં જીન પદ પામીએ, સકળ જંતુ હિતકાર. ૨

ઢાળ

હરખીજી હરખીજી હું તો હરખીરે નરખીજી. એ દેશી જીનવરની જીનવરની પુજા કીજે લાભ જીનવરની; શીવ મદીરની સરણી. પુજા કીજે લાભ જીનવરની. એ આંકણી. નામ ગોત્ર જીનવરના કાને સુણતાં પાપ પલાય, તે જીનવરની ભાવે પૂજન કરતાં શીવ સુખ થાય, પૂ૦ ૧ જીન આણા રંગી ગુણ સંગી, આંગી જેહ રચાવે, સકળ વિભાવ અભાવ કરીને; જીનવર લીલા પાવે, પૂ૦ ૨ શ્રેણીકરાએ વીર જીણંદની; ભક્તિ અતી કરી બહુ માને. તિર્થકર પદ નિરમળ બાંધું, જીન પૂજા પ્રણી ધ્યાને. પૂ૦ ૩ નમના ભીગમન વંદન કરણી, થયથુઈ મંગળ સાર; ભાવ થાપના જીનને કરત; લહીએ ભવ જળ પાર; પુ૦ ૪ દશા સુત્રનાં દશ અઝયણાં; ગુરૂ મુખ પદમથી જાણી; રૂપવિજય કહે સંજમ સાધો; વરવા સીવ પટરાણી; પુ૦ ૫ ઇતિ શ્રી દસાસુત સ્કંધ સુત્ર પુજા ચોત્રીસમી.

पुजा ३५ मि दुहा

વરત કલપમાં ભાખીઆ; મુનીવરના આચાર; કલપા કલપ વિભાગથી; શ્રી જીનવરે નિરધાર. ૧

ઢાળ

ના કરીએજીરે નેડો ના કરીએ. એ દેશી. નીત કરીએજી પુજા નીત કરીએજી વિધી જોગેરે પુજા નીત કરીએ; ભવ સાયર જીમ ઝટ તરીએજી વિધી જોગેરે પુજા નિત કરીએ; એ આંકણી. તદ ગય ચીત સીમય અનુસારે; ભાવ ભગતિ મન અનુસરીએજી. વિ૦ સંવર જોગમાં ચીત લગાવી; ખટ પલીમંથ દુરે કરીએજી વિ૦ ૧ સંજમનો પલિમંથ કુકેતા, મોખરીપણુ દુરે કરીએજી. વી૦ સત્ય વચન પલિમંથુ સુખરતાં; તજી સંજમ રમણી વરીએજી વિ૦ ૨ ચક્ષુ લોલઈ રજાપલિમંથુ સુનાજન નિત નિત પરીહરીએજી, વિ૦ તિણિક એ ખગુપલિમંથુ, સત્ય વચન વરત વિખરીએજી વિ૦ ૩ ઇછા લોલ મુની લીમથુ, મુનીવર મન નવી આચરીએજી વિ૦ ભિજાનીયાણ મોક્ષ પલિમંથુ, તજી જીન આણા શીર ધરીએજી વિ૦ ૪ જીન આણાધારી મહા માહણ, ભવ સાયર હેલે તરીએજી, વિ૦ દ્રવ્ય પુજા આરાધક શ્રાવક. ભાવક સુરપદ અનુસરીએજી વિ૦ ૫ જીન ઉતમ પદ પદમ પૂજન થએ નવ જોવન શીવ વહુ વરીએજી વિ૦ બ્રહત કલપ આરાહણા કરતાં રૂપવિજય ભવજળ તરીએજી. વિ૦ ૬ ઇતિ શ્રી બ્રહત કલપ સુત્ર પુજા પાંત્રીસમી,

पुजा ३६ मि दुहा

વ્યવહાર સુત્રમાં ભાખીયો વ્યવહાર પંચ પ્રકાર, ગણધરને શ્રી જીનવરે, વરવા શિવ વહુ સાર. ૧

ઢાળ,

સંભવ જીન અવધારીએ એ દેશી. વિધીપૂરવક જીનરાજની, પુજા કરી શુભ ચિત સલુને, આપ શક્તિ અનુસારથી, ત્રણ ટંકશું પવિત્ર સલુને ત્રિ૦ ૧ સુરભિ દુગ્ધ ઘટ કરી, કરે અભિષેક જે સાર સલુને, તે સુરે સુખ ઉજ્જલ લહી, વરે શિવ સુખ ગિરધાર સલુને, વિ૦ ૨ દધિ ઘરત કુંભ ભરી ભરી, પૂજે જે નર નારી સ લુને. વિ૦ ૩ આગમ શ્રુત આણા જના, ધારણા જીત એવં પંચ સલુને. વિ૦ ૪ વ્યવહાર જીન છે સંપ્રવા, તિણ વિધ જે કરે કાજ સલુને, જીન ઉતમ સુખ પદમની.વાણિ એ શીવરૂપ રાજ સલુને, વિ૦ ૫ ઇતિ શ્રી વ્યવહાર છેદ સુત્ર પુજા છત્રીસમી.

પુજા ૩૭ મિ દુહા

જીત કલ્પ સુત્રે કહ્યો, આલોયણ અધિકાર, શ્રી જીનરાજે જીનો, કરવા ભવ નિસ્તાર. ૧

ઢાળ

નંદ સલુના નંદનારે લાલ, તુમે મને નાંખી ફંદમારે લાલ, એ દેશી. શ્રી જીનરાજ પૂજા કરેરે લાલ. પાપ ક્રિત સવિ પરીહરોરે લાલ, વિનય કરીને ધ્યાઇએ રે લાલ, મધુરે સ્વરે ગુણ ગાઇએરે લાલ. ૧ આણાએ કરણી કરેરે લાલ, તે પ્રાણી ભવ જલ તરેરે લાલ, અવિધિ દોષને છંડીએરે લાલ, વિધી જોગેથીર મંડીએ રે લાલ, ૨ દોષ તજી નિજ દેહથીરે લાલ, આલોયણ કરે નેહથીરે લાલ, પડિકમણે અધવારીએરે લાલ, મિસવિ વેગમ ન ધારીએર લાલ, ૩ કાઉસગ્ગે અધટાલિએરે લાલ, તપ કરી પાતિક ગાળીએરે લાલ, છેદ તથા મુળ જાણીએરે લાલ, આણવઠીપ પદ માણીએરે લાલ. ૪ પારંચીત દશમો વલિરે લાલ, કહે જીન ગણધર કેવળીરે લાલ, જીન આણા પૂજા દવારે લાલ, કરી ઉતમ શિવ પદ પાવારે લાલ, ૫ જીત કલ્પ જે જાણશેરે લાલ, તે હઠ વાદ ન તાણસેરે લાલ, શ્રી ગુરૂ પદમવિજય કહીરે લાલ, વાણી રૂપવિજય લહીરે લાલ. ૬ ઇતિ શ્રી જીત કલ્પ છેદ પુજા સાડત્રીસમી

પુજા ૩૮ મિ દુહા

લઘુ નિશી થઆ સાધુનો, ઉતમ કહ્યો આચાર, ધન્ય તેહ અણગારને, જે ધરે નિરધા ચાર.

ઢાળ

આવો હરી લાસરીઆ વાહાલા એ દેશી. જગત ગુરૂ જીનવર જયકારી, સેવો તુમે ભાવે નરનારી, આશાતના ચોરાસી વારી વારી, જગતગુરૂ જીનવર જયકારી એ આંકણી ૧ જળ ચંદન કુસુમે કરીએ, ધુપ દીપ અક્ષત ધરીએ, નેવેદ ફળ આગળ કરીએ, જ૦ ૨ થય થુઇ ભાવ પૂજા સારી, નાટીક ગીતપી મનોહારી, ત્રીધા

શુધી કરે હીતકારી, જ૦ ૩ ભાવથી દ્રવ્ય પુજા કરશે, તે ભવ સાયરને તરશે, સરસ શીવ સુંદરીને વરશે, જ૦ ૪ નીસીથ ઉદેસાપી સાર, સુત્રનીશીથછે મનોહાર, પુજો રે ભવિ રૂપવિજય પાર, જ૦ ૫ ઈતિ શ્રી લઘુનીશીથ શુધ પુજા અડત્રીસમી.

पुजा ३९ मि दुहो

માહા નીસીથ સીધાંતમાં, મુની મારગ નીરધાર, વિર જીણંદ વખાણીઉ, પુજો તે સુત્ર સાર. ૧

ઢાળ,

મુજરો લ્યોને જાલીમ જાટણીરે, એ દેશી, શ્રી જીનરાજને જાઉ ભામણેરે, જાસ શુરા શુરે ખાસ સેવા સારે તારે આપનેરે, નિરમળ સમકીત ભાસ. ૧ શ્રી૦ દુવિહા પુજા ભાખી શુત્રમારે, દ્રવ્યને ભાવથી ખાસ, ભાવ પુજા સાધક સાધુ ભણારે, શ્રાદ્ધીને દોય ઉલાસ, શ્રી૦ ૨ દાનાદિક ચઉ સમ જીન પુજનારે, બારમા સરગ નિવાસ, ભાવ પુજાથી સીવ શુખ સંપજેરે, કહે જીન આગમ ખાસ શ્રી૦ ૩ તિમ વળી આઠ નવ સતર પ્રકારથીરે, એકવીસ અડસઠ ભેદ, ભોગવ ગુણગાથી જે પુજા કરેરે, ન લહે તે ભવ ખેદ, શ્રી૦ ૪ જીનવરને જીન આગમ પુજતારે, કરમ કઠીણ ખય થાય, તીરથપતિ પદ પામી નિરમળુરે, સાદિઅનંત તપ પઠાય શ્રી૦ ૫ ક્ષમાવિજય જીનરાજે ભાખીયુરે, ઉત્તમ નિજ મુખ પદમથી ખાસ, માહાનીસીથ શુત્ર તે પુજતારે, રૂપવિજય શુખ વાસ, શ્રી૦ ૬ ઈતિ શ્રી મહાનિસીથ છેદ શુત્ર પુજા ઓગણચાલીસમી.

पुजा ४० मि दुहा.

ચારીત્ર તરૂના મુળ સમ, મુળ શુત્ર છે ચાર, શ્રી જીનરાજ વખાણીઆ, પુજો ભવી ભવ પાર. ૧, આવશ્યક આરાધીએ, ષટ અધ્યયને ખાસ, નમન સ્તવન પુજન કરી, લહો આતમગુ પ્રકાશ. ૨

ઢાળ,

પંથડો નીહાળતીરે જાતી વૃંદાવનની વાટ, એ દેશી, ચોખે ચિત થીર કરીએ શ્રી જીનરાજની સેવ, જગમાં કો નહીરે હોયે આ સમો દુજો દેવ, કરૂણા જળનીધીરે, જગમાં કલપતરૂ ભગવાન, કરીએ પુજનારે આઠ પ્રકારી રૂડે ધ્યાન. ૧ ભાવો ભાવનારે ધ્યાવો શુધ નિરંજન દેવ, ગાવો ગુણ ભાવારે સારો ત્રીકરણ જોગે સેવ, દાતા પરમનારે ત્રાતા ષટ વિશ્વના સાર, તે પ્રભુ પુજતારે લહિયે ભવ સાયરનો પાર, ૨ સુત્ર આવશ્યકેરે ભાખ્યા ષટ અધ્યયનરસાળ, તેહને સેવતારે પાતિક જાએ સહુ વિસરાળ સમ ભાવે કરીરે કરીએ આવશ્યક દોય ટંક, ભાવની વૃધીએરે તોડે આઠ કરમનો વંક. ૩ સાવધ જોગનીરે વિરતી જીન ગુણનો બહુ માન, ચરણે ગુરૂ તણેરે વાંદણાં દીજે ધરી શુભ ધ્યાન, આલોએ મનનેરે વાસરે રયણીના અતીચાર,

કાઉસગ ધ્યાનધીરે સોહિ આતિમની કરે સાર. ૪ પચખાણનેરે આતમ તારે ગ્રહી અણગાર, વીરજ ફોરવીરે પામે ભવ સાયરનો પાર, વાણી સાંભળીરે ઉતમ ગુરૂ સુખ પદમની જેહ રૂપવિજય કહેરે તે લહે, અવિચલ શિવપુર ગેહ, ૫ ઇતિ શ્રી આવસ્યક સુળ સુત્ર પુજા ચાળીસમી,

पुजा ४१ मि दूहो

દશ વઇકોલીક સુત્રમાં મુનીમારગ અધીકાર, ભાવે તેહ આરાધતાં, પામી જે ભવપાર. ૧

ઢાળ

વેસરે હે ગઇરે ગમાઇ, મ્હારે નાહાને દેવરે પાઇ લાલ, વેસરે હે૦ એ દેશી, શ્રી જીનવર મુખની વાણી, અનુભવ અમૃત રસ ખાણી, લાલ જીન વાણી, ચઉ અ અનુજોગે કહે વાણી, સગ ભંગી જોગ ઠરાણી. લા૦ ૧ નય સાત થકી સુથાણી, સ્યાદ વાદની છાપ અંકાણી, લાલ૦ પાંત્રીસ વયણ ગુણ જાણી, ગણધર દિલડે સોહાણી. લા૦ ૨ ભવ તાપને દુર ગમાવે, શુચી આતમ મોક્ષને પાવે, લા૦ મીથ્યાત તિમીર કુતરણી, દુરમતી વરતા નેહ વિભરાણી. લા૦ ૩ શુત સરધાવંત જે પ્રાણી, વિધી જોગે સરધા આણી, લા૦ કરે પૂજા નવ નવ રંગે, ધન ખરચે અધીક ઉમંગે લા૦ ૪ પૂજા તે દયા રસ ખાણી, ભાવ ધરમની એ નિશાણી લા૦ શ્રી ગુરૂ સુખ પદમની વાણી, સિદ્દરૂપવિજય પદ ખાણી લા૦ ૫ ઇતિ શ્રી દશ વઇકાલીક સુળ સુત્ર પૂજા એકતાળીસમી.

पुजा ४२ मि दुहा

ઉતરાધ્યને ઉપદિશા, અજણા છત્રીસ, સમજી અરથ સુહામણો, પુજો શ્રી જગદીશ, ૧

ઢાળ

કુનો જાઊનીત બલહારી મુખને મરકુલડે એ દેશી, જીનરાજ જગત ઉપગારી જી પુજો નરનારી, એતો ત્રણ ભુવન હીતકારીજી જીનવર જયકારી, પ્રભુ નામે નવ નીત થાયજી પુ૦ દુખ દોહગ દુર પલાયજી જી૦ ૧ પારંગત પાર ઊતારેજી પુ૦ આણે ભવ સાયર આરેજી જી૦ ભવ ભવનાં પાપ ગમાવેજી જી૦ ૨ જળચંદન કુસુમ ને ધુપેજી પૂ૦ જીમ ન પડો ભવને કુપેજી, જી૦ જીમણી દીસ દીપક ઠાવોજીપુ૦ જીમ કેવળ નાણને પાવોજી. જી૦ ૩ ધય થુઇ જીનરાજની કરીએજી પૂ૦ અક્ષત નઇવેદ ફળ ધરીએજી જી૦ દ્રવ્ય ભાવથી પૂજા જેહજી પુ૦ આપે અવીચળ સુખ તેહજી જી૦ ૪ ઊતરાધ્યેન સુત્ર જે ધ્યાવેજી, પુ૦ તે ત્રીજે ભવે શીવ પાવેજી, જી૦ શ્રી પદમવિજય ગુરૂ વાણીજી. પુ૦ શીષ્યે રૂપવિજય સુખ થાણીજી, જી૦ ૫ ઇતિ શ્રી ઉતરાધ્યેન સુત્ર પૂજા બેતાળીસમી.

पुजा ४३ मि दुहा,

ક્રોધમાન માયા તજી, લોભન જાસ લગાર, દોશ રહીત જે આહાર લે, વં-
દુ તે અણગાર. ૧

ढाळ,

દેખું દેખું નણદ હઠીલી એ દેશી. જય જય જીનવર જયકારી, પ્રભુ સુરતી મો
હનગારીરે, ભવી પુજીએ જીનરાજા. જીમ લહીએ શીવ સુખ તાજારે, ભવી૦ અ-
શોકથી શોક નીવારે, સંસાર સમુદ્રથી તારેરે ભ૦ ૧ જી૦ પંચવરણી કુશુમ વરસાવે;
શુર ભગતીએ સમકીત પાવેરે, ભ૦ જી૦ વાંસળીએ સમસ્વર પુરે, નીજ આતમ
તમ કરે દુરેરે, ભ૦ ૨ જી૦ ઉજળ ચાંમર સોહંતા, પ્રભુદાજન મન મોહંતારે ભ૦
જી૦ સીહાસન આસનકારી, પ્રભુ દરીશણની બલીહારીરે ભ૦ ૩ જી૦ ભામંડળ ર-
વી સમસોહે૦ દેવ દુંદુભી જન મન મોહેરે ભ૦ જી૦ ત્રણ છત્ર પ્રભુ શીરધારે, ત્રણ
જગતની આ પદ વારેરે. ભ૦ જી૦ પિડનીરજુગતી પરકાસી, જીન ઉતમ ગુણ
નીરાસીરે ભ૦ જી૦ આ પદમવિજય ગુરૂ શીખ્ય કહે રૂપ નમો જગદીશરે, ભ૦ ૫
જી૦ ઈતિ શ્રી પીડનીર જુગતી શુત્ર પૂજા તેતાળીસમી.

पुजा ४४ मि दुहा

મહાશુભ એહીમણ પજવા, પંચમ કેવળ નાણ, નંદી શુત્ર માંહી કહ્યા, પૂ-
જન તે શુદ્ધ જાણ. ૧,

ढाळ

પડવેની પણ પ્રીત ઘટમાં ભુલીરે, મારે હરી વીના એક વાત સરવે શુનીરે,
એ દેશી. જીનવર જગગુરૂ જગ ધણી ઉપગારીરે, તુમે પૂજો ધરી મન રંગ મ-
ળી નરનારીરે, સમવ સરણમાં સોહતા ઉપગારીરે, બારમળ જેની સંગ, જયના
ઉપગારારે. ૧, મતી શુત નાણ ના જાણીએ, ઊ૦ અડવીસ ચઉદસ ભેદ, જ૦ અ
વધી ખટ ભેદે લહ્યો, ઊ૦ દુગમણ પજવ ભેદ, જ૦ ૨, ખાયક ભાવે કેવળી, ઊ૦
લોકા લોકના જાણ, જ૦ ચાર ગ્નાનની જે પ્રભા, ઊ૦ એહમાં તસ મંડાણ, જ૦
૩, સેવો ધ્યાવો ભાવથી, ઊ૦ ગાઓ જીન ગુણ ગીત, જ૦ ભાવના ભાવો ભાં-
વશું, ઊ૦ ભકતી કરો ધરી પ્રીત; જ૦ ૪, નાણ નાણીની પુજના, ઊ૦ કરતાં
લહીએ નાણ; જ૦ નંદી શુત્રની પૂજના, ઊ૦ કરો ભવીયણ શુદ્ધ જાણ, જ૦ ૫, જીન
ઉતમ પદ પદમની, ઊ૦ પુજા કરો ધરી રાગ. જ૦ રૂપવીજય પદ સંપદા, ઊ૦ પામો
નીત્ય અથાગ. જ૦ ૬, ઈતિ શ્રી નંદી શુત્ર પૂજા ચુમાળીસમી.

पुजा ४५ मि दुहा

શ્રી અનુ જોગ દુવારમાં, ચઉ અનુ જોગ વિચાર; સરધા ભાષણ રમણતા,
કરી પુજો નરનાર. ૧, ધન્ય ધન્ય આગમ જીન તણું, બાધી બીજ ભંડાર, નાણ
ચરણ રયણે ભર્યો, સાસ્વત શુખ દાતાર. ૨,

ढाळ

મન મોહન મેરે, એ દેશી. શ્રી શ્રી અનુ જોગ દુવારની મન મોહન મેરે, હું જાઉ બલીહાર મન મોહન મેરે, ત્રીસલા નંદન જીનવરે; મ૦ ભાખ્યો અર્થ વિચાર. મ૦ ૧, ઊપક્રમ નીખેપ અનુગમા. મ૦ નય અનુ જોગ એ ચાર, મ૦ ષટ અઊ દુગસમ ભેદથી, મ૦ સુત્ર તણો વિસ્તાર; મ૦ ૨, સુત્ર સુણે સંશય ટળે, મ૦ અધા નિરમળ થાય; મ૦ તત્વ ગ્યાનમાં ભીતરમે; મ૦ દુરમતી દુર પલાય, મ૦ ૩, સુત વાસીત જે પ્રણીયા; મ૦ તે લહે ભવજળ પાર; મ૦ ગ્યાન ભાણ જસ જગ હળે, મ૦ તે કરે જગ નીસ્તાર, મ૦ ૪, સુત્ર ભખાવે સાસ્ત્રે, મ૦ પૂજે દ્યા એ સાર, મ૦ ભણે ભણાવે સુભ મને; મ૦ અણુ આદ ધરી પ્યાર, મ૦ ૫, તે સુર નર વર સુખ લહી મ૦ કરમ કઠીન કરે દુર મ૦ કેવળ કમળા પામીને મ૦ શીવ વહુ વરે સસ નુરે મ૦ ૬ સુક સુખ પદમની દેશના મ૦ સાંભળી હરખ અપાર મ૦ રૂપવિજ્યા કહે તે લહે, મ૦ નિતઃનિત્ય મંગળ ચાર મ૦ ૭ ઇતીશ્રી અનુજોગ દ્વાર પૂજા પીસતાળીસમી

दुहा

રાજનગરમાં રાજ સમ, ઓસવંસ શીણગાર; સેઠ હેમાભાઇ ભલા, પુન્યવંત શીરદાર. ૧, આગમ સાંભળે આદરે, સરધાવંત સુધીર, તસ સમરણને કારણે, રચી પૂજા ગંભીર. ૨,

અથ કળસ *

રાગ ધન્યાશીરી, ગાયા ગાયારે પણ્ણા લીસ આગમ ગાયા, જીનવર ભાખીત ગણધર ગુંથીત, મુનીવર કંઠમ લાયારે, પણ૦ ૧, ગ્યાના રાધન સાધન મોટું, કરતાં કરમ ખપાયા, સરખા ભાખ્યું રમણ કરણથી, નિરમળ મન વચ કાયારે, પ૦ ૨, છઠ અઠમને દસમ દુવાલસ, તપ કરી કરમ ખપાયા, નીમ ભોગ ત્યાગી મુની તેહથી, પરમ ઘીસુખના ઠાયારે, પણ૦ ૩, આ વીજે દેવ સુરીશ્વર પટધર, વિજય સીંહ સુરીરાયા, સત્ય વિજય તસ શિષ્ય મનોહર, સંવેગમા રગ ધ્યાયારે, પણ૦ ૪, કપુર સમા જીન ઊતમ નામથી, વિજય પદે સોહાયા, શ્રી ગુરૂ પદમવિજય પદ પંકજ, નમતાં નવ નીધ પાયારે, પ૦ ૫. વાંગ નાગ ગજ ચંદ્ર સંવતસર, આસો માસ સુહાયા, ત્રીજ સચોતા સુતવારે ભલા, કંઠે ગીત ગવાયારે પ૦ ૬ તપ ગછ વિજય દીનીંદ્ર સુરીશ્વર, રાજ્યે સુજસ સોહાય, રૂપવિજય કહે આગમ પૂજન, કરતા સવી સુખ પાયારે. પ૦ ૭ ઇતિ શ્રી પીસતાળીસ આગમની પુજા સમાપ્ત.

इती श्री पंडीत रुपविजय तथा पद्मविजयजी कृत पुजाओ भाग बीजो समाप्त,

ભાગ ૪ થો

અથ શ્રી શિધગીરી માહાત્મ,

શ્રી સુગુરૂભ્યોનમઃ

આહીજ ચોવીશિના પ્રથમ તીરથંકર માહારાજ શ્રી રીષભદેવ સ્વામીએ, બ્યાખ્યાન દ્વારે શ્રી શત્રુંજય તીર્થનો મહીમા વરણવ્યો, તે સાંભળીને, શ્રી પુંડરીક ગણધર માહારાજે શ્રી શતરૂંજય માહાત્મની સવાલાખ પ્રમાણે રચના કીધી, તે વાર પછે અનુક્રમે ચોવીસમા તીરથંકર શ્રી માહાવીર સ્વામી થયા, તેવો ભવીક જીવોને દેશના દીયે છે, તેવામાં તેમની સભામાં પ્રથમ દેવલોકના ઇંદ્ર સૌધર્મા નામે આવી ભગવંતને વંદન નમસ્કાર કરી બ્યાખ્યાન સાંભળવા બેઠા, ત્યાંહાં ભગવંત શ્રી માહાવીર સ્વામીએ, શ્રી શતરૂંજય મહીમા વરણવ્યો, તે સાંભળી ભગવંતના પાંચમા ગણધરે વરતમાન કાળના ભવ્ય જીવોના ઉપકારને અરથે, શેતરૂંજય માહાત્મના સવાલાખ માહેથી. સાર લઈને ચોવીસ હજાર પ્રમાણે રચના કરી, શ્રી સુધરમા સ્વામીની પાટે પરંપરાએ શ્રી ધનેસ્વર સુરી થયા, તેઓએ વલભીપૂરના રાજા સીલ્યાતદીનને પ્રતીબોધ્યો પછી શ્રી તીર્થ મહીમામાં સરવોતમ તીર્થ શ્રી શેતરૂંજય તીર્થ વખાણ્યો, તે સાંભળીને શીલ્યાદીત રાજાએ વિષેશથી પુછ્યું, તેવારે આચારજે, શ્રી સુધરમા સ્વામી કૃત શ્રી શેતરૂંજય માહાતમમાંથી સાર લઈ શેતરૂંજાનો મહીમા કહ્યો તે રચનાનો થોડો (કીંચીત) સાર, શ્રી ચોવીસ તીરથંકર માહારાજના ચરીત્ર સાથે લખીએ છીએ.

અથ શ્રી રીષભદેવજીનું ચરીત્ર,

આહીજ અવસરપિણીએ ત્રીજા આરાને છેડે આહીજ, જંબુદ્વીપના ભરતક્ષેત્રને વિષે દક્ષીણ મધ્ય ખંડમાં કોસળના મારગને વિષે વીનીતા નામે નગરી હોતી હતી, તે નગરીને વિષે. નાભી નામે કુળગર વસે છે, તેમને મારૂદેવા નામે શ્રી

છે, તેની સાથે સંસારનાં સુખ વીલસે છે, એકદા, અશાડ વદી ૪ ને દીવશે રાતને સમે શ્રી રીષભદેવ સ્વામી, સર્વાંરથ સીધનામા માહા વીમાન ચવીને, મારૂ દેવા માતાની કુખને વીષે આવીને ઉપના, તેણે કરીને તેજ રાત્રે મારૂદેવી માતાએ અતી નીરમળ ચઉદ માહા સુપનાં દીઠા, તે પોતાના સ્વામી પ્રતે કહી સંભળાવ્યાં; હાથી ૧, વૃષભ ૨, સીંહ ૩, લક્ષ્મી ૪, ફુલની માળા ૫, ચંદ્ર ૬, સુર્ય ૭, ધવજા ૮, કળસ ૯, પદમ સરોવર ૧૦ સમુદ્ર ૧૧, વીમાન ૧૨, રત્નનો ઢગલો ૧૩, નિધુમ અગ્ની ૧૪,

એહવાં ચઉદ સ્વપનાં દેખી મારૂદેવી માતાએ નાભી રાજાને કહ્યાં, તે સાંભળી નાભી રાજા કહે કે દેવાણુ પ્રીયા કુમારે માહા ઉતમ પુત્ર થાશે, તે સાંભળી મારૂ દેવા ઘણો હરખ પામ્યાં.

ભગવંત ગર્ભને વિષે આવ્યા તેવારે તેમની માતાએ સ્વપનામાં વૃષભ દીઠા હતો તેથી તેમના માતા પીતાએ વિચાર્યુ જે, આપણા પુત્રનું નામ રીષભ સ્થાપીશું, એવો ઠરાવ કીધો પછી અનુક્રમે પુરણ માસે ચૈત્ર વદી અષ્ટમીએ સુભયોગે, સુભ નક્ષત્રે ભગવંત જનમ્યા, તેવારે ત્રીલોકને વિષે ઉદ્યોત થયો સાતે નરકને વિષે પણ ઉદ્યોત થયો, તેજ સમે છપનદીગ કુમારી આવીને ભગવંતને તથા ભગવંતની માતા પ્રતે નમસ્કાર કરીને સુતીકર્મ કરી પોતાના સ્થાનક પ્રતે જતી હવી, તેવાર પછે, પહેલી દેવલોકના ઇંદ્ર માહારાજનું આસન કંપ્યું, એટલે ઇંદ્રે અવધી ગ્યાને કરી જાણ્યું જે પ્રથમ તીરથંકર માહારાજનો જન્મ થયો, એવું જાણી સભામાંથી પોતાના શીહાશન ઉપરથી ઉઠી પગમાંથી રત્નની જડેલી પાવડીઓ ઉતારી, ઉત્રાસંગ કરી, મસ્તકે બે હાથ લગાવી નમસ્કાર કરી સાત આઠ પગલાં આગળ વધી, અરથાત ભગવંતને સનમુખ આવી, ફરી નમસ્કાર કરી નમુથુણં કહી વાંદી તથા ભગવંતના ગુણ સ્તવીને, યોગ્ય દેવતાને હુકમ કીધો જે સુઘોષા ઘંટ વજડાવો, એવી રીતનો ઇંદ્રનો હુકમ થતાંજ તે દેવતાએ ઘંટ વજડાવ્યો, તેવારે બત્રીસ લાખ વીમાનોમાં સમકાળે ઘંટના અવાજ થયા તે સાંભળી સરવે દેવ દેવીઓ હરખ પામી, ભેગાં થઈને ભગવંતનો જન્મ મોસ્તવ કરવાને અતી હરખ સહીત તઈયાર થયાં પછી સુધર્મા ઇંદ્રે પાલકનામા દેવતાને વીમાન રચવાનો હુકમ દીધો, તેવારે તેણે એક લાખ જોજનનું પાલકનામે વીમાન રચ્યું; તે માંહે બેશીને સ્વપરીવાર સહીત ઇંદ્ર વીનીતા નગરને વિષે આવ્યા વીહાં આવી ભગવંતને તેમની માતા સમીપે વાંદી નમસ્કાર કીધો. પછી ભગવંતની માતાને અવસ્વા પીની નિંદ્રા મુકી ભગવંતનો હુકમ માગી ઇંદ્રે પાંચ રૂપ ધારણ કીધાં, એક રૂપે ભગવંતને કર સંપુટમાં લઈ ભગવંતની માતા પાસે ભગવંતના જેવો પ્રતી બીંબ સ્થાપી માતાની આગ્ના માગી, અને બીજે રૂપે ભગવંતને છત્ર ધારણ કીધું, તથા બે રૂપે બે બાજુ ચાંમર વીજવા

લાગ્યા, અને પાંચમા રૂપે ભગવંતની આગળ વજ્ર ઉલાલતા અનુક્રમે મેરૂ પર્વતના સીખર ઉપર પાંડુક વનમાં પાંડુક બલ સીલા ઉપર સીંહાસન ઉપર ઈંદ્ર ભગવંતને ખોળામાં લઇને બેઠા તેવારે બાકી ત્રેસઠ ઈંદ્ર અનેક દેવ દેવીના પરિવારે સહિત આવીને પ્રભુને વાંદે પછી અચ્યુત ઈંદ્ર દેવતાઓને હુકમ કરે જે ક્ષીર સમુદ્ર પદ્મ દ્રહ ગંગા નદી પ્રમુખના જળ તથા ઓષધી પ્રમુખ લાવો તે સાંભળીને દેવતા સરવ વસ્તુ લાવ્યા, તેવાર પછે ભગવંતને આઠ જાતના કળસે કરી બસેને પચાસ અભિષેક કરે, તેવાર પછે ઈશાન ઈંદ્ર ભગવંતને ખોળામાં લઇને આસન ઉપર બેઠા, એટલે સુધરમા ઈંદ્રે વૃષભનું રૂપ કરી સીંઘડામાં જળ ભરી ભગવંતને અભિષેક કરી પૂજી સ્તવી તથા ભગવંત આગળ નાટ નાચી ભગવંતને લઇને તેમની માતા પાસે મુકી, પ્રતી બીંબ તથા નિંદ્રા પાછી ગ્રહણ કરી, બત્રીસ કોડ મણી માણેક પ્રમુખનો વરસાત ભગવંતના ઘરને વિષે વસાવી, ભગવંતના જમણા હાથનાં અંગુઠે અમૃત મુકી ભગવંતની રજા માગી તથા અવિધિ અસાતા પ્રમુખની માફી માગી, ને નંદીસ્વર દ્વીપને વિષે સાસ્વતા જીનના બીંબને વાંદી પુજી અઠાઇ મોહત્સવ કરી દેવતાઓ અને ઈંદ્ર પોતપોતાને સ્થાનકે ગયા, ભગવંતનું નામ રીષભદેવ સ્થાપવા માટે દીધુ. જે પ્રથમ ભગવંત ગર્ભાવાસે આવ્યા તેવારે ભગવંતની માતાએ પેહેલેજ સ્વપને રીષભ દીઠો હતો તેથી અગર આ ભરતક્ષેત્રને વિષે આ કાળે પ્રથમ ધોરી બીજવાવવાને તથા ધરમ રથ ધરવાને ધોરી સમાન થશે માટે ભગવંતનું રીષભ નામ દીધું. હવે ભગવંત શ્રી રીષભદેવ સ્વામી અનુક્રમે વૃદ્ધી કરવા લાગ્યા, એકદા સમે નાભી રાજાના ખોળામાં ભગવંત બેઠા હતા, તેવાંમાં ઈંદ્ર સેલડીનો સાંઠો હાથમાં લઇને ભગવંતને વાંદવા આવ્યા, તેવારે ભગવંતે તે સેલડીનો સાંઠો ઈંદ્રના હાથમાં દેખીને સામો હાથ પસાર્યો, તે જોઇને ઇંદ્રે ભગવંતનો કાશ્યપગોત્ર તથા ઇક્ષ્વાકુ વંશ થાપ્યો, પછી અનુક્રમે ભગવંત શ્રી રીષભદેવ સ્વામી યોવન અવસ્થા પામ્યા, પછી ભગવંતે બે સ્ત્રીયો ધારણ કીધી એકનું નામ સોનંદી તથા એકનું સોમંગળા એ બંનેની સાથે ભગવંત ભોગ વીલાસ કરવા લાગ્યા, એકદા પડતા કાળના પ્રભાવથી જુગળીયામાં લડાઇ થવા લાગી, તેવારે જુગળીયા નાભી રાજાની પાસે આવી અરજ કરવા લાગ્યાં જે અમારો ન્યાય ચુકાવવાને અમારે શીર રાજા જોઇએ, તે સાંભળી નાભી રાજાએ કહ્યું જે તમારો રાજા રીષભ થશે એવું નાભી રાજાનું વચન સાંભળી રીષભદેવને રાજ્યાભિષેક કરવા માટે જુગળીયાં જળ લેવા ગયાં, તેવારે સુધરમા ઈંદ્રે વીહાં આવી ભગવંતને સનાત્ર કરી ચંદનાદી ચરચીને વસ્ત્ર આભુષણ પેહેરાવ્યાં, અને પછી સીંહાસને સ્થાપ્યા તે પછી જુગળીયાં કમળ પત્રમાં જળ લઇને આવ્યાં અને તીહાં જુવે છે તો ભગવંતના સરવ અંગે પૂજા થએલી દીઠી પછી વિચાર કરવા લાગ્યા જે આપણે કીયા અંગની પુજા કરીશું એમ વિચારતાં ભગવંતનો જમણા પગનો અંગુઠો ઉઘાડો દેખીને વીહાં જળ તથા ફુલ

અડાવ્યાં તે જોઈને ઈંદ્રે તેમને વિનયવંત જાણીને વીનીતા નામની નગરી તીહાં
વસાવી આપી તેમાં સરવે જુગળીયાં સુખે રેહેવા લાગ્યાં, અને માંહો માંહે કોઈને
વિરોધ થાય તેની ફરીયાદ ભગવંતની આગળ જાય, તેવારે ભગવંતે ડંડ ઠરાવ્યો,
હકાર કહો તે રીતે કેટલોક કાળ ગયો, તેવાર પછે તે નીતીલો પાણી એટલે ભ-
ગવંતે થોડું ડંડ, હકારને બાણે ડંડ મકાર ઠરાવ્યો, તેની પણ લોપાણી એટલે ભ-
ગવંતે થોડા ડંડે હકાર, મધ્યમ ડંડે મકાર, અને ઘણા ડંડે ધીકાર ઠરાવ્યો; હેવે
કાળ દોષે ઓછા પુન્યથી કલ્પ વૃક્ષ વીછેદ ગયાં, તેવારે જુગળીયાએ આવી ભગ-
વંતને કહ્યું જે હે સ્વામી અસાળ પ્રમુખ અન ઓષધી ખાવાના ઉપાય બતાવો,
તે ખાવાના ઉપાય ભગવંતે બતાવ્યો પણ તે ખાધુ પજરે નહી તેથી ફેર પૂછવા
આવ્યાં, તેવારે ભગવંતે હાથમાં બગલમાં રાખી ખાવાનુ બતાવ્યું હેવે વનમાં અ-
તી પવન થયાથી કાષ્ટ સમાસામી ઘસાયાથી અગ્ની નીપનો તેથી કેટલાંક ઝાડ બળી
ગયાં, તે જોઈને જુગળીયાં બીહતાં થકાં ભગવંતની પાસે આવી કેહેવા લાગ્યાં જે
હે સ્વામી વનમાં કોઇક પીસાચ પ્રગટ થયો છે, તે સાંભળી પ્રભુજીએ અવધી જ્ઞાને
અગ્ની પ્રગટ થયો જાણ્યો. તેવારે તે સરવ જુગળીયાને કહ્યું જે શાલ્ય તેમાં નાંખી
પકવીને ખાજ્યો. તેમને જઈ શાલ્ય અગ્નીમાં નાંખી પાછી માગવા લાગ્યા પણ તે
તો કાંઈ આપે નહી તેવારે જુગલીયાંએ પ્રભુ પાસે ફરીયાદ કરી કે તેતો આપતો
નથી. પોતેજ ખાય છે. તેવારે પ્રભુજીએ માટી મંગાવી હાથીના કુંભસ્થલ ઉપરે
ભાજન કરી આપી, કહ્યું કે આ ભાજનમાં રાંધીને ખાજ્યો. તે જુગલીયાંએ તેમ
કરયું. એ પ્રથમ કુંભારનું શીલ્પ થયું. એમ પ્રભુજીએ સો શીલ્પ રાજનીતી લોક
નીતી થાપી, એ પ્રભુજીને ભરતચક્રવરતિ આદે એકસો પૂત્ર થયા. બ્રામી સુંદરી
બે પુત્રી થઈ તેમને પુરૂષ નીકલા ૭૨ સ્ત્રી નીકલા ૬૪ અઢાર લીપી અંકગણીત
આદે પ્રભુજી યથાયોગ્ય બતાવતા હતા. ભરતને વીનીતા નગરીનું રાજ આપ્યુ. બા
હુબલ પ્રમુખ નવાણું પુત્રને બોહોલાદેશ પ્રમુખનુ રાજ આપ્યું પ્રભુ ત્યાશી લાખ પૂ-
રવધર વાસે રહી અવધીજ્ઞાને દીક્ષાકાળ નજીક જાણી સંસાર ઉપર વેરાગ ચીતવંત
થયા. તેવારે લોકાંતીક દેવતા આવી પ્રભુજીને વીનવતા હવા. હે સ્વામી ધર્મ તીરથ
પ્રવરતાવો તે સાંભળી પ્રભુજી છંવછરી દાન દેવા માંડ્યું. દીન પ્રતે ૧ કોડ ૮ લા
ખ સોના મોહોરો આપતા હવા. તદાકાળે લોકદાન લેઈ જાણે નહી તેવારે ઈંદ્ર આવી
દાન લીધુ તેથી તે રીતી જોઈ લોકે લેવા માંડ્યુ પ્રભુજી ચૈત્ર વદી ૮ ને દીવસે
૪૦૦૦ રાજ પુત્ર કછ મહા કછાદિક સાથે ભરત રાજા કૃત દિક્ષા મહોત્સવ સહીત
ચાર મુષ્ટી લોચ કરયો તેવારે ઈંદ્રે પ્રભુજીને વીનંતી કરી જે પ્રભુજી એક મુષ્ટી રાખરે
વાદ્યો. એટલા કેશ ખંધ ઉપર ઘણા શોભે છે. તે સાંભળી રેહેવા દીધા પ્રભુજી પં
ચમહાવરત ઉચરતા હવા. તે વરતનાં નામ.

૧ સવાઓ પાણાઇ વાયાઓ વીરમણં સર્વથા છકાયજીવને પ્રાણ થકી રહીત નકરૂ.

૨ સવાઓ મુસાવાયાઓ વીરમણં સરવથા મૃષાજે જુઠુ ન બોલવું.

૩ સવાઓ અદિના દાણાઓ વીરમણં સરવથા અણ આપ્યું કાંઇ લેવું નહી

૪ સવાઓ મેહુણાઓ વીરમણં સરવથા સ્ત્રી સેવન કરવું નહી.

૫ સવાઓ પરીગહાઓ વીરમણં સરવથા પરીગ્રહ ધન ધાનાદીકની મમતા તજુ

એમ વ્રત લેઇ ભરત રાજાને કહી પ્રભુજીએ વીહાર કર્યો. હવે કચ્છ મહા કચ્છાદીક ૪૦૦૦ જે સાધુ તેમને ભુખ લાગી પ્રભુજીને પુછવા ગયા. પ્રભુજી તો મુન પણે રહ્યા છે, તેથી કાંઇ ઉતર દીધો નહી તેવારે તેમને ક્ષુધાવેદની પરીસહ ન સહાયાથી વિચારવા લાગ્યા જે દિક્ષા મુકી ઘેર તો કેમ જવાય. જગતમાં માહા અપમાન થાય. તીમ ભુખે પણ ન રહેવાય. માટે વનમાં રહી સુકાં પત્ર ફુલાદી ખાઇ તાપસ વેષે રહીએ. એમ વિચારી તે સરવ તાપસ થયા. વનમાં રહે, વરકલ જે વૃક્ષ ની છાલ્ય તે પેહેરે. જટા વધારે શ્રી રીષભદેવજીનું સ્મરણ કરે. સુકાં પત્ર ફળાદીક ખાય. હવે પ્રભુજી પારણાનીમીતે આહાર લેવા ગામાદીક નગરીમાં જાય. પણ તદા કાલે લોકોને આહાર દેવાની રીતી માલમ નથી તેથી વીચારે જે પ્રભુજીને આહાર કેમ દેવાય. એમ જાણી હાથી, ઘોડા પ્રમુખ આપવા લાગ્યા પ્રભુજી તે ન લે વનમાં રહે. હવે નમી વીનમી બે ભાઇ પ્રભુના પાલક પુત્ર પ્રભુજીએ ભરતાદીકને રાજ્ય વેંચી આપી દીક્ષા લીધી. તેવારે કામ અર્થે ગામાંતર ગયા હશે તેમને આવી ભરત રાજાને પુછયું જે પીતાજીએ અમારો રાજ ભાગ આપ્યો છે. તે સાંભળી ભરત રાજા બોલ્યા કે તાતજીએ તો આપ્યો નથી પણ હું આપું. તે સાંભળી બે ભાઇ બોલ્યા કે તાતજીનોજ આપ્યો લેઇશું એમ કહી પ્રભુજી વનમાં કાઉસગ રહેલા છે. તીહાં આવી નમી વાંદી હાથ જોડી વિનંતી કરી જે પીતાજી અમને રાજ ભાગ આપો, પ્રભુજી તો મુનપણે રહે. હવે તે બે ભાઇ જયાંહાં પ્રભુજી કાઉસગે રહે તીહાં ભુમી સુદ્ધ કરી જળ છાંટી ફુલ પાથરી બે ભાઇ સસ્ત્ર ગ્રહી ચોકી કરે, તથા નીરંતર રાજ ભાગ જાચે. હવે એકદા પ્રભુજીને વાંદવા ધરણેંદ્ર આવી પ્રભુને વાંદી બે ભાઇ પ્રભુજીની સેવા વિનય પૂર્વક કરતા દેખી હરષ થયો. પુછયું જે તમો પ્રભુજીની સેવા કરી રાજ ભાગ જાચોછો તે પ્રભુજી તો મુનપણે છે માટે ઉત્તર ન દીએ માટે હુજુ મને રાજ ભાગ આપ્યું. તે સાંભળી બે ભાઇ બોલ્યા કે પિતાજી આપેતોજ લેઇશું. તે સાંભળી પ્રભુજીની તરફથી બે ભાઇને ગોરી ગંધારી પ્રમુખ ઘણી વિદ્યાઓ સાથે વૈતાઢ પર્વતે ઉત્તર શ્રેણી ૬૦ નગર દક્ષણ શ્રેણ ૫૦ નગરનું રાજ આપ્યું. તે બે ભાઇ પ્રભુજીને વાંદી ભરત રાજાને કહી પરિવાર સહિત વૈતાઢે ગયા. હવે પ્રભુજીને શુદ્ધમાન આહાર ન મલ્યાથી વરસ દિવસ ઝાંઝેરો થયો.

એકદા પ્રભુજી વીહાર કરતા ગજપુર નગરે પધારેચા. ત્યાંહાં બાહુબલના પુત્ર સોમ જસા રાજ કરે છે તેમના પૂત્ર શ્રેયાંસ કુમાર જુવરાજ છે. ગઈ રાતે શ્રેયાંસને સુપ્ન આવ્યું.

શ્રેયાંસ વિહિત સાહાય્યા, રણભૂવિ વિજયી જાત;
સ્વપ્નં સોમ પ્રભો ઉપશ્યત્. ૨

॥ श्रेष्टीने स्वप्न; ॥

રવિ મંડલંતઃ પતિતં કરજાલં ગલિતતેજ સ્તત્ર;
શ્રેયાંસેન ત્રુધટિતં સ્વપ્નં શ્રેષ્ટિ દદર્શેતિ. ૩

પ્રભાતે રાજ સભામાં ભેગા મલ્યા, ત્યાં સ્વપ્નનો વિચાર કરતા નિર્ણય થયો કે આજ શ્રેયાંસ કુમારને મોહોટો લાભ થાશે. હવે શ્રેયાંસ આપણે સોવે આવી ગોખે બેઠાછે. હવે પ્રભુજી આહાર અર્થે નગરમાં પધારેચા, ત્યાં નગરના લોક તાતજીને હાથી, ઘોડા, વસ્ત્ર, અલંકાર આપે પણ પ્રભુજી તે નલીએ તેથી નગ્રમાં કોલા હલ થયો. અનુક્રમે પ્રભુજી શ્રેયાંસના મોહોલ સમીપે આવ્યા. તે જોઈ કોઇને કોલાહલનું કારણ પુછ્યાથી તેણે કહ્યુ જે પ્રભુજી પધારેચા છે. તેથી લોક કોલાહલ કરે છે. તે વાત સાંભળી કુંવર તરત પ્રભુ પાસે આવી પ્રભુને જોઈ ઉહાપોહ કરતાં જાતી સ્મરણ જ્ઞાને પ્રભુજીને ઓળખ્યા કે આ ભવથી ત્રીજે ભવે માહા વીદેહ ક્ષેત્રમાં પુંડરીક ગીણી નગરીએ વજ્રસેન જીનના પૂત્ર વજ્રનાભ નામે ચક્રવરતી હતા તેવારે હું તેમનો સુયશાનામે સારથી હતો. ત્યાંહાંથી સર્વાર્થ સિદ્ધે દેવ થયા તીહાંથી આવી પ્રભુજી થયા ને હું શ્રેયાંસ થયો. તે અવસરે સેલડીના રસના ઘડા ભેટમાં આવેલા તે રસની પ્રભુજીને નીમંત્રણા કરી. પ્રભુજીએ શુદ્ધ માન જાણી બે હાથમાં તે રસ ગ્રહણ કરચો તેની શિષા ચાલી. પણ બીંદુ માત્ર ભુમીએ પડ્યો નહી. તેલબ્ધિનો મહીમા જાણવો.

તે રસથી પ્રભુજીએ વઇશાક સુદી ૩ એક વરસ ઝાઝેરે પારણું કરયું. તદાકાળથી સુપાત્ર દાન ધરમ ચાલ્યો પંચ દિવ્ય પ્રગટ થયાં. શ્રેયાંસનો જશ વિસ્તાર થયો. સરવે કહ્યું કે સુપ્નનો લાભ શ્રેયાંસને થયાં. પ્રભુજી અનુક્રમે વીચરતાં એક હજાર વર્ષ છદમસ્થ અવસ્થા પાલી ક્ષપક શ્રેણીએ ચડી ઘાતી ૪ કરમ તેનાં નામ જ્ઞાનાવર્ણિ ૧ દર્શના વરણી. ૨ મોહની. ૩ અંતરાય. ૪ એચ્યાર ક્ષય કરી ફાગણ વદી ૧૧ કેવળ જ્ઞાન કેવળ દરશન પામ્યા. ત્યાંહાં ચ્યાર નીકાયના દેવતા ભુવનપતી, વ્યંતર, જ્યોતષી, વમાનીકે, મલી, જ્ઞાન, મહોત્સવ કરચો. ત્યાંહાં સમોસરણની રચના કરી.

ते समोसरणनी थापना यंत्र.

તે સમોસરણમાં બેઠા ચોત્રીસ અતિશયે શોભાયમાન થતા હતા. તેવામાં તે વનનો પાલક તેણે ભરતરાજાને વધામણી દીધી. તેજ અવસરે આયુધશાળામાં ચક્ર રત્ન પરગટ થયું તેની વધામણી પણ તેજ વખતે આવી. ભરત રાજાએ ક્ષણ એક વિચાર કર્યો કે પરથમ ચક્ર રત્નનો ઓછવ કરૂં કે તાતજીના ગ્નાનનો મહીમા કરૂં. એમ વિચારતાં નિરણય કર્યો કે ચક્રરત્ન તો આ ભવમાં પુદગલીક સુખનું કારણ છે. ને પરભુજીનું ગ્નાન તો ઉભયલોકે આત્મીક સુખનું કારણ છે. માટે પરભુજીને વંદવા જવું. એમ વિચારી વન પાલકને બહુ દાન દેઈ ચક્રવરતીની પદવી ચતુરંગી સેના સજી સપરિવારે મહામહોત્સવે જાવા ઉજમાલ થયા. તે અવસરે ભરત રાજાએ ધાર્યું જે મારી દાદી મરૂદેવાજી મુજને નીરંતર ઠબકો દેતાં કે મારા પૂત્રની તું કાંઈ શુદ્ધી લેતો નથી ને તે પુત્રની રીદ્ધિ કેવી છે તે માટે દાદીને પુત્રની રીદ્ધી દેખાડું. એમ ધારી દાદીને વિનંતી કરી કે પધારો આપના રીષભની શોભા દેખાડું એમ કહી હાથી ઉપર બેસારી પરભુજીને વાંદવા ચાલ્યા. અનુક્રમે વનમાં સમોસરણ સમીપ આવ્યા. તેવારે ભરત રાજા દાદીને કેહેવા લાગ્યા. જુઓ તમારા પુત્રની રીદ્ધ તે સાંભળતાં જોતાં આંખ્યોનાં પડલ ફાટ્યાં મનમાં ઉદ્વેગ થયો કે મારો પુત્ર આટલો રીદ્ધી ભોગવતો થકો મુજને કાંઈપણ જણાવ્યું નહી ને હું તો પુત્રની ચીંતા કરી રોઈ આંખ્યો ગમાવી. એમ ચિંતવતાં વૈરાગ્ય આવ્યો કે, કોના પૂત્ર કોની માતા સંસારમાં કોઈ કોઈનું નથી. એમ વિચારતાં બધુ કરમા માટે સમકીત ચારિત્ર ગુણ ફરસી ખપક શ્રેણીએ ચઢી ઘાતી અઘાતી મળી આઠે કર્મ ક્ષય કરી અંતકૃત કેવલી થઈ મોક્ષ પદ પામ્યા.

ઈંદ્રે મરૂદેવીનું શરીર ક્ષીર સમુદ્રે મુક્યું. ભરત રાજા પ્રભુને વાંદી સ્તુતિ કરી. સ્તવના કરી પથો ચીત થાનકે બેઠા. પરભૂજીએ પરષદામાં દેશના દીધી.

તે સાંભળી ભરત ચક્રીના પુત્ર રીષભસેન પ્રભુને નમીને વીનંતી કરી જે હે જગતપુજ્ય મુજને સંસાર ભવોદધીથી ચારીત્ર આપી નીસ્તારો. તે સાંભળી ભવ્ય બંધુ પ્રભુજી બોલ્યા, જ્યાંહાં સુખ માપડીબંધ તે સાંભળી રીષભસેન તથા ૪૯૯ બીજા ભરતના પુત્ર તથા ૭૦૦ ભરતના પૂત્રના પૂત્રે ત્યાંહાં ચારીત્ર લીધું. તેવારે ભરતના પુત્ર મરીચી દીક્ષા લેતા હવા. વળી ભરતની આગ્ના લઈ બ્રામીજી પણ ઘણી રાજકન્યા સહીત દિક્ષા લેતાં હવાં. સુંદરીને દિક્ષા લેવાની ભરતે ના કહી, તેથી પ્રથમ શ્રાવીકા થઈ. ભરતરાજા પ્રથમ શ્રાવક થયા. તેવાર પછે ઘણા ભુચર ઘણા વિદ્યાધરે સાધુપણું લીધુ, ઘણાઈ શ્રાવક વરત લીધાં. ઘણા સમકીત પામ્યા. કોઈ ભદ્રક ભાવી થયા. તેવારે પૂર્વે કછ મહાકછાદિકે જે તાપસ થયા હતા તે બાપજી

બાકીના તાપસો પ્રભુ પાસે મુની થયા. તેવારે પ્રભુજીએ સંઘ થાપના કરી,

૧ રૂષભસેન પુંડરીક આદે ગણધર મુની થાપ્યા.

૨ બ્રામીઆદ સાધવીઓ થઈ.

૩ શ્રેયાંસ આદે શ્રાવક થયા.

૪ સુંદરી આદિ શ્રાવીકા થઈ.

એમ સંઘ થાપના કરી, પ્રભુજીએ ત્રીપદી કહી ૧ ઉપનેવા, ૨ વીધનેવા, ૩ ધરૂવેવા. તે સાંભળી ગણધર બધિથી દ્વાદસાંગી રચતા હવા. અનુક્રમે સભારવરથા નંદે ગઈ પ્રભુજી વીહાર કરતા હવા. ભરતે પણ જઈ ચક્ર રત્નની પુજા કરી, છ ખંડ સાધવા પ્રયાંણ કરયુ. તે વીસ્તારેતો શતરૂંજય માહાત્માદિકથી જાણવો, એકદા ગંગા કિનારે ચૈત્ય જાણી ભરત વાંદી પૂજી વડીયાએ બેઠા. ત્યાંહાં એક મુની દેખી પ્રણમી કરી. ભરત બોલ્યા, હે મુની તું વીદ્યાધર છે. નમી વીનમી સાથે મારી સાથે યુદ્ધ કરવા આવ્યો હતો, તે હાલ મુની થયો. તે વઈરાગનું કારણ કહો, તે સાંભળી મુની બોલ્યા કે ભરત તેજ હું નમી વીનમી સાથે તાતજી પાસે જઈ દિક્ષા લીધી. તેજ હું ભરને પૂછ્યું તાતજી કીહાં છે. તે મુની બોલ્યા કે હાલ પ્રભુજી શ્રીપ્રભ ઉદ્યાનમાં છે ત્યાંહાં ધરણીધર આવી પ્રભુને વાંદી તીરથ મહીમા સાંભળી અતી આનંદીત થયા, હું પણ તીરથ યાત્રા કરતો ઈહાં આવ્યો. આ ચૈત્ય બાહુબળના પુત્ર સોમયસાયેં કરાવ્યો છે, ઇત્યાદિક કહી વીહાર કરયો,. ભરતે બાહુબલ સાથે યુદ્ધ કરયું. બાહુબલજીએ સંસાર અસાર જાણી ચારીત્ર લીધુ, મનમાં વિચાર આવ્યો જે હું તાતજીને વાંદવા જાઉ, પણ પૂરવે મારા ૯૮ ભાઈએ દીક્ષા લીધી છે તેમને હું વડો થઈને કેમ નમુ. માટે કેવળજ્ઞાન થાય તો જાઉ. એમ ચિંતવી ૧૨ માસ કાઉશગ્ગે રહ્યા. તે તાતજીએ દેશનામાં માનની ઉપદેશના દીધી, તે સાંભળી બ્રહ્મીજીએ પ્રતીબોધ કરી સમઝાવ્યા. તેમને પ્રભૂને વાંદવા એક પગ ઉપાડયો. તેજ અવસરે ભાવના વશથી ઘાતી કર્મ ક્ષય કરી કેવળગ્યાન પામ્યા, પ્રભુ પાસે આવ્યા પ્રભુજી અનુક્રમે પૃથ્વી પાવન કરતા શ્રી શત્રુંજયે સમોસરયા.

ઇંદ્રાદિક દેવે આવી સમોસરણ રચ્યું. ત્યાંહાં બેઠી એ તીરથની શોભા વરણવે છે, અને વૃક્ષ અનેક ઓષધી અનેક કુડાદિ જળસ્થાનકે શોભીત છે. તથા એ તીરથે આદે અનંતા તિરથંકર અનંતા ગણધર અનંતા મુની. અનંત સાધવી અનંત શ્રાવક અનંત શ્રાવીકા અનંતા સિદ્ધ અનંતા વિદ્યાધર અનંતા બંધરવ પ્રમુખ આ તીરથે આવી દેશના દેઈ ઘણા ભવ્ય જીવોને ચારીત્ર દેઈ ત્યાંહાં અણસણ કરી સિદ્ધ થયા છે. આગામીકાલે પદમનાભાદિક તિરથંકર ગણધર મુની પ્રમુખ પરીવારે સમોસરશે તેવારે કેઈ ભવ્ય મોક્ષસુખ પામશે વળી આ તીરથે વરતમાનકાળે ઇક્ષાકુવંશી રાજા પ્રમુખ અનેક મોક્ષ સરવારથ સિધાદી દેવગતી પામશે ઇત્યાદી દેશના દીધી

તેહમાં શ્રી વીમલાચલ તીરથનું મહાતમ પ્રકાસ્યું, તે સાંભળી પ્રથમ ગણધર શ્રી પૂડ-રીકજીએ સવાલાખ શતરૂંજા મહાતમની રચના કરી. પ્રભુજીએ શતરૂંજાના ૨૧ નામ પ્રરૂપ્યાં.

॥ यतः गाथा. ॥

વિમલગીરી મુત્તિનિ લઓ. ॥ સતરૂંજો સિદ્ધ ખિત્ત પૂંડરીઓ. ॥
સિરિ સિદ્ધ સેહરઓ. ॥ સિધપવઓ સિધ રાઓઅ. ॥ ૧ ॥
બાહુબલી મરૂદેવો ॥ ભગીરહો સહસપત્ત સચવત્તો. ॥
કુડસય ઠુત્તરઓ ॥ નગાહિરાઓ સહસ કમલો ॥ ૨ ॥
ઢંકો કઊડિ નિવાસો ॥ લોહિચ્યો તાલુઝોઓ કયબુતિ ॥
સુર નર મુણિ કય નામો ॥ સોવિમલગિરા જયઓ તીથ્યં. ॥ ૩ ॥

ઇત્યાદિક નામ દેવતાદિકે થાપ્યાં છે. તે સાંભળી પુંડરીક ગણધરે પ્રભુજીને વિનંતી કરી પૂછ્યું જે હે કૃપાનાથ પાંચમુ પૂંડરીક નામ શા માટે દીધું. તેવારે પ્રભુજીએ કહ્યું. હે પૂંડરીક આ તીરથે પાંચકોડ મુનીને પરીવારે ચૈત્રી પૂનમે તુમો સિ-દ્ધિપદ વરશ્યો. તેથી એ ગીરીનું નામ પૂંડરીક અથવા સરવ તીરથોમાં પુંડરીક કમલ નીપરે ઊતમ માટે પૂંડરીક તે સાંભળી પુંડરીક ગણધરજીએ પ્રભુજીને પુછ્યું સ્વામી એ એકવીસ નામના ગુણ પ્રસાદ કરો. તે સાંભળી પરભુજી ૨૧ નામ ગુણે કરી વ-રણવે છે.

त्रण गाथाए नामनो अर्थ,

૧ શ્રી વિમલનામ ગીરિ ॥ એ તીરથનો અરથ વંદિ ફરસેં પુજયે ગુણ સ્તુતિ કરવેં જીવ કરમ મલ રહિત થાય તેથી એ તીરથ વિમલાચલ.૧

૨ શ્રી મુક્તિનિલય ॥ ભરતચક્રવરતીને પાટે આઠ પાટ સુધી અરીસા ભુવનમાં કેવળગ્યાન પામી મુગતી વરશ્યો માટે એ તીરથનું નામ મુ-ક્તિ નિલય ॥ ૨ ॥

૩ શ્રી શતરૂંજય ॥ જીતારી રાજા એ તીરથને સેવી છ માસ આંબિલતપ કીધો શતરૂને જીત્યા માટે શતરૂંજય ॥ ૩ ॥ સુક રાજાનો જીવ

૪ શ્રી સિધક્ષેત્ર ॥ એ તીરથે કાંકરે કાંકરે અનંતા સિધી વરયા માટે સિધ ક્ષેત્ર. ॥ ૪ ॥

૫ શ્રી પુંડરીકગીરી ॥ પુંડરીક ગણધર તુમો ચૈત્ર સુદી પુનમે મુની પાંચ કોડથી સિધ્ધ થયા માટે વા સરવ તીરાંથ કમલમપૂંડરીક કમલ સમાન

સરવોતમ માટે પૂંડરીક ॥ ૫ ॥

૬ શ્રી સિદ્ધસેખરે ॥ સરવ તીરથ તથા અઢી દ્વીપમાં સિધ થયાં તેથી આ તીરથે ઘણા સિધિ વરયા માટે સિધસેખરે ॥ ૬ ॥

૭ શ્રી સિદ્ધપરવત ॥ સઘળા તીરથોથી તથા સઘળા પરવતોથી પરસિધ પરવત માટે સિધ પંરવત ॥ ૭ ॥

૮ શ્રી સિધરાજ ॥ ઘણા રાજા કેવળગ્નાન પામી સિધી વરયા માટે સિધરાજ ॥ ૮ ॥

૯ શ્રી બાહુબલિ ॥ બાહુબલનામા રિષિસ્વરે કાઉશગ કરયો માટે બાહુબલી ॥ ૯ ॥

૧૦ શ્રી મરૂદેવ ॥ શ્રી રીષભમાતા શ્રી મરૂદેવીની એ તીરથે ટુંક છે માટે માટે મરૂદેવ ॥ ૧૦ ॥

૧૧ શ્રી ભગિરથ ॥ એ તીરથનું રખોપૂં કરવા સગર ચક્રવરતીએ ઇંદ્રને વચને સમુદ્રની ખાઇ આણી તેથી ભગિરથ ॥ ૧૧ ॥

૧૨ શ્રી સહસ પત્ર ॥ એ પરવત પૂંઠે સહસ કુટ છે માટે સહસપત્ર ॥ ૧૨ ॥

૧૩ શ્રી સવતનુ ॥ એ પરવતને પૂંઠે સેવંત્રાની ટુંક છે માટે સવતનુ ॥ ૧૩ ॥

૧૪ શ્રી અષ્ટોતર શતકુટ ॥ એ પરવતને પૂંઠે એકસો આઠ કુટ વા શિખર છે માટે અષ્ટોતરશતકુટ ॥ ૧૪ ॥

૧૫ શ્રી નગાધીરાજ ॥ સરવ પરવતમાં એ પરવત રાજા સમાન છે માટે નગાધીરાજ ॥ ૧૫ ॥

૧૬ શ્રી સહસ કમલા ॥ એ પરવત પૂંઠે કમળનીપરે સહસ ટુંક છે માટે સહસ કમલા ॥ ૧૬ ॥

૧૭ શ્રી ઢંકગિરિ ॥ ઢંક નામે ટુંક છે માટે ઢંકગિરિ ॥ ૧૭ ॥

૧૮ શ્રી કોડી નીવાસો ॥ કવડનામા જક્ષનું દેરાસર છે માટે કોડી નીવાસ ॥ ૧૮ ॥

૧૯ શ્રી લોહીતગિરિ ॥ લોહીત ધ્વજ પરવત છે માટે લોહિતગિરિ ॥ ૧૯ ॥

૨૦ શ્રી તાલધ્વજ ॥ તાલધ્વજ નામે પરવત છે માટે તાલધ્વજ. ॥ ૨૦ ॥

૨૧ શ્રી કંદબગિરિ ॥ ગઇ ચોવીશીમાં નિરવાણી નામા તીરથંકરના ગણધર કદંબ નામે કોડમુની સાથે આ તીરથની ટુંકે સિધી વરયા માટે કદંબગિરિ.

એ નામ દેવતા મનુષ્ય મુનિયો મળી કરયા કરશે. ત માટે એ તીરથ રીષભ કુટાદીકની પરે પ્રાયેં શાસ્વતો છે. ઘટવધ કાલે થાય. પણ સરવથા નાશ ન થાય

ઇત્યાદિક દેશના સાંભળી ઇંદ્રાદિક એ તીરથને સમરતા સ્વસ્થાનકે ગયા પરભૂજી વીહાર કરતા હવા. એકદા શ્રી પૂંડરીક ગણધર પ્રભુજીને પુછી પાંચ કોડ મુનીને પરિવારે શ્રી સિદ્ધાચલ જઇ એક માસની સંલેખણા કરી. ચૈત્ર શુદી ૧૫ મેં સિદ્ધી પદ પામ્યા. તદાકાળથી એ તીરથ પુંડરીકનામે વિખ્યાત થયો. એ તીરથે શ્રી રીષભ દેવજી ફાગુણ સુદી ૮ ને દિવસે પુરવનવાણુંવાર સમોસરયા દેશના દેઇ અનેક જીવો ને પ્રતિબોધ્યા તે ભવ્ય પ્રાણીઓએ સંસાર સંબંધ ધન ધાન્ય પૂત્ર કલત્ર માતા પીતા સરવ ધન યોવન રૂપ બલ ક્ષીણવીનાસી સંધ્યાના વાદલ જળના પરપોટા વાદલની છાંહડી, વેશ્યાનો સ્નેહ, જુગટીયાનો અલંકાર, હાથીના કાનની પરે, ચંચળ જાણી, ઘર આરંભ, છંડી ચારિત્ર લેઇ એ તીર્થે અણસણ કરી આત્મ રીદ્ધી જે કેવળ જ્ઞાન કેવળ દરશન યથાખ્યાત ચારિત્ર ક્ષાયક સમકીતાદિ અનંતા ગુણના ભજનાર થયા. હવે તે ભરત રાજા ચક્રવરતીની રીધી લેઇ વાંદવા આવ્યા. ત્યાંહાં તીર્થ મહીમા સાંભળી સમસ્ત સંઘ સહીત માહા ઓછવથી જાત્રાએ ચઢ્યા, મારગમાં સંઘ ભક્તી તીરથ યાત્રા કરતા સિધાચલ મધ્યે આણંદે આવ્યા ત્યાંહાં આણંદપુર નગર વસાવ્યું તેવારે સાથે સુધર્મ ઇંદ્ર છે. તેમને ભરતરાજાએ પુછ્યું જે આ પાદુકા તથા કુંડ જીરણ થઇ ગયો છે તે કોણે કરાવ્યો છે. તેવારે ઇંદ્ર કહે છે ભરત તારે પૂર્વે ગઇ ચોવીસીમાં પ્રથમ કેવળગ્નાની તિરથંકર થયા. તેમનાં પગલાં છે તથા ભરતનામે કુંડ છે તે સાંભળી ભરતરાજાએ તેનો જીર્ણો દ્ધાર કરાવી આગળ ચાલ્યા ત્યાંહાં ઉપર ચઢી પાર્દ્ધિકને હુકમ કરી નવો ઉદ્ધાર કરાવ્યો, ત્યાંહાં શ્રી રીષભદેવજીનો પ્રાસાદ કરાવ્યો, ઇંદ્રે માળ પેહેરાવી શ્રી પુંડરીક ગણધરજીની થાપના કરાવી, રાયણ હેઠે પ્રભુજીનાં પગલાં થાપ્યાં, મરૂદેવી માતા. તથા સુનંદા, સુમંગલા તથા નવાણુ ભાઇ તથા બ્રાહ્મી સુંદરી પ્રમુખની પ્રતિમા યથાયોગ્ય કરાવતા હવા, બીજી પણ સરવ કરણી યથોચીત કરી સોરઠ દેશનો અધિપતી આપણા ભાઇનો પૂત્ર શકિતસિંહ નામે તેને સાથે લેઇને શ્રી ગીરનાર પરવતે જાત્રા કરવા સંઘ સહીત ચાલ્યા. એહવે નમી વીનમી વિદ્યાધર મુની ભરત રાજા પાસે આવી કહે જે અમોને પુરવે તાતજીએ અમારા આતમાની કાર્યસિધિ આ પરવતે થવી કહી છે. માટે અમો અતરે અણસણ કરીશું. તે સાંભળી ભરતરાજાએ શુધમાન જગ્યાનો અવગ્રહ આપ્યો તે સાંભળી તે બને વિદ્યાધર મુનીરાજે બે માસની સંલેખણા કરી. બે કોડય મુનીપરીવારે ફાગુણ સુદી ૧૦ મે સરવ કર્મ ક્ષય કરી સિધીપદ પામ્યા. વળી ભરત રાજા આગે શેતરૂંજી નદીએ આવી નાહિને તે નદીને કાંઠે ચારે દિશાએ ચાર વન છે

૧ પુરવ દિસે. સુર્ય વન છે.
૨ પશ્ચિમ દિસે, ચંદ્ર વન છે.
૩ દક્ષણ દિસે, લક્ષમી વન છે.

૪ ઉત્તર દિસે, કુસુમ વન છે.

એ ચારે વનની શોભા જોતાં આગળ ચાલ્યા ત્યાંહાં આગળ એક જટાધારી તાપસ બેઠો છે. તેહને ભરતરાજાએ પૂછ્યુ. કે તાપસ તુમો ઇહાં કેમ બેઠા છો. તેવારે તે તાપસ કહે છે જે પૂર્જને શ્રી રીખભદેવજીએ કહ્યુ છે જે શ્રી ચંદ્ર પ્રભુજી આઠમા તીરથંકરને વારે આ તીરથે તું સિધોપદ વરીશ. તે માટે હું ઇહાં બેઠો છું. તે વાત સાંભળી તે થાનકે શ્રી ચંદ્ર પ્રભુજીનો પ્રાસાદ કરાવ્યો. વળી આગળ ચાલ્યા તેવારે નમિરાજાની ચોસઠ પુત્રીઓ ચરમા આદે ચૈત્ર વદી ૧૪ શે અણસણ કરી મોક્ષે ગયા વા કેટલા આચાર્ય કહે છે જે દેવગતીએ ગયા તેહની થાપના તિહાં કરાવી. તેથી એ તીરથનું નામ ચર્ચગીરી થયું વળી આગળ ચાલ્યા ત્યાંહાં મારગમાં એક પરવતનું શિખર આવ્યું તેવારે ચક્રીએ શકિતસિંહજીને પૂછ્યુ જે આ શિખર કીયું છે. તે સાંભળી શકિતસિંહ બોલ્યા જે. કંદબગીરીનામા પરવત છે તે ગઇ ચોવીશીના બીજા શ્રી નિરવાણીનામે તિરથંકર તેમના કદંબ નામે ગણધર એક કોડ સાથે આ પરવતે સિધીપદ પામ્યા છે. માટે તદાકાળથી એ પરવતનું નામ કદંબગીરી થયું છે.

વળી ભરતરાજા આગળ ચાલ્યા તેવારે આગલે એક ટુંક આવી તે દેખીને શકતીસીંહને ભરતરાજાએ પુછ્યું જે આ પરવત કોયો છે. તેવારે શકતીસીંહ બોલ્યો એ તાલધ્વજ નામે પરવત છે, એ પરવતે શ્રી બાહુબલીજી મોક્ષે પધારયા છે. તે સાંભળી ત્યાંહાં ભરતરાજાએ બાહુબળજીનો પ્રાસાદ કરાવ્યો. તદા કાળથી બાહુબલી ટુંક થયું. ત્યાંહાંથી વળી આગળ ચાલ્યા ત્યાંહાં એક પરવત સેતરૂંજી નદીને સમીપે છે. ત્યાંહાં પુર્વે ભરતરાજા છ ખંડ સાધવા ગયા, તીહાં મ્લેછ રાજાએ રોગ મુકયા તેવારે ઘણા મનુષ મરવા લાગ્યાં; તેવારે કોઇ ચારણ મુનીએ ભરતને કહ્યું જે આ ઘડા માણસ સંગ્રામ વિના કેમ મરે છે. ભરતે કહ્યું હે સ્વામી તેં ન જાણ્યું. તેવારે ચારણ મુની બોલ્યા કે, મ્લેછ રાજાએ રોગ મુકયો છે. તે તું આ નદી જળ છાંટીશ તો રોગ જશે મુની એમ કહી ગયા ભરતે તેમજ કરયું. રોગ ગયો પણ ભાવી ન મટે. એક ભરતનો હાથી મરણ પામ્યો તીહાં ભરતે હસ્તી નાગપૂર નગર વસાવ્યુ પ્રભુજીનો પ્રાસાદ કરાવ્યો તદાકાળથી હસ્તી કલ્પ નામે તીર્થ પ્રવત્યું ત્યાંહાંથી શ્રી ગીરનાર પરવતે આવ્યા. તીહાં શ્રી નેમનાથ બાવીસમા તીર્થંકરના ત્રણ કલ્યાણક ભાવી કાલે થનાર છે. તે જાણી ઇહાં ઉદ્ધાર કરયો જોઇએ. એમ વિચારીને શ્રી નેમનાથજીનો પ્રાસાદ કરાવ્યો. ત્યારથી ગીરનાર તીરથ પ્રવત્યું મહીમા વિસ્તારયો. ચારે દિશે ચાર પરવત ઉપરે ચ્યાર પ્રાસાદ કરાવ્યા. ત્યાંહાંથી ખરડો નામે પરવત દેખાય છે. તે પરવત ઉપરે ખરડોનામા રાક્ષસ રેહે છે તે રાક્ષસ સંઘને તથા પ્રજાને ઘણો ઉપદ્રવ કરે છે પણ કોઇને વશ આવતો નથી. તે

વચન સાંભળતાં શ્રી ભરત ચક્ર વરતીએ આપણા સુષેણ નામા સેનાપતી રત્ન મોકલ્યો. તે સેનાપતિએ ખરડાને જીતીને શકતીસીંહને પગે લગાડીને ભરત રાજા પાસે આંણ્યો. ભરત રાજાએ તે ખરડાને ઉપદેશ દેઇ સમકીત પમાડ્યું. તે પરવતે ભરત રાજાએ પ્રભુજીનો પ્રાસાદ કરાવ્યો. તથી ખરડગીરી તીરથ પ્રવરત્યુ ને ખરડા રાક્ષસને સોરઠ દેશનો અધીષ્ટાયક કર્યો. ત્યાંહાંથી શ્રી ભરતેશ્વર સંઘ લેઇ શ્રી અરબુદગીરીએ આવ્યા. ત્યાંહાં પરમેશ્વરજીનો પ્રાસાદ કરાવ્યો. ત્યાંહાંથી ભરત ચક્રી શ્રી સમેતશિખરે આવ્યા, ત્યાંહાં આવતે કાલે વીસ પ્રભુજી સિદ્ધિ વરસે. તેવું જાણીને વીસે પ્રભુજીના પ્રાસાદ કરાવ્યા. એમ ભરત રાજાએ અનેક તીર્થ થાપના સંઘભકતી સ્વામી વચ્છલ દાનશાળા પ્રમુખ કરાવ્યાં. એ પ્રથમ શ્રી ભરતરાજાનો ઉદ્ધાર. ॥૧॥

વળી એ પરવત તીરથ રાજે શ્રી રીષભ પુત્ર દ્રાવીડ રાજા તેમના બે પુત્ર દ્રાવીડને વાલી ખીલ તે બે ભાઇએ રાજને લાભે સંગ્રામ માંડ્યો. તે બે ભાઇ ઘણા બળીઆ દશ દશ ક્રોડ પાયદળશું કલેશ કરતાં એકે કાને પાંચ પાંચ ક્રોડ પાયદલનો વીધ્વંશ થયો. તેવારે ચોમાસું આવ્યું સંગ્રામ બંધ રાખ્યો. અનુક્રમે શરદ રૂતુ આવી. ત્યાંહાં ગંગા નદીને કીનારે ફરતાં તાપસનાં ઓલવડાં દેખી દ્રાવીડ રાજા તાપસગુરૂને દેખી વાંદવા ગયા વાંદી બેઠા. તાપસે આશિષ દેઇને ધર્મોપદેશ દીધો તે સાંભળી પ્રતિબોધ પામી ભાઇને ખમાવવા ગયા, ભાઇએ પણ મોટા ભાઇને ખમાવી પ્રતિબોધ પામી બે ભાઇ પ્રધાન પ્રમુખ દશક્રોડ તાપસી વરત લીધું, અનુક્રમે તપ કરતા રહે છે. એકદા ચારણ મુની આવ્યા દેશના દીધી ત્યાંહાં મુનીનાં પંચ મહાવરત રૂપ ધરમ તથા શ્રી સિદ્ધાચલજીનું મહાતમ પ્રરૂપ્યો. તે સાંભળી પ્રતિબોધ પામ્યા, ચારણ મુની સાથે શ્રી સિદ્ધાચલજી આવ્યા આવતાં મારગમાં ઘણા હંસ એક તલાવને ઉપકંઠે એકઠા થયા છે. તેહમાં એક વ્રધ હંસ શકિતએ મંદ તે ત્યાંહાં રહ્યો. બીજા સરવ હંસ મનુસ્યનો પગરવટ સાંભળી ઉડી ગયા, ને તે વ્રદ્ધ હંસ અંત્ય અવસ્થાએ આવ્યો છે. તેને મુનીએ પાણી પાયું. તીહાંથી તે હંસને સાથે લીધો. તે હંસને સિદ્ધાચલ ઉપર અણસણ કરાવ્યું તે હંસ પણ અણસણ આરાધીને આઠમે દેવલોકે દેવતા થયો, તે હંસદેવે અવધીજ્ઞાને જોયું. તેવારે શ્રી સિદ્ધાચલજી તીરથનો ઉપગાર જાણીને તેજ અવસરે શ્રી સિદ્ધાચલજી આવીને નમો પ્રાસાદ કરાવ્યો. તદાકાળથી હંસી અવતાર એહવે નામે તીરથ પ્રવરત્યુ. તે શ્રી સિદ્ધાચલ તીરથનું માહાતમ દ્રાવડાદિક દસ ક્રોડ જોઇને ચારણ મુની પાસે ચારીત્ર લેઇ બે ભાઇ મુની પરિવાર સહિત શ્રી સિદ્ધાચલજી તીર્થે અણસણ કરી કારતક સુદી ૧૫ ને દીને દશ ક્રોડ મુની સાથે સિધિપદ પામ્યા. ઇત્યાદિક એ તીરથનું માહાત્મ્ય પ્રથમ શ્રી રીષભદેવજીએ પ્રરૂપ્યુ. તે શ્રી રીષભદેવ સ્વામીએ ઘણા પ્રાણીઓને પ્રતિબોધ દેઇ મોક્ષ માર્ગ પ્રવર્તાવ્યો તે પ્રભુજીએ ૨૦ લાખ પૂરવ કુંમરપણે રહ્યા. ૬૩ લાખ પૂર્વ

રાજ પાળી રાજનીતી પ્રવરતાવી એમ ૮૩ લાખ પૂરવ ગ્રહસ્થપર્યાય પાળી લોકાંતીક દેવતાએ દિક્ષા કાળ જણાવ્યો છંવછરીદાન દીધું. તેવાર પછે ચારિત્ર લેઈ ૧૦૦૦ વરસ છદમસ્થ પર્યાય પાળી કેવળગ્યાન પામી ઘણા જીવ પ્રતિબોધી દેસણાદીધું. એક લાખ પુરવ કેવળીપણું પાળી પુંડરીક આદ ૮૪ ગણધર ૮૪૦૦૦ મુની બ્રાહ્મી આદ. ૩ લાખ સાધવી. ૩ લાખ પાંચ હજાર શ્રાવક થયા. ૫ લાખ ૫૪ હજાર શ્રાવીકા ઈત્યાદિક સમસ્ત પરિવાર પ્રવરતાવ્યો. શેષ આયુ જાણી શ્રી અષ્ટાપદ પરવતે સમોશ્રી તીહાં અણસણ કરી ૧૦ હજાર મુની સાથે માહા વદી ૧૩ સે સિદ્ધિ પદ પામ્યા. સરવ કરમથી મુકાણા તે જાણી સુધરમાદિક ૬૪ ઈંદ્ર તથા ભરત ચક્રવરતી સરવ પરિવાર સહિત આવી પ્રભુના શરીરને વાંદી શોક સહિત મોક્ષ કલ્યાણક મહીમા કરી સ્વસ્થાનકે ગયા. તીહાં ભરત ચક્રવરતીએ ચોવીસેં પ્રભુજીની થાપના કરાવી બેસા, સીંહને આકારે દેરાસર કરાવ્યું. હવે પ્રભુજીના ભરતાદિ આઠ પાઠ સુધી તો અ-રીસા ભુવનમાં કેવળી થયા. તેમાં ૮ મે પાટે દંડવિરય રાજા થયા તેમને શ્રી સેતરૂંજે બીજો ઉદ્ધાર કરાવ્યો. સેતરૂજાની જાત્રાદિક સંઘભકતી પ્રમુખ સરવ ભરતજીનીપરે જાણવું. એમ અસંખ્યાતા પાટ મોક્ષે તથા અસંખ્યાતા પાટ સર્વાર્થ સિધ વીમાને ગયા. તે શ્રી રીષભદેવજીને થયા પછે ૫૦ લાખ કોડ સાગરોપમને આંતરે બીજા શ્રી અજીતનાથજી ઉપન્યા. નમોસ્તુ શ્રી સિધાચલાય. ઈતિ પ્રથમ રીષભદેવજીનો વ-રણવ સંપૂર્ણ ॥ ૧ ॥

हवे बिजा श्री अजितनाथ स्वामीने

माहारो नमस्कार हो,

બીજા શ્રી અજીતનાથજી તિર્થંકર કોશલ દેશ અજોધ્યા નગરી જીત શત્રુ રાજા વિજયારાણી તે વિજ્યારાણીની કુખે વિજય વીમાનથી ચવી ચઉદ માહાસ્વપ્ન સહિત ત્રણ ગ્યાને પ્રભુ આવી વઈશાખ સુદી ૧૩ સે અવતરયા. તેવારે જીત શતરૂ રાજા વિજયારાણી સાથે પાસાની ક્રિડા કરતાં વિજયાજી નીરંતર જીતયાં. તેવારે વિચારયું જે, મારા ગરભનો મહીમા એમ નિરણય કરી નિરધારયું જે મારે પુત્ર થાશે તે વારે અજીતનામ દેશું. અનુક્રમે માહા સુદી ૮ મે પ્રભુજી જનમ્યા, ઈંદ્રાદિક પ્રભુજીનો જનમ ઓછવ કરયો. અનુક્રમે માહા સુદી ૯ દીને દિક્ષા લેઈ વીહાર કરયો.

જાવતૂ ૧૨ વરસ છદ્મસ્થ પણું પાલી પોસ સુદી ૧૧ દીને ચાર ઘાતી કરમ ક્ષય કરી કેવળજ્ઞાન કેવળ દરશન પામ્યા. દેવતાએ સમવસરણની રચના કરી પ્રભુજી સમોસરણે બેઠા. બાર પરખદા આવી ઉચીત સ્થાનકે રહી પ્રભુજીની વાણી ૩૫ ગુણે સહિત સાંભળી ઘણા જીવ પ્રતિબોધ પામ્યા. પ્રભુજીએ સંઘ થાપના કરી. શ્રી સીંહસેન આદ્યે ૯૫ ગણધરની થાપના કરી. ૧ લાખ સાધુ મુનીરાજ ફાલ્ગુન પ્રમુખ ૩ લાખ ને ૩૦ હજાર સાધવી થઈ. ૨, લાખ ૯૮ હજાર શ્રાવક થયા. ૫ લાખ ૫૪ હજાર શ્રાવીકા થઈ. અનુક્રમે પ્રભુજી ગ્રામાનુ ગ્રામ વીહાર કરતા શ્રી સિદ્ધાચલજી પધારેયા તીહાં ચોમાસુ રહ્યા. તીહાં સુધરમા નામે પ્રભુજીના શિષ્ય પ્રભુજીને વાંદવાને આવતા હતા. એવામાં મધ્યાન સમય થયો. પાણીનું ભાજન મુકી વીસામે બેઠા. એવે અકસ્માત કાગડે ઝડપ મારી પાણી ઢળી ગયું. મુનીને કષાયનો ઉદય થયો. તેવારે મુનીએ કાગડાને સરાપ દીધો. જારે દુષ્ટ પાપી પંખી, તારૂં અહીં કામ નહી. તદાકાળથી એ તીરથ ઉપરથી કાગડા ગયા મુનીને પશ્ચાતાપ સમ્યો, વિચાર આવ્યો જે, માહારૂં ચીત બગડ્યું. તેમ બીજા કોઈનું ચીત બગડે તે સારૂં નહી. તે માટે આ તિથ સદાકાળ ફાસુ પાણી હોજયો. તદાકાળથી તે ઠેકાણે ઉજ્જ્વલ જલ થયું તે સાધુ શ્રી અજીતનાથ પરમેશ્વર પાસે આવી પ્રભુજીને વાંદી રહ્યા, તેવારે તે મુનીને પરમેશ્વરજીએ કહ્યું જે, તુમારા આત્માના કાર્યની સિદ્ધિ આ તિર્થે થશે. તે વચન સાંભળી તે મુની તીહાં અણસણ કરીને મોક્ષે ગયા. તેવાર પછે તે પરમેશ્વરજીનું સમવસરણ દેવતાએ રચ્યું; તીહાં પ્રભુજી બેસીને દેશના દીધી. તે દેશના સાંભળી અનેક ભવ્ય પ્રાણી પ્રતિબોધ પામી ચારિત્ર લેઈ સકલ કરમ ક્ષય કરી મોક્ષ પામ્યા. વળી તે પ્રભુજીને વારે બીજા ચક્રવરતી સગરનામે થયા, તેમને એ તિર્થે ઉદ્ધાર કરાવ્યો તે કેમ? એકદા સગર ચક્રવરતીના સાઠ હજાર પુત્રમાં વડા પુત્ર જહ્નુકુમાર તે સગર ચક્રવરતીની આગ્ના માગીને સરવ ભાઈ સમસ્ત સેન્યા સહિત શ્રી અષ્ટાપદ તિર્થે જાત્રા કરવા ગયા, જાત્રા કરી ઘણોજ આનંદ થયો.

પ્રધાનને પુછ્યું જે આ તીરથ કોને કરાવ્યું પરધાન બોલ્યો સ્વામી પ્રથમ ભરતચક્રવરતે શ્રી રીષભદેવજીનું મોક્ષ થાનક જાણી દરશન શુધીને અર્થે વર્તમાન ચોવીસીના ચોવીસે તીરથંકરની પ્રતિમા માનોપેત ભરાવી તે સાંભળી જહ્નુકુમારને તીરથનું રખોપુ કરવાનુ મન થયું તેથી પોતે જાણ્યું જે આગે પડતો કાળ આવશે માટે એ તીરથ પાછળ ખાઈ કરવી એમ ધારી દંડ રત્ને ખાઈ ખોદવા માંડી તેથી તે ખાઈ ૧૦૦૦ જોજનની કરી તેવારે ભુવનપતીના રમણીક જે ભુવન તેહમાં ઉપઘાત થવા લાગ્યો તેવારે તે દેવતાએ પોતાના માલીક જે ઈંદ્ર તેમને વીનંતી કરી તેથી ઈંદ્રે ગ્નાને જોઈને ત્યાંથી દેવતાને મોકલી જહ્નુકુમારને કેહેવરાવ્યું તે સાંભળી જહ્નુકુમારે ખાઈ ખોદાવવી બંધ રાખી તે દેવતા સ્વસ્થાનકે ગયો તેવાર પછે જ-

કુમારે વિચાર્યું જે ઘણે કાળે એ ખાઈ પુરાઈ જાશે માટે ડંડ રત્ને ફરી ગંગા નદીનો પ્રવાહ તે ખાઈમાં લાવી મેળાવ્યો તેથી ફરી ભુવનપતીના ભુવનમાં પાણીનો ઉપદ્રવ થયો દેવતાને અતયંત કોપ ચડ્યો તેથી અગ્ની જ્વાલા મુકી તે સાઠ હજારે સગર ચક્રીના પૂત્રોને બાળી ભસ્મ કરેચા તે તીરથધ્યાને મરણ પામી ૧૨ મા દેવલોકે દેવ થયા હવે સરવે મરણ થયા તે અનરથ જોઈ પ્રધાન આદ સરવે સેનના લોકો ઘણાજ ઉદાશી થયા વિચારયું જે હવે આપણા ચક્રવરતીને શું મુખ દેખાડીશું માટે હવે આપણ સરવે સેના સહીત ઈહાં ચેહે કરી બળી મરીએ એમ નકી કરયું એહવે પ્રથમ દેવલોકના સ્વામી સુધરમા ઈંદ્રે અવધી ગ્નાને જોઈ વીચારયું જે માહા અનરથ થશે માટે તે લોકોને પ્રતીબોધ કરીને રાખું એમ ચીંતવીને ત્યાંહાં આવી વૃધ બ્રાહ્મણનું રૂપ કરીને પ્રધાનાદીકને કહ્યુ જે ગઈ વસ્તુની સોચ કરી કર્મ બંધ કરો નહી ઇત્યાદીક અનીત્ય અશરણ ભાવનાથી પ્રતીબોધી સરવેને, લેઈને શ્રી અજોધ્યા નગરીએ આવ્યા. સેન વનમાં રહ્યું ઈંદ્ર મૃતપૂત્રનું રૂપ કરી રાજા પાસે આવીને વીનતી કરીને વીલાપ કરવા લાગ્યો ચક્રીએ પૂછયું કેમ વિલાપ કરે છે તેવારે તે બ્રાહ્મણ બોલ્યો હે સ્વામી મારે વૃધપણામાં એકજ પૂત્ર હતો તે પુત્રને સાપ ડશ્યો છે તે ઝેર ઉતારવા માટે ઘણા ઉપાય કરેચા પણ ઝેર ઉતરૂ નહી હવે એક ઉપાય રહ્યો છે જો કુમારી ભસ્મ મળે તો એ પુત્ર સજીવન થાય તેતો તમો ચક્રવરતી પ્રજાના પાલક પાંચમા લોકપાલ છો માટે મુજને તે ભસ્મ પેદા કરી આપો તે સાંભળી ચક્રીએ પરોપકાર જાણી બ્રાહ્મણને સાથે લેઈને નગરમાં ઘર ઘર પ્રત્યે ફરેચા પણ તે રાખ કોહાંએ મળી નહી તેવારે ચક્રવરતીએ કહ્યુ જે મારા ઘરમાં હોય તો અપાવું તે સાંભળી સગર ચક્રવરતીની માતા કહે જે હે પુત્ર આપણા ઘરની રાખ કુમારી નથી તે સાંભળી બ્રાહ્મણ ઘણોજ વીલાપ કરવા લાગ્યો તેવારે સગર ચક્રવરતીએ તે પુત્ર મુવો જાણી ઘણી અનીત ભાવના કહી પ્રતીબોધ કરેચો. પણ તે દેવતા સમજ્યો નહી ને કેહેવા લાગ્યો કે માહારાજ પરને સમજાવવું સોહલું પણ આપે સમજવું દોહલું છે.

ઇત્યાદિક વચન સાંભળી ચક્રવરતી બોલ્યા જે હે વાડવ ઈમ કાં બોલો છો તેવારે મુળ રૂપ સુધરમા ઈંદ્રનું પ્રગટ કરેચું પછે બોલ્યા જે હે ચક્રવરતી આપના પૂત્ર જહનું કુમારાદિક સાઠ હજાર અષ્ટાપદ તીરથે દેવ કોપના નિમીતથી મરણ પામ્યા છે. તે વચન સાંભળી ચક્રવરતી ઘણો શોક ધરવા લાગ્યો તેવારે ઈંદ્રે સંસાર સ્વરૂપ કહી શોક નીવારણ કરાવ્યો એહવામાં વધામણી આવી કે શ્રી અજીતનાથ પ્રભુજી વનમાં આવી સમોસરયા છે તે વાત સાંભળી ચક્રવરતી હરખ પામી સાડંબરે ઈંદ્ર સહીત પ્રભુજીને વાંદવા આવ્યા વીતરાગ ભગવંતને વાંદી ઉચિત સ્થાનકે બેઠા. પ્રભુજીએ ધર્મદેશનામાં સંસાર અનીત્ય પ્રરૂપ્યો.

એમ માતા તે સ્ત્રી થાય સ્ત્રી મરી માતા થાય પીતા મરી પુત્ર થાય એમ સંસારમાં એક અવસ્થીત નથી સરવ જીવ કર્મવશ છે.

ઇત્યાદીક વચન સાંભળતાં સગર ચક્રવરતી વૈરાગ પામ્યા તેવારે પ્રભુજીએ શ્રી સિદ્ધાચલ તીરથનો મહીમા વરણવ્યો તે સાંભળી સગર ચક્રવરતી સંઘ સહિત માહા હરખે સિદ્ધાચળજી જાત્રા જવાની સજાઈ કરતા હવા. એહવામાં એહવી ખબર આવી કે ગંગા નદીના પ્રવાહમાં ઘણાં ગામ નગર દેશ તણાય છે તેવારે સગર ચક્રવરતીએ જહ્નુકુમારના પૂત્ર ભાગીરથને હુકમ કરચો જે તે ઉપદ્રવ નીવારીને સિદ્ધાચલજી આવો પછે સગર ચક્રવરતી સંઘ સહીત સિધાચલ આવી જાત્રા કરી તીરથનો ઉધાર કરવો એહવે ઇંદરે વિનંતી કરી જે શ્રી સિધાચલજી એહેવું અદભુત તીરથ છે ને આગળ પડતો કાળ આવશે એટલા માટે સમુદ્ર નજીક લાવો તો તીરથનું રખોપૂ રૂડી રીતે થાય તે સાંભળી લવણ સમુદ્રનો અધીષ્ટાયક સ્વસ્તીક દેવને કહ્યું તે પણ દરીઓ લઈને શ્રી વીમલાચલ તીરથ સમીપ આવ્યો તેવારે તેવારે ઇંદરે સગર ચક્રવરતીને કહ્યુ કે દરીઓ કાંઇક વેગળો રખાવો તે સાંભળી બીસ કોસ વેગળો રખાવ્યો એહવે ભાગીરથ પણ ગંગાના પ્રવાહનો ઉપદ્રવ વારી આવ્યો એમ શ્રી અજીતનાથ સ્વામીને વારે સગર ચક્રવરતીએ શ્રી વીમલાચલે સાતમો ઉદ્ધાર કરચો વળી તે શ્રી અજીતનાથજીને વારે ૧૭૦ એકસોને સીતેર તીરથંકર વીચરતા હતા તે કીમ તે કહે છે અઢીદ્વિપમાં ૧૫ કર્મ ભુમીમાં મળી થયા જંબુદ્વિપ ધાતકીખંડ પુષ્કરધ એ અંઢીદ્વીપ તેમાં પાંચ ભરત પાંચ એરવત પાંચ મહાવીદેહ તે પન્નર તેમાં અજીતનાથાદિક પાંચ તીરથંકર ભરતક્ષેત્રમાં હતા એરવતક્ષેત્રમાં પાંચ તીરથંકર હતા પાંચ મહાવીદેહ ક્ષેત્રમાં પ્રતેકે ૩૨ વીજયાગણતાં ૧૬૦ થાય તે સહિત ૧૦ પ્રથમના મળી ૧૭૦ થયા ને સરવ તીરથંકરોએ તીરથના મહીમા વરણવ્યા તેમાં તીરથોતમ તીરથ શ્રી સિધાચલનું માહત્મ પ્રરૂપ્યું હવે શ્રી અજીતનાથજી અનુક્રમે વીહાર કરતા શેષ આયુ જાણી શ્રી સમેતસીખર તીરથે પધારચા ત્યાંહાં એક માસનું અણસણ કરી ૪૫૦ ધનુષદેહમાન કંચન વરણ હાથીનું લંછન ૭૨ લાખ પૂરવનું સરવ આયુ પાળી શેષ ચાર અઘાતી કર્મ ક્ષય કરી ૧૦ હજાર મુની સહીત ચૈત્ર સુદી ૫ મે તેજ સમેત સીખર તીરથે મોક્ષ પધારચા જાવત સરવ દુઃખ થકી મુકાણા તેવારે પછે ૩૦ કોડ લાખ સાગરોપમને આંતરે ત્રીજા શ્રી સંભવનાથ તીરથંકર પ્રભુજી થયા. ઇતિ શ્રી અજીતનાથજીનો અધિકાર સંપુર્ણ થયો નમોસ્તુ શ્રી મુકિત નીલયગીરી રાજાય. ॥ ૨ ॥

अथ त्रीजा श्री संभवनाथ स्वामीने माहारो नमस्कार होज्यो,

શ્રી સંભવનાથજી કુણાલ દેશ શ્રી સાવથ્થી નગરી જીતારી રાજા સેના રાણી તેમની કુખે સાતમા ગ્રૈવેકથી ચવીને ફાગણ સુદી ૮ મે આવી ઉપન્યા, માતાએ ચઉદ માહા સ્વપ્ન દીઠાં. અનુક્રમે માગસીર સુદી ૧૪ પ્રભુજી જનમ્યા, ઇંદ્રાદિકે જન્મ ઓછવ કરયો, સંભવનાથ નામ સાભળી દીધું. પ્રભુજી ગર્ભે આવ્યા પેહેલાં દુ:કાળ હતો. તે પ્રભુજી ગર્ભે આવ્યા પછી સુગાલ થયો, અકાલે વૃષ્ટી થઈ, ધાનનો સંભવ થયો તેથી સંભવનાથ નામ દીધું. અનુક્રમે યોવનવય પામ્યા. અવધી ગ્નાને દિક્ષા કાળ જાણી ભોગ કરમ ક્ષીણ જાણી સંવછરી દાન દેઈ માગશર સુદી ૧૫ મે દિક્ષા લેઈ અનુક્રમે ૧૪ વરસ છદમસ્થ અવસ્થા પાલી ઘાતી કરમ ક્ષય કરી કારતિક વદી ૫ મે નિરાવરણ પડીપુરણ કેવળ ગ્નાન કેવળ દરશન થયું. દેવતાંએ ગ્નાનનો મહીમા કરયો સમોસરણની રચના કરી. પ્રભુજીએ પરમ દેશના દેઈ ચારૂદત્તાદિક ૧૦૨ ગણધર આદે ચતુરવીધ સંઘ થાપીને અનેક ભવ્ય પ્રાણીઓને પ્રતિબોધ દેતા, ગ્રામાનું ગ્રામ વીહાર કરતા. શ્રી સિધાચલજી તિરથે સમોસરયા, દેવતાએ સમવ સરણની રચના કરી; તીહાં પ્રભુજી બેશીને ધરમ દેશના દીધી. જે હે ભવ્ય પ્રાણીઓ મનુષ્ય જન્મ પામવો દુર્લભ તે પામીને વિષય કષાય દુ:ખદાઈ જાણી તજવા તપજપ સુખદાઈ જાણી આદરવા જેથી જીવને અવ્યા બાધ સુખ થાય. માટે કોઈ પ્રાણીગણને દુ:ખ દેવું નહી. આણ દીધું કોઈનું કાંઈ લેવું નહી. સ્ત્રી સેવન કરવું નહી ધન્યધાન્યાદીક પરીગ્રહની મુરછા કરવી નહી અભક્ષ અનંતકાય રાત્રી ભોજન, મદીરા, માંસ, માંખણ, ભક્ષણ કરવાં નહી જેથી પ્રકૃતિ વીકાર થાય. તેથી અવિવેકપણું પરગટે તો હીતાહીત ન જાણે તે પસુની ઓપમાને પામે માટે એ હીતોપદેશ છે. સુગુરૂની વૈયાવચ્ચ ભક્તિ કરવી, ઉત્તમ તીરથની સેવા કરવી. તે તીરથના બે ભેદ છે. જંગમ તીરથ તે મુની આદિક. થાવર તીરથ તે આ વિમલાચલાદિક જે તીરથે અનેક તીર્થંકર ગણધર મુની સાધવી શ્રાવક શ્રાવીકા ઘણા સિદ્ધિપદ પ્રત્યે પામ્યા છે, પામે છે, પામશે, ઇત્યાદિક દેશના સાંભળી સંસાર ભ્રમણ કલેશ જાણી વૈરાગ્ય પામી ચારીત્ર લેઈ નીજ કાર્યની સિધિ એ તીરથે જાણી અણસણ કરતા હતા. પરભૂજી પણ અનુક્રમે વીચરી ઘણા જીવ પ્રતિબોધી આપણું આયુષ્ય શેષ જાણી ચારૂદત્ત પરમુખ ૧૦૨ ગણધર, બે લાખ સાધુ, સામ્યા પરમુખ, ૩૩૬૦૦૦ ત્રણ લાખ છત્રીસ હજાર સા-

ધરી, ૨૯૩૦૦૦ શ્રાવક ૬૩૬૦૦૦ શ્રાવીકા ચ્યારસે ધનુષ દેહમાન સાઠ લાખ પુરવનું આયુ. કંચન વરણ, તુરંગ લંછન, ૧૦૦૦ પુરૂષ સાથે શ્રી સમેતશિખર ઉપર ચઈત્ર સુદી ૫ મે મોક્ષે પોહોતા. તેવાર પછે દશક્રોડ લાખ સાગરોપમે ચોથા શ્રી અભિનંદન પરમેશ્વર ઉપન્યા. ઇતિ શ્રી સંભવનાથજીનો અધિકાર સમાપ્ત. નમોસ્તુ શ્રી વિમલાચલ તીરથ રાજાય. ॥ ૩ ॥

अथ चोथा श्री अभिनंदन स्वामीने माहारो नमस्कार होज्यो,

હવે ચોથા શ્રી અભિનંદન સ્વામી કોશલ દેશ શ્રી વીનીતા નગરી શંવર રાજા સિધારથ રાણી તેની કુખે ત્રીજા જયંત અનુત્તર વીમાનથી ચવીને વઈશાખ સુદી ૪ આવીને ઉપન્યા માતાએ ચઉદ મહા સ્વપ્ન દીઠાં. અનુક્રમે માહા સુદી ૨ પ્રભુજી જનમ્યા ઈંદ્રાદિકે જન્મ ઓછવ કરેચો. હવે પ્રભુજીનું નામ શ્રી અભિનંદન તે સાભ-ળી દીધું. જ્યારે પ્રભુજી માતાની કુખે ઉપન્યા, ત્યાર પછે ઈંદ્ર આવી વારંવાર સ્તવના કરતા તેથી વા સમસ્ત લોકને આનંદ ઉપન્યો માટે શ્રી અભિનંદન નામ દીધું. અનુક્રમે પ્રભુજી યોવનવય પામ્યા. અવધી જ્ઞાને ભોગ કરમ ક્ષય જાણી છંવછરી દાન દેઈ સરવને સંતોષીને માહા સુદી ૧૨ મોહોટા આડંબરથી ચારીત્ર લેઈ આજ્ઞા માગી પ્રભુજી વીહાર કરતા હવા. અઢાર વરસ છદ્મસ્થપણું પાલી ઘાતી કરમ ચારે ક્ષય કરી પોશ સુદી ૧૪ કેવળ જ્ઞાન પામ્યા. ચારે નીકાયના દેવતાએ સમોસરણની રચના કરી તીહાં પ્રભુજીએ બેશી ધરમદેશના દીધી. તે સાંભળી ઘણા ભવ્ય પ્રાણી પ્રતિબોધ પામ્યા. તીહાં શ્રી વજરનાભ પ્રમુખ ૧૧૬ ગણધરની થાપના કરી અનુક્રમે સંઘ થાપના કરી પ્રભુજી અન્યત વીહાર કરતા ગ્રામાનું ગ્રામ ભવ્ય પ્રાણીઓને પ્રતિબોધ કરતા. શ્રી સોરઠ દેશમાં અનોપમ તીરથ શ્રી સિધાચલજી સમોસરયા, તીહાં એ તીરથનું માહાતમ પ્રકાશતા હવા. ઘણા ભવ્ય પ્રાણીઓ એ તીરથનું માહાતમ સાંભળી સંસાર કારાગ્રહ બંધન મુકી ચારીત્ર લેઈ સિધાચલજી આવી અણસણ કરી સિધી સુખ પામતા હવા. વળી શ્રી અભિનંદન પ્રભુજીને વારે શ્રી શત્રુંજો હેવું નામ એ તીરથનું થયું, કેમ તે કહે છે.

अत्र सुकराजानी कथा,

પૂર્વે શુકરાજ પાછલે ભવે જીતસનરૂ રાજા હતો. એકદા શ્રી વિમલાચલ તીરથનો મોહોટો મહીમા સાંભળી એ તીરથ ભેટવાનો અભિલાષ થયો તેથી અભીગ્રહ લીધો જે શ્રી સિધાચલજી ભેટુ તેવારે ચાર આહાર કરૂં. એમ કરી આચાર્ય ગુરૂ સાથે સંઘસહિત પગે ચાલતા તીરથ રાજ ભેટવા નીકળ્યા. મારગે ચાલતાં અનુક્રમે કાશ્મીર દેશની અટવીમાં આવ્યા. એહવે પુદગલનો ધરમ તો પૂરણ ગલણ છે. રાજાનું શરીર તો આહાર પાણી વિના ગ્લાન થયું. તે દેખી સંઘ મળી રાજાને કહે જે, તમો અભિગ્રહ મુકો પારણું કરો. જીન મત બે પ્રકારે છે, એક તો ઉત્સર્ગ મારગ, બીજો અપવાદ મારગ એવું સંઘના મુખથી વચન સાંભળીને પણ રાજાનું મન લગાર માત્ર ડગ્યું નહી તેવારે સંઘ ચીંતાતુર થયો એહવે સુર્ય અસ્ત થયો રાત્રી થઇ સરવ સુઇ રહ્યા. એહવે કવડનામા યક્ષ આવીને શ્રી આચાર્ય ભગવાનને સુપન દીધું, પરધાનને સુપન દીધું, ચારે અધિકારીને સુપન દીધું. જે તમો કોઇ રાજાની તરફથી ચીંતા કરશો નહી એક પોહોર દિવસ ચઢતાં શ્રી સિધાચલજીનાં દર્શન સરવ સંઘને તથા રાજાને હું કરાવીસ એમ કહી જક્ષ ગયો. પરભાતે સરવને તે વાત જાહેર થઇ સંઘને ઘણો હરખ થયો. સંઘ તીહાંથી ચાલ્યો દિન પ્રહર એક ચડ્યો એટલે કવડ જક્ષ કાશમીર દેશની શીમે નવો શ્રી સિધાચલ પરવત તીહાં પ્રગટ કર્યો. તેવારે રાજાદીક સમસ્ત સંઘે જાતરા કરી હરખ પામ્યા. રાજાએ પોતાનો અભીગ્રહ પુરો થયો જાણી પારણું કર્યું તીહાંથી સંઘ સ્વસ્થાનકે ગયો હવે રાજા પ્રભુ દરશન કરે વળી બાહાર નીકળે, વળી જઇ દરશન કરે, એમ સાત આઠ વાર ગયા ને આવ્યા પણ રાજાનું મન ઘર ભણી આવ્યાનું થાય નહી. તેવારે પરધાન પ્રમુખે રાજાને વિનતી કરીજે સ્વામી ચાલો સ્વદેશે જઇએ. તે સાંભળી રાજા બોલ્યા હે પ્રધાન તમો સરવ જાઓ હું અહાં રહીશ. પ્રધાનાદિકે તે વચન પ્રમાણ કર્યું. તીહાં રાજાએ વિમલપુર નગર વસાવ્યું. રાજા તથા પ્રથમ હંસીનામા રાણી બીજી સારસી નામા રાણી તથા હંસના પરધાન એ ચાર સ્વપરીવારે તીહાં રહ્યા નીરંતર પ્રભુજીની સેવા સ્તુતી કરે એકદા ત્યાંહાં એક સુડો સુંદર રૂપવંત આવ્યો તે જોઇ રાજાને ઘણો વલભ લાગ્યો એમ રહેતાં કેટલાક કાળ થયો રાજાએ અંત્ય અવસર આવી જાણી સિધાચલજી ઉપર અણસણ કર્યું તેવારે રાણીઓ પ્રધાન પ્રમુખ ધરમ વચનથી રાજાને નીઝામે છે તેવારે વનને વિષે સુડો દેખી રાજાનું ચીત તે સુડામાં ગયું તેવારે રાજા સુડામાં લીન થયો કરમની વીચીત્ર ગતી છે રાજાને તીર્યંચ આયુ બંધાયું તેથી રાજા મરી સુડો થયો તે રાજાનું મૃત્યુ કાર્ય કરી હંસી સારસી બે રાણીઓ સંસાર સબંધ અથીર જાણી વેરાગ પામી [illegible] ચારીત્ર લઇ

રૂડી રીતે પાળી કાળ અવસરે કાળ કરી સૌધરમાદેવલોકે એ દેવતા થયા તે દેવતાએ અવધી ગ્નાને જોયું પોતાનો ભરથાર સુડાપણું પામ્યો જાણી તે સુડાને પ્રતીબોધ દેવાને ત્યાંહાં આવી પ્રતીબોધ કરયો તે સાંભળી સુડોપણ દેવાંગનાને વચને પોતાનું સરૂપ જાણી અંતે અણસણ કરી મરણ પામી સૌધરમ દેવલોકે દેવતા થયો ત્યાંહાંથી ચવી તે જીતશતરૂ રાજાનો જીવ મકરધ્વજ રાજાનો પૂત્ર શુકરાજાનો પુત્ર શુકરાજા થયો તે શુકરાજાએ પુન્ય પરાક્રમે ઘણા રાજા વેરી તે પણ જીત્યા પોતાનું રાજ ગએલું પાછુ લીધું તેવાર પછી સુગુરૂ સંજોગે ધરમદેશના તીરથ મહીમા સાંભળી એ વીમલાચલ તીરથે આવી જાત્રા કરી અતી આનંદ પામી અનુક્રમે ભાવશતરૂ જે રાગદ્વેષ વેરી જીતી કરમ ખપાવી એ તીરથે સિદ્ધપદ પામ્યા તદાકાળથી એ તીરથનું નામ શતરૂંજય પ્રસિદ્ધ થયું, વળી એ તીરથે ચંદ્રશેખર રાજા દુરાચારી ભગનીનો ભોગવનાર અનરથનો કરણહાર આશ્રવનો સેવનાર એહવો પણ એ તીરથને ફરસી પૂજી સેવી સુગુરૂ પાસે ધરમ સાંભળી સંજમ લેઇ અણસણ કરી મોક્ષપદ પામ્યો, પ્રભુજી પોતાનું આયુ શેષ જાણી શ્રી સમેતસીખરે પધારયા. પ્રભુજીને વજરનાભ પ્રમુખ ૧૧૬ ગણધર ત્રણ લાખ મુની થયા અજીતા પ્રમુખ ૭ લાખ ત્રીસ હજાર સાધવી થઇ ૨૮૮૦૦૦ શ્રાવક થયા ૫૨૭૦૦૦ શ્રાવીકા થઇ. ૩૫૦ ધનુષ દેહ પચાસ લાખ પુર્વનું આયુષ કંચન વર્ણ કપીનું લંછન ૧૦૦૦ મુની સાથે એક માસનું અણસણ કરી વૈશાખ સુદી ૮ સિધીવરયા તેવાર પછે ૯ નવ લાખ કોડ સાગરોપને આંતરે પાંચમા શ્રી સુમતીનાથજી ઉપના ઇતિ ચોથા શ્રી અભિનંદન પ્રભુજીનો સબંધ સંપૂર્ણ નમો શ્રી શતરૂંજય ગીરિરાજાય.

અથ પાંચમા શ્રી સુમતીનાથજિને
માહારો નમસ્કાર હોજ્યો,

હવે પાંચમા શ્રી સુમતીનાથજી કોશલ દેશ કોશલ નગરી મેઘરાજા સુમંગલા માતા તેમની કુખે જયંતનામે ત્રીજા અનુતર વૈમાનથી ચવીને શ્રાવણ સુદી ૨ આવી ઉપન્યા, માતાએ ચઉદેશ માહા સુપ્ન દીઠાં પ્રભાતે રાજાને કહ્યું રાજાએ અષ્ટાંગ નીમીતના જાણને તેડાવી સુપ્નના અરથ પૂછ્યા. નીમીતીએ કહ્યું જે, રાજાનો રાજા જીસર વા ચક્રવરતી થશે. તે સાંભળી તે નીમીતીયાઓને દાન માન દેઈ વીસર્જન કરયા. હવે અનુક્રમે ગરભને સુખે સુખે પાળતાં પૂરણ ગર્ભકાળે વૈશાખ સુદી ૮ મે

શુભયોગ આવ્યે પ્રભુજીને જાયા, છપંન દીશી કુમરી આવી ઉચીત કરણી કરી સ્વસ્થાનકે જતી હવી. ચોસઠ ઈંદ્રે પ્રભુજીનો જન્મ ઓછવ કીધો નંદીશ્વર દ્વીપે જઈ અઠાઈ મહોત્સવ કરી સ્વસ્થાનકે ગયા, પ્રભુનું નામ સુમતીનાથ શા માટે દીધું. જ્યારે પ્રભુજી માતાની કુખે હતા તેવા અવસરે રાજ સભામાં બે સોકયોનો ઝગડો ચાલ્યો, એક પુત્ર હતો તે એક કહે મહારો પુત્ર છે, બીજી કહે મહારો પુત્ર છે, તે વાતનો રાજાદિકથી ન્યાય થયો નહી. એકદા પ્રભુજીની માતા સભામાં તે બંન્ને સોકયોને બોલાવી પુછ્યું તે બે જણીઓ પુરવનીપરે બોલી. તે સાંભળી પ્રભુજીની માતાએ બુદ્ધીબળે તરત સુમતીએ વિચારી કહ્યું એ પુત્ર બંનેને વેંચી આપો તે સાંભળી એક બોલી ઠીક એમ કરો. બીજીએ વિચાર્યું જે પુત્ર જીવતો હશે તો રૂડું પણ વેંચી લેવો નહી. એમ વિચારી બોલી કે, હે સભાસદો તમો એ પુત્ર સુખે મારી સોકને આપો મારે ભાગની ખપ નથી. પુત્ર જો સુખમાં રેહેશે તો મારા ધણીનું ઘર નામ રેહેશે. તે સાંભળી પ્રભુજીની માતાએ વિચાર્યું જે સાચી માતા વીના પુત્ર ઉપર આવડો રાગ હોય નહી. માટે એ પુત્ર તો બીજીનો છે એમ ન્યાય વિચારી પેહેલીને નીભંછી કાહાડી મુકી બીજીને સાચી જાણી પુત્ર સુંપ્યો. એ વાતથી રાજાએ નિર્ણય કરયો જે રાણીના ગરભનો મહીમા માટે પુત્ર જન્મ થશે તેવારે સુમતી નામ દેઈશુ. વાપ્રભુજી ભલી મતીવંત લોકોતર છે માટે સુમતી નામ દીધુ અનુક્રમે પ્રભુજી યોવનવય પામ્યા. અવધી જ્ઞાને દિક્ષાકાળ જાણી પુત્રાદિકને રાજ વીભાગ આપી છંવત્સરી દાનમાં દીન પ્રતે ૧ ક્રોડ આઠ લાખ દિનારે દેઈ જગતનું દળદ્ર દુર કરી વઈશાખ સુદી ૯ દિક્ષા લેઈ પ્રભુજી અપ્રતીબંધપણે વીહાર કરતા હવા. અનુક્રમે ૨૦ વરસ સુધી છદમસ્થ અવસ્થા ભોગવી જ્ઞાનાવરણી દરશનાવરણી મોહની કરમ અંતરાય કરમ એ ચારે ઘાતી કરમ ક્ષય કરી ચયતર સુદી ૧૧ કેવળ જ્ઞાન પામ્યા. ઈંદ્રાદિકે જ્ઞાન મહીમા કરયો, સમોસરણ રચ્યું. ત્રણ ગઢમાં ત્રીગડે બેશી બાર પરખદામાં પ્રભુજીએ દેશના દીધી કે સંસારમાં ભમતાં જીવને કોઈ જાતી પ્રમુખ રહી નથી કે જેનથી અનુભવ્યુ. માટે એ સંસાર જન્મ જરા મરણ, રોગ, શોક, અગ્ની, ચોરાદીક અનેક દુઃખ મુકી તપ સંજમ આરાધી દુખ કરમથી મુકાઈ સુખી આ થાઓ. ઈત્યાદિક પ્રભુજીની વાણી સાંભળી ઘણા જીવ પ્રતિબોધ પામી ચારીત્ર લેઈ નીજકાર્ય સાધતા હવા. પ્રભુજી અનુક્રમે સિદ્ધાચળજી પધારયા તીહાં તે તીર્થનો મહીમા વરણવ્યો. તે સાંભળી ઘણા સાધુ પ્રમુખ તે તીર્થે અણસણ લેઈ સિદ્ધિપદ વર્યા. પ્રભુજીને ચમર આદે ૧૦૦ ગણધર થયા, ૩૨૦૦૦૦ સાધુ થયા, કાસ્યપીજી આદે ૫૩૦૦૦૦ સાધવી થઈ ૨૮૦૦૦૦ શ્રાવક થયા, ૫૧૬૦૦૦ શ્રાવીકા થઈ. ઈત્યાદિક અનેક જીવને પ્રતિબોધી શેષ આયુ જાણી શ્રી સમેતશિખર તીરથે પધારી અણસણ કરી ચાલીસ લાખ પુરવનું સરવ આયુ પાળી ૩૦૦ ધનુષ દેહમાન કંચન

વરણ ક્રૌચપક્ષીનું લંછન એમ ૧૦૦૦ મુની સાથે સિદ્ધિપદ પામ્યા. તેવાર પછે હજાર કોડ સાગરોપમને આંતરે છઠા શ્રી પદમ પ્રભુજી થયા. ઇતિ શ્રી પાંચમા સુમતિનાથજીનો અધીકાર સંપૂર્ણ થયો નમોસ્તુ શ્રી શત્રુંજય ગિરીરાજાય. ॥ ૫ ॥

अथ छठा श्री पदम प्रभुजीने माहारो नमस्कार होज्यो,

હવે શ્રી પદમ પ્રભુજી વછદેશ કોસંબી નગરી ધર્મરાજા સુસિમારાણી તેની કુખે નવમા ગ્રૈવેકથી ચવીને આવી માહા વદી ૬ ઉપન્યા તેવારે માતાએ ચઉદ સુપન દીઠાં ધર્મ જાગરણે જાગી પ્રભાતે રાજા પાસે આવી હાથ જોડી જય વીજય શબ્દે વધાવી ચઉદ સુપન કહી દેખા રાજાએ સાંભળી ચીતમાં હર્ષ પામી મધુર વચને કહ્યું જે રાણી તમો જે સુપન દીઠાં તેથી આપણા કુળરૂપ દેહરાને શોભાવક ધજા સમાન પૂત્ર નક્ષી થશે વાતતો પુર્વવત જાણવી અનુક્રમે સુખે પ્રભુજી શુભ ચંદ્રાદિક યોગે કારતિક વદી ૧૨ જન્મ્યા દેવતાદીકના ઇંદ્રે ઓછવ કરેચો હવે પ્રભુનું પદમપ્રભુ નામ કેમ દીધુ તે કહે છે પ્રભુજી ગર્ભે આવી ઉપના પછી માતાને કમલની સજ્યામાં સુવાનો દાહોલો જે અભીલાષ થયો તે દેવ મહીમાથી દાહલો પૂરયો તેથી જાણ્યું જે ગરભનો મહીમા માટે પુત્રનું નામ પદમ દઇશું તેથી અથવા પ્રભુજી રાતા કમલને વરણે છે માટે અથવા કમલ જલ પંકથી ઉપનુ તે એથી જુદુ રહે છે તીમ પ્રભુજી પણ કર્મકરદમથી ઉપના ભોગ જલે વ્રધી પામ્યા તોપણ તે એથી અલેપપણે રહે છે હવે પ્રભુજી અનુક્રમે યોવન વય પામ્યા જાવત છંવત્સરી દાન દેઈ કારતીક વદી ૧૩ ચાર માહાવૃત ઉચરી વીહાર કરતા છ માસ છદમસ્થ પર્યાય પાળી શુક્લધ્યાન યોગે ઘાતી કર્મ ક્ષય કરી ચૈત્ર સુદી ૧૫ કેવળજ્ઞાન પામ્યા દેવતાએ આવી સમવસરણની રચના કરી પ્રભુજી ત્યાંહાં બેસી બાર પર્ષદામાં ધર્મદેશના દીધી.

सर्व लोकतो विलुकतेष,

તે ધરમદેશના સાંભળી ઘણા જીવ પ્રતીબોધ પામ્યા પ્રભુજીને હાથ જોડી વી-

નતી કરતા હવા હે કૃપાનાથ સંસાર સમુદ્રથી ઉધરો પ્રભુજી પણ કેહેતા હવા મા-પડીબંધ તેવારે પ્રદ્યોતન પ્રમુખ ૧૦૭ ગણધર થયા અનુક્રમે સંઘ થાપના કરી તે વાર પછે પ્રભુજીએ શ્રી સિધાચલ તીરથનો મહીમા પ્રકાસ્યો તે પ્રભુજીની વાણી સાંભળી ઘણા જીવ એ તીરથને વીશે ચારીત્ર લેઇ એ તીરથે મોક્ષપદ પામ્યા પ્રભુજી પણ વિમલાચલ તીરથાદિક તીરથ ભુમી પવીત્ર કરતા અનેક જીવોને ધરમદેશના દેતા શેષ આયુ જાણી શ્રી સમેતસીખર તીરથે પધારી ત્યાંહાં અણસણ કરી સિધ પદ પામ્યા પ્રભુજીનો સંઘ ૧૦૭ ગણધર પ્રદ્યોતન પ્રમુખ ૪૨૦૦૦૦ સાધવી થઇ ૨૭૬૦૦૦ શ્રાવક થયા ૫૦૫૦૦૦ શ્રાવીકા થઇ પ્રભુજીનું ૨૫૦ ધનુષનું દેહ રકત વરણ પદમ લછન ૮૦૩ સાથે એક માસની સંલેખણાથી માગશર વદી ૧૧ સિધ થયા તેવારે પછે નવ હજાર કોડ સાગરોપમને આંતરે સાતમા શ્રી સુપારશ્વનાથજી ઉપના ઇતિ છઠા શ્રી પદમ પ્રભુજીનો અધિકાર સમાપ્ત ૬ નમોસ્તુ શ્રી પુંડરીક ગીરીરાજાય.

अथ सातमा श्री सुपार्श्व स्वामीने

माहारो नमस्कार होज्यो,

હવે સાતમા શ્રી સુપારશ્વ સ્વામી કાશીદેશ વણારશીનગરી પ્રતીષ્ટરાજા પ્રથવી રાણી તેમની કુખે છઠા ગ્રેવેકથી ચવી ભાદરવા વદી ૮ આવી ઉપના માતાએ સુખ સેજ્યામાં સુતાં જાગતાં ચઉદ માહા સુપન દેખી જાગી ધરમ જાગરીકાએ જાગી પ્રભાતે પતીને કહી તેહનો અરથ સાંભળી ગરભને સુખ સમાધે પાળતાં અનુક્રમે જેઠ સુદી ૧૨ શુભ લગ્ને પ્રભુજી જનમ્યા દેવતાએ ઓછવ કરયો પ્રભુનું નામ સુપારશ્વ તે સાભણિદિધુ તે કહે છે પુર્વે પ્રભુના પીતાનાં બે પાસાં ખરસઠ થયાં હતાં તે પ્રભુજી ગર્ભે આવ્યા પછે પ્રભુની માતાએ બે પાસે રાજાને હાથ ફેરવ્યો તેથી બે પાસાં સુંહાળાં થયા તે જોઇ વિચાર્યું જે ગરભનો મહિમા માટે પુત્રનું નામ સુપારશ્વ દીધુ તે પ્રભુજીએ અનુક્રમે અવધી ગ્યાને દિક્ષાકાલ જાણી જેઠ સુદી ૧૩ દિક્ષા લેઇ નવ માસ છદમસ્થ અવસ્થા પાળી ઘાતી કરમ ક્ષય કરી ફાગણ વદી ૬ કેવળગ્યાન પામ્યા દેવતાએ સમોસરણ રચ્યું પરખદામાં પ્રભુજીએ ધરમ દેશના દીધી.

તે સાંભળી શ્રી વીદભ પ્રમુખ ૯૫ ગણધર થયા, ત્રણ લાખ સાધુ થયા. સોમા પ્રમુખ ૪૩૦૦૦૦ સાધવી થઇ ૨૫૭૦૦૦ શ્રાવક થયા, ૪૯૩૦૦૦ શ્રાવીકા થઇ પ્ર-

ત્યાદિક ઘણા જીવને ધરમદેશના દેઈ શ્રી સિદ્ધાચલ તીરથે પધારી તીહાં એ તીરથ નો મહીમા પરૂપતા હવા. તે સાંભળી ઘણા પ્રાણી વૈરાગ્ય પામી એ તીરથ સેવી અણસણ કરી આત્માની કાર્ય સિદ્ધી કરતા હતા, પ્રભુજી પણ પૃથ્વી પવીત્ર કરતા થકા સેષ આયુ જાણી શ્રી સમેત સીખરે પધારયા. કંચન વર્ણ બસે ધનુષ દેહમાન સ્વસ્તીક લંછન વીસ લાખ પુરવનું આયુ પાલી પાંચસે મુની સાથે ફાગણ વદી ૭ સિદ્ધપદ પામ્યા. તેવાર પછી ૯૦૦ કોડ સાગરોપમને આંતરે શ્રી ચંદ્ર પ્રભુજી ઉપન્યા. ઈતિ સાતમા શ્રી સુપાર્શ્વનાથજીનો અધિકાર સમાપ્ત નમોસ્તુ શ્રી સિદ્ધાચલાય.

अथ आठमा श्री चंद्र प्रभुजिने माहारो नमस्कार होज्यो.

શ્રી ચંદ્ર પ્રભુજી પૂરવદેશ ચંદ્રાવતી નગરી મહસેન રાજા લક્ષ્મણા રાણી તેમની કુખે શ્રી વીજયંત વીમાનથી ચવીને ચૈત્ર વદી ૫ મે પ્રભુજી ત્રણ જ્ઞાને ઉપન્યા માતાએ ચઉદ સુપ્ન દીઠાં. એકદા પ્રભુજીની માતાને ચંદ્ર પીવાનો ડોહોલો ઉપન્યો, તે અભીલાષ મંત્રી સ્વબુદ્ધિ બલે પુરયો. તેવારે પ્રભુના માતા પીતાએ ધારયું જે ગરભને પ્રભાવે ડોહોલો ઉપન્યો. માટે પૂત્ર જન્મ થસે તેવારે ચંદ્ર પ્રભુ નામ દેઘશું. એમ કરતાં પોસ વદી ૧૨ પ્રભુનો જન્મ થયો, દેવતાદીકે જન્મો ઓછવ કરયો. માતા પીતાદીકે ચંદ્ર પ્રભુ નામ દીધું. અનુક્રમે ભોગ કરમ ક્ષીણ જાણી વરસીદાન દેઈ ગ્રહસ્તીપણું મુકી પોસ વદી ૧૩ દિક્ષા લીધી. ૩ માસ છદમસ્થપણું પામ્યા લોકાલોકના જે ધરમાસ્તીકાયાદિક પંચાસ્તી કાય જે જ્યાંહાં તેહનો ઉત્પાત વય ધ્રુવ એક સમયમાં ત્રણે કાળનો ભાસ થયો. દેવતાએ સમવસરણ રચ્યું. પરખદામલી પ્રભુજીએ અવસર ઉચીત ધરમદેશના દીધી કે ધરમકાર્ય વિના જગતમાં ઉત્કૃષ્ટ કાર્ય નથી. કોઈ જીવને દુઃખ ઉપજાવ્યા સમાન કોઈ અકાર્ય નથી. પ્રેમરાગ સમાન બંધન નથી. બોધી જે સમકીત તે જે પદાર્થમાં જેવો ગુણ તેને તેવો તે સમાન જગતમાં લાભ નથી. તે માટે શુધ દેવ દોષ રહીત શુધ ગુરૂ સત્ય પાલક પ્રરૂપક શુધ ધરમ સત્ય વીનય પુરવક સરવજ્ઞની વચન અનુસાર ત્રણે તત્વ આદરવાં અને શ્રી શત્રુંજયની સેવા વંદન પ્રમુખ કરતાં આગે અનેક જીવ મોક્ષપદ પામ્યા છે. વરતમાનકાલે સેવે છે તે પામે છે. ભાવી કાલે સેવશે તે મોક્ષ સુખ પામશે. એવી દેશના સાંભળી ઘણા ભવ્ય પ્રાણી પ્રતિબોધ પામી પ્રભુજી પાસે ચારીત્ર લીધાં. પ્રભુજીને દિન પ્રમુખ ૯૩ ગણધર થયા અનુક્રમે સંઘ થાપના કરી પૂરવે તીરથનો

મહીમા સાંભળવાથી સંઘ સહિત શ્રી વીમલાચલના ચંદ્રનામા ઉદ્યાનમાં સમોસર્યા તીહાં સભા સમક્ષ એ તીરથનો મહીમા પ્રકાશ્યો તે સાંભળી ચૈત્યાદિક જીરણ થયાં તે દેખી ચંદ્ર જસા રાજાએ તીરથનો નવમો ઉદ્ધાર કરાવ્યો ઘણા જીવ એ તીરથ સેવી મોક્ષે ગયા. પ્રભુજી અન્યત્ર વીહાર કરતા આપણું આયુ સેષ જાણી શ્રી સમેત સીખર તીરથે પધાર્યા પ્રભુજીને ૨૫૦૦૦૦ સાધુ થયા સુમના આદે ૩૮૦૦૦૦ સાધવી થઈ ૨૫૦૦૦૦ શ્રાવક થયા, ૪૯૧૦૦૦ શ્રાવીકા થઈ, ૧૫૦ ધનુષ પરમાણ દેહમાન, ૧૦ લાખ પુરવનું આયુ, શ્વેતવરણ, ચંદ્ર લંછન, તે પ્રભુજી તીહાં અણસણ કરી ૧૦૦૦૦ મુની સાથે ભાદરવા વદી ૭ મે સિદ્ધ થયા. તેવાર પછે નવ કોડી સાગરોપમને આંતરે નવમા શ્રી સુવીધીનાથ સ્વામી થયા. ઇતિ શ્રી ચંદ્ર પ્રભુજીનો પ્રબંધ સમાપ્ત. નમો શ્રી વિમલાચલ ગીરી રાજાય. ॥ ૮ ॥

अथ नवमा श्री सुविधिनाथजिने माहारो नमस्कार होज्यो,

શ્રી સુવિધિનાથ સુન્ય દેશ કાકંદી નગરી સુગ્રીવ રાજા રામા રાણી તેની કુખે આનંત નામે નવમા દેવ લોકથી આવી ફાગણ વદી ૯ મે ઉપન્યા, માતાએ ચઉદ સુપન દીઠાં પ્રભુ કુખે આવા ઉપના પછે પ્રભુના માતા પીતાએ ભલી વીધે ધર્મ અધિક કરયો તેથી વિચારયું જે ગરભનો એ મહીમા માટે પુત્રનું નામ સુવિધી દેઈશું અનુક્રમે પ્રભુજી માગશર વદી ૫ જનમ્યા દેવતાદીકે ઓછવ કરયો પ્રભુજીનું નામ સુવિધિ દીધુ પ્રભુજીએ અનુક્રમે ભોગ કર્મ ક્ષય જાણી વરસીદાન દેઈ માગશર વદી ૬ સંજમ લીધુ ચાર વર્ષ છદમસ્થ પર્યાય પાળી કારતક સુદી ૩ કેવળજ્ઞાન પામ્યા દેવતાએ સમવસરણ રચ્યું પ્રભુજીએ દેશના દીધી.

જ્યાંહાં પાંચ ઇંદ્રીના ૨૩ વીષયથી વીરમણપણું છે ક્રોધ માન માયા લોભ એ ચાર કષાયનો ત્યાગ છે ધર્માધર્મમાં પ્રમાદ રેહીતપણું છે તે ધરમ મોક્ષ સુખને દેનાર જાણવો ઇત્યાદીક દેશના સાંભળી વરાહ પ્રમુખ ૮૮ ગણધર થયા યાવત સંઘ થાપના કરી ત્યાંથી પ્રભુજી વીહાર કરતા શ્રી વિમલાચલે સમોસરી તે તીરથનો મહીમા પ્રકાશ્યો તે સાંભળી કેઈક ભવ્ય પ્રાણી તે તીરથે અણસણ કરી મોક્ષ વા દેવ લોકના ભજનાર થયા પ્રભુજી પણ અનુક્રમે વીહાર કરતા ધરમદેશના દેતા પોતાનું આયુ શેષ જાણી શ્રી સમેત શિખરે સમોસરયા પ્રભુજીનો સંઘ ગણધર ૮૮ સાધુ ૨ લાખ વારૂણી પ્રમુખ ૧૨૦૦૦૦ સાધવી ૨૨૯૦૦૦ શ્રાવક ૪૭૧૦૦૦ શ્રાવીકા ૧૦૦

ધનુષનું દેહ ઉજ્વલ વર્ણ મગરમછનું લંછન ૧૦૦૦ પુરૂષ સાથે ભાદરવા સુદી ૯ સિધીવરેચા તેવારપછે ૯ કોડ સાગરોપને આંતરે દસમા સીતલનાથજી ઉપના ઈતી શ્રી સુવિધીનાથજીનો અધીકાર સમાપ્ત નમો શ્રી મહાવીરજી તીરથ રાજ્ય.

अथ दशमा शिलतनाथजिने

माहारो नमस्कार होज्यो,

દસમા શ્રી સીતલનાથજી મલય દેશ ભદિલપુર નગર દઢરથરાજા નંદારાણી તેની કુખે પ્રાણંત દેવલોકથો ચવીને વઈશાખ વદી ૬ પ્રભૂજી આવી ઉપના માતાએ ચઊદ સુપન દીઠાં અનુક્રમે ગરભવૃધી પામે છે પ્રભુજીના પીતાને દાદાજવરનો રોગ હતો તે પ્રભુજી ગર્ભે આવ્યા પછે પ્રભુજીની માતાનો હાથ ફરસતાં તે રોગ ગયો સીતળતા પ્રગટી તેવારે વિચારયું જે આપણે પુત્ર થશે તેવારે સીતળનામ દેઈશું અનુક્રમે મહાવદી ૧૨ પ્રભુજી જનમ્યા દેવતાએ ઓછવ કરેચો પ્રભુજીનું નામ દેવ શીતળનાથ દીધુ જાવત અવધી જ્ઞાને નિખમણકાળ જાણી વરસીદાન દેઈ સરવને સંતોશી માહા વદી ૧૨ દીક્ષા લીધી વીહાર કરતાં ત્રણ વરષ વીત્યાં ઘાતી કરમ ક્ષય કરી પોસ વદી ૧૦ કેવળગ્યાન પામ્યા દેવતાએ સમોસરણ રચ્યું પ્રભુજી ત્યાંહાં બેસી દેશના દેતા હવા જે હે ભવ્ય જીવો આ શરીર અનીત્ય છે અશૂચી છે અશૂચીથી ઉપનુ છે અસાતાને દુખ તેનો આવાસ છે દુખ કલેશનું વાસણ છે ઇત્યાદિક દેશના દીધી તે દેશના સાંભળી નંદ પ્રમુખ ૮૧ ગણધર થયા સંઘ થાપના કરી અનુક્રમે વીચરતા શ્રી સીધાચલ પધારયા ત્યાંહાં તીરથનો મહીમા પ્રકાસ્યો તે સાંભળી ઘણા જીવ એ તીરથને સેવીને ત્યાંહાં અણસણ કરી સુગતી પામ્યા પ્રભુજી અન્યત્ર વિહાર કરતા ઘંણા. જીવને તારતા શેષ આયુ જાણી શ્રી સમેતસીખરે સમોસરયા પ્રભુજીનો સંઘ ૮૧ ગણધર ૧ લાખ સાધુ સુલસા પ્રમુખ ૧૦૦૦૦ એક લાખને છ સાધવી ૨૮૯૦૦ શ્રાવક ૪૫૮૦૦૦ શ્રાવીકા ઇત્યાદીક પરીવાર ૯૦ ધનુષ દેહમાન ૧ લાખ પુરવનું આયુ કંચન વરણ શ્રી વછ લંછના ૧૦૦૦ પુરૂષ સાથે વઈશાખ વદી ૨ સિધીપદ પામ્યા ૨૯૦૦૦ વર્ષે છે અગીરમા શ્રી શ્રેયાંસ પ્રભુ થયા ઈતિ શ્રી સીતળનાથજીનો સબંધ સમાપ્ત.

अथ आगियारमा श्री श्रेयांसजिने माहारो नमस्कार होज्यो,

શ્રી શ્રેયાંસ પરમેસ્વર સુખ દેશ સિંહપૂર નગર વિસ્નુ રાજા વિસ્નુ રાણી તેમની કુખે બારમા દેવ લોકથી ચવીને જેઠ વદી ૬ ઉપન્યા, માતાએ ચઉદ સુપન દીઠાં. પ્રભૂ ગર્ભે છતાં કુલ ક્રમાંગત દેવતા અધીષ્ઠીત રાજાને શજ્યા હતી તે ઉપર કોઇથી બેસાતુ નથી તે પ્રભુજીની માતાના બેસવાથી તે ઉપદ્રવ કરતા દેવ ત્રાસ પાડી નાશી ગયો. તેથી રાજાદીકે જાણ્યું જે ગરભનો મહીમા તેવારે નિરધાર્યું જે આપણે પુત્રનું નામ શ્રેયાંસ દેવુ અનુક્રમે ફાગણ વદી ૧૨ શુભ યોગે પ્રભુનો જન્મ થયો, દેવ દેવીએ ઓછવ કરયો પ્રભુનું નામ શ્રેયાંસ દીધું. અનુક્રમે પ્રભૂજી સંજમ અવસર જાણી વરસીદાન દેઇ ફાગણ વદી ૧૩ સંજમ લેઇ બે વરસ છદમસ્થ પ્રયાય પાળી ઘાતી કરમ ચારનો અંત કરી માહા વદી ૦)) કેવળ ગ્નાન પામ્યા. દેવે સમોસરણ રચ્યું પ્રભુજીએ દેશના દીધી જે વૈભવ ક્ષણમાં આવે, ક્ષણમાં જાય, ક્ષણમાં સુખમાં ફરે, ક્ષણમાં દુઃખમાં ફરે ક્ષણમાં સંયોગ, ક્ષણમાં વીયોગ, તે માટે સંસારમાં કોઇ પણ સુખ નહી. કોસ્તુભ પ્રમુખ ૭૬ ગણધર થયા, સંઘ થાપના કરી, શ્રી સિધાચલજીએ આવી સમોસર્યા. દેશનામાં તીરથ ગુણ વખાણ્યા તે સાંભળી કેટક જીવ ચારીત્ર લેઇ અણસણ કરી મોક્ષ પામ્યા. પ્રભુજી તીહાં વીહાર કરતા ભવ્ય કમલ પ્રતિબોધતા, સેષ આયુ જાણી શ્રી સમેત સીખરે પધારયા પ્રભુજીને ૭૬ ગણધર ૮૪૦૦૦ મુક્ષુ ધારણી પ્રમુખ ૧૦૩૦૦૦ તપોધની, ૨૭૯૦૦૦ શ્રમણો પાસક, ૪૪૮૦૦૦ શ્રમણો પાસીકા ૮૦ ધનુષ દેહમાન ૮૪૦૦૦૦ વરશનું આયુ સોનાવરણી દેહ ખડગી લંછન ૧૦૦૦ સાધુ સાથે શ્રાવણ વદી ૩ સિધ થયા તે વાર પછે ૫૪ સાગરોપને આંતરે બારમા શ્રી વાસપુજ્ય સ્વામી થયા ઇતિ શ્રી શ્રેયાંસ પ્રભુનો સબંધ સમાપ્ત નમોસ્તુ વિમલાચલ તીરથ રાજાય.

अथ बारमा श्री वासुपुज्याजिने माहारो नमस्कार होज्यो,

શ્રી વાસુપુજ્યજી અગદેશ ચંપાનગરી વસુપુજ્ય રાજા વિજયારાણી તેની કુખે પ્રાણંતસ્વરગથી ચવિને જેઠ સુદી ૯ પ્રભૂજી ત્રણ ગ્નાનથી આવી ઉપના માતાએ ચઉદ સુપન દીઠાં હવે પ્રભુજીનુ નામ વાસુપુજ્ય સાંભળી દિક્ષુ પ્રભુજી ગરભે આવ્યા

તેવારે પ્રભુજીની માતાને દેવતા આવી વાસથી વારંવાર પૂજા કરી જતા તેથી તથા પ્રભુ ગરભે આવ્યા પછે રાજાને કોઇક રતનની ભેટ મુકી ગયુ તેથી તેને ગરભના મહીમા જાણી વિચારયું જે આપણે પુત્રનું નામ વાસુપૂજ્ય દેઈશુ તે વાર પછે ફાગણ વદી ૧૪ સુભયોગે પ્રભુજી જનમ્યા દેવ દેવીએ ઓછવ કરચો પ્રભુનું નામ વાસુપૂજ્ય દીધુ પ્રભુજી ભોગ સમરથ થયા જાવત ચાર ચાર ભોગ ભોગવી તે કર્મ ત્યાને કરી ક્ષય થયું જાણી વરસીદાન દેઈ સરવને સંતોષી ફાગણ વદી ૦) ચારીત્ર લેતા હવા. અનુક્રમે વિચરતાં એક વર્ષ છદમસ્થ પર્યાય પાળી શુકલધ્યાન યોગે ઘાતી કમ ક્ષય કરી મહા સુદી ૨ કેવળગ્નાન કેવળ દર્શનાદિક ગુણ થયા દેવતાએ સમોસરણની રચના કરી ત્યાંહાં બેસી પ્રભુજીએ ધર્મ દેશના દીધી જે પૂત્ર મીત્ર પીતા સજ્જન ભાઇ લોક દ્રવ્ય તે સરવે સમરથ ન થાય મરણ કાળે દેવતાના ગણ પણ સીદાય માટે હે ભવ્ય પ્રાણીઓ આત્મ ધરમ અવીનાશી સાચો સાંકળકારક જાણી તે સુખ પ્રગટ કરવો તે સાંભળી ઘણા જીવ પ્રતીબોધ પામ્યા તેવારે સુભુમ પ્રમુખ ૬૬ ગણધર થયા જાવત સંઘ થાપના થાપી અન્યત્ર વીહાર કરતા શ્રી સિધાચલજી પધારચા ત્યાંહાં સમોસરણની રચના થઇ પ્રભુજી ત્યાંહાં બેસી દેશના દીધી ત્યાંહાં એ તીરથ નો મહીમા વરણવ્યો તે સાંભળી ઘણા જીવ એ તીરથને સેવી સુખી થયા પ્રભુજી ત્યાંહાંથી અન્યત્ર ક્ષેત્રે વીહાર કરતા આયુ કર્મ શેષ જાણી શ્રી ચંપાનગરીએ પધારતા હવા પ્રભુજીનો સંઘ ગણધર ૬૬૭૨૦૦૦ અણગાર ધારણી પ્રમુખ ૧ લાખ ભીખુણી ૨૧૫૦૦૦ શ્રાવક ૪૩૬૦૦૦ ચાર લાખને છત્રીસ હજાર શ્રાવીકા ૭૦ ધનુષ દેહમાન ૭૨ લાખ વર્ષનું આયુ પાળી રકતવરણ મહીષ લંછન ૬૦૦ પુરૂષ સાથે અણસણ કરી ઘાતી કર્મની ૮૫ પ્રકૃતી ચઉદમે ગુણઠાણે ક્ષય કરી એક આકાશ પરદેશની સમશ્રેણે લોકાગ્રે અશાડ સુદી ૧૪ પોહોતા તેવાર પછે ૩૦ સાગરોપમને આંતરે તેરમા શ્રી વિમલનાથજી થયા ઇતિ શ્રી વાસુપૂજ્યજીનો અધિકાર સમાપ્ત નમોસ્તુ મુકતીનીલય તીરથરાજાય.

अथ तेरमा श्री वीमलनाथजिने माहारो नमस्कार होज्यो,

શ્રી વિમલનાથ પંચાલદેશ કંપિલપૂર નગરે કૃતવર્મ રાજા શ્યામા રાણી તેમની કુખે આઠમા દેવલોકથી ચવી વૈશાખ સુદી ૧૨ ઉપના તેવાર પછે પ્રભૂનીજી માતાએ ચૌદ સુપ્ન દીઠાં પ્રભુજીનું નામ વિમલ સાળજી દીધુ પ્રભૂજી ગરભે આવ્યા પછે પ્રભુની માતાને વિમલમતિ અધીક ઉપની ઘણા ન્યાય કરચા તેથી રાજાદીકે જાણ્યું જે આ મહિમા

પુત્રનો માટે પૂત્રનું નામ વિમલ દેઈશું એમ નીરધાર્યું અનુક્રમે માહા સુદી ૩ શુભ યોગે પ્રભુજી જનમ્યા દેવતાએ ઓછવ કરયો વિમલનામ દીધું અનુક્રમે પ્રભુજી વરાગ્યવંત થઈ વરસીદાન દેઈ માહા સુદી ૪ ચારીત્ર લીધું મોહ સાથે સંગ્રામ કરતાં બે વરસ છદમસ્થ અવસ્થા વીતાવી ઘાતી કર્મ ક્ષય કરી પોસ સુદી ૬ કેવળગ્નાન પામ્યા દેવતાએ સમોસરણની રચના કરી ભગવંતે સિંહાસને બેસી પરમદેશના દીધી જે માતા પીતા ભાઈ સ્ત્રી પુત્ર શરીર લક્ષ્મી તે સરવે ભવસમુદ્ર ઘોર ભયંકરના દુખ માં ભમતાં તે સરવેમાં કોઈ શરણ ન થાય માટે પરમ તેજ શરણ છે ઇત્યાદિક દેશના સાંભળી મંદર પ્રમુખે પ્રથમ વ્રત લીધું ભગવંતે ગણધર પદ આપ્યું, સંઘ થાપના કીધી અનુક્રમે વીચરતા થકા શ્રી શત્રુંજે સમોસર્યા ત્યાંહાં દેશનામાં એ જ તીરથનો મહીમા વરણવ્યો તે સાંભળી કેઈક જીવ પ્રતીબોધ પામી એ તીરથને સેવી સુખી થયા ભગવંત વીચરતા પૃથવી પાવન કરતા શેષ આયુ જાણી શ્રી સમેત શિખરે સમોસર્યા ત્યાંહાં અણુસણ કરયું. ભગવંતનો સંઘ મંદર પ્રમુખ ૫૭ ગણધર ૬૮૦૦૦ અડસઠ હજારે સાધુ ધરા પ્રમુખ ૧૦૦૮૦૦ સાધવી ૨૦૮૦૦૦ શ્રાવક ૪૨૪૦૦૦ શ્રાવીકા ૬૦ ધનુષ દેહ સાઠ લાખ વરસનું આયુ સોનાવરણી કાયા સુવરનું લંછન ૬૦૦૦ મુની સાથે અશાડ વદી ૭ સિધ થયા તેવાર પછે ૯ સાગરોપમને આંતરે ચઉદમા શ્રી અનંતનાથજી થયા ઇતિ શ્રી વિમલનાથજીનો અધિકાર સમાપ્ત, શ્રી મુક્તિવીજય તીરથપતાને નમુ.

अथ चउदमा श्री अनंतनाथजिने माहारो नमस्कार होज्यो,

શ્રી અનંતનાથજી કોશલ દેશ અયોધ્યા નગરી સિંહસેન રાજા સુજસા રાણી તેમની કુખે દશમા દેવલોકથી ચવીને શ્રાવણ વદી ૭ આવી ઉપન્યા માતાએ ચઉદ સુપ્ન દીઠાં. તેવાર પછે પ્રભુજીની માતાએ સુપ્નમાં અનંત તેજની ફુલ માળા દીઠી, તથા લોકોને તાવ આવતો તે લોકોને માતાએ અનંત નામે ગાંઠ પાડી દોરા કરી આપ્યા તેથી સમાધી થઈ તેવારે સરવે જાણ્યું જે ગરભનો પ્રભાવ માટે પૂત્રનું નામ અનંત થાપીશું. અનુક્રમે વઈશાખ વદી ૧૩ ભગવંત જનમ્યા, દેવ દેવીએ ઓછવ કરયો અનંત નામ દીધું ભગવંત યોવન વય પામ્યા. અવધી ગ્નાને દિક્ષા કાલ જાણી વરસીદાન દેઈ સકલ પરીવારને સંતોષી વઈશાખ વદી ૧૪ સંજમ ધારી થયા. ૩ વરસ છદમસ્થપણું પાળી ઘાતી કરમ ટાળી કેવળ ગ્નાન પામતા હવા. હવે સમોસરણ રચ્યું ત્યાંહાં ભગવંતે દેશના દીધી.

यत काव्य,

जैने धर्म प्रगट विभव संगति साधु लोके,
विद्व द्गोष्टि बचन पटुता कौषल तत्क्रियासु;
साधवी लक्ष्मी चरण कमलो पासनं सदगूण रुणां,
शुद्धं शिल मात रमलता प्राप्यते भाग्य वद्भिः॥ १

એ દશ પ્રકારે મનુષભ પ્રાણીઓને પામવા દુર્લભ છે માટે પામીને પ્રમાદ ન કરવો. ઇત્યાદિક ભગવંતની વાણી સાંભળી જસ પ્રમુખે વ્રત લીધું. ભગવંતે ત્રીપદી કહી તેજ ઉપનેવા વિગ્નેવા, ધરુવેવા, તે સાંભળી દ્વાદસાંગીની રચના કરી ૫૦ ગણધર પદે થાપ્યા, સંઘની થાપના કરી ભગવંતજી પૃથ્વી પાવન કરતા શ્રી સિદ્ધાચલજીએ સમોસરચા, હવે સમોસરણ રચ્યું, ભગવંતજીએ બેસી દેશનામાં એ તીરથનું મહાતમ્ય પ્રકાસ્યું તે સાંભળી ઘણા જીવો એ તીરથ સેવી સુગતી ભોગી થયા, ભગવંતજી પણ ભુમંડળ પવીત્ર કરતા. જાવત આયુ અંત્ય જાણી શ્રી સમેતસીખરે પધારચા. ભગવંતજીનો પરિવાર જસ પ્રમુખ ૫૦ ગણધર ૬૨૦૦૦ મુની થયા. પદમાવતી પ્રમુખ ૬૨૦૦૦ બાસઠ હજાર સાધવી થઇ ૨૦૬૦૦૦ શ્રાવક થયા. ૪૧૪૦૦૦ શ્રાવીકા થઇ ૫૦ ધનુશ દેહમાન, કંચનવરણ ૩૦ ત્રીસ લાખ વરસનું આયુષ સિંચાણા પક્ષીનું લંછન ૭૦૦૦ મુની સાથે ચઇતર સુદી ૫ સિદ્ધ થયા તેવારે પછે ચાર સાગરોપમને આંતરે શ્રી ધરમનાથજી થયા. ઇતિ શ્રી અનંતનાથજીનો અધિકાર સમાપ્તં. નમોસ્તુ શ્રી પુંડરીકગીરી રાજાય. ॥ ૧૪ ॥

अथ श्री पंदरमा धर्मनाथजिने माहारो नमस्कार होज्यो,

શ્રી ધરમનાથજી સુન્મદેશ રત્નપુરી નગરી ભાનુ રાજા સુવરતા રાણી તેમની કુખે વિજયનામા વિમાનથી ચવીને વઇશાખ સુદી ૭ ભગવંતજી આવી ઉપન્યા. ભગવંત ગરભે આવ્યા પછી ભગવંતનાં માતા પીતાદિક ઘણી વીધીશું ધરમ કરવા લાગ્યાં તેથી વિચારયું જે આપણે પૂત્રનું નામ ધરમનાથ દેઇશું. જાવત માહા સુદી ૩ શુભ યોગે ભગવંતજી જનમ્યા, દેવ દેવીએ ઓછવ કરયો, પૂરવ સંકેતિક ધર્મનાથ નામ દિધું. જાવત ભોગ કરમ ક્ષીણ જાણી વરસીદાન દેઇ આગારવાસ મુકી

મહા સુદી ૧૩ અણુગાર થયા. જાવત મુનપણે ધરમોપદેશ વીના બે વરસ છદમસ્થ પ્રયાય પાલી પોસ સુદી ૧૫ કેવળ ગ્નાન ઉપન્યું. દેવતાએ સમોસરણ રચ્યું, ભગવંત જીએ તીહાં બેશી ધર્મોપદેશ દીધો.

સર્વ જીવની દયામાં રમણ કરવું, પાંચ ઇંદ્રીના સમુહને વિષયથી વરત નિયમા દીક્ષ કરી વશ કરવી નિરંતર હીત મીત ભયાદીકે રહિત સાચું વચન બોલવું એ ધર્મનું સાર એ રીતે જાણી આદરી પાલી સુખીયા થયા થશે ને તમો થાઓ. ઇત્યાદિક દેશના સાંભળી અરીષ્ટાદિક પ્રતિબોધ પામી ઉભા થઇ હાથજોડી વીનય પુર્વક વાંદી ભગવંત પાસે ચારીત્ર લીધું. ભગવંતજીએ તે અરીષ્ટ પ્રમુખ ૪૩ ગણધર પદે થાપ્યા, તે વાર પછે સંઘ થાપના કરી. અપરક્ષેત્ર મંડપે વીચરતા ધરમ દેશના દેતા. એકદા શ્રી વિમલગીરીએ સમોસર્યા, દેવે સમોસરણ રચ્યું તીહાં બેશી ભગવંતજીએ દેશના દીધી જાવત એ તીરથનો મહીમા પ્રકાશ્યો તે સાંભળી ઘણા જીવો એ તીરથ સેવી સંસાર બંધનથી મુકાણા અમૃતપદ પામ્યા. ભગવંતજી પણ ગામાનું ગ્રામ પ્રકાશ કરતા, અંત અવસર જાણી શ્રી સમેતસીખરે આવ્યા, ભગવંતનો સંઘ અરીષ્ઠ પ્રમુખ ૪૩ ગણધર ૬૪૦૦૦ મુની આર્યદીના પ્રમુખ ૬૨૪૦૦ સાધવી ૨૦૪૦૦ શ્રાવક દેશ વ્રત ૩૧૩૦૦૦ શ્રાવીકા ૪૫ ધનુષ દેહમાન ૧૦ લાખ વરસનું આયુષ કંચન વરણ વજરનું લંછન ૮૦૦ મુની સાથે અણસણ કરી જેઠ વદી ૫ અક્ષય પદ પામ્યા. તેવાર પછે ૩ સાગરોપમને આંતરે સોળમા શ્રી શાંતીનાથજી થયા. ઇતિ શ્રી ધરમનાથજીનો અધિકાર સમાપ્ત. નમોસ્તુ શ્રી વિમલાચલ તીરથ રાજાય. ॥ ૧૫ ॥

अथ सोळमा श्री शांतिनाथजिने माहारो नमस्कार होज्यो.

શ્રી શાંતીનાથજી કુરૂદેશ હસ્તીનાગપૂર નગર વિશ્વસેન રાજા અચિરા રાણી તેની કુખે સરવારથ સિધ વિમાનથી ચવીને ભાદરવા વદી ૭ આવી ઉપના માતાએ ચઉદ સુપન સૈવાર દીઠાં અનુક્રમે ભગવંત જેઠ વદિ ૧૩ જનમ્યા દેવતાદિકે જન્મ ઓછવ કરેચો ભગવનું નામ શાંતિનામ શાથી દીધુ જેવારે ભગવંત ગરભે ઉપના તે પૈહેલાં લોકમાં મરકીનો રોગ હતો તે ભગવંતની માતાએ ધારાવાણી દીધી તેવારે રોગ ની શાંતી થઇ તેથી શાંતિનાથ નામ દીધુ અનુક્રમે ભગવંત યોવનવય પામી છખંડ સાધી ચક્રવરતી થયા તે પદવી ભોગવી તે કરમ ક્ષય જાણી વરસીદાન દેઇ જેઠ વદી ૧૪ દિને ચારીત્ર લેઇ વીહાર કરી ગ્રામાનું ગ્રામે વીચરતાં યાવત ૧ વરશે ચ્યાર ઘાતિ કર્મને ક્ષય કરી કેવળજ્ઞાન પામ્યા દેવતાએ સમોસરણ રચ્યું ભગવંતે ત્યાહાં બેસી દેશનાદીધી

અરથાત સર્વ જીવનું રખોપુ કરો, સત્ય વચન બોલો, પરનું ધન તજો. અનાચાર પરદારાથી તજો, પરીગ્રહ ને ધન ધાન્યાદીકની મમતા મુકો, માઠી જોનીમાં જવાના મુળ કારણ જાણીને મુકો, ધરમરૂપ ખરચી કરો, આ મનુષ્યપણું વારંવાર પામવું દુલભ છે માટે અજોગ મારગ મુકી સુખનો મારગ સેવો. ઇત્યાદિક ધરમ દેશના સાંભળી ઘણા જીવ પ્રતીબોધ પામ્યા. ઘણા ભવ્ય પ્રાણીઓએ ચારીત્ર લીધુ ચક્રાયુધ આદિ ૩૬ ને ગણધર પદ દિધું ચતુરવિધ સંઘસ્થાપના કરી વીચરતા કુરૂ દેશ હસ્તીનાગપુરના કુસુમ ઉદ્યાનમાં આવી સમોસરયા દેવે સમોસરણ રચ્યું તે દેખી વનપાલકે ચક્રાયુધરાજાને વધામણી દિધી તે સાંભળી ચક્રાયુધરાજા હરખ પામી સંતોષ દાન દેઈ સાડંબરે પ્રભુને વાંદવા આવ્યા. વાંદી યથાયોગ્ય થાનકે પ્રભુ સનમુખ બેઠા પ્રભુજીએ પણ ધરમદેશના દીધી કે યરપાત શ્રીવિમલાચળ તીર્થનો મહીમા પરૂપ્યો. તે સાંભળી ચક્રાયુધ ઉઠી પ્રભુને વીનંતી કરી જે સ્વામી એ તીર્થનો મહીમા સાંભળી મુજને જાતરા કરવાનો હર્ષ થયો માટે સંઘ સહીત જાત્રા કરીશ. તે વાત સાંભળી સુધરમાઈંદ્રે વાસખેપનો થાળ આગે ધરયો. પ્રભુજીએ ચક્રાયુધને મસ્તકે વાસખેપ કરી સંઘપતી પદ આપ્યું. તે વારે પછી ઈંદ્રે માળ પેહેરાવી. ચક્રાયુધે ઘેર આવીને દેશો દેશ કંકોતરીઓ લખી સંઘ તેડાવી સંઘ સહીત ચક્રાયુધનીજ રીદ્ધી સહ ઇંદ્રને સાથે લેઈ ઈંદ્રે આપ્યું શ્રીસાતીનાથજીનું મણીમય દેહેરાસર તે આગળ કરી સુમુહુરતે સંઘભક્તિ, સ્વામીવછલ, તીર્થજાત્રા, જિનસાસનની ઉન્નતી કરતા શ્રીસિદ્ધાચળજી પધારયા. ગિરીરાજને નયણે નીરખીને સોના રૂપાનાં ફુલ મોતિ થાળ ભરીને ઘણે આનંદે વધાવતા હવા. અનુક્રમે સુભ સ્થાનકે સંઘમુકામ શ્રી સાંતીનાથજીના દેહેરાસર સહીત કરયું તિવારે એક વિદ્યાધરે આવી વીનંતી કરી જે સ્વામી હું વૈતાઢ પરવતનો વાસી કલાપ્રીય નામે વિદ્યાધર છું. મારા બાપીકુ રાજ્ય પાળતો હતો, તે વારે બીજા વિદ્યાધરે શત્રૂ થઇ માહાર રાજ્ય લીધુ માટે આપ પુન્યવંત પધારી માહારૂ રાજ્ય મુજને અપાવો. તે સાંભળી તે વિદ્યાધર સાથે વૈમાને બેશી વૈતાઢે આવી તેનુ રાજ્ય અપાવી તેની બેહેન ગુણાવળી આદેને પરણી પરીવાર સહીત તે વિદ્યાધર રચીત વઈમાને બેશી સંઘમાં આવતાં એક રમણીક વનદેખી તીહાં ઉતરી વનની શોભા જોતાં એક સરોવર દીઠું તે સરોવરની સોભા જોતાં એક જીન પ્રસાદ દીઠો ત્યાંહા જઈ પુજા સેવા કરી ગુણસ્તવી દેહેરાસરની શોભા જોતાં એક ગોખે વિચિત્ર રૂપની વાંદરી બેઠી દીઠી, તે મનોગ્ન જાણી ચક્રાયુધે હાથે ફરસી તે વારે તે વાંદરી દિવ્ય રૂપે સ્ત્રી થઇ તે જોઈ ચમત્કાર પામ્યા. તીવારે બે વિદ્યાધર પ્રગટ થઇ તેહમાંથી એક બોલ્યો જે જે હે ચક્રવરતજી એ બાઇ વિદ્યાધરની પુત્રી છે તેને એક દેવીનો શ્રાપ થયો તેથી વાંદરી થઈ તે જોઇ દેવીને પાછી કરૂણા આવી તેથી કહ્યું જે જા તુજને શ્રીસાંતીનાથજીનો પુત્ર ચક્રાયુધ મનુષણી કરશે ને તુજને પરણશે

માટે સ્વામી આપ પાણીગ્રહણ કરો. તે સાંભળી તેહને પરણી આગળ ચાલતાં એક જટાધારી તાપસ દીઠા તેને રાજાએ પુછ્યું તુમો કોણ છો, કેમ અહાં રહ્યા છો, કોને ભજો છો શું વરત નીયમ પાળો છો તે સાંભળી તે તાપસ બોલ્યો જે હું વિદ્યાધર હતો. સંસાર દુખની ખાણ જાણી કછ માહાકછના કેડવાના તાપસ પાસે તાપસ થયો. તે હું ઇહાં રહુ છું ખીણ પાણી ભોમી શયન કરૂ છું તપ કરૂ છું પારણે કંદમુળાદિક ભક્ષણ કરૂ છું શ્રીરીષભદેવજીને ભજુ છું. તે સાંભળી ચક્રાયુધ બોલ્યા કે એતો મીથ્યાત ધર્મ છે તે સાંભળી કલાપ્રીય બોલ્યો કે સ્વામી ભગવાનને ભજે છે ને શીળ તપ ધરે છે તો મીથ્યાધર્મ કીમ કહો છો તીવારે ચક્રાયુધ બોલ્યા જે જેનું નામ જપો છો તેમનુંજ વચન છે કે કંદમુળમાં અનંતા જીવ ઉપજે ચવે છે તેથી ભક્ષણ કરી ધરમ માને છે તેજ મીથ્યાપણું જાણવું માટે ધરમ તો તે કહેવો જે અભક્ષ ૨૨ રાત્રીભોજન અનંતકાય કંદ પ્રમુખ તજી સુદ્ધ શ્રદ્ધાએ ઉત્તમ દેવ ગુરૂ ધરમ સહીત તપ જપ વરત નીયમ પાળવું. તે સાંભળી તાપસ પ્રતીબોધ પામી બોલ્યો જે હે ધર્મગુરૂ મુજને પરમ દેવ ગુરૂ બતાવો તે સાંભળી તે તાપસને લેઇ વઇમાને બેશી સંઘમાં આવ્યા. સંઘે સંઘવી પધારયાના હરખનાં વાજીત્ર વગડાવ્યાં. રૂડાં ગીત ગાઇ ઓછવ કર્યો. તિવાર પછે શ્રી ગિરીરાજ ઉપર સપરીવાર સંઘ તાપસ ઇંદ્ર સહીત ચડ્યા ઉપર ગયા શ્રી રીષભદેવજીને વાંદી પુજી જાત્રા કરી. તીહાં તીરથ મહીમા વીચારી દેરાં જીરણ થયાં જાણી શ્રીચક્રાયુધજીએ એ તીર્થે શ્રીભરતરાજાની પરે દશમો ઉદ્ધાર કરાવ્યો, જીહાં પ્રાસાદ નહોતા તીહાં નવીન કરાવ્યા. પછે તે તાપસે તીરથ મહીમા જોઇ જ્ઞાનીને પોતાના કાર્યની સિદ્ધી પૂછી તેમને કહ્યું જે આ પરવતથી એક જોજન હેઠા ઉતરી એક ટુંક આવે છે તિહાં તુમારી કાર્યસિદ્ધી થશે તે સાંભળી તીહાં જઇ અણસણ કરયું જાવત કરમ ક્ષય કરી મોક્ષે ગયા, ઇંદ્રે તેમની શેવા કરી તદા કાળથી એ ટુંકનું નામ તાપસગીરી થયુ. ચક્રાયુધજીએ સરવ રીતી ઉદ્ધાર સંઘપણાદી સ્વામીવછળ પ્રમુખ ભરતચક્રીની પરે કરી શ્રીગીરનારજીની જાત્રા કરી સરવ તીરથને ફરસી શ્રીહસ્તીનાગપુર પધારી ત્રીખંડ રાજ ભોગવતાં વીચરે, પુજા પ્રભાવના કરે. હવે એકદા પ્રભુજી વીચરતા થકા શ્રીવિમળાચળ સિંહઉદ્યાનમાં પધાર્યા તીહાં એક દુરધરસિંહ આવી પ્રભુજીને સન્મુખ ફાળ દેઇ મારવા ધાયો તે ફાળ ચુક્યો તીવારે અધીક કોપ્યો તેથી બીજી વાર ફાળ દેઇ મારવા આવ્યો તે ફાળ ચુક્યો વળી અત્યંત કોપવંત થઇ ત્રીજી વાર મારવા ફાળ દીધી તે પણ ચુક્યો તેવારે કોપ શમ્યો તેથી વિચાર્યું જે એ કોઇક પ્રભાવીક પૂરૂષ છે માહારા વનમાં આવ્યા તેમની મેં અવગ્યા કરી તેથી માહારી શી ગતી થશે તેવારે તે સિંહને પ્રભુજીએ પાછળનો ભવ કહી પ્રતીબોધ કર્યો તે પ્રતીબોધ પામી અંતે અણસણ કરી આઠમે દેવલોકે દેવતા થયો તિહાંથી અવધીગ્યાને જોયું ભગવંત

નો તથા શ્રી સીધાચલજીનો ઉપગાર જાણી ત્યાંહાં આવી શ્રી શાંતીનાથજીનો પ્રાસાદ કરાવ્યો ને પૂજે તેહના મનોવંછીત પૂરે તહાકાળથી તે વનનું સિંહસાવન નામ થયું ભગવંત વળી તે તીરથે ચોમાસુ રહી દેશના દેઈ ઘણા પ્રાણીઓને પ્રતીબોધી શેષ આયુષ જાણી વીચરતા શ્રી સમેતસીખરે પધારી ત્યાંહાં ૯૦૦ મુની સાથે આણસણ કરેયું ભગવંતનો પરીવાર ચક્રાયુધ આદે ૩૬ ગણધર ૬૨૦૦૦ સાધુ શુચીઆદ ૬૧૬૦૦ સાધવી ૨૯૦૦૦૦ શ્રાવક ૩૯૩૦૦૦ શ્રાવીકા ૪૪ ધનુષ દેહમાન ૧ લાખ વરસનું આયુષ કંચન વર્ણ મ્રગલંછન જેઠ વદી ૧૩ મોક્ષ પોતા ઇંદ્રાદિકે ઓછવ કરયો તે વાત ચક્રાયુધે સાંભળી વેરાગ પામી પુત્રને રાજભાર આપી ગુરૂ પાસે ચારીત્ર લેઇ ત્રીકરણશુદ્ધે આરાધી કેવળજ્ઞાન પામી ઘણા જીવોને તારી અંત્ય અવસર જાણી શ્રી સમેતસીખરે સિદ્ધી સુખ વરયા તે શાંતિનાથજી સિધ્ધ થયા પછે અરધ પલ્યોપને આંતરે સતરમા શ્રી કુંથુનાથજી થયા ઇતિ શ્રી શાંતિનાથજીનો અધિકાર સમાપ્ત. ॥ નમોસ્તુ શ્રી શાસ્વતગિરી તીરથરાજ.

अथ सतरमा श्री कुंथुनाथजिने माहारो नमस्कार होज्यो,

શ્રી કુંથુનાથજી કુરૂદેશ ગજપુર નગર સુરરાજા શ્રીરાણી તેની કુખે સરવારથ સિધ વેમાનથી ચવીને શ્રાવણ વદી ૯ આવી ઉપના માતાએ ચઉદ સુપન દીઠાં કુંથુનાથ નામ શા માટે દીધુ ભગવંત ગરભે આવ્યા પછે માતાએ રત્નમય થુભ દીઠી તે ગરભનો મહિમા જાણી યાવત વઇશાખ વદી ૧૪ ભગવંતનો જન્મ થયો તે જન્મોછવ કરી કુંથુનાથ નામ દીધુ જાવત ભગવંત ભોગસમરથ થયા ચક્રવરતીની પદવી પામી છ ખંડ રાજ્ય અખંડ આજ્ઞાએ પાળી ચઉદ રત્ન નવ નીધાન ભોગવતાં ભોગ કરમ ક્ષય જાણી વરસીદાન દેઇ વઇશાખ વદી ૫ શુભયોગે ચારીત્ર લેઇ ૧૬ વરસ છદમસ્થ પ્રયાય પાળી ચૈત્ર સુદી ૩ કેવળજ્ઞાન પામ્યા દેવતાએ સમોસરણ રચ્યું ત્યાંહાં બેઠી ભગવંતે ધરમદેશના દીધી જે દેવતા તથા દેવતાના ઇંદ્રાદિકનાં આયુ તુટેલાં ને પુરવોક્ત બારશી પણ સાંધી ન શકાય માટે ધરમ કરવો તે જ સુખ હેતુ છે ઇત્યાદિક વચન સાંભળી કેઇ જીવે વઇરાગ પામી ચારીત્ર લીધુ ભગવંતે સ્વાંબ પ્રમુખ ૩૫ જણને ગણધરપદ આપી સંઘ થાપના કરી વીચરતા શ્રી વીમલાચલ સમોસરયા ત્યાં એ તીરથે અનંતા સિદ્ધ થયા વસે ઇત્યાદિક મહિમા વરણવી અનુક્રમ ક્ષીતીમંડળ વીચરતા શેષ આયુષ જાણી શ્રી સમેતસીખરે આવી ૧૦૦૦ મુની સાથે આણસણ કરેયું ભગવંતનો પરિવાર ૩૫ ગણધર ૬૦૦૦૦ સાધુ દામીની

પ્રમુખ ૬૦૬૦૦ સાધવી ૧૭૫૦૦૦ શ્રાવક ૩૮૧૦૦૦ શ્રાવીકા ૩૫ ધનુષ દેહમાન કં ચન વરણ દેહ બોકડાંનું લંછન ૯૫૦૦૦ વરસ આયુષ પાળી વઈશાખ વદી ૧ સિદ્ધ થયા તેવાર પછે ૧ કોડમાં એક હજાર વરસ ઉણેપલ્યોપમને ચોથે ભાગે અઢારમા શ્રી અરનાથજી થયા શ્રી કુંથુનાથજીનો અધિકાર સમાપ્ત નમોસ્તુ શ્રી વિમલાચલાય.

અથ આઢારમા શ્રિ અરનાથજિને માહારો નમસ્કાર હોજ્યો,

શ્રી અરનાથજી કુરૂદેશ નાગરપૂર નગર સુદરશન રાજા દેવી રાણી તેમની કુખે સરવારથ સિધ વીમાનથી આવી ફાગણ સુદી ૨ ઉપન્યા માતાએ ચઉદ સુપન દીઠાં. ભગવંતનું નામ અરનાથ શાથી દીધું. જ્યારે ભગવંતજી ગરભે આવી ઉપન્યા પછે માતાએ સુપનમાં રત્નનો આરો દીઠો તેથી વિચાર્યું જે પૂત્રનું નામ અર દેશું. અનુક્રમે ભગવંતજી માગશર સુદી ૧૦ શુભ યોગે જનમ્યા દેવતાદિકે ઓછવ કરેયા ભગવંતનું નામ અરનાથ દીધુ ભગવંતજીએ પણ અનુક્રમે ચક્રવરતી પદ ભોગવી ભોગતજી માગસર સુદી ૧૧ ચારીત્ર લીધુ. ૩ વરસમાં ઘાતી કરમ ક્ષય કરી કેવળ ગ્નાન પામ્યા દેવતાએ સમોસરણ રચ્યું તીહાં ભગવંતજી બેસી દેશના દેતા હવા.

વિષયરૂપી મદીરાથી ઉન્મત થયા જે પ્રાણી તે યુકત અયુક્તને ન જાણે કરમ બાંધી નર્કદુઃખ પામી માહા દિન સ્વરે ઝુરે તે કામ ન આવે, માટે હે ભવ્યો વિષયથી વીરમી ધરમ સેવી સુખી થવો ઇત્યાદી દેશના સાંભળી ઘણા જીવ પ્રતિબોધ પામી ચારીત્ર લેતા હવા. તેહમાં કુંભ આદે ૩૩ ગણધર પદ દીધુ, સંઘ થાપના કરી, અનુક્રમે વીહાર કરતા શ્રી સિધાચલજીએ પધાર્યા દેવતાએ સમોસરણ રચ્યું ભગવંતજીએ તીહાં બેસી એ તીરથનું મહાતમ પરુપ્યું. તે સાંભળી ઘણા જીવો એ સંસાર દુઃખ વધ બંધન જન્મ જરાદીક મુકી એ તીરથ સેવી સુખી થયા. ભગવંતજી અન્યત્ર વીચરી શેષ આવુષ જાણી શ્રી સમેતસીખરે પધારી અણસણ કરેયું. ભગવંતનો પરિવાર કુંભ આદે ૩૩ ગણધર ૫૦૦૦૦ સાધુ રક્ષીતાદીક ૬૦૦૦૦ સાધવી, ૧૮૪૦૦૦ શ્રાવક, ૩૭૨૦૦૦ શ્રાવીકા, ૩૦ ધનુષ દેહ, ૮૪૦૦૦ વરસનું આવુષ કંચનવર્ણ, નંદાવરત લંછન, ૧૦૦૦ મુની સાથે માગસર સુદી ૧૦ મોક્ષે ગયા, તેવાર પછે ૧ કોડ એક હજાર વરસને આંતરે ઓગણીસમા શ્રી મલ્લિનાથજી થયા. ઇતિ શ્રી અરનાથજીનો અધિકાર સમાપ્ત. નમોસ્તુ શ્રી મુકતીની કેતનગીરી રાજાય. ॥ ૧૮ ॥

अथ ओगणीसमा श्री मल्लिनाथजिने माहारो नमस्कार होज्यो.

શ્રી મલ્લીનાથજી વિદેહદેશ મીથીલા નગરી કુંભ રાજા પ્રભાવતી રાણી તેમની કુખે ફાગણ સુદી ૪ જયંત વીમાનથી ચવી આવી પૂત્રીપણે ઉપન્યા માતાએ ચઉદ સુપન દીઠાં. હવે ભગવંતનું નામ મલ્લિનાથ શાથી દીધું. માતાને એક રીતુમાં છએ રીતુનાં ફુલની માળા પહેરવાનું મન થયું, દેવતાએ ડોહોલા ઉપન્યા પરમાણે પૂરયો. તેથી ચીંતવ્યું જે ગરભનો મહીમા માટે મલ્લીનાથ નામ દેઈશું. અનુક્રમે માગસર સુદી ૧૧ ભગવંત જનમ્યા દેવતાએ ઓછવ કરયો. મલીનાથ નામ દીધું. પુરવના ભવમાં માયા કરી તપ કરયો તેથી સ્ત્રી વેદ થયો. અનુક્રમે વરશીદાન દેઈ દિક્ષા લીધી. એક અહો રાત્રી છદમસ્થપણું પાળી માગસર સુદી ૧૧ કેવળ ગ્યાન પામી દેશના દીધી કે જે જીવે દાન દીધુ નહી, તપ કરયો નહી, ચારીત્ર પાળ્યું નહી, શીલ પાળ્યું નહી, તત્વ અતત્વની વેંહેંચણ કરી નહી, મીત્રાદીક ભાવના ભાવી નહી, ભલા સાધુની સેવા નિરમલ ભકતીએં કરી નહી, શત્રુંજાદિક તીરથની સેવા નહી, તો એહની વાતની કે અફલ ગયો. મનુષ્યનો ભવ જેમ અરણ્યમાં માલતીનાં ફુલ ભલા ભોગમાં ના આવે તેમ અફલ જાણવો. ઈત્યાદિક દેશના સાંભળી ઘણા ભવ્યોએ ચારીત્ર લીધુ. ભિક્ષુક આદે ૨૮ ગણધર સહીત સંઘની થાપના કરી ભગવંતજી અનુક્રમે વીચરતા શ્રી વિમલાચલ તીરથે આવી સમોસરયા તે તીરથ શાસ્વતુ છે, ઘણા પુરવે સિધ થયા વળી થશે. ઈત્યાદિક પરૂપી વીચરતાં શેષ આયુષ જાણી શ્રી સમેતસીખરે પધારયા ૫૦૦ મુની સાથે અણસણ કરયું, પ્રભુનો પરીવાર ૨૮ ગણધર થયા, ૪૦૦૦૦ મુની બંધુમતી આદે ૫૫૦૦૦ સાધવી, ૧૮૩૦૦૦ શ્રાવક, ૩૭૦૦૦૦ શ્રાવીકા, ૨૫ ધનુષ દેહ, નીલવરણ, કુંભ લંછન, ૫૫૦૦૦ વર્ષનુ આયુષ પાળી ફાગણ સુદી ૧૨ શિધ્ધ પદ પામ્યા. તેવાર પછે ૫૪ લાખ વરસને આંતરે વીસમા મુનીસુવરેત જીન થયા. ઈતિ શ્રી મલ્લિનાથજીનો અધિકાર સમાપ્ત. નમોસ્તુ શાસ્વતગીરી રાજાય.

अथ श्री वीसमा मुनिसुव्रतजिने माहारो नमस्कार होज्यो,

શ્રી મુનીસુવરેત સ્વામી મગધદેશ રાજગ્રહી નગરી સુવ્રતરાજા પદમાવતી રાણી

તેમની કુખે અપરાજીત વીમાનથી ચવી શ્રાવણ સુદી ૧૫ આવી ઉપન્યા માતાએ ચઉદ સુપન દીઠાં. પ્રભુજી ગરભે આવ્યા પછી માતાને મુનપણે સુવરત પાળવાનો અભિલાષ થયો તેમ કરી વિચાર્યું જે પુત્રનું નામ મુનીસુવરત દેઈશું જાવત પ્રભુજી જેઠ વદી ૮ મે જનમ્યા હવે જન્મ ઓછવ કરયો મુનીસુવરત નામ દીધું. અનુક્રમે જાવત સંસાર ભોગ તજી ફાગણ સુદી ૧૨ દિક્ષા લીધી. ૧૧ માસ છદમસ્થ રહી ધાતી કરમ ક્ષય કરી ફાગણ વદી ૧૨ કેવળગ્યાન પામી ત્રગડે બેસી દેશના દીધી કે હે ભવ્ય જીવો ધન મેળવતાં પ્રથમ તો પ્રયાસ વા મેહેનત થાય, કલેશ થાય, ઘણા સાથે વેર થાય તેની તો નરકની પ્રાપ્તી ભયનો કરણહાર બહુ ઘણું દુઃખ દુર્ગતીને આપનાર પરિગ્રહ અનરથનું મુળ જાણી તેહનો મોહ મુકી ઉત્તમ તીરથે સાત ધર્મક્ષેત્ર પોષી તપ સંજમ ભજી સુખી થાઓ ઇત્યાદિક દેશના અમૃત સાંભળી ઘણા યોગ્ય જીવો સંજમાદી વરત નીયમ લેતા હવા પ્રભુજીએ ગણધરપદ સંઘ થાપના કરી હવે સમોસરણ રચ્યું ત્યાંહાં બેસી પરખદામાં એ તીરથનો મહીમા પ્રકાસ્યો ઘણા જીવ પ્રતીબોધ પામ્યા વળી એ પ્રભૂજીને તીરથે દશરથ રાજાના પુત્ર શ્રી રામચંદ્રજીએ એ તીરથે ૧૧ મો ઉદ્ધાર કરાવ્યો વિશેષ ભાવે કરી ચારીત્ર લેઈ ક્રોડ એ તપ કરી અંતે કેવળગ્યાન પામી સિદ્ધી વરયા વળી એ તીરથે આભાપુરી નગરીના રાજા ચંદને અપરમાતાએ કુકડો કરી નાટકીઆને આપ્યો તે કુકડો નાટકીઆ પાસેથી પોતાની સ્ત્રી પ્રેમલાએ લીધો તે લેઈ શ્રી શત્રુંજે જાત્રા કરાવી સુર્યકુંડમાં કુકડો પડયો તે સોળે વરશે ચંદ રાજા થતે વાત પ્રેમલાના બાપ મકરધ્વજે સાંભળી હર્ષ પામી સંઘ સહીત એ તીરથે આવી ચંદને મળી ઘેર લાવ્યા અનુક્રમે પોતાનું રાજ ઘણો કાળ પાળી શ્રી મુનીસુવરતજીની દેશના સાંભળી ચારીત્ર લેઈ એ તીરથે ઘણા મુની સહિત આવી અણસણ કરી કર્મ ક્ષય કરી મોક્ષપદ પામ્યા વળી પ્રભૂજીનો પુર્વનો મીત્ર ભરૂચ બંદરે અશ્વ ઘએલો તેહને હોમના કરનારા નીરદય લોકોએ હોમવા તયાર કરયો તે ઘોડે કાંઈ નીમીત પામી જાતિસ્મરણે બોધ પામી પ્રભુજીનું ધ્યાન ધરી અણસણ કરયું તેને તારવા એક રાતમાં ભરૂચ આવી તે તુરંગને પ્રતીબોધ કરી અનુક્રમ આયુષ સેષ જાણી શ્રી સમેતસીખર પધારી ૧૦૦૦ મુની સાથે અણસણ કરયું પ્રભુજીનો પરીવાર મલ્લિ પ્રમુખ ૧૮ ગણધર ૩૦૦૦૦ મુની પુષ્પવતીઆદે ૫૦૦૦૦ સાધવી ૧૭૨૦૦૦ શ્રાવક ૩૫૦૦૦૦ શ્રાવીકા શ્યામવરણ કાચબાનું લંછન ૩૦૦૦૦ વરસ આયુષ પાળી ૨૦ ધનુષદેહમાન એક માસનું અણસણ પાળી જેઠ વદિ ૯ મોક્ષ પોતાં તેવાર પછે ૬૦૦૦૦૦ વરસને આંતરે એકવીસમા શ્રી નમીનાથજી થયા ઇતિ શ્રી મુની સુવરતજીનો અધિકાર સમાપ્ત નમોસ્તુ શ્રી સિધાચલાય.

अथ एकाविसमा श्री नमिनाथजिने माहारो नमस्कार होज्यो,

શ્રી નમિનાથજી વિદેહદેશ મિથીલાનગરી વીજયરાજા વિપ્રારાણી તેમની કુખે દશમા પ્રાણંત દેવલોકથી ચવીને આસો સુદી ૧૫ આવી ઉપના માતાએ ચઉદ સુપન દીઠાં નમિ નામ કેમ દીધું સિમાડાના રાજા વેરીપણે પરી નગરને ઉપદ્રવ કરતા પ્રભુ ગરભે આવ્યા પછે પ્રભુની માતાએ કોટ ઉપર ચડીને જોયું તેવારે તે વેરી રાજા આવીને નમ્યા તેથી નમી નામ દેવું વિચારયું પુરે માસે શ્રાવણ વદી ૮ પ્રભુજી જનમ્યા દેવે ઓછવ કરચો નમી નામ દીધું અનુક્રમે ભોગ ભોગવી ઘરે નગરી દેશ અંતે ઉરાદિક તજીને વરસીદાન દેઈને અશાડ વદી ૯ દિક્ષા લીધી નવમાસને આંતરે કેવળજ્ઞાન પામ્યા દેવે સમોસરણ રચ્યું ત્યાંહાં બેસી દેશના દીધી.

ધનહીણ ધનની ચિંતામાં દુખી છે ધનપતી ધનનું રખોપૂ કરવામાં દુખી છે સ્ત્રી રહીત તે મેળવવામાં દુખી છે સ્ત્રી વાળા પૂત્રોની વાંછામાં દુખી છે ધન સ્ત્રી પુત્ર પામ્યાવાળા રોગે દુખી છે એ સંસારનું સ્વરૂપ જાણી તપ સંયમ સેવી સુખી પામ્યા તે સાંભળી ઘણા જીવે ચારીત્ર લીધુ પ્રભુજીએ ગણધર સંઘ થાપના કરી અનુક્રમે શ્રી સિધાચલજી પધારેચા ત્યાંહાં દેશનામાં તેજ તીરથનો વરણવ કરચો સુત્રમાં કહ્યું છે જે એક કલ્યાણક જીહાં થાય તે તીરથ કહેવાય ને આ તીરથે ઘણાં તીરથંકરાદિક સિધ થયા માટે મહાતીરથ કહીએ તે દેશના સાંભળી કેટક ભવ્ય એ તીરથે અણસણ કરી મોક્ષ ગયા અનુક્રમે પ્રભુજી વિહાર કરતા શ્રી સમેતસીખરે આવી અણસણ કરચું પ્રભુજીનો પરીવાર શુભ આદે ૧૭ ગણધર ૨૦૦૦૦ સાધુ અનિલાઆદે ૪૧૦૦૦ સાધવી ૧૭૦૦૦૦ શ્રાવક ૩૪૮૦૦૦ શ્રાવીકા ૧૫ ધનુષ દેહમાન ૧૦ હજાર વરસનું આયુશ કંચન વરણ કમલનું લંછન એક માસને અણસણે ૧૦૦૦ મુની સાથે સિધ થયા તે પછે ૫ લાખ વરસને આંતરે બાવીસમા શ્રી નેમનાથજી થયા ઇતિ એકવીસમા શ્રી નમીનાથજીનો અધિકાર સમાપ્ત નમોસ્તુ શ્રી પૂંડરગિરી રાજાય ॥ ૨૧ ॥

अथ बावीसमा श्रि नेमनाथजिने माहारो नमस्कार होज्यो,

શ્રી નેમનાથજી કાશલદેશ સોરીપૂર નગર સમુદ્રવિજય રાજા શિવાદેવીરાણી તે-

મની કુખે અપરાજીત વઈમાનથી ચવી કારતક વદિ ૧૨ આવી ઉપના માતાએ ચઉદ સુપન દિઠાં. પ્રભુ ગરભે આવ્યા પછે માતાએ શ્યામ રત્નનું નેમિ ચક્ર દિઠું. તો જાણ્યું જે ગર્ભનો મહીમા અનુક્રમે શ્રાવણ સુદિ ૫ ભગવાનજી જનમ્યા. દેવતાએ ઓછવ કરયો, નેમનાથ નામ દિધુ. ભગવાનજી અનુક્રમે વરણી પામતા મીત્ર સાથે ક્રસ્ન વાસુદેવની આયુધશાળાએ આવી કૃસ્ન વાસુદેવનાં ચક્રાદિ શસ્ત્ર સુખે ઉપાડ્યા, વળી સંખ પૂરયો.

યત : काव्यं.

નિરમુલ્પાલાનમુળ વ્રજતિ ભજગણ્ પંક્પન્વેસ્મ માલા ॥
ધાવત્પુત્રોટચ બંધાન્સપદિ હરિ હયા મંદુરાયઃ પ્રનષ્ટા ॥
શબ્દાદ્વૈતેન સર્વ અધિરિત મભવત્ત ત્પુરં વ્યગ્ર મુગ્રં ॥
શ્રીનેમે વક્ર પદ્મ પ્રકટિત પવનૈઃ પુરિતે પાંચ જન્યે ॥ ૧ ॥

એ રીતે શંખનો શબ્દ થયો જાણી કૃસણને રાજ જવાનો ભય થવાથી ક્રસ્ને આયુધશાળાએ આવી જોયું તીહાં ભગવાનને દેખી ક્રસ્ને કહ્યું કે બળ પરીક્ષા કરીએ તીવારે નેમનાથ બોલ્યા,

યત : काव्यं,

અનુચિત નનુ ભૂ લુઠનાદિકં ॥ સપદિ બાંધવ યુદ્ધ મિહા વયો
બલ પરીક્ષણ કૃત્ભુજ વાલિનં ॥ ભવતુ નાન્યરણઃ ખલુ યુજ્યતે ॥ ૧ ॥

તેમ ક્રસ્ને માની યુધ કરયું ક્રસ્ન જીહાં હારયા તીવારે ચંતાતુર થઈ ઘેર આવી ગોપીયોને કહી જલ ક્રીડાદિકથી નેમને પાણીગ્રહણ મનાવાનો હુકમ કરયો. ગોપીયોએ ઘણી રીતે મોહવચને કહ્યું પણ તે ભગવાને ન માન્યું. ભગવાનના મનમાં મોહની ચેષ્ટા વીચરતાં મુખ મલક્યું તે જોઈ મન વીના ગોપીઓએ ઠરાવ્યું કે પરણશે. ક્રસ્ને તે સાંભળી લગનની તઈયારી કરાવી, ઉગ્રસેન રાજાની પૂત્રી રાજેમતી સાથે પાણીગ્રહણ કરવા ઘણા જાદવ વૃંદ જાન લેઈ ગયા તિહાં કન્યાના બાપને ત્યાંહાં ઘણા મ્રગલાદિકના વાડા ભરયા દેખી ભગવાને સારથીને પૂછ્યું. સારથી બોલ્યો કે ગોરવ સારૂ મેળવ્યાં છે, તે સાંભળી ભગવાન મહા કરૂણા સમુદ્ર તે પશુપાલકને કહી પશુ છોડાવી સારથીને કહ્યું જે રથ પાછો વાળ. તને રથ પાછો વાળ્યો, તે સાંભળી માતાદીકે ઘણાં મોહવચન કહ્યાં તે સાંભળી ભગવાન બોલ્યા જે મારે ભોગકર્મ નથી માટે હું ચારીત્ર લેઈશ. એમ કહી વરસીદાન દેઈ શ્રાવણ શુદિ ૬ શ્રી ગીરનાર પરવતે ચારીત્ર લીધું. ૫૪ દીવશ છદમસ્થપણું પાળી ઘાતિકર્મ ક્ષય કરી આસો વદી ૦)) કેવળગ્યાન પામ્યા, દેવતાએ સમોસરણ રચ્યું. તિહાં

ધરણીધર પદમાવતી સહિત આવી દુર્જનને ત્રાસ પમાડી ઉપસર્ગ નીવારી ભગવંતને પૂજ્યા મેઘમાળી પણ ભગવંતને નમીને સમકીત પામી સ્વસ્થાનકે ગયો. ભગવંતજી ૮૪ દિવસ છદમસ્થ પર્યાય પાળી ચયતર વદી ૪ કેવળગ્નાન પામ્યા. દેવતાએ સમોસરણ રચ્યું. ભગવંતજીએ તીહાં બેસી દેશના દીધી કે પાર નહી એવા સંસાર સમુદ્રમાં ફરતાં ક્રીમે કરી પામ્યો જે મનુષ ભવ ધરમ શ્રુત ચારીત્રરૂપ જે નથી કરતા વીએ જે કામ ભોગમાં સુખની ઇચ્છામાં તણાયા, વા બાપ થયા, બુડે છે, સમુદ્રમાં શ્રેષ્ટ વાહાણને તજીને તે મુરખમાંમુક્ષ કેહેતા પથર લેઈ તરવા ઉદ્યમ કરે છે.

માઠાં આઠ કરમ વસ થયા પ્રાણી ગણા ફરે છે. ભયાનક હેવા સંસાર અપારેમાં ભમે છે સાથી જે જેનો વિવેક જે હીતાહીત વિચારરૂપ દિપક વિના જીવ નથી જાણતા પરમારથ માટે વિવેકે તપ જપ ચારીત્ર સમકીત પામી નથી આરાધતા તે દેશના સાંભળી કેઈક જીવ ચારીત્ર લેતા હવા. પ્રભુજીએ ગણધરપદ થાપી સંઘ થાપના કરી વીચરતા શ્રી સિધાચલજી સમોસરયા ત્યાંહાં તે તીરથનો મહીમા પ્રકાશી ઘણા જીવને તારતા વળી કાસીવને સમોસરયા તે સાંભળી કાસીદેશનો સ્વામી પોતાનો ભાઇ હસ્તીસેનરાજા આવી પ્રભુને વાંદી સભામાં બેઠો પ્રભુજીએ સરવ સમજે તેવી પાંત્રીસ ગુણે ભરી વાણીએ દેશના દીધી તેહમાં સિધાચલ તીરથનો મહીમા કહ્યો.

અનંત ભવના કરેલાં જે માઠા કર્મ તે દુર કરે એવો સમ્યક ધરમ હે ભવ્યો તુમે આરાધો, ઇત્યાદિક સાંભળી હસ્તી રાજા ઉભો થઇ હાથ જોડી સંઘવીપદ માગ્યું તે અવસરે ઇંદ્ર વાશ અક્ષત આગે ધરયા તે લેઈ પ્રભુજીએ રાજાને વાસક્ષેપ કરી સંઘવીપદ આપ્યું તે રાજા સંઘ સહીત પુરવનીપરે સિધાચલ જાત્રા કરી સ્વસ્થાનકે આવ્યો પ્રભુજી પણ અન્યત્ર વીચરી આપણું શેષ આયુષ જાણી શ્રી સમેતસિખરજી પધારી અણસણ કરયું પ્રભુજીનો પરીવાર આર્યદીન આદે ૧૦ ગણધર ૧૬૦૦૦ મુની પુષ્પચુલા પ્રમુખ ૩૮૦૦૦ સાધવી ૧૬૪૦૦૦ શ્રાવક ૩૩૯૦૦૦ શ્રાવીકા નીલવરણ ૯ હાથ દેહમાન સરપ લંછન ૧૦૦ વરસનું આયુષ પાળી ૩૩ મુની સાથે શ્રાવણ સુદી ૮ મોક્ષ ગયા તેવાર પછે ૨૫૦ વરસને આંતરે ચોવીસમા શ્રી મહાવીર સ્વામી થયા ઇતિ શ્રી પારશ્વનાથજીનો અધિકાર સમાપ્ત. નમોસ્તુ શ્રી શત્રુંજય તીરથ રાજાય.

अथ श्री चोवीसमा माहाविर स्वामीने माहारो नमस्कार होज्यो,

શ્રી મહાવીર સ્વામી પુર્વ દેશ મો ક્ષત્રીકુંડનગર સિધારથ રાજા ત્રીસલા રાણી

તેમના પૂત્ર પ્રથમ નામ વરધમાન શા માટે દીધુ પ્રભુજી ગરભે આવ્યા પછે રાજાને ધન ધાન બલ વાહનાદિકની ઘણી સંપતી થઈ તેથી ધારયું જે ગરભનો પ્રભાવ માટે વરધમાન નામ દેવશું એ પ્રભુજીને જીવે સમકીત પામ્યા પછે ૨૭ ભવ મોટા કરયા તેમાં ત્રીજે ભવે ભરત ચક્રવરતીના પૂત્ર મરીચી નામે થઈ શ્રી રીષભદેવજી પાસે ચારીત્ર લીધુ તે ચારીત્ર પાળવું ઘણું દુઃકર જાણી પોતાની મેળે ત્રીડંડીયાનો વેષ ધારણ કરી પ્રભુજીની સાથે વીહાર કરે ઉપદેશ દેઈ લોકને પ્રતીબોધી પ્રભુ પાસે મોકલી ચારીત્ર અપાવે પણ પોતે ન આપે એકદા શ્રી રીષભદેવજીને વાંદી ભરતચક્રવરતીએ પ્રશ્ન કરયું જે હે કૃપા સમુદ્ર આપની સભામાં આ ચોવીસમા તીરથંકર ભાવીકાળે થાય તેવો કોઈ છે તે સાંભળી પ્રભુજી બોલ્યા હે ભરત તાહારો પુત્ર મરીચી ત્રીડંડી જીવ ચોવીસમા વીર નામે તિરથંકર થશે વળી આ ભરતમાં પ્રથમ વાસુદેવ ત્રીપીશુ નામે થશે એમ સાંભળી ભરત રાજા મરીચી પાસે આવી વાંદી બોલ્યા કે તમો ભાવી કાલે આ ચોવીસીમાં ચોવીસમાં તીરથંકર વીર નામે થશો તેથી વાંદુ છું ત્રીડંડીક વેશને નમતો નથી એમ વંદીને ભરત નીજ સ્થાનકે ગયા તે વાર પછી મરીચી ઊંચ ગોત્ર કર્મ બંધાયું એમ જાતી આદીક આઠ મદમાં જેમદ કરે તે હીનપણે થાય ઈહાં મરીચીએ કુળ મદ કરયો તેથી ઘણા ભવ ભ્રામણના કરતા શેષ કર્મ બાકી રહેલું તેથી દશમા દેવ લોકથી ચવી માહાણકુંડ ગામે રીષભદત બ્રાહ્મણ દેવાનંદા બ્રાહ્મણીની કુખે અશાડ સુદી ૬ આવી ઉપના બ્રાહ્મણીએ ચઉદ સુપન દિઠાં પ્રભાતે પતીને કહ્યું પતીએ કહ્યું તુમારે સરવ વિદ્યા કલાદિકનો જાણ પૂત્ર થશે તે પછે ૮૨ દીવશને આંતરે સુધરમા ઈંદ્રે અવધીગ્નાને પ્રભુને બ્રાહ્મણ કુલે જાણી પાલાના કટ કપતી હરણ ગમેશીને બોલાવી કહ્યું જે તે મહણીની કુખથી પ્રભુને લઈ ત્રીસલાની કુખે મુકો ત્રીસલાની કુખે પુત્રીનો ગરભ છે તે દેવાનંદાની કુખે મુકો તે દેવ તેમ કરી ઈંદ્રને કહી સ્વ સ્થાનકે ગયો હવે તે બ્રાહ્મણીએ જે શુભ સુપન દીઠાં તે ત્રીસલાએ હરયાં જાણી પ્રભાતે ભટજીને કહ્યું ભટજી બોલ્યા કે રાંકને ઘેર રતન કીમ રહે હવે પ્રભુજી ત્રી-સલાની કુખે વધતા માતાને પીડા ન ઉપજવા માટે ગરભમાં થીર રહ્યા તેથી માતાને દુખ થયું કે મારો ગરભ ગળી ગયો કે શુ થયું તે પ્રભુએ ગ્નાને જાણ્યું કે કાળનુ માહાતમ એમજ આવશે. કે સગુણ કરતાં અવગુણ માનશે એમ વિચારી અભીગ્રહ લીધો કે માતા પીતા જીવતાં મારે સંજમ ન લેવું અનુક્રમે ચૈત્ર સુદી ૧૩ શુભ યોગે જનમ્યા ઈંદ્રે મેરૂ લેઈ જઈ સ્નાત્ર ઓછવ કરયો તેહ જળની શોભા કહે છે.

यत : काव्यं,

શ્વેત સ્છત્રાયમાણં શિરસી સુખ શશી ન્યુશુ પુરાયમાણં,
કંઠે હારાયમાણં વપૂ શિય ની ખીલે ચીન ચોલાયમાનં;

એથી ભગવાને દેશના દિધી કે સુગુરૂનો ઉપદેશ તેજ કાનનું ઘરેણું, સાચુ બોલવું તેજ મુખનું આભુષણ, હાથ કમળનું આભુષણ દાન તેજ. સરવ શરીરનું શીલ છે તેજ ઘરેણું છે. એમ દાન, શીલ, તપ, ભાવ જે પ્રાણી નીર્મળપણે શકિત ભકિતથી કરશે, તે પ્રાણી ઈદ્રને પણ પુજનીક થઈને મોક્ષ સુખ પામે. ઇત્યાદિક દેશના સાંભળી ઘણા જણ પ્રતિબોધ પામ્યા. કેઇકે તો ચારીત્ર લીધુ. પ્રભુજીએ વરદત પ્રમુખ ૧૧ ગણધર થાપ્યા, સંઘથાપના કરી, સિદ્ધાચળજીની તલાટીએ આવી તીર્થનો મહીમા વરણવી શ્રી ગીરનારે આવી ગીરનાર તીરથનો મહીમા વરણવ્યો. તે અવસરે કૃસ્નવાસુદેવના પૂત્ર સ્યામ, પ્રદીયુમ્ન ચારીત્ર લેઇ ૮ાા સાડીઆઠ કોડી મુની સાથે સિદ્ધાચળજી ભારતેડુગરે અણસણ કરી મોક્ષે ગયા. વળી પ્રભુની દેશના સાંભળ્યાથી ભગવાનની સ્ત્રી રાજેમતી પ્રતીબોધ પામી પ્રભુજીએ નવ ભવનો સબંધ કહ્યો તે નવ ભવ સબંધનો મોહ મુકી ભગવાન પાસે ચારીત્ર લેઇ એકદા ગુફાવાસી પ્રભુનો ભાઈ રહનેમી મુનિ રાજુલના રૂપને મોહી કામની ઇછાએ રાજુલને અનેક વચન કહ્યાં. તેને ઉપદેશ દેઇ રાજુલે તારયો. જાવત બે મોક્ષે ગયાં. વળી શ્રી કદ્રુલ નામે નારદ તાપસ કળેશથીજ રકત તે પણ એ તીરથે એકાણુંલાખ સાથે સિદ્ધ થયા. વળી શ્રી સેલંગ આચારજ ૫૦૦ સાથે એ તીરથે મોક્ષે ગયા. વળી દેવકી સતીના પૂત્ર ૭ એ તીરથે મોક્ષે ગયા. વળી પાંચ પાંડવે માતાને વચને સિદ્ધાચળજીનો સંઘ લેઇ તીર્થ ફરસી તિહાં ૧૨ મો ઉદ્ધાર કરાવ્યો, જાવત શકિત સહીત ભરત ચકરવરતીની રીતે સરવ વિધી સાચવી ઘેર આવી ઘણા રાજ ભોગવી સંસાર સુખ ખિણ વીનાશી જાણી ચારીત્ર લેઇ તપ સંજમ પાળતાં એકદા હસ્તીનાગપૂરે આવી માસક્ષમણનું પારણું શ્રી નેમનાથજીને વાંદી કરશું એમ અભીગ્રહ કરી આહાર લેવા ગોચરી ગયા, તીહાંથી આહાર લેઇને આવતાં સાંભળ્યું જે ભગવાન તો મોક્ષે ગયા. તે સાંભળી અત્યંત વઇરાગ્યથી તે આહાર કુંભારને નીભાડે પરઠવી શ્રી વિમળાચળ તીરથે અણસણ કરી મોક્ષે ગયા. વળી એ પ્રભુને સાસને ગજસુકમાલજી થયા. સમશાનમાં કાઉસગે રહેલા તીહાં સોમલ સસરે માથે માટીની પાળ બાંધી ખેર અંગારા ભરી ગયો. એ પરીસહ સમભાવે સહીને તતક્ષણ કેવળગ્નાન પામી મોક્ષે ગયા. વળી બીજા પણ જાદવવંસી વસુદેવજીની સ્ત્રીઓ પ્રમુખ સિધાચળજીએ મોક્ષે ગયા ભગવાન પણ શેષ આયુ જાણી શ્રી ગીરનાર તીર્થ પધારી એક માસની સંલેખણા કરી ભગવાનનો પરીવાર ૧૧ ગણધર, ૧૮૦૦૦ સાધુ મક્ષદિના આદે, ૪૦૦૦૦ સાધવી, ૧૬૯૦૦૦ શ્રાવક, ૩૩૬૦૦૦ શ્રાવીકા, ૧૦ ધનુષ દેહ, સ્યામ વર્ણ, શંખ લંછન, ૧૦૦૦ વરસનું આયુષ પાળી અશાડ શુદિ આઠમ દિને ૫૩૬ સાથે શ્રી ગીરનાર પરવતે મોક્ષે ગયા. તીવાર પછે ૮૩૭૫૦ સાતસે પચાસ વરશ ત્રેવીસમા શ્રી પારસ્વનાથજી થયા ।। ઇતિ બાવીસમા શ્રી નેમનાથજીનો અધીકાર સમાપ્તઃ ।।

નમોસ્તુ શ્રીમુકિતનીકેતન તીર્થાય ।। ૨૨ ।।

अथ त्रेवीसमा श्री पांर्श्वनाथजिने माहारो नमस्कार होज्यो,

શ્રી પારસ્વનાથજી કાસીદેશ શ્રી વાણારસી નયરી અસ્વસેન રાજા વામા રાણી તેમની કુખે દશમા પ્રાણંત દેવલોકથી આવી ચઈતર વદી ૪ ઉપના માતાએ ચઉદ સુપન દિઠાં, વળી એકદા માતાએ પાસે થઈ સાપ જાતો દેખી રાજાનો હાથ ઉંચો કરેચો. રાજાએ જાગી પુછયું તિવારે રાણી બોલ્યાં જે, સ્વામી મેં સુપનમાં સાપ જાતો દીઠો તેથી હાથ ઉંચો કરયો. તીવારે જાણ્યું જે ગર્ભનો મહીમા માટે આપણે પુત્રનું નામ પારસ્વનાથ દેઈશું. અનુક્રમે પુરણ માસે પોસ વદિ ૧૦ ભગવાનનો જન્મ થયો. દેવતાદિકે મેરૂપરવતે ૬૪ ઈંદ્રાદિકે ૨૫૦ અભિષેક કરી સ્નાત્ર કરી પુઝી માતાને સુંપી વાંદી સ્વ સ્વ સ્થાનકે ગયા. પારસ્વનાથ નામ દીધું. ભગવાન પણ એકદા ગોખે બેઠા જગત સ્વરૂપ વીચારતા તેવા અવસરમાં ઘણા લોકો આડંબરે હાથમાં પુજાના ઉપગરણ ફળ ફુલાદિક લઈ જાતાં દેખી એક નરને પુછયું જે એ લોક કીહાં જાય છે. તે સાંભળી તે નરે બોલ્યો જે આપની નગરીના ઉદ્યાનમાં એક કમઠ નામા પંચાગ્ની તાપ સહીત તપનો કરનાર એક તાપસ આવ્યો જાણી તેને નમવા જાય છે તે સાંભળી મીત્રોની પ્રેરણાથી અસ્વારૂડ થઈ તીહા આવી જોયું તો ઘણાં કાષ્ટ બાળતો અગ્નાન કષ્ટ કરતો દીઠો. એક લાકડામાં સાપ બળતો દેખી તાપસને બોલાવ્યો જે દયા વિના તપ જપ ફોગટ છે, તે બોલ્યો જે, જોગી તપસીની વાત તમો રાજપુત્ર કયા જાણો હમ કયા પાપ કરતાહૈ તેવારે મોટું કાષ્ટ તાપમાંથા દુર કરી ચીરાવ્યું. તેમાંથી અગ્નીના તાપથી બળતો સાપ કઢાવ્યો તેનું સેષ આઉષ જાણી સેવક પાસે નવકાર મંત્ર સંભલાવ્યો. તે સાપ શુભ ધ્યાને મરી નાગકુમારનો ઈંદ્ર ધરણેંદ્ર પદ પામ્યો, તે જોતાં ઘણા લોકે તે તાપસને અતિનીદ્યંછી કાઢયો તેથી દ્વેષે કરી અનુક્રમે મરી મેઘમાળી દેવતા થયો ભગવંતજી પણ જાવત ભોગ કરમ ક્ષય કરી વરસીદાન દેઈ પોસ વદી ૧૧ ચારીત્ર લેઈ વીહાર કરતા એકદા એક સરોવર પાસે વડ હેઠે કાઉસગ કરી રહ્યા તીહાં એક વનનો હાથી આવી ભગવંતને જોઈ હરખ પામી સુંઢમાં જળ ભરી લાવી ભગવંતને સ્નાન કરી ભગવંતને અંગે કમળ ચઢાવી વાંદી ગયો અનુક્રમે દેવગતી પામ્યો તીહાં કલીકુંડ તીરથ થયું. ભગવંતજી પણ તીહાંથી વીહાર કરી વલી કોઈક વનમાં ગયા તીહાં ધરણીધર પોતાની પ્રીયા સહિત વંદના કરીગયો. વળી એકદા પ્રભુ કાઉસગ રહ્યા જાણી પુરવ વેર ધરી વિભંગગ્નાને દેખી કમઠના જીવ મેઘમાળીએ ઘણી જાતના ઉપસર્ગમાં જળનો ઘણો ઉપસર્ગ કરયો તેવારે

શ્રી મજ્જન્માભિષેક પ્રગુણ હરિ ગણે દત્ત કુંભૈર ગલ્ભૈ;
દભ્રસ્ય દુગ્ધાબ્ધી પાથ શ્ચરમ જીનપતે રંગ સંગી શ્રિયેવ: ॥ ૧ ॥

એમ વિસેષે વીધી પુર્વક ઓછવ કરી માતાને સુંપી ૩૨ કોડ રત્નાદિકની વૃષ્ટી કરી નંદીશ્વર દ્વીપે જઇ અઠ્ઠાઇમહોછવ કરી નીજ નીજ થાનકે ગયા, માત પીતાએ ઓછવ સહીત વરધમાન નામ દીધું ભગવંતજી પણ વરધી પામતા હવા એ ભગવંતનું નામ માહાવીર કેમ થયું તે કહે છે. એકદા સુધરમા દેવ લોકના ઇંદરે સભામાં બેઠા વરધમાન ભગવંતનું ધૈર્ય વરાણવ્યું, તે સાંભળી એક દેવે મનમાં તે વચન નહી માની ભગવંતને મિત્ર સહિત રમતા દેખી તીહાં આવી સાપરૂપ પીશાચ રૂપ કરી છળવાને ભગવંતને ખંધે બેસાડી ગગને ઊંચો પહોંચ્યો, ભગવંતજીએ જ્ઞાને જાણી એક મુઠી પ્રહારે તેને શિખામણ દીધી તે દેવ પ્રગટ થઇ અપરાધ ખમાવી મીથ્યાત તજી સમકીત પામી શ્રી માહાવીર નામ દીધું તેનેજ ઇંદ્રને કહ્યું જે અનંત બળી ભગવંત સાચા. ભગવંતજીએ ગરભમાં ધાર્યું હતું કે માહારા ઉપર માતા પીતાને મોહ ઘણો છે માટે તેમના છતાં ચારીત્ર લેવું નહી તેથી ૨૮ વર્ષે માતા સુગતી પામ્યા. ભગવંતજીએ વડા ભાઇ નંદી વરધનજીના રજા માગી ત્યારે નંદી વધન રાજા બોલ્યા જે હે બાંધવ મુજને માતા પીતાનો તો વીયોગ થયો તે દુ:ખ દુ:ખીતું ને વળી આપ સંયમ લેતાં એ વીયોગ કેમ ખમું માટે બે વરસ ઘરમાં રહો. તે સાંભળી ભગવંતજી ઉદાસીણપણે રહ્યા તેમાં વરસીદાન દેઇ નંદી વધન રાજા કૃત બહુ મહોછવે માગસર વદી ૧૦ એકલા ચારીત્ર લેઇ પરાભારની રજા માગી વીહાર કરયો. તે પછે નંદીવરધન રાજા ઘેર આવતાં બંધવના વીયોગે દુ:ખે ઘણા વીલાપ કરયા.

ઇત્યાદિક જે વચન તે કેમ લખાય, ભગવંતજી વીહાર કરતા ઇંદ્રે વીનંતી કરી સ્વામી આપને ઘોર ઉપસર્ગ ઘણાં થવાના છે માટે હું સેવામાં રહું, તે સાંભળી ભગવંતજી બોલ્યા હે ઇંદ્ર તેમ કોઇ અવસરે બન્યું નથી બનશે પણ નહી. તે સાંભળી ઇંદરે સિધારથ વંતરાને ભગવંત પાસે મુકી ઇંદ્ર ગયા તેવાર પછે મંખલી પુત્ર ગોસાલો મીલ્યો તેથી તથા દેવ મનુષના કરયા ઘણા ઉપસર્ગ થયા તે અહીં કહેતાં બહુ વધી જાય માટે તે જાણવા વાંછો તો કલ્પ સુત્રાદિકની ટીકાથી જાણજો. ભગવંતજી સમભાવે સહ ન કરતાં વીચરતા હવા, જાવત ૧૨ વરસ સાઢા છ માસ છદમસ્થ પર્યાય પાલી વઇશાખ સુદી ૧૦ કેવળ જ્ઞાન પામ્યા. તીહાં પ્રથમ દેશના ખાલી ગઇ ભગવંતજી તીહાથી વીહાર કરી મધ્યમ પાવાપુરી મહસેન વનમાં સમોસરયા દેવતાએ સમોસરણ રચ્યું. પર્ષદા મલી ભગવંતજી તીહાં દેશના દેતા હવા. હવે તે નગરમાં સોમીલ નામે દ્વીજને તીહાં યજ્ઞમાં ઇંદ્ર ભુતી આદ ૧૧ અધિકારી, ૪૪૦૦ બ્રાહ્મણને પરિવારે યજ્ઞ કરવા ભેળા મળ્યા છે. તેવા સંદેહ સહીત વિ

ચાર્વે સરવગ્નપણું માનતા એક એકને અણ પુછે સંદેહ મટે નહી, તે સરવે ગામમાં સાંભલ્યું કે વનમાં સરવગ્ન આવ્યા છે. તેથી તે ઇંદર ભુતિ ૫૦૦ છાત્ર સહીત પ્રભુથી વાદ કરેવા વનમાં સમોસરણમાં આવ્યા પ્રભુએ નામ ગોત્ર દઇને બોલાવ્યા સંદેહ કહી બતાવ્યો ભગવંતજીએ મધુર ભાષાએ વેદની કાંડી કહી. યત. સરવેભ્યો ભુતેભ્યો ઇત્યાદિ તથા દ દ દ તે પદે પ્રતિબોધ કરી જીવ સત્તા કબુલ કરાવી, પ્રતિબોધ પમાડી દીક્ષા દીધી. તે સાંભળી અગ્ની ભુતી પ્રમુખ આવ્યા, તેમને પણ જાવત દીક્ષા લીધી, ગણધર થાપના કરી સંઘ થાપી ભગવંતજી ભુમંડળ વીચરતા શ્રી સિદ્ધાચળજી સમોસર્યા, હવે સમોસરણ રચ્યું. ભગવંતજીએ ત્યાહાં બેસી દેશના દીધી કે ત્યાહાં શ્રી વિમલગીરી તીરથે ઘણા તીર્થંકર મોક્ષ પામ્યા માટે સરવોતમ એ તીરથ છે માટે બહુ ભાવે સેવી પુજી સુખી થાઓ. એમ ઘણા તીર્થંકર ગણધરે વરણવ્યો. તે તીર્થેએ પુંડરીક ગીરપર પ્રભુ સ્તુતિ પવિત્ર હરખે આ નાભીરાજાના પુત્ર જીન ધ્યાન શ્રદ્ધા ધણીએ મનમાં ભણસે જે ઉભય કાળ સદા તે પામશે. તે તીરથની યાત્રાનું ફળ ઘેર બેઠાં પણ ઇત્યાદિક દેશના દેતાં એવામાં બે મીત્ર દેવતાએ તીરથ ભેટવા આવ્યા. જાત્રા કરે છે એહવે એક ઠામે એક મુની એ ક્ષેત્ર કાઉસગ કરે છે સુરી સામે આતાપના લે છે તે દેખી એક દેવતા બીજા દેવતાને પુછે છે. હે મીત્ર આ મુનીની વાત તું કાંઇ જાણે છે તેવારે મીત્ર દેવ બોલ્યો કે હુંતો એ મુનીની વાત નોતો જાણતો પણ આજથી સાતમા દિવસ ઉપર મહાવીદેહમાં શ્રી મંધર સ્વામીને વાંદવા ગયો હતો તેવારે ભગવંતજી કેહેતા હવા એક રાજા માહા અધરમ કરતા સાત વસનનો સેવનાર એ સાત વસન નામ.

પ્રથમ જુગટુ બીજુ માંસ ભક્ષણ ત્રીજુ મદીરાપાન ચોથુ વેશ્યાભોગ પાંચમું આહેડી વા પારધીપણું છઠુ પરની વસ્તુ ધણીના છાની ચોરી લેવું સાતમું પરની સ્ત્રીને ભોગવવી એ સાત વ્યસન સેવનારને આ ભવમાં રાજાદીકથી દુઃખ પરભવમાં દુરગતીમાં દુખ થાય તેહનો જે સેવનાર પ્રજાને પીડા દેનાર કંડુરાજા તે પોતાની સભા પૂરી બેઠા છે તેવામાં કલ્પવૃક્ષનું પાંદડું સભામાં આવી પડ્યું તે પાંદડામાં એક શ્લોક લખ્યો છે તે શ્લોક રાજાએ વાંચ્યો રાજા થર થર ધ્રૂજવા લાગ્યો વીચાર કરતો હવો જે હું એહવાં પાપ થકી કેમ છુટીશ તો હવે હું અવશ્ય આપઘાત કરી મરૂં એમ વિચારી સભા મુકી એકલો નગર બાહાર રાજા નિકળ્યો, જાતાં જાતાં ચાર પોહોર રાત ગઇ પ્રભાત થયું. એક મોટી અટવીમાં આંબાતળે વિસામો લેવા બેઠો વિચારે જે આપઘાતે કેમ કરીને મરૂં, તેવામાં અકસ્માત વન ગાય શીંગડા ઉલાળી રાજાને મારવા ધાઇ તેવારે રાજા ભય ભ્રાંત થઇ ખડગે કરી તે ગાયને ઘા કર્યો તેવારે તે ગાયના બે ખંડ થયા તેમાંથી એક સ્ત્રી નવ યોવન આભુષણ વસ્ત્ર સહીત માહા રૂપવંત હાથમાં ઘાતી ધરી સામી આવી ઉભી રહી

રાજાને કેહેવા લાગી કે અરે દુષ્ટ દુરબલ પશુ જે ગાય તેહને હણી શું પાપ કરયું. જે ક્ષત્રી હોય તે દુરબલ પશુને ન હણે ને જો તુજમાં પરાક્રમ હોય તો મુજ સંગાથે યુદ્ધ કરતો તું ક્ષત્રી ખરો. તે વચન સાંભળી રાજા ખડગ લઈ તે સ્ત્રી સનમુખ ધાયો. તે દેખી તે સ્ત્રીએ રાજાને કાતીનો પ્રહાર કરી હેઠો પાડી રાજા પ્રત્યે કેહેવા લાગી તુજમાં વળી કાંએ પરાક્રમ છે તે સાંભળી રાજા ઘણોજ રાતો તાતો થયો પણ શરીરમાં બળ રહ્યું નહી તેવારે રાજા મનમાં વિચારવા લાગ્યો જે મુજને ધીક્કાર છે કે સ્ત્રી અબળાએ મુજને જીત્યો એમ વિચારતાં આંખ્ય ઉઘાડી જુએ તો ગાય સ્ત્રી કાતીનો પ્રહાર કાંઇ નહી. તે જોઇ રાજા મનમાં વિચારવા લાગ્યો કે મેં સુપન દીઠું કે ઇંદ્રજાળ દીઠી એમ સોચના કરે છે, તે હવે રાજાની ગોત્ર દેવી અંબીકા નામે પ્રગટ થઈ બોલી જે હે રાજા તું હજી ધરમને અજોગ છે. માટે છ માસ સુધી ઘણા તીરથ કરીશ બહુ દુઃખ સહીસ તેવારે તુજને ભલું સ્થાનક બતાવીસ એમ કહી દેવી અદ્રશ્ય થઈ. રાજા દેવીનાં વચન વિચારે પણ સમતા આવે નહી તીહાં સુધી ધરમની વાત વેગલી રહી એમ વીચારી રાજા આગળ ચાલ્યો, મારગમાં અનેક પ્રકારનાં દુઃખ સહેતા છ માસ થયા એહવે ચાલતાં એક પર્વત હેઠે વડ તળે રાજા આવ્યો તેવારે સુર્ય અસ્ત થયો રાજા તે વડ હેઠે રહ્યો પચાહિક પાથરી તે ઊપર બેશી વિચારવા લાગ્યો જે મુજને હજી સમતા ન આવી શા માટે જે સમતા આવી હોત તો મુજને યોગ્ય જાણી દેવી આવી ધરમ થાનક બતાવત એમ વિચારતાં નીંદ્રા આવી તેવામાં એક રાક્ષસ પ્રગટ થઈ રાજાને કહેવા લાગ્યો જે હે રાજા પુરવે તે મને બહુ દુખ દીધું છે તેથી જો તુજને તેનું ફળ દેખાડું એમ કહી રાજાને ઉપાડી પરવત શિખરે મુકી વીચારવા લાગ્યો કે રાજાનું ભક્ષણ કરૂં કિંવા સમુદ્રમાં નાંખુ વા ખંડાખંડ કરૂં વા મોહોટી શલા ઉપર લોહના અણીઆળા ખીલા વા ગોખરૂ વીકરવી તે ઉપર ધોબીના વસ્ત્રનીપરે પછાડું એમ વીચારી રાજાને ઝાલી પછાડવા લાગ્યો રાજા જાગ્યો સરવ વૃતાંત જાણ્યો તોપણ રાજા સમતા ભાવે રહ્યો કષાય કરયો નહી એમ ચાર પોહોર રાતમાં ઘણા ઉપદ્રવ કરી રાક્ષસ થાક્યો જાણ્યું કે એતો કયમે મરતો નથી તો પાછો વડતળે પૂરવે હતો તીહાંજ મુકું એમ ચિંતવી તીહાં મુક્યો જાવત પ્રભાત થયો તેવારે ગોત્ર દેવી પ્રગટ થઇ બોલી હે રાજન હવે તું ધર્મક્ષેત્ર યોગ્ય થયો માટે શ્રી સોરઠ દેશમાં પવીત્ર શ્રી શત્રુંજય તીરથે જઇ ચારીત્ર લેઇ કર્મ ક્ષય કરી એ તીરથના મહીમાથી સાતમે દીવસે મોક્ષ જઈશ એમ કહી દેવી અદ્રશ્ય થઇ રાજા આગળ ચાલ્યો મારગમાં મુની મળ્યા તેમની દેશના સાંભળી ચારીત્ર લઈ કંડુ રાજરીષી શ્રી પુંડરીકગીરી આવી ભેટી વાંદી ગુણસ્તવ કરી તીરથની શોભા અતી અદભુત જોઇ એકાંતે આવી સુર્ય સનમુખ આતાપના લીછે તેમને આજ સાતમો દીવસ છે માટે હે મીત્ર એ માહા

મુનીને આજ કેવળજ્ઞાન ઉપજશે, એમ વાત કરતાં તે મુનીને શુકલ ધ્યાન યોગે ઘાતી કરમ ક્ષય થયાં તેજ વેળા કેવળજ્ઞાન થયું. અંતકૃત કેવળી થઈ મોક્ષે ગયા. એહવે ભગવંતની સભામાં જુનાગઢનો રાજા આવી ભગવંતને વાંદી ઇંદ્રની જોડે બેઠો. એહવે ભગવંતજીને પાંચમા ગણધર સુધરમાજી તથા સુધરમા ઇંદ્ર પ્રમુખે નમી વાંદી શ્રી સિદ્ધાચલજીનો મહીમા પૂછ્યો તેવારે ભગવંતજીએ પૂરવોક્ત સરવે મહીમા કહી વળી બોલ્યા કે આ જુનાગઢનો રાજા બેઠો છે, તેમના વંશમાં મહીપાલ નામે રાજા થશે તેને અતિ દુરગંધમય કોઢનો રોગ થશે જેથી નગરમાં દુરગંધ રેહીયત પણ દલગીર થતી જાણી રાજા નગર બાહાર જઈ રેહેશે તેવામાં ચૈત્રીનો અઠાઈમહોછવ કરવા માટે ઘણા વિદ્યાધર વિદ્યાધરીઓ શ્રી શત્રુંજે આવ્યા છે તે સરવે તીહાં ઓછવ કરી પોતપોતાને ઠામ જવા લાગ્યાં તેમાં એક વિદ્યાધરી પોતાના સ્વામીને વિનંતી કરી કે, હે સ્વામી આપણ એ સુરીયકુંડમાં સ્નાન કરી ભગવંતને પુજી પછે આગળે સ્થાનકે જઈશું બીજા જે જાય તેહને જવા દો. તે સાંભળી વિદ્યાધરે તેમ કબુલ કરી રહ્યા, જાવત ભગવંતજીની પૂજા કરી શાંતી કળશનું જળ લેઈને વીમાનમાં બેસી આકાશમાં ચાલતાં થકાં જ્યાંહાં મહીપાલ રાજા કોઢની પીડાથી આક્રંદ કરે છે તે દેખી વિદ્યાધરીને કરૂણા ઉપની તેથી પતીને પુછ્યું જે સ્વામી આ કોઢીઓ કાંઈ અતિ દુઃખ પામે છે. તે સાંભળી વિદ્યાધર બોલ્યો જે હે પ્રીયે તે મહીપાલ રાજાએ પુરવ દુઃકરમ કરયાં તેનું ફળ ઉદય આવ્યું છે તે સાંભળી વિદ્યાધરી બોલી જે, સ્વામી એ રોગ નહી જાય તે સાંભળી વિદ્યાધર બોલ્યો જે એ રોગનો એક ઉપાય છે. શ્રી સિદ્ધાચલના સુર્ય વનમાં સુર્યકુંડ છે તે કુંડના પાણીનો એક બિંદુ ફરસે તો રોગ જાય એવું પૂરવે મુનીરાજના મુખથી સાંભળ્યું છે. તે વાત સાંભળી વિદ્યાધરી હરખ પામી કળશમાંથી શાંતી જળ હાથમાં લઈ રાજાના શરીર ઉપર છાંટા નાંખ્યા, તેથી તે રાજાના શરીરમાંથી ૧૮ જાતીના કોઢ નીકળતા કેહેવા લાગ્યા. હે રાજા અમારે તાહારી સાથે સાત ભવનો વેર હતો તે પૂરો થયો. માટે આમારાથી રેહેવાય નહી માટે અમે જઈએ છીએ એમ કહી રોગ ગયા રાજા રોગ રહીત થયો. પ્રભાતે નગર લોક સરવે એ વાત જાણી ઓછવ સહીત નગરે પ્રવેશ કરયો રાજા સુખી થઈ રાજ્યપાળે. એહવે એક ચારણ મુની આવ્યા રાજાએ વાંદ્યા આહાર આપ્યો, તેવાર પછે રોગનું કારણ પુછ્યું તે સાંભળી ગુરૂ બોલ્યા જે, હે રાજન આ ભવથી સાતમે ભવે તમે મુનીનો ઘાત કરયો હતો, તે પાપ અતી દુઃકર ભોગવતાં ભોગવતાં શેષ રહ્યું તેથી આ ભવમાં કોઢ રોગ થયો તે સાંભળી રાજાને જાતીસ્મરણ જ્ઞાન થયું પાછલનો ભવ દીઠો. તે પછે એ તીરથનો મોહોટો પ્રભાવ જાણી સંઘ લઈ સિદ્ધાચલ આવી જાત્રા કરી અઠાઈ ઓછવ કરી જાવત ચારીત્ર લેઈ અણસણ કરી સિદ્ધપદ વરયા નમોસ્તુ. વળી

ભગવંતજીને સુધરમા ઇંદ્ર શત્રુંજી નદી પ્રમુખનો મહીમા પુછ્યો, તે ભગવંતજી એ જેમ હતુ તેમ કહ્યું એ ભગવંતજીએ સરવ શત્રૂંજયનો મહીમા કહી ઘણા ભવ્ય જીવોને તારયા, વળી ભગવંતજીને ગઉતમ ગણધરે ત્રીસ વરસમાં ઘણા જીવોને ઉપગાર માટે ઘણા પ્રસ્ન પુછી નિર્ણય કરયા. અનુક્રમે ભગવંતજી વીચરતા શ્રેપ આયુષ જાણી પાવાપુરમાં હસ્તીપાલ રાજાની સભામાં ચરમ ચોમાસુ રહ્યા, ત્યાહાં કાર્યવશથી ૧૮ રાજા મલ્લકી લચ્છકી જાતના ભેગા મળ્યા છે તે કારતક વદીમાં અંત્ય ૧૬ પોહોરની દેશના દેઇ ૫૫ અધ્યેન શુભફળ વીપાકનાં ૫૫ અધ્યેન દુઃખફળ વીપાકનાં અણ પુછ્યાં ૩૬ અધ્યેન ઉત્રાધ્યેનનાં કહી ભગવંતજીએ ગઉતમનો અધિક રાગ જાણી અંતે દેવશર્મા બ્રામણને પ્રતીબોધ કરવા મોકલી કારતીક વદી ०)) મોક્ષ પામ્યા હવે ઓછવ કરી રત્નના દીવા કરી કહ્યું જે ભાવ દીપ ગયો તદાકાળથી દીવાળી થઇ તે સાંભળી ગઉતમ સ્વામીએ બહુ ગુરૂ ભકતીએ વીલાપ કરયા. છેવટ જાણ્યું જે એતો વીતરાગ છે તો હવે રાગ દુઃખ હેતુ જાણી તજવો એમ વિચારતાં અન્યત્વ ભાવનમાં ઘાતી કરમ ક્ષય કરી કેવળગ્યાન પામ્યા. પ્રભાતે દેવતા મનુષ્યે મળી ઇંદ્રભુતીને ભગવંતને પાટે થાપી દેશના સાંભળી સરવસ્વ થાનકે ગયા, હવે ભગવંતજીનો પરીવાર ઇંદ્રભુતી પ્રમુખ ૧૧ ગણધર ૧૪૦૦૦ મુની ચંદનબાળા પ્રમુખ ૩૬૦૦૦ સાધ્વી, ૧૫૯૦૦૦ શ્રાવક, ૩૧૮૦૦૦ શ્રાવીકા, ૭ હાથ કાયા કંચનવરણ સિંહ લંછન ૭૨ વરસ આયુષ પાળી પાવાપુરીમાં એકલા કારતીક વદી ०) મોક્ષ પામ્યા. પછી ૧૨ વરસે ગઉતમ સ્વામી મોક્ષે ગયા. તે ગઉતમ સ્વામી મહા લબ્ધી નીધાન થયા, જેહના ૫૦ હજાર શિષ્ય ને સરવગ્યાની થયા તે પછે સુધરમા ગણધરને પાટે થાપ્યા. ઇતિ માહાવીર સ્વામી ગઉતમ સ્વામીનો સબંધ.

અથ શ્રી સુધર્મા સ્વામીનો અધિકાર,

શ્રી સુધરમા સ્વામીની સંતતી પાંચમા આરાના છેહેડા સુધી જાણી પ્રભુજીએ સુધરમા ગણધરને પાટ આપ્યો તે સુધરમા ગણધરનું સ્વરૂપ કોલાગસની વેશ્ય ધમિલ વિપ્ર ભદિલા સ્ત્રી તેહની કુખે ઉપના ચઉદ વિદ્યાવંત થયા ૫૦ વરસ ઘરવાસે રહ્યા ૩૦ વરસ વીર પ્રભુની સેવામાં રહ્યા. ૧૨ વરસ ગૌતમ સ્વામીની પરયુપાસના કરી ૮ વરસ કેવળીપણું પાળી એકસો વરસનું આયુષ ભોગવી પ્રભુના નીરવાણથી ૨૦ વરસે પોતાને પાટે શ્રી જંબુસ્વામીને થાપી મોક્ષ ગયા. ઇતિ સુધરમા સ્વામીનો અધિકાર સમાપ્ત.

अथ श्री जंबुस्वामीनो अधिकार,

રાજગ્રહી નગરી રૂષભદત્ત શેઠ ધારણી સ્ત્રી તેહની કુખે પાંચમા દેવલોકથી ચવી આવી ઉપના માતાએ જંબુનું વ્રક્ષ સુપનામાં દીઠુ અનુક્રમે પુત્રનો જન્મ થયો જંબુ નામ ધાર્યું માતા પીતાએ ૮ વ્યવહારીઆવોની આઠ કન્યા સાથે સગાઇ કરી એહ વામાં એકદા સુધરમા સ્વામીની દેશના સાંભળી ચોથુ વરત ઉચરી ઘેર આવી આઠ કન્યા છોડવાનો વિચાર કીધો, તથાપી ભાવીભાવથી માતા પીતાના આગ્રહથી તે આઠ કન્યા પરણી.

આઠ કન્યાનાં નામ.

૧ સમુદ્રસીરી.
૨ પદમસીરી.
૩ પદમસેના.
૪ કનકસેના.
૫ નભસેના.
૬ કનકસીરી.
૭ રૂપસીરી.
૮ જયંતસીરી.

ઘેર આવી પોતે સ્ત્રીઓને પ્રતીબોધ કરે છે ૯૯ કોડ સોનઇઆની રીધી છે તેવામાં પ્રભવો નામે ચોર દુરાચારી સાત વ્યસનનો સેવનાર ૪૯૯ ચોર સહીત જંબુનું ધન લેવા આવ્યો તે પ્રભવા આદેને પ્રતીબોધી ૮ સ્ત્રી આઠ સ્ત્રીનાં માતા પીતા પોતાનાં માતા પીતા સહીત ૫૨૭ જણે શ્રી સુધરમા સ્વામી પાસે ચારીત્ર લીધુ ૧૬ વરસ ઘરવાસે રહ્યા ૨૦ વરસ છદમસ્થપણુ પાળી ઘણા છઠ અઠમાદિક તપ કરી કેવળજ્ઞાન પામી ૪૪ વરસ કેવળી પર્યાય પાળી ૮૦ વરસ આયુષ પાળી વીરસ્વામીથી ૬૪ વરસે પોતાનો પાટ પ્રભવા સ્વામીને આપી મોક્ષ ગયાં આ ભરતમાં છેલા કેવળી આ કાળે થયા.

તે પછે ૧૦ વસ્તુ વીછેદ થઇ,

૧ મન પર્યવજ્ઞાન.
૨ પરમાઅવધી.
૩ પુલાકલબ્ધિ.
૪ આહારકલબ્ધિ.
૫ ક્ષપકશ્રેણી વા ક્ષાયકસમકિત.
૬ ઉપસમશ્રેણી વા ઉપસમમોહ ગુણઠાણા,
૭ અંત્ય સંજમ ત્રણ.
૮ કેવળજ્ઞાન.
૯ કેવળ દરશન.
૧૦ જીન કલ્પ.

ઇતિ શ્રી જંબુસ્વામીનો અધિકાર.

अथ प्रभवास्वामीनो अधिकार'

રાજગ્રહી નગરે શ્રેણીક રાજાનો પીત્રાઇ ક્ષત્રી પુત્ર કાત્યાયણ ગોત્ર કર્મયોગે ચોરીનું વ્યસન શીખ્યો રાજાએ દુરાચારી જાણી નગરથી દુર કર્યો ઘણા ચોર મે-

બવી પાલ્યમાં રેહે નગરીના લોકોને ઘણો ઉપદ્રવ કરે તે શ્રી જંબુસ્વામીનો ઉપદેશ પામી એણીક રાજા પાસે જઈ પોતાનું સરવ દુશ્ચરીત્ર કહી જે લોકોનાં ધન લઈ ગુફાઓ પ્રમુખમાં ગોપવેલાં તે સરવે રાજાને દેખાડી સરવને યથાયોગ્ય આપી જંબુસ્વામી પાસે ચારીત્ર લીધું ૩૦ વરસ ઘરવાસે વસ્યા ૪૪ વરસ વરત પાળ્યું ૧૧ વરસ યુગપ્રધાનપણું પાળી ચઉદ પુરવી સુત કેવળી થઈ સરવ આયુ ૮૫ વરસ પાળી પોતાને પાટે સીજુંભવસ્વામીને થાપી શ્રી વીર પ્રભુથી ૭૫ વરસે દેવલોક ગયા ઇતિ શ્રી પ્રભવાસ્વામીનો સમંધ સમાપ્ત.

अथ श्री सिजुंभवस्वामीनो अधिकार,

गाथा

સિજ્જુંભવં ગણહરં ॥
જીણપડિમા દંસણેણ પડિબુદ્ધં ॥
મણગપિઅરં દશકાલિઅ ॥
રસજ્જિજ્જૂહગં વંદે ॥ ૧ ॥

રાજગ્રહી નગરીએ સીજુંભવ બ્રામણ એકદા યગ્ન કરવા મંડપાદીક રચના સહીત માહા આરંભમાં વરતે છે તેવા અવસરે પ્રભવાસ્વામીએ પોતાના પાટ યોગ્ય સંઘમાં કોઇને યોગ્ય ન જાણી જોતાં સીજુંભવને યોગ્ય જાણી પોતાના બે શીષ્યને તીહાં મોકલી કેહેવરાવ્યું કે અહો કષ્ટ મહોકષ્ટ તત્વં ન ગાયતે તે બે સાધુએ યગ્ન પાસે જઈ તે વચન કહ્યું તે સાંભળી સીજુંભવે પૂછ્યું જે તમો શું કહો છો તેવારે તે બે સાધુ બોલ્યા જે અમારા ગુરૂ જાણે તે સાંભળી ગુરૂ પાસે આવી યગ્ન પાપ ફલ જાણી દયા ધરમ સાચો જાણી યગ્ન થંભ હેઠળથી શ્રી શાંતી જીનની પ્રતીમા ગુરૂ વચને કાઢી પ્રતીબોધ પામી સગરભા સ્ત્રી ઘેર મુકી પ્રભવાસ્વામી પાસે ચારીત્ર લીધું અનુક્રમે ચઉદ પુરવે સુત કેવળી થયા જાણી ગુરૂએ પાટ સુંપ્યો હવે સગરભા સ્ત્રી હતી તેને પૂત્ર પ્રસવ્યો મણકનામ થાપ્યું એકદા લોક વચને પિતા ગુરૂ આવ્યા જાણી વાંદવા ગયો ગુરૂની દેશના સાંભળી વેરાગ પામી ચારીત્ર લીધું ગુરૂએ મણકમુનીનું અલ્પ આયુ જાણી તેમને થોડે કાળે બહુ બોધ થવાને દશવૈકાલીક સુત્ર રચી આપ્યું તે ભણ્યા એકદા અંત અવસ્થા જાણી અણસણ કરાવ્યું ધરમોપદેશથી નીઝામણા કરાવી તે પણ ભલે ધ્યાને કાળ કરી સુગતી પામ્યા તેવારે સીજુંભવ ગુરૂની આંખમાં આંસુ આવ્યાં તે જોઈ બીજા સીષે પુછ્યું સ્વામી કોઇને નીઝામતાં આપની આંખમાં આંસુ આવ્યાં નોહોતાં, હાલ મણક વખતે

આંસુ કીમ આવ્યાં તીવારે ગુરૂ બોલ્યા કે સંસારીક મોહ દુર્જય છે. તેવચન સાંભળી શીશ્યે પુછ્યું સ્વામી મહારાજથી સાહેબને સંસારીક શ્યો સબંધ હતો, તીવારે ગુરૂ બોલ્યા જે પુત્રપણાનો સબંધ હતો તે સાંભળી એબા બોલ્યા સ્વામી તે વાત અમોને કહી હોત તો અમો વીનય અધીક કરત. તે સાંભળી આચાર્ય બોલ્યા તમો દીક્ષા ગુણે વીરેક માટે તેહનો સ્વાર્થ ભગડે માટે ન કહ્યું. હવે તે ગુરૂ બી-આરતા વીરય મહીમા પરૂપતા ૨૮ વરસ ગ્રહવાસે વસી ૧૧ વરસ વ્રત પાળી ૨૩ વરસ યુગ પ્રધાન પદ ભોગવી સર્વ આયુ ૬૨ વરસ પાળી પોતાને પાટે શ્રીયસોભ-દ્રજીને થાપી પ્રભુથી ૯૮ વરશે દેવગતી પામ્યા ॥ ઇતિ સીજંભવજીનો અધી-કાર સમાપ્તઃ ॥

अथ श्री यसो भद्रजिनो अधिकार,

તુંગીઆયણ ગોત્રે ઉપના. તે શ્રીસીજંભવસ્વામીની દેશના સાંભળી ચારીત્ર લઇ ચઉદ પુરવ ભણતા. ગુરૂએ યોગ્ય જાણી પોતાને પાટે થાપ્યા. તે પણ ઘણા ત્યાગી થઇ ગામો ગામ વીચરતા ઘણા જીવોને પ્રતીબોધ કરે, એકદા ભદ્રબાહુજી વરાહમેહર સંભુતવીજયને દિક્ષા દઇ સંભુતવીજય ભદ્રબાહુને યોગ્ય જાણી પોતાને પાટે થાપી ૨૨ વરસ ગ્રહવાસે વસી ૧૪ વરસ વ્રતપણે રહી ૫૦ વરસ યુગપ્રધાન પદ ભોગવી ૮૬ વરસ આયુ પાળી શ્રીમહાવીરથી ૧૪૮ વરશે દેવલોકે ગયા ॥ ઇતિ યશોભદ્રજીનો અધીકાર સમાપ્તઃ ॥

अथ श्री शंभुत विजेजि भद्र बाहुजिनो अधिकार,

પ્રથમ શ્રીસંભુતવીજયજી તુંગીઆયણ ગોત્ર ૪૨ વરસ ગ્રહવાસે રહ્યા, ૪૦ વ-રસ વ્રતપણે રહ્યા, ૮ વરસ યુગપ્રધાનપદ ભોગવી શ્રીવીરથી ૧૫૬ વરશે સ્વર્ગ ગયા. બીજા શ્રીભદ્રબાહુજી પ્રતિષ્ટાનપૂરે ભદ્રબાહુ વરાહમેહર બે ભાઇ વીપ્ર બે જણે ચારીત્ર લીધુ પણ ગુરૂએ વરાહને અયોગ્ય જાણી આચાર્યપદ નહી આપ્યું તે જાણી પડવાઇ થઇ વારાહી સંહીતા બનાવી નીમીત કહી લોકને ઠગે ને સંઘના અવગુ-વાદ બોલે. તેવામાં ગુરૂ વચનથી ભદ્રબાહુજીએ રાજસભાદીકમાં વાદ કરતાં જુઠો પાડ્યો. અંતે મરી વ્યંતર થયો. એકદા સંઘને ઉપદ્રવ કરતો જાણી ગુરૂએ ઉપસર્ગ હર સ્તવન કરી આપ્યું, સંઘે તે ભણ્યું તેથી ઉપદ્રવ શમ્યો. વળી ગુરૂએ આવ-સ્યકનિરયુક્તિ પ્રમુખ અનેક શાસ્ત્ર કરચાં, પોતાનું શેષ આયુસ્ય જાણી પોતાના શીશ્ય ગુલભદ્રજી સિંહગુફાવાસી, કુપાંતરવાસી, સરપબીલવાસી, આદે તેહમા વડા શીશ્ય ગુલીભદ્રજીને પાટ આપી ૩૫ વરસ ગ્રહવાસે રહ્યા, ૧૦ વરસ વ્રત પાળી ૧૪ વરસ યુગપ્રધાન પદ ભોગવી સર્વ આયુ ૭૬ વરસનું ભોગવી શ્રીમહાવીરસ્વામીથી ૧૭૦

વરશ સ્વરગે પધારેચા ॥ ઇતિ શ્રીભદ્રબાહુસ્વામીનો અધીકાર સમાપ્ત ॥

પાડલીપૂર નંદરાજા સકડાલ પ્રધાન ગૌતમગોત્ર તમને લાછલદે સ્ત્રી તેહને બે પૂત્ર ૭ પુત્રી થઇ. થુલીભદ્ર, સરીઓ બે ભાઇ જખ્ખા જખ્ખદીના ભુતા ભુનદીના સેણા, રેણા, વેણા, તે થુલીભદ્રજી નીતી ભણતા. એકદા એક કાવ્ય વાંચી વેસ્યાને ઘેર ગયા તે કાવ્ય,

દેશાટનં પંડિત મીત્રતાય ॥ વારાંગના રાજસભા પ્રવેશઃ ॥
અનેક શાસ્ત્રાણિ વીલોકિતાની ॥ ચાતુર્યે મુલાનિ ભવંતિપંચ ॥ ૧ ॥

अथ श्री स्थुळीभद्रजिनो अधिकार.

એ કાળ વીચારી કર્મ યોગે બાર વરસ વેસ્યાને તીહાં રહી ૧૨॥ કોડ ધન ખાધુ. એકદા વરરૂચી બ્રાહ્મણના કપટથો સકડાલ મંત્રી મરણ પામ્યા. રાજાએ સરીયાને પ્રધાનપદ આપવા માંડ્યું. સરીયે થુલીભદ્રને રાજા પાસે તેડી લાવ્યો, તેમને સંસારની સ્થીતી વીખમ જાણી ચારીત્ર લેઇ તપ જપ કરી ઘણી વિદ્યા ભણી વેસ્યાને પ્રતીબોધી શ્રાવીકા કરી ગુરૂ પાસે આવ્યા. ગુરૂએ દુઃકર દુઃકર વચન કહ્યુ ॥ તે સાંભળી સિંહ ગુફાવાસીને ઇર્ષા આવી તેહને વેસ્યાએ ધીર કરેચા હવે તે થુલીભદ્ર પણ ગુરૂ સમીપે ૧૪ પુર્વ ભણ્યા જખ્ખાદીક સાતે મહા સતીઓ થઇ ગુરૂએ પછી દેશના દેઇ મહાગીરી પ્રમુખ ઘણાને ચારીત્ર આપ્યું ચોરાસી ચોવીસી સુધી જેહેનું નામ રહેશે પોતાને પાટે આર્ય મહાગિરી આર્ય સુહસ્તિને થાપી ૩૦ વરસ ગ્રહવાસે વરષા ૨૪ વરસ વ્રત પ્રર્યાય પાળયો ૪૫ વરસ યુગ પ્રધાન પદ ભોગવી ૯૯ વરસ સરવ આયુસ્ય પુરણ કરી શ્રી વીરથી ૨૧૫ વરસે સ્વર્ગે પધારેચા ઇતિ શ્રી થુલીભદ્રજીનો અધીકાર સમાપ્તઃ

अथ श्रिं आर्या माहागिरी तथा आर्चा मुहस्तजिनो अधिकार,

આર્ય મહાગિરિ એલાવચ્ય ગોત્રે થયા એકદા જિનકલ્પ તો વીછેદ થયો છે તે જાણી જિનકલ્પની તોલનાદિક અનેક તપ કરી તીર્થ યાત્રાદિક કરી ૩૦ વરસ યુગ પ્રધાન પદ ભોગવી ૧૦૦ વરસ આયુષ પૂરણ કરી શ્રીમહાવીરથી ૨૪૫ વરસે સ્વર્ગે પધારેચા ૧ હવે આર્ય સુહસ્તીસુરી વાસીષ્ટ ગોત્રે થયા તમને એકદા એક દ્રમકને ચારીત્ર આપ્યુ તેણે મધુર ભોજન અતિ કરયું તેથી પેટમાં વ્યાધી થઇ અંત્ય અવસરે ઘણાં શ્રીમંતો આવી તેમની સેવા કરે તે જોઇ ચારીત્ર મારગની અનુમોદના કરી મરણ પાંમી ઉજેણી નગરે કુણાલરાજાનો પૂત્ર સંપતી રાજા થયા ત્રીખંડ રાજ

પાલતાં એકદા તેજ ગુરૂ મહોછવ પુરવક વીરપ્રભુની પ્રતિમાને વંદવા રાજમારગમાં જાતાં દેખીને બહુ પોકારતા જાતીસ્મરણ ગ્યાન થયું ગુરૂને ઓળખી ગોખથી ઉત્તરી ગુરૂને પાગે લાગી વીનંતી કરી જે સ્વામી મુજને ઓળખોછો ગુરૂ બોલ્યા હે રાજન દેશ પ્રસિધ તુમને કોણ ન ઓળખે તીવારે સપતી બોલ્યા જે સ્વામી હું તુમારો શેવક ભીખારી સાધુ મરી આપના મારગ પસાયથી આ રાજ રીધી પામ્યો

માટે હે ગુરૂ આ રાજ્ય આપ લો. મુજને તારો ગુરૂ બોલ્યા સમકીત સહીત ધર્મ કરી સુખી થાયો, તે સાંભળી સપ્રતીએ નવીન જિન ઘરે વા દેહરાસર કરાવ્યાં સવા કોડ નવીન જિનબીંબ ભરાવ્યા કેટલાક જીરણોધ્ધાર કરાવ્યાં ઘણી દાનશાળા ઘણી ગ્યાનશાળા ઘણા ઉપાશ્રય આદી કરાવી મહીમા વધારયો. વળી તે ગુરૂના ઉપદેશથી શ્રી ઉજેણી નગરીએ એવંતાસુકમાલને પ્રતિબોધ કરયો તેણે પણ ૩૨ સ્ત્રી સહિત મહા રીધી તજી ચારીત્ર લેઈ ગુરૂઆગ્યાથી મસાણમાં રાતે કાઉસગ કરયો તીહાં પુરવ ભવની વેરણ શીઆલ સપરિવારે આવી મુનીને ભક્ષણ કરયો. મુની સમભાવે કાળ કરી નળીની ગુલમવીમાને દેવતા થયા તે જગ્યાએ તેમના પુત્રે એવંતી પાર્શ્વનાથજીનો પ્રસાદ કરાવી શ્રી એવંતી પાર્શ્વનાથ થાપ્યા હવે ગુરૂ પણ એમ અનેક તીરથ ઉધરતા પોતાના શીશ્ય સુસ્થિત સુપ્રતિબધ્ધ બેને પાટ આપી ૩૦ વરસ ઘરવાસે રહ્યા ૨૪ વરસ દીક્ષા પાળી ૪૬ વરસ યુગપ્રધાન પદ ભોગવી ૧૦૦ વરસ સરવ આયુ પાળી શ્રી વીરથી ૨૯૧ વરસે સ્વરગે પધારયા. ઇતિશ્રી આર્યમાહાગિરિ આર્ય સુહસ્તીનો અધીકાર સમાપ્તઃ

अथ सुस्थीत सुप्रतिबंधनो अधिकार.

કાકંદી નગરી કોડવાર સુરિમંત્ર ગણ્યો તીહાંથી કોટીક નામ થયુ તેમને પોતાને પાટે ઇંદ્રદિનસુરિને થાપી વીર પ્રભુથી ૩૭૬ વરશે સ્વરગે પધારયા. ઇતિ સુસ્થિત સુપ્રતીબધનો અધીકાર સમાપ્તઃ

શ્રીઇંદ્રદીનસુરિ કોસીસગોત્રે થયા તેમને પોતાનો પાટ શ્રીદિનસુરિને આપી સ્વરગે પધારયા ॥ ॥ ઇતિ શ્રીઇંદ્રદિનસુરિનો અધીકાર સમાપ્ત ॥

શ્રીદિનસુરિ ગાતમગોત્રે થયા. તેમની દેશના વેરાગવંત સાંભળી શ્રીસિંહગિરિ કોઈક નીમીતથી જતીસ્મરણ પામી દીક્ષા લીધી તથા ધન્યગિરીજીએ પણ સગરભી સ્ત્રી સુનંદા ધન ઘર મુકી ચારીત્ર લીધું. અનુક્રમ ગુરૂએ યોગ્ય જાણી પોતાને પાટે સિંહગીરીને સ્થાપી સ્વરગે પધારયા ॥ ॥ ઇતિ દિનસુરિનો અધીકાર સમાપ્ત ॥

अथ श्रि सिंह गिरिजिनो अधिकार.

સિંહગિરિજી કોસીસગોત્રે થયા. એકદા તુંબક ગામે ગુરૂ આવ્યા, ગુરૂની આ

આથી ધનગિરી આહાર લેવા આવ્યા, તીવારે ગુરૂ બોલ્યા કે આજ ભીક્ષા સચીત મળે તે પણ લેજ્યો. તે સાંભળી પ્રમાણ કરી અનુક્રમે સુનંદાને ઘેર આવી ધરમ લાભ દીધો, તેને પોતાનો પતી આવ્યો જાણી પોતાનો પુત્ર ઘણોજ સંતાપતો જાણી બોલી કે તારા પુત્રને લઈ જા. તે સાંભળી ઝોળીમાં લઈ ગુરૂ પાસે આવ્યા, ગુરૂએ ભારી ભાર જોઈ વજર નામ દિધું તે. શિશુને સાધ્વીઓને સોંપી વીહાર કરયો, અનુક્રમે સાધ્વીઓને યોગે પરાણામાં રહ્યા અગીયાર અંગ ભણ્યા, તે વાત સાંભળી સુનંદા પુત્રને લેવા આવી, જાવત ગુરૂ આવ્યા રાજસભામાં ન્યાય થયો કે, પૂત્ર જેની પાસે રાજી થઈ જાય તેહનો પૂત્ર. માતાએ ઘણાં રમકડાં, સુખડી પ્રમુખ દેખાડી પણ સાહામું ન જોયું. તીવારે ગુરૂએ ઓઘો મુહપતી દેખાડી તે લઈ માથે મુકી રાજી થઈ નાચ્યા, તે જોઈ સુનંદા પણ વઈરાગ પામી ધરમ સાર જાણી સંજમ લીધુ. હવે વજરમુની ગુરૂ પાસે ૧૦ પુરવ ભણ્યા, ગુરૂએ પોતાને પાટે વજરસ્વામીને વેરસુરિ નામ થાપી પાટ આપી દેવગતી પામ્યા ॥ ॥ ઈતિ સિંહગિરિજી સંબંધ સમાપ્ત ॥

अथ श्रि वैर स्वामिनो अधिकार,

તુંબક ગામે ગોતમગોત્રે થયા. શ્રીવેરસ્વામી છ મહીનાના પારણે સુતા લોક વચને સાંભળ્યું કે પીતાએ ચારીત્ર લીધુ તેથી ઉહાપો કરતા જાતીસમરણજ્ઞાન થયું તેથી માતાનો મોહ મુકાવવા ઘણું રોવા લાગ્યા. માતા ઘણી કાયર થઈ, ગુરને આપ્યો. હવે તે વેરસ્વામીની વિદ્યા, રૂપ, વય સુંદર જાણી ધનાવહ શેઠની પુત્રી રૂકમણીએ પ્રતીજ્ઞા કરી કે વઈરસ્વામી વીના બીજો પતી કરવો નહી. તે સાંભળી શેઠ ૧ કોડ સોનઈયા રૂકમણી સહીત ગુરૂ પાસે આવી વીનંતી કરી. ગુરૂએ તે કંચન કામનીનો મોહ વારી લક્ષ્મી ચંચળ, યોવન નદીના પૂર સમાન, સાત ધાતુથી બંધાયું અસુચી શરીર તે ઉપર અલ્પ સુખ માની કોણ સુખહેતુ સંજમ મુકે. ઈત્યાદીક વચને પ્રતીબોધી રૂકમણીને ચારીત્ર આપ્યું. સમકીત સિમપ્રએ બે તુબ અવલંબી ભવસમુદ્ર જે તરયા, તે નારી નદીમાં ન બુડે. એ ગુરૂજીના ઉપદેશથી સં૦ ૧૦૮ માં જાવડશાએ શ્રીસિધાચળનો સંઘ લઈ તીરથ બેઠી જીરણ ચૈત્યાદીક દેખી ૧૩ મો ઉદ્ધાર કરાવ્યો વળી એ ગુરૂના મીત્ર દેવે ગગન ગામની વૈક્રીયલબ્ધી આપી વળી એ ગુરૂએ એકદા દુકાળ પડ્યો તેહમાં સમસ્ત સંઘને આત્યધીપે લઈ જઈ ત્યાં બોધ રાજાને પ્રતીબોધી ધરમ પમાડી પોતાનો પાટ વજરસેનને આપી કહ્યું જે લાખ સોનઈએ હાંડી ચડશે તેને બીજે દીવસે સુકાલ થશે ઈત્યાદીક કહી ૮ વરસ ઘરવાસ ૪૪ વરસ વ્રત પર્યાય ૩૬ વરસ યુગ પ્રધાન પદે સરવ આયુષ ૮૮ વરસ ભોગવી શ્રી મહાવીરથી પછે ૫૮૪ વરસે રથાવત પરવતે અણસણ કરી દેવલોક પોહોતા ઈતિ વેરસ્વામીનો સંબંધ સમાપ્ત.

अथ श्री वेरसेन सुरिनो अधिकार

કોસીય ગોત્રે શ્રી વેરસેન થયા સંજમ પાળતાં એકદા ૧૨ વરસ દુરભીક્ષ પ-ડ્યો સોપારકપુરમાં એક જનદત્ત શેઠને ઘેર પધાર્યા તે શેઠના ઘરનાં ઉદાશી થઈ ઝેરના પ્યાલા ભરી પીવાની વેળા ગુરૂ આવ્યા જાણી ગુરૂને વાંદી સુધ આહારની નીમંત્રણા કરી ગુરૂએ ઉદાસીનું કારણ પુછ્યું તેમને કહ્યું કે હવે અન મળતું નથી તેથી સરવે મરણ આદરૂં છે તે સાંભળી ગુરૂનું વચન તે શેઠને કહ્યું કે કાલે સુકાલ થ-શે તેમને ઉતમ ગુરૂનું વચન જાણી તે દિન વીતાવ્યો પરભાતે સુકાલ થયો અનાજ ઘણું જળ થલ મારગે આવ્યું શેઠે ચાર પુત્ર સહીત વેરાગથી તે ગુરૂ પાસે ચારીત્ર લીધું તે સેઠના પુત્રનાં નામ ચંદ્ર, નાગીલ, નિવરતી, વિદ્યાધર તેમાં ચંદ્રને પાટ આપી ૯ વરસ ઘરવાસ ૧૧૬ વરસ ચારીત્ર ૩ યુગ પ્રધાનપદ ૧૨૮ વરસ સરવ આયુ પાળી સ્વરગે ગયા ઇતિ વેરસેનનો અધિકાર સમાપ્ત.

अथ श्री चंद्रसुरिनो अधिकार

તે ચંદ્રસુરીના બીજા ત્રણે ભાઈઓ સહીત પ્રત્યેકે ૨૧ એકવીસ શીષ્ય થયા તેમાં સામંતભદ્રને પાટ આપી સરગે ગયા ઇતિ ચંદ્ર સુરી સબંધ.

૧૬ શ્રી સામંત ભદ્રજી થયા તેમને ગીરનારજી ઉપર બેઠાં બેઠાં ચોવીસ જીનનાં સ્તવન કરચાં છે તેમને પાટે.

૧૭ શ્રી વરધદેવ સુરી થયા તેમને પાટે.

૧૮ શ્રી પ્રદ્યોતન સુરી થયા તેમને પાટે.

૧૯ શ્રી માનદેવ સુરી થયા તેમને પાટે.

૨૦ શ્રી માનતુંગ સુરી થયા ભક્તામર નમીઊણના કરતા ઇત્યાદિક શ્રી માહા-વીર સ્વામીના પાટ પરંપરાએ અનેક ઉત્તમ આચાર્ય સુવીહીત શિષ્યસંઘ સમુદાય થયા થશે તેમને હું ત્રીકાલ ત્રીકરણ યોગે ત્રીવીધે વાંદુંછું, તે સરવે શ્રી તીરથરાજનો મહીમા કર્યો તથા યાત્રા પ્રતિષ્ટાદિક અનેક ઉપગાર ગ્નાનના દરશનના ચારી-ત્રના દીપાવક થયા, તેમનાં ચરીત્ર વા કથાઓ ઘણીજ વેરાગ્ય રસની ભરેલી ને આત્માને સુખની દેનારી છે તે અહીં લખતાં ઘણો ગ્રંથ વધી જાય માટે સં-ક્ષેપ કરચો છે.

अथ शेत्रुजय तिर्थना ऊद्धारनो अधिकार,

૧ શ્રી ભરત ચક્રવરતીનો શ્રી આદીનાથના ઉપદેશથી,

૨ શ્રી દંડવીર્ય રાજાએ કરાવ્યા, ભરતના આઠમા પટોધર.

૩ શ્રી ઇશાન ઇંદ્રે કરાવ્યો, શ્રી મંધર જીનના ઉપદેશથી.

૪ શ્રી માહા ઇંદ્રે કરાવ્યો, ચોથા દેવલોકના સ્વામી.

૫ શ્રી બ્રમેંદ્રે કરાવ્યો, પાંચમા દેવલોકનાં સ્વામી.

૬ શ્રી ચમરેંદ્રે કરાવ્યો, ભુવનપતીના સ્વામી.

૭ શ્રી સગર ચક્રવરતીએ કરાવ્યા, રત્નના બીંબ ભંડારેચા.

૮ શ્રી વ્યંતરના ઇંદરે કરાવ્યો.

૯ શ્રી ચંદ્ર જસા રાજાયે કરાવ્યો, શ્રી ચંદ્ર પ્રભુના ઉપદેશથી.

૧૦ શ્રી ચક્રાયુધ રાજાએ કરાવ્યો, શ્રી શાંતીનાથજી ઉપદેસથી.

૧૧ શ્રી રામચંદ્રજી દશરથ નંદને કરાવ્યો, શ્રી મુનીસુવરતજીને વારે,

૧૨ શ્રી પાંચ પાંડવે કરાવ્યા, શ્રી નેમનાથજીને વારે.

એ બાર ઉદ્ધાર ચોથા આરામા મોહોટા થયા તે પછે વીર પ્રભુજીએ ઇંદ્રના પુછ્યાથી આવતે કાલે થશે તે પણ કહ્યા તેનો વિચાર.

૧૩ શ્રી જાવડસાએ કરાવ્યો, વીક્રમથી ૧૦૮ વરસે શ્રી વેર સ્વામીના ઉપદેશ થી તે ગુરૂ દશ પુરવ ધારી હતા.

૧૪ શ્રી બાહડદે મંત્રી શ્રીમાલી વંશનાએ સં० ૧૧૧૩ માં કરાવ્યો તે પાટણમાં કુમારપાલના પ્રધાન હતા તે વખતમાં શ્રી હેમચંદ્રસુરીના શિષ્ય કલીકાલ સર્વ નામ બીરદધારી ૩। કોડ ગ્રંથ કરતા શ્રી હેમાચાર્યજી થયા તેમની ઉત્પત્તી શ્રી ધંધુકાના મોઢવાણીયા સાચાંગા તેમની ભાર્યા ચાહરી તેમના પુત્ર સંવત ૧૧૫ ના કારતીક સુદી ૧૫ જનમ્યા ચંગદેવ નામ થાપ્યું, સંવત ૧૧૫૪ માં દીક્ષા લીધી. શોમદેવ નામ થાપ્યું. સંવત ૧૧૬૨ સુરીપદ આપી હેમાચાર્ય નામ દીધું. તેમને કુમાર પાલને પ્રતિબોધી શ્રાવક કર્યો તે ગુરૂએ ઘણા સંસકૃતમાં ગ્રંથ રચી ઘણા જીવો ને પ્રતિબોધ કરી તીરથ મહીમા બતાવ્યો.

૧૫ સા. સમરાસા ઓસવાળે કરાવ્યો સંવત ૧૩૭૧ માં.

૧૬ સા. કરમાસાએ કરાવ્યો, સંવત ૧૫૮૭ માં તે ઉધાર હાલ વરતે છે.

હવે છેલ્લો શ્રી વીમલવાહન રાજા શ્રી ગુરૂ દુપસહ સુરીજીના ઉપદેશથી પાંચમા આરાને છેડે કરાવશે તત્વની વાત કેવળી ભગવાન જાણે.

એમ આ અવસરે પ્રણીમાં મોટા ઉધાર શ્રી ભરતરાજાથી તે વીમલવાહન રાજા સુધી જાણવા તેહમાં નાહાના ઉધાર તો ઘણા થયા એમ ગઇ ચોવીસીઓ તથા આવતી ચોવીસીઓમાં અનંતા ઉધાર થયા ને થશે એ રીતે શ્રી રીષભદેવજીથી શ્રી વીરસ્વામી તીરથંકર તથા પુંડરીકજીથી તે ગૌતમાદિ ગણધર પરંપરાએ જાવત વીક્રમરાજાના ૪૭૭ મા વરસમાં શ્રી ધનેસ્વરસુરીજીએ સોરઠ દેશ વલ્લભી નગરીના

રાજા ચિલાદિત્યને આગળ તીર્થોત્તમ તીરથનો મહીમા કહ્યો તે શતરૂંજય મહાત્મનો ક્રીંચીત સાર શ્રી ચોવીસ જીનના ચરીત્ર સંક્ષેપથી તથા ગણધર ભગવાન અને આ ચારેય ભગવંતના પણ ચરીત્ર કીંચીત આ સાથે લખ્યા છે, તે જેમ ગ્રંથ કરતાએ અગર ગ્રંથમાં લખેલું છે તેને અનુસરીને આ પુસ્તકમાં પણ લખ્યું છે. પરંતુ આ શતરૂંજય માહાત્મમાં કહેલી વાત માહેની કેટલીક બાબતો પુરવોપર બાધ કરતી છે એટલે કે સુત્રથી વિરૂધ છે સુત્રમાં કહેલું અને આ ગ્રંથમાં કહેલું કેટલુંક ભીન પડે છે માટે તત્વની વાત શ્રી કેવળી ભગવંત જાણે તથા કાંઈ આંખ દોશથી અગર પ્રમાદના વશથી બીજી કાંઈ સુધારવામાં ભુલ આવી હોય તેની વાંચનાર સજ્જનો એ ક્ષમા કરવી અને સુધારી વાંચવું.

अथ श्रि सिधाचलजिनो रास,

શ્રી નય સુંદરજી કૃત.

વિમલ ગીરીવર વિમલગીરીવર મંડણ જીનરાય શ્રી રીસહેસર પાય નમીય ધ-રીય ધ્યાન સારદાદેવી શ્રી સિધાચલ ગાયશુંએ ભીવભાવ નીરમલ ધરેવી શ્રી શતરૂં-જય તીરથ વડુંએ જીહાં સિધ અનંતી કોડી જીહાં મુનીવર મુગતે ગયા તે વંદુ બેકર જોડી ॥ ૧ ॥

ઢાલ- ૧ લી

બે કરજોડીને જીન પાય લાગુ સરસતી પાસે વચનરસ માગુ શ્રી શતરૂંજય ગીરી તીરથસાર ગુણવા ઉલટ થયોર અપાર ॥ ૨ ॥ તીરથ નહી કોઈ શેતરૂંજા તોલે અનંતા તીરથંકર ઈણીપરે બોલે ગુરૂ મુખે શાસ્ત્રનો લહીય વિચાર વરણવું શેતરૂંજા તીરથ ઉધાર ॥ ૩ ॥ સુરવરમાંહી વડોજીમ ઈંદ્ર ગ્રહગણમાંહી વડો જીમ ચંદ્ર મં ત્રમાંહી જીમ શ્રી નવકાર જલદાયક જીમ જગ જલધાર ॥ ૪ ॥ ધરમમાંહિ દયાધર્મ વખાણું વરતમાંહી જીમ બ્રહ્મવરત જાણું પરવતમાંહિ વડો મેરૂ હોઈ તિમ શેતરૂંજા સમ તીરથ ન કોય ॥ ૫ ॥

ઢાળ, ૨ જી

આદિએ આદી જીણેસર નાભી નરિંદ મલ્હાર શેતરૂંજે શિખર સમોસરયા પુ-રવ નવાણું એ વાર ॥ ૬ ॥ કેવળજ્ઞાન દિવાકર સ્વામી શ્રી રીષભજીણંદ સાથે ચો રાસી ગણધર સહસ ચોરાશી મુણિંદ ॥ ૭ ॥ બહુ પરિવારે પરિવરયા શ્રી શતરૂં જય એકવાર રીષભજીણંદ સમોસરયા મહિમા ન લાભે એ પાર ॥ ૮ ॥ સુર નર કોડી મિલ્યા તિહાં ધરમ દેશના જીન ભાસે પુંડરીક ગણધર આગલે, શેતરૂંજય મહિમા પ્રકાશે ॥ ૯ ॥ સાંભળો પૂંડરીક ગણધર કાળ અનાદિ અનંત એ તીરથ

છે સાસ્વતુ આગે અસંખ્ય અરિહંત ॥ ૧૦ ॥ ગણધર મુનીવર કેવળી પામ્યા અનંતીએ કોડી મુગતે ગયા ઈણે તીરથે વળી જાસે કરમ વિછોડી ॥ ૧૧ ॥ કુર છીકે જગે જીવડા તિર્યંચ પંખી કહી તે એ તીરથ સેવ્યા થકી તે સીજે ભવ ત્રીજે ॥ ૧૨ ॥ દીઠા દુરગતી વારે સારે વંછીત કાજ સેવો શત્રુંજ ગીરીવર આપ અવિચળ રાજ ॥ ૧૩ ॥

ઢાળ, ૩ જિ

સહીય સમાણી આવો વેગે એ દેશી.

ઉત્શપ્પિણી અવસપ્પિણી આરો, બિહુ મીળીને બારજી; વીસ કોડાકોડી સાગર તેહનું, માન કહ્યું નિરધારજી. ૧૪ પેહેલો આરો સુસમ સુસમાં, સાગર કોડા કોડી ચારજી; ત્યારે એ શ્રી શતરૂંજા ગીરીવર, એંસીએ જોયણ અવધારોજી. ૧૫ ત્રીણ કોડા કોડી સાગર આરો, બીજો સુસમા નામેજી; તદાકાયે એ શ્રી સિદ્ધાચલ, સીત્તેર જોયણ અભિરામજી. ૧૬ ત્રીજો સુસમા દુસમ આરો, સાગર કોડા કોડી દોયજી; સાઠી જોયણનું માન શતરૂંજે; તદાકાયે તું જોયજી. ૧૭ ચોથો દુસમ સુસમ જાણો, પાંચમો દુસમ આરોજી; છઠ્ઠો દુસમ દુસમ કહીએ, એ ત્રીણ થઈએ વિચારોજી. ૧૮ એક કોડા કોડા સાગર કેર, એનું કહીએ માનજી; ચોથે આરે શ્રી શત્રૂંજય ગીરી; પંચાસ જોયણ પ્રધાનજી. ૧૯ પાંચમે છઠે એકવીસ એકવીસ, સહસ વરસ વખાણોજી; બાર જોયણ ને સાત હાથનો; તદા વીમલગીરી જાણોજી. ૨૦ તેહ ભણી સદાકાળ એ તીરથ, સાસ્વતું જીનવર બોલેજી, રીષ્ભદેવ કહે પૂંડરીક ની સુંણો; નહી કોઈ શેત્રુંજા તોલેજી. ૨૧ ગ્રાન અને નિરવાણ મહાજસ, લહેસ્યો તુમ્હો પણ ઠામેજી, એહ ગીરી તીરથ મહીમા ઈણ જગે; પ્રગટ હોસ્યે તુમ નામેજી. ૨૨

ઢાળ, ૪ થિ

જીનવર શું મેરો મન લીનો એ દેશી—સાંભળી જીનવર મુખથી સાચું, પૂંડરીક ગણધાર; પંચકોડી મુનીવર શું પણ ગીરી, અણસણ કીધું ઉદારરે. ૨૩ નમોરે નમો શ્રી શત્રૂંજ ગીરીવર, સકલ તીરથ માંહી સારરે; દીઠો દુર ગતી દુરી નીવારે; ઉતારે ભવ પારરે. નમો૦ કેવળલહી ચૈત્રી પૂનમ દીન, પામ્યા મુગતીસુ ઠામરે; તદાકાળથી પુહવી પ્રગટ્યું, પુંડરીક ગીરી નામરે. ૨૫ નમો૦ નમરી અયોધ્યાથી વિહરતા પહોતા, તાતજી રીખવ જીણંદરે; સાઠી સહસ સમ ખટ ખંડ સાધી, ઘરી આવ્યા ભરત નરીંદરે. ૨૬ નમો૦ ઘરે જઈ માયને પાયે લાગી જનનિંદ્ય આશિષરે; વીમળાચળ સંઘા ધીપ કેરી; પોહોચ્યો પૂત્ર જગીસરે. ૨૭ નમો૦ ભરત વિમાસે સાઠી સહસ સમ, સાંધ્યા દેશ અનેકરે; હવે હું તાત પ્રતે જઈ પુછું; સંપતી તીલક

વિચરે. ૨૮ નમો૦ રણ સમાસ પોહોતા ભરતેશ્વર, વંદી પ્રભુના પાયરે, ઈંદ્રાદિક સુર નર બહુ મીલીયા, દેશનાદે જીનરાયરે. ૨૯ નમો૦ શેત્રુંજે સંઘ ખિપ યાત્રાફળ, ભાખે શ્રી ભગવંતરે; ભરતેસર કરેરે સજાઈ, જાણી લાભ અનંતરે. ૩૦ નમો૦

ઢાળ ૫ મિ

કનક કમળ પગલાં ઠવે એ. રાગ ધન્યાસી મારૂણી—નયરી અયોધ્યાથી સંચરયાએ, લેઈ લેઈ રીદ્ધી અસેસ; ભરત નૃપ ભાવશુંએ, શેત્રુંજે યાત્રા રંગ ભરેએ; આવે આવે ઉનટ અંગ, ભરત નૃપ ભાવશુંએ. ૩૧ આવે આવે રીષ્ભનો પૂત્ર, વીમલગીરી જાત્રાએ; લાવે લાવે ચક્રવરતની રીદ્ધ. ભ૦ એ આંકણી. મંડલીક મુગટ વરધન ઘણાએ, બત્રીસ સહસ નરેસ. ૩૨ ભ૦ ઢમ ઢમ વાજે છંદશુંએ, લાખ ચોરાસી નીશાણ, ભ૦ લાખ ચોરાસી ગજ તુરીએ, તેહનાં રત્ન જડીત પલાણ. ૩૩ ભ૦ લાખ ચોરાસી રથ ભલાએ; વ્રષભ ધોરી સુકમાલ. ભ૦ ચરણે ઝાંઝર સોના તણાએ; કોટે સોવન ઘુઘરમાલ. ૩૪ ભ૦ બત્રીસ સહસ નાટીક કહીએ, ત્રીણ લાખ મંત્રી દક્ષ. ભ૦ ધ્વીધરા પંચ લાખ કહ્યાએ, સોળ સહસ સેવા કરે યક્ષ. ૩૫ ભ૦ દશ કોડી આ લંખ ધજા ધરાએ, પાયક છનું કોડી. ભ૦ ચોસઠી સહસ અંતેઉરીએ, રૂપે સરીખી જોડી. ૩૬ ભ૦ એકલાખ સહસ અઠાવીસએ, વારાગનાં રૂપ નીહાલી. ભ૦ સેખ તુરંગમ સવી મીલીએ, કોડી અઢાર નીહાલી. ૩૭ ભ૦ ત્રણ કોડી સાથે વેપારીઆએ, બત્રીસ કોડી સુઆર. ભ૦ શેઠ સારથવાહ સામ ઠામે, રાય રાણા નહી પાર. ૩૮ ભ૦ નવ નીધો ચોદરયંણશુંએ, લીધો લીધો સવી પરીવાર, ભ૦ સંઘપતી તીલક સોહામણુંએ, ભાલે ધરાવ્યું સાર. ૩૯ ભ૦ પગી પગી કરમ નીકંદતાએ, આવ્યા આસન જામ, ભ૦ ગીરી પેખી લોચન ઠરયાંએ, ધન્ય ધન્ય શેત્રુંજો નામ. ૪૦ ભ૦ સોવન ફુલ મુગતાફળેએ; વધાવ્યો ગીરીરાજ, ભ૦ દેઈ પ્રદક્ષિણા પાખતીએ; શિષ્યાં સઘળાં કાજ. ૪૧ ભ૦

ઢાળ ૬ ઠિ

જયમાલાની દેશી. કાજ સીધાં સકલ હવે સાર, ગીરી દીઠે હરખ અપાર, એ ગીરીવર દરિસણ જેહ યાત્રાફળ કહીએ તેહ ॥ ૪૨ ॥ સુરજકુંડ નદીમ શેત્રુંજી વીરપ જળે નાહારંજી રાયણ તળે રીષ ભજીણંદા પેહેલાં પગલાં પુજે નરિંદ ॥ ૪૩ ॥ વળી ઈંદ્ર વચન મન આણી શ્રી રીષભનું વીરપ જાણી તવ ચક્રધર ભરતનરેસ વારધિકને દીધો આ દેશ ॥ ૪૪ ॥ તીણે શેત્રુંજ ઉપર ચંગ, સોવન પ્રાસાદ ઉતંગ. નીપાયો અતી મનોહાર એક કોસ ઊંચો આભાર ॥ ૪૫ ॥ ગાઉ દોઢ વિસ્તારે કહીએ, સહસ ધનુષ પહુલપણે લહીએ, એકેકે બારણે જોય મંડપ એકવીસ હોય ॥ ૪૬ ॥ ઈમ ચિહુદિસે ચોરાસી મંડપ રચીયા સુપ્રકાસી, તિહાં રયણમે તોરણ

માન, દીસે અતી ગ્રાફ ગ્રમાણ ॥ ૪૭ ॥ વિચેમિહું દિસે મુલગભારે થાપી જીન પ્રતીમા ચ્યાર, મણિમે મુરતી સુખકંદ થાપ્યા શ્રી આદી જીણંદ ॥ ૪૮ ॥ ગણધરવરે પુંડરીક કેરી થાપી બિહુ પાસે મુરતી ભણેરી આદી જીન મુરતી કાઉશગીયા નમી વિનેમી બેહુ પાસે ઠવીયા ॥ ૪૯ ॥ મણિ સોવન રૂપ પ્રકાર રચ્યું સમોસરણ સુવિચાર ચિહુ દસે ચઉ ધરમ કહંતા, થાપી મુરતી શ્રી ભગવંતા ॥ ૫૦ ॥ ભરતેસર જોડી હાથ મુરતી આગલે જગનાથ રાયણ તળે જિમણે પાસે, પ્રભુ પગલાં થાપ્યાં ઉલાસે ॥ ૫૧ ॥ શ્રી નાભી અને મરૂદેવી પ્રાસાદથું મુરતી કરેવી જગવર બંધે લહી મુગતી, કીધી ભાઇની મુરતી ભગતી ॥ ૫૨ ॥ સુનંદા સુમંગળા માતા બ્રાહ્મી સુંદરી બહિની વિખ્યાત, વળી ભાઈ નવાણું પ્રસિધ સવિ મુરતી મણી મય કીધ ॥ ૫૩ ॥ નીપાઇ તોરણમાલ સુપ્રતિષ્ટા કરાવી વિસાલ. યક્ષગોમુખે ચક્રેસરી દેવી તોરથ રખવાળ ઠવેવી ॥ ૫૪ ॥ ઇમ પ્રથમ ઉધારેજ કીધો, ભરતે ત્રિભુવન જસ લીધો, ઈંદ્રાદિક કિરતી બોલે નહીકોઇ ભરત નૃપ તોલ ॥ ૫૫ ॥ શતરૂંજય મહાતમ માંહી, અધિકાર જોજયો ઉછાંહી, જીન પ્રતીમા જીનવર સરીખી જોઓ સુત્ર ઉવાઇ નીરખી ॥ ૫૬ ॥ વશ્તુ ભરતે કીધો ભરતે કીધો પ્રથમ ઉધાર. ત્રિભુવન કિરતી વિસ્તરી ચંદ્ર સુરજ લગે નામ રાખ્યું, તિણે સમે સંઘપતી કેતલા. સવાસો ઇમ શાસ્ત્રે ભાખ્યું, કોડી નવાણું નરવરા, હુવા નવ્યાસી લાખ. ભરત સમે સંઘપતિ વળી, સહસ ચોરાસી ભાખ્ય ॥ ૫૭ ॥

ઢાળ ૭ મિ

ચોપાઇની ચાલી.–ભરત પાટે હુઆ આદિતયશા, તસ પાટે તસ સુત મહાજસા, અતિ બલભદ્ર અને બલવિર્ય કિરતી વીર્ય અને જલવીર્ય ॥ ૫૮ ॥ એ સાતે હુઆ સરીખી જોડી, ભરતથકી ગયાં પુરવ છ કોડી, દંડ વીર્ય આઠમે પાટે હવો તિણે ઉધારે કરાવ્યો નવો ॥ ૫૯ ॥ ઇંદ્રે સોઇ પ્રસંસ્યો ઘણું નામ અજવાળુ પુરવજ તણુ ભરત તણુપરે સંઘવી થયો, બીજો ઉધાર એહનો કહ્યો ॥ ૬૦ ॥ ભરત પાટે એ આઠે વળી, ભુવન આરીસામાં કેવળી; ઇણે આઠે સવી રાખી રીતી, એક નલોપી પૂરવજ રીતી. ૬૧ એકસો સાગર વાલ્યાં જીસે, ઇસાનેદ્ર વિદેહમાં તિસે; જીન મુખે સિધગીરી સુણયો વિચાર; તેણે કીધો ત્રીજો ઉદ્ધાર. ૬૨, એક કોડી સાગર વાલી ગયાં ચૈત્ય વીસસ્થળ થયાં, માહેંદ્ર ચોથો સુર લોકેંદ્ર, કીધો ચોથો ઉધાર ગીરેંદ્ર. ૬૩ સાગર કોડી ગયાં દશ વળી, શ્રી બ્રહ્મેદ્ર ઘણું મન રૂલી; શ્રી શતરૂંજય તીરથ મનોહાર કીધો તેને પાંચમો ઉધાર. ૬૪ એક કોડી લાખ સાગર અંતરે, ચમરેંદ્રાદિક ભવન ઉપરે; છઠો ઇંદ્ર ભવનપતી તણો, એ ઉધાર વીમલગીરી સુણો. ૬૫ પચાસ કોડી લાખ સાગર તણું, આદી અજીત વીચે અંતર ભણું;

તેહ વિચે સુક્ષીમ હવા ઉધાર, તે કેહેતાં નવી લહીએ પાર. ૬૬ હવે અજીત બીજો જીન દેવ, શ્રી શેતરૂંજે સેવા મીસી હેવ; સિધ્ધ ક્ષેત્ર દેખી ગહ ગહ્યા, અજીતનાથ ચોમાસુ રહ્યા. ૬૭ ભાઈ પીત્રાઈ અજીત જીન તણો, સગરનામે બીજો ચક્રવરતી; ભણો; પુત્ર મરણ પામ્યો વૈરાગ, ઈંદ્રે પ્રીછવીયો માહા ભાગ. ૬૮ ઈંદ્ર વચન હિયડા માંહી ધરી, પુત્ર મરણ ચિંતા પરહરી; ભરત તણી પરે સંઘવી થયો, શ્રી શેતરૂંજ ગીરી યાત્રા ગયો. ૬૯ ભરત મણી મેં બીંબ વિસાલ, કર્યા કનકમેં પ્રાસાદ ઝમાલ; તે પેખી મન હરખ્યો ઘણું, નામ સંભારયો પુરવજ તણું. ૭૦ જાણી પડતો કાળ વિસેખ; રખે વિનાસ ઉપજે રેખ, સોવન ગુફા પછીમદીસી જીહાં, રયણ બીંબ ભંડારયા તીહાં. ૭૧ કરી પ્રાસાદ રામલ રૂપના, સોવન બીંબ કરી થાપના; કરચો અજીત પ્રાસાદ ઉદાર, એ સગર સાતમો ઉધાર. ૭૨ પંચાસ કોડી પંચાણુ લાખ, ઉપરી સહસ પંચોતેર ભાખ; એટલા સંઘવી ભુપતી થયા, સગર ચક્રવરતી વારે કહ્યા. ૭૩ ત્રીસ કોડી દશલાખ કોડી સાર, સગર અંતર કરચો ઉધાર; વ્યંતરેંદ્ર આઠમો સુચંગ, અભિનંદન ઉપદેશ ઉત્તંગ. ૭૪ વારે શ્રી ચંદ્ર પ્રભુ તણે, ચંદ્ર શેખર સુત આદર ઘણે; ચંદ્રજસા રાજા મની રંગી, નુમો ઊધાર કરયો શેત્રુંજ ૭૫ શાંતીનાથ સોલમા સ્વામી, રહ્યા ચોમાસું વીમળગીરી ઠામી; તસપુત ચક્રાયુધ રાજીયો, તેણે દશમો ઉધારજ કીઓ. ૭૬ શ્રી આ શાંતી પ્રાસાદ ઉદામ, હવે દશરથ સુત રામરામ; એકાદશમો કરચો ઊધાર, મુની સુવરત વારે મનોહાર. ૭૭ નેમીનાથ વારે જો ધાર, પાંડવ પાંચે કરચો ઊધાર; શ્રી શેતરૂંજગીરી પુગી રલી, એ દ્વાદશમો જાણો વળી. ૭૮

ઢાળ ૮ મિ

રાગ વધરાડી એ દેશી.—પાંડવ પાંચ પ્રગટ હવા, ઓહી અખોહણી અઢારે રે; પોતાની પુરવી કરી, ગયો માયને જુહારરે. ૭૯ કુંતા માતા એમ ભણે, વછ સાંભળો અપારરે; ગોત્ર નીકંદન તુમ્હે કરચો, તે કેમ છુટી સ્યો પાપરે. ૮૦ કું૦ પુત્ર કહે સુણો માડલી, કહો અમ્હ સ્યો ઊપાયરે; તે પાતીક કેમ છુટીએ, વળતુ પભણે માયરે. ૮૧ કું૦ શ્રી શેતરૂંજ તીરથ જાઓ, સુરજ કુંડી સ્નાનરે; રીખભ જીણંદ પુજા કરો, ધરો ભગવંતનું ધ્યાનરે. ૮૨ કું૦ માત શિખામણ મન ધરી, પાંડવ પાંચે તાંમરે; હત્યા પાતીક છુટીયા, પુહતા વિમળગીરી ઠામરે. ૮૩ કું૦ જીનવર ભગતી પુજા કરી, કર્યો બારમો ઉધારરે; ભવન નીપાયો કાઠમેં, રૂપમેં પ્રતિમા સારરે. ૮૪, કું૦ પાંડવ વીર વીચે આંતરૂ, વરસ ચોરાસી સહસરે; ચિહુસે સીતેર વરસે હવો, વીરથી વિક્રમ નરેસરે. ૮૫, કું૦

ઢાળ ૯ મિ

ધન્ય ધન્ય શેતરૂંજગીરી વરૂ, જહાં હવા સિધ્ધ અનંતરે; વળી હોસ્યે પણ

વીરથે, ઇમ ભાખે ભગવંતરે. ૮૬, ધન્ય૦ વિક્રમથી એકસો આઠે, વરસે હુવો જાવડ સાહરે; તેરમો ઉધાર શેતરૂંજ કરચો, થાપ્યા આદીજીનનાહરે. ૮૭, ધન્ય૦ પ્રતીમા ભરાવી રંગરસ્યો, નવા શ્રી આદીજીણંદરે; શ્રી શેતરૂંજ સિખરે થાપીયા, પ્રાસાદ નયણાણંદરે. ૮૮, ધ૦ પાંડવ જાવડ આંતરો, પચવીસ કોડી મયાલરે; લાખ પંચાણું ઉપરે, પંચોતરે સહસ ભુપાલરે. ૮૯, ધ૦ એટલા સંઘવી તીહાં હવા, ચા દસમો ઉધાર વિસાલરે; બાર તેરો તરી સોય કરે, મંત્રી બાહડદે શ્રી માલરે. ૯૦, ધ૦ બાર છયાસીએ મંત્રી વસ્તગે, જાત્રા શેતરૂંજગીરી સારરે; તીલક તોરણશું કરયો શ્રી ગીરનારે અવતારરે. ૯૧, ધ૦ સંવત તેર એકોતરે શ્રી ઓસ વંસ શણગારરે; સાહ સમરો દ્રવ્ય વય કરે, પંચ દશમો ઉધારરે. ૯૨, ધ૦ શ્રી રત્નાકર સુરી સરૂ, વડત પગચ્છ શુણગારરે; સ્વામી રીષભજ થાપીયા, સમરો સાહ ઊધારરે. ૯૩, ધ૦

ઢાળ ૧૦ મિ

ઊલાલાનો એ દેશી.—જાવડ સમરા ઉદ્ધાર, એહ વિચે ત્રીણલાખ સાર ઉપર સહસ ચોરાસી; એટલા સમકીતવાસી. ૯૪, શ્રાવક સંઘપતી હુઆ, સવરે સહસ ભાવ સાર જુઆ; ખત્રી સોળ સહસ જાણું, પનર સહસ વીપ્ર વખાણું. ૯૫, કુલંબી બાર સહસ કહીએ, લઊઆ નવ સહુસ લહીએ; પંચ સહસ પીસ્તાળીસ, એટલા કંસારા કહીસં. ૯૬, એસુવી જીનમત ભાવ્યા, શ્રી શેતરૂંજે જાત્રાએ આવ્યા; અવરની સખ્યા તે જાણું, પુસ્તક દીઠે વખાણુ. ૯૭, સાતસેં મોહેર સંઘવી, યાત્રા તસ હુી તસ હવી; બહુ શ્રુત વચને રાચું, એ સવી માનજો સાચું. ૯૮, ભરત સમરા સાર અંતરી, સંઘવી અસંખ્યાતા ઇણીપરી; કેવળી વીણ કુંણ જાણે. કેમ છદમસ્થ વખાણે. ૯૯, નવલાખ બંધી બંધ કાપ્યા, નવલાખ હેમ ટંકા આપ્યા; તો દેશી લહીએ અન ચાખ્યું, સમરે સાહે નામ રાખ્યું. ૧૦૦ પનર સતાસ્તીએ પરધાન, બાદર સ્યાદીએ બહુ માન; કરમેસાહે જસ સાધો, ઉદ્ધાર સોળમો કીધો. ૧૦૧ એણી ચોવીસીએ વીમલગીરી, વિમલ વાહન નૃપ આદરી; દુપસહ સુરૂ ઉપદેશી, ઉદ્ધાર છેલો કરશે, એમ વળી જે ગુણવંત: તીરથ ઉધાર મહંત, લક્ષ્મી લહી વય કરશે, તસ ભાવ કાજ તે સરશે. ૧૦૩

ઢાલ ૧૧ મિ

આઇ ધન સુપન તું એ એ દેશી.—ધન ધન શેતરૂંજગીરી સિધક્ષેત્ર ઠામ. કર્મ ક્ષય કરવા ધર બેઠાં જપો નામ ॥ ૧૦૪ ॥ ચોવીશી એણીએ નેમ વિના જિન ત્રેવીસ તીરથ ભુંઇ જાણી સમોસરયા જગદીશ ॥ ૧૦૫ ॥ પુંડરીક પંચ કોડીશું દ્રાવીડ વાલી ખીલ જોડી કારતિક પુનીમ સિધા મુનીવરશું દશ કોડી ॥ ૧૦૬ ॥ નમી વીનમી વિદ્યાધર દોય કોડી મુની સંજુત ફાગણ સુદી દશમી એણીગીરી મોક્ષ પહુત ॥

॥ १०७ ॥ श्री रीषभवंशी नृप भरत असंख्याता पाट मुगते गया छणीगीरी ए गीरी सिवपूर वाट ॥ १०८ ॥ रामसुनी भरतादिक सुनी त्रण कोडीशुं ईम नारद शुं एकाणुं लाख सुनीस्वर तेम ॥ १०९ ॥ सुनीशांब प्रजुनशुं साडीआठ कोडी सा ध वीस कोडीशुं पाडवा सुगते गया नीराध ॥ ११० ॥ वळी थावच्यासुत सुक सु नीवर छणे ठामी वळी सही सर्युं सिध पंचसत सेलगनाम ॥ १११ ॥ ईम सीधा सुनीवर कोडा कोडी अपार. वळी सिजस्ये छणे गीरी कुण कही जाणे पार ॥ ११२ ॥ सात छठ दोय अठम, भणे एक लाख नवकार शेतरूंजगीरी सेवे तेहने नही अवतार

ढाळ १२ मि

राग वधावानो-मानव भव में भले लह्यो, लह्यो ते आरीज देश. श्रावक कुल लाधुं भलुं, जो पाम्योरे वालहो रीषभजीणेस के ॥ ११४ ॥ भेटयोरे गीरीराज. हवे सीधारे माहरां वंछीत काज के, मुने त्रुठोरे त्रिभुवनपती आजके ॥ ११५ ॥ भे० ए आंकणी, धन धन वंश कुल गरतणो, धन धन नाभी नरींद, धन धन म रूदेवी माडली. जेणे जायोरे वाहालो रीषभ जीणंद के ॥ ११६ ॥ भे० धन धन शेतरूंज तीरथ रायण रुंख धन धन, धन धन पगलां प्रभु तणां, जे पेख्यीरे मा-लीक सुज मन के ॥ ११७ ॥ भे० धन धन ते जगे जीवडा, जे रहे शेतरूंज पा-सिं, अहनिसि रीषभ सेवा करे, वळी पुजेरे प्रभु मनि उल्हास के ॥ ११८ ॥ भे० आज सख्यी मुज आगणे, सुरतरु फलीयो सार. रीषभ जीणेसर वंदीओ, हवे तरीओरे भव जलधि पारके ॥ ११९ ॥ भे० सोल अडवीसे आसो मासमां, सुदि तेरसि कुजवार, अमदावाद नयरमां में गायोरे शेतरूंज उधार के ॥ १२० ॥ भे० वडतपगछं गुरुगछपती श्री धन रेत्न सुरिंद, तसुसीश तसुपाटे जयकर गुरुगछपती रे अमर रेत्न सुरींदके ॥ १२१ ॥ भे० विजयमान तस पटो रु. श्री देवरेतन सुरीस श्री धनरेतन सुरीसना. सिश पंडीतरे भानुमेरुगणेसके ॥ १२२ ॥ भे० तसपद क मलभमरलणे, नयसुंदर दे आशीस, त्रिभुवन नायक शेवता, हवे पुगीरे श्री संघ ज गीसके ॥ १२३ ॥ भे० कलश ईम त्रिजगनायक मुगती दायक विमलगीरी मंडण ध-णी उधार शेतरूंज सार गायो स्वस्तव्यो जीन भगती घणी, भानुं मेरु पंडीत सीश दाखे, करजोडी कहे नय सुंदरो, प्रभु पाय सेवा नित्य करेवा, हरिंद रसन जयकरो ॥ १२४ ॥ ईती श्री सीधगीरी उधार संपुर्ण.

इति श्री सतृजय माहात्म
समाप्त.

અથ પ્રતીક્રમણા સુત્ર પ્રારંભ તે.

अथ नवकार,

નમો અરિહંતાણં, નમો સિદ્ધાણં, નમો આયરીયાણં, નમો ઉવઝાયાણં, નમો લોએ, સવ્વસાહુણં, એસો પંચ, નમુક્કારો, સવ્વપાવ, પણાસણો, મંગળાણંચ, સવેસિ પઢમ, હવઇમંગળં૦ ઇતિ નવકાર. ॥ ૧ ॥

અથ પંચદીય.

પંચદીયો સવરણો તહ નવ વિહા બંભચર ગુત્તિધરો ચઉવિહ કસાય મુક્કો ઇઅ અઠ્ઠારસ ગુણેહિ સંજુત્તો૦ ॥ ૧ ॥ પંચમ હવય જુત્તો પંચવિહા યાર પાલણ સમરથો પંચ સમી ઉતિ ગુત્તો, છત્રીસ ગુણો ગુરૂ મઝા. ॥ ૨ ॥ ઇતિ પંચદીય.

અથ ખમાસમણ.

ઇચ્છામી ખમાસમણો, વંદીઉંજાવણી જાએ, નીશીહી આએ, મથ્થેએણ વંદામી, ઇતિ ખમાસમણ. ॥ ૩ ॥

અથ ગુરૂ વંદન.

ઇચ્છકાર સુહરાઇ સુહ દેવસી, સુખ તપ શરીર નિરાબાધ, સુખ સંજમ યાત્રા નિર વહોછોજી, સ્વામી સાતા છેજી, ભાત પાણીનો લાભ દેજોજી, ઇતિ ગુરૂ વંદન. ॥ ૪ ॥

अथ इरिया वहिया,

ઇચ્છા કારેણ સંદિસહ ભગવન, ઇરીયા વહીયં પડીકમાંમી, ઇચ્છં ઇચ્છામી પડીકમીઉ. ॥ ૧ ॥ ઇરિયા વહિયાએ, વિરાહણાએ, ૨ ગમણા ગમણે૦ ૩ પાણ ક્કમણે બીઅકમણે હરિકમણે, ઉસા ઉતિંગ પણગદગ મટી મક્કડા સંતાણા સંકમણે ૪ જેમે જીવા વિરાહિયા૦ ૫ એકંદિયા, બેઇંદિયા, તેઇંદિયા, ચરિંદિયા, પંચંદિયા૦ ૬ અભિહયા વતિયા લેસીયા સંઘાઇયા સંઘટીયા પરિયાવયા કિલામિયા ઉદ્દવિયા ઠાંણા ઉઠાણ સંકામિયા જીવિયાઓ વવરોવિયા તસ્સ મિચ્છામી દુક્કડં૦ ૭ ઇતિ ઇરિયા વહિયા૦ ॥ ૫ ॥

અથ તસ્સ ઉત્તરી.

તસ્સ ઉત્તરી કરેણેણં, પાયચ્છિત કરેણેણં, વિસોહી કરેણેણં, વિસલી કરેણેણં, પાવાણં કમ્માણં, નિઘાયણઠાએ, ઠામી કાઉસ્સગં. ઇતિ તસ્સ ઉત્તરી૦ ॥૬॥

અથ અનથ્થ ઉસસિએણ.

અનથ્થ ઉસસિએણં, નીસસિએણં ખાસીએણં છીએણં જંભાઇએણં ઉડુ-

એણં વાયની સગ્ગેણં ભમલીએ પિત મુચ્છાએ, સુહુમેહિ અંગ સંચાલેહિં, સુહુમેહિ ખેલ સંચાલેહિં, સુહુમેહિ દિઠ્ઠે સંચાલેહિં० ૨ એવ માઈ એહિ આગારેહિં, અભંગો અવિરાહિઓ, હુજ્જમે કાઉસગ્ગો० ૩ જાવ અરિહંતાણં, ભગવંતાણં, નમુક્કારેણં ન પારેમિ० ૪ તાવકાયં ઠાણેણં માણેણં, ઝાણેણં અપ્પાણં વોસિરામિ, ૫ ઇતિ અન્નથ ઉસસિએણં. ૭

अथ लोगस,

લોગસ્સ ઉજ્જોઅગરે, ધમ્મતિથ્થયરે જીણે, અરિહંતે કિત્તઇસ્સં ચઉવીસંપિ કેવળી० ૧ ઉસભ મજીઅંચ વંદે, સંભવ મભિણંદણંચ, સુમઇંચ પઉમપ્પહં, સુપાસ જીણંચ ચંદપ્પહંવંદે० ૨ સુવિહંચ પુફદંતં, સીઅલ સિજ્જંસ વાસપુજ્જંચ, વિમલમણંતંચજીણં, ધમ્મ સંતિંચ વંદામિ० ૩ કુંથું અરંચ મલ્લિ વંદે મુણિસુવ્વયં, નમિ જીણંચ વંદામિ, રિઠ્ઠનેમિ પાસ તહ વધ્ધમાણંચ० ૪ એવંમએ અભિથુઆ, વિહુયરયમલા, પહીણ જરમરણા, ચઉવિસંપિ જીણવરા, તિથ્થયરામે પસીયંતુ० ૫ કિત્તિય વંદિય મહિયા, જેએ લોગસ ઉત્તમાસિદ્ધા, આરૂગ્ગ બોહિલાભં, સમાહિવરમુત્તમંદિંતુ० ૬ ચંદેસુ નિમ્મલયરા, આઇચ્ચેસુ અહિયંપયાસયરા, સાગર વર ગંભીરા, સિદ્ધા સિદ્ધિં, મમદિસંતુ० ૭ ઇતિ લોગસ્સ. ૮

અથ કરેમિભંતે.

કરેમિભંતે સામાઇઅં સાવજ્જં જોગં પચ્ચખ્ખામિ० જાવ નિઅમં પજ્જુવાસામિ, દુવિહં તિવિહેણં, મણેણં વાયાએ કાએણં, નકરેમિ નકારવેમિ, તસ્સ ભંતે પડિક્કમામિ નિંદામિ ગરહામિ, અપ્પાણં વોસિરામિ. ઇતિ કરેમિભંતે. ૯

अथ सामाइअ वयजुत्तो.

સામાઇઅ વયજુત્તો, જાવમણે હોઇ નિયમ સંજુત્તો, છિન્નઇઅસુહં કમ્મં, સામાઇઅ જતિઆવારા० ૧ સામાઇઅ મિઉકએ, સમણોઇવ સાવઓ, હવઇ જમ્હા, એએણ કારણેણં, બહુસો સામાઇઅં કુજ્જા० ૨ સામાયિક વિધિ લીધું વિધિ પારિઓ० વિધ કરતાં જેકાંઇ આવિધ હુઓ હુએ તે સવિહું મન વચન કાયાએ કરી મિછામિ દુક્કડં० ૩ ઇતિ સામાયક પાળવાનું. ૧૧

अथ जगचितामणि चैत्यवंदन.

જગ ચિંતામણિ જગનાહ જગ ગુરૂ જગ રખ્ખણ, જગબંધવ જગસથ્થવાહ, જગ ભાવ વિઅખ્ખણ અઠ્ઠાવય સંઠવિઅરૂવ, કમ્મઠ્ઠ વિણાસણ, ચઉવીસંપિ જીણવરજયંતુ, અપ્પડિહય સાસણ० ॥ ૧ ॥ કમ્મ ભુમિહિં, કમ્મ ભુમિહિં, પઢમસંઘયણી,

ઉક્કોસય સત્તરિસય: જીણવરાણ વિહરંત લબ્ભઇ, નવકોડિહિં કેવલિણ; કોડિસહસ્સ નવ સાહુગમઇ, સંપઇ જીણવર વીસમુણિ, બિહુંકોડીહિં વરનાણ, સમણહકોડી સહસ દુઅ, થુણિજ્જઅ નિચ વિહાણીo ॥ ૨ ॥ જય ઉસામી જય ઉસામી, રિસહ સત્તુંજ, ઉજ્જિંત પહુનેમિજીણ, જય ઉવીરસચ્ચઉરિમંડણ, ભરૂઅચ્છહિં મુણિસુવય, મુહરિપાસ દુહદુરીઅ ખંડણ અવરવિદેહી તિથયરા, ચિહુંદીસિ વિદીસિ જીકેવી, તિઆણાગય સંપઇઅ, વંદુ જીણ સવેવિo ॥ ૩ ॥ સતાણવઇ સહસ્સા, લખ્ખા છપ્પન અઠ્ઠકોડી બત્તીસ બાસિઆઈં, તિય લોએ ચેઇએ વંદે ॥ ૪ ॥ પનરસ કોડિ સયાએ, કોડી બાયાલ લખ્ખ અડવન્ના, છત્તીસ સહસ અસિઈં, સાસય બિંબાઇ પણ મામીo ॥ ૫ ॥ ઇતિ જગ ચિંતામણીo ॥ ૧૨ ॥

અથ જંકિંચી.

જંકીચી નામતિથ્થ, સગ્ગે પાયાલી માણુસેલોએ, જાંહી જીણબિંબાઈ, તાઇં સવાઈં વંદામીo ॥ ૧૩ ॥

अथ नमु थ्थुण

નમુ થ્થુણં અરીહંતાણં ભગવંતાણંo ॥ ૧ ॥ આઇગરાણ તિથયરાણં સયસંબુદ્ધાણંo ॥ ૨ ॥ પુરીસુતમાણં પુરીસસીહાણ, પુરીસવર પુંડરીઆણં પુરીસવરગંધ હથ્થાણંo ॥ ૩ ॥ લોગુતમાણં લોગનાહાણ લોગહીઆણ લોગપઇવાણ લોગપજ્જોઅગરાણo ॥ ૪ ॥ અભય દયાણ ચખ્ખુદયાણ મગ્ગદયાણo ॥ ૫ ॥ ધમ દયાણ ધમ્મદેસયાણ ધમ્મ નાયગાણ ધમ્મસારહીણ ધમ્મવર ચાઉરંત ચક્કવટ્ટીણo ॥ ૬ ॥ અપ્પડિહય વરનાણ દંસણધરાણ વિયટ્ટ છઉમાણo ॥ ૭ ॥ જીણાણ જાવયાણ તિનાજાણ તારયાણ બુદ્ધાણં બોહયાણં મુતાયણં મોઅગાણંo ॥ ૮ ॥ સવનુણ સવ દરીશીણં શીવ મયલ મરૂઅ મણંત મખ્ખય મવાબાહ મપુણરાવીતિ શીધીગઇ નામધેઅં ઠાણંસંપતાણં નમોજીણાણં ભયાણંo ॥ ૯ ॥ જેઅ અઇઆસિદ્ધા જેઅ ભવીસ્તતણાગએકાલે સપઇવટમાણા સવેતીવિહેણ વંદામીo ॥ ૧૪ ॥

અથ જાવતિ ચેઇઆઇ.

જાવંતિચેઇયાએઉઢેઅ અહેઅ તીરીઅલોએઅ સવાંઇ તાઇવંદે ઇહસી તાતથ સંતાઇo ॥ ૧ ॥

અથ જાવંત કેવીસાહુ.

જાવંત કેવીસાહુ ભર હેરવય મહા વિદેઅ, સવે સિંતે સિંપણઓ, તિવિહેણ તિદંડ વિરયાણંo ॥ ૨ ॥ ઇતિ જાવતિ બંનેo ॥ ૧૧ ॥

અથ પ્રમેષ્ટી નમન.

નમોર્હત્ સિધ્ધા ચાર્યો પાધ્યાય સર્વ સાધુભ્ય: ॥ ઇતિ પ્રમેસ્ટી નમન. ૧૬

અથ ઉવસગ્ગહરં.

ઉવસગ્ગહરં પાસં, પાસં વંદામી કમ્મઘણ મુક્કં, વિસહર વિસનિન્નાસં, મંગળ કલ્યાણ આવાસં, ॥ ૧ ॥ વિસહર ફુલી ગમંતં, કંઠે ધારેઈજો સયામણુઓ, તસગ્રહરોગ મારી, દુઠ જરા જંતિ ઉવસામં૦ ॥ ૨ ॥ ચિઠ્ઠઉ દુરેમંતો, તુજ્ઝપણામોવી બહુ ફલો હોઈ, નરતીરી એસુવી જીવા, પાવતિન દુખ્ખ દોગંચ્ચ૦ ॥૩॥ તુહ સમ્મતે લધે. ચિંતામણી કપ્પ પાયવભહિએ, પાવંતિ અવિઘ્ઘેણં, જીવા અપરામ રંઠાણ૦ ॥ ૪ ॥ ઈઅ સંથુઓ મહાયસ, ભત્તિભર નિભરેણ હિઅએણ, તાદેવ દિજ્જબોહિં, ભવે ભવે પાસ જીણચંદ૦ ॥ ૫ ॥

અથ જયવીયરાય.

જયવીઅરાય જગગુરૂ, હોઉ મમં તુહ પભાવઓ, ભયવં નિવેઓ, મગ્ગાણુ સારિઆ ઈઠ્ઠફલ સિદ્ધી૦ ॥ ૧ ॥ લોગ વિરૂદ્ધ ચ્ચાઉ, ગુરૂજણ પૂઆ પરથકરણંચ સુહગુરૂજોગો તવ્વયણ સેવણા, આભવ મખ્ખંડા૦ ॥ ૨ ॥ વારીજ્જઈ જઈવિ નિઆણ બંધણં, વીયરાય તુહસમયે, તહવિ મમહુજ્જસેવા, ભવેભવે તુમ્હ ચરણાણં૦ ॥ ૩ ॥ દુખ્ખ ખઓ કમ્મખ્ખઓ, સમાહિ મરણંચ બોહીલાભોઅ, સંપજ્જઉ મહએઅં, તુહનાહ પણામ કરેણં૦ ॥ ૪ ॥ સર્વ મંગલ માંગલ્ય સર્વ કલ્યાણ કારણં પ્રધાન સર્વ ધર્માણું, જૈનંજયતિ સાસનં૦ ॥ ૫ ॥ ૧૮

અથ અરીહંત ચેઈઆણં.

અરિહંત ચેઈઆણં, કરેમિકાઉસ્સગં૦ ॥ ૧ ॥ વંદણવતિઆએ, પુઅણવતીઆએ૦ સક્કારવતિઆએ, સમ્માણવતિઆએ, બોહીલાભો વતિઆએ; નિરૂવસગવતિઆએ૦ ॥ ૨ ॥ સદ્ધાએ મેહાએ ધિઈએ ધારણાએઅણુપેહાએ, વદ્દમાણીએ, ઠામિકાઉસ્સગં૦ ॥ ૩ ॥ અન્નથ૦ ॥ ૧૯ ॥

अथ पुखरवरदी

પૂખ્ખરવરદીવઢે ધાયઈસંડેઅ જંબુદીવેઅ ભરહેરવયવિદેહે, ધમ્માઈગરે નમંસામિ ॥ ૧ ॥ તમતિમિર પડલ વિધંસણસ્સ, સુરગણ નરિંદ મહિઅસ્સ, સીમાધરસ્સ વંદે, પફોડિઅ મોહજાલસ્સ૦ ॥ ૨ ॥ જાઈજરા મરણ સોગ પણાસણસ્સ. કલ્યાણ પુખ્ખલ વિસાળ સુહાવહસ્સ, કોદેવ દાણવ નરિંદગણ ચ્ચિઅસ્સ, ધમ્મસસારે મુવલભ કરેપમાયં૦ ॥ ૩ ॥ સિધ્ધેભો પયો નમો જીણમયે નંદીસયાસંજમે, દેવંનાગ સુવન્ન કિન્નર ગણ સ્સભુઅભાવચ્ચિએ, લોગી જથપઈઠીઓ જગમિણં, તૈલોક મચ્ચાસુરં ધમોવઢુઓ સાસઓ વિજયઓ ધમુતરંવઢુઓ, સુઅસ્સ ભગવઓ કરેમિકાઉસ્સ૦ ॥ ૨૦ ॥

अथ सिद्धाणं बुद्धाणं

સિદ્ધાણં બુદ્ધાણં, પારગયાણં પરંપરગયાણં, લોઅગ્ગ મુવગયાણં નમોસયા સવસિધાણં૦ ॥ ૧ ॥ જોદેવાણ વિદેવો જંદેવા પંજલી નમંસંતિ, તંદેવદેવમહિયં સિરસાવંદે મહાવીરં૦ ॥ ૨ ॥ ઇકોવી નમુક્કારો; જીણવરવસહસ વધમાણસ્સ, સંસાર સાગર ઓ, તારેઈ નરંવ નારીવા૦ ॥ ૩ ॥ ઉજીંજત સેલસિહરે, દિખ્યા, નાણં નિસિહી આજસ્સ તં ધમ્મ ચક્કવટિં અરિઠનેમિ નમંસામિ ૪ ચતારિ અઠ દસ દોય વંદિઆ, જીણવરા ચઉવીસં, પરમઠ નિઠિઅઠા સિદ્ધા સિધિં મમદિસંતુ ઇતિ સિધાણં બુધાણં૦ ॥ ૨૧ ॥

અથ વૈયા વચ્ચગરાણં.

વૈયાવચ્ચ ગરાણં સંતિગરાણં સમાદિઠિ સમાહિ ગરાણં કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં૦ ઇતિ ॥ ૨૨ ॥

અથ દિવસિઠાઉ.

સવસ્સવિ દેવસિઅ દુચિંતિઅ દુભાસિઅ દુચિઠિઅ તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં૦ ॥ ૨૩ ॥

अथ देवसिअं आलोउ,

ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન દેવસિઅં આલોઉં, ઇચ્છં આલોએમિ, જોમે દેવસિઓ અઇઆરોકઓ કાઈઓ વાઈઓ માણસિઓ ઉસ્સુતો ઉમ્મગ્ગો અકપ્પો અકરણિજ્જો દુઝાઓ દુવિચિંતિઓ અણાયારો અણિચ્છિઅવો અસાવગ પાવગો નાણેતહ દંસણેચરિત્તા ચરિતે સુએસામાઇએ તિન્હ ગુતિણં ચઉન્હ કસાયાણં પંચન્હ મણુવયાણં તિન્હં ગુણવયાણં ચઉન્હં સિખ્ખાવયણં બારસવિહસ્સ સાવગ ધમ્મસ્સ જંખંડિઅં જંવિરાહિઅં તસ્સમિચ્છામિ દુક્કડં૦ ॥ ૨૪ ॥

अथ अतिचार गाथा ८,

નાણંમી દંસણંમીઅ, ચરણંમી તવંમી તહયવિરિયંમી, આયરણં આયારો, ઇઅ એસોપંચ હાભણિઓ૦ ॥ ૧ ॥ કાલે વિણએ બહુમાણે, ઉવહાણે તહઅ નિન્હવણે, વંજણ અથ્થ તદુભએ, અઠવિહો નાણમાયારો૦ ॥ ૨ ॥ નિસ્સંકીઅ.નીક્કંખીઅ નાવીતગીચ્છાઅ મુઢ દીઠીઅ, ઉવવુહ થીરીકરણે, વચ્છલ્લ પંભાવણેઅઠ૦ ॥ ૩ ॥ પણીહાણ જોગજુતો, પંચહી સમીઇહીં તીહીંગુતીહી, એસ ચરીતાયારો, અઠવીહો હોઇનાયવ્વો૦ ॥ ૪ ॥ બારસવીહંમીવીતવે. સભ્ભંતર બાહીરે કુશલ દીઠે, અગિલાઇ અણાજીવી, નાયવ્વોસો નવાયારો૦ ॥ ૫ ॥ અણસણ મુણોઅરિયા, વિતીસંખેવણ રસચ્ચાઓ, કાયકિલેસો સલીણયાય, બઝોતવોહોઇ૦ ॥ ૬ ॥ પાયછીતંવિણઓ, છે વેયાવચ્ચં તહેવ સઝાઓ, ઝાણંઉસ્સગોવિઅ, અભિંતરઓ તવે

હોઈ. ॥૭॥ અણિગુહીઅ બલવીરીઓ, પરક્કમઈ જો જહુત માઉતો, જુંજઈઅ જગયામ, નાયવ્વો વીરીઆયારો૦ ॥ ૮ ॥ ઇતિ અતીચાર ગાથા આઠ. ॥૨૫॥

अथ वांदणा

ઇચ્છામિ ખમાસમણો વંદિઉં જાવણીજ્જાએ નીસીઆએ, અણુંજાણહમેમિઉ ગહં નીસીહી, અહો કાયં કાય સંફાસ, ખમણીજ્જોભે કિલામો, અપ્પકીલંતાણં બહુ સુભેણભે દિવશોવઇક્કંતો, રાઇવઇક્કંતા, જતાભે જવણીજ્જંચભે ખામેમીખમાસમણો દેવ સિઅં વઇક્કમં આવસિ આએ પડીકમામિ ખમાસમણાણં દેવસીઆએ આસાયણાએ તિતીસન્નયરાએ જં કિંચિમિચ્છાએ મણદુક્કડાએ વયદુક્કડાએ કાયદુક્કડાએકોહાએ માણાએ માયાએ લોભાએ સવકાલીઆએ સવમિછો વયરાએ સવધમાઇક્કમણાએ આસાયણાએ જોમેઅઇયારો કઓ તસ્સખમસમણો પડીકમામિ નિંદામિ ગરીહામી અપ્પાણં વોસિરામી૦ ॥ ૨૬ ॥

अथ सात लाख

સાત લાખ પ્રથિવીકાય સાત લાખ અપ્પકાય સાત લાખતેઉકાય સાત લાખ વાઊકાય દસ લાખ પ્રત્યેક વનસ્પતીકાય ચઉદ લાખ સાધારણ વનસ્પતીકાય બેબાલ બેરેંદ્રી બે લાખ તેરેંદ્રી બે લાખ ચૌરેંદ્રી ચાર લાખ તિર્યંચ પંચેંદ્રી ચૌદ લાખ મનુષ્ય એવંકારે ચોરાસી લાખ જીવાયોનીમાંહી માહારે જીવે જે કોઇ હણ્યો હોય હણાવ્યો હોય હણતાપ્રતે અનુમોધ્યો હોય તે સવે મને વચને કાયાઇંકરી તસ્સ મીછામિ દુક્કડં ઇતી સાત લાખ, ૨૭

अथ अढार पापस्थानक

પેહેલે પ્રણાતીપાત બીજે મૃષાંવાદ ત્રીજે અદતાદાન ચોથે મૈથુન પાંચમે પરીગ્રહ છઠે ક્રોધ સાતમે માન આઠમે માયા નવમે લોભ દસમે રાગ ઇગ્યારમે દ્વેષ બારમે કલહ તેરમે અભયાખ્યાન ચૌદમે પઇસુન, પનરમે રતી અરતી સોલમે પરપરીવાદ સતરમે માયા મૃષાવાદ અઢારમે મિથ્યાત્વસલ્ય, એ અઢાર પાપસ્થાનક માંહી માહારે જીવે જે કોઇ સેવ્યું હોય સેવરાવ્યું હોય સેવતાંપ્રતે અનુમોદ્યું હોય તે સવે મને વચને કાયાઇંકરી તસ્સ મીછામી દુક્કડં૦ ॥ ૨૭ ॥

અથ સવસસવિ,

સવસ્સવિ દેવસીઅ દુચિંતીઅ દુભાસીઅ દુચીઠીઅ ઇછાકારેણ સંદીસહ ભગવાનઇછં તસમીછામી દુક્કડં૦ ॥ ૨૮ ॥

अथ वंदीता सुत्र

વંદીતુ સવ સિધે, ધમાયરીએ અસવ સાહુઅ. ઇછામી પડીકમીઉ, સાવગ ધમાઇઆરસ૦ ॥ ૧ ॥ જોમે વયાઇઆરો, નાણેતહ દસણે ચરીતેઅ, સહુમોઅ બાયરોવા, તનં નીંદ ત.ચગરીહાંમી. ॥૨॥ દુવીહે પરિગહંમિસાવજ્જે બહુવીહેઅ આરંભ,

કારાવણેઅ કરણે, પડીકમે દેસીઅંસવ. ॥ ૩ ॥ જંબધ મંદાઓહીં ચઉહિ કસાએહી
અપ્પસત્થેહીં, રાગેણવ દોસેણવ, તંનિંદે તંચ ગરીહામી૦ ॥ ૪ ॥ આગમણે ની.
ગમણે, ઠાણે ચંકમણે અણાભોગે અભિઓગેઅ નિઓગે, પડીકમે, દેસીઅં સવં૦
॥ ૫ ॥ સંકા કંખા વીગીછા, પસંસ તહસંથવો કુલીંગીસુ સમતસઇઆરે, પડીકમે
દેસીઅંસવં૦ ॥ ૬ ॥ છકાયસ મારંભે, પયણેઅ પયાવણેઅ જેદોસા, અતઠાય પરઠા
ઉભયઠા ચેવ તંની દે૦ ॥ ૭ ॥ પંચનહ મણુવયાણં ગુણવયાણંચતિન્હ મઇયારે,
સિખાણંચ ચઉનહં, પડીકમે દેસીઅં સવં૦ ॥ ૮ ॥ પઢમે અણુંવયમિ, થુલગ પા-
ણાઇવાય વિરઇઓ આયરીય મપ્પસથે ઇથપમાયપસગેણં૦ ॥ ૯ ॥ વહ બંધ છ-
વીછએ, અઇભારે ભત પાણ વુછેએ, પઢમ વયસ્સ ઇઆરે પડીકમે દેસિઅંસવં૦
॥ ૧૦ ॥ બીએય અણુવયમિ, પરીથુલગ અલિઅ વયણ વિરઇઓ, આરીઅમપસથે,
ઇથપમાય પસંગેણં૦ ॥ ૧૧ ॥ સહસારહસ દારે, મોસુવએસંઅકુડ લેહેઅ, બીઅં
વયસ ઇઆરે પડીકમે દેસિઅં સવં૦ ॥ ૧૨ ॥ તઇએ અણુવયંમિ, થુલગ પરદવ હ-
રણવિરઇઓ, આયરીઅ મપસથે, ઇથપમાયપસંગેણં૦ ॥ ૧૩ ॥ તેહનાહડપઓગે,
તપડિરૂવે વિરૂધ ગમણેઅ, કુડતુલ કુડમાણે, પડિકમે દે૦ ॥ ૧૪ ॥ ચઉથે અણુવ-
યંમિ, નિચ્ચં પરદાર ગમણવીરઇઓ, આયરિઅ મપસથે, ઇથપમાયપસંગેણં૦ ॥
૧૫ ॥ અપરીગહીઆ ઇતર, અણંગ વિવાહ તિવઅણુરાગે, ચઉથં વયસ્સ ઇઆરે
પડિકમે૦ ॥ ૧૬ ॥ ઇતોઅણુવએ પંચમંમી, આયરીઅ મપસથમિ, પરિમાણ પ-
રિછેએ, ઇથપમાય પસંગેણં૦ ॥ ૧૭ ॥ ધણ ધન ખિત વથુ, રૂપ સુવન્નેઅ કુ-
વીઅ પરિમાણે, દુપએ ચઉપયંમિ, પડિકમે૦ ॥ ૧૮ ॥ ગમણસપરિમાણે, દિસાસુ
ઉઢં અહેઅ તિરિઅંચ, વુડિસઇ અંતરધ્યા, પઢમંમિ ગુણવએ નિંદે૦ ॥ ૧૯ ॥ મજં-
મિઅ મસંમિય, પુફેઅ ફલેઅ ગંધમલેએ, ઉવભોગ પરિભોગે, બીઅમિ ગુણવએ
નિંદે૦ ॥ ૨૦ ॥ સચિતે પડીબધે અપોલ દુપોલિઅંચ આહારે. તુછોસહિ ભખણયા
પડીકમે૦ ॥ ૨૧ ॥ ઇંગાલી વણસાડી, ભાડી ફોડીસુ વજએ કમ્મં, વાણીજંચેવ
દંત, લખ રસકેસ વિસવિસાય૦ ॥ ૨૨ ॥ એવં ખુજંતપિલણં કમ્મં, નિલંછણંચ
દવદાણં, સર દહ તલાય સોસં, અસઇપોસંચ વજ્જા૦ ॥ ૨૩ ॥ સથગી સુસલ
જંતગ, તણ કઠે મંત મુલ ભેસજે, દિન્ને દવાવિએવા પડીકમે૦ ॥ ૨૪ ॥ નાહા
ણુંવટાગ વનગ, વિલેવણે સદ રૂવ રસ ગંધે, વથા સણઆભરણે, પડિકમે૦ ॥૨૫॥
કંદપે કુકઇએ, મોહરી અહીગરણ ભોગ અઇરીતે, દંડમી અણઠાએ, તઇઅંમી
ગુણવએની દે૦ ॥ ૨૬ ॥ તિવીહે દુપણીહાણે, અણવંઠાણે તહાસઇ વિહુણે, સામા
ઇઅ વિતહ કએ, પઢમે સિખાવએ નિંદે૦ ॥ ૨૭ ॥ આણવણે પેસવણે, સદે રૂવે
અ પુગલ ખેવે, દેસાવગાસિઅમી, બીએ સીખાવએ નિંદે૦ ॥ ૨૮ ॥ સંથારૂ
ચાર વિહી, પમાય તહચેવ ભોયણાભોએ, પોસહ વીહિ વિવરીએ, તઇએ સિખાવએ

નિંદે૦ ॥ ૨૯ ॥ સચિત્તે નિખ્ખવણે, પિહીણે વવએ સમચ્છરે ચેવકાલાઇ ક્કમ દાણે, ચ-ઉથે સિખ્ખાવએ નિંદે૦ ॥ ૩૦ ॥ સુહિએસુઅ દુહિએસુઅ, જામે અસંજએસુ અણુ-કંપા, રાગેણવ દોસેણવ, તં નિંદે તંચ ગરીહામી૦ ॥ ૩૧ ॥ સાહુસુ સવી ભાગો નકઓ તવ ચરણ કરણ જુત્તેસુ, સતેફાસુ અદાણે તં નિંદે તંચગરીહામી૦ ॥ ૩૨ ॥ ઇહલોએ પરલોએ, જીવીઅ મરણેઅ આસંસપઓગે, પંચવી હોઅઇઆરો, મામઝં હુજમરણંતે૦ ॥ ૩૩ ॥ કાએણ કાઇઅસ, પડકમે વાઇ અસ્સ વાયાએ, મણસા માણસીઅસ, સવસ વયાઇઆરસ૦ ॥ ૩૪ ॥ વંદણવય સિખ્ખા ગારવેસુ, સના ક-સાય દંડેસુ, ગુતીસુઅ સમિઇસુઅ, જોઅઇઆરો તંનિંદે૦ ॥ ૩૫ ॥ સમ્મદિઠી જીવો, જઇવીહુ પાવં સમાયરઈકીંચી, અપોસિ હોઇબંધો. જેણન નિધંધસં કુણઇ ॥ ૩૬ ॥ તંપિહુ સપડિકમણં, સપરીઆવં સઉતરગુણંચ, ખીપ્પં ઉવસામેઇ, વા-હિવસુ સિખ્ખિઓવિજ્જો૦ ॥ ૩૭ ॥ જહાવિસં કુઠગયં મંતમુલ વિસારયા, વિજ્જાહણં તિમંતહિ૦ તોતંહવઇ નિવીસં૦ ॥ ૩૮ ॥ એવં અઠવિહંકમં, રાગ દોસસમ જ્જિયં, આલોઅંતોઅ નિંદંતો, ખિપ્પં હણઇ સુસાવઉ૦ ॥ ૩૯ ॥ કયપાવોવિ મણુસ્સો આ-લોઇઅ નિંદીઅ ગુરૂ સગાસે, હોઇ અઇરેગ લહુઓ, ઉ હરિઅ ભરવ્વ ભારવહો૦ ॥ ૪૦ ॥ આવસ્સએણ એએણ, સાવઓ જઇવિહુ બહુરઓ હોઇ, દુખ્ખાણં મંત કી-રિઅં, કાહી અચિરેણ કાલેણ૦ ॥ ૪૧ ॥ આલોઅણા બહુવિહા, નયસંભરીઆ પડિક્કમણ કાલે, મુલગુણ ઉતર ગુણે, તંનિંદે તંચ ગરીહામી૦ ॥ ૪૨ ॥ તસ્સ ધમસ કેવલી, પનતસ્સ અભુઠીઓમી આરાહણાએ, વિરઓમિ વીરાહણાએ, તિવીહેણ પડીકંતો વંદામી જિણે ચઉવીસં૦ ॥ ૪૩ ॥ જાવંતિ ચેઇઆઇં૦ ॥ ૪૪ ॥ જા-વંત કેવિસાહુ૦ ॥ ૪૫ ॥ ચિરસંચીઅ પાવ પણાસણીઇ, ભવ સયસહસ્સ મહણી-એ, ચઉવીસજિણ વિણીગય કહાઇં, વોલંતુ મે દિઅહા૦ ॥ ૪૬ ॥ મમ મંગલ મ-રિહંતા, સિધા સાહુ સુઅંચચ ધમોઅ, સમદિઠી દેવા, દિંતુ સમાહિંચ બોહિંચ૦ ॥ ૪૭ ॥ પડિસિધાણં કરણે૦ કિચાણ મકરણે પડિક્કમણં અસ્સદહણેઅ તહા, વિવ-રિય પરૂવણાએઅ૦ ॥ ૪૮ ॥ ખામેમિ સવજીવે, સવે જીવા ખામંતુમે, મિતીમે સ-વભુએસુ, વેરં મઝ્ઝ નકેણઇ૦ ॥ ૪૯ ॥ એવં મહં આલોઇઅ, નિંદિઅ ગરહિઅ દુગંછીઅ સમં, તિવીહેણ પડિકંતો, વંદામી જિણે ચઉવીસં૦ ॥ ૫૦ ॥ ઇતિ સાવકનું વંદીતુ૦ ॥ ૩૦ ॥

અથ અભુઠિઓ,

ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન અભ્ભુઠિઓ અભિંતર દેવસિઅં ખામેઉ, ઇચ્છં ખામેમી દેવસીઅં, જકિંચી અપતિઅં. પરપતિઅં ભતે પાણે વિણએ વે-આવચ્ચે, આલાવે સંલાવે ઉચ્ચાસણે સમાસણે અંતરભાષાએ ઉવરિભાસાએ જ-

હાથમાં મુપ્પ કિંચિ મઝા વિણવ પરિહીણું સુહુમંવા બાયરંવા તુબ્ભે જાણહ અહં નયાણામિતસ્સ મિચ્છમિ દુક્કડં૦ ॥ ૩ ॥

अथ आयरिअ उवजाए,

આયરિઅ ઉવઝાએ, સીસે સાહંમિએ કુલ ગણેઅ, જેમે કેઇકસાય, સવે તિવિહેણ ખામેમી૦ ॥ ૧ ॥ સવસ્સ સમણ સંઘસ્સ, ભગવયો અંજલીકરિઅ સીસે સવં ખામઇતા, ખમામિસવસ્સ અહંપિ૦ ॥ ૨ ॥ સવસ્સ જીવરાસિસ્સ, ભાવઓ ધમ નિહિઅ નિઅચિતો, સવંખમાવઇતા, ખમામિ સવસ્સ અહયંપિ૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિઆયરિઅ ઉવઝાયં૩૨.

अथ नमोस्तु वर्धमान,

ઇચ્છામો અણુસઠી, નમોખ્મમાસમણાણં, નમાઅર્હત્યસીધા ચર્યો પાધ્યાઅ, સરવ સાધુભ્ય નમોરતુ વર્ધમાનાય સ્પર્ધમાનાય કર્મણા, તજ્યા વામ મોક્ષાય, પરેક્ષાય કુતીરથીનાં૦ ॥ ૧ ॥ યેસ્યાં વિકચાર વિંદરજ્યા જ્યાય ક્રમ કમલાવલી દધત્યા, સદ્રશૈ રિતી સંગતં પ્રસસ્યં, કથિતં સંતુ શિવાયતે જિનેંદ્રા૦ ॥ ૨ ॥ કષાયતાપારદીત જંતુ નિવ્રતિ, કરોતી યોજૈન મુખાંબુદાદગંત, સશુક્રમાંસોદ ભવવૃષ્ટિ સનિંભોદધાતુ વૃષ્ટિં. મયિ વિસ્તરો ગિરાં૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ નમોસ્તુવરધમાનાય૦ ॥ ૩૩ ॥

'अथ विशाल लोशन,

વિશાળલોચન દલં, પ્રોદ્ય દંતાંસુરે કેસરં, પ્રાત વીરજીનેંદ્રસ્ય, મુખપદમપુનાતુ વ૦ ॥ ૧ ॥ યેષા અભિષેક કર્મ ક્રાત્વા, મત્તા હર્ષભરાત સુખ સુરેંદ્રા, ત્રણ મપિ ગણયતિ નૈવ નાકં, પ્રાતઃસતુ શિવાયતે જીનેદ્રા૦ ॥ ૨ ॥ કલંકનિ મુરતક મમુક્ત પૂણતં,.કુતર્ક રાહુ ગ્રસન સદોદયં, અપુર્વચંદ્ર જીનચંદ્ર ભાષિત, દિનાગમે નૌમિ બુધૈ નમસુકૃતં૦ ॥ ૩ ॥

अेथ सुअ देवयानी स्तुति,

સુઅદેવયા ભગવઇ, નાણાવરણીઅ કમ્મ સંઘાત૦ તેસિંખવેઉ સયયં, જેસિં સુઅ સાયરે ભત્તી૦ ॥ ૧ ॥ જીસેખિતે સાહુ, દંસણ નાણેહિં ચરણ સહીએહિં, સાહંતિ મુખ્ખમગ્ગં, સાદેવી હરઉ દુરિઆઇં૦ ॥ ૨ ॥ ઇતિ સુઅ દેવયા સ્તુતિ૦ ॥ ૩૫ ॥

અથ કમળ દલની સ્તુતિ

કમળદલ વિપૂલ નયના, કમલમુખી કમલગર્ભસમ ગૌરી, કમલેસ્થિતા ભગવતિ, દદાતુ સૂદેવતા સિદ્ધં૦ ॥ ૧ ॥ ઇતિ કમલદલની સ્તુતિ૦ ॥ ૩૬ ॥

અથ અઢાઈજ્જેસુ.

અઢાઈજ્જેસુ દીવ સમુદ્દેસુ પન્નરસસુ કમ્મભુમીસુ, જાવંત કેવિસાહુરયહરણ ગુચ્છ પડિગ્ગહધારા, પંચમહવ્વયધારા, અઠારસસહસ્સ સિલંગધારા, અખ્ખયા ચાર ચરિત્તા, તે સવે સિરસા મણસા મથ્થએણ વંદામિ૦ ॥ ૩૭ ॥

અથ વરકનક.

વર કનક સંખ વિદ્રુમ, મરકત ઘન સંનિભ વિગતમોહં, સપ્તતિસતં જીનાનાં સર્વામર પૂજીતં વંદે, ઇતિ વરકનક૦ ॥ ૩૮

अथ लघुशांति

શાંતિ શાંતિનિશાંતં, શાંતં શાંતા શિવં નમસ્કૃત્ય, સ્તોતુ: શાંતિનિમીતં, મંત્રપદૈ: શાંતયે સ્તૌમિ૦ ॥ ૧ ॥ ઓમિતિ નિશ્ચિત વચસે, નમો નમો ભગવતે ર્હતેપુજાં, શાંતિજીનાય જયવતે, યશસ્વિને સ્વામિને દમિનાં૦ ॥ ૨ ॥ સકલા નિશેષકમહા સંપતિ સમન્વિતાય શસ્યાય, ત્રૈલોક્ય પુજીતાયચ, નમોનમ: શાંતિદેવાય૦ ॥ ૩ ॥ સર્વામરે સુ સમુહ, સ્વામિકસંપુજીતાય નિજીતાય, ભુવનજન પાલનોદ્યત, તમાય સતતં નમ સ્તસ્મૈ૦ ॥ ૪ ॥ સર્વ દુરિતૌઘનાશન કરાય, સર્વાશિવ પ્રસમનાય, દુષ્ટ ગ્રહ ભુત પિશાચ શક્રીનીનાં પ્રમથનાય૦ ॥ ૫ ॥ યસ્યેતિ નામમંત્ર, પ્રધાન વાક્યો પયોગ કૃત તોષા, વિજયા કુરૂતે જન હિત, મિતિ ચનુતા નમનતં શાંતિ૦ ॥ ૬ ॥ ભવતુ નમસ્તે ભગવતે, વિજયેસુજયે પરાપરે રજીતે, અપરાજિતે જગત્યાં, જયતી તિજયાવહે ભગવતિ૦ ॥ ૭ ॥ સર્વસ્યાપિચ સંઘસ્ય, ભદ્ર કલ્યાણ મંગલં પ્રદદે, સાધુનાંચ સદાશિવ, તુષ્ટિપુષ્ટિ પ્રદેજીયાત, ॥ ૮ ॥ ભવ્યાનાં કૃત સિધિ, નિવૃતી નિરવાણ જનનિ સત્વાનાં, અભય પ્રદાન નીરતે, નમોસ્તુ સ્વસ્તી પ્રદેતુભય૦ ॥ ૯ ॥ ભક્તાનાં જંતુનાં સુભાવહે નિત્ય મુદ્યતે દેવી, સમ્યગ દ્રષ્ટીનાં ધરેતી, રતિ મતિ બુદ્ધિ પ્રદાનાહ૦ ॥ ૧૦ ॥ જીનશાસન નિરતાનાં, શાંતિનતાનાંચ જગતિ જનતાનાં, શ્રીસંપતિકીરતિ યસો, વર્ધની જયદેવિ વિજય ત૦ ॥ ૧૧ ॥ સલિલા નલ વિષ વિષધર, દુષ્ટગ્રહ રાજરોગ રણભયત, રાક્ષસરિપુગણ મારી, ચૌરેતિ શ્વાપદદાદિભ્ય૦ ॥ ૧૧ ॥ અથરક્ષ રક્ષસુશિવં, કુરૂ કુરૂ શાંતિચ કુરૂ કુરૂ સદેતિ, તુષ્ટિં કુરૂ કુરૂ પુષ્ટિં, કુરૂ કુરૂ સ્વસ્તિંચ કુરૂ કુરૂ ત્વં૦ ॥ ૧૩ ॥ ભગવતિ ગુણવતિ શિવશાંતિ, તુષ્ટિ પુષ્ટિ સ્વસ્તિહ કુરૂ કુરૂ જનાનાં, ઓમિતિ નમોનમાં હ્રાં હ્રીં હ્રું હ: યક્ષા હ્રીં ફુટ ફુટ સ્વાહા૦ ॥ ૧૪ ॥ એવં જન્નામાક્ષર, પુરસ્સરં સંસ્તુતા જયાદેવી, કુરૂતે શાંતિનમતાં, નમોનમ: શાંતયે તસ્મૈ૦ ॥ ૧૫ ॥ ઇતિ પૂર્વસુરિ દર્શિત, મંત્રપદ વિદર્ભિત: સ્તવ: શાંતે:, સલિલાદિ ભય વિનાશી, શાંત્યાદિકરસ્વ ભક્તિમતાં૦ ॥ ૧૬ ॥ યશ્ચૈનં પઠતિ સદા, શ્રૃણોતિ ભાવયતિવા યથા યોગ્ગં, સહિશાંતિ પદ યાયાત્ સુરી શ્રી માનદેવશ્ચ૦ ॥ ૧૭ ॥ ઉપસર્ગા: ક્ષયંયાંતી છી દયંતે વીઘ્નવલ્લય મન: પ્ર-

સન્નતા મતિ૦ પૂજ્યમાને જીનેશ્વરે૦ ॥ ૧૮ ॥ સર્વ મંગળ માંગલ્યં૦ સર્વ કલ્યાણ કારણં૦ પ્રધાનં સર્વધર્માણાં, જૈનં જયંતિ શાસનં૦ ॥ ૧૯ ॥ ઇતિ વધુશાંતિ સ્તવનં૦ ॥ ૩૯ ॥

अथ भरहेसरनो सजाय,

ભરહેસર બાહુબલી, અભયકુમારોઅઢંઢણ કુમારો૦ સિરિઓ અણિયાઉતો, અઇમુત્તો નાગદત્તોઅ૦ ॥ ૧ ॥ મેઅજ થુલિભદ્રો, વયરરિસ નંદિસેણ સીહગિરી, કયવન્નોઅ સુકોસલ, પુંડરિઓ કેસી કરકંડુ૦ ॥ ૨ ॥ હલ્લ વિહલ્લ સુદંસણ, સાલ મહાસાલસાલિ ભદ્રોઅ૦ ભદ્રો દસન્નભદ્રો, પસન્ન ચંદોઅ જસભદ્રો૦ ॥૩॥ જંબુપહુ વંકચુલો, ગયસુકમાલો અવંતિ સકુમાલો. ધન્નો ઇલાઇપૂત્તો, ચિલાઇપુત્તો અ બાહુમુણી૦ ॥ ૪ ॥ અજ્જગિરિ અજ રખિયઅ, અજ્જ સુહથ્થી ઉદાયગો મણગો, કાલયસુરિ સંબો, પજ્જુન્નો મુલદેવોઅ૦ ॥ ૫ ॥ પભવો વિન્હુ કુમારો, અદ્રકુમારો દઢપહારીઅ, સિજંસ કુરગડુઅં, સિજભવ મેઘકુમારોઅ૦ ॥ ૬ ॥ એમાઇ મહા સત્તા, દિંતુ સુહં ગુણ ગણેહિં અંજુતા, જેસિં નામગહણે, પાવ પબંધા વિલય જંતિ૦ ॥ ૭ ॥ સુલસા ચંદનબાલા, મણોરમા મયણરેહા દમયંતિ, નમયાં સુંદરી સીયા૦ નંદા ભદ્રા સુભદ્રાય૦ ॥ ૮ ॥ રાયમઇ રિસિદત્તા, પઉમાવઇ અંજણાસિરી દેવી, જીઠ સુજીઠ મિગાવઇ, પભાવઇ ચિલ્લણા દેવી૦ ॥ ૯ ॥ બંભી સુંદરી રૂપીણિ, રેવઇ૦કુંતિ સિવા જયંતિ, દેવઇ દોવઇ ધારણી, કલાવઇ પુફચુલાય૦ ॥ ૧૦ ॥ પઉમાવઇય ગોરી, ગંધારી લખમણા સુસીમાય, જંબુવઇ સરચભામા. રૂપીણિ કન્હઠ મહિસીઓ૦ ॥ ૧૧ ॥ જખ્ખાય જખ્ખદિન્ના, ભુઆ તહ ચેવ ભુઅદિન્નાંય, સેણા વેણા રેણા, ભયણીઓ થુલિભદ્રસ્સ૦ ॥ ૧૨ ॥ ઇચ્ચાઇ મહાસઇઓ, જયંતિ અકલંક સીલકલિઆઓ, અજ્જવિ વજ્જઇ જાસી, જસપડહો તિહુઅણે સયલે૦ ઇતિ સતાસતી સજાય૦ ॥ ૪૦ ॥

ગઉ કસાય પડીમલ્લું લ્લુરણું, દુજય મયણ બાણમુસુ મુરણું, સરસપીઅંગુ વન્નુ ગયગામિઉ, જયઉપાસુ ભુવણત્તય સામિઉ૦ ॥ ૧ ॥ જસુતણુ કંતિ કડપસિણિદ્ધઉ, સોહઇ ફણમણિ કિરણાલિદ્ધઉ૦ નિવન જલહર તડિલ્લય લંછિઉ, સોજીણુ પાસુ પયછઉ વંછિઓ૦ ॥ ૨ ॥ ઇતિ ચઉકસાય૦ ॥ ૪૧ ॥

અથ પ્રભાતે પચ્ચખાણ.

અથ નમુક્કાર સહિતું.

૧ ઉગ્ગએ સુરે નમુક્કાર સહિઅં પચ્ચખાઇ, ચઉવિહંપિ આહારં અસણં પાણં ખાઇમં સાઇમં અનથાણાભોગેણં સહસ્સાગારેણં વોસિરે, ઇતિનમુક્કાર સહિતું૦ ॥ ૧ ॥

अथ नमुक्कार सहिमुठस सहीनुं.

उगएसुरे नमुकार सहिअं मुठसहिअं पच्चखाइं उगएसुरे चउविहंपि आहारं असणं पाणं खाइमं साइमं अनथाणाभोगेणं सहसागारेणं महतरागारेणं सवसमाहिवतिया गारेणं वोसिरे० ॥ २ ॥

अथ पोरिसिसाढपोरिसिनुं.

३ उगएसुरे नमुकारसहिअं पोरिसिं साढपोरसिंमुठसहीअं पच्चखाइं, उगएसुरे चउविहंपि आहारं असणं पाणं खाइमं साइमं अनथाणाभोगेणं, सहस्सागारेणं पछनकालेणं दिसामोहेणं साहु वयणेणं महतरागारेणं सवसमाहि वतियागारेणं वोसिरे० ॥ ३ ॥

अथ बयसणा एकासणानुं.

उगएसुरे नमुकारसहिअं पोरसिं मुठसहिअं पच्चखाइं उगएसुरे चउविहं पिआहारंअसणं पाणं खाइमं साइमं अनथणा भोगेणं सहसागारेणं लेवालेवेणं गिहथ संसठेणं उखित विवेगेणं पडुच्च मखिएणं पारिठावणियागारेणं महतरागारेणं, बियासणं पच्चखाइमं तीवीहं पीआरं असणं खाइमं साइमं अनथणा भोगेणं सहसागारेणं सागारियागारेणं आउटणपसारेणं गुरु अभुठाणेणं पारिठावणियागारेणं महतरागारेणं सवसमाहिवतियागारेणं पाणस्स लेवेणंवा अलेवेणवा अछेणवा बहुलेणवा ससिथेणवा असिथेणवा वोसिरे, एकासणनुं करवुं होय तो बियसणाने ठेकाणे एकासणानो पाठ केवो०

अथ तिवीहार उपवासनुं.

सुरे उगए अभतठु पच्चखाइं तिविहंपी आहारं असणंखाइमं साइमं अनथणाभोगेणं सहसागारेणं पारिठावणियागारेणं महतरागारेणं, सवसमाहिवतियागारेणं पाणहार पोरसिंसाढपोरिसिं मुठसहिअं पच्चखाइअ नथणा भोगेणं सहसागारेणं पछनकालेणं दिसामोहेणं साहुवयणेणं महतरागारेणं सवसमाहि वतियागारेणं पाणस्सलेवेणंवा अलेवेणवा अछेणवा बहुलेणवा ससिथेणवा असिथेणवा वोसिरे० इति तिविहार उपवासनुं.

अथ चउवीहार उपवासनुं.

सुरेउगए अभतठु पच्चखाइ चउविहंपि आहारं असणं पाणं खाइमं साइमं अनथणा भोगेण सहसागारेणं पारीठावणीयागारेणं महतरागारेणं सवसमाहिवती यागारेणं वोसिरे० ॥ ४२ ॥

अथ सांजे पच्चखाण करवां ते.

બિયસણ એકાસણુ આયબિલ તિવીહાર ઉપવાસ છઠ કરે પાણુહારનું પચખાણ કરવું તેપાણહાર દિવસચરીમં, પચખાઇ અનથણાભોગેણં સહસાગારેણં મહતરાગારેણં સવસમાહિવતિયાગારેણં વોસિરે૦

અથ ચોવિહારનું,

દિવસ ચરિમં પચખાઇ ચઉવિહપિ આહારં અસણં પાણં ખાઇમં સાઇમં અન્નથણા ભોગેણં સહસાગારેણં મહતરાગારેણંસવસમાહિવતિ યાગારેણં વોસીરે ઇતિ ચોવીહારનું.

અથ તિવિહારનું.

દિવસ ચરિમં પચખાઇ, તિવિહંપિ આહારં અસણં ખાઇમં સાઇમં અન્નથણા ભોગેણં સહસા, ગામરેણં મહતરાગારેણં સવસ માહીવતિ યાગારેણં વોસીરી. ઇતિ તીવિહારનું પચખાણ.

અથ દુવિહારનું.

દિવસ ચરિમં પચખાઇ દુવિહંપિ આહારં અસણં ખાઇમં અન્નથણા ભોગેણં સહસા ગારેણં મહતરાગારેણં સવસમાહિ વતિયાગારેણં વોસીરે. ઇતિ દુવિહારનું. ઇતિ સાંઝનાં પચખાણ૦ ॥ ૪૩ ॥

अथ समायक लेवानी विधि,

પ્રથમ ઊંચે આસને પુસ્તક પ્રમુખ મુકીને શ્રાવક શ્રાવીકા વરતધારી હોય તે કટાસણું મુહપતિ ચરવલો લેઇ શુદ્ધવસ્ત્ર જગ્યાપૂંજી.કટાસણા ઉપર બેસી મુહપતિ ડાબા પાસે રાખી જમણોહાથ થાપનાજી સનમુખ રાખી ૧ નવકાર ગણિ પંચિંદિઅકહી ઇચ્છામિ ખમાસમણ દેઈ ઇરિયાવહિયા તસ્સઉતરી અન્નથ ઉસસિએણં ૧ લોગસ અથવા ૪ નવકારનો કાઉસ્સગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ કહી ખમાસમણદેઈ ઇચ્છાકારેણં સંદિસહ ભગવાન સમાયક મુહપતી પડિલેહું ઇમ કહી મુહપતિના પડિલેહણના ૫૦ બોલ કહી ખમાસમણદેઈ, ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ. સામાયક સંદિસાહુ ખમાસમણ દેઈ ઇચ્છા, સામાયક ઠાઉં ઇમ કહી બે હાથજોડિ ૧ નવકાર ગણી, ઇચ્છકારી ભગવાન પસાયકરિ સામાયક ડંડક ઉચરાવોજી વડિલ કરેમિભંતે કહે, ખમાસમણ દેઈ પછે, બેસણે સંદીસાહુ ખમાસમણ દેઇ પછે, બેસણે ઠાઉં, ખમાસમણ દેઇ, પછે, સઝાય સંદિસાહુ, ખમાસમણ દેઇ, પછે, સઝાય કર, ઇમ કહી ૩ નવકાર ગણવા. ઇતિ સામાયક લેવાની વિધિ સમાપ્ત૦ ૪૪

અથ સામાયક પારવાની વિધિ.

ખમાસમણદેઇ પછે, ઇરિયાવહિ પડિકમામી, જાવ મુહપતી પડિલેહં, ખમાસમણદેઇ પછે સામાયક, પારૂં યથાશકતી ખમાસમણ દેઈ પછે સામાયક પાર્યું,

તહતી, ૧ નવકાર ગણી, જમણોહાથ, ચરવળા ઉપર અથવા કટાસણા ઉપર થાપી, ૧ નવકાર ગણી સામાઇઅ વયજુત્તો કહીએ, ૧ નવકાર જમણોહાથ થાપના સામો સવળો રાખી ગણીએ.

अथ देवसि प्रतिक्रमणनी विधि.

પ્રથમ સામાયક લીજે, પછે પાણી પીધુ હોય તો મુહપતી પડીલેહવી, ખાધુ હોય તો, વાંદણાં બે વાર દેવાં, પછે પચખાણ કરવું, પછે ખમાસણ દેઇ ઇ-ચ્છા, ચૈત્યવંદન કરૂં ચૈતવંદન કરી, જંકિંચી કહી, નમુથુણં અરીહંત ચેઇઆણં કહી, અનથઉસસિએણં કહી૦ ॥ ૧ ॥ નવકારનો કાઉશગ કરી પાળીને ગુરૂ હુ-કમ કરે તે ધણી નમોર્હત કહીથોય કહે, પછે પ્રગટ લોગરસ કહી, સવલોઅ અ-રીહંત ચેઇઆણં કહી ૧ નવકારનો કાઉશગ કરી બીજી થુઇ કહી, પુખરવરદી કહી ૧ નવકારનો કાઉશગ કરી ત્રીજી થુઇ કહી, સિધાણં બુદ્ધાણં કહી, ૧ નવકારનો કાઉશગ કરી, ચોથી થુઇ નમોર્હત કહીને કેહેવી, પછે બેસી હાથ જોડી, નમુથુણ કહી, ખમાસમણ દેઇ, ભગવાનહં ખમાસમણ આચાર્યહં, ખમાસમણ દેઇ ઉપા-ધ્યાહં ખમાસમણ દેઇ, સરવ સાધુભ્યઃ ખમાસમણ દેઇ પછે, દેવશી પડીકમણે ઠા ઉં, ઇછં સવસ્સવી દેવસિઅ દુચીંતીઅ દુભાસીઅ દુચીઠીઅ તસમિછામી દુકડં૦ પછે કરેમીભંતે ઇછામીઠામી કાઉશગ તસઉતરી, અનથઉસસીએણં કહી. ગાથા ૮ અથવા ૮ નવકારનો કાઉશગ કરી, પ્રગટ લોગસ કેહેવો, પછે ત્રીજા આવશ્યકની મુ-હપતી પડીલેહેવી પછે વાંદણા બેવાર દેવા, પછે, દેવસિઅં આલોઉં ઇછં આ લોએમી, જોમેદેવસિઓઅઇઆરો કઓ, સાત લાખ, અઢારપાપસ્થાનક, આલોવવાં સવસ્સવી દેવસીઅ કેહેવું, જમણો ઢીચણ ઉભો કરી, ૧ નવકાર ગણી, કરેમીભંતે ઇછામીપડીકમીઉં, વંદીતાસુત્ર સંપૂણર કહી, બે વાદણાં દેવાં, ખમાસણ દેઇ, પછે, ભુઠીઓહં, અભિંતર દેવસીઅં ખામેઉં પછે અભૂઠીઊખાંમવું, પછે વાદણાં બેવાર દેવાં; આયરીઅઉવઝાએ, કરેમીભંતે, ઇછામી ઠામી કાઉશગ તસ ઉતરી કહીને બે લોગસ અથવા આઠ નવકારનો કાઊશગ, પ્રગટ લોગસ, સવલોઅ. અરીહંત ચેઇ-આંણં; ૧ લોગસ યા ૪ નવકારનો કાઊશગ, પછે પુખરવરદી, ૧ લોગસ યા ૪ નવકારનો કાઊશગ, સિધાણં બુધાણં, ૧ નવકારનો કાઉશગ નમોર્હત, સુઅદેવયાની થોય કહી, પછે ખેત્રદેવયાએ કરેમીકાઊશગ, ખેત્રદેવયાની થોઅ કહી ૧ નવકાર પ્ર ગટ ગણી, છઠા આવશ્યકની મુહપતી પડીલેહવી. વાંદણાં બે દેવાં, પછે, ૧ સામા-યક ચોવીસથા ૩ વદણ ૪ પડીકમણું ૫ કાઉશગ ૬ પચખાણ કરયુ છેજી, પછે મા આણુંસઠી નમો ખમાસમણાણં, નમોહત, નમોસ્તુવરધમાનાય, નમુથુણં કહી ખમાસમણ દેઇ, ઇછા, સ્તવન ભણું, ઇમ કહી, નમોર્હત, સ્તવન કેહેવું, વરકનક, ભગવાન આચાર્ય ઉપાધ્યાય, સર્વસાધુભ્યઃ વાંદ;વા પછે અઢાઇજેસુ કેહેવું. ખમા-સમણ દેઇ, પછે, દેવસિઅ પાયછિત વીસોહીણથં કાઉશગ કરૂ, ઇછં; દેવસિઅ પાય-

છિત ત્રીસોહીણ્યં; કરેમી કાઉશગં અનથઉસસિએણં, ૪ લોગસ અથવા ૧૬ નવકારનો કાઉશગ કરી, પ્રગટ લોગસ કેહેવો. ખમાસમણ દેઇ, પછે, સઝાયસંદીસાહુ, ખમાસમણ દેઈ, પછે. સઝાય કરૂં, ૧ નવકાર ગણી, સઝાય કેહેવી; ૧ નવકાર ગણી; ખમાસમણ દેઇ, પછે, દુખખ્ખઓ કમખ્ખઓ નીમીતં કાઉશગ કરૂં ઇછં, દુખખ્ખઓ કમખ્ખઓ નીમીતં કરેમી કાઉશગં, અનથ. ૪ લોગસ અથવા ૧૬ નવકારનો કાઊશગ કરી, એક જણ કાઊશગ પારી નમોર્હત, કહી, લઘુ શાંતી કેહેવી પછે પ્રગટ લોગસ કેહેવો. પછે ઈરીયાવહી પડીકમા ચઉકસાય કહી, નમુથુણં જાવંતીચેઈઆએ ખમાસમણ દેઇ, જાવંત કેવીસાહુ કહી ઉવસગહરં કહી હાથ જોડી મસ્તકે રાખી. જયવીઅરાય કહી, ખમાસમણ દેઇ, મુહપતીપડીલહેવી, પછે ખમાસમણ દેઇ, સામાયકપાર, જથાશક્તિ, વળી ખમાસમણ દેઇ; સામાયક પારયું, તહતી, એમ કહી ચવલા અથવા કટાશણા ઉપર જમણો હાથ થાપી; ૧ નવકાર ગણી, સામાઇઅ વય જુતો કેહેવો. પછે જમણો હાથ થાપના સામો રાખી ૧ નવકાર ગણીએ, ઇતી દેવસીપ્રતીક્રમણની વીધી.

अथ राइ प्रतिक्रमणनी विधि,

પ્રથમ સામાયક લેવું જાવત ત્રણ નવકાર ગણીએ તીહાં સુધી, પછે ખમાસમણ દેઇએ ઇછા, કુસુમીણ દુસુમીણ રાઇઉઠાવણી પાયછીત વિસોહિણ્યં કાઉશગ કરૂં, ઇછં કરેમી કાઉસગં, અનથઉસસિએણં, કહી ૪ લોગસ અથવા ૧૬ નવકારનો કાઉશગં કરી, પારી, પ્રગટ લોગસ કેહેવો, પછે ખમાસમણ દેઈ, ઇછા, ચૈત્યવંદન કરૂં, જગચિંતામણીનું ચૈત્યવંદન જયવીઅરાયસુધિ કેહેવું, ભગવાનઆચાર્ય, ઉપાધ્યાય, સરવસાધુ વાંદવા, પછે ૧ નવકાર ગણી ભરહેસરની સઝાય કહી, ૧ નવકાર ગણી. ઇછકાર સુહરાઇ કહી, રાઇપડીકમણેઠાઉં. નમુથુણં, કરેમીભંતે, ઇછામીઠામી કાઉશગ, જોમે રાઇઓ તસઉતરીકહી ૧ લોગસ અથવા ૪ નવકારનો કાઉશગ પ્રગટ લોગસ, સવલોય અરીહંત ચેઇઆણં કહી ૧ લોગસનો અથવા ૪ નવકારનો કાઉશગ કરી, પુખરવરદી કહી, આઠ ગાથા અથવા આઠ નવકારનો કાઉશગ કરી સિધાણં બુધાણં કહી ત્રીજા આવસ્યકની મુહપતી પડીલહેવી પછે ઇછા રાઇઓ આલોઉ ઇછં આલોએમીજોમેરાઇઓ અઇઆરઓકઓ કહી સાતં લાખ કહી અઢારપાપસ્થાનક આલાવવાં સવ્વશવિરાઇઅ, કહી પુરવનીપેરે વંદીતુ કેહેવું વાંદણા બે દેવાં, અભુઠીઓ ખામવો, વાંદણાં બે દેવાં, આયરિયઉવઝાએ, કરેમીભંતે, ઇછામી ઠામી કાઉસ્સગં કહી તસ્સ ઉતરી કહી ૪ લોગસ્સ અથવા ૧૬ નવકારનો કાઉસ્સગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ પછે છઠા આવસ્યકની મુહપતિ પડિલેહી વાંદણાં બે દેવાં. પછે સકળ તીરથ વાંદવા પછે ઇછા, સામાયક ચઉવિસથ્થો વંદણપડિક્કમણ કાઉસ્સગ પચખ્ખાણ કરછેજી, ઇછામોઅણુસઠિં, વિશાળ લોચનકહી નમુથ્થુણંકહી ચાર થોએ દેવ વાંદવા પછે નમુથ્થુણંકહી ભગવાન આદે વાંદી અઢાઇજજે સુ

કેહેવું પછે ઇશાનખુણને સનમુખ શ્રી સીમંધિર સ્વામીનું ચૈત્યવંદન કરવું પછે સિદ્ધગીરીજી સનમુખ સિદ્ધગીરીજીનું ચૈત્યવંદન કરવું પછે સામાયક પારવું, ઇતિ રાઈ પ્રતિક્રમણની વિધિ સંપૂર્ણમ:

અથ પડિ લેહેણ વિધિ.

પ્રથમ ઇરિયાવહિ પડિકમવા પછે ઉભે પગે બેસી મુહપતિ, કટાસણું, ચરવલો, વસ્ત્ર, કંદોરો આદે પડિ લેહેવાં પછે કાજો કાહાડવો પછે કાજો કાહાડનાર ઉભો રહી ઇરિયાવહિ પડિકમે પછે કાજો પરઠવવા જગ્યા સોધી અણું જાણહ જસ્સગો- કહી કાજો પરઠવે પછે વાર ૩ વોસરે વોસરે કેહે.

અથ દેવ વાંદવાની વિધિ.

પ્રથમ ઇરિયાવહિ પડિકમવા, પછે ઉતરાસણ નાંખી ચઈત્યવંદન કહી આદ્યા જયવીઅરાય હાથ જોડી કેહેવા વળી ફરી ચૈત્યવંદન કહી જાવત ચાર થોઓ ક- હીએ ત્યાંહાં સુધી કેહેવું પછે નમુથ્થુણં કેહેવું તેવી ચાર થોઓ કહીએ ત્યાંહાં સુધી કેહેવું પછે નમુથ્થુણં બે જાવતિ કહી, સ્તવન કહી આદ્યા જયવીઅરાય કેહેવા પ- છે ચૈત્યવંદન કરીને નમુથ્થુણં કહી આખા જયવીઅરાય કેહેવા સવારે દેવ વાંદવાતે માં મન્હજીણાંણંની સઝાય કેહેવી બપોરે દેવ વાંદે તથા સાંજે દેવ વાંદે તેમાં સ- ઝાય કેહેવી નહી.

अथ मन्हजिणाणंनी सज्राय

મન્હ જિણાણં આણં, મિછં પરીહરહ ધરહ સમતં છવીહ આવસયંમિ, ઉજુતો હોઈ પઇદિવસં, ૧ પવેસુ પોસહ વયં, દાણં શીલં તવોય ભવોઅ, સ- ઝાય નમુકારો, પરોવયારોઅ જયણાય૦ ॥ ૨ ॥ જિણપૂઆ જીણ થુણણં, ગુરૂ થુ- અ સાહમીઆણં વછલં વવહારસ્સઅ સુદ્ધિ, રહ જુત્તા તિથ જુત્તાય૦ ॥ ૩ ॥ ઉવસમ વિવેક સંવર ભાસા સમીઈછજીવ કરૂણાય ધમિઅજણ સંસગો, કરદમો ચરણ પરીણામે૦ ॥ ૪ ॥ સંઘોવરી બહુ માણો, પુથયલીહણં પભાવણા તિથ્થે, સઢાણ કિચ્ચ મેઅં, નિચ્ચં સુગુરૂ વએસેણં૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ મન્હજીણા ણં સઝાય ગા ॥૭॥ ॥૭॥ ઈતિ પ્રથમ અધિકારે પ્રતિક્રમણાદિ સુત્રાં વિધિ સમાપ્ત:॥

અથ બીજા અધીકારે ચૈતવંદન.

અથ રિખ્વદેવજીનું.

પ્રથમ તિર્થંકરનેનમુ, ચોરાસી ગણધાર, સહસચોરાસી મુનીવરા, ત્રણલાખ સાધવી સાર૦ ॥ ૧ ॥ ત્રણલાખ વળી પાંચ હજાર, શ્રાવકનો પરીવાર, પાંચલાખ ચોપન હજાર, શ્રાવીકા વ્રતધાર૦ ॥ ૨ ॥ દસ સહસ પરીવાર સુએ, પામ્યા જીનવર સીધ, જસવીજય ગુરૂ પ્રણમતાં, શુભવંછીત ફળ લીધ૦ ॥ ૧ ॥

અથ અજીતજીનનું.

બીજા અજીતજીણંદને, પંચાણું ગણધાર, એકલાખ મુનીવર કહ્યા, સરણ કરણ ગુણધાર૦ ॥ ૧ ॥ ત્રણલાખને ત્રીસહજાર, સાધવી કહી સુવીચાર, બે લાખ અઠાણુંહજાર, શ્રાવક જીન આણાધાર૦ ॥ ૨ ॥ પાંચલાખ વળી શ્રાવીકાએ, પીસતાળીસહજાર, સહસપુરસસ્યું શીવવરયા, શુભનમતાં ભવપાર૦ ॥ ૨ ॥

અથ સંભવજીનનું.

ત્રીજા સંભવ જીન નમુ, એકસો બે ગણધાર, બે લાખ મુનીવર ભલા, સંજમ ગુણના ધાર૦ ॥ ૧ ॥ ત્રણ લાખ છત્રીસ હજાર, સંજતીનો પરીવાર, બે લાખ ત્રાણું હજાર, શ્રમણો પાસક સાર૦ ॥ ૨ ॥ છત્રીસ સહસ વલીએ, શ્રાવીકા ગુણ ગેહ, એક સહસસ્યુ સીવ વરયા, સુભભવીયણ મન ગેહ૦ ॥ ૩ ॥ ઈતિ ૩

અથ અભીનંદનજીનનું.

ચોથા અભીનંદન નમુ, ગણધર એકસો સોળ, ત્રણ લાખ સાધુ ભલા જે ગુણમાં રંગરોળ૦ ॥ ૧ ॥ છ લાખને ત્રીસહજાર, સાધવી મન મોહે, બે લાખ અઠયાસી હજાર. શ્રાવક ગુણ સોહે૦ ॥ ૨ ॥ પાંચ લાખ શ્રાવીકા વલીએ, સતાવીસ હજાર, સહસપુરૂષસુસીવ લહ્યા, શુભ માગે ભવપાર૦ ॥ ૩ ॥

અથ સુમતીનાથજીનનું.

સુમતી જીનેશર પાંચમા, એકસો ગણધર સાર. ત્રણ લાખને વીસ હજાર, મુનીવર એ મન ધાર૦ ॥ ૧ ॥ પચ લાખને ત્રીસ હજાર, સાધવી કહી મન રંગ, બે લાખ એકાસી હજાર, શ્રાવક ગુણ ધરે ચંગ૦ ॥ ૨ ॥ શ્રાવીકા પાંચ લાખ ભણીએ, ઉપર સોલ હજાર, સહસપૂરૂષસ્યુ સીવ થયા, ધારીએ શુભ સાર૦ ॥ ૩ ॥

અથ પદમ પ્રભુજીનું.

પદમ પ્રભુજી છઠાનમુ, ગણધર એકસો સાત, ત્રણલાખને ત્રીસહજાર, મુની કહ્યા વિખ્યાત૦ ॥ ૧ ॥ ચ્યાર લાખને વીસહજાર, સાધવી સુણી ગુણવંત, બે લાખ છોતેર હજાર, શ્રાવક વાંદો સંત૦ ॥ ૨ ॥ પાંચ લાખ ઉપર સહીએ,શ્રાવીકા પાંચ

હજાર, ત્રેપસાત અધિક એક પુરસરસ્યું, શીવ પામ્યા શુભ સાર૦ ॥ ૬ ॥

અથ સુપાર્શ્વજીનું.

સુપાસ સ્વામી સાતમા, પંચાણું ગણધાર, ત્રણલાખ તપસી ભલા, તપ કરે વિવિધ પ્રકાર૦ ॥ ૧ ॥ ચાર લાખને ત્રીસ હજાર, સાધવી સંખ્યા સાર, બે લાખ સતાવન હજાર, શ્રાવક વરતના ધાર૦ ॥ ૨ ॥ ચાર લાખ શ્રાવીકા કહીએ, ઉપર ત્રાણું હજાર, પણ સય પુરસરયું શીવ ભલા, શુભ સમરે સુખકાર૦ ॥ ૭ ॥

અથ ચંદ્ર પ્રભુજીનું.

ચંદ્રપ્રભુને નીતનમો, ત્રાણું ગણધર સાર, અઢીલાખ મુનીવર ભલા, ઉતારે ભવ પાર૦ ॥ ૧ ॥ ત્રણલાખ એંસી હજાર, સાધવી સુખકારી, અઢીલાખ શ્રાવક ભલા, અણુંવરતના ધારી૦ ॥ ૨ ॥ ચાર લાખ કહી શ્રાવીકાએ, વળી એકાંણું હજાર, સહસ પૂરસરયું પરમ પદ, પામ્યા શુભ મન સાર૦ ॥ ૮ ॥

અથ સુવિધિનાથનું.

નવમા સુવીધી જીણંદને, અઠયાસી ગણધાર, પાંચ લાખ ભીક્ષુ ભલા, કર્મના ભેદણ હાર૦ ॥ ૧ ॥ એક લાખને વીસ હજાર, સાધવી સીવગામી, બે લાખ ઓગણ ત્રીસ હજાર, શ્રાવક ગુણ ધામી૦ ॥ ૨ ॥ શ્રાવીકા ચાર લાખ છે એ, ઇકોતેર હજાર, સહસ પુરસરયું શીવ ગયા, શુભ સેવે મન સાર૦ ॥ ૯ ॥

અથ સીતલનાથજીનું.

દસમા સીતલનાથને, એકાસી ગુણધાર, એક લાખ સાધુ ભલા, પરમત ભંજણહાર૦ ॥ ૧ ॥ એક લાખ ને છ અધીકા, સંજની કહીએ મન રંગ, બે લાખ શ્રાવક કહ્યા, સહસ નવ્યાસી અંગ૦ ॥ ૨ ॥ ચાર લાખ શ્રમણો, પાસીકાએ, સહસ અઠાવન સાર, એક સહસશું, પરમ પદ, પામ્યા શુભ ગતીકાર૦ ॥ ૧૦ ॥

અથ શ્રેયાંસજીનું.

ઇગીયારમા શ્રેયાંસને, છહોતેર ગણધર સાર, ચોરાસી સહસ મુની કહ્યા, સુધ ચરણ વરતધાર૦ ॥ ૧ ॥ એક લાખ ને ત્રણ હજાર, સાધવી મન મોહે, બે લાખ અગન્યોતેર હજાર, શ્રાવક ગુણ સોહે૦ ॥ ૨ ॥ ચાર લાખ વળી શ્રાવીકાએ, અડતાળીસ હજાર, સહસ પૂરસરયું પામીઆ, પંચમા ગતી શુભ સાર૦ ॥ ૧૧ ॥

અથ વાસુપૂજજીનું.

બારમા વાસુપૂજ્યને, છાસઠ ગણધર સાર, બહોતેર સહસ સાધુ ભલા, ધારે માહા વ્રત ભાર૦ ॥ ૧ ॥ એક લાખ સાધવી કહી, સીવ મારગગામી, બે લાખ પનર હજાર, શ્રાવક ગુણ ધામી૦ ॥ ૨ ॥ શ્રાવીકા ચાર લાખ કહીએ, વળી છત્રીસ હજાર, છસે પુરસરયુ સીવગમી, શુભ ભરવપણ આધાર૦ ॥ ૧૨ ॥ઇતિ૦

અથ વીમલજીનનું.

તેરમા વીમલ નાથને, સતાવન ગણધાર, અડસઠ સહસ મુનીવરા, પંચમતી ધરે સાર૦ ॥ ૧ ॥ એક લાખને આઠસેં, સાધવી સુખકાર. બે લાખને આઠ હજારે, શ્રાવક ગુણ ધાર૦ ॥ ૨ ॥ શ્રમણી પાસીકા ચાર લાખ, વળી ચોવીસ હજાર, છ સહસ નરસ્યું શીવગમી, શુભ સાધન નીરધાર૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ૧૩

અથ અનંતનાથજીનું.

ચઉદમા અનંત નાથને, પંચાસ ગણધર જેહ, છાસઠ સહસ સાધુ રે, ત્રણ ગુપતીસ્યુ નેહ૦ ॥ ૧ ॥ બાસઠ સહસ વરતીની કહી, વરતોજ વધારે, બે લાખ છ હજાર શ્રાવક, ગુરૂ વાંદીઆરે૦ ॥ ૨ ॥ ચોથી સંઘ ચાર લાખ ભણીએ, વળી ચઉદસ હજાર, સાત સહસ વળી પુરખસ્યું, શુભ રીતગતીઉદાર ॥ ૩ ॥ ઇતિ ૧૪

અથ ધર્મનાથજીનું.

પનરમા શ્રી ધર્મનાથ, ગણધર તેતાલીસ, ચોસઠ હજાર સાધુને, દયાવીસવાવીસ૦ ॥ ૧ ॥ બાસઠ હજાર ચારસેં, સાધવી ગુણ પાલે, બે લાખને ચાર હજાર, શ્રાવક દુખાણુ ટળે૦ ॥ ૨ ॥ ચાર લાખ શ્યામાગુણવતીએ, તેર સહસ વળી સાર, આગુસાણ એકસોસાઠસ્યું, નરશુભ વાંદેપાર૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ૧૫

અથ શાંતિનાથજીનું.

સોળમા શાંતિનાથને, ગણપતી ૨ છત્રીસ, બાસઠ સહસ નીગ્રંથને, ગુણ સતાવીસ ॥ ૧ ॥ એકસઠ સહસ વળી છસેં, અજગ્રી મન રમણી. બે લાખ નેઉ હજાર, કરે શ્રાવક કરણી૦ ॥ ૨ ॥ ત્રણ લાખ રામ ગુણ રમીએ, ઉપર ત્રાણુ હજાર, નવસેં પૂરખસ્યુસીવપદ, વંદે શુભ વીજે સાર૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ૧૬

અથ કુંથુનાથજીનું.

સતરમા શ્રી કુંથુનાથ, ગણધર વર પાંત્રીસ, સાઠ સહસ સંજમ ધરા. મુની ગુણના ઇસ૦ ॥ ૧ ॥ સાઠ હજાર વળી છસેં, તપોધની તપકારી, એક લાખ અગણ્યાસી હજારે, શ્રાવક સુવીચારી૦ ॥ ૨ ॥ ત્રણ લાખ વરતી ગોરડી, વળી એકચાસી હજાર, દસસેં પુરશસ્યુ સીવગયા, શુભવીજેને આધાર૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ૧૭

અથ અરનાથજીનું.

અઢારમા અરનાથને, ત્રીપદી ધર તેત્રીસ, વાચંજમ પચાસ હજાર, પ્રણમે નરપતી ઇસ૦ ॥ ૧ ॥ સાઠ હજાર તપો ધની, તપ કરે વિવિધ પ્રકાર, એક લાખ ચોરાસી હજાર, શ્રાવક વરતના ધાર૦ ॥ ૨ ॥ ત્રણ લાખ વનીતા એ, સહસ બહોતેર જાણો, પૂરખસ્યું શુભ સીધવ, એક હજાર વળી આણો૦ ॥ ૧૮ ॥

અથ મલ્લિનાથજીનું.

ઓગણીસમા શ્રી મલ્લીનાથ, ગણધર અઠાવીસ, મુની કહયા ચાલીસ હજાર, વંદો ભવી નીશદીશ૦ ॥ ૧ ॥ સહસ પંચાવન સયતી, વિનયવતી ગુણ રૂપ,

એક લાખ એંસી હજાર, શ્રાવક ગુણ દીપં૦ ॥ ૨ ॥ દેશ વરતી કહી શ્રાગાના એ, ત્રણ લાખ સીત્તેર હજાર, પાંચસેં અણસણ સાધુ સું, નીત નમતાં શુભ સાર૦ પ્રીત ॥ ૧૯ ॥ ॥ છ ॥

અથ મુનીસુવરતજીનું.

મુનીસુવરત જીન વીસમા, અઢાર ગણધાર મોટા, સાધુ કહ્યા ત્રીસ હજાર, ગુણ ધરેવા નહી ખોટા૦ ॥ ૧ ॥ સાધવી પંચાસ હજાર, તપ કરે ઉલાસ, એક લાખ બોહોતેર હજાર, શ્રાવક સુણયા પાસ૦ ॥ ૨ ॥ ઉઠ લાખ કહી ભામીનીઓ, અમચારી સીહદાર સહસ પુરસશું અચલ પદ, કજ શુભ નમતાં સાર૦ ॥ ૨૦ ॥

અથ નમીજીનનું.

નમીજીન એકવીસમા, સતર ગણધર માન, વીસ સહસ મહા વરતધર, જે વરત મેરૂ સમાન૦ ॥ ૧ ॥ સહસ એકતાલીશ સાધવી, જીનવર મન ગમણી, એક લાખ સીત્તેર હજાર, શ્રાવકની કરંકરણી૦ ॥ ૨ ॥ ત્રણ લાખ સીયલે સતીઓ, અડતાળીસ હજાર, મુગતી ગયા સહસ પૂરસશું, શુભ મનને સાધાર૦ ॥ ૨૧ ॥

અથ નેમનાથજીનું.

નેમનાથ બાવીશમા, ગણધરવર અગીયાર, અઢાર સહસ સાધુ ભલા, સાધવી ચાલીસ હજાર૦ ૧ ॥ એક લાખ અગનોતેર હજાર, શ્રાવક ગુણભાજી, ત્રણ લાખ છત્રી હજાર, શ્રાવીકા વરતતાજી ॥ ૨ ॥ પંચસયાં છત્રીશું એ, સીત્તેર મણીવરીયા, ગીરનાર ગીરી ઉપરે, શુભ વીજય મન ધરીઆ૦ ॥ ૨૨ ॥

અથ પારસનાથજીનું.

પારસનાથ ત્રેવીસમાં, દશ ગણધર, વારૂ સોળસેહસ મુની ભલા ભવ જલથી તારૂ૦ ॥ ૧ ॥ અડત્રીસ સહસ કહી સાધવી, સંજમની રાગી, એક લાખ ચોસઠ હજાર, શ્રાવક કહ્યા ત્યાગી૦ ॥ ૨ ॥ ત્રણ લાખ રમણી સતીએ, ઓગણચાલીસ હજાર, તેત્રીસપુરસશું સીવ વશ, શુભ મન કરેતાં મહાર૦ ॥ ૨૩ ॥

અથ વીરસ્વામીજીનું.

વરધમાન ચોવીશમા, એક દશ ગણધાર, અઉદસેહસ સાધુ સહી, સાધવી છત્રીસ હજાર૦ ॥ ૧ ॥ એક લાખ ઓગણસાઠ સહસ. દેસ વરતના ધારી, ત્રણ લાખ અઢાર હજાર, શ્રાવીકા ગુણ પ્યારી૦ ॥ ૨ ॥ વીરએ ફીરી સીધ થયા એ, દીવાળી દીન જેહ, એમાવીજય જસમાંનીયે, શુભ પ્રણમે ધરી નેહ૦ ॥ ૩ ॥ ઈતી ॥ ૨૪ ॥ જીનનાં ચૈતવંદન શ્રી શુભ વીજયજી કત.

अथ श्री वीरविजय कृत.

ચોવીશ જીનનાં ચૈત્યવંદન.

અથ રીષભદેવજીનું

સર્વારથ શીધ્ધે થકી, ચવીઆ આદી જીણંદ;પ્રથમ રાય વનીતા વસે, માનવગણ સુખકંદ૦ ॥ ૧ ॥ યોની કુલ જીણંદને, હાયન એક હજાર, મૌનાતી તે કેવલી, વડ હેઠે નીરધાર૦ ॥ ૨ ॥ ઉતરાસાડા જનમ છેએ, ધન રાસી અરહંત, દસ સહસ પરીવારશુ, વીર કહે સીવકંત૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ૧

અથ અજીત જીનનું,

આવ્યા વીજય વીમાનથી, નયરી અજોધ્યા ઠામ, માનવગણ રીખ રોહીણી, મુ-નીજનના વીસરામ૦ ॥ ૧ ॥ અજીતનાથ વરખરાસીએ, જનમ્યા જગદાધાર, યોની ભુજગમ ભય હરૂ, મૌન વરસ તે બાર૦ ॥ ૨ ॥ સમ પરણ તરૂ હેઠલેએ, નાન મહોત્સવ સાર, એક સહસશુ સીવ વર્યા, વીર ધરે બહુ પ્યાર૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ૨

અથ સંભવ જીનનું.

સતમગેવીજચવન છે, જનમ્યા મગશર માંહી, દેવ ગણે સંભવ જીના, નમીએ નીત ઉછાંહી૦ ॥ ૧ ॥ સાવથીપુરી રાજીઓ, મીથુન રાશી સુખકાર, મનગયોની પામીઆ, યોની નીવારણ હાર૦ ॥ ૨ ॥ ચઉદ વરસ છદમસ્થમાં ઓનાણ સાલતર સાર, સહસ્ત્ર વરતીરશુ શીવ વર્યા, વીર જગત આધાર૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ૩

અથ અભિનંદનજીનું.

ચવ્યા જયંત વીમાનથી, અભીનંદનજીનચંદ, પુનરવસુમાં જનમીઆ, રાશી મી-થુન સુખકંદ૦ ॥ ૧ ॥ નયરી અજોધાનો ધણી, યોનીવર માંજાર, ઉગ્રવીહારે તપ તપ્યા, ભુતલુ વરશ અઢાર૦ ॥ ૨ ॥ વળી રાયણ પાદાતલેએ; વીમલ નાણ ગણ દેવ, મોક્ષ સહસમુનીસ્યુ ગયા, વીર કરે નીત સેવ૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ૪

અથ સુમતિનાથજીનું

સુમતિ જયંત વીમાનથી, રહ્યા અજોધ્યા ઠામ, રાક્ષસ ગણપંચમ પ્રભુ, શીહ રાશી ગુણધામ૦ ॥ ૧ ॥ મઘા નખેત્ર જનમીયા, મુખ કયોની જગદીશ, મોહરાય સં-ગ્રામમાં, વરસ ગયાં છવીશ૦ ॥ ૨ ॥ જીતા પ્રીયંગુ તરૂતલેએ, સહસ મુની પરીવાર અવીનાશી પદવી વર્યા, વીર નમે સો વાર૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ૫

અથ પદમપ્રજીનું.

ગ્રેવેક નવમીથકી, કોસંબી ધરવાર, રાક્ષસગણ નક્ષતર, ચીત્રા કન્યા રાસી૦ ॥ ૧ ॥ વરંક યોની પદમપ્રભુ, છદ મસ્થા ખટમાશ, તરૂછત્રોધે કેવલી, લોકાલોક પ્રકાશ, ત્રણ અધિક સત આઠશુંએ, પાંમ્યા અવીચળ ધામ, વીર કહે પ્રભુ માહરે, ગુણ શ્રેણી વીશરામ૦ ॥ ૬ ॥

અથ સુપાર્શ્વજીનનું.

ગેવીજ છઠ્ઠેથી ચવ્યા, વણારસીપુરી વાસ, તુલાવીશાખા જનમીયા, તપ તપીયા નવ માસ૦ ॥ ૧ ॥ ગણ રાક્ષસ વરઠ જોણીએ, સોભે શ્વામી સુપાસ, સરીસતરૂ તળે કેવળી, ગ્નેય અનંત વિલાસ૦ ॥ ૨ ॥ મહાનંદ પદવી લહીએ, પામ્યા ભવનો પાર, શ્રી શુભ વીર કહે પ્રભુ, પંચસયાં પરીવાર૦ ॥ ૩ ॥ ઈતિ ૭

અથ ચંદ્ર પ્રભુજીનું

ચંદ્ર પ્રભુ ચંદ્રાવતી પૂરીમાં આવ્યા વૈજયંત; અનુરાધાએ જનમીઆ, વરશ્ચીક રાશી મહંત૦ ॥ ૧ ॥ ત્રણ ચોની ગણદેવનો, કેવલવી ગુત્રીક માસ, પામ્યા નાગતરૂ તલે, રમજ નાંણવીલ સાલ૦ ॥ ૨ ॥ પરમાનંદ પદ પામીઆએ. વીર કહે નીરધાર સાથે સલુણા સોભતા, મુનીવર એક હજાર૦ ॥ ૩ ॥ ઈતિ ૮

અથ સુવીધીજીનનું.

સુવીધીનાથ સુવીધીનમુ. શ્વાન જોની સુખકાર; આવ્યા આણંત સ્વરગથી કાકંદી અવતાર૦ ॥ ૧ ॥ રાક્ષસ ગણગુણવંતને, ધન રાશી રીખ મુલ, વરસ ચાર છદ મસ્થમાં, કરમસસક સારદુલ૦ ॥ ૨ ॥ મલીતરૂ તલે કેવલીએ, સહસ મુની સંઘાત, બ્રહ્મ મહોદય પદવરેચા, વીર નમે પ્રભાત૦ ॥ ૩ ॥ ઈતિ ૯

અથ સિતલનાથજીનું.

દસમા સ્વરગ થકી ચવ્યા, દસમા સિતલનાથ, ભદીલપુર ધન રાસીએ, માનવગણ સીવ સાથ૦ ॥ ૧ ॥ વાંનરજોની જીણજને, પૂરવાસાઢા જાત, તાગવર આંતર કેવલી, પ્રીયંગુ વીખ્યાત૦ ॥ ૨ ॥ સંજમ ધર સહસે વરચાએ, નીરૂપમ પદ નીરવાણ, વીર કહે પ્રભુ ધ્યાનથી, ભવ ભવ કોડ કલ્યાણ૦ ॥ ૩ ॥ ઈતિ ૧૦

અથ શ્રેયાંસનાથનું.

અચ્યુંતથી પ્રભુ ઉતરેચા, સીહપૂરે શ્રેયાંસ, ચોનીવાનરે દેવગણ, દેવ કરે પરસંસ૦ ॥ ૧ ॥ શ્રવણે સ્વામી જનમીઆ, મકર રાસી દુગ વાસ, છદમસ્થા તીડુક તલે, કેવલ મહીમા જાસ૦ ॥ ૨ ॥ વાચંયમ સહસે સહીએ, ભવ સંતતીનો છેહ, શ્રી શુભવીરને સાંભરશું, અવીચલ ધરમ સ્નેહ૦ ॥ ૧૧ ॥

અથ વાસુપુજ્ય જીનનું.

પ્રાંણ તથી પ્રભુ પાંગરચા, ચુપે ચંપાગારે સીવ મારગ જાતાં થકાં, ચંપક તરૂ વીસરામ૦ ॥ ૧ ॥ અસ્વ જોના ગણ રાક્ષસ, મનભીખા કુંભરાસી પાડલહેઠે કેવળી ડાનાનપણે ધ્રગવાસ૦ ॥ ૨ ॥ ખટસત સાથે સીવ થયાએ, વાસુપૂજ્ય જીન રાય વીર કહે ધન તે ઘડા, જબ નિરખ્યા મહારાજ૦ ॥ ૧૨ ॥

અથ વીમલનાથજીનું.

અરટમ સ્વરગ થકી ચવી, કંપીલપૂરમાં વાસ, ઉતરાભાદ્ર પદે જનમીયા,

માનવગણ મીન રાસી૦ ॥ ૧ ॥ યોની છાગ સુહંકરૂ, વીમલનાથ ભગવંત, દોય વરસ તપ નીરજલો, જંબુ તળે અરિહંત૦ ॥ ૨ ॥ ખટ સહસ મુની સાથશુંએ. વીમલ વીમલ પદ પાય, શ્રી શુભવીરને સ્યાંભરયું, મળવાનુંમન થાય૦ ॥ ૩ ॥ ૧૩

અથ અનંતનાથજીનું,

દેવ લોક દસમા થકી, ગયા અયોધા ઠામ, હસ્તી યોની અનંતને, દેવગણે અભીરામ૦ ॥ ૧ ॥ રેવતીએ જનમ્યા પ્રભુ, મીન રાસી સુખકાર, ત્રણ વરસ છદ્મસ્થમાં, નહી પ્રસ્નાદી ઉચાર૦ ॥ ૨ ॥ પીપલ વૃક્ષે પામીયાએ, કેવલ લક્ષ્મી નીધાન, સાત સહસરયું સીવ વરયા, વીર કહે બહુ માન૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ૧૪

અથ ધર્મનાથજીનું.

વીજય વીમાન થકી ચવ્યા, રતનપુરે અવતાર, ધરમનાથ ગણદેવતા કરક રાશી મનોહાર૦ ॥ ૧ ॥ જનમ્યા પૂરય નક્ષેતરે, યોની છાગ વીચાર૦ ॥ ૨ ॥ દોય વરસ છદ્મસ્થમાં, વીચરેચા ધર્મ દયાલ૦ ॥ ૨ ॥ દધી પરણો છે કેવલી, વીર વરયા બહુ રીધ, કરમ ખપાવીને હુઆ, અડસય સાથે સીદ્ધ૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ૧૫

અથ શાંતિનાથજીનું.

સરવાર્થ સીધે થકી. ચવીયા શાંતીજીણંદ, હસ્તી નાગપરે અવતરયા, યોની હસ્તી વરે સુખ૦ ॥ ૧ ॥ માનવગણ ગુણવંતને, મેષ રાસી સુવીલાસ, ભરણીએ જનમ્યા પ્રભુ, છદમસ્થ એક વાસ, કેવળ નંદી તરૂત લેએ, પામ્યા અંતર ગ્નાણ, વીરકર્મને ક્ષય કરી, નવસયરયું નિરવાણ૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ૧૬

અથ કુંથુ નાથજીનું.

લવસતમ સુરભવતજી, ગજ પુરેનયરે નિવાસ, રાક્ષસગણ ગ્નાની કાજની, કુંથુનાથ વરખ રાશી૦ ॥ ૧ ॥ સોળ વરસ છદ્મસ્થમાં, જીનવર યોની છાગ, ઘાતી કરમ ઘાતે કરી, તીલક તલે વીતરાગ૦ ॥ ૨ ॥ સલસી કરણે કરી એ, એક સહસ પરીવાર, શીવ મંદીર સધાવતા, વીર ઘણું હુંશીયાર૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ૧૭

અથ અરનાથજીનું.

ઠાંણ સવઠથકી ચવ્યા, નાગપૂરે અરનાથ, રેવતી જન્મ મહોત્સવ, કરતા નીરજર નાથ૦ ॥ ૧ ॥ જય કરજોની, ગજ વરૂ, રાસીમીન ગણદેવ ત્રણ વરસમાં થીર થઇ, ટાળે મોહની ટેવ૦ ॥ ૨ ॥ પામ્યા અંબ તરૂ તલે એ, ખાયકભાવે નાણ, સહસ મુનીવર સાથસ્યું, વીર કહે નિરવાણ૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ૧૮

અથ મલ્લીનાથજીનું.

મલ્લી જયંત વીમાનથી, મીથીલા નયરી સાર, અશ્વીની યોની જયં કરૂં, અસ્વનીએ અવતાર૦ ॥ ૧ ॥ સુરગણ રાશી મેખછે, વંદીત સ્વરગી લોક, છદમસ્થા અહોરાતીની, કેવળ વરક્ષ અસોક૦ ॥ ૨ ॥ સમવ સરણ બેશી કરીએ, તી-

રથ પ્રવરતન હાર, વીર અચલ સુખને વરેચા, પંચસયાં પરીવાર૦ ॥૩॥ ઇતિ ૧૯

અથ મુની સુવરતજીનું.

સુવરત અપરાજીતથી રાજગ્રહીરેહઠાણ, વાનર જોની રાજતી, સુંદર ગણ ગીરવાણ૦ ॥ ૧ ॥ શ્રાવણ નખેતરે જનમીયા, સુરવર જયજયકાર, મકરરાસી છદ મસ્તમાં, મૌન માસ અગીઆર૦ ॥ ૨ ॥ ચંપક હેઠે ચાંપીયાએ, ને ઘન ઘાતી ચાર, વીરવડો જગમાં પ્રભુ, સીવપદ એક હજાર૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ૨૦

અથ નેમીનાથજીનું.

દસમા પ્રાણંત સ્વરગથી, આવ્યા શ્રી નમીનાથ, મીથીલા નયરી રાજીઆ, સીવપુરે કેરો સાથ૦ ॥ ૧ ॥ યોની અસ્વ અસ કરી, અસ્વની ઉદયો ભાણ, મેખ રાસી સુરગુણ નમુ, ધન તે દીન સુવીહાણ૦ ॥ ૨ ॥ નવમાસાંતર કેવલીએ, બકુલ તલે નીરધાર, વીર અનોપમ સુખ વરેચા, મુનીપણી તંતહજાર૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ૨૧

અથ નેમનાથજીનું.

નેમીનાથ બાવીસમા, અપરાજીતથી આય, સૌરીપુરમાં અવતરેચા, કન્યારાસી સુહાય૦ ॥ ૧ ॥ યોની વાઘ વિવેકીને, રાક્ષસગણ અદભુત, રીખ ચીત્રા ચોપન દીન, મૌનવતા મન પૂત૦ ॥ ૨ ॥ રેવત હેઠે કેવલીએ, પંચસયાં છત્રીસ; વાસ પમરશું શીવ વરેચા; વીર નમે નીસ દીસ૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ૨૧

અથ નેમીનાથજીનું

નયરી વણારશીએ થયા, પ્રાણંતથી પરમેસ, યોની બાધર સુહંકરી, રાક્ષસ ગણ સુવીસેસ૦ ॥ ૧ ॥ જન્મ વીસાખાએ થયો, પારસ પ્રભુ માહારાય, તુલા રાશી છદમસ્થમાં, ચોરાસી દીન જાય૦ ॥ ૨ ॥ ધવતરુપાસે પામીયાએ, ખાયક દુગ ઉપયોગ; મુની તેત્રીસેં સીવ વરેચા૦ વીર અખય સુખભોગ૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ૨૩

અથ મહાવીરજીનનું.

ઉરધલોક દસમા થકી; કુડપૂરે મંડાણ; વરખભયોની ચોવીસમા, વરધમાન જીન ભાણં૦ ॥ ૧ ॥ ઉતરાફાગુની ઉપન્યા, માનવગણ સુખદાય: કન્યારાસી છદમસ્થ માં; બાર વરસ વલી જાય૦ ॥ ૨ ॥ સાલવીસાલ તરતલેએ, કેવલનીધી પ્રગટાય, વીર બીરૂદ ધરવા ભણી; એકાકી સીવજાય૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ પંડિત શ્રી વીરવીજય જી કૃત ચોવીસ જીનનાં ચૈતવંદન ॥ ૨૪ ॥

અથ સીધાચલજીનાં ચૈતવંદન.

૧. ચૈતવંદન.

વીમલ કેવલ ગ્યાન કમલા, કલીત ત્રીભુવન હીતકરં. સુરરાજ સંસ્તુત ચરણ પંકજ; નમો આદી જીનેસરં૦ ॥ ૧ ॥ વીમલ ગીરીવર શ્રૃંગ મંડણ; પ્રવર ગુણ

ગણ ભુધરં, સુર અસુર કીંનર કોડી સેવીત નમો૦ ॥ ૨ ॥ કરતી નાટીક કીં-નરી ગણ, ગાય જીન ગુણ મન હરં, નિરજરા વળી નમે અહનીશ, નમો૦ ॥ ૩ ॥ પુડરીક ગણપતી સીધી સાધી, કોડી પણ મુની મન હરં, શ્રી વીમલ ગીરી-વર શ્રંગ સીધા, નમો૦ ॥ ૪ ॥ નીજ સાધ્ય સાધન સુર મુનીવર, કોડીનંત એ ગીરીવરં, મુગતી રમણી વરયા રંગે, નમો૦ ॥ ૫ ॥ પાતાલ નર સુર લોક માંહી, વીમલ ગીરીવર તોપરં, નહી અધીક તીરથ તીરથપતી કહે, નમો૦ ॥ ૬॥ ઇમ વીમલ ગીરીવર સીખર મંડણ, દુખ વીહંડણ ધ્યાઇએં, નીજ સુધ સતાસા-નાથં, પરમ જ્યોતી ને પાઇએ, જીત મોહ કોહ વીછોહ નીંદ્રા, પરમ પદસ્થીત જયકરં, ગીરીરાજ સેવા કરણ તતપર, પદમવીજય સુહીતકરં૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ ૧

૨ ચૈતવંદન.

શ્રી સત્રુંજે સીધક્ષેત્ર દીઠે દુરગત વારે, ભાવ ધરીને જઇ ચઢે, તને ભવભવ પાર ઉતારે૦ ॥ ૧ ॥ અનંત સીધનો એ ઠામ, સકલ તીરથનો રાય, પૂરવ નવાણુ રીખવદેવ, જ્યાં ઠવીઆ પ્રભુ પાય૦ ॥ ૨ ॥ સુરજ કુંડ સોહામણો, કવીડ જક્ષ અભીરામ, નાભીરાયા કુલ મંડણો, જીનવર કરૂં પ્રણામ૦ ઇતિ ॥ ૨ ॥

૩ ચૈતવંદન.

આજ૦ દેવ અરીહંત નમુ, સમરૂં તોરૂં નામ, જ્યાં જ્યાં પ્રતીમા જીનતણી, ત્યાં ત્યાં કરૂં પ્રણામ૦ ॥ ૧ ॥૦ સેતરૂંજે શ્રી આદદેવ, નેમ નમું ગીરનાર, તારંગે શ્રી અજીતનાથ, આબુ રીખવ જુહાર૦ ॥ ૨ ॥ અષ્ટાપદગીરી ઉપરે, જીન ચોવી-સી જોડ, મણીમય મુરત માનસું ભરતે ભરાવી સોય૦ ॥ ૩ ॥ સમેત સીખર તી-રથ વડો, જા વીસે જીન રાય, વૈભારગીરી ઉપરે, વીર જીનેસરરાય૦ ॥ ૪ ॥ માં-ડવગઢનો રાજીયો, નામે દેવસુ પાસ, રીખવ કહે જીન સમરતાં, પોહોચે મનની આશ૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ચૈતવંદન૦ ૩

અથ ચોવીસ જીનનાં ચૈતવંદન સમુદાયે.

પદમ પ્રભુને વાસુ પૂજ્ય, દોય રાતા કહીએ, ચંદ્રપ્રભુને સુવધીનાથ, દો ઉ-જ્જલ લહીએ૦ ॥ ૧ ॥ મલીનાથને પારસ્વનાથ, દો નીલાનીરખા, મુની સુવ્રતને નેમનાથ, દો અંજન સરીખા૦ ॥ ૨ ॥ [illegible] કંચન સમાએ, એહવા જીન ચોવીસ, ધીર વીમલ પંડીત તણો, જ્ઞાન [illegible] ॥ ૩ ॥ ઇતિ ચઇત વંદન૦ ॥ ૧ ॥

૨ ચૈતવંદન

પ્રથમ તીર્થંકર તણા હુવા, ભવ તેર કહીજે, શાંતીતણા ભવ બાર સાર, નવ ભવ નેમ લહીજે૦ ॥ ૧ ॥ દસ ભવ પાસ જીણંદને, સતાવીસ સી વીર, સેષ

વીરથંકર ત્રીહું ભવે, પામ્યા ભવજલ તીર૦ ॥ ૨ ॥ જ્યાંથી સમકીત ફરસીયું, ત્યાંથી ગણીએ તેહ, ધીર વીમલ પંડીત તણો, ગ્નાન વીમલ ગુણ ગેહ૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ચઇતવંદન૦ ૨

૩ ચૈત્યવંદન.

ગણધર ચોરાસી કહ્યા, વળી પંચાણું છેક હોય અધીક એક સયગાણું, સોળ અધીક સત એક૦ ॥ ૧ ॥ સત સુમતીને ગણધરા, એકસયુ અધીકા સાત, પંચાણું ત્રાણું તથા અઠસી ખ્યાસી વરાત૦ ॥ ૨ ॥ છોહોતેર છાસઠ સગવન, પંચાસ તેતાળીસ, છત્રીસ પણતીસકુંથુને, અરગણધર તેત્રીસ૦ ॥ ૩ ॥ અઠ્ઠાવીસ અષ્ટાદસ કહ્યા, નમી સતરે ગણધાર, એકાદશ દશ શીવ ગયા, વીર તણા અગીયાર૦ ॥ ૪ ॥ રીખવાદીક ચોવીસના, એક સહસ સય ચાર, અધીકેરા બાવન કહ્યા, સરવમલી ગણધાર૦ ॥ ૫ ॥ અક્ષય પદ વરીયા સવે, સાદી અનંત નિવાસ, કરીએ શુભ ચીત વંદના, જળલણ ઘરમાં સાસ૦ ॥ ૬ ॥ ઇતિ ગણધર૦ ॥ ૩ ॥

अथ पंच परमेष्टी,

ચૈત્યવંદન.

બાર ગુણ અરીહંત દેવ, પ્રણમીજે ભાવે, સીધ આઠ ગુણ સમરતાં, દુખ દોહગ જાવે૦ ॥ ૧ ॥ આચારજ ગુણ છત્રીસ, પચવીશ ઉવઝાય, સતાવીશ ગુણ સાધુના, જપતાં સુખ થાય૦ ॥ ૨ ॥ અષ્ટોતર સય ગુણ મલીએ, એમ સમરો નવકાર, ધીર વીમલ પંડીત તણો, નય પ્રણમે નીત સાર૦ ૩

अथ श्री मंधरजिन,

ચૈત્યવંદન.

શ્રી શ્રી મંધર વીતરાગ, ત્રીભુવન તુમ ઉપગારી, શ્રી શ્રેયાંસ પીતયાં કુલે, બહુ શોભા તુમારી૦ ॥ ૧ ॥ ધન્ય ધન્ય માતા સતકી, જેણે જાયો જયકારી, વૃષભ લંછન વીરાજે માન, વંદે નર નારી૦ ॥ ૨ ॥ ધનુષ્ય પાંચસેં દેહડીએ, સોહીએ સોવન વાન, કીરતી વીજય ઉવઝાયનો, વીનય ધરે તુમ ધ્યાન૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ૧

શ્રી મંધર પરમાત્મા, સીવ સુખના દાતા, પુખલવે વીજએ જયો, સરવ જીવના ત્રાતા૦ ॥ ૧ ॥ પુરવ દીસે પુંડરગીરી, નયરીએ સોહે, શ્રી શ્રેયાંસ રાજા તીહાં, ભવીયણનાં મન મોહે૦ ॥ ૨ ॥ ચઉદ સુપન નીરમલ લહી, સતકી રાણી માત, કુંથુ અરજીન અંતરે, શ્રી મંધર સ્વામી જાત૦ ॥ ૩ ॥ અનુક્રમે પ્રભુ જનમીઆ, યોવન મેં આવે, માત પીતા હરખે કરી, રૂખમણી પરણાવે૦ ॥ ૪ ॥ ભોગવી સુખ સંસારનાં, સંજમ મન લાવે, મુની સુવરત નમી અંતરે, દીક્ષા પ્રભુ

પાવે૦ ॥ ૫ ॥ ઘાતી કરમને ક્ષય કરી, પામ્યા કેવળ નાણ, ત્રીભવ ભંજન સોભના શરેવ ભાવના જાણ૦ ॥ ૬ ॥ ચોરાશી જશ ગણધરા, મુનીવર એકસો કોડ, ત્રણ ભુવનમાં જોયતાં, નહી કોઇ એહની જોડ૦ ॥ ૭ ॥ દસ લાખ કહ્યા કેવળી, પ્રભુજીનો પરીવાર, એક સમય ત્રણ કાલના, જાણે સરેવ વિચાર૦ ॥ ૮ ॥ ઉદય પેઢાલ જીનાંતરેએ, થાશે જીનવર સીધ, જશવીજય ગુરૂ પ્રણમતાં, શુભ વંછીત ફલ લીધ૦ ॥ ૯ ॥

अथ विसथांनकनां.

ચૈતવંદન.

પહીલે પદ અરીહંત નમુ, બીજે સરેવ સીધ, ત્રીજે પ્રવચન મન ધરે, આચારજ સીધ૦ ॥ ૧ ॥ નમો થેરાણં પાંચમે, પાઠક ગુણ છઠે, નમો લોય સવસાહુણં, જે છે ગુણ ગરીઠે૦ ॥ ૨ ॥ નમો નાણસ આઠમે, દરસન મન ભાવો, વીનય કરો ગુણવંતનો, ચારીત્ર પદ ધ્યાવો૦ ॥ ૩ ॥ નમો બંભવય ધારીણં, તેરમે કીરીયાણં નમો તવસ ચોદમે, ગોયમ નમોજીણાણં૦ ॥ ૪ ॥ ચારીત્ર ગ્નાન સુઅનેએ, નમો તીથસ, જીન ઉતમ પદ પદમને, નમતાં હોય સુખ ખાણી૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ વીસ થાનક ચૈતવંદન ॥ ૧ ॥

અથ ત્રીજા અધીકારે સ્તવનો:

અથ અભીનંદનજીનું.

આજની હેજોરે દીસે નાહલો, એ દેસી ॥ અભીનંદનજીન દરસન તરસીએ, દરસન દુરલભ દેવ, મત મત ભેદેરે જો જઇ પૂછીએ, સહુ થાપે અહમેવ, આ૦ ॥ ૧ ॥ સામાન્યે કરી દરસણ દોહીલું, નીરણય સકલ વીસેસ, મદમાં ઘેર્યો અંધો કીમ કરે, રવી સસી રૂપ વીલેખ, અ૦ ॥ ૨ ॥ હેતુ વિવાદેહો ચીત ધરી જોઇએ, અતી દુરગમ નયવાદ, આગમ વાદેહો ગુરૂગમ કો નહી, એ સબલો વીખવાદ. અ૦ ॥ ૩ ॥ ઘાતી ડુંગર આડા અતી ઘણા, તુજ દરેશન જગનાથ, ધીઠાઇ કરી મારગ સંચરૂં, સેગુ કોઇ ન સાથ, અ૦ ॥ ૪ ॥ દરીસણ દરીસણ રટતો જો ફીરૂં, તોરણ રોઝ સમાન, જેહને પીપાસાહો અમૃત પાનની, કીમ ભાંજે વીખ પાન અ૦ ॥ ૫ ॥ તરસ ન આવે હો મરણ જીવન તણો, સીજે જો દરીસણ કાજ, દરસન દુરલભ શુલભ કૃપા થકી, આનંદઘન માહારાજ, ॥ ૬ ॥ અ૦

अथ चतुर विजयजि कृत,

૬. પદમ પ્રભુજીનું.

વાહાલો મારો દીએ છે દેશનારે, એ દેશી. અંતર જામી પ્રભુ માહરારે, પદમ પ્રભૂ વીતરાગ, સન્હેજસા મુખ પેખતાંરે, મેં ધરેચો તુજથી રાગ ॥ ૧ ॥ વાલો મારો પદમજીન સેવીએરે,. આંકણી. ગુણ સતા ધર ઉલસેરે, તે ગુણ ગુણનો જાણ, અવગુણ છાંડીને ગુણ સ્તવેરે, તેજશ જગત્ર પ્રમાણ૦ ॥ ૨ ॥ વા૦ અંગ થકી રંગ ઉપન્યોરે. જીમ ચાતુક ઘન મેહ, તેલ બીંદુ જીમ વીસ્તરેરે, તીમ તીમ તુજશુ નેહ૦ ॥ ૩ ॥ વા૦ સુર નર ઈંદ મુનીવરારે, અહનીશ ધરે તુજ ધ્યાન, સખીઆ સખીઓ સાહેલડીરે, ગાવે જીન ગુણ ગાન૦ ॥ ૪ ॥ વા૦ ચરણ કમળની ચાકરીરે, અવીહડ ધરજો નેહ, નવલ વીજય જીન સાહબારે, ચતુરની વધતી રેહ૦ ॥ ૫ ॥ વા૦ ઈતિ ૬

अथ श्री जिनवीजेजि कृत,

સુપાસજીનું.

જાુબખડાની દેશી ॥ ॥ સીશુપાસ જીનેશ્વર સ્વામી શુણ હો સેવક વાત, સલુણે સાહી ॥ આંકણી ॥ તુમ ગુણ રંગઝકોળમે, રંગાણી હમ ધાત૦ ॥ ૧ ॥ સ૦ હમ મધુકર તુમ માલતીરે, હમ ચકોર તુમ ચંદ, સ૦ હમ ચકવા તુમ દીનપતી, હમ પરજા તુમ શુનરીદ, સ૦ ॥ ૨ ॥ હમ મયુર તુમ જલધર, હમ મચ્છા તુમ નીર, સ૦ તુમ સાસ શુભબાગમે, ખેલે હમ મન કીર, સ૦ ॥ ૩ ॥ હમ એરાવણ તમ શુરધણી, હમ ખગપતી તુમ કાન, સ૦ સમરી સમરી તુમ નામકો, હમ ગાયન કરે ગાન૦ ॥ ૪ ॥ સ૦ ધરી તુમ હમ પ્રીતડી, ચીર નંદો કુલકોડ, સ૦ પંડીત ખીમાવીજય તણો, કવીજન કરજોડી, સ૦ ॥ ૫ ॥ ઈતિ શ્રી શુપાસજીનું ॥ ૭ ॥

अथ श्रि पदमविजयाजि कृत,

૮. અથ ચંદ્ર પ્રભુજીનું.

ધણરા ઢોલાગા એ દેશી. ચંદ્ર પ્રભુજીન આઠમારે, પામ્યા પુરણ સ્વભાવ, જીનવર ધ્યાવો, પુરણતા મુજ પ્રગટ થવારે, છો નીમીત નીઃપાવા જી૦ ॥ ૧ ॥ ધ્યાવો ધ્યાવોરે ભવીક જીન ધ્યાવો, પ્રભૂ ધ્યાતા ધ્યાન પલાયાજી૦ આંકણી. પર ઉપાધીની પુરણતારે, જાચીત મંડન તેહ, જી૦ જાત્યા રત્ન સંપૂર્ણતારે, પુરણ તાતે શુભ રેહ, જી૦ ॥ ૨ ॥ કલ્પનાથી જે અતાત્વકીરે. પૂરણતા ઉદધી કલ્લોલ, જી૦ ચીદાનંદ ઘન પૂરણતારે, સ્તીમીત સમુદ્રને તોલ, જી૦ ॥ ૩ ॥ પૂર્યમાન હાની બહુરે, અસં પુરણ પુરાય૦ જી૦ પુરણાનંદ સ્વભાવછેરે, જગ કુત્સતનો દાય, જી૦ ॥ ૪ ॥ પુરણાનંદ જીણંદનેરે, અવલંબે

ધરી નેહ, જી૦ ઉતમ પુરૂષના તે જાહેરે, પદમ વિજય કહું એહ. જી૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ શ્રી ચંદ્ર પ્રભુજીનું૦ ॥ ૮ ॥

अथ श्री पदमविजय कृत

૯. સુવીધીનાથજીનું.

વાડી ફુલી અતી ભલી મન ભમરારે ॥ એ દેશી ॥ સુવીધી જીન પતી સેવીએ, મન મોહન મેરે; અંતર ધરી શુભ ધ્યાન મ૦ નેઉ કોડી સાગરતણું મ૦ પ્રણમો ભવીજન વૃંદ, મન૦ ॥ ૧ ॥ ફાગણ વદી નોમી ચવ્યા, મન૦ રામાઉરે સર હંસ, મન૦ માગશરે વદી પાંચમે જનમ્યા, મન૦ દીપાવ્યો સુગ્રીવ વંશ, મન ॥ ૨ ॥ એકસો ધનુશ કાયા ભલી, મન૦ વરણ ચંદ અનુહારે, મન૦ માગશરે વદી છઠે વરતી, મ૦ લીધો સંજમ ભાર, મ૦ ॥ ૩ ॥ સુદી કારતીક ત્રીજે થયા મ૦ લોકા લોકના જાણ મ૦ ભાદ્રવા સુદી નવમી દીને, પ્રભુ પામ્યા નીરવાણ મ૦ ॥ ૪ ॥ દોય લાખ પુરવ તણું મ૦ જીનવરે ઉતમ આય, મ૦ પદમવીજય કહે પ્રણમતાં મ૦ આ પદ દુરંપ ાય, મ૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ૯

अथ जनविमयजि कृत

૧૦ શ્રી સીતલજીનનું.

હીરજી ગુરૂ વંદો ॥ એ દેશી. ॥ સીતલજીન સહજાનંદી. થયો મોહની કર્મની ફંદી, પરજાઈ બુધી નીવારી, પરીણામીક ભાવ સમારી૦ ॥ ૧ ॥ મનોહર મીત્ર એ પ્રભુ સેવો, દુનીઆં માંહી દેવ ન એહવો, મ૦ એ આંકણી, વર કેવલ નાણ વીમાસી, અજ્ઞાન તીમર ભરનાસી, જગ્યા લોકાલોક પ્રકાસી, મ૦ ॥ ૨ ॥ અક્ષય સ્થીતી અવ્યા બાધ, દાનાદીક લબ્ધી અગાધ, જેહસા સ્વત સુખનો સ્વામી, જડ ઇંદ્રાય ભોગ વીરામી૦ ॥ ૩ ॥ મ૦ જેહ દેવનો દેવ કહાવે, યોગીસર જેહને ધ્યાવે, જગુઆંણાં સુરતરૂ વેલી, મુની હૃદય આરામે કેલી મ૦ ॥ ૪ ॥ જેહની સીતલતા સંધે, સુખ પ્રગટ્યુ અગો અંગે, ક્રોધાદીક તાપ સમાવે, જીનવીજયાણંદસભાવે મ૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ૧૦

अथ श्री रामविजय कृत,

૧૧ શ્રી શ્રેયાંસ જીનનું.

વીજલવાલીમા ॥ એ દેશી ॥ તારૂક બીરૂદ સુણી કરી, હું આવ્યો તુજ દરબાર, શ્રેયાંસ સાહીબા, પ્રભુ તારો તાણ ન કીજે, મુજ ઉતારો ભવ પાર, શ્રે૦ ॥ ૧ ॥ કાલાદીક દુષણ દેખતાં, દાતારપણું કીમ થાય, શ્રે૦ વીણ અવ લંબન જોતાહરે, મુજ ઉતારો ભવપાર શ્રે૦ ॥ ૨ ॥ બાળકને સમજાવવાં. કહે

શા ભોળાંમણ વાત એ૦ પણ હઠ લીધી મળીશ નહી, વીણતારયે ત્રીભુવન તાત એ૦ ॥ ૩ ॥ જો મને તારણ તું અ છે, તો ઢીલપણાનો શો કામ એ૦ વાત કરી નીરમુખ દુખણે, કઇ મેઘ ઘટા જગ શામ એ૦ ॥ ૪ ॥ તુજ દરીશણથી તાહરો, હું કેહેવાણો જગ માંહી એ૦ હવે મુજ કુણ લોપી શકે, બલીઆની ઝાલી બાંહી એ૦ ॥ ૫ ॥ વીશ્નુ કુમર વાલેશરૂ, પ્રભુ સીહપુરીનો રાય એ૦ લાખ ચોરાસી વરસનું, પ્રભુ પાલ્યું પૂરણ આય, એ૦ ॥ ૬ ॥ ધનુખ અસી તનુ સોભીતી, ખડગી લછન જગદીશ એ૦ હરખ ધરીને વીનવે શ્રી સુમતી વીજય ગુરૂ સીસ, એ૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ ૧૧

अथ श्री मानविजय कृत

૧૨. શ્રી વાસુપુજ્યજીનું-

સુંદર સોભાગી ॥ એ દેશી ॥ વાસુપુજ્ય તું સાહીબ સાચો, જેહવો હોય હીરો જાચો હો, સુંદર સોભાગી, જશ હોએ વીરૂધા વાચો, તેહની કરે સેવા કાચોહો સુ૦ ॥ ૧ ॥ અછતીઓ વાત ઉપાવે, વળી ભાવ છતાને છીપાવે હો સુ૦ કાંઇનું કાંઇ બોલે, પરને નિંદા કરે ઝોલે હો સુ૦ ॥ ૨ ॥ ઇમ ચઉવીહ મીથ્યા ભાગી, તેહ દેવની કુણ ભરે સાખીહો સુ૦ પ્રાણીને મરમ ના ઘાતી, હઇયા માંહી માઠી કાતીહો સુ૦ ॥ ૩ ॥ ગુણઠાણું રહ્યા ઉચેઠાણે, કીમ દેવ ઠરાઇ પ્રમાણે હો સુ૦ પ્રાસાદ સીખરે રહયો કાગ, કીમ પામે ગુરૂડ જશભાગહો સુ૦ ॥ ૪ ॥ તુતો વીતરાગ નીરીહ; તુજ વચન યથાર્થ લીહહો સુ૦ કહે માનવીજય ઉવઝાય તું સાચો દેવ ઠરાયહો સુ૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ૧૨

अथ श्री न्यायसागर कृत

૧૩ વીમલજીનનું.

પ્યારે સજન ॥ એ દેશી ॥ પ્યારે વીમલ ગોસાંઇ, હુમ નામ મરે૦ ॥ ૩ ॥ અહનીશ ધાઉ નવનીધી પાઉ, હારે સાંઇ પતીત પાવન ગુણ ધામરે, પ્યા૦ ॥ ૧ ॥ વીમલ ગુસાઇ સેવા પાઇ, હારે સાંઇ વીમલ મહોદય ઠામરે પ્યા૦ ॥ ૨ ॥ અવલંબન અઉ અંગીઆંઇયાઉ, હારે પ્યારે, ધયાન ધુરૂય સદામરે, પ્યા૦ ॥ ૩ ॥ નીરમળ મનકી ધોતી પહીનું, હારે ભાવા ભાવ ઉદક અભિરામ પ્યા૦ ॥ ૪ ॥ ધુપ ઘટા તનું જોતી મહાતપ, હારે સાંઇ કીરતી સુવાસ હદામરે પ્યા૦ ॥ ૫ ॥ ન્યાય સાગર પ્રભુ ચીત પ્રસતી, હારે સાઇ યઇ થઇ કામીત પામરે પ્યા૦ ॥ ૬ ॥ ઇતિ વીમલજીનનું ૧૩

अथ श्री नयविजय कृत,

૧૪. શ્રી અનંતજીનનું.

કોયલો પરવત ધુંધલોરે લો૦ ॥ એ દેશી ॥ સહજ સનેહી સેવીએરે લો૦ સાહેબ અનંત જીણરે, સુગુણનર, સેવ્યાં સંપદ પામીએરે લો૦ દરસણે પરમાનંદરે સુ૦ ॥ ૧ ॥ સા, સકલ ગુણે કરી સોભતોરે લો૦ જગજીવન જીન ચંદરે, સુ૦ સેવ્યાં વંછીત શવીદાએરે લો૦ સાચો સુરતરુ કંદરે સુ૦॥ સ૦ ॥ ૨ ॥ આ જગમાંહિ જોપતારે લો૦ એ સમ નહી દાતારરે સુ૦ ખીણ એક શેવ્યો સાહીબોરે લો૦ આપે સુખ અપારરે સુ૦ સ૦ ॥ ૩ ॥ સકલસુરા સુર જેહનેરે લો૦ સેવે બે કરજોડરે, સુ૦ ભકતી ભાવ આણી ઘણોરે લો૦ પ્રણમે હોડા હોડરે૦ સુ૦ સ૦ ॥ ૪ ॥ છ જીવ કાય રક્ષા કરેરે લો૦ દુહવે નહી તીલ માતરે, સુ૦ ક્રોધાદીકથી વેગલારે લો૦ અરીહંત તોહે વિખ્યાતરે, સુ૦ સા૦ ॥ ૫ ॥ રીધી અનંતી પ્રભુ તણારે લો૦ કુંણ કહી પામે પારરે૦ સુ૦ નયવીજય પ્રભુ પ્રણમતાંરે લો૦ નીતુ નીતુ જય જયકારરે,, સુ૦ સ૦ ॥ ૬ ॥ ઇતિ શ્રી અનંતજીનનું૦ ॥ ૧૪ ॥

उदेरतनजि कृत,

૧૫. ધર્મનાથજીનું.

વારરે વાહાલા વારૂ તુંહે મેદન્યો વાહીરે, મુજને નેહ લગાડ્યો પોતે બ પરવાહીરે, વા૦ ॥ ૧ ॥ હવે હું હઠીને બેઠો ચરણ સાહીરે, કેઈપરે મલાવશ્યો કહોને ધો બતાઈરે૦ ॥ ૨ ॥ કોડે ગમે જો તુજશું કરૂં ગેહેલાઈરે, તોપણ તું પ્રભુ ધર્મ બારી ઘ્યો નીરવાહીરે, વા૦ ॥ ૩ ॥ તું તાહરા અધીકાર સાહમું જોને ચાહીરે, ઉદે પ્રભુ ગુન હીનનૈ તારતાં છેવડાઈરે, વા૦ ॥ ૪ ॥ ઇતિ શ્રી ધરમાનાથજીનું૦ ॥ ૧૫ ॥

अथ जिनराज कृत,

૧૬. શાંતીનાથજીનું.

હાજરની દેશી. કાલ અનંતાનંત, ભવમાંહી ભમતાંહો, જે વેદના સહી, શું કહીએ લે નામ, આમણ પણ હેઃ ગતનીપી વાંચે નહી૦ ॥ ૧ ॥ પારે વારયું પ્રીતો તે જીમ કીધીહો તીમ તુંહીજ કરે, સાંભળીએહ અવદાત, સહુકો શેવક હો મન આશા ધરે૦ ॥ ૨ ॥ હું આવ્યો તુમ તીર, મહેરચ કરી મજ ઉપર હો સોમન જરે કરી, ન લહે અંતરે પીડા, અંતર જામી હો તુમ ગાહુરે૦ ॥ ૩ ॥ સ્યાનો દીન દયાલ, દુખીયાં દેખી હોજો નાવે દયા, કુણ કરશે તુજ શેવા, વહેવારે હો જો ન કરે દયા૦ ॥ ૪ ॥ લાધો ત્રીભુવન રાજ, જો સાચી સોહો તુજ શેવા સાધે, હુએ સમવડ જીનરાજ, રૂપ પ્રમાણે હો જીમ વેલી વધે૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ શ્રી શાંતીનાથજીનું૦ ॥ ૧૬ ॥

अथ गुण विलाश कृत,

૧૭. શ્રી કુંથુનાથજીનું.

અબ મેરી પ્રભુશું પ્રીત લગીરી, ઘન સો મોર ચકોર સસી જ્યોં, કમલ મ-ધુપ જ્યોં સુટ પગીરી, અ૦ ॥ ૧ ॥ દીન કરકું ચકવી જીમ ચાહે, ત્યુ મેરે મન આન લગીરી, ગુન વીલાસ પ્રભુ કુંથુ જીન દેખત, દીલકી દુવીધા દુર ભગીરી૦ અ૦ ॥ ૨ ॥ ઇતિ કુંથુનાથજીનું. ॥ ૧૭ ॥

अथ विनीतविजय कृत,

૧૮ મો અરનાથજીનું.

સુણ બેહેની પીઉડા પરદેશી ॥ એ દેશી ॥ સુણ મોરી બેહેની એ જીન સાચો, રયણ ચીંતામણી જ્યોરે, રાય સુદરશણને કુલ દીવો, દેવી સુત ચીરંજીવોરે, સુ૦ ॥ ૧ ॥ એ સાહેબ મારા દીલમાંરે વસીઓ, જીમ કમલે ભમરો રસીઓરે, એહજ સયણ સદા નીર વહીએ, જીમ કુશમમાં પરીમલ વહીએરે, સુ૦ ॥ ૨ ॥ તારી કીરતીકી બલીહારી, દેખતહી દીલ પ્યારીરે, મેં પાપ સંતાપ કેતાં અલગલાં, આજ શુધાકુંડ નાહ્યોરે, સુ૦ ॥ ૩ ॥ નાથ મેરો અરનાથ સુહાવે, જશ સેવે શુરનર નાથોરે, દાન છવંછરી બહુ ધન દીધો, સુરતરૂ સમવડ હાથોરે, સુ૦ ॥ ૪ ॥ ત્યાગી ભોગીને સોભાગી, જોગીસર વયરાગીરે, મેરૂવીજયગુરૂ ચરણ સેવાકર, વીનીત હુએ તુમ ગુણ રાગીરે, સુ૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ૧૮

अथ कांति विजयजि कृत,

૧૯ મલીનાથજીનું.

કાંન સીધાવો વદ્રાવનકું, ॥ એ દેશી ॥ સંજમ લેવેવા મલ્લી ઉમાહ્યો, મીત્ર મીલ્યા ખટ આય. પૂરવ પ્રીતી સંભાલોજી, તારો અમને શ્યામ, કરૂણા નયણ નીહાલોજી, તા૦ કુમત પડતાં પાલોજી, તા૦ સેવાથી મન ટાળોજી, તા૦ આયુ સીધાવે પલ પલ પ્રભુ ચેતન દોડ્યો જાય૦ ॥ પૂ૦ ॥ તા૦ ॥ ૧ ॥ આંકણી. અથીર કુટંબએ શુપના સરીખા, જાતાં નહી કાંઇ વારે, નહી કોઇ રાખણ હારે૦ ॥ પૂ૦ ॥ ॥ ૨ ॥ તા૦ ચારીત્ર દેઇ અમ સેવકને, તારોજી જગ નાથ, સ્વામી સલુણો હીત શીક્ષાદ્યુ, દે શીક્ષાનીજ હાથ૦ ॥ પૂ૦ ॥ તા૦ ॥ ૩ ॥ મુગતી વધુના ભોગી કીધા, ભગતાં વછલ તેં તેહ, આજ અમારે વારે કીહાંથી, આવી ગાઢીમ એહ૦ ॥ પૂ૦ ॥ તા૦ ॥ ૪ ॥ સમ દરસીને કરવી ન ઘટે, ભીન-પણાની દ્રષ્ટ, પ્રેમ પ્રકાસી કાંતીના સ્વામી, તારીસ તુહીનેઠ૦ ॥ પૂ૦ ॥ તા૦ ॥૫॥ અથ મલ્લીનાથજીનું. ॥ ૧૯ ॥

अथ विमल विजेजिना राम कृत,

૨૦. મો મુનીશુવ્રતજીનું.

ઘાડી તો આઇ થારા દેશમાં, મારૂજી, ॥ એ દેશી ॥ મુની

શુવરતશું મોહની, સાહીબજી, લાગી મુજ મન જોરહો, સામલાડી શુરતી મન મોહાએ, સા૦ વાહાલપણું પ્રભુથી સહી સા૦ કામનાની કોર હો સા૦ ॥ ૧ ॥ અમને પુરણ પારખુ સા૦ એ પ્રભુ અંગીકાર હો સા૦ દેખી દીલ વદને નહી સા૦ હમચા દાસ હજાર હો સાં૦ ॥ સા૦ ॥ ૨ ॥ નીરગુણ પણ બાંહી ગ્રહા સા૦ ગીરૂઆ છેડે કીમ હો સા૦ વીખધર કાલા કંઠમો સા૦ રાખે ઇશ્વર જેમ હો સાં૦ ॥ સા૦ ॥ ૩ ॥ ગીરૂઆ તે તો ગુણનો હેત હો સાં૦ કરે ચંદન નીજ સારીખો સા૦ જીમ તરૂઅદનો એત હો સાં૦ ॥ સા૦ ॥ ૪ ॥ ગ્નાન દશા પરગટ થઇ સા૦ મુજ બઢ મીલીઆ ઇશહો સાં૦ વીમલવીજય ઉવઝાયનો સા૦ રામ કહે શુભ સીશહો સાં૦ સાહેબજી૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ૨૦

अथ ज्ञान विमलजि कत,

૨૧ શ્રી નમીનાથજીનું.

રંગીલે આતમા એ દેશી ॥ નેહ કરો નેમીનાથશું, જે છે ચતુરસુજાણ સુરંગા સાહીબા, અર્થ સરે સ્યો તેહથી, નીરગુણ નહી ગુણ જાણ, સુ૦ ॥ ૧ ॥ રાગી દોસી દેવતા, તે કીમ આવે જોડ સુ૦ એતો દેવનો દેવ છે, વીતરાગ ગુણ કોડ સુ૦ ॥ ૨ ॥ કીહાં સાયર કીહાં છીલર. કીહાં દીનકર ખદયોત સુ૦ કીહાં પરેતપુર ને કુકશા, કીહાં અગથતી અગ પોત સુ૦ ॥ ૩ ॥ કીહાં તારાપતી તારીકા, કીહાં ચીંતામણી કાચ સુ૦• કીહાં ચંદન કીહાં આકડો, કીહાં કંકર કીહાં પાંચી સુ૦ ॥ ૪ ॥ ગ્નાન વીમલ ગુણ સંપદા, સંયુત એ ભગવાન સુ૦ અવર કહો કીમ દેવતા, આવે એહ ઉપમાન સુ૦ ॥ ૫ । ઇતિ ૨૧

अथ श्री मोहनविजयजि कत,

૨૨ શ્રી નેમનાથજીનું.

ભટીઆણીની દેશી ॥ રાજુલ કહે રથ વાલોહો, નણદીરા વીરા હઠ તજો, કાંઇ પાલો પૂરવ પ્રીત, મુકો કીમ વાણ ગુનેહહો ન૦ વીલપતાં, કાંઇ એસી સાખ્યા રીત રા૦ ॥ ૧ ॥ હુ તો તુમ ચરણાંહો ન૦ મોજડી, કાંઇ સાંભલો આતમરામ, તો મુજને ઉવેખોહો ન૦ સ્યાવતી, નહી એ સુગુણરો કામ રા૦ ॥ ૨ ॥ પસુઆંને કરી કરૂણા હો ન૦ મુકીયા, તે મે સી ચોરી કીધ, પસુઆં થી શું હીણીહો ન૦ ત્રેવડી, તો પાડો કાનેહને ફંદ, ઉલજ્યું તે નવી સુલજેહો ન૦ મનડું, કાંઇ કોડી મીલજો ઈંદ્ર રા૦ ॥ ૪ ॥ મંતો કહો કીણ વાંનેહો ન૦ નહુ હવ્યા, શાને રાખો છો રોસ, માહારે તો તુમ સાથે હો ન૦ અલેહણું, તો કેહને દાખુરે દોશ, રા૦ ॥ ૫ ॥ તાંતણ તુટ્યાની પરેહો, ન૦ જોડીએ, કતુઆરીના જે ઢાલી જેનેહ રાખેહો, ન૦ વલગતાં, કાંઇ નેહન આસે ઇમ રા૦ ॥ ૬ ॥ ઇમ

કહેની વરત સેતી હો, ન૦ નેમથી, કાંઇ સીવ પક્રીલ કીચો વાસ, ધન ધન તે જગમાંહીહો ન૦ પ્રીતડી, કાંઈ મોહન કહે સાબાશ રા૦ ॥ ૭ ॥ ઈતિ શ્રી નેમનાથજીનું. ૨૨

अथ श्रि अम्रतविजयजि कंत,

૨૩ શ્રી પારસ્વનાથજીનું.

રાગ કાફી રેખતા,

ચેતન તું ક્યા કરે યારી, દીવાને કરમસું ભારી. સંપતી સબે હારી, સમજ લે શીખ તું સારી ચે૦ ॥ ૧ ॥ સમજ તું મોહકા સંધી, અજતાહે આઠ ખટંગી પર દારા કામકા રંગી, કીતા નહી બાત એ ચંગી ચે૦ ॥ ૨ ॥ અનાદિકી ભુલાહે તેરી, કુમતાસો ચેતના ઘેરી, સાંધ લગી ઊર દેરી, ઠગોરી મોહકી ગેરી ચે૦ ॥ ૩ ॥ ગ્યાની તું ગ્યાન ધ્યાન ભુલ્યાં પ્રેમકે ફંદમાં ઝુલા, નહીં એસા કેમકી ફુલા, સયાને સમજ તું ફુલા ચે૦ ॥ ૪ ॥ આજ કર એક તુમેરા, અમ્રત કહે પારાજી કેરા, સેવીએ પદ જુગ સારા ચે૦ ॥ ૫ ॥ ઈતિ ૨૩

अथ श्री ज्ञानसागरजी क्रत,

૨૪ શ્રી વીરજીનનું.

રાગ ધન્યાસી.

વંદુ વીર જીનેસ્વર રાયા, વરધમાન સુખ દાયાજી, શાસન નાયક જેહ કહાયા, જગી જશવાસ સવાયાજી, વં૦ ॥ ૧ ॥ હરી લંછન કંચન વર કાયા, સીધારથ નૃપ તયાજી, સીધારથ થયા કર્મ ખપાયા, ત્રીસલા રાણી માયાજી વં૦ ॥ ૨ ॥ લઘુ વયથી જેણે મેરૂ ચમાયા, વીર વેતાલ હરાયાજી, દુર ધરે મોહ જેહ જીતીને, જોતીમાં જોતી મેલાયાજી વં૦ ॥ ૩ ॥ જસ સાધનથી ખટ દ્રવ્ય પાયા, સ્યાદ વાદ સમજાયાજી, અભીનવ નંદન વનની છાયા, દરસન ગ્યાન ઉપાયાંજી વં૦ ॥ ૪ ॥ જસ વજીર છે ગોતમ રાય, લબધી નાંધ્યાન મન ભાયાજી, નાથ સાગર પ્રભુના ગુણ ગાયા, સુજશ સુબોધ સવાયાજી વં૦ ॥ ૫ ॥ ઈતિ ૨૪

अथ भाव विजय क्रत

૨૫ શ્રી અજીતનાથજીનું.

મેહા મુની વયરાગી ॥ એ દેસી ॥ શ્રી અજીત જીનેસ્વરરાયા, ભવીઆણ સેવોરે, જશ નામે મંગલ થાય ભ૦ દુખ દોહગ દુરીપલાય ભ૦ ॥ આંકણી ॥ જીત શતરૂ નરીંદનોરે, નંદન જગદાનંદ, વીજ્યા કુખે અવતર્યોરે, કમલા વેલી કંદ ભ૦ ॥ ૧ ॥ લાખ બાહોતર પુર્વનુંરે, જીવીત જાસ ઉતંગ, દેહ

કાંતી જશ દિપતારે, શ્રીપતી સુરગીરી સંગ ભ૦ નયરી અયોધ્યા રાજીઓરે, વંસ ઇખ્યાગ શરૂંગાર, પંચાસ અધીક ચારસેંરે, ધનુસ માન તનુસાર ભ૦ ॥ ૩ ॥ અજીત બલા દેવી વડીરે, મહા યક્ષ યક્ષી દેવ, જેનશ સાસન દેવતારે, સેવા કરે નીત મેવ ભ૦ ॥ ૪ ॥ ગજપતી ગજલંછન ધરેરે, બીજો એ જગ ઇસ, મુગતી સુગતી દાયક ભણુંરે, ભાવનમે નીશ દીશ ભ૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ૨૫

अथ श्री धिरविजय क्रत,

૨૬ શ્રી સંભવનાથજીનું.

સુમતી સદા દીલમાં ધરો, ॥ એ દેશી ॥ સંભવ ત્રીજો ગાઇએ, પરીઘલ આણી પ્રેમ, સંહી, ઉતમજીનજી પામીને, અવર કુંધ્યાઇએ કેમ, સ૦ સં૦ ॥ ૧ ॥ આંકણી ॥ ઘડી ભલી તોરી સેવા તણી, અવર તે આલ જમારો સ૦ ચંદનકી ટુકડી ભલી, કાહે કીજે કાઠકો ભારો, સા. સં૦ ॥ ૨ ॥ અંગીક્રત ને પાલીએ ઉતમ એ આચાર, સ૦ દુશમન દુર દરે કરો, જ્યું વાધે લોકમાં કાર, સા૦ સં૦ ॥ ૩ ॥ જશ ઘડી ઘટમાં તું સહી, સાઘડી આનંદ ઉઘ સ૦ દરીસન દે અતિ લાહરો, પામું હું વંછીત ભોગ સ૦ સં૦ ॥ ૪ ॥ મન મંદીરમાં તું સહી, જાગતી પોતી જીણંદ સ૦ શ્રી ગુરૂ કુમ્મરવીજય તણો, ધીર ભણે આણંદ સા૦ સં૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ૨૬

अथ श्री देवचंदजि क्रत,

ગત ચોવીસીના ૧૬ મા

૨૭ નેમીસ્વરજીનું.

હો પેઉ પંખીડા ॥ એ દેશી ॥ જગત દિવાકર શ્રીનેમીસ્વરે સ્વામજો, તુજ મુખ દીઠે નાઠી ભુલ અનાદીનીરે લો, જાગ્યો સમ્યક જ્ઞાન સુધારસ ધામજો, છાંડી દુરજ્ય મીથ્યા નીદ પ્રમાદનીરે લો૦ ॥ ૧ ॥ સહેજે પ્રગટ્યો નીજપર ભાવ વીવેકજો, અંતર આતમ ઠહર્યો સાધન સાધવેરે લો૦ સાધ્યો લંબી થઇ જ્ઞાકતા છેકજો, નીજપરણતી નીજ ધર્મ રસે હવેરે લો૦ ॥ ૨ ॥ ત્યાગી પર પરણતી રસ રીજજો, જાગી આતમ અનુભવ ઇસ્ટતારે લો૦ સેહેજે છુટી આસવ ચાલજો, ભાસમ પ્રગટી સંવર સીસ્ટતારે લો૦ ॥ ૩ ॥ બંધ હેતુ જેછે પાપ સ્થાનજો, તે તુજ ભકને પામ્યા પુસ્ટ પ્રસસ્તતારે લો૦ ધ્યેયગુણે વલગ્યો ઉપયોગ જો, તેહથી પામે ધ્યાતા ધેય સમસ્તતારે લો૦ ॥ ૪ ॥ જે અતી દુસ્તર જલધીસમો સંસારજો, તે ગોપદસમ કીધો પ્રભુ અવલંબનેરે લો૦ જાણ્યો પૂરણાનંદ તે આતમ પાસજો, અવલંબ્યો નીરવીકલ્પ સમાતમ તત્વનેરે લો૦ ॥ ૫ ॥ સ્યાધ્યાદી પ્રભુ પ્રભુતાને એકત્વજો, ક્ષાયક ભાવે થય નીજરત્નત્રઇરે લો૦ પ્રત્યાહારે કરીને

ધારે ધારણા શુધનજો, તત્વાનંદી પુર્ણ સમાધી સમભરે સો૦ ॥ ૬ ॥ આવ્યા બાધ સ્વગુણની પુરણ રીતનજો. કરતા ભોગતા ભાવે રમણ પણધરે સો૦ સહજ અક્રગીમ નીરમલ ગ્યાનાનંદજો, દેવચંદ એકત્વે સેવનથી વરેરે સો૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ ગત ચોવીસી ૧૯ મા નેમીસ્વરજીનું ॥ ૨૭ ॥ ઇતિ ચોવીસીઓનાં એકેકાં સ્તવન સતાવીસ છે ॥ ॥

અથ વીસ વેહરમાનજીનના

अथ श्री जिनविजयजि क्रत,

૨૮ શ્રી મંધરજીનનું,

અરજ અરજ સુણોને રૂડા રાજીઆહોજી, ॥ એ દેસી ॥ સુગણ સુગણ સોભાગી જંબુધીપમાં હોજી, શ્રી શ્રી મંધર દેવ, ગણધર ગણધર મુનીવર સાહુણી હોજી, સુરનર કરે નીત સેવ સુ૦ ॥ ૧ ॥ ત્રીગડે ત્રીગડે ચોમુખ દેશનાહોજી, ચૌવીહ ધર્મ કહંત, મેરૂ મેરૂ મહીધર ઉપરેહોજી, માનું મેહ ગાજંત સુ૦ ॥ ૨ ॥ બાહળ બાહળ અભ્યંતર ભય નહી હોજી, જીહાં વીચરે જગદીશ, કેવલ કેવલ કમલા ભોગવેહોજી, આતમ સંપદ ઇસ સુ૦ ॥ ૩ ॥ મેરૂ મેરૂ મહી મવે અંગુલેહોજી, અંજલી શાયર નીર, તેપણ તેપણ પ્રભુગુણ સંતતીહોજી, ગણુવા હોયન ધીર સુ૦ ॥ ૪ ॥ સુરપતી સુરપતી ગુરૂ બુધ કર્યાહોજી. શકતિ ભકિત થુણંતા, હુંપણ હુંપણ જીન ગુણ ગાવતાહોજી, મોહ હોડ કરંતા સુ૦ ॥ ૫ ॥ પુખલ પુખલ વઇ પૂંડરીગણીહોજી, નયરી રૂકમણી નાહ, નંદન નંદન નરપ શ્રીયાંસનોહોજી. સત્યકી માત ઉછાહ સુ૦ ॥ ૬ ॥ ધરમ ધરમ ધુરંધા ધ્યાઇએહોજી, ધોરી લંછન પાય, સદગુરૂ સદગુરૂ ખીમાવી જય તણોહોજી, સેવક જીન ગુણ ગાય સુ૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ ૨૮

अथ देवचंद्रजि क्रत,

૨૯ શ્રી યુગમંધરજીનનું.

દેશી નારાયણની ॥ ॥ શ્રીયુગય મંધરે વીનવુંરે, વીનતડી અવધારેરે, દયાળરાય, એપરં પરણતી રંગથીરે. મુજને નાથ ઊગારરે દ૦ ॥ ૧ ॥ શ્રી૦॥ કારક ગ્રાહક ભોગતારે, મેં કીધી માહારાજરે દ૦ પણ તુજ સરીખો પ્રભુ લહીરે, સાચી વાત કહાયરે દ૦ શ્રી૦ ॥ ૨ ॥ યદપી મુલ સ્વભાવનોરે, પરકરત તત્વગ્રીભાવરે દ૦ અરતી ધરમમે માહરોરે, એહનો તથ અભાવરે દ૦ શ્રી૦ ॥ ૩

॥ પર પરણામીકતા દસારે, લહી પરકારણ ચોગરે દ૦ ચેતનતા પરગટ થઇરે, રાચી પૂદગલ ભોગરે, દ૦ શ્રી૦ ॥ ૪ ॥ અશુધ નીમીતતો જડઅછેરે, વીર્યશકતી વીહીન રે દ૦ તું તો વીરજ જ્ઞાનથીરે; સુખ અનંતે લીનરે દ૦ શ્રી૦ ॥ ૫ ॥ તીણ કારણ નીશ્ચય કરયોરે, મુજ નીજ પરણતી ભોગરે દ૦ તુજ શેવાથી નીપજેરે, ભાંજે ભવ ભય સોગરે દ૦ શ્રી૦ ॥ ૬ ॥ સુધ રમણ આનંદતારે, ધરૂવની સંગ સ્વભાવરે દ૦ સકલ પ્રદેશ અમુર્તતારે, ધ્યાતાં સીધ ઉપાયરે દ૦ શ્રી૦ ॥ ૭ ॥ સમ્યક તત્વજે ઉપદીસ્યોરે, શુણતાં તત્વ જણાયરે દ૦ શ્રધાગ્યાને જે સધોરે, તેહીજ કાર્ય કરાયરે દ૦ શ્રી૦ ॥ ૮ ॥ કાર્ય રૂચી કરતા થકારે, કારક સવી પલટાયરે, દ૦ આતમ ગતે આતમ રમેરે, નીજ ઘર મંગલ થાયરે દ૦ શ્રી૦ ॥ ૯ ॥ પ્રાણ સરણ આધાર છોરે, પ્રભુજી ભવ્ય સ્વહાયરે દ૦ દેવચંદ્ર પદ નીપજેરે, જીન પદ કજ સુપ સાયરે દ૦ શ્રી૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ શ્રીયુગ મંધર બીજા વેહરમાનજીનું ૨૯

अथ श्री विनयविजय कृत

શ્રી સુજાતજી પાંચમા.

વહેરમાનજીનું.

સેત્રૂંજે જઇએ લાલન ॥ એ દેશી ॥ પ્રહ ઉઠી વંદો લાલન પ્રહ ઉઠી વંદો, સ્વામી સુજાત સુખ પૂનમ ચંદો લા૦ પ્ર૦ નયણ સકોમલ જાણે અમીય કચોલ, વયણ સરસરસગંગ કલોલ લા૦ ગં૦ સમોસરણ બેઠા સ્વામીજી રૂપ અનુપ દેખી ત્રીભુવન મોહે લા૦ ત્રી૦ ॥ ૧ ॥ પૂરવ અરધવર ધાતકી ખંડ, વીજય પુખલાવઇ ભવ દુખ ખંડે, લા૦ ભ૦ નયરી પુડરી ગીણી પ્રભુજી વીરાજે કરે વીહાર તીહાં, સબલ દીવાજે લા૦ સ૦ ॥ ૨ ॥ દેવસેનરાય કુલે મુગટ નગીનો, ધર્મ પ્રકાસી જગ ઉદ્યોત કીનો, લા૦ ઉ૦ દેવસેના માતા જાયો પૂત્ર રતન, જેણે જીન દીઠા નયણે તે ધન ધન લા૦ તે૦ ॥ ૩ ॥ જયસેના રાણી મન મોહન કંતો, અકલ સરૂપી પ્રભુ અલખ અનંતો, લા૦ અ૦ લંછન મોસે રવી પ્રાય લાગે, સબલ પ્રતાપે જીત્યો મેનત માગે લા૦ મે૦ ॥ ૪ ॥ વંદણા હમારી દીનપ્રતે અવધારો, દેઇ ધર્મલાભ અમને મેહોત વધારો લા૦ મ૦ દોય કરજોડી પાયે નામી જે સીશ, વીનયવીજય નમે તુમને સદીશ લા૦ તુ૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ સુજાતજીન પંચમા વહેરમાનનું ૩૦

અથ પંચતીરથાદીકના:

સ્તવન.

अथ श्रीधाचलजिनां

૧. અથ પદમવીજેજી કૃત.

દેવનું.

જશોદા માતડી ॥ એ દેસી ॥ જાત્રા નવાણું કરીએ વીમળગીરી જાત્રા ॥ આંકણી ॥ પૂરવ નવાણું વાર સેતરૂંજગીરી, રીખભજીણંદ સમે સરીએ વી૦ ॥ ૧ ॥ કોડ સહસ ભવ પાતીક ત્રુટે, સેતરૂંજ સામા ડગ ભરીએ વી૦ ॥ ૨ ॥ સાત છઠ દોય અઠમ તપશ્યા કરી ચઢીએ, ગીરીવરીએ વી૦ ॥ ૩ ॥ પૂંડરીક પદ જપીએ હરખે, અધ્યવસાએ શુભ ધરીએ વી૦ ॥ ૪ ॥ પાપી અભવ્ય ન નજરે દેખે, એસક પણ ઉધરીએ વી૦ ॥ ૫ ॥ ભુઈ સંથારીને નારી તણો સંગ, દુર થકી પરહરીએ વી૦ ॥ ૬ ॥ સચીત પરીહારીને એકલહારી, ગુરૂ સાથે પદચરીએ વી૦ ॥ ૭ ॥ પડીકમણાં દોય વીધશું કરીએ, પાપ પડલ વીખરીએ વી૦ ॥ ૮ ॥ કલીકાલ એ તીરથ મોહોટુ, પ્રવહણ જીમ ભવ દરીએ વી૦ ઉ-ત્તમ એ ગીરી વરસેવંતાં, પદમ કહે ભવ તરીએ વી૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ ૧

अथ श्री वीरविजय कृत,

દેવનું.

સીતળજીન સહજાનંદી ॥ એ દેશી ॥ વીમલાચલ વીમલા પ્રાણી સીતલ તરૂ છાયા ઠરાણી, રસ વેધક કંચન ખાણી, કહે ઇંદ્ર સુણો ઇંદ્રાણી ॥ ૧ ॥ સનેહી સંત એ ગીરી સેવો, ચઉદ ખેત્રમાં તીરથ નહી એહવો સનેહી ॥ આંકણી ॥ ખટ રૂપાલી ઉલસીએ; છઠ અઠમ કાયા કસીએ, મોહ મલ્લના સાહમા ધસીએ, વીમલાચલ વેગે વશીએ સં૦ ॥ ૨ ॥ અન્યસ્થાનક કર્મ જે કરીએ, તેહીમ ગીરી હેઠાં હરીએ ભવજલ ધીંઠુલે તરીએ સં૦ ॥ ૩ ॥ સીવ મંદીર ચઢવા કાજે, સોપાનની પંતી બીરાજે, ચઢતાં સમકીતી છાજે, દુરભવીઆ, અભવ્યથી લાજે સં૦ ॥ ૪ ॥ પાંડવ પમુહાઇકેઇ સંતા, આદીસ્વર ધ્યાન ધરંતા, પરમાતમ ભાવ ભજંતા, શીધાચલ સીધ અનંતા સં૦ ॥ ૫ ॥ ખટમાસી ધ્યાન ધરાવે સુકરાજન રાજને પાવે, બહીરંતર શતરૂ હરાવે, શતરૂંજય નામ ધરાવે સં૦ ॥ ૬ ॥ પ્રણીધ્યાન ભજો ગીરી જાચો, તીર્થંકર નામની કચો; મોહરાયને લાગે તમાચો સુભ વીર વીમલગીરો સાચો સં૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ ૨

अथ ज्ञान विमलजि कृत,

દેસી લાખનની સીધગીરી ધ્યાવો ભવીઆ સીધગીરી ધ્યાવો, ઘેર બેઠાં પણ બ-હુ ફલ પાવે ભ૦ ॥ આંકણી ॥ નંદીસર જાત્રા જે ફલ હોવે, તેથી બમણેરૂ ફલ પુડરગીરો હોવે ભ૦ ॥ ૧ ॥ ત્રીગણું રૂચકગીરો ચોગણું ગજ દંત, તેથી બ-મણેરૂ ફલ જંબુમહંતા ભ૦ ખટગણું ધાતકી ચૈત જુહારે. સહસ ગણેરૂ ફલ સ-મેતસીખરે, લાખ ગણેરૂ ફલ અંજનગીરી જુહારે, દસ લાખ ગણેરૂ ફલ અષ્ટાપદ ગીરનારે ભ૦ ॥ ૩ ॥ કોડ ગણેરૂ ફલ શ્રી સીધાચલ ભેટે. જમરે અનાદીનાં દુ-રીત ઉમેટે ભ૦ ભાવ અનંતે અનંત ફલ પાવે શ્રી ગ્નાન વીમલ સુરી ઇમ ગુણ ગાવે ભવીકા ઇમ ગુણ ગાવે૦ ॥ ૪ ॥ ઇતિ ૪

अथ उदेरतनजि कृत,

આંખડીઅરે મેં આજ શતરૂંજય દીઠોરે, સવા લાખ ટકાનો દાહાડોરે લાગે મને મીઠોરે, સફલ થયોરે ગાહારો ભવનો ઉમાહ્યો. વાહાલા મારા ભવનો સં-શય ભાગ્યોરે, નરક ત્રીયંચ ગતી દુરનાવારી; ચરણે પ્રભુજીને લાગ્યોરે, શતરૂંજય દી-ઠોરે૦ ॥ ૧ ॥ આંકણી ॥ માનવ ભવનો લાહાવો લીજે, વા૦ દેહડી પાવન કી-જેરે, સોના રૂપાને ફુલડે વધાવી. પ્રેમે પ્રદક્ષણા દીજેરે સા૦ ॥ ૨ ॥ દુધડે પ-ખાલીને કેસર ઘોલી વા૦ શ્રી આદેસર પુજ્યારે, શ્રી સીધાચલ નજરે જોતાં, પાપ મેવાસી ધ્રુજ્યારે સ૦ ॥ ૩ ॥ શ્રીમુખ સુધરમા સુરપતી આગે; વા૦ વીરજીણંદ ઇમ બોલેરે, ત્રણ ભુવનમાં તીરથ મોટું, નહી કોઇ શતરૂંજય તોલેરે સ૦ ॥ ૪ ॥ ઇંદ્ર સરીખા એ તીરથની વા૦ ચાકરી ચીતમાં ચાહેરે, કાયાની તો કાહચર કાઢી સુરજકુંડમાં નાહારે, સ૦ ॥ ૫ ॥ કાંકરે કાંકરે શ્રી સીધખેત્રે, સાધુ અનંતા સી-ધારે, તે માટે એ તીરથ મોટુ, ઉધાર અનંતા કીધારે સ૦ ॥ ૬ ॥ નાભીરાયા સુત નજરે જોતાં વા૦ મેહ અમીરસ વુઠારે; ઉદયરતન કહે આજ માહા પોતે રે, શ્રી આદેસર તુઠારે સ૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ ૪

अथ श्री जिनविजयजि कृत,

કુઅર ગભારો નજરે દેખતાંજી ॥ એ દેશી ॥ સમકીત દ્વાર ગભારે પેસતાંજી, પાપ પડલ ગયા દુરરે, મોહન મરૂદેવીનો લાડણોજી, દીઠો મી-ઠો આનંદ પુરરે, સમ૦ ॥ ૧ ॥ આયુ વરજીત સાતે કર્મનીજી, સાગર કોડાકોડી હીણરે, સ્થીતી પઢમ કરણે કરીજી, વીર્ય અપૂરવ મોઘર લીધરે, સ૦ ॥ ૨ ॥ ભુ-ગલ ભાંગી આદય કષાયનીજી; મીથ્યાત મોહની સાંકલ સાથરે, બાર ઉઘાડ્યાં સમ સંવેગનાંજી, અનુભવ ભવને બેઠા નાથરે સ૦ ॥ ૩ ॥ તોરણ બાંધ્યું જીવ દયા

તણુંજી, સાથીઓ પુરચો સરધા રૂપરે, ધુપ ઘટી પ્રભુ ગુણ અનુમોદનાજી, ધીગુણ મંગલ આઠ અનુપરે સા० ॥ ૪ ॥ સંવર પાણી અંગ પખાલણેજી, કેસર ચંદન ઉત્તમ ધપાનરે, આતમ ગુણ રૂચી મૃગ મદમહમહેજી, પંચાચાર કુસમ પ્રધાનરે, ० ॥ ૫ ॥ ભાવ પુજાએ પાવન આતમાજી, પુજો પરમેસર પૂન્ય પવીત્રરે, કારણ જોગે કારજ નીપજેજી, ખીમાવીજયજી ન આગમ રીતેરે, સ० ॥ ૬ ॥ ઇતિ ૫

અથ ચોથા અધીકાર થોયો.

૧ અથ સિધગીરીની.

પૂંડરગીરી મહીમા આગમમાં પરસીધ, વિમલાચલભેટી લહીએ અવીચલરીધ પંચમગતી પોહાતા મુનીવર કોડાકોડ, ઇણે તિરથ આવી કર્મ વીપાતક છોડ ॥ ૧॥

૧ અથ શ્રી મંધરજીતની.

શ્રી મંધર જીનવર સુખકર સાહેબ દેવ, અરીહંત સકલની ભાવ ધરી કરે સેવ, સકલાગમ પારક ગણધર ભાખીત વાણ્ય, જયવંતી આણા જ્ઞાન વીમલ ગુણ ખાંણ્ય ॥ ૧ ॥

अथ श्री वीरविजयजि क्रत चोविस जिननी थोयो,

૪ અથ શ્રી રીખભદેવજીની.

૧ ત્યાસી લાખ પૂરવ ઘરવાસે, વશીઆ પરીકર યુકતાજી, જન્મ થકી પણ દેવ તરૂ ફલ ક્ષીરાદધી જલભોકતાજી, મધસુત્ર ઓહિ નાણે સંજુત નયણ વયણ કજચંદાજી, ચારેસહસ્રસ્યું દીક્ષા સિક્ષા સ્વામી શ્રી રીખભજીણંદજી ॥ ૧ ॥

૨. મન પર્યવ તવ નાણ ઉપન્નું સંજતી લીંગ સહાયાજી, અઢિદ્વીપમાં સની પંચેંદ્રી જાણે મન ગત ભાવાજી, દ્રવ્ય અનંતા સુક્ષમ ત્રીછા અઢારસેં ખીત ઠાંયાજી, પલિય અસંખ્યમ ભાગ ત્રીકાલીક, દ્રવ્ય અસંખ પરજાયજી ॥ ૨ ॥

૩. રીખભ જીનેસર કેવલ પામી, રયણ સીંહાસણ ઠાયાજી, અનભિલીપ્ય અભિલીપ્ય અનંતા, ભાગ અનંત ઉચરાયાજી, તાસ અનંતમે ભાગે ધારી ભાગ અનંતે સુત્રજી, ગણધર રચીયાં આગમ પૂજી, કરીએ જન્મ પવીત્રજી ॥ ૩ ॥

૪. ગોમુખ જક્ષ ચકેસરી દેવી, સમકીત સુધ સુહાવેજી, આદી દેવની સેવ કરંતી, સાસન સોહ ચઢાવેજી, સુધાસંઘ્રત જે વ્રત ધારી, વીઘન તાસ નીવારેજી, શ્રી શુભ વીર વીજય પ્રભુ ભગવી, સમરે નીત્ય સવારેજી ॥ ૪ ॥ ઇતિ શ્રી રીખભદેવજીની ॥

२. અથ શ્રી અજીતનાથજીની.

જય જરામ સ્વામી પામી વીજયા નાર, શ્રીત નીતમ પેઉને, આક્ષક્રીડન હું શીયાર, તેણે નામ અજીત છે દેશના અમૃત ધાર, મહા જક્ષ અજીતા વીર વીઘન અપહાર ॥ १ ॥

३. અથ શ્રી સંભવનાથજીની.

સંભવ સ્વામી સેવીએ, ધન સજન દિહા, જીનગુણ માલા ગાવતા, ધન્ય તેહની જીહા, વપણ સુરગંગતરંગમાં, નહાતાં સાવગેહી, ત્રીમુખ સુદરી તારીકા, સુભ વીર સનેહી ॥ १ ।

૪. અથ શ્રી અભિનંદનજીની.

અભિનંદન ગુણ માલીકા, ગાવતી અમરાલીકા, કુમતી પરજાલીકા સીવ વહુ વર માંલીકા, જગે ધ્યાન નીતાલીકા, આગમની પરનાલીકા, ઈસ્વરા શુર બાલીકા, વીર નમે નીત કાલીકા, ॥ १ ॥

૫. અથ શ્રી સુમતીનાથજીની

સુમતી સ્વર્ગદીએ સુમંતને, મમત મોહ નહી ભગવંતને, પ્રગટ ગ્નાન વરિ સીવ બાલીકા, તુંબર વીર નમે મહા કાલીકા ॥ १ ॥ ઈતિ १

૬. અથ શ્રી પદમપ્રભુજીની.

પદમ પ્રભુ હત છદ્મ અવસ્તા, સીવ સદમે સિધા અરૂસ્પા. નાંણને દંસણ દાય વીલાસી, વીરકુશમ સ્વામા જીનુંપાશી,

૭. અથ શ્રી સુપાસજીની

અસ્ટ મહા પડીહારશુંએ, શોભે સામી સુપાસતો, માહા ભાગ્ય અરીહા પ્રભુએ, સુરનર જેહતા દાસતો, ગુણ અતિ સય વરણવ્યાએ, આગમ ગ્રંથ મોઝાર તો માતંગ શાંત સુરસુરીએ, વીર વીઘન અપહારતો ॥ १ ॥

૮ અથ શ્રી ચંદ્રપ્રભુજીની.

ચંદ્ર પ્રભુ મુખ ચંદ્રમા, સખી જોવા જઈએ, દ્રવ્ય ભાવ પ્રભુ દરસણે, નીરમલતા થઈએ, વાણી સુધારસ વેલડી, સુણિએ તતખેવ, ભજે ભદત ભ્રકુટીકા વીરવીજય તે દેવ ॥ १ ॥

૯ અથ શ્રી સુવિધિનાથજીની.

સુવિધિ સેવા કરતા દેવા તજી વીખવાસના, સિવ સુખ દાતા ખાતા ગ્નાતા, હરે દુખ દાસનાં, નયગમ ભંગે રંગે પંગે, વાણી ભવ હારીકા, અમર અજીતા માહા તીના, વીરંચ સુતારીકા ॥ १ ॥

१० અથ શ્રી સીતલજીનની.

સીતલ પ્રભુ દરસણ, સીતલ અંગ ઉવાંગે, કલ્યાણક પંચે પ્રાણી ગણ સુખ

સંગે, તો વચન સુણંતાં, સીતલ કીમ નહી સોક, સુભ વીર તે ભમાસાન દેવી અ-સોક ॥ ૧ ॥

૧૧. અથ શ્રી શ્રેયાંસજીનની.

શ્રી શ્રેયાંસ સુહંકર પામી ઇછે અવર કુણ દેવાજી, કનકતરૂ સેવે કુણ પ્રભુને, છાંડી સુરતર સેવાજી, પુર્વાપરે અવીરોધી સ્યાત્પદ, વાણી સુધારસ વેલીજી, માનવી મણુઅેસરે સુપસાઇ, વીરરદયમાં ફેલીજી ॥ ૧ ॥

૧૨ અથ શ્રી વાસુપુજ્યજીની.

વિમલ ગુણ અગારં, વાસુપુજ્ય સકારં, નિહત વિષ વિકારં, પ્રાપ્ત કેવલ્ય સારં. વચન રસ ઉદારં, મુક્તિ તત્વ વીચારં; વીર વીધન નિવારં, સ્તૌમિ ચંડી કુમારં ॥ ૧ ॥

૧૩ અથ શ્રી વીમલજીનની.

વિમલનાથ વિમલગુણુ વરેયા; જીન પદ ભોગી ભવ નીસ્તર્યા, વાંણી પાંત્રીસ ગુણ લક્ષણી, છમુહ સુર પ્રવરા જક્ષણી ॥ ૧ ॥

૧૪ અથ શ્રી અનંત નાથજીની.

જ્ઞાનાદીકા ગુણવરા નિવસંત્યનંતે, વર્ણાદીસુપર્વ મહિતે જીનવાદ પદમે, શ્રંશાર્ણ વે મતિવરા, પ્રણતિસ્મ ભક્ત્યા, પાતાલ ચાંકુસી સુરી શુભવીર દક્ષા ॥ ૧ ॥

૧૫ અથ શ્રી ધર્મનાથજીની.

સર્પ્પ ધર્મ જીનેસર પુજીએ, જીન પૂજે મોહને ધ્રુજીએ, પ્રભુ વયણ સુધારસ પીજીએ, કિનર કીંદરપ્પા રીજીએ ॥ ૧ ॥

૧૬ અથ શ્રી સાંતીનાથજીની.

શાંતિ સુહંકર સાહીબા સંજમ અવધારયો સુમતિને ઘેર પારણું ભવ પાર ઉતરયો, વિચરંતા અવની તલે તપ ઉગ્ર વિહારયે, ગ્નાન ધ્યાન એક તાનથી તિર્યંચિને તારયે ॥ ૧ ॥

૨. પાસ વિર વાસુપૂજ્યજી, નેમ મલ્લિ કુમારી, રાજ્ય વિહુણા એથયા આપે વરતધારી. શાંતિનાથ પ્રમુખા સવિ લહી રાજ્ય નિવારી, મલ્લિ નેમ પરણ્યા નહી બીજા ઘરબારી ॥ ૨ ॥

૩. કનક કમલ પગલાં ઠવે, જગ સાંતિ કરીજે, રયણ સિંહાસણ બેશીને, ભલી દેશના દીજે, જોગાવંચક પ્રાણિયા, ફલ લેતાં રીજે, પૂષ્પાવરતના મેઘમાં મગસેલ નભીજે ॥ ૩ ॥

૪. કોડ વદન સ્યુકરાકરો, સ્યામ રૂપે ચાર, હાથ બીજોર કમલ છે, દક્ષણ કરે સાર, જક્ષ ગરૂડ વામ પાણીએ, નીકુલાક્ષ વખાણે, નિરવાણીની વાતતો, કવી વીરતે જાણે ॥ ૪ ॥

૧૭ અથ શ્રી કુંથુનાથજીની.

વસી કુંથુ વરેતિ તીલકો જગતી મહિમા મહતી સત ઈંદ્ર તતી, પ્રથિતાગમ માન ગુણા વીમલા શુભ વીર મતાં ગાંધર્વબલા ॥ ૧ ॥

૧૮ અથ શ્રી અરનાથજીની.

અર વિભુ રવિમુનલ દ્યોતકં, સુમનસા મનસા ચિતિ પન્કંજે, જીન ગિરા નગિરા પર તારણી પ્રણુતઃ યક્ષપતિ વીર ધારણી ॥ ૧ ॥

૧૯ અથ શ્રી મલિનાથજીની.

મલિનાથ મુખચંદ નિહાલું, અરિહા પ્રણમી પાતીક ટાલું, જ્ઞાનાનંદ વિમલ પૂર સેર, ધણપ્રિયા શુભવીર કુબેર ॥ ૧ ॥

૨૦ અથ શ્રી મુનીસુવરતજીની

સુવરત સ્વામી આતિમ રામી પૂજો ભવિ મન રૂલી, જીન ગુણ થુણીએ પાતિક હણીએ ભાવસ્તવ સાંકલી, વચને રહીએ જુઠ ન કહીએ ટલે ફલ વંચકો, વીર જીણું પાસી નરદતા વરુણ જીતાર્ચકો ॥ ૧ ॥

૨૧ અથ શ્રી નમીનાથજીની-

શ્રી નમિનાથ શુહામણાએ, તિર્થ પતિ સુલતાન તો, વિશ્વંભર અરિહા પ્રભુએ વીતરાગ ભગવાન તો, રત્નત્રયીજસુ ઉપજલીએ, ભાખે ષટ દ્રવ્ય જ્ઞાન તો, ભ્રકુટી સુર ગંધારી કાએ, વીર રચ બહુમાનતો ॥ ૧ ॥

૨૨. અથ શ્રી નેમીનાથજીની

દુરિત ભય નિવારં મોહ વિધ્વંસ કારં, ગુણવત મતીકારં. પ્રાપ્ત સિધિ મુદારં જીનવર જય કારં કર્મ સંકુલેશ હારં, ભવજલનિધિ તારં, નૌમી નેમી કુમારં.

૨. અડ જીનવર માતા, સિધિ સાધે પ્રયાતા, અડ જીનવર માતા, સ્વર્ગ ત્રીજે વિખ્યાતા, અડ જીનવર માત, પ્રાપ્ત માહેંદ્ર સ્યાતા, ભવ ભય જિત ત્રાતા; સંતને સિધી દાતા ॥ ૨ ॥

૩. રીખભ જનક જાવે, નાગકુમાર થાવે, ધસાન રાગ કાહાવે, સેષ કાંતા સભાવે, પદમાસન સુહાવે, નેમ અદ્યંત પાવે, સેસ કાઉસગ ભાવે, સીધી સુત્રે પઠાવે ॥ ૩ ॥

૪. વાહન પૂરૂખ જાણી કૃષ્ણ વર્ણે પ્રમાણી, ગોમધને ખટપાણી સીહ વેઠીસારાણી, તનુ કનક સમાણી અંબીકા ચાર પાણી, નેમ ભગતી ભરાણી, વીરવીજયે વખાણી ॥ ૪ ॥

૨૩. અથ શ્રી પારસનાથજીની,

૧ પાસ જીણંદા વામા નંદા જબ ગરભે ફલી, સુપનાં દેખે અર્થ વિસેખે

કહે મઘવા મલી, જીનવર જાયા સુરકુલરાયા કુઆ રમણીપ્રિયે, નેમીરાજીત્રિત વિરાજી વિલાકૃત વ્રત લીએ ॥ ૧ ॥

૨. વીર એકાકી ચાર હજારે, દીક્ષા ધુર જીન પતી, પાસને મલ્લિ ત્રય સત સાથે બીજા સહસે વરતી, ખટ સત સાથે સંજમ ધરતા, વાસુપુજ્ય જગ ધણી, અનોપમ લીલા જ્ઞાન રસીલા, દેજ્યો મુજને ઘણી ॥ ૨ ॥

૩. જીન મુખ દીઠી વાણી મીઠી સુર તરુ વેલડી, દ્રાખ વિહાસે ગઈ વન વાસે, પીલે રસ સેલડી, સાકર સેતી તરણા લેતી મુખે પશુ ચાવતી, અમૃત મીઠું સ્વર્ગે દીઠું સુર વધુગાવતી ॥ ૩ ॥

૪. ગજ મુખ દક્ષો વામના જક્ષો મસ્તકે ફણાવલી, ચારતે બાંહી કછપવાહી કાયા જસ સાંમલી, ચઉકર પ્રોઢા નાગારૂઢા દેવી પદમાવતી, સોવન કાંતિ પ્રભુ ગુણ ગાતી વીર ઘેર આવતી ॥ ૪ ॥

૫. અથ શ્રી વીરજીનની.

૧. માહાવીર જીણંદા રાય સીધાર્થ નંદા, લંછન મગંદા જાસપાયે સોહંદા, સુર નર વર ઇંદા નીત સેવા કરંદા, ટાલે ભવ ફંદા સુખ આપે આપે અમંદા ॥ ૧ ॥

૨. અડ જીનવર માતા, મોક્ષમાં સુખ સાતા, અડ જીનની ખ્યાતા, સ્વર્ગ ત્રીજે આખ્યાતા, અડ જીનપ જનેતા, નાક માહેંદ્ર યાતા, સવિ જીનવરનેતા સાસ્વતા સુખ દાતા ॥ ૨ ॥

૩. મલ્લિ નેમી પાસ, આદી અઠમ ખાસ; કરી એક ઉપવાસ; વાસુપુજ્યપસુવાસ, સેષ છઠ સુવીલાસ: કેવલ જ્ઞાનજાસ, કરે વાણી પ્રકાસ, જેમ અજ્ઞાન નાસ ૩

૪. જીનવર જગદીશ જાસ મોહોટી જગીસ, નહી રાગને રીસ, નામીએ તાસ સીસ, માતંગ સુર ઇસ, સેવતો રાત દીસ, ગુરૂ ઉત્તમ અધીસ, પદ્મ ભાખે સુસીસ ॥ ૪ ॥

અથ ચાર સાસ્વતાજીની.

૧. રીષભ ચંદ્રાનન વંદન કીજે, વારી ખીણ દુખ વારેજી, વરધમાન જીનવર વલી પ્રણમો, સાસ્વત નામિએ ચારેજી, ભરતાદીક ક્ષેત્રે મલી હોવે ચ્યાર નામ ચીત ધારોજી, તેણે ચારેએ સાસ્વત જીનવર; નમીએ નીત્ય સવારેજી ॥ ૧ ॥

૨. ઉર્ધ્વ અધો ત્રીછે લોકે થય, કોડીપનરસેં જાણોજી, ઉપર કોડી બેતાલીસ પ્રણમો, અડ વન લખ મન આણોજી, છત્રીસ સહસ અસીતે ઉપર, બીંબ તણો પરીમાણોજી, અસંખ્યાત બંતર જોતિસીમાં, પ્રણમું તે સુવિહાણોજી ॥ ૨ ॥

૩. રાય પસેણી જીવાભીગમ, ભગવતી સુત્રે ભાખીજી; જંબુદ્વીપ પનતિ

ઠાંણાંગે, વીતરાગે ભાખ્યું દાખીજી; વળી અસાશ્વતી શાશ્વતા કલ્પમાં, વ્યવહાર પ્રમુખે આખીજી, તે જીન પ્રતિમા લોપે પાપી. જીહાં બહુ સુત્ર છે સાખીજી ॥ ૩ ॥

૪. એ જીન પુજાથી આરાધક. ઇશાન ઇંદ્ર કહાયાજી, જીમ સુરીયાભ પ્રમુખ સુર વર; દેવી તણા સમુદાયાજી, નન્દીશર અઠાઇ મહોછવ, કરે અતિ હરખ ભરાયાજી, જીન ઉત્તમ કલ્યાણક દીવસે, પદમવિજે નમે પાયાજી, ઇતિ શ્રી થોયોનો સમુદાય ॥ ॥

अथ सजायोनो समुदाय.

૧ અથ ક્રોધની સઝાય,

કડવાં ફળ છે ક્રોધનાં, જ્ઞાની ઇમ બોલે, રીસ તણો રસ જાણીએ, હલાહલ તોલે કડવાં૦ ॥ ૧ ॥ ક્રોધે ક્રોડ પુરવ તણું, સંજમ ફળ જાય, ક્રોધ સહીત તપ જે કરે, તેતો લેખે ન થાય, ક૦ ॥ ૨ ॥ સાધુ ઘણો તપીઓ હુતો, ધરતો મન વૈરાગ, સીસને ક્રોધ થકી થયો, ચંડકોશીઓ નાગ, ક૦ ॥ ૩ ॥ આગ ઉઠે જે ઘર થકી, તે પેહેલું ઘર બાલે, જલનો જોગ જો નવી મીલે, તો પાસેનુ પરજાલે. ક૦ ॥ ૪ ॥ ક્રોધ તણી ગતી એહવી, કહે કેવલ નાણી, હાંણ કરે જે હેતની, જાલવજો ઇમ જાણી. ક૦ ॥ ૫ ॥ ઉદય રત્ન કહે ક્રોધને, કાઢજો ગલે સાહી, કાયા કરજો નીરમલી, ઉપસમ રસ નાહી, કડવાં૦ ઇતિ ૧

૨ અથ માનની સઝાય.

રે જીવ માન ન કીજીએ. માને વીનય ન આવેરે, વીનય વીના વિદ્યા નહી, તો કીમ સમકીત પાવેરે ॥ ૧ ॥ રેજીવ૦ સમકીત વીણ ચારીત્ર નહી, ચારીત્ર વીણ નહી મુકતીરે, મુકતીનાં સુખ છે સાશ્વતાં, તે કીમ લહીએ જુગતીરે. રેજીવ૦ ॥ ૨ ॥ વિનય વડો સંસારમાં અધીકારીરે માંને ગુણ જાએ ગલી, પ્રાણી જોજો વિચારીરે રે૦ ॥ ૩ ॥ માન કીયો જો રાવણે, તેતો રામે મારયોરે, દુરજોધન ગરેવે કરી, અન્તે સવિતે હારયોરે રે૦ ॥ ૪ ॥ સુકા લાકડાં સારીખા, દુખદાઇ એ ખોટારે, ઉદય રત્ન કહે માનને, દેજો તુમ દેસોટારે રેજી૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ૨

૩ અથ માયાની સઝાય.

સમકીતનું મુલ જાણીએજી, સત્ય વચન સક્ષાત; સાચામાં સમકીત વસેજી, માયામાં મિથ્યાતરે, પ્રા૦ મકરીશ માયા લગાર ॥ ૧ ॥ મુખ મીઠી જુઠે મનેજી, કુડ કપટનો કોટ, જીભે તો જીજી કરેજી, ચીતમાં તાકે ચોટરે, પ્રા૦ ॥ ૨ ॥ આપ ગરજે આઘો પડેજી, પીણ ન ધરે વીસવાસ, મનશું રાખે અંતરોજી, એ માયાનો પાસરે, પ્રા૦ મ૦ ॥ ૩ ॥ જેહશું બાંધે પ્રીતડીજી. તેહશું રહે પ્રતીકુલ, મયલ ન છંડે મન તણોજી, એ માયાનું મુળરે પ્રા૦ મ૦ ॥ ૪ ॥ તપ કીધો માયા કરી

જી, મીત્રશું રાખ્યો ભેદ, મલ્લિ જીનેશ્વર જાણજોજી, તો પામ્યા સ્ત્રી વેદરે પ્રા૦ મ૦ ॥ ૫ ॥ ઉદય રતન કહે સાંભલોજી, મેહેલો માયાની બુધ, મુગતી પૂરી જાવાં તણી જી, એ મારગ છે સુધરે પ્રા૦ મ૦ ॥ ૬ ॥ ઇતિ ૩

૪ અથ લોભની સઝાય

તુમે લક્ષણ જોજો લોભનારે, લોભે ડાહ્યો મન ડેલા કરેરે, લોભે દુર ઘટ પથે સંચરેરે, તુ૦ ॥ ૧ ॥ તજે લોભ તેહનાં લેઉ ભામણારે, વળી પાયે નમીને કરૂ ખામણારે, લોભે મર્યાદા ન રહે કેહનીરે, તુમે સંગત મેહેલો તેહનીરે તુ૦ ॥ ૨ ॥ લોભે ઘર મેહેલી રણમાં મરેરે, લોભે ઉંચ તે નીચુ આચરેરે, લોભે પાપ ભણી પગલાં ભરેરે, લોભે અકાર્ય કરતાં ન ઓસરેરે તુ૦ ॥ ૩ ॥ લોભે મનડું ન રહે નારમ ડુરે, લોભે સગપણ નાસે વેગળુંરે, લોભે ન રહે પ્રીતને પાવડુરે, લોભે ધન મેહેલે બહુ એકઠુરે તુ૦ ॥ ૪ ॥ લોભે પૂત્ર પ્રત્યે પીતા હણેરે, લોભે હત્યા પાતીક નવી ગણેરે, તેતો દામ તણે લોભે કરીરે, ઉપર મણીધર થાય તે મરીરે તુ૦ ॥ ૫ ॥ જોતાં લોભનો થોભ દીસે નહીરે, એવું સુત્ર સિધાંતે કહ્યું સહીરે, લોભે ચક્રી સંભુમનામે જુવોરે, તેતો સમુદ્ર માંહે ડુબી મુવોરે તુ૦ ॥ ૬ ॥ ઇમ જાણીને લોભને છાંડજોરે, એક ધર્મશું મમતા માંડજોરે, કવી ઉદય રતન ભાખે મુદારે, વંદુ લોભ તજે તેહને સદારે તુ૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ ૪

૫ અથ વાણઝારાની સઝાય.

નરભવ નયર સોહામણું વણઝારારે, પામીને કરજે વ્યાપાર, અહો મોરા નાયકારે, સતાવન સંવર તણી વ૦ પોઠી ભરજે ઉદાર અ૦ ॥ ૧ ॥ શુભ પરીણામ વીચીત્રતા વ૦ કીરીઆણાં બહુ મુલ અ૦ મોક્ષ નગર જાવા ભણી વ૦ કરજે ચીત અનુકુલ અ૦ ॥ ૨ ॥ ક્રોધ દાવાનલ ઓલવે વ૦ માન વીષમ ગીરીરાજ અ૦ ઓલગજે હળવે કરી વ૦ સાવધાન કરે કાજ અ૦ ॥ ૩ ॥ વંશ જાલ માયા તણી વ૦ નવી કરજે વીસરામ અ૦ ખાડી મનોરથ ભટ તણો વ૦ પુરણનું નહી કામ અ૦ ॥ ૪ ॥ રાગ દ્વેશ દોરાય ચોરટા વ૦ વાટમાં કરશે હેરાન અ૦ વિવિધ વીરજ ઉલ્લાસથી વ૦ તે હણજે સીર ઠાય અ૦ ॥ ૫ ॥ ઇમ સવી વીઘન નિવારીને વ૦ પોચજે સીવપુર વાસ અ૦ ખય ઉપસમ જે ભાવના વ૦ પોઠી ભરચા ગુણ રાસ અ૦ ॥ ૬ ॥ ખાયક ભાવે તે થસે વ૦ લાભ હોસે તે અપાર, અ૦ ઉતમ વણજ જે એમ કરે વ૦ પદમ નમે વારવાર અ૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ ૫

૬ અથ સોદાગરની સઝાય.

લાવો લાવો ને રાજ મુંઘા મુલનાં મોતી ॥ એ દેશી ॥ સુણ સોદાગર બે દીલકી બાત હમેરી, તે સોદાગર દુર વીદેશી, સોદા કરનકુ આયા, મોસમ આએ માલ સવાયા, રતનપૂરીમાં આયા સુ૦ ॥ ૧ ॥ તીનું લોકકુંવર સમજાયા, જીનસે ભારત ન હાયા

પાંચુ દીવાનું પાઉ જડાયા, એકકુ ચોકી બિઠાયા સુ૦ ॥ ૨ ॥ નફા દેખકર માલ વિહરણા, ચુપાકટેન ઘુંઘરના, દોનું દગાબાજી દુર કરના, દીપકી જોતસેં ફરના સુ૦ ॥૩॥ ઓરદ નવલી મેહેલમાં રેહેના, બંદરકુ નહલાના, દસસેરસે દોસ્તી કરના, ઉનસે ચીત મિલાના સુ૦ ॥ ૪ ॥ જીનહર તજના જીનવર ભજના, સજના દિલકુ દલાઈ, નવસર હાર ગલેમે રખના, જખના બખકી કટાઈ સુ૦ ॥ ૫ ॥ સીરપર મુગટ ચમર ઢોલાઈ, આમ ઘર રંગ વધાઈ, શ્રી શુભ વીર વીજય ઘરજાઈ, હોત સતાબી સગાઈ, સુ૦ ॥ ૬ ॥ ઇતિ ૬

૭ અથ આપ સ્વભાવની સઝાય.

આપ સભાવમાંરે અબધુ સદા મગનમાં રહેના, જગત જીવહે કરમાધીના, અચરીજ કછુંઅ ન લીના અ૦ ॥ ૧ ॥ તુમ નહી કેરા કોઈ નહીં તેરા, કયા કરે મેરા મેરા, તેરાહેસો તેરીપાસે, અવર સબે અનેરા અ૦ ॥ ૨ ॥ વપૂ વીનાસી તું અવીનાસી, અબ હે ઇનકુ વીલાશી, વપુસંગ જબ દુરનીકાસી, તબ તુમ સીવકા વાસી ॥ ૩ ॥ રાગ ને રીસા, દોય ખવીસા, એ તુમ દુખકા દીસા, જબ તુમ ઉનકુ દુર કરીસા, તબ તુમ જગકા ઇસા અ૦ ॥ ૪ ॥ પરકી આસા, સદા નીરાસા, એહે જગજનકા પાસા, તે કાટનકુ કરો અભ્યાસા, લહો સદા સુખ વાસા અ૦ ॥ ૫ ॥ કબહીક કાજી, કબહીક પાજી, કબહીક હુઆ અપભ્રાજી, કબહીક જગમાં કીરતિ ગાજી, સબ પૂદગલકી બાજી અ૦ ॥ ૬ ॥ સુધ ઉપયોગને સમતા ધારી જ્ઞાન ધ્યાન મનોહારી, કરમ કલંકકુ દુર નીવારી, જીવ વરે સિવ નારી અ૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ ૭

૮ અથ સેહુજાનંદીની સઝાય.

બીજી અસરણ ભાવના ॥ એ દેશી ॥ સેહુજા નંદીરે આતમા, સુતો કાંઇ નિચંતરે, મોહ તણા રણીઆ ભમે, જાગ્ય જાગ્ય મતિવંતરે, લુંટે જગતના જંતરે, નાંખી વાંક અત્યંતરે, નરકા વાસ ઠવંતરે, કોઇ વીરલા ઉગરંતરે, સે૦ ॥ ૧ ॥ રાગદ્વેશ પરણતીભજી, માયા કપટ કરાયરે, કાસકુસમ પરે જીવડો, ફોગટ જનમ ગમાયરે, માથે ભય જમરાયરે, સોમન ગરવ ધરાયરે, સહુ એક મારગ જાયરે, કોણ જગ અમર કહાયરે સે૦ ॥ ૨ ॥ રાવણ સરીખારે રાજવી, નાગા ચાલ્યા વીણ ધાગરે, દસ માથા રણ રડવડયાં, ચાંચ દીએ સીર કાગરે, દેવ ગયા સવી ભાગરે, નરહોમાનનો છાગરે, હરી હાથે હરી નાગરે, જોજો ભાઇઓના રાગરે સે૦ ॥ ૩ ॥ કેઇ ચાલ્યા કેઇ ચાલશે, કેતા ચાલણ હારરે, મારગ વેહેતોરે નીત પ્રતે, જોતાં લગન હજારરે, દેશવીદેશ સધાયરે, તું નર ઇણે સંસારરે, જીતાં જમ દરબારરે, ન જુવે વાર કુવારરે સે૦ ॥ ૪ ॥ નારાયણ પુરી દ્વારીકા, બળતી મેલી નીરાસરે, રોતા રણમાં તે એકલા, નાઠા દેવ આકાશરે, કીહાં તરૂ છાયા આવાસરે, જલ જલ કરી ગયો સાસરે, બળભદ્ર સરોવર પાસરે, સુણી પાંડવ સીવ વાસરે સે૦ ॥ ૫ ॥ રાજી બાજીને

માલતા, કરેતા હુકમ ફેરાનરે, પોઢયાં અગનીમાં એકલા, કાયા રાખ સમાનરે, જમ દૂત નરક પ્રયાણરે, એ ગીધ અધાર નીદાનરે, જેહવું પીપલ પાનરે, મધરો જુઠ ગુમાનરે, સે૦ ॥ ૬ ॥ વાલેસર વીના એક ઘડી નવી સેહેતુ જમારરે, તે વિના જનમારો વહી ગયો નહી કાગળ સમાચારરે, નહી કોઈ કોઈનો સંસારરે, સ્વારથીઆ પર્ણાવારરે, માતા મરૂદેવી સારરે, પોહયા મોક્ષ મોઝારરે. સે૦ ॥ ૭ ॥ માત પીતા સુત બાંધવા, અધિકો રાગ વિચારરે, નારી અસારાઈ ચીતમાં, વંછે વિષય ગમારરે, જુવો સુરી કાંતા જે નારરે, વિખ દેતી ભરથારરે, ગુરૂપ જીન ધરમ આધારરે, સજન નેહ નિવારરે. સે૦ ॥ ૮ ॥ હસી હસી દેતાર તાલીઓ, સજ્યા કુસમની સારરે, તે નર અંતે માટી થયા, લોક ચણે ઘર બારરે, ઘડતા પાત્ર કુંભારરે, એહવું જાણી અસારરે, છોડયો વિષય વીકારરે, ધન તેહનો અવતારરે. સે૦ ॥ ૯ ॥ થાવચ્ચા સુત સીવ વરંયા વલી એબાચી કુમારરે, ધીક ધીક વિચ્ચારે જીવને, લહી વૈરાગ્ય રસાલરે, મેહેલી મોહ જંજાલરે, ઘર રમે કેવળ બાળરે, ધન કર કંકુ [illegible] પાળરે. સે૦ ॥ ૧૦ ॥ શ્રી સુભ વિજય સુગુરૂ લહી ધરમ રયણ ઘરો છેકરે, વીર વચન રસ સેલડી ચાખો ચતુર વિવેકરે, ન ગમે તે નરભ [illegible]રે; ઘરેતા ધર્મની ટેકરે, ભવ જલ તરીઆ અનેકરે. સે૦ ॥ ૧ ॥ ઇતિ સેજાનંદીની સઝાય. ૧૧

ઇતિ શ્રી પ્રતીક્રમણ સુત્ર તથા સ્તવન સઝાયો
વિગરે સમાપ્ત.